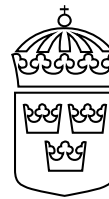

Regeringens proposition 2020/21:173

Nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag

Prop.
2020/21:173

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 8 april 2021

Stefan Löfven

Åsa Lindhagen
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår åtgärder för att genomföra ett nytt kapitaltäckningsregelverk för värdepappersbolag. Genom förslagen anpassas svensk rätt till EU:s värdepappersbolagsförordning och genomförs i svensk rätt EU:s värdepappersbolagsdirektiv.

Det föreslås i huvudsak att

- nya bestämmelser om startkapital och ett nytt sätt att beräkna kapitalkrav för värdepappersbolag ska införas,
- bestämmelserna om bolagsstyrning, riskhantering och ersättningar i värdepappersbolag bättre ska anpassas till verksamheten i sådana bolag,
- bestämmelserna om tillsyn samt ingripande mot bl.a. värdepappersbolag ska anpassas till det nya kapitaltäckningsregelverket, och
- vissa anpassningar av bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn ska göras.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 26 juni 2021.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	9
2	Lagtext	11
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	11
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag	30
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar	63
2.4	Förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173)	67
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan	69
2.6	Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)	70
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank	71
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument	72
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag	74
2.10	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	75
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)	77
2.12	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	78
2.13	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	80
2.14	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat	83
2.15	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster	86
2.16	Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar	90
2.17	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	91
2.18	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna	95
2.19	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution	97
2.20	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution	103

2.21	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:1157) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	106
2.22	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:1208) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag	109
2.23	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:1211) om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna	110
2.24	Förslag till lag om ändring i lagen (2021:000) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	112
2.25	Förslag till lag om ändring i lagen (2021:000) om ändring i lagen (2015:1016) om resolution	115
3	Ärendet och dess beredning	121
4	Bakgrunden till nuvarande regelverk	122
4.1	Nuvarande kapitaltäckningsregelverk	122
4.2	Ett nytt kapitaltäckningsregelverk för värdepappersbolag	123
5	Värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet	123
5.1	Inledning	123
5.2	Värdepappersbolagsförordningen	124
5.2.1	Inledning	124
5.2.2	Ett nytt sätt att beräkna kapitalkraven	124
5.2.3	Inga krav på kapitalbuffertar och bruttosoliditet	125
5.2.4	En enklare likviditetsreglering	125
5.2.5	Lättnader vid tillräckligt enkla gruppstrukturer	125
5.2.6	Offentliggörande av information	126
5.2.7	Vissa värdepappersföretag ska följa det nuvarande kapitaltäckningsregelverket	126
5.3	Värdepappersbolagsdirektivet	126
5.3.1	Startkapital	126
5.3.2	Bolagsstyrning och riskhantering	127
5.3.3	Ersättningsregler	127
5.3.4	Tillsyn	127
5.3.5	Samarbete och informationsutbyte	127
5.3.6	Sanktioner	128
6	Allmänna utgångspunkter	128
6.1	Inledning	128
6.2	Värdepappersbolagsdirektivet bör som utgångspunkt genomföras genom bestämmelser i lag	128
6.3	Termer och uttryck	130
6.4	Hänvisningsteknik	132
6.5	Behörig myndighet	133
7	Tillämpningsområdet för det nya regelverket	134

7.1	Inledning	134
7.2	Värdepappersbolag	134
7.3	Värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kundens medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen.....	137
7.4	Fondbolag och AIF-förvaltare	142
8	Startkapital och kapitalkrav under pågående verksamhet	144
9	Bolagsstyrning och riskhantering	148
9.1	Inledning	148
9.2	Kraven på individuell nivå	148
9.3	Kraven på koncernnivå.....	153
10	Ersättningar till vissa personalkategorier	156
10.1	På vilken föreskriftsnivå bör reglerna i värdepappersbolagsdirektivet genomföras?	156
10.2	Ersättningssystem.....	156
10.3	Begränsningar för företag som tar emot offentligt stöd.....	160
10.4	Rörlig ersättning	161
10.5	Ersättningskommitté.....	165
11	Tillsyn.....	166
11.1	Allmänt om de behöriga myndigheterna	166
11.2	Administrativa förfaranden för kontroll av att reglerna följs	168
11.3	Befogenhet att kräva information och utföra platsundersökningar	170
11.4	Hur tillsynen ska utövas	173
11.5	Tillsynsansvarig myndighet för värdepappersföretagskoncerner	174
11.6	Tillsyn över ersättningspolicy	179
11.7	Tillsynen över tillstånd att använda interna modeller.....	180
11.8	Särskilda krav på offentliggörande.....	182
11.9	Skyldighet för Finansinspektionen att underrätta Eba....	184
11.10	Avgifter till Finansinspektionen	185
11.11	Rapporteringsplikt för revisorer	186
11.12	System och skydd för visseblåsare	186
12	Samarbete och informationsutbyte.....	188
12.1	Allmänt om samarbete	188
12.1.1	Samarbete mellan olika myndigheter inom en medlemsstat	188
12.1.2	Samarbete inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn	189
12.1.3	Tillsynens unionsdimension	190
12.2	Samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.....	190
12.2.1	Hemmedlemsstaters och värdmedlemsstaters befogenheter och åligganden.....	190
12.2.2	Tillsyn av värdepappersföretagskoncerner	191

12.2.3	Tystnadsplikt och utbyte av konfidentiell information	193
12.3	Tillsyn av myndighet i tredjeland	195
12.4	Samarbetsarrangemang för utbyte av information med myndigheter i tredjeländer	198
12.5	Samarbete med resolutionsmyndigheter	199
12.6	Tystnadsplikt samt skyldighet att lämna uppgifter till undersökningsledare eller åklagare	200
13	Sanktioner och andra ingripanden	202
13.1	Inledning	202
13.2	Värdepappersbolag och fysiska personer som ingår i ledningen	202
13.3	Ingripanden mot institut, andra företag och vissa holdingföretag	206
13.4	Särskilt kapitalbaskrav, särskilt likviditetskrav och övriga tillsynsåtgärder	207
13.4.1	Särskilt kapitalbaskrav	207
13.4.2	Riktlinje för ytterligare kapitalbas	210
13.4.3	Särskilt likviditetskrav	211
13.4.4	Övriga ingripandebefogenheter	212
14	Övriga frågor	213
14.1	Ändringar i MiFID II	213
14.1.1	Inledning	213
14.1.2	Företag från tredjeland	214
14.1.3	Tick-size	215
14.1.4	Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter	217
14.2	Ändringar i krishanteringsdirektivet	217
14.3	Ändringar i buffertlagen	220
14.4	Ändringar i kapitaltäckningsdirektivet	221
14.4.1	Utökad räckvidd av termen institut vid viss tillgångsberäkning för grupp från tredjeland	221
14.4.2	Vissa andra ändringar i kapitaltäckningsdirektivet	222
14.5	Övriga lagändringar	223
14.5.1	Ändrad titel på tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet	223
14.5.2	Bemyndiganden i tillsynslagen	224
14.5.3	Övriga följdändringar med anledning av det nya regelverket	224
14.5.4	Offentliggörande av kapitaltäckningsinformation i årsredovisningen	227
15	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	228
15.1	Värdepappersbolagsförordningen	228
15.2	Värdepappersbolagsdirektivet	228
15.2.1	Ikraftträdande	228
15.2.2	Övergångsbestämmelser	229

Prop. 2020/21:173	16	Förslagets konsekvenser	230
	17	Författningskommentar.....	241
	17.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	241
	17.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.....	259
	17.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar	288
	17.4	Förslaget till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173).....	290
	17.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:1097) om den Svenska skeppshypotekskassan	291
	17.6	Förslaget till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)	292
	17.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank	292
	17.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.....	293
	17.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.....	294
	17.10	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	294
	17.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)	296
	17.12	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	296
	17.13	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	297
	17.14	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.....	299
	17.15	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster	301
	17.16	Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar	304
	17.17	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	304
	17.18	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna	307
	17.19	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution.....	308
	17.20	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution.....	312
	17.21	Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:1157) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	314

17.22	Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:1208) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.....	316
17.23	Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:1211) om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna	316
17.24	Förslaget till lag om ändring i lagen (2021:000) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	317
17.25	Förslaget till lag om ändring i lagen (2021:000) om ändring i lagen (2015:1016) om resolution	319
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.....	324
Bilaga 2	Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.....	387
Bilaga 3	Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014	389
Bilaga 4	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU	394
Bilaga 5	Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU	445
Bilaga 6	Sammanfattning av betänkandet.....	446
Bilaga 7	Betänkandets lagförslag.....	450
Bilaga 8	Förteckning över remissinstanserna	532
Bilaga 9	Lagrådsremissens lagförslag	533
Bilaga 10	Lagrådets yttrande	634

Prop. 2020/21:173	Bilaga 11	Parallelluppställning över genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.....	642
		Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 april 2021	652

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173).
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan.
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619).
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).
11. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder).
12. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder.
13. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.
14. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.
15. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster.
16. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar.
17. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.
18. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.
19. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution.
20. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution.
21. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2020:1157) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

- Prop. 2020/21:173
22. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2020:1208) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.
 23. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2020:1211) om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.
 24. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2021:000) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.
 25. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2021:000) om ändring i lagen (2015:1016) om resolution.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 1 kap. 4 a, 4 b och 5 §§, 3 kap. 6 och 7 §§, 7 kap. 1 §, 8 kap. 4, 5 och 35 §§, 8 a kap. 9 §, 8 b kap. 2 och 4 §§, 12 kap. 7 §, 13 kap. 1 i §, 23 kap. 4 §, 25 kap. 1 d § och rubriken närmast före 3 kap. 7 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 8 kap. 1 a–1 c och 4 c §§, och närmast före 8 kap. 4 c § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 a §²

I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

² Senaste lydelse 2020:1210.

Prop. 2020/21:173 lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) och rådets direktiv (EU) 2019/878, 2019/2034,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmisbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

I denna lag betyder

anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

1. marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
2. ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,
3. placera finansiella instrument, eller
4. tillhandahålla investeringsrådgivning avseende dessa instrument eller tjänster,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

börs: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

clearingdeltagare: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

clearingorganisation: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning rapportera uppgifter om transaktioner till behöriga myndigheter eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,

godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning publicera rapporter om värdepappershandeln enligt artiklarna 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

handelsplats: en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller en organiserad handelsplattform (OTF-plattform),

handelsplattform: en MTF-plattform eller en OTF-plattform,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

leverantör av datarapporteringstjänster: en godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör), ett godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör) eller en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör),

litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepap-

³ Senaste lydelse 2017:679.

marknadsgarant: en person som på fortlöpande basis åtagit sig att på finansiella marknader handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av egna tillgångar till priser som fastställts av denne,

marknadsoperatör: en börs eller en eller flera juridiska personer i ett annat land inom EES som driver en eller flera reglerade marknader,

MTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke skönsmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

OTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att det leder till ett kontrakt,

professionell kund: en sådan kund som avses i 9 kap. 4 eller 5 §,

reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredjepart – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönsmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

1. Europeiska unionen,
2. en stat inom EES, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i staten,
3. när det gäller en federal stat inom EES, en delstat i federationen,
4. en särskild funktion för flera stater inom EES,
5. en internationell finansinstitution som etablerats av minst två stater inom EES och vars mål är att ordna finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de stater som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, och
6. Europeiska investeringsbanken,

systematisk internhandlare: ett värdepappersinstitut som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform utan att utnyttja ett multilateralt system,

tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd för att samla in rapporter om handeln med de finansiella instrument som anges i artiklarna 6, 7, 10, 12, 13, 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument från handelsplatser och från en eller flera APA-leverantörer samt konsolidera rapporterna till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde med uppgifter om priser och volymer per finansiellt instrument,

tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag hos Finansinspektionen enligt 11 kap. 13–15 §§ eller hos en behörig myndighet i ett annat land inom EES,

utländskt kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler, och

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler,

värdepappersinriktat holdingföretag: ett värdepappersinriktat holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen, och

värdepappersinstitut: ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige.

5 §⁴

I denna lag betyder

algoritmisk handel: handel med finansiella instrument där en datoralgoritm automatiskt bestämmer enskilda orderparametrar med begränsat eller inget mänskligt ingripande,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om särskild tillsyn av kreditinstitut och om särskild tillsyn av kreditinstitut och om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i den ursprungliga lydelsen,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om särskild tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.40 i värdepappersbolagsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
2. annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något annat land inom EES,

⁴ Senaste lydelse 2017:679.

börshandlad fond: en fond där minst en andels- eller aktieklass handlas hela dagen på minst en handelsplats och med minst en marknadsgarant som vidtar åtgärder för att säkerställa att andels- eller aktiepriset på handelsplatsen inte i betydande grad skiljer sig från dess nettotillgångsvärde och, i tillämpliga fall, från dess preliminära nettotillgångsvärde,

direkt elektroniskt tillträde: ett handelsplatsarrangemang där en deltagare på en handelsplats ger en person tillåtelse att använda deltagarens handelskod så att personen elektroniskt kan vidarebefordra order avseende ett finansiellt instrument direkt till handelsplatsen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-institut: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt värdepappersföretags etablering av flera driftställen i Sverige ska anses som en enda filial,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen, *finansiellt institut*: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.14 i värdepappersbolagsförordningen,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

kapitalbas: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitalbas:

1. för andra värdepappersbolag än sådana som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c–f lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, detsamma som i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

2. för övriga företag, detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

koncern:

1. i 8 a, 8 b och 25 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

2. i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

koncernåterhämtningsplan: en plan som upprättats av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående värdepappersbolags eller

utländskt värdepappersföretags finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, som innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

likvid marknad: en marknad för ett finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument, där det ständigt finns beredda och villiga köpare och säljare, enligt en bedömning utifrån

1. den genomsnittliga transaktionsfrekvensen och transaktionsvolymen under ett antal marknadsvillkor,

2. antalet och typen av marknadsaktörer, och

3. den genomsnittliga storleken på skillnader mellan köp- och säljkurser (spreadar),

matchad principalhandel: en transaktion

1. där en mellanhand träder in mellan köpare och säljare på ett sådant sätt att mellanhanden under transaktionens utförande aldrig exponeras för marknadsrisk,

2. där båda sidor av transaktionen genomförs samtidigt, och

3. som genomförs till ett pris som innebär att mellanhanden inte gör någon vinst eller förlust, förutom tidigare tillkännagivna arvoden eller avgifter för transaktionen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderinstitut inom EES: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

multilateralt system: ett system där flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument kan interagera inom systemet,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av värdepappersbolag och kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

små och medelstora företag: företag som har ett genomsnittligt börsvärde som understeg 200 miljoner euro beräknat på slutkurser för de tre föregående kalenderåren,

startkapital: det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

startkapital:

1. för andra värdepappersbolag än sådana som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 3.1.18 i värdepappersbolagsdirektivet,

2. för övriga företag, det kapital som avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

strukturerad insättning: en insättning enligt definitionen i 2 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, som måste betalas helt på förfallodagen enligt villkor som innebär att eventuell ränta eller premie ska beräknas utifrån

1. ett index eller en kombination av index, med undantag för ränteindex,
2. ett finansiellt instrument eller en kombination av finansiella instrument,
3. en råvara eller en kombination av råvaror eller andra icke-fungibla tillgångar,
4. en valutakurs eller en kombination av valutakurser, eller
5. andra faktorer,

strukturerade finansiella produkter: detsamma som i artikel 2.1.28 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

teknik för algoritmisk högfrekvenshandel: en teknik för algoritmisk handel som kännetecknas av

1. att infrastrukturen är avsedd att minimera fördröjning (latens) genom samlokalisering, närvarfskap eller elektroniskt höghastighetstillträde,
2. att systemet beslutar när en order ska initieras, genereras, styras eller utföras utan mänsklig medverkan för enskilda handelstransaktioner eller enskilda order, och
3. stor mängd intradagsmeddelanden som utgör order, bud eller annulleringar,

varaktigt medium: ett medel som

1. gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden och under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och

2. möjliggör oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och

återhämtningsplan: en plan som upprättas av ett värdepappersbolag i syfte att vidta åtgärder som bolaget avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

3 kap.

6 §⁵

Ett värdepappersbolag ska *när verksamheten påbörjas* ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar

1. minst 5 000 000 euro om bolagets verksamhet ska innefatta mottagande av medel på konto enligt 2 kap. 2 § första stycket 8,

2. minst 730 000 euro om bolaget ska driva verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3, 6 och 8,

Ett värdepappersbolag ska ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar

2. minst 750 000 euro om bolaget ska driva verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6,

3. minst 125 000 euro om inte högre belopp krävs enligt 1 eller 2, och

4. minst 50 000 euro om bolaget ska driva enbart verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 1 eller 5 och inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper.

Ett värdepappersbolag som avses i första stycket 4 får som ett alternativ till startkapital ha

1. en ansvarsförsäkring med ett försäkringsbelopp om motsvarande minst 1 000 000 euro per skadeståndskrav och minst 1 500 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav,

2. en garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd, eller

3. en kombination av startkapital och försäkring eller garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd.

Om värdepappersbolaget är registrerat som försäkringsförmedlare enligt 2 kap. 3 § lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution, gäller dock i stället för första stycket 4 att bolaget ska ha ett startkapital som motsvarar minst 25 000 euro eller ha en ansvarsförsäkring eller en garanti eller liknande utfästelse som täcker den skadeståndsskyldighet som kan uppkomma till följd av verksamheten. Antingen ska försäkringsbeloppet uppgå till motsvarande minst 500 000 euro per skadeståndskrav och minst 750 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav eller ska bolaget ha en kombination av startkapital och försäkring eller garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd.

3. minst 150 000 euro om inte högre belopp krävs enligt 1 eller 2, och

4. minst 75 000 euro om bolaget ska driva enbart verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 1, 2, 4, 5 eller 7 och inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper.

Startkapitalet ska för värdepappersbolag som avses i första stycket 1 vara sammansatt enligt artikel 72 i tillsynsförordningen. För övriga värdepappersbolag ska startkapitalet vara sammansatt enligt artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen.

7 §⁷

Bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar finns i förordning (EU) nr 575/2013, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Bestämmelser om kapitaltäckning finns i
– värdepappersbolagsförordningen,
– tillsynsförordningen,
– lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, och
– lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Kapitalbasen i ett värdepappersbolag som inte omfattas av bestämmelserna om kapitaltäckning och stora exponeringar enligt första stycket får inte understiga det belopp som enligt 6 § krävdes när verksamheten påbörjades. Om ett sådant värdepappersbolag har bytt redovisningsvaluta, gäller i stället att kapitalbasen inte får understiga det högsta av de belopp som avses i 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

Ett sådant värdepappersbolags alternativ till startkapital enligt 6 § andra eller tredje stycket får inte i värde understiga vad som krävdes när verksamheten påbörjades.

7 kap.

1 §⁸

Ett värdepappersbolag får inneha bara

1. egendom som behövs för att
 - a) driva värdepappersrörelse, och
 - b) tillhandahålla sidotjänster eller driva sidoverksamhet,
 2. aktier, andelar och andra finansiella instrument med de begränsningar som anges i 2–6 §§ samt i förordning (EU) nr 575/2013, och
 3. egendom till skyddande av fordran enligt 10–12 §§.
2. aktier, andelar och andra finansiella instrument med de begränsningar som anges i 2–6 §§, och

⁶ Senaste lydelse 2017:1144.

⁷ Senaste lydelse 2017:1144. Ändringen innebär bl.a. att andra och tredje styckena tas bort.

⁸ Senaste lydelse 2014:985.

I värdepappersbolagsförordningen och tillsynsförordningen finns ytterligare bestämmelser om begränsningar av sådana innehav som avses i första stycket 2.

8 kap.

1 a §

För ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag gäller inte 4 § första eller tredje stycket, 4 c, 5, 6, 7 eller 8 § eller de särskilda krav på en fristående bedömning av soliditet och likviditet som följer av 3 §.

Finansinspektionen får dock besluta att 3 § och 4 § tredje stycket ska tillämpas på ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

Undantaget i första stycket ska börja tillämpas när värdepappersbolaget under en sammanhängande sexmånadersperiod har uppfyllt kriterierna för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

1 b §

Om ett värdepappersbolag inte längre uppfyller kriterierna för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag, ska bolaget snarast underrätta Finansinspektionen och inom 12 månader börja tillämpa de bestämmelser som anges i 1 a § första stycket.

1 c §

De värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c–f lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, i stället för 8 kap. 3–8 §§ denna lag. Det som i lagen om bank- och finansieringsrörelse sägs om kreditinstitut ska då avse värdepappersbolag.

För den som ingår i ett sådant värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller är ersättare för någon av dem, gäller även 15 kap. 1 a–1 c och 8 a–9 d §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen i stället för värdepappersbolagsförordningen.

Det som i tillsynsförordningen sägs om kreditinstitut ska då avse värdepappersbolag.

4 §⁹

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som *dess rörelse är förknippad med*. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som *bolaget är eller kan bli exponerat för eller som bolaget utsätter eller kan utsätta andra för*. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess *kreditrisk*er, marknadsrisk, *operativa risk*er och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för. Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess *företagsrisk*er, *kundrisk*er, marknadsrisk och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för *eller som bolaget utsätter eller kan utsätta andra för*. Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett värdepappersbolag ska på grundval av de metoder som avses i tredje stycket fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer. Prop. 2020/21:173

Ersättningssystem

4 c §

Ett värdepappersbolag ska ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering.

5 §

Ett värdepappersbolags rörelse skall organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

Ett värdepappersbolags rörelse ska organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, *ansvarskedjor*, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

35 §¹⁰

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§,

1. vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, *ersättningssystem* och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§,

2. värdepappersbolags mångfaldspolicy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

3. de riktlinjer, regler och rutiner ett värdepappersinstitut ska upprätta och tillämpa enligt 9 §,

4. vilka system, resurser och rutiner ett värdepappersinstitut ska ha enligt 10 §,

5. vad ett värdepappersinstitut ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 11 §,

6. de processer för produktgodkännande och översyn ett värdepappersinstitut ska ha enligt 13 §,

7. den information ett värdepappersinstitut ska lämna enligt 14 § första stycket,

8. de arrangemang ett värdepappersinstitut ska ha för att få information och för att förstå egenskaperna hos finansiella instrument och den fastställda målgruppen för instrumenten enligt 14 § andra stycket,

9. de arrangemang ett värdepappersinstitut som distribuerar finansiella instrument ska ha för urvalet av finansiella instrument och tjänster som erbjuds eller rekommenderas till kunder,

10. kraven för bedömning av kunskap och kompetens enligt 15 §,

¹⁰ Senaste lydelse 2017:679.

11. dokumentation enligt 16 § och hur lång tid dokumentation ska sparas enligt 20 §, och

12. övervakning av handeln och kursbildningen enligt 21 §.

8 a kap.

9 §¹¹

När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer.

När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i *artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet eller artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet* och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer.

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen eller en annan samordnande tillsynsmyndighet har överlämnat en koncernåterhämtningsplan till de myndigheter som anges i 3 § tredje stycket, ska inspektionen försöka komma överens med behöriga myndigheter som ingår i tillsynskollegiet för koncernen om

1. granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,
2. huruvida en återhämtningsplan ska upprättas för ett individuellt värdepappersbolag eller ett utländskt värdepappersföretag som ingår i koncernen, och
3. tillämpningen av åtgärder som avses i artikel 6.5 och 6.6 i krishanteringsdirektivet för att komma till rätta med väsentliga brister i planen eller väsentliga hinder mot att genomföra den.

Om myndigheterna kommer överens, ska Finansinspektionen i enlighet med överenskommelsen fatta de beslut som behövs.

8 b kap.

2 §¹²

Ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd får ingås mellan å ena sidan ett moderinstitut i en medlemsstat, ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller* ett holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerat inom EES, och å andra sidan ett dotterföretag.

Ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd får ingås mellan å ena sidan ett moderinstitut i en medlemsstat, ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerat inom EES *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag*, och å andra sidan ett dotterföretag.

Ett företag som anges i första stycket och som uppfyller förutsättningarna för ingripande enligt 25 kap. 2 b §, får inte ingå ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd.

¹¹ Senaste lydelse 2015:1032.

¹² Senaste lydelse 2015:1032.

Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företags intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104a i *samma direktiv* vid tidpunkten för det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i *värdepappersbolagsdirektivet* eller kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt *artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet* eller artikel 104a i *kapitaltäckningsdirektivet* vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

12 kap.

7 §

En börs som är aktiebolag *skall* ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens art och omfattning är tillräckligt stort. Vid bedömningen av om aktiekapitalet är tillräckligt *skall* hänsyn tas även till andra finansiella resurser som börserna har eller kan utnyttja. För en börs som

En börs som är aktiebolag *ska* ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens art och omfattning är tillräckligt stort. Vid bedömningen av om aktiekapitalet är tillräckligt *ska* hänsyn tas även till andra finansiella resurser som börserna har eller kan utnyttja. För en börs som är

¹³ Senaste lydelse 2020:1210.

är ekonomisk förening gäller det som sägs om aktiekapital i stället summan av gjorda medlemsinsatser och förlagsinsatser.

En börs som driver en handelsplattform *skall* ha ett startkapital enligt 3 kap. 6 § första stycket 2.

ekonomisk förening gäller det som sägs om aktiekapital i stället summan av gjorda medlemsinsatser och förlagsinsatser.

En börs som driver en handelsplattform *ska* ha ett startkapital enligt 3 kap. 6 § första stycket 3.

13 kap.

1 i §¹⁴

En börs ska ha regler för minsta tillåtna prisändring för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument som handlas på en reglerad marknad som börserna driver. Reglerna ska

1. kalibreras så att de återspeglar det aktuella finansiella instrumentets likviditetsprofil och den genomsnittliga skillnaden mellan köp- och säljkurs, med beaktande av möjligheten till rimligt stabila priser utan att i onödan hindra ännu mindre skillnader, och

2. på lämpligt sätt justera minsta tillåtna prisändring för varje finansiellt instrument.

Reglerna ska inte hindra matchning av order av stor omfattning på mittpunkten mellan aktuella köp- och säljbud.

23 kap.

4 §¹⁵

Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett värdepappersinstitut,

2. en börs,

3. en svensk leverantör av datarapporteringsjänster,

4. en clearingorganisation,

5. ett sådant utländskt företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, och

6. en emittent som enligt 16 kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt samma kapitel att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

Finansinspektionen får även genomföra en undersökning hos ett anknutet ombud eller hos ett företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinstitut att utföra visst arbete eller vissa funktioner, om det behövs för tillsynen av institutet.

Innan en undersökning genomförs hos ett utländskt företag som har inrättat filial enligt 4 kap. 1 § första stycket 1, ska Finansinspektionen samråda med behörig myndighet i

¹⁴ Senaste lydelse 2017:679.

¹⁵ Senaste lydelse 2017:679.

25 kap.

1 d §¹⁶

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med artikel 28, 52 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig informa-

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig informa-

¹⁶ Senaste lydelse 2020:1210.

Prop. 2020/21:173 tion om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen, eller

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i den förordningen eller kraven i 2 kap. 1 eller 2 §

tion om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen, i strid med artikel 54.1 b i den förordningen,

14. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om koncentrationsrisk, i strid med artikel 54 i värdepappersbolagsförordningen,

15. utsätter sig för en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i värdepappersbolagsförordningen,

16. vid upprepade tillfällen eller systematiskt, i strid med artikel 43 i värdepappersbolagsförordningen, låter bli att hålla likvida tillgångar, eller

17. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information, i strid med bestämmelserna i del 6 i värdepappersbolagsförordningen.

lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag på gruppnivå eller undergruppsnivå.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2. Bestämmelsen i 8 kap. 1 a § tredje stycket gäller inte värdepappersbolag som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att 1 kap. 1, 2, 4, 8 och 9 §§, 2 kap. 1, 1 c, 1 e, 1 f, 2 och 3 §§, 3 kap. 1, 3 och 4 §§, 4 kap. 1–3 och 5 §§, 5 kap. 1–6 §§, 6 kap. 1, 2, 4, 5 och 7–11 §§, 7 kap. 1–4 §§, 8 kap. 1, 2 och 4 §§, 9 kap. 1 §, 10 kap. 1 och 2 §§, rubrikerna till 2, 5 och 7 kap. och rubrikerna närmast före 2 kap. 1 § och 6 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem nya kapitler, 2 a, 3 a, 4 a, 5 a och 7 a kap., och tre nya paragrafer, 1 kap. 3 a och 3 b §§ och 10 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen).

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen), och

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (värdepappersbolagsförordningen).

Bestämmelserna i denna lag genomförs delvis

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2020:1213.

2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (kapitaltäckningsdirektivet), och
 – Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen (värdepappersbolagsdirektivet).

Bestämmelser som kompletterar tillsynsförordningen och genomför kapitaltäckningsdirektivet finns i 2, 3, 4, 5 och 7 kap.

Bestämmelser som kompletterar värdepappersbolagsförordningen och genomför värdepappersbolagsdirektivet finns i 2 a, 3 a, 4 a, 5 a och 7 a kap.

I övriga kapitel finns bestämmelser som kompletterar såväl tillsynsförordningen som värdepappersbolagsförordningen och som genomför såväl kapitaltäckningsdirektivet som värdepappersbolagsdirektivet.

2 §³

I denna lag betyder

1. blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES:

a) i 4 a kap., ett företag som avses i artikel 4.1.58 i värdepappersbolagsförordningen,

b) i övrigt, ett företag som avses i artikel 4.1.33 i tillsynsförordningen,

2. dotterföretag:

a) i 3 a och 4 a kap., ett företag som avses i artikel 4.1.51 i värdepappersbolagsförordningen,

b) i 6 kap. 1 §, i fråga om värdepappersföretagskoncerner som avses i artikel 7 eller 8 i värde-

³ Senaste lydelse 2020:1213.

1. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2. institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

3. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

4. kreditinstitut: bank och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt Svenska skeppshypotekskassan,

pappersbolagsförordningen, ett företag som avses i a,

c) i övrigt, ett företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. holdingföretag med blandad verksamhet:

a) i 6 kap. 1 och 8 §§ och 8 kap. 2 och 4 §§, i fråga om värdepappersföretagskoncerner som avses i artikel 53 i värdepappersbolagsdirektivet, ett företag som avses i artikel 4.1.26 i samma direktiv,

b) i övrigt, ett företag som avses i artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

5. institut: detsamma som i artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen,

6. konsoliderad situation: detsamma som i artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

7. kreditinstitut:

a) ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

b) Svenska skeppshypotekskassan,

c) ett värdepappersbolag med tillstånd att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

d) ett svenskt aktiebolag som är ett sådant värdepappersföretag

som avses i artikel 1.2 a eller b i värdepappersbolagsförordningen,

e) ett värdepappersbolag för vilket ett beslut av Finansinspektionen enligt 3 a § gäller, och

f) ett svenskt aktiebolag som är ett sådant värdepappersföretag som avses i artikel 1.5 i värdepappersbolagsförordningen,

8. litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen,

9. moderföretag:

a) i 3 a och 4 a kap., 6 kap. 2 § andra stycket och 7 a kap. 1 §, ett företag som avses i 4.1.42 i värdepappersbolagsförordningen,

b) i 10 kap. 2 § 3, i fråga om moderföretag som avses i 6 kap. 2 § andra stycket, ett företag som avses i a,

c) i övrigt, ett företag som avses i artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen,

10. på gruppnivå: detsamma som i artikel 4.1.48 i tillsynsförordningen,

11. på undergruppsnivå: detsamma som i artikel 4.1.49 i tillsynsförordningen,

12. systemrisk: detsamma som i 1 kap. 2 § 12 lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

5. värdepappersbolag: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag.

13. värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som avses i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden, utom sådana värdepappersbolag som avses i 7 c–f,

14. värdepappersföretagskoncern: detsamma som i artikel 4.1.25 i värdepappersbolagsförordningen,

15. värdepappersinriktat holdingföretag: ett företag som avses i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen,

16. värdepappersinriktat moderholdingföretag inom EES: ett före-

tag som avses i artikel 4.1.57 i värdepappersbolagsförordningen.

Termen och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen.

3 a §

Finansinspektionen får besluta att tillsynsförordningen ska tillämpas i fråga om ett värdepappersbolag

1. vars konsoliderade tillgångar, beräknade som ett genomsnitt för den senaste sammanhängande tolv månadersperioden, motsvarar minst fem miljarder euro, och

2. som driver verksamhet som omfattar investeringstjänster eller investeringsverksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden men som inte är råvaruhandlare eller utsläppsrättshandlare.

Första stycket gäller om

1. värdepappersbolagets verksamhet har en sådan omfattning att en systemrisk skulle kunna uppstå om bolaget fallerar eller hamnar i kris,

2. värdepappersbolaget är clearingmedlem, eller

3. Finansinspektionen anser att det är motiverat mot bakgrund av värdepappersbolagets verksamhet och dess storlek, art, omfattning och komplexitet med beaktande av

a) betydelsen för EES eller Sveriges ekonomi,

b) betydelsen av bolagets gränsöverskridande verksamhet, eller

c) bolagets sammanlänkning med det finansiella systemet.

3 b §

Finansinspektionen får upphäva ett beslut enligt 3 a § och ska i så fall utan dröjsmål underrätta värdepappersbolaget om detta.

Ett beslut enligt 3 a § upphör att gälla om värdepappersbolagets konsoliderade tillgångar understiger det belopp som anges där,

beräknat som ett genomsnitt för den senaste sammanhängande tolv-månadersperioden.

4 §⁴

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och utövar tillsyn över att *förordningen* och denna lag följs.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och *värdepappersbolagsförordningen* och utövar tillsyn över att *förordningarna* och denna lag följs.

Finansinspektionen är ansvarig myndighet enligt artiklarna 124, 164 och 458 i tillsynsförordningen.

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot *institut* gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar *institutens* verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot *kreditinstitut och värdepappersbolag* gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar *företagens* verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

8 §⁵

Finansinspektionen ska bevilja godkännande, om

1. arbetsfördelningen inom gruppen är sådan att kraven i tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar kan uppfyllas på grupp- eller undergruppsnivå,

2. organisationsstrukturen inte hindrar en effektiv tillsyn över att instituten inom gruppen uppfyller de krav som avses i 1 på individuell nivå och grupp- och undergruppsnivå,

3. den som ska ingå i ledningen för holdingföretaget har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för uppgiften, och

4. när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut som dotterföretag,

4. när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut *som avses i 2 § första stycket 7 a eller motsvarande utländska företag inom EES* som dotterföretag,

- a) information lämnas om större ägare i institutet,
- b) den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i institutet bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av institutet, och
- c) institutets nära förbindelser med andra företag inte hindrar en effektiv tillsyn av institutet.

⁴ Senaste lydelse 2020:1213.

⁵ Senaste lydelse 2020:1213.

Finansinspektionen ska medge undantag från kravet på godkännande, om

1. den huvudsakliga verksamheten är att
 - a) förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag, när det gäller ett finansiellt holdingföretag, eller
 - b) förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag som är institut eller finansiella institut, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag,
2. holdingföretaget inte har utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper,
3. ett dotterföretag som är ett kreditinstitut ansvarar för att säkerställa att kraven i 3 kap. 2 § uppfylls,
3. ett dotterföretag som är ett kreditinstitut *eller ett motsvarande utländskt företag inom EES* ansvarar för att säkerställa att kraven i 3 kap. 2 § uppfylls,
4. holdingföretaget inte medverkar till att påverka driften av gruppen eller dotterföretag som är institut eller finansiella institut, och
5. det inte finns något som hindrar en effektiv tillsyn på gruppnivå.

2 kap. Särskilda kapitalbas- och likviditetskrav

2 kap. Särskilda kapitalbas- och likviditetskrav för kreditinstitut

Särskilt kapitalbaskrav

Särskilda kapitalbaskrav

1 §⁷

Finansinspektionen ska besluta att ett *institut* utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen ska uppfylla

1. ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet, och
2. ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker.

Första stycket gäller om

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse *eller 8 kap. 3–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden* inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att komma till rätta med bristen inom rimlig tid,

2. ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för,

3. det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt 1,

Finansinspektionen ska besluta att ett *kreditinstitut* utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen ska uppfylla

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att komma till rätta med bristen inom rimlig tid,

⁶ Senaste lydelse 2020:1213.

⁷ Senaste lydelse 2020:1213.

4. institutet vid upprepade tillfällen låtit bli att följa en underrättelse enligt 1 c §, eller

5. det i övrigt har framkommit omständigheter som inger betänkligheter från tillsynssynpunkt.

Beslutet ska vara skriftligt och fattas på grundval av en översyn och utvärdering av institutet.

1 c §⁸

I samband med en översyn och utvärdering av ett *institut* ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer för institutet. Inspektionen ska underrätta institutet om skillnaden mellan dessa nivåer och kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

I samband med en översyn och utvärdering av ett *kreditinstitut* ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer för institutet. Inspektionen ska underrätta institutet om skillnaden mellan dessa nivåer och kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

1 e §⁹

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om *institutet* gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om *kreditinstitutet* gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Bestämmelserna i 1 § gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

1 f §¹⁰

Finansinspektionen ska informera Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter om

1. beslut om särskilda kapitalbaskrav, och
2. underrättelser enligt 1 c §.

1. beslut om särskilda kapitalbaskrav *enligt 1 §*, och

2 §¹¹

Finansinspektionen ska besluta att ett *institut* ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som *ett institut* är eller kan bli exponerat för.

Finansinspektionen ska besluta att ett *kreditinstitut* ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som *institutet* är eller kan bli exponerat för.

⁸ Senaste lydelse 2020:1213.

⁹ Senaste lydelse 2020:1213.

¹⁰ Senaste lydelse 2020:1213.

¹¹ Senaste lydelse 2020:1213.

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar *institutets* verksamhet, om *ett institut* inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett *institut* uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och de särskilda kapitalbaskrav som följer av beslut enligt 1 §, men inte kravet på en brutto-soliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen eller kraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar *kreditinstitutets* verksamhet, om *institutet* inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett *kreditinstitut* uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och de särskilda kapitalbaskrav som följer av beslut enligt 1 §, men inte kravet på en brutto-soliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen eller kraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

2 a kap. Särskilda kapitalbas- och likviditetskrav för värdepappersbolag

Särskilt kapitalbaskrav

1 §

Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt värdepappersbolagsförordningen, om

1. något av kraven i 8 kap. 3 §, 4 § första eller tredje stycket, 4 c och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få bolaget att rätta till bristerna inom rimlig tid,

2. ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka väsentliga risker som bolaget är eller kan bli exponerat för och väsentliga risker

som bolaget utsätter det finansiella systemet för,

3. bolaget, under normala marknadsförhållanden, inte skulle kunna avveckla positioner i handelslagret under kort tid utan att göra betydande förluster,

4. granskningen av de interna modellerna enligt 5 a kap. visar att bolagets brister avseende kraven för att tillämpa de interna modellerna sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalnivåer, eller

5. bolaget vid upprepade tillfällen låter bli att skaffa eller bibehålla tillräckliga nivåer av ytterligare kapital enligt 3 §.

Ett beslut enligt första stycket ska vara skriftligt och grunda sig på översyn och utvärdering av värdepappersbolaget.

Finansinspektionen får fatta beslut enligt denna paragraf även i fråga om ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag, om inspektionen anser att det är motiverat.

2 §

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav enligt 1 § om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om värdepappersbolaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot bolaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Bestämmelserna i 1 § gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

3 §

Finansinspektionen får besluta att ett värdepappersbolag ska ha en kapitalbasnivå som med tillräcklig marginal överstiger kraven enligt värdepappersbolagsförordningen, för att säkerställa att konjunktur-

svängningar inte leder till överträdelser av kapitalkraven eller hotar bolagets förmåga att avveckla verksamheten på ett ordnat sätt.

Finansinspektionen ska granska den nivå som värdepappersbolaget har fastställt efter ett beslut enligt första stycket och meddela bolaget om nivån är tillräcklig eller behöver justeras. Om nivån behöver justeras, ska inspektionen meddela bolaget den sista dag då justeringen ska ha gjorts.

Första och andra styckena gäller inte ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

4 §

När det gäller sådana värdepappersbolag som avses i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution ska Finansinspektionen underätta Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter om

- 1. beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 1 §, och*
- 2. krav på justeringar enligt 3 § andra stycket.*

Särskilt likviditetskrav

5 §

Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som bolaget är eller kan bli exponerat för.

Första stycket gäller inte för ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag som omfattas av ett beslut om undantag enligt artikel 43.1 andra stycket i värdepappersbolagsförordningen.

Ingripande

6 §

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de

lagar som reglerar värdepappersbolagets verksamhet, om bolaget inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 5 §.

3 kap.

1 §¹³

För varje konsoliderad situation ska det finnas ett ansvarigt företag.

Ett ansvarigt företag ska vara

1. ett moderinstitut inom EES,
2. ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har godkänts enligt 1 kap. 8 §,
3. ett *institut* som 3. ett *kreditinstitut* eller ett motsvarande utländskt företag inom EES som

a) är ett dotterföretag till ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES och som har medgett undantag från kravet på godkännande enligt 1 kap. 9 §, och

b) avses i 1 kap. 9 § första stycket 3, eller

4. ett *institut*, ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 8 kap. 2 a § första stycket 2 c. 4. ett *kreditinstitut* eller ett motsvarande utländskt företag inom EES, ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 8 kap. 2 a § första stycket 2 c.

3 §¹⁴

Även om ett *institut*, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte är ansvarigt företag enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. *institutet*, det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är ett utländskt *institut*, ett finansiellt institut eller

Även om ett *kreditinstitut*, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte är ansvarigt företag enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. *kreditinstitutet*, det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är *etablerat i ett land utanför EES*, och är

¹³ Senaste lydelse 2020:1213.

¹⁴ Senaste lydelse 2020:1213.

Prop. 2020/21:173 ett förvaltningsbolag som är etablerat i ett land utanför EES. är

- a) ett företag som motsvarar ett kreditinstitut,
- b) ett företag som motsvarar ett finansiellt institut, eller
- c) ett förvaltningsbolag.

Med förvaltningsbolag avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag.

4 §¹⁵

Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 4 § första stycket och 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden om riskhantering och genomlysning.

Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om riskhantering och genomlysning.

Ett sådant företag ska också införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som inte står under tillsyn enligt denna lag. Sådana dotterföretag ska uppfylla de krav som avses i första stycket på individuell nivå.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av ett ansvarigt företag enligt 1 § andra stycket, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

3 a kap. Krav på värdepappersföretagskoncerner

Krav på moder- och dotterföretag

1 §

När artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen är tillämplig ska 8 kap. 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden tillämpas på en värdepappersföretagskoncern om inte annat följer av beslut enligt artikel 8 i samma förordning.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av ett moderföretag som avses i artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen, besluta om

undantag från kravet i första stycket, om företaget kan visa att en sådan tillämpning strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Ledningen för ett värdepappersinriktat holdingföretag

2 §

Den som ingår i ledningen för ett värdepappersinriktat holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag i en koncern som avses i 1 § ska ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

4 kap.

1 §¹⁶

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven är uppfyllda, om

1. moderföretaget är ett kreditinstitut,
2. moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,
3. ett utländskt värdepappersföretag inom EES är moderföretag till ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,
4. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till ett *institut*,
5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till två eller flera *institut*, och
 - a) ett av *instituten* är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,
4. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till ett *kreditinstitut eller ett värdepappersbolag*,
5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till två eller flera *kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag*, och
 - a) ett av *företagen* är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,

¹⁶ Senaste lydelse 2020:1213.

b) ett av *instituten* är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller

c) ett av *instituten* är ett värdepappersbolag och det i den konsoliderade situationen inte finns något

- motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller

- kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, eller

6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i tillsynsförordningen och

a) ett kreditinstitut har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES, eller

b) ett värdepappersbolag har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES och det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

Första stycket 3, 5 b, 5 c och 6 gäller dock inte om en annan behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över minst två utländska företag i den konsoliderade situationen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för det svenska företaget.

Även om en annan behörig myndighet ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven uppfylls enligt artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller c eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, ska Finansinspektionen utöva sådan tillsyn om inspektionen på individuell nivå ska utöva tillsyn över minst två kreditinstitut respektive värdepappersbolag i den konsoliderade situationen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom ett och samma land inom EES.

2 §¹⁷

När Finansinspektionen ska utöva *tillsynen* enligt 1 § första stycket 1–3, 5 och 6, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de *institut* och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i

När Finansinspektionen ska utöva *tillsyn* enligt 1 § första stycket 1–3, 5 och 6, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de *kreditinstitut*, *värdepappersbolag* och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa

de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella *holdingföretaget* eller det *institut* eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella *moderholdingföretaget inom EES*, eller det *kreditinstitut*, *värdepappersbolag* eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

3 §¹⁸

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de *institut* eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det *institut* eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de *kreditinstitut*, *värdepappersbolag* eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, *det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES*, eller det *kreditinstitut*, *värdepappersbolag* eller motsvarande utländska

¹⁸ Senaste lydelse 2020:1213.

tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

företag som har den största balansslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

5 §¹⁹

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen har lämnat en rapport enligt 4 §, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas

1. i enlighet med 2 kap. 2 § med anledning av väsentliga resultat av likviditetstillsynen, och

2. om huruvida kapitalbasen på gruppnivå är tillräcklig med hänsyn till den finansiella situationen och riskprofilen och om de kapitalbasnivåer som krävs för att tillämpa 2 kap. 1 och 1 c §§ på individuell nivå eller gruppnivå.

Överenskommelsen enligt första stycket 1 ska ta hänsyn till de resultat som framkommit i fråga om *institutens* organisation, riskhantering och behovet av särskilda likviditetskrav för specifika institut.

En överenskommelse enligt första stycket 1 ska ta hänsyn till de resultat som framkommit i fråga om *kreditinstitutens och de motsvarande utländska företagens* organisation, riskhantering och behovet av särskilda likviditetskrav för specifika institut.

4 a kap. Tillsynsansvar för värdepappersföretagskoncerner

1 §

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att kraven i artikel 7 eller, i tillämpliga fall, villkoren i artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen är uppfyllda, om det i koncernen inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, och

1. ett värdepappersbolag är moderföretag,

2. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom

EES är moderföretag till ett värdepappersbolag och det i koncernen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,

3. ett svenskt värdepappersinriktat holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES,

4. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES, och

– inget sådant dotterföretag är auktoriserat i samma land inom EES som moderföretaget är etablerat i, och

– värdepappersbolaget har större balansomslutning än något av de motsvarande utländska företagen inom EES, eller

5. det i koncernen finns två eller flera värdepappersinriktade holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES som är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES och

– dotterföretagen är auktoriserade i de respektive länder inom EES som moderföretagen har huvudkontor i, och

– värdepappersbolaget har större balansomslutning än något av de motsvarande utländska företagen inom EES.

2 §

När Finansinspektionen ska utöva tillsyn enligt 1 § får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finans-

inspektionen får ingå en sådan överenskommelse om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de berörda värdepappersbolagen och värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta länderna inom EES.

3 §

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag det gäller i en värdepappersföretagskoncern och betydelsen av deras verksamhet i de olika länderna inom EES att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 46.3–46.5 i värdepappersbolagsdirektivet ska utöva sådan tillsyn som avses i 1 §, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

4 §

Innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår en överenskommelse enligt 2 eller 3 § ska det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES, det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES eller det värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig.

Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om överenskommelsen.

1 §

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett *institut* uppfyller *ställda krav* på sådana metoder som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan de får användas för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med artiklarna 92–386 i tillsynsförordningen. Vid bedömningen ska *särskilt uppmärksammas* förändringar i institutets affärsverksamhet och hur interna metoder tillämpas på nya produkter.

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett *kreditinstitut* uppfyller *kraven* på sådana metoder som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan de får användas för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med artiklarna 92–386 i tillsynsförordningen. Vid bedömningen ska *inspektionen särskilt beakta* förändringar i institutets affärsverksamhet och hur interna metoder tillämpas på nya produkter.

2 §

Om det framkommer att ett *instituts* interna metoder enligt 1 § *innebär* väsentliga brister i fråga om *förmågan* att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att institutet åtgärdar *metoderna* eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

Om det framkommer att ett *kreditinstituts* interna metoder enligt 1 § *har* väsentliga brister i fråga om att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att institutet åtgärdar *bristerna* eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

3 §

Om ett *institut* som beviljats tillstånd att använda sig av en metod som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av metoden, ska Finansinspektionen kräva att institutet

Om ett *kreditinstitut* som beviljats tillstånd att använda sig av en metod som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av metoden, ska Finansinspektionen kräva att institutet

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är *oväsentliga*, eller

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är *obetydliga*, eller

2. presenterar en åtgärdsplan för att i god tid åter uppfylla kraven och ange en tid inom vilken planen ska genomföras.

4 §

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att *institutet* inom

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att *kreditinstitutet*

Prop. 2020/21:173 en lämplig tidsfrist åter kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om institutet inte på ett tillfredsställande sätt lyckas visa att följderna av konstaterade brister är *oväsentliga*, ska tillståndet att använda sig av metoden antingen begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist eller återkallas.

inom en lämplig tidsfrist åter kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om institutet inte på ett tillfredsställande sätt visar att följderna av konstaterade brister är *obetydliga*, ska tillståndet att använda sig av metoden antingen återkallas eller begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist.

5 §

Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för institutet att använda den modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att institutet snarast förbättrar modellen.

Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för kreditinstitutet att använda den modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att institutet snarast förbättrar modellen.

6 §

Finansinspektionen får vidta korrigerande åtgärder för ett *instituts* interna metoder, om det klart kan fastställas att institutets metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker.

Finansinspektionen får vidta korrigerande åtgärder för ett *kreditinstituts* interna metoder, om det klart kan fastställas att institutets metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker.

De korrigerande åtgärderna ska syfta till att målen i en intern metod upprätthålls.

5 a kap. Tillsyn över interna modeller för värdepappersbolag

1 §

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett värdepappersbolag uppfyller kraven för att få tillstånd att använda de interna modeller som avses i artikel 22 i värdepappersbolagsförordningen. Vid bedömningen ska inspektionen särskilt beakta förändringar i värdepappers-

bolagets affärsverksamhet och hur interna modeller används på nya produkter.

2 §

Om det framkommer att ett värdepappersbolags interna modeller som avses i 1 § har väsentliga brister i fråga om att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att bolaget åtgärdar bristerna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

3 §

Om ett värdepappersbolag som beviljats tillstånd att använda interna modeller som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av modellerna, ska Finansinspektionen kräva att bolaget

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är obetydliga, eller

2. presenterar en åtgärdsplan för att uppfylla kraven och anger en tid inom vilken planen ska genomföras.

4 §

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att värdepappersbolaget inom en lämplig tidsfrist kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om bolaget inte på ett tillfredsställande sätt visar att följderna av konstaterade brister är obetydliga, ska tillståndet att använda sig av de interna modellerna antingen återkallas eller begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist.

5 §

Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för värdepappersbolaget att använda modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att bolaget snarast inom en bestämd tidsram förbättrar modellen.

6 kap.

1 §

Följande företag ska till Finansinspektionen lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen:

1. företag som står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet,

2. andra dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag än de som avses i 1,

3. holdingföretag med blandad verksamhet och dotterföretag till holdingföretag med blandad verksamhet,

4. blandade finansiella holdingföretag, och

5. företag som fått i uppdrag av ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet eller blandat finansiellt holdingföretag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner.

1. företag som

a) står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet,

b) står under tillsyn enligt artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen, eller

c) ingår i en värdepappersföretagskoncern som omfattas av ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen,

2. andra dotterföretag till ett kreditinstitut, ett värdepappersbolag, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag än de som avses i 1,

3. holdingföretag med blandad verksamhet och dotterföretag till holdingföretag med blandad verksamhet,

4. blandade finansiella holdingföretag, och

5. företag som fått i uppdrag av ett kreditinstitut, ett värdepappersbolag, ett finansiellt holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandat finansiellt holdingföretag eller värdepappersinriktat holdingföretag att

Om företaget inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen, får inspektionen förelägga företaget att göra det.

2 §

Moderföretag ska offentliggöra information som rör *företagsgruppens rättsliga* struktur, styrning och organisationsstruktur.

Moderföretag ska *i fråga om den konsoliderade situationen* offentliggöra information som rör *rättslig* struktur, styrning och organisationsstruktur.

Moderföretag som avses i artiklarna 7 och 8 i värdepappersbolagsförordningen ska offentliggöra sådan information om en värdepappersföretagskoncern.

4 §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet *och artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet.*

5 §

Finansinspektionen får även hänskjuta sådana frågor som avses i 4 § till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artiklarna 41.2, 43.5, 50.4 och 51.2 i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får även hänskjuta sådana frågor som avses i 4 § till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artiklarna 41.2, 43.5, 50.4 och 51.2 i kapitaltäckningsdirektivet *och artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet.*

7 §

Företag som enligt tillsynsförordningen står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation och dotterföretag till ett *institut* eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmelserna om grupp-baserad tillsyn, ska lämna de uppgifter som krävs för tillsynsredovisningen till det företag som

Företag som enligt tillsynsförordningen står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation och dotterföretag till ett *kreditinstitut* eller ett *motsvarande utländskt företag inom EES*, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmelserna om grupp-baserad tillsyn, ska lämna de uppgifter som krävs för

Prop. 2020/21:173 enligt tillsynsförordningen ska tillsynsredovisningen till det företag som enligt tillsynsförordningen ska upprätta gruppbaserad redovisning eller samlad information. ska upprätta gruppbaserad redovisning eller samlad information.

Första stycket gäller även ett svenskt företag i förhållande till ett utländskt företag inom EES som ska upprätta och ge in en rapport enligt tillsynsförordningen.

8 §²⁰

Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det behövs för tillsynen, göra undersökningar hos

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet och blandade finansiella holdingföretag för att kontrollera den gruppbaserade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

2. företag som har fått i uppdrag av ett *institut* eller ett holdingföretag som avses i 1 att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner, och

3. företag som Finansinspektionen enligt 4 kap. 1 § ska utöva tillsyn över.

Informationsskyldighet för *institut* som är undantaget från gruppbaserad tillsyn

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandade finansiella holdingföretag och värdepappersinriktade holdingföretag för att kontrollera den gruppbaserade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

2. företag som har fått i uppdrag av ett *kreditinstitut*, ett värdepappersbolag eller ett holdingföretag som avses i 1 att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner, och

3. företag som Finansinspektionen enligt 4 kap. 1 § och 4 a kap. 1 § ska utöva tillsyn över.

Informationsskyldighet för ett *kreditinstitut* som är undantaget från gruppbaserad tillsyn

9 §

Om ett dotterföretag som är ett *institut* är undantaget från tillämpningsområdet för konsoliderad tillsyn med stöd av artikel 19 i tillsynsförordningen, ska moderföretaget till Finansinspektionen lämna de upplysningar som inspektionen anser att den behöver för sin tillsyn över institutet.

Om ett dotterföretag som är ett *kreditinstitut* är undantaget från tillämpningsområdet för konsoliderad tillsyn med stöd av artikel 19 i tillsynsförordningen, ska moderföretaget till Finansinspektionen lämna de upplysningar som inspektionen anser att den behöver för sin tillsyn över institutet.

10 §

En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag *eller* ett blandat finansiellt holdingföretag som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företags intresse.

En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 7 § *eller artikel 7.1 i värdepappersbolagsförordningen* ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företags intresse.

11 §²¹

Ett finansiellt holdingföretag *och* ett blandat finansiellt holdingföretag är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.

Ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *och ett värdepappersinriktat holdingföretag* är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.

7 kap. Moderföretag utanför EES

7 kap. Moderföretag utanför EES i fråga om gruppbaserad tillsyn och intermediära holdingföretag

1 §²²

Om ett *institut* inte står under gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet

Om ett *kreditinstitut eller ett motsvarande utländskt företag inom EES* inte står under grupp-

²¹ Senaste lydelse 2018:1800.

²² Senaste lydelse 2020:1213.

Prop. 2020/21:173 och dess moderföretag är ett utländskt *institut* eller ett *sådant* finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 2–4 §§ skulle ha utövat tillsynen över den konsoliderade situationen om de bestämmelserna hade gällt.

baserad tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt *företag som motsvarar ett kreditinstitut*, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över den konsoliderade situationen om de bestämmelserna hade gällt.

2 §²³

Finansinspektionen ska kontrollera om den gruppbaseade tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i landet utanför EES är likvärdig med den gruppbaseade tillsyn som anges i artiklarna 11–24 i tillsynsförordningen och 4 kap. denna lag.

Finansinspektionen ska utföra kontrollen på begäran av moderföretaget eller av ett inom EES auktoriserat *institut*, institut för elektroniska pengar eller *motsvarande utländskt företag* i den konsoliderade situationen. Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, ska inspektionen höra övriga berörda behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska bankmyndigheten.

Finansinspektionen ska utföra kontrollen på begäran av moderföretaget eller av ett inom EES auktoriserat *kreditinstitut* eller institut för elektroniska pengar i den konsoliderade situationen. Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, ska inspektionen höra övriga berörda behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska bankmyndigheten.

3 §²⁴

Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om gruppbasead tillsyn i artiklarna 11–24 i tillsynsförordningen och 4 kap. denna lag som om moderföretaget haft sitt huvudkontor inom EES.

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer att *instituten* i den konsoliderade situationen är föremål för tillräcklig tillsyn. Inspektionen får då förelägga en ägare till *instituten* att inrätta ett

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer att *kreditinstitut och utländska företag som motsvarar kreditinstitut* i den konsoliderade situationen är föremål för tillräcklig tillsyn. Inspek-

²³ Senaste lydelse 2020:1213.

²⁴ Senaste lydelse 2020:1213.

finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på *instituten* i den konsoliderade situationen, som leds av detta holdingföretag.

tionen får då förelägga en ägare till *ett kreditinstitut* att inrätta ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på *kreditinstitut och utländska företag som motsvarar kreditinstitut* i den konsoliderade situationen, som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten när sådana andra tillsynsmetoder som anges i andra stycket används.

4 §²⁵

En grupp ska etablera ett intermediärt moderföretag inom EES, om

1. moderföretaget i gruppen är etablerat i ett land utanför EES,
2. det i gruppen finns minst två *institut* inom EES, varav åtminstone ett i Sverige, och
2. det i gruppen finns minst två *kreditinstitut eller värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag* inom EES, varav åtminstone ett i Sverige, och
3. det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES uppgår till motsvarande minst 40 miljarder euro.

Med det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES avses summan av

1. *institutens* tillgångar enligt en konsoliderad balansräkning eller, om en sådan inte finns, de individuella balansräkningarna, och
1. *företagens* tillgångar enligt en konsoliderad balansräkning eller, om en sådan inte finns, de individuella balansräkningarna, och
2. filialernas tillgångar.

7 a kap. Moderföretag utanför EES i fråga om värdepappersföretagskoncerner

1 §

Om ett värdepappersbolag, som inte står under effektiv tillsyn enligt artikel 46 i värdepappersbolagsdirektivet, ingår i en koncern med minst ett annat värdepappersbolag eller ett motsvarande utländskt företag inom EES och deras gemensamma moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES, ska Finansinspektionen bedöma om den tillsyn

²⁵ Senaste lydelse 2020:1213.

som tillsynsmyndigheten i landet utanför EES har över värdepappersföretagen är likvärdig med den tillsyn som anges i artiklarna 1–8 i värdepappersbolagsförordningen och i denna lag.

2 §

Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen, för det fall den enligt 4 a kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över värdepappersföretagskoncernen om de bestämmelserna hade gällt, besluta om lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen. Finansinspektionen får kräva att koncernen etablerar ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES. Inspektionen får då tillämpa artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen på detta företag.

3 §

Innan Finansinspektionen fattar beslut enligt 2 § ska inspektionen samråda med övriga berörda behöriga myndigheter.

Finansinspektionen ska underätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om åtgärder som den vidtar med stöd av 2 §.

8 kap.

1 §

Om ett *institut* eller ett företag inte uppfyller kraven i tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, ska Finansinspektionen förelägga *institutet* eller företaget att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett företag inte uppfyller kraven i tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, ska Finansinspektionen förelägga företaget att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd

för att komma till rätta med situationen.

Om ett *institut* bryter mot tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar *institutens* verksamhet.

Om ett *kreditinstitut* eller *ett värdepappersbolag* bryter mot tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar *företagens* verksamhet.

2 §

Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet eller ett värdepappersinriktat holdingföretag att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

4 §

Om ett *institut*, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av tillsynsförordningen, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Om ett *kreditinstitut*, *ett värdepappersbolag*, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet eller ett värdepappersinriktat holdingföretag med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av tillsynsförordningen eller *värdepappersbolagsförordningen*, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

9 kap.

1 §

Institut som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen och denna lag.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, ska kostnaden för detta betalas av det *institut* som tillsynen avser.

Kreditinstitut och värdepappersbolag som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen* och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen* och denna lag.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, ska kostnaden för detta betalas av det *kreditinstitut eller värdepappersbolag* som tillsynen avser.

10 kap.1 §²⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser om

1. offentliggörande av information och tillsynsrapportering,
2. beräkningen av kapitalbaskravet samt kapitalbasen,
3. stora exponeringar,
4. exponeringar i fastigheter,
5. säkerställda obligationer,
6. likviditetskrav,
7. interna modeller för marknadsrisker,
8. schablonmetoden för marknadsrisker,
9. schablonmetoden för kreditrisker,
10. IRK-metoden för kreditrisker,
11. motpartsrisker,
12. värdepapperisering,
13. bruttosoliditet,
14. konsolidering av de gruppbaseade kraven,
15. omklassificering av positioner, och
16. klassificering av *institut*. 16. klassificering av *kreditinstitut*.

1 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar värdepappersbolagsförordningens bestämmelser om

- 1. beräkningen av kapitalbas-kraven (artikel 30.1 tredje stycket), och*
- 2. koncentrationsrisker (artikel 41.2).*

2 §²⁷

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka krav som *enligt 3 kap. 5 §* ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag,
 1. vilka krav som ska ställas på den som ska ingå i ledningen i
 - a) ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 3 kap. 5 §, eller*
 - b) ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 3 a kap. 2 §,*
 2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall
2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall *institut* ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen,
 - a) kreditinstitut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen, och*
 - b) värdepappersbolag ska offentliggöra sådan information som anges i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen,*
3. vilken information moderföretag ska offentliggöra enligt 6 kap. 2 §,
4. när kapitalbaskraven i tillsynsförordningen eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 inte ska anses täcka en risk och hur nivån på ett särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. för att täcka en sådan risk ska fastställas,
5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett *institut* ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, dels vid fastställandet av en lämplig
5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett *kreditinstitut* eller ett *värdepappersbolag* ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav,

²⁷ Senaste lydelse 2020:1213.

Prop. 2020/21:173 nivå för ett sådant särskilt likviditetskrav i samband med en översyn och utvärdering av *ett institut*, och dels vid fastställandet av en lämplig nivå för ett sådant särskilt likviditetskrav i samband med en översyn och utvärdering av *företaget*, och

6. hur uppgifter enligt 6 kap. 11 § ska lämnas.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2014:966) om kapitalbuffertar¹
dels att 3 kap. 3 § och 6 kap. 3 § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 6 kap. 3 § ska utgå,
dels att 1 kap. 2 §, 6 kap. 7 §, 8 kap. 1 § och 10 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 2 §²

I denna lag betyder

1. *blandade finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

2. *dotterföretag*: sådant företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *ESRB*: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. *finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.31 i tillsynsförordningen,

6. *institut*: kreditinstitut enligt *lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse*, Svenska *skeppshypotekskassan och värdepappersbolag*,

7. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut *och värdepappersföretag*, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upp-

1. *blandade finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

6. *institut*: kreditinstitut enligt *lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag*,

7. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiven 2006/48/EG*

¹ Senaste lydelse av 3 kap. 3 § 2020:1212
6 kap. 3 § 2020:1212.

² Senaste lydelse 2020:1212.

Prop. 2020/21:173 hävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, direktiv (EU) 2019/878,

8. *kärnprimärkapital*: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. *moderinstitut inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.29 i tillsynsförordningen,

10. *primärkapital*: primärkapital som avses i artikel 4.1.101 i tillsynsförordningen,

11. *på grupp- eller undergruppsnivå*: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

12. *systemrisk*: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhälls-ekonomi,

13. *systemviktigt institut*: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

14. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

14. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

15. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen,

15. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen, och

16. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och

17. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet*:

16. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet*:

- a) utbetalning i form av en kontant utdelning,
- b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.

6 kap.7 §³

Ett institut ska ha metoder som gör det möjligt att i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 11 fortlöpande beräkna institutets högsta förfogandebelopp.

Ett institut ska ha metoder som gör det möjligt att i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 9 fortlöpande beräkna institutets högsta förfogandebelopp.

8 kap.1 §⁴

Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § eller kravet på bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i tillsynsförordningen ska till Finansinspektionen

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 11 rapportera högsta förfogandebelopp, och

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 9 rapportera högsta förfogandebelopp, och

2. inom fem arbetsdagar från den dag då det konstaterades att buffertkravet inte är uppfyllt lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid åter ska uppnå kravet.

Om det med beaktande av arten och omfattningen av institutets verksamhet finns skäl för det, får Finansinspektionen medge att kapitalkonserveringsplanen ges in till inspektionen inom högst tio arbetsdagar.

10 kap.1 §⁵

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

2. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

3. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

4. hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 § och vilka exponeringar bufferten får gälla,

1. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

2. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

3. hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 § och vilka exponeringar bufferten får gälla,

³ Senaste lydelse 2020:1212.

⁴ Senaste lydelse 2020:1212.

⁵ Senaste lydelse 2020:1212.

5. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

6. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

7. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

8. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

9. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

10. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

11. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

12. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, och

13. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

4. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

5. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

6. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

7. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

8. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

9. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

10. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, och

11. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2.4 Förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173)

Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs att 11 § kreditupplysningslagen (1973:1173)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §²

När en kreditupplysning om en fysisk person lämnas ut, ska till den som avses med upplysningen samtidigt och kostnadsfritt sändas ett skriftligt meddelande om

1. vem som bedriver kreditupplysningsverksamheten och kontaktuppgifter till dataskyddsbudet, om ett sådant ombud krävs enligt artikel 37 i EU:s dataskyddsförordning,

2. ändamålen med och den rättsliga grunden för behandlingen,

3. vilka kategorier av personuppgifter som behandlas, varifrån uppgifterna hämtats och hur länge uppgifterna kommer att lagras,

4. de uppgifter, omdömen och råd som upplysningen innehåller om honom eller henne,

5. möjligheten att få tillgång till och rättelse av de uppgifter som rör honom eller henne,

6. vilka kategorier av mottagare som kan ta del av personuppgifterna och vem som har begärt upplysningen, och

7. möjligheten att framställa klagomål till Integritetsskyddsmyndigheten.

Om kreditupplysningen lämnas ut till ett svenskt kreditinstitut eller värdepappersbolag, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkravet för kreditrisker med en sådan metod som avses i artikel 143.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får meddelandet sändas senare men utan onödigt dröjsmål och begränsas till information enligt första stycket 1, 2 och 6. Om den som avses med upplysningen begär det, ska även information enligt 3, 4, 5 och 7 sändas till honom eller henne.

Om kreditupplysningen lämnas ut till ett svenskt kreditinstitut eller ett bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c-f lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkravet för kreditrisker med en sådan metod som avses i artikel 143.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får meddelandet sändas senare men utan onödigt dröjsmål och begränsas till information enligt första stycket 1, 2 och 6. Om den

¹ Lagen omtryckt 1981:737.

² Senaste lydelse 2020:1109.

som avses med upplysningen begär det, ska även information enligt 3, 4, 5 och 7 sändas till honom eller henne.

Första och andra styckena gäller också när en kreditupplysning lämnas om ett handelsbolag eller kommanditbolag.

Första–tredje styckena gäller inte kreditupplysningar som lämnas genom offentliggörande på ett sådant sätt som avses i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen, utom när upplysningarna tillhandahålls ur en databas enligt 1 kap. 4 § yttrandefrihetsgrundlagen på sätt som avses i den paragrafens första stycke 2 a–c.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs att 3 a § lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §¹

Av lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar framgår att lagarna och bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas för Svenska skeppshypotekskassan.

Av lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar framgår att lagarna och bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas för Svenska skeppshypotekskassan.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:971.

2.6 Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 1 § sparbankslagen (1987:619)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §²

En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligt eller av oaktsamhet skadar en sparbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente.

En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligt eller av oaktsamhet skadar en sparbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Lagen omtryckt 1996:1005.

² Senaste lydelse 2014:972.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 4 a § lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap. 4 a §²

Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG.

Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt

1. artikel 111 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, eller

2. artikel 46 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Lagen omtryckt 1999:19.

² Senaste lydelse 2014:973.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §²

Om ett företag som står under tillsyn av Finansinspektionen vill ingå avtal med ägaren till ett finansiellt instrument om att företaget ska ha rätt att förfoga över det finansiella instrumentet för egen räkning, ska avtalet slutas skriftligen i en för ändamålet särskilt upprättad handling som i någon läsbar och varaktig form är tillgänglig för parterna. Detsamma gäller om företaget medverkar till ett sådant avtal mellan andra parter. Det förfogande som avses ska anges noggrant.

Första stycket gäller inte om företagets motpart eller parterna i ett avtal som företaget medverkar till är

1. ett annat företag som står under tillsyn av Finansinspektionen eller ett utländskt företag inom EES som i sitt hemland får driva jämförbar verksamhet och som står under betryggande tillsyn av myndighet eller annat behörigt organ,

2. Riksgäldskontoret eller ett utländskt offentligt organ inom EES som är ansvarigt för eller deltar i förvaltningen av statsskulden eller är behörigt att föra konton för kunders räkning,

3. Riksbanken eller en utländsk centralbank inom EES, inklusive Europeiska centralbanken,

4. en multilateral utvecklingsbank, Banken för internationell betalningsutjämning, Internationella valutafonden eller Europeiska investeringsbanken, eller

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och om värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG.

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

Första stycket gäller inte heller om företaget är en sådan central motpart som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av

¹ Lagen omtryckt 1992:558.

² Senaste lydelse 2014:974.

den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktions- Prop. 2020/21:173
register.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 7 § och 6 kap. 3 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

7 §¹

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

6 kap.

3 §²

I kapitaltäckningsanalysen ska uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitalbaskraven i enlighet med vad som följer av förordning (EU) nr 575/2013.

I kapitaltäckningsanalysen ska uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitalbaskraven i enlighet med *det* som följer av

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, eller

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Moderföretag som enligt *samma* förordning ska uppfylla kraven i förordningen på grundval av en grups konsoliderade situation, ska lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen.

Moderföretag som enligt *någon* av förordningarna ska uppfylla kraven i förordningen på grundval av en grups konsoliderade situation, ska lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:975.

² Senaste lydelse 2014:975.

2.10 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs att 24 kap. 9 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 kap. 9 §²

Ett företag som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av den förordningen.

Ett företag som omfattas av någon av följande EU-förordningar får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av respektive förordning. Detta gäller företag som omfattas av

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, eller

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Ett svenskt försäkringsföretag som omfattas av 7 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller av lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av dessa lagar.

Ett utländskt försäkringsföretag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av nationell lagstiftning som genomför det direktivet.

Ett utländskt tjänstepensionsinstitut får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av nationell lagstiftning som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut. Vad som avses med ett utländskt tjänstepensionsinstitut framgår av 39 kap. 13 a §.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2019:787.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.
2. Lagen tillämpas första gången på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 25 juni 2021.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)

Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 11 § lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

11 §¹

Av var och en av Första–Fjärde AP-fondernas tillgångar, värderade till marknadsvärdet, får högst tio procent utgöras av fondpapper eller andra finansiella instrument utfärdade av en emittent eller av en grupp av emittenter med inbördes anknytning. Denna begränsning gäller inte

1. svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, och

2. utländska stater, centralbanker, utländska kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter, och andra emittenter, som får noll procent riskvikt med stöd av schablonmetoden som enligt artikel 107 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker.

2. utländska stater, centralbanker, utländska kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter, och andra emittenter, som får noll procent riskvikt med stöd av schablonmetoden som enligt artikel 107 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker.

Med grupp av emittenter med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet från risksynpunkt därför att

1. någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller

2. de utan att stå i sådant förhållande som avses i 1 har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan befaras råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:979.

2.12 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 10 och 11 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

10 §³

Ett fondbolags egna medel får, trots vad som anges i 8 och 9 §§, inte understiga ett belopp som motsvarar 25 procent av bolagets fasta omkostnader för det föregående året eller, om bolagets verksamhet pågått i mindre än ett år, 25 procent av de fasta omkostnader som angetts i bolagets verksamhetsplan.

Ett fondbolags egna medel får, trots det som anges i 8 och 9 §§, inte understiga det belopp som framgår av artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014. Vid tillämpningen av den artikeln ska det som anges där om värdepappersföretag gälla för fondbolag.

Om omfattningen av fondbolagets verksamhet ändrats väsentligt sedan det föregående året eller om Finansinspektionen finner att verksamhetsplanen behöver korrigeras, får inspektionen besluta om ändring av kapitalkravet enligt första stycket.

11 §⁴

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i
– artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

³ Senaste lydelse 2017:1143. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

⁴ Senaste lydelse 2017:1143.

lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

– artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033,

– lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, och

– lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Prop. 2020/21:173

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,
13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,
14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,
15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,
16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva bankrörelse,
17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),
18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,
19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,
20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,
21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,
22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,
23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,
24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett
- a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
 - b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,
25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,
26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,
27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett
- a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
 - b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,
28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,
29. *koncern*:
- a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,
 - b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,
30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som

Prop. 2020/21:173 omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstitut eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

35. *tillsynsförordningen*:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2.14 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 3 § och 5 kap. 8 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §²

I denna lag betyder

1. *AIF-förvaltare*: en svensk förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt 1 kap. 3 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

2. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet är att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla data-tjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

3. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller någon annan myndighet inom EES som utövar tillsyn, individuellt eller på gruppnivå, över ett reglerat företag med huvudkontor inom EES,

4. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett reglerat företag och som tillsammans med sina dotterföretag, varav minst ett är ett reglerat företag med huvudkontor inom EES, och andra företag utgör ett finansiellt konglomerat,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, eller AIF-förvaltare eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva aktier eller andelar,

b) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag, eller

c) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

7. *finansiell sektor*: ett eller flera av följande företag

a) kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, AIF-förvaltare eller motsvarande utländska företag samt finansiella institut och anknutna företag (bank- och värdepapperssektorn),

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

² Senaste lydelse 2019:760.

b) försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag, försäkringsholdingföretag, specialföretag och tjänstepensionsföretag (försäkringssektorn), och

c) blandade finansiella holdingföretag,

8. *fondbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

9. *försäkringsföretag*: ett försäkringsaktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag eller en försäkringsförening enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag eller specialföretag,

11. *institut*: kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag och AIF-förvaltare,

12. *konglomeratdirektivet*:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU,

12. *konglomeratdirektivet*:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

13. *kreditinstitut*: en bank eller ett kreditmarknadsföretag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

14. *reglerat företag*:

a) ett institut eller ett motsvarande utländskt företag, eller

b) ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag, ett specialföretag eller ett tjänstepensionsföretag,

15. *relevant behörig myndighet*:

a) en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp, försäkringsgrupp eller en motsvarande utländsk grupp som ingår i ett finansiellt konglomerat, särskilt över det företag som är det överordnade moderföretaget i bank- och värdepapperssektorn respektive försäkringssektorn,

b) någon annan behörig myndighet än som avses i a som utsetts till samordnare för ett finansiellt konglomerat, eller

c) någon annan behörig myndighet som de myndigheter som avses i a och b kommer överens om är relevant,

16. *samordnare*: den behöriga myndighet som enligt 4 kap. ansvarar för tillsynen över ett finansiellt konglomerat,

17. *sektorsbestämmelser*: de bestämmelser i lag och andra författningar som gäller för den rörelse som drivs av institut, försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag,

18. *tjänstepensionsföretag*: ett tjänstepensionsaktiebolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag eller en tjänstepensionsförening enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

19. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden.

5 kap.

8 §³

Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

³ Senaste lydelse 2014:984.

2.15 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 § lagen (2010:751) om betaltjänster ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 4 §¹

I denna lag betyder

autentisering: ett förfarande där en betaltjänstanvändares personliga behörighetsfunktioner används och genom vilket en betaltjänstleverantör kan kontrollera betaltjänstanvändarens identitet eller ett betalningsinstruments giltighet,

autogiro: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där initiativet till en betalningstransaktion tas av betalningsmottagaren på grundval av betalarens samtycke till mottagaren, mottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör,

bankdag: en dag på vilken en betaltjänstleverantör har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion,

betalare: en fysisk eller juridisk person som är antingen betalkonto-innehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto, eller en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder,

betalkonto: ett konto som innehas i en eller flera betaltjänstanvändares namn och som är avsett för genomförandet av betalningstransaktioner,

betalkontodirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, i den ursprungliga lydelsen,

betalningsinstitut: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som har fått tillstånd att tillhandahålla betaltjänster enligt 2 kap.,

betalningsinitieringstjänst: en tjänst för att på begäran av betaltjänstanvändaren initiera en betalningsorder från ett betalkonto hos en annan betaltjänstleverantör,

betalningsinstrument: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som enligt avtal används för att initiera en betalningsorder,

betalningsmottagare: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel vid en betalningstransaktion,

betalningsorder: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,

betalningssystem: ett generellt betalsystem enligt 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

betalningstransaktion: insättning, uttag eller överföring av medel som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,

betaltjänstanvändare: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst,

betaltjänstdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, i den ursprungliga lydelsen,

debitera: att medel dras från ett konto,

elektroniskt kommunikationsnät: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation,

elektronisk kommunikationstjänst: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen om elektronisk kommunikation,

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt betalningsinstitut etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

grupp: en grupp av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i 1 kap. 4, 5 eller 5 a § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en grupp av företag som avses i artiklarna 4–7 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 av den 7 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbas-krav på institut och som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 10.1 eller artikel 113.6 eller 113.7 i tillsynsförordningen,

hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

inlösen av transaktionsbelopp: en betaltjänst där en betaltjänstleverantör accepterar och behandlar betalningsmottagarens betalningstransaktioner för att sedan överföra medel till betalningsmottagaren,

kapitalbas: detsamma som i 1 kap. 5 § 9 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kontobaserad betalning: en betaltjänst för kreditering av en betalningsmottagares betalkonto med en betalningstransaktion från en betalares betalkonto, som utförs av en betaltjänstleverantör som har tillgång till betalarens betalkonto, på grundval av en instruktion som lämnats av betalaren,

kontoförvaltande betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som tillhandahåller och förvaltar ett betalkonto,

kointinformationstjänst: en onlinetjänst för att tillhandahålla sammanställd information om ett eller flera betalkonton som betaltjänst-användaren har hos en eller flera andra betaltjänstleverantörer,

konsument: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,

kreditera: att medel tillförs ett konto,

kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 10 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kvalificerat innehav: detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

känslig betalningsuppgift: en personlig behörighetsfunktion eller annan uppgift som kan användas för svikliga förfaranden, dock inte kontoinnehavarens namn och kontonummer i sådan verksamhet som drivs av en leverantör av betalningsinitieringstjänster eller en leverantör av kontoinformationstjänster,

lagligen bosatt inom EES: en fysisk person som har rätt att bosätta sig inom EES i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, inbegripet personer utan fast adress och personer som söker asyl inom ramen för Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, protokollet till denna av den 31 januari 1967 och andra relevanta internationella fördrag,

medel: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

obehörig transaktion: en transaktion som genomförs utan samtycke från kontohavaren eller någon annan som enligt kontoavtalet är behörig att använda kontot,

penningöverföring: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en mottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på mottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på mottagarens vägnar och ställs till mottagarens förfogande,

personlig behörighetsfunktion: en personligt anpassad funktion som betaltjänstleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren för autentiseringsändamål,

ramavtal: ett avtal om betaltjänster som reglerar genomförandet av kommande enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto,

referensväxelkurs: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa,

referensräntesats: den räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell tillämplig ränta och som härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster,

registrerad betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som undantagits från krav på tillstånd enligt 2 kap. 3 §,

stark kundautentisering: en autentisering som grundas på användning av två eller flera komponenter, kategoriserade som kunskap (något som bara användaren vet), innehav (något som bara användaren har) och unik egenskap (något som användaren är), som är fristående från varandra så att det förhållandet att någon har kommit över en av komponenterna inte äventyrar de andra komponenternas tillförlitlighet, och som är utformad för att skydda autentiseringsuppgifterna mot obehörig åtkomst,

startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

säker kommunikation: sådan kommunikation som uppfyller kraven i de tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 98 i betaltjänstdirektivet,

tillsynsförordningen: Europa-
parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni

tillsynsförordningen: Europa-
parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni

2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, Prop. 2020/21:173

unik identifikationskod: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tillhandahållits av en betaltjänstleverantör, och som en betaltjänstanvändare ska uppge för att otvetydigt identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto,

utgivning av betalningsinstrument: en betaltjänst hos en betaltjänstleverantör om att tillhandahålla betalaren ett betalningsinstrument för att initiera och behandla betalarens betalningstransaktioner,

utländskt kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 21 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

valuteringsdag: den referenstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för att beräkna räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2.16 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 §¹

Ett institut för elektroniska pengar ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som lägst motsvarar startkapitalet enligt 1 § eller ett kapitalkrav beräknat enligt 3 §. Institutets kapitalbas får inte underskrida det högsta av dessa belopp.

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tillämpas. Därutöver gäller följande vid beräkningen:

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tillämpas. Därutöver gäller följande vid beräkningen:

1. Ett institut för elektroniska pengar som tillhör samma grupp som ett annat institut för elektroniska pengar, eller ett betalningsinstitut, ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag, en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder, ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag får vid beräkning av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av något av dessa företags kapitalbas.

2. Ett institut för elektroniska pengar som bedriver annan verksamhet i enlighet med 5 § får vid beräkningen av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av kapitalbasen i den andra verksamheten.

3. För ett institut för elektroniska pengar som har bytt redovisningsvaluta får kapitalbasen inte understiga det högsta av de belopp som följer av 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2.17 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 10 §, 7 kap. 4 och 6 §§ och 9 kap. 4 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

10 §²

Med ett *förvaringsinstituts behöriga myndigheter* avses följande. Om förvaringsinstitutet

1. är ett kreditinstitut med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut *och värdepappersföretag*, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG*: den myndighet som anges i 1 kap. 6 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller en annan myndighet i ett annat land inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. är ett värdepappersföretag med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034: de myn-

1. är ett kreditinstitut med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034*: den myndighet som anges i 1 kap. 4 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller en annan myndighet i ett annat land inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. är ett värdepappersföretag med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034: de myn-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

² Senaste lydelse 2017:701.

Prop. 2020/21:173 digheter som anges i 1 kap. 4 b § digheter som anges i 1 kap. 4 b §
lagen (2007:528) om värdepappers- lagen (2007:528) om värdepappers-
marknaden, marknaden,

3. är ett sådant institut som avses i 9 kap. 4 § första stycket 3: de myndigheter i institutets hemland som enligt nationell lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över sådana institut,

4. är någon som avses i 9 kap. 7 §: de myndigheter i det land inom EES där denne är etablerad och vilka, enligt nationell lag eller annan författning, har behörighet att utöva tillsyn över denne, alternativt det officiella organ som har behörighet att registrera eller utöva tillsyn över denne i enlighet med yrkesetiska regler, eller

5. är utsett som förvaringsinstitut för en icke EES-baserad alternativ investeringsfond enligt 9 kap. 5 § och inte omfattas av 1–4: de berörda nationella myndigheterna i det land där förvaringsinstitutet har sitt stadge-
enliga säte.

7 kap.

4 §³

En AIF-förvaltares kapitalbas får, trots det som anges i 2 och 3 §§, inte understiga *ett* belopp som *mot-svarar 25 procent av dess fasta omkostnader för det föregående året eller, om AIF-förvaltarens verksamhet har pågått kortare tid än ett år, 25 procent av de fasta omkostnader som angetts i AIF-förvaltarens verksamhetsplan.*

En AIF-förvaltares kapitalbas får, trots det som anges i 2 och 3 §§, inte understiga *det* belopp som *framgår av artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014. Vid tillämpningen av den artikeln ska det som anges där om värdepappersföretag gälla för AIF-förvaltare.*

Om omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet har ändrats väsentligt sedan det föregående året eller om Finansinspektionen finner att verksamhetsplanen behöver korrigeras, får inspektionen besluta om ändring av kapitalkravet enligt första stycket.

Ett belopp motsvarande kapitalbasen ska investeras i likvida tillgångar och får inte innehålla spekulativa positioner.

6 §⁴

Bestämmelser om tillsyn på grupp-nivå finns i artiklarna 11–24 i Bestämmelser om tillsyn på grupp-nivå finns i

³ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

⁴ Senaste lydelse 2017:1147.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

– artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013,

– artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033,

– lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, och

– lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

9 kap.

4 §⁵

Ett förvaringsinstitut för en EES-baserad alternativ investeringsfond ska vara

1. ett kreditinstitut som

a) har stadgeenligt säte inom EES, och

b) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU,

2. ett värdepappersföretag som

a) har stadgeenligt säte inom EES,

b) omfattas av kapitalkraven i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013, och

b) omfattas av kapitalkraven i enlighet med

– artikel 92 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, eller

– artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033, och

c) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, inbegripet för att tillhandahålla sidotjänster avseende förvaring och handhavande av finansiella instrument för kunders räkning som avses i punkt 1 i avsnitt B i bilaga I till direktivet, och som har egna medel motsvarande det startkapital som anges i artikel 28.2 i direktiv 2013/36/EU, eller

c) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, inbegripet för att tillhandahålla sidotjänster avseende förvaring och handhavande av finansiella instrument för kunders räkning som avses i punkt 1 i avsnitt B i bilaga I till direktivet, och som har egna medel motsvarande det startkapital som anges i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU,

⁵ Senaste lydelse 2017:701.

3. ett annat institut som står under fortlöpande tillsyn och som den 21 juli 2011 hör till de kategorier som har godtagits såsom förvaringsinstitut enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG.

Förvaringsinstitutet ska vara etablerat i den alternativa investeringsfondens hemland.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2.18 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av

1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,

2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,

3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet,

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

15. artiklarna 99–101, 394, 415, 416, 430 och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,

15. artiklarna 99–101, 394, 415, 416, 430 och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, och

16. artiklarna 54 och 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav

¹ Senaste lydelse 2019:769.

*för värdepappersföretag och om
ändring av förordningarna (EU)
nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013,
(EU) nr 600/2014 och (EU) nr
806/2014.*

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2.19 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 1 § och 27 kap. 13 och 14 §§ lagen (2015:1016) om resolution ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap. 1 §²

I denna lag avses med

anmänt avvecklingssystem: ett anmänt avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

² Senaste lydelse 2020:1214.

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen eller artikel 4.1.11 i värdepappersbolagsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitalbas:

1. för kreditinstitut, detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen och

2. för värdepappersbolag, detsamma som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets

lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) Prop. 2020/21:173 och rådets direktiv (EU) 2019/878, 2019/2034,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och ett sådant värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 48 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd för någon av de

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen, och

tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3 Prop. 2020/21:173 eller 6 den lagen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

27 kap.

13 §³

Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,05 procent av det totala underlag för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer. För EES-filialer ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

³ Senaste lydelse 2017:1312.

Prop. 2020/21:173 *verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.*

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade insättningarna.

14 §

Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder med avdrag för garanterade insättningar, skulder som anges i artikel 5.1 i förordningen om resolutionsavgifter och de skulder som får ingå i den avgiftsskyldiges kapitalbas enligt tillsynsförordningen.

Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder med avdrag för garanterade insättningar, skulder som anges i artikel 5.1 i förordningen om resolutionsavgifter och de skulder som får ingå i den avgiftsskyldiges kapitalbas enligt tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen.*

Om inte annat följer av artikel 5.2–5.4 i förordningen om resolutionsavgifter, ska skulderna beräknas på det sätt som gäller för upptagande av skulder i balansräkning enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2.20 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 9 § lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. **9 §**

I denna lag betyder

1. *anknuten försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag om att distribuera försäkringsprodukter, om dessa produkter inte konkurrerar med varandra och avtalet innebär att försäkringsföretaget är ansvarigt för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

2. *anknuten sidoverksam försäkringsförmedlare*: en sidoverksam försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag eller försäkringsförmedlare om att distribuera sådana försäkringsprodukter som anges i 20 b och c, om avtalet innebär att försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren är ansvarigt för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

3. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet eller annat utländskt organ som har behörighet att besluta om tillstånd för eller registrering av försäkringsförmedlare eller att utöva tillsyn över försäkringsförmedlare,

4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. *EES-försäkringsförmedlare*: en utländsk försäkringsförmedlare vars hemland är ett annat land inom EES och som omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

6. *ersättning*: en provision, avgift eller annan betalning, inbegripet en ekonomisk ersättning av något slag eller eventuell annan finansiell eller icke-finansiell förmån eller ett incitament, som erbjuds eller betalas ut med avseende på försäkringsdistribution,

7. *filial*: en försäkringsförmedlares agentur eller filial som ligger i ett annat land inom EES än hemlandet,

8. *försäkringsbaserad investeringsprodukt*: en försäkring med ett förfallo- eller återköpsvärde som helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat mot marknadsvolatilitet, med undantag för

a) skadeförsäkring,

b) livförsäkring där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall eller vid invaliditet till följd av skada, sjukdom eller funktionsnedsättning, och

c) pensionsförsäkring,

9. *försäkringsdistributionsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/411,

10. *försäkringsdistributör*: en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag,

11. *försäkringsförmedlare*: en fysisk eller juridisk person, med undantag för försäkringsföretag eller deras anställda, som mot ersättning bedriver försäkringsdistribution,

12. *försäkringsförmedlare från tredjeland*: en försäkringsförmedlare vars hemland inte omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

13. *hemland*:

a) om försäkringsförmedlaren är en fysisk person, det land där förmedlaren har sin hemvist,

b) om försäkringsförmedlaren är en juridisk person, det land där förmedlarens säte ligger, eller, om förmedlaren enligt nationell rätt inte har något säte, det land där förmedlarens huvudkontor ligger,

14. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

15. *nära förbindelser*: det som avses i 1 kap. 14 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), med den skillnaden att det som anges där om försäkringsföretag i stället ska avse försäkringsförmedlare,

16. *pensionsförsäkring*: försäkringsavtal som har som främsta syfte att ge inkomst vid pensionering och som berättigar den försäkrade till vissa ersättningar,

17. *professionell kund*: en kund som avses i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

18. *rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys*: sådan rådgivning som avses i 4 kap. 2 §,

19. *rådgivning*: tillhandahållande av en personlig rekommendation till en kund, antingen på kundens begäran eller på initiativ av försäkringsdistributören, i fråga om ett eller flera försäkringsavtal,

20. *sidoverksam försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare – utom kreditinstitut och värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 – som bedriver försäkringsdistribution som sidoverksamhet, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) den har inte försäkringsdistribution som huvudsaklig yrkesverksamhet,

b) den distribuerar bara vissa försäkringsprodukter som kompletterar en vara eller en tjänst, och

c) de berörda försäkringsprodukterna omfattar inte livförsäkring eller ansvarsförsäkring, utom när sådant skydd kompletterar den vara eller tjänst som förmedlaren bedriver som huvudsaklig yrkesverksamhet,

21. *skadeförsäkring*: en försäkring som är hänförlig till någon av de försäkringsklasser som anges i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen,

22. *stora risker*: det som avses i 3 kap. 16 § andra och tredje styckena försäkringsrörelselagen, Prop. 2020/21:173

23. *tjänstepensionsförsäkring*: en livförsäkring som har samband med yrkesutövning och där utbetalning av försäkringsbelopp (engångsbelopp eller periodiska utbetalningar) beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder samt försäkringar som meddelas som tillägg till sådana försäkringar,

24. *svensk fysisk person* och *svensk juridisk person*: en fysisk eller juridisk person vars hemland är Sverige,

25. *varaktigt medium*: ett medel som

a) gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till kunden personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och

b) tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och

26. *värdland*: det land inom EES där en försäkringsförmedlare har en permanent närvaro eller ett etableringsställe eller tillhandahåller tjänster, och som inte är förmedlarens hemland.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2.21 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:1157) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 b § och 23 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden i stället för lydelsen enligt lagen (2020:1157) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2020:1157

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 b §

I denna lag betyder

anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

1. marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
2. ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,
3. placera finansiella instrument, eller
4. tillhandahålla investeringsrådgivning avseende dessa instrument eller tjänster,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

börs: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

clearingdeltagare: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

clearingorganisation: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

handelsplats: en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller en organiserad handelsplattform (OTF-plattform),

handelsplattform: en MTF-plattform eller en OTF-plattform,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

leverantör av datarapporterings-tjänster: detsamma som i artikel 2.1.36a i förordningen om marknader för finansiella instrument,

litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepap-

persföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen,

marknadsgarant: en person som på fortlöpande basis åtagit sig att på finansiella marknader handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av egna tillgångar till priser som fastställts av denne,

marknadsoperatör: en börs eller en eller flera juridiska personer i ett annat land inom EES som driver en eller flera reglerade marknader,

MTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

OTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att det leder till ett kontrakt,

professionell kund: en sådan kund som avses i 9 kap. 4 eller 5 §,

reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredjepart – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

1. Europeiska unionen,
2. en stat inom EES, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i staten,
3. när det gäller en federal stat inom EES, en delstat i federationen,
4. en särskild funktion för flera stater inom EES,
5. en internationell finansinstitution som etablerats av minst två stater inom EES och vars mål är att ordna finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de stater som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, och

6. Europeiska investeringsbanken,

systematisk internhandlare: ett värdepappersinstitut som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform utan att utnyttja ett multilateralt system,

tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag hos Finansinspektionen enligt 11 kap. 13–15 §§ eller hos en behörig myndighet i ett annat land inom EES,

utländskt kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i

Prop. 2020/21:173 artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler, och artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler, *värdepappersinriktat holdingföretag*: ett värdepappersinriktat holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen, och

värdepappersinstitut: ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige.

23 kap.

4 §

Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett värdepappersinstitut,
2. en börs,
3. en leverantör av datarapporteringstjänster som Finansinspektionen har tillsyn över,
4. en clearingorganisation,
5. ett sådant utländskt företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, och
6. en emittent som enligt 16 kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt samma kapitel att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

Finansinspektionen får även genomföra en undersökning hos ett anknutet ombud eller hos ett företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinstitut att utföra visst arbete eller vissa funktioner, om det behövs för tillsynen av institutet.

Innan en undersökning genomförs hos ett utländskt företag som har inrättat filial enligt 4 kap. 1 § första stycket 1, ska Finansinspektionen samråda med behörig myndighet i det land inom EES som har auktoriserat det utländska företaget.

2.22 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:1208) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 7 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag i stället för lydelsen enligt lagen (2020:1208) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2020:1208

Föreslagen lydelse

5 kap.

7 §

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

2.23 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:1211) om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna stället för lydelsen enligt lagen (2020:1211) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2020:1211

Föreslagen lydelse

3 §

I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av

1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,

2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,

3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet,

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, *och*

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,

15. artiklarna 394, 415, 416, 430–430b och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

15. artiklarna 394, 415, 416, 430–430b och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, och*

16. artiklarna 54 och 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag *och om*

ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014. Prop. 2020/21:173

2.24 Förslag till lag om ändring i lagen (2021:000) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att 25 kap. 1 d § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden i stället för lydelsen enligt lagen (2021:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2020/21:155 Föreslagen lydelse

25 kap.

1 d §

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtits styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med artikel 28, 52 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. lagen (2015:1016) om resolution eller i strid med 28 kap. 1 § samma lag låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen, i strid med artikel 54.1 b i den förordningen,

14. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om koncentrationsrisker, i strid med artikel 54 i värdepappersbolagsförordningen,

15. utsätter sig för en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i värdepappersbolagsförordningen,

16. vid upprepade tillfällen eller systematiskt, i strid med artikel 43 i värdepappersbolagsförordningen, låter bli att hålla likvida tillgångar, eller

17. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information, i strid med bestämmelserna i del 6 i värdepappersbolagsförordningen.

Prop. 2020/21:173 och 451.1 i tillsynsförordningen,
eller

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i den förordningen eller kraven i 2 kap. 1 eller 2 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag på gruppnivå eller undergruppsnivå.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

2.25 Förslag till lag om ändring i lagen (2021:000) om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

Prop. 2020/21:173

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § och 27 kap. 13 § lagen (2015:1016) om resolution i stället för lydelsen enligt lagen (2021:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2020/21:155 *Föreslagen lydelse*

2 kap.

1 §

I denna lag avses med

anmänt avvecklingssystem: ett anmänt avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelse på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

central motpart: en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning,

det kombinerade buffertkravet: det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

europiskt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro eller ingår i en resolutionsgrupp som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

globalt systemviktigt institut: ett globalt systemviktigt institut enligt artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES: ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES enligt artikel 4.1.134 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen eller artikel 4.1.11 i värdepappersbolagsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitalbas:
1. för kreditinstitut, detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen och

2. för värdepappersbolag, detsamma som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och ett sådant värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

krisavvärande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

kämprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

nationellt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet eller en europeiskt systemviktig resolutionsenhet men som Riksgäldskontoret bedömer vara en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsenhet: en juridisk person inom EES som enligt en resolutionsplan ska vara föremål för resolutionsåtgärder,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionsgrupp: en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte är

a) en resolutionsenhet,

b) ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet, eller

c) ett dotterföretag i ett tredjeland som enligt resolutionsplanen inte ingår i resolutionsgruppen och dess dotterföretag,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

större dotterföretag: ett större dotterföretag enligt artikel 4.1.135 i tillsynsförordningen,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europa-
parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni

tillsynsförordningen: Europa-
parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni

2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3 eller 6 den lagen,

27 kap.

13 §

Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,05 procent av det totala underlag för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 11.

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade insättningarna.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer. För EES-filialer ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 11.

Europaparlamentet och rådet har antagit förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, i det följande benämnd värdepappersbolagsförordningen, se *bilaga 1*. Rättelser av värdepappersbolagsförordningen publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 24 januari och den 2 december 2020, se *bilagorna 2* och *3*. Europaparlamentet och rådet har också antagit direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i det följande benämnt värdepappersbolagsdirektivet, se *bilaga 4*. En rättelse av värdepappersbolagsdirektivet publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 2 december 2020, se *bilaga 5*. Värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet utgör ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag.

Under förhandlingarna av förordningen och direktivet har en faktabro-memoria upprättats och överlämnats till riksdagen (2017/18:FPM43).

Regeringen gav den 16 maj 2019 en särskild utredare i uppdrag att lämna förslag till de lagändringar som krävs för att bl.a. anpassa och komplettera svensk rätt till det nya EU-rättsliga regelverket om kapitaltäckning för värdepappersbolag (dir. 2019:22). Utredningen antog namnet Utredningen om nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag.

Utredningen har redovisat sitt uppdrag i betänkandet Nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag (SOU 2020:12). I det lämnas de författningsförslag som krävs för att anpassa svensk rätt till värdepappersbolagsförordningen och genomföra värdepappersbolagsdirektivet i svensk rätt.

En sammanfattning av betänkandet och utredningens lagförslag finns i *bilagorna 6* och *7*.

Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstan-serna finns i *bilaga 8*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (www.regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2020/00993).

I *bilaga 11* finns en uppställning som visar vilka bestämmelser som genomför värdepappersbolagsdirektivet i svensk rätt.

I propositionen behandlas utredningens förslag, med undantag av utredningens förslag om att vissa mycket stora värdepappersbolag ska ansöka om tillstånd som kreditinstitut, som kommer att behandlas i ett annat sammanhang. Även en ändring i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 som har gjorts genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 63.2) behandlas i propositionen Ändringar i regelverket om hantering av finansiella företag i kris (prop. 2020/21:155).

Regeringen beslutade den 25 februari 2021 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 9*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 10*.

Regeringen har följt Lagrådets förslag och synpunkter, som behandlas i avsnitten 6.3 och 9.2 och i författningskommentaren (avsnitten 17.1 och 17.2). I förhållande till lagrådsremissen har det i propositionen dessutom gjorts några språkliga och redaktionella ändringar.

I fråga om 25 kap. 1 d § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och 2 kap. 1 § och 27 kap. 13 § lagen (2015:1016) om resolution tas det i propositionen in två ytterligare förslag till ändringar (avsnitten 2.24 och 2.25) med anledning av de ändringar i dessa paragrafer som föreslås i propositionen *Ändringar i regelverket om hantering av finansiella företag i kris* (prop. 2020/21:155). Dessa ändringar är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte hämtats in beträffande dessa förslag.

4 Bakgrunden till nuvarande regelverk

4.1 Nuvarande kapitaltäckningsregelverk

Värdepappersföretag, som i svensk rätt benämns värdepappersbolag, omfattas i dag på EU-nivå av samma regelverk om kapitaltäckning som kreditinstitut, dvs. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag, i det följande benämnd tillsynsförordningen, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, i det följande benämnt kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringar i kapitaltäckningsdirektivet har gjorts genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder, i det följande benämnt ändringsdirektivet. Enligt ändringsdirektivet ska de bestämmelser som medlemsstaterna inför för att följa det direktivet i huvudsak börja tillämpas den 29 december 2020.

Ändringar i tillsynsförordningen har gjorts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012, i det följande benämnd ändringsförordningen. Ändringsförordningen ska med vissa undantag börja tillämpas den 28 juni 2021.

Kapitaltäckningsdirektivet har i huvudsak genomförts i svensk rätt genom lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, i det följande benämnd tillsynslagen, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, i det följande benämnd buffertlagen, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Tillsynslagen kompletterar även tillsynsförordningen.

Ändringsdirektivet har genomförts i svensk rätt (prop. 2020/21:36, bet. 2020/21:FiU37, rskr. 2020/21:116).

4.2 Ett nytt kapitaltäckningsregelverk för värdepappersbolag

Europeiska kommissionen har i samråd med Europeiska bankmyndigheten (Eba) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) analyserat om det nuvarande regelverket har en lämplig utformning för värdepappersföretag. Analysen har utmynnat i slutsatsen att regelverket om kapitaltäckning behöver anpassas till värdepappersföretagens egenart och göras mer proportionerligt i förhållande till värdepappersföretagens storlek, tjänster och grad av komplexitet.

Av det skälet har ett nytt EU-regelverk om kapitaltäckning för värdepappersföretag tagits fram. Regelverket består av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, i det följande benämnd värdepappersbolagsförordningen, och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i det följande benämnd värdepappersbolagsdirektivet.

Det nya regelverket om kapitaltäckning för värdepappersföretag täcker samma områden som tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet, men innebär en rad förändringar för värdepappersföretagens del. Vissa stora och systemviktiga värdepappersföretag ska inte tillämpa det nya regelverket utan i stället fortsätta att tillämpa tillsynsförordningen och de nationella regler som genomför kapitaltäckningsdirektivet.

5 Värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet

5.1 Inledning

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, härafter benämnd värdepappersbolagsförordningen, innehåller bestämmelser om kapitalbaskrav som avser

Prop. 2020/21:173 mätbara, enhetliga och standardiserade delar av företagsrisk, kundrisk och marknadsrisk, krav som begränsar koncentrationsrisken, likviditetskrav, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, härafter benämnt värdepappersbolagsdirektivet, innehåller regler om värdepappersföretags startkapital, behöriga myndigheters befogenheter och verktyg i tillsynen av värdepappersföretag, och offentliggörandekrav för behöriga myndigheter när det gäller reglering och tillsyn av värdepappersföretag.

Värdepappersbolagsförordningen ska, med några få undantag, börja tillämpas den 26 juni 2021. Medlemsstaterna ska senast den dagen även ha antagit och offentliggjort de bestämmelser som är nödvändiga för att följa värdepappersbolagsdirektivet. Medlemsstaterna ska även, med något undantag, tillämpa bestämmelserna från den dagen.

5.2 Värdepappersbolagsförordningen

5.2.1 Inledning

Värdepappersbolagsförordningen innehåller bestämmelser om bl.a. kapitalkrav, likviditetskrav, offentliggörande av information och rapporteringskrav. Särskilt bestämmelserna om kapitaltäckning innebär förändringar i förhållande till det som i dag gäller för värdepappersföretag och det nya regelverket är särskilt anpassat för verksamheten i värdepappersföretag.

5.2.2 Ett nytt sätt att beräkna kapitalkraven

Det EU-rättsliga kapitaltäckningsregelverk som värdepappersföretagen omfattas av i dag utgår från kreditinstitutens verksamhet. Kapitalkraven anger minimikrav på hur mycket kapital av olika slag som institut måste hålla vid varje tidpunkt för att täcka risker i sina tillgångar. Det är risker för förlust i samband med utlåning (kreditrisk) men även marknadsrisker och operativa risker. En viktig komponent för att komma fram till vad som är tillräckligt kapital är värderingen av tillgångarna och riskerna i dem. Stora delar av regelverket utgörs därför av regler om värdering av olika tillgångsslag och riskerna i dem. De riskvägda tillgångarna ska sedan täckas av kapital i viss omfattning. I nu gällande regelverk utgörs ett värdepappersbolags tillgångar till stor del av fordringar av olika slag, på olika motparter och med olika löptider, dvs. tillgångar som normalt sett utgör en stor del av ett kreditinstituts exponeringar. Visserligen finns en del proportionalitetsregler och lättnader för värdepappersföretagen men själva utgångspunkten – relationen mellan kapital och riskvägda tillgångar, främst i form av krediter – är i flera delar inte särskilt relevant för värdepappersföretag, i synnerhet inte för företag som varken sysslar med kreditgivning eller handel för egen räkning med finansiella instrument.

Det nya kapitaltäckningsregelverket för värdepappersföretag har därför en helt annan utgångspunkt. Det är fortfarande fråga om att företaget ska ha tillräckligt kapital, men inte i förhållande till riskvägda tillgångar, utan i förhållande till de risker (bl.a. kundrisker) som är förknippade med den verksamhet som är typisk för värdepappersföretag, t.ex. kapitalförvaltning, hantering av kunders order, handel för egen räkning och förvaring av kunders medel och finansiella instrument. I värdepappersbolagsförordningen finns regler för hur man beräknar omfattningen av de olika verksamheterna, som kallas K-faktorer i förordningen, och relationen till värdepappersföretagets kapitalbas.

Medan reglerna om vad värdepappersföretagets kapital ska vara tillräckligt i förhållande till är helt andra än reglerna för kreditinstitut, är reglerna om kapitalets kvalitet i många avseenden desamma. Det är i båda fallen fråga om att kapitalet ska ha en viss kvalitet och kapitalbasen ska bestå av kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital. Dessa delar av kapitalet definieras på samma sätt i tillsynsförordningen och i värdepappersbolagsförordningen, med vissa avvikelser och undantag i värdepappersbolagsförordningen.

5.2.3 Inga krav på kapitalbuffertar och bruttosoliditet

I det nuvarande kapitaltäckningsregelverket ställs krav på att institut, dvs. kreditinstitut och värdepappersföretag, ska ha extra kapitalbuffertar bestående av kärnprimärkapital för att stärka det finansiella systemets motståndskraft mot systemrisk. Det är fråga om kapitalkonserveringsbuffert, kontracyklisk kapitalbuffert, systemriskbuffert och kapitalbuffertar för systemviktiga institut. Genom det nya kapitaltäckningsregelverket för värdepappersföretag kommer buffertkraven inte längre att gälla för dessa.

Det nuvarande regelverket ställer också krav på att instituten ska ha en viss bruttosoliditet. Detta mått anger institutens egna kapital i förhållande till deras totala tillgångar, inklusive åtaganden utanför balansräkningen och oavsett risk. Tanken med detta mått är att utgöra en säkerhetsspärr till de riskviktade kapitaltäckningskraven. Något krav på bruttosoliditet ställs dock inte på värdepappersföretag enligt de nya reglerna.

5.2.4 En enklare likviditetsreglering

Liksom tillsynsförordningen innehåller värdepappersbolagsförordningen krav på bolagens likviditet. De nya reglerna innebär dock en förenkling i förhållande till de nuvarande reglerna. Ett värdepappersföretag ska ha likvida tillgångar motsvarande en tredjedel av kravet baserat på fasta omkostnader. Ett värdepappersföretag kan tillfälligt, efter godkännande av den behöriga myndigheten, minska mängden likvida tillgångar.

5.2.5 Lättnader vid tillräckligt enkla gruppstrukturer

Liksom i dagens kapitaltäckningsregler ska kraven enligt kapitaltäckningsreglerna för värdepappersföretag tillämpas på gruppnivå, om ett värdepappersföretag ingår i en koncern. Enligt värdepappersbolagsförordningen

Prop. 2020/21:173 kan dock den behöriga myndigheten besluta att tillämpa vissa förenklingar och lättnader i kraven på tillräckligt enkla gruppstrukturer där det inte föreligger några väsentliga risker för kunder eller för marknaden som motiverar gruppbaserad tillsyn.

5.2.6 Offentliggörande av information

För att hantera kraven på tillräckligt kapital finns i dagens kapitaltäckningsregelverk en rad regler om offentliggörande av information om bolagets kapitalbas och metoder för att uppfylla kapitalkraven, hur tillsynen ska bedrivas både nationellt och i fråga om gränsöverskridande företagsgrupper och lämpliga sanktioner vid överträdelser. Motsvarande regler finns även i kapitaltäckningsregelverket för värdepappersföretag men anpassade efter det sätt på vilket de företagen ska beräkna kapitalkraven. Exempelvis behöver små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag inte tillämpa kapitalkraven beräknade på K-faktorer.

5.2.7 Vissa värdepappersföretag ska följa det nuvarande kapitaltäckningsregelverket

Enligt värdepappersbolagsförordningen ska vissa värdepappersföretag följa det nuvarande kapitaltäckningsregelverket i stället för det nya. Det rör sig enbart om värdepappersföretag med tillstånd till handel för egen räkning eller för garantiverksamhet för finansiella instrument eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande. Dessutom måste vissa andra förutsättningar vara uppfyllda i fråga om storlek på tillgångar eller systemviktighet. I vissa fall kan även den behöriga myndigheten (i Sverige Finansinspektionen) tillåta att ett värdepappersföretag med något av de nämnda tillstånden tillämpar det nuvarande kapitaltäckningsregelverket om det är ett dotterföretag som omfattas av den gruppbaserade tillsynen av ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

Genom värdepappersbolagsförordningen har det även gjorts en ändring i tillsynsförordningen som innebär att värdepappersföretag som har något av de nämnda tillstånden och även mycket stora tillgångar i stället ska utgöra kreditinstitut, vilket innebär att de ska tillämpa det nuvarande kapitaltäckningsregelverket. De anpassningar av svensk rätt som behöver göras för dessa värdepappersföretag kommer att behandlas i ett annat sammanhang (se avsnitt 3).

5.3 Värdepappersbolagsdirektivet

5.3.1 Startkapital

Värdepappersbolagsdirektivet innehåller nya regler om värdepappersföretagens startkapital. Reglerna är utformade så att det ställs olika krav på startkapitalets storlek beroende på värdepappersföretagets verksamhet. Ett värdepappersföretags startkapital ska enligt direktivet bestå av kärnprimär-

5.3.2 Bolagsstyrning och riskhantering

I värdepappersbolagsdirektivet finns regler om intern styrning, insyn och riskhantering. De innebär i huvudsak att värdepappersföretag ska ha infört sunda, effektiva och heltäckande arrangemang, strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätta hålla internt kapital och likvida tillgångar som är tillräckliga för att täcka de risker som företaget kan innebära för andra eller som företaget självt är eller kan bli exponerat för. Dessa regler gäller inte för små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag. Enligt direktivet får dock den behöriga myndigheten besluta att även sådana företag ska tillämpa vissa av de reglerna.

5.3.3 Ersättningsregler

I värdepappersbolagsdirektivet finns det regler om ersättning till personer i ledande befattning och vissa andra personalkategorier i avsnittet om intern styrning, insyn, riskhantering och ersättning. De reglerna är inte tillämpliga på små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag.

Det är fråga om krav på ersättningspolicy, vad som ska gälla i fråga om ersättning för företag som tar emot extraordinärt offentligt stöd, krav på att vissa värdepappersföretag ska upprätta en ersättningskommitté samt detaljerade regler om rörlig ersättning.

5.3.4 Tillsyn

I värdepappersbolagsdirektivet finns regler om utseende av behöriga myndigheter och om deras befogenheter. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska utföra de uppgifter som framgår av direktivet och värdepappersbolagsförordningen. Medlemsstaterna ska bl.a. se till att myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter för att säkerställa att värdepappersföretagen uppfyller kraven enligt regelverket och att företagen förser myndigheterna med den information som behövs för att bedöma detta. I direktivet finns även regler om tillsyn av värdepappersföretagskoncerner.

5.3.5 Samarbete och informationsutbyte

Värdepappersbolagsdirektivet innehåller även regler om gränsöverskridande samarbete som i huvudsak innebär att de behöriga myndigheterna ska samarbeta, utbyta information och delta i den verksamhet som bedrivs av Europeiska bankmyndigheten (Eba) och inom tillsynskollegier.

I värdepappersbolagsdirektivet finns en rad nya regler som syftar till att säkerställa effektiva, proportionella och avskräckande administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder. Direktivet innehåller, förutom en minimilista på vilka sanktioner och åtgärder som ska finnas tillgängliga för de behöriga myndigheterna, även regler om vilka som omfattas av sanktionerna och åtgärderna och vilka kriterier som bör beaktas vid beslut om sanktioner och åtgärder.

6 Allmänna utgångspunkter

6.1 Inledning

Värdepappersbolagsförordningen är som EU-förordning direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt varken ska eller får genomföras i eller omvandlas till nationell rätt. Däremot måste nationell rätt anpassas för att säkerställa att den inte innehåller bestämmelser som innebär en dubbelreglering eller hamnar i konflikt med förordningen. Skulle en konflikt ändå inträffa, har unionsrätten företräde. De bestämmelser i lagar, förordningar och myndighetsföreskrifter som reglerar sådant som även regleras i värdepappersbolagsförordningen blir obsoleta och måste därmed upphävas. Förordningen förutsätter dock att medlemsstaterna vidtar vissa nationella åtgärder, som t.ex. att utse behörig myndighet, och i vissa fall behöver förordningen kompletteras genom nationella föreskrifter.

I den utsträckning reglerna i värdepappersbolagsdirektivet inte tillgodoses genom gällande rätt måste dessa regler genomföras genom nya lagar, förordningar eller myndighetsföreskrifter eller genom justeringar i befintligt regelverk.

6.2 Värdepappersbolagsdirektivet bör som utgångspunkt genomföras genom bestämmelser i lag

Regeringens bedömning: Värdepappersbolagsdirektivet bör genomföras genom bestämmelser i lag, utom i de fall ett sådant genomförande inte stämmer överens med den nuvarande lagstiftningsstrukturen.

De anpassningar till värdepappersbolagsdirektivet och värdepappersbolagsförordningen som bör göras genom bestämmelser i lag bör göras genom ändringar i befintlig lagstiftning.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens bedömning: En utgångspunkt bör vara att regler i värdepappersbolagsdirektivet ska genomföras genom bestämmelser i lag. Vissa artiklar i direktivet är emellertid mycket detaljrika. Det

gäller exempelvis dem om värdepappersbolagens ersättningspolicy och metoderna för den behöriga myndighetens tillsyn. I svensk rätt brukar regler på en sådan detaljnivå inte förekomma i lagtext, utan i stället i föreskrifter som regeringen eller myndigheter meddelar. En lösning med en generellt utformad bestämmelse i lag stämmer bra överens med svensk lagstiftningstradition men har nackdelen att regleringen kommer att finnas uppdelad på flera olika nivåer: den svenska lagen, kommissionens delegerade akter och genomförandeakter och svenska myndighetsföreskrifter. Regelverk om ersättningssystem i finansiella företag har i tidigare lagstiftningsärenden ansetts lämpa sig mindre väl för en reglering i lag (se prop. 2012/13:155 s. 260 f., prop. 2013/14:228 s. 182 och prop. 2015/16:170 s. 40 f.). I stället har Finansinspektionen bemyndigats att meddela föreskrifter om de åtgärder som berörda företag behöver vidta. Det är också den modell som har valts för de ersättningsregler och bestämmelser om metoder för tillsyn som i dag härrör från kapitaltäckningsregelverket (se prop. 2013/14:228 s. 182 och 202 f.). För att åstadkomma en sammanhållen svensk reglering när det gäller ersättningar och metoder för tillsyn bör samma lösning väljas för värdepappersbolagen (se vidare avsnitten 10 och 11).

Det nuvarande kapitaltäckningsregelverket har för värdepappersbolagens del genomförts i svensk rätt i huvudsak genom tillsynslagen, buffertlagen och lagen om värdepappersmarknaden. I korthet kan sägas att bestämmelser som fokuserar på kapitaltäckning och tillsyn på det området finns i tillsynslagen medan bestämmelser om startkapital, bolagsstyrning och sanktioner finns i lagen om värdepappersmarknaden. Kapitaltäckningsdirektivets särskilda regler om olika kapitalbuffertar som inte har några motsvarigheter i värdepappersbolagsdirektivet har dock genomförts i buffertlagen.

Det nya regelverket gäller specifikt för värdepappersbolag och berör inte kreditinstitut. För att skapa en sammanhållen reglering för olika företags typer bör de nya reglerna genomföras inom ramen för den befintliga lagstrukturen. Det innebär i fråga om regler som fokuserar på kapitaltäckning och tillsyn genom ändringar i tillsynslagen och i fråga om regler rörande startkapital, bolagsstyrning och sanktioner genom ändringar i lagen om värdepappersmarknaden. När det gäller buffertlagen ska flertalet värdepappersbolag inte längre omfattas av den lagen, se avsnitt 14.3 om de värdepappersbolag som ska omfattas av den lagen även i fortsättningen.

Regeringens förslag: Termen institut i tillsynslagen ska anpassas till tillsynsförordningen.

Kortformerna värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet ska införas i lagen om värdepappersmarknaden och tillsynslagen. Kortformen värdepappersbolagsförordningen ska införas också i lagen om resolution.

Regeringens bedömning: Det bör inte göras någon ändring av bestämmelsen i tillsynslagen om att termer och uttryck, som inte definieras särskilt där, ska ha samma betydelse som i tillsynsförordningen.

Termer och uttryck i de bestämmelser som föreslås bör så nära som möjligt ansluta sig till de termer och uttryck som används i värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet, om det inte finns skäl för att använda andra termer och uttryck med hänsyn till att samma termer och uttryck med en annan innebörd används i bestämmelser som kompletterar tillsynsförordningen eller genomför kapitaltäckningsdirektivet.

Utredningens bedömning överensstämmer delvis med regeringens förslag och bedömning. Utredningen föreslår inte någon anpassning av termen institut till tillsynsförordningen. Utredningen föreslår att termer och uttryck i tillsynslagen, som inte definieras särskilt i den lagen, ska ha samma betydelse som i tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: EU:s nya kapitaltäckningsregelverk för värdepappersbolag består av ett direktiv och en förordning som kommer att kompletteras med delegerade akter och genomförandeakter som antas av kommissionen. Det regelverket innehåller och hänvisar till gemensamma termer och uttryck. Det skulle medföra problem för tolkningen och tillämpningen av regelverket om svensk lagstiftning skulle avvika alltför mycket från direktivet och förordningen. Utformningen av de svenska bestämmelserna bör därför överensstämma med direktivet så långt som det är möjligt.

I detta sammanhang finns det anledning att ta upp termen värdepappersbolag. Det är enligt svensk rätt benämningen på ett svenskt bolag som motsvarar det som inom EU-rätten kallas värdepappersföretag. Termen värdepappersbolag innebär således en avvikelse från den terminologi som används i värdepappersbolagsförordningen, värdepappersbolagsdirektivet, liksom i andra EU-rättsakter som Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (förkortat MiFID II), tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet. Regeringen anser dock att fördelarna med att behålla termerna värdepappersbolag överväger de eventuella nackdelar som en sådan avvikelse från den terminologi som används i EU-rättsakter skulle kunna innebära. Det har inte framkommit att denna avvikelse mellan terminologin i svensk rätt och EU-rätten skulle ha inneburit några problem t.ex. vid tolkningen

eller tillämpningen av det som anges i svensk rätt i förhållande till det som anges i MiFID II (jfr prop. 2016/17:162 s. 244).

Termen institut definieras i dag som både kreditinstitut och värdepappersföretag i tillsynsförordningen (artikel 4.1.3). Genom värdepappersbolagsförordningen (artikel 62.3 c) har definitionen av institut i tillsynsförordningen ändrats till att bara omfatta kreditinstitut. Eftersom kapitaltäckningsdirektivets definition av institut (artikel 3.1 3) hänvisar till tillsynsförordningens innebär det att definitionen i direktivet också har ändrats. Termen institut i tillsynslagen definieras i dag som kreditinstitut och värdepappersbolag (1 kap. 2 § första stycket 2). Definitionen av termen institut i lagen bör i stället motsvara definitionen av institut i tillsynsförordningen.

En ny definition av institut som motsvarar definitionen av institut i tillsynsförordningen innebär att termen institut behöver tas bort ur vissa bestämmelser i tillsynslagen och ersättas med termen kreditinstitut eller uttrycket kreditinstitut och värdepappersbolag, beroende på bestämmelsens tillämpningsområde.

Vissa bestämmelser i tillsynslagen som genomför kapitaltäckningsdirektivet tar sikte på den konsoliderade situationen, dvs. kan ta sikte på svenska och utländska företag. Det kommer emellertid inte till uttryck i lagtexten i vissa fall (1 kap. 8 och 9 §§, 3 kap. 1 §, 4 kap. 1 och 5 §§, 6 kap. 7 § och 7 kap. 1 och 3 §§). Det bör rättas till.

Enligt tillsynslagen ska termer och uttryck som inte definieras särskilt i den lagen ha samma betydelse som i tillsynsförordningen. Utredningen föreslår att termerna och uttrycken i sådana fall även ska ha samma betydelse som i värdepappersbolagsförordningen. Flera termer definieras dock på olika sätt i de två EU-förordningarna. Regeringen anser därför att det inte bör göras någon sådan ändring som utredningen föreslår.

Vissa termer och uttryck som gäller grupp-tillsyn, t.ex. grupp, på grupp-nivå och konsoliderad situation, förekommer i både kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet (se bl.a. artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och artikel 46 i värdepappersbolagsdirektivet) och definieras på olika sätt i de båda direktiven. Termerna och uttrycken förekommer även i tillsynslagen och har enligt denna lag samma betydelse som i tillsynsförordningen (1 kap. 2 § andra stycket). Detta innebär i sin tur att de i den lagen har samma betydelse som i kapitaltäckningsdirektivet (se artikel 3). För att underlätta tillämpningen av tillsynslagen bör andra termer och uttryck användas i de bestämmelser som föreslås i denna proposition för att genomföra värdepappersbolagsdirektivet. Sådana termer och uttryck behandlas i avsnitten 11.3 och 11.5. Termen grupp-kapitaltest är dock central i värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet men förekommer inte i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet. Den termen bör därför användas även i tillsynslagen.

Uttrycken blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES, holdingföretag med blandad verksamhet, moderföretag och dotterföretag definieras på olika sätt i värdepappersbolagsdirektivet och kapitaltäckningsdirektivet. När dessa termer används i bestämmelser i tillsynslagen som genomför värdepappersbolagsdirektivet bör det direktivets definitioner gälla.

Definitionen av finansiellt institut i lagen om värdepappersmarknaden hänvisar i dag till definitionen av det uttrycket i tillsynsförordningen (1 kap. 5 §). När det nya kapitaltäckningsregelverket för värdepappersbolag införs bör definitionen i lagen ändras så att den i stället hänvisar till motsvarande definition i värdepappersbolagsförordningen.

Kortformerna värdepappersbolagsförordningen och, som *Lagrådet* förordar, även värdepappersbolagsdirektivet bör införas i de lagar där det införs hänvisningar till de rättsakterna, dvs. i lagen om värdepappersmarknaden och tillsynslagen och, när det gäller värdepappersbolagsförordningen, även i lagen om resolution.

6.4 Hänvisningsteknik

Regeringens förslag: Hänvisningar till EU-förordningar i de bestämmelser som föreslås ska vara dynamiska, dvs. avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Hänvisningar till EU-direktiv i de bestämmelser som föreslås ska vara statiska, dvs. avse direktivet i en viss angiven lydelse, om de ger lagtexten ett materiellt innehåll och i övrigt vara dynamiska.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Enligt utredningens förslag ska fler hänvisningar till EU-direktiv avse direktivet i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Hänvisningar till EU-rättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Värdepappersbolagsförordningen innebär att det i svensk rätt måste införas bestämmelser om den behöriga myndighetens utredningsbefogenheter och om sanktioner vid överträdelse av förordningen. I flera av de bestämmelserna krävs det hänvisningar till förordningen. Vilka tillsyns- och utredningsbefogenheter den behöriga myndigheten ska ha, liksom vilken typ av ingripanden och storleken på de sanktionsavgifter som ska kunna beslutas vid överträdelse av förordningen, anges detaljerat i förordningen. Handlingsutrymmet för medlemsstaterna när det gäller att införa bestämmelser i nationell rätt är därmed begränsat. Hänvisningar till förordningen i sådana bestämmelser bör göras för att ange vid vilka överträdelse av förordningen som Finansinspektionen i egenskap av behörig myndighet enligt förordningen får använda de befogenheter som inspektionen föreslås få (se avsnitten 6.5 och 13.2). För att ändringar i förordningen ska få omedelbart genomslag i lagen är det lämpligt att hänvisningar till förordningen görs dynamiska. För det fall att förordningens bestämmelser skulle ändras vore det inte lämpligt att det uppstår oklarheter när det gäller de befogenheter Finansinspektionen har för att utreda överträdelse av förordningen. Hänvisningar till förordningen bör därför vara dynamiska när det gäller bestämmelser om Finansinspektionens utredningsbefogenheter och om administrativa sanktioner. Även i andra

bestämmelser som föreslås i denna proposition bör hänvisningarna till värdepappersbolagsförordningen vara dynamiska. Det är också den hänvisningsteknik som regeringen ofta har använt i senare propositioner (se t.ex. prop. 2016/17:22 s. 95–97 och prop. 2018/19:83 s. 54 f.). Motsvarande bör även gälla för hänvisningar till andra EU-förordningar i de bestämmelser som föreslås i propositionen.

När det gäller hänvisningar till EU-direktiv används däremot alltid en statisk hänvisningsteknik förutom i sådana fall då hänvisningen inte ger den svenska författningstexten materiellt innehåll, såsom rena upplysningsbestämmelser där hänvisningarna normalt är dynamiska. Så är fallet t.ex. i fråga om vissa hänvisningar till kapitaltäckningsdirektivet i lagen om värdepappersmarknaden (1 kap. 4 b §) och tillsynslagen (1 kap. 2 §). Det saknas mot denna bakgrund anledning att frånga denna praxis. Hänvisningar till värdepappersbolagsdirektivet och andra EU-direktiv i de bestämmelser som föreslås i denna proposition bör därför som huvudregel vara statiska.

6.5 Behörig myndighet

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska vara behörig myndighet enligt värdepappersbolagsförordningen.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 4.1) ska medlemsstaterna utse en eller flera behöriga myndigheter som ska utföra de funktioner och åligganden som föreskrivs i direktivet och värdepappersbolagsförordningen. Medlemsstaterna ska även säkerställa att de behöriga myndigheterna utövar tillsyn över verksamheten i värdepappersföretag och, i tillämpliga fall, värdepappersinriktade holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag för att bedöma efterlevnaden av kraven i direktivet och värdepappersbolagsförordningen (artikel 4.2 i värdepappersbolagsdirektivet). Finansinspektionen är i dag behörig myndighet enligt de nuvarande kapitaltäckningsreglerna och har därmed tillsyn över värdepappersbolag, kreditinstitut och de övriga nämnda företagstyperna. Regeringens anser därför att Finansinspektionen bör vara behörig myndighet även enligt värdepappersbolagsförordningen.

7 Tillämpningsområdet för det nya regelverket

7.1 Inledning

Genom värdepappersbolagsdirektivet och värdepappersbolagsförordningen införs ett nytt kapitaltäckningsregelverk för värdepappersbolag. Vissa värdepappersbolag ska dock tillämpa tillsynsförordningen och en del av de bestämmelser som genomför kapitaltäckningsdirektivet. Detta gäller stora och systemviktiga värdepappersbolag och vissa värdepappersbolag som ingår i en konsoliderad situation och därmed omfattas av tillsynsförordningens och kapitaltäckningsdirektivets krav på gruppnivå.

För närvarande kan svenska värdepappersbolag få tillstånd att ta emot kunders medel på konto. Detta är ett nationellt tillstånd som inte har någon motsvarighet i MiFID II, kapitaltäckningsdirektivet eller tillsynsförordningen. Inom EU-rätten är utgångspunkten i stället att tillstånd att ta emot medel på konto är förbehållet kreditinstitut. När värdepappersbolag och kreditinstitut nu kommer att regleras i två olika regelverk för kapitaltäckning uppkommer det särskilda frågeställningar för svenska bolag med detta tillstånd. Även fondbolag och AIF-förvaltare omfattas till begränsad del av de nya reglerna.

I avsnitt 7 behandlas de lagändringar som behöver göras för att genomföra värdepappersbolagsdirektivet och anpassa svensk rätt till värdepappersbolagsförordningen när det gäller tillämpningsområdet. I avsnitt 7.2 behandlas värdepappersbolag i allmänhet och i avsnitt 7.3 värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen. Fondbolag och AIF-förvaltare behandlas i avsnitt 7.4.

7.2 Värdepappersbolag

Regeringens förslag: De värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen ska i tillsynslagen definieras som kreditinstitut. Sådana värdepappersbolag ska tillämpa bestämmelserna om kapitaltäckning i lagen om bank- och finansieringsrörelse i stället för bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden.

Finansinspektionen ska få besluta att tillsynsförordningen ska tillämpas för vissa värdepappersbolag vars konsoliderade tillgångar, beräknade som ett genomsnitt för den senaste sammanhängande tolv månadersperioden, motsvarar minst fem miljarder euro, om

- värdepappersbolagets verksamhet har en sådan omfattning att en systemrisk skulle kunna uppstå om bolaget fallerar eller hamnar i kris,
- värdepappersbolaget är clearingmedlem, eller
- Finansinspektionen anser att det är motiverat mot bakgrund av värdepappersbolagets verksamhet och dess storlek, art, omfattning och komplexitet, med beaktande av betydelsen för EES eller

Sveriges ekonomi, betydelsen av bolagets gränsöverskridande verksamhet eller dess sammanlänkning med det finansiella systemet.

Finansinspektionen ska få upphäva ett sådant beslut och, i så fall, utan dröjsmål underrätta värdepappersbolaget om detta. Ett beslut ska även upphöra att gälla om värdepappersbolagets konsoliderade tillgångar sjunker till en nivå som under den senaste sammanhängande tolv månadersperioden understiger motsvarande fem miljarder euro.

För värdepappersbolag som inte ska tillämpa tillsynsförordningen ska det med kapitalbas och startkapital i lagen om värdepappersmarknaden avses detsamma som i värdepappersbolagsförordningen.

Regeringens bedömning: Regeln i värdepappersbolagsdirektivet om att behöriga myndigheter utan dröjsmål ska informera Europeiska bankmyndigheten om beslut i fråga om tillsynsförordningens tillämpning på systemviktiga värdepappersbolag bör genomföras i föreskrifter på förordningsnivå.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har dock en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen

Värdepappersbolagsförordningen är som huvudregel tillämplig på samtliga värdepappersföretag (artikel 1.1). Det finns dock några undantag. Systemviktiga värdepappersföretag ska i stället tillämpa tillsynsförordningen och de nationella bestämmelser som genomför artiklarna 49–144 i kapitaltäckningsdirektivet i stället för motsvarande artiklar i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 1.2 i värdepappersbolagsförordningen och artikel 2.2 i värdepappersbolagsdirektivet, jfr skäl 9 i förordningen i fråga om termen systemviktig). Ett värdepappersföretag anses vara systemviktigt om det ägnar sig åt handel för egen räkning eller garantigivning för finansiella instrument (och inte är en s.k. råvaru- och utsläppsriktshandlare, ett företag för kollektiva investeringar eller ett försäkringsföretag) och har tillgångar som uppgår till minst 15 miljarder euro, på bolags- eller koncernnivå (artikel 1.2 första stycket a och b i värdepappersbolagsförordningen).

Den behöriga myndigheten kan även identifiera mindre värdepappersföretag som är systemviktiga och besluta att också dessa ska tillämpa det nuvarande kapitaltäckningsregelverket. Ett sådant beslut förutsätter att värdepappersföretaget driver verksamhet som omfattar handel för egen räkning eller garantigivning för finansiella instrument, företagets konsoliderade tillgångar uppgår till minst fem miljarder euro och något av de särskilt angivna kriterierna i värdepappersbolagsdirektivet är uppfyllt, exempelvis att omfattningen av bolagets verksamhet är sådan att en systemrisk skulle uppstå om företaget fallerade eller hamnade i kris (artikel 1.2 första stycket c i värdepappersbolagsförordningen och artikel 5 i värdepappersbolagsdirektivet). Beräkningen av företagets konsoliderade

Prop. 2020/21:173 tillgångar görs som ett genomsnitt för den senaste sammanhängande tolvmånadersperioden.

Vid sidan av systemviktiga värdepappersföretag har den behöriga myndigheten även möjlighet att tillåta vissa värdepappersföretag som ingår i en företagsgrupp som står under gruppbaserad tillsyn enligt tillsynsförordningen att tillämpa den förordningen och de nationella bestämmelser som genomför artiklarna 49–144 i kapitaltäckningsdirektivet (skäl 12 och artikel 1.5 i värdepappersbolagsförordningen). Den behöriga myndigheten får slutligen också besluta att små och icke-sammanlänkande värdepappersföretag ska undantas från delar av värdepappersbolagsförordningen (artikel 6.1).

Det följer direkt av värdepappersbolagsförordningen att den ska tillämpas på värdepappersföretag, med undantag för systemviktiga företag. Några lagstiftningsåtgärder i detta avseende behövs därför inte. Likaså följer det av förordningen att Finansinspektionen, i egenskap av behörig myndighet, får tillåta vissa värdepappersbolag som ingår i en företagsgrupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med tillsynsförordningen att i stället för de nya reglerna tillämpa tillsynsförordningen och de bestämmelser som i svensk rätt genomför kapitaltäckningsdirektivet. Det krävs därmed inte heller några lagstiftningsåtgärder i det avseendet. Dock bör sådana värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen definieras som kreditinstitut i tillsynslagen.

Enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 5) ska den behöriga myndigheten under vissa förutsättningar få besluta att värdepappersföretag med konsoliderade tillgångar som uppgår till minst motsvarande fem miljarder euro ska tillämpa tillsynsförordningen och de bestämmelser i nationell rätt som genomför delar av kapitaltäckningsdirektivet. En motsvarande bestämmelse om att Finansinspektionen får fatta sådana beslut bör tas in i tillsynslagen. Ett företag som omfattas av ett sådant beslut blir då, i konsekvens med den ändring av definitionen av kreditinstitut i tillsynslagen som föreslås, ett kreditinstitut i tillsynslagens mening i stället för ett värdepappersbolag.

Finansinspektionen bör även få besluta ett sådant beslut inte längre ska gälla. I så fall ska inspektionen utan dröjsmål informera värdepappersbolaget i fråga om beslutet (artikel 5.4). Ett beslut upphör att gälla om värdepappersbolagets konsoliderade tillgångar sjunker under motsvarande fem miljarder euro. I värdepappersbolagsdirektivet (artikel 5.5) anges också att de behöriga myndigheterna utan dröjsmål ska informera Eba om beslut som myndigheten fattat i enlighet med de ovan angivna reglerna. En sådan underrättelseskyldighet för Finansinspektionen bör införas genom föreskrifter på förordningsnivå.

Som framgår ovan innebär värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet att vissa värdepappersföretag ska tillämpa samma kapitaltäckningsregler som kreditinstitut medan de allra flesta värdepappersbolag ska tillämpa det nya regelverket. Det betyder att flera bestämmelser i tillsynslagen som i dag är gemensamma för kreditinstitut och värdepappersbolag behövs ändras. De ändringar som är nödvändiga i detta avseende behandlas bl.a. i avsnitten 9.3, 11.5, 11.7 och 13.4.1. I lagen om värdepappersmarknaden bör det anges att de nu aktuella värdepappersbolagen ska tillämpa bestämmelserna om kapitaltäckning i lagen om bank- och finansieringsrörelse i stället för dem i lagen om värdepappersmarknaden.

I lagen om värdepappersmarknaden är definitionerna av kapitalbas och startkapital (1 kap. 5 §) utformade som hänvisningar till bestämmelser i tillsynsförordningen. För värdepappersbolag som inte ska tillämpa tillsynsförordningen bör det med kapitalbas och startkapital i den lagen i stället avses detsamma som i värdepappersbolagsförordningen (artiklarna 4.1.18 och 9).

7.3 Värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen

Regeringens bedömning: Värdepappersbolag bör även i fortsättningen ha möjlighet att ha tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen.

Regeringens förslag: Värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen ska i tillsynslagen inte längre anses som värdepappersbolag utan som kreditinstitut.

Sådana värdepappersbolag ska tillämpa bestämmelserna om kapitaltäckning i lagen om bank- och finansieringsrörelse i stället för motsvarande bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden. Sådana bolag ska också tillämpa tillsynsförordningen.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens bedömning och förslag. Utredningens förslag har dock en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *FAR* och *Söderberg & Partners* bedömer att värdepappersbolag som har tillstånd att lämna kunder kredit men saknar tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen bör tillämpa värdepappersbolagsförordningen och framhåller att detta bör förtydligas i det fortsatta lagstiftningsarbetet. *Riksgäldskontoret* anser att värdepappersbolag med tillstånd för att ta emot kunders medel på konto och kreditgivning ska omfattas av tillsynsförordningen, tillsynslagen, lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och vissa av rörelsereglerna i lagen om bank- och finansieringsrörelse. Riksgäldskontoret anser vidare att de aktuella värdepappersbolagen bör omfattas av bestämmelsen i lagen om bank- och finansieringsrörelse om att ett kreditinstituts system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar ska vara sådana att kreditinstitutet utan dröjsmål kan sammanställa en fullständig och tillförlitlig förteckning över institutets samtliga insättare och deras respektive insättningar (6 kap. 3 a §).

Skälen för regeringens bedömning och förslag

Bakgrunden till nuvarande svenska regler

Enligt svensk rätt kan ett värdepappersbolag få tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen (2 kap. 2 § första stycket 8 lagen om värdepappersmarknaden). Möjligheten att ta emot

Prop. 2020/21:173 kunders medel på konto är utformad som en sidotjänst och tillstånd får ges bara tillsammans med tillstånd för sidotjänsten att lämna kunder kredit för att kunden, genom värdepappersbolaget, ska kunna genomföra en transaktion i ett eller flera finansiella instrument (2 kap. 2 § andra stycket). Att ta emot kunders medel på konto är dock ingen sidotjänst enligt MiFID II (se avsnitt B i bilaga II till direktivet), där utgångspunkten tvärtom är att ett värdepappersföretag måste hålla kunders medel avskilda (artikel 16.9). Det är i stället fråga om en sidotjänst enligt svensk nationell rätt. Den svenska regleringen är utformad så att de krav som ställs på startkapital för värdepappersbolag med tillstånd för denna sidotjänst är desamma som dem som ställs på kreditinstitut (3 kap. 6 § första stycket 1 lagen om värdepappersmarknaden).

Möjligheten för värdepappersbolag att ta emot kunders medel på konto har funnits i svensk rätt åtminstone sedan 1970-talet. När svensk rätt började anpassas till den gemenskapsrättsliga regleringen på området uppmärksammades avvikelserna mot både MiFID och dess föregångare (rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet). Enligt förarbetena till de lagändringar som gjordes för att anpassa svensk rätt till den EU-rättsliga regleringen var dock möjligheten för värdepappersbolagens kunder att använda sig av konton hos bolagen av stor betydelse för de svenska värdepappersbolagen och möjligheten att hålla sådana konton har därför behållits (prop. 1994/95:50 s. 97–99 och prop. 2006/07:115 s. 326). I den förstnämnda propositionen behandlades utförligt frågan om värdepappersbolagens möjlighet att ta emot medel på konto i förhållande till den EU-rättsliga regleringen av kreditinstitut. Det konstaterades att ”någon allmängiltig och sammanhållen definition av begreppet kreditinstitut inte finns i svensk lagstiftning. Begreppet definieras i stället i de olika lagar där det används utifrån regleringens ändamål” (prop. 1994/95:50 s. 101). Den definition av kreditinstitut som man då hade att förhålla sig till fanns i rådets första direktiv 77/780/EEG av den 12 december 1977 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut. Enligt det direktivet var ett kreditinstitut ”ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning”, dvs. i sak samma definition av kreditinstitut som i dagens tillsynsförordning. Lagstiftaren konstaterade då att det skulle innebära flera nackdelar om värdepappersbolagen inte längre skulle kunna ta emot medel på konto. Det skulle innebära betydande störningar och svårigheter för bolagen av såväl finansiellt som praktiskt slag. Det skulle också kunna leda till att bolagen skulle komma att överväga att byta verksamhetsform och söka tillstånd att bedriva rörelsen i bankform (dvs. utan de begränsningar i inlånings- och kreditgivningsverksamheten som följer av regelverket för värdepappersbolag). Slutsatsen blev att utformningen av regleringen skulle ske på ett sätt som beaktade den svenska marknads särskilda förhållanden. Enligt samma förarbeten skulle detta kunna uppnås om det för värdepappersbolag som bedrev sådan verksamhet infördes regler som uppfyllde kraven för kreditinstitut i europarättslig mening. Bolagen i fråga skulle då ”bli att anse som kreditinstitut enligt EG-direktiven”. En av de anpassningar som gjordes var att höja kravet på startkapital för dessa bolag, och det framhölls att bolagen skulle anmälas för införande på den gällande listan över företag

Behoven i dag av att kunna ta emot kunders medel på konto

Det finns i dag fyra värdepappersbolag som har tillstånd för att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen. Vissa av dessa bolag har uttryckt att den möjligheten fyller en viktig funktion och är en förutsättning för att på ett effektivt sätt hantera kunders depåer och värdepapperstransaktioner över depåerna, i synnerhet när kunderna har kredit för värdepappershandel (SOU 2020:12 s. 49). Krediterna lämnas på de konton som är kopplade till kundernas depåer, och medlen på kontona utgör en av finansieringskällorna för kreditgivningen. Om bolagen inte längre skulle kunna tillhandahålla sidotjänsten ta emot kunders medel på konto skulle denna del av verksamheten behöva organiseras om i grunden, både när det gäller den praktiska hanteringen och finansieringen. Även vid primärmarknadstransaktioner – när bolaget är emissionsinstitut och bolagets kunder tecknar sig i emissionen – underlättar sådana konton verksamheten eftersom medlen på dem då kan användas för bolagets likviditetshandling. Möjligheten att ta emot kunders medel på konto och lämna kunder kredit innebär att bolagens verksamhet avseende handel med värdepapper över depå kan konkurrera med bankernas motsvarande verksamhet. Om det inte längre skulle vara möjligt ta emot kunders medel på konto skulle hanteringen och finansieringen försvåras, vilket i sin tur skulle riskera att försämra konkurrensen. Några av de berörda värdepappersbolagen framförde till utredningen att de skulle överväga att ansöka om tillstånd som bank om den möjligheten inte längre skulle finnas. Behoven av att värdepappersbolag har möjlighet att ta emot kunders medel på konto synes således vara desamma som i tidigare lagstiftningsärenden, och så även konsekvenserna av att möjligheten togs bort.

Sidotjänsten ta emot kunders medel på konto i förhållande till de nya kapitaltäckningsreglerna

Värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto faller inom tillsynsförordningens definition av kreditinstitut (artikel 4.1.1 första stycket a). För att värdepappersbolag ska kunna ha ett sådant tillstånd bör det därför förutsättas att tillsynsförordningen, liksom i dag, tillämpas på bolagen. Frågan om dessa värdepappersbolag omfattas av tillsynsförordningen har tidigare inte vållat något problem eftersom förordningen, genom definitionen av institut, varit tillämplig på både kreditinstitut och värdepappersföretag (artiklarna 1.1 och 4.3). Frågan kompliceras dock på grund av de ändringar i tillsynsförordningen som har gjorts genom värdepappersbolagsförordningen (artikel 62). I tillsynsförordningen definieras institut nu som ”ett kreditinstitut som har auktoriserats enligt artikel 8 i kapitaltäckningsdirektivet eller ett företag som avses i artikel 8a.3 i det direktivet”. Tillstånd att ta emot kunders medel på konto ges enligt lagen om värdepappersmarknaden medan reglerna i kapitaltäckningsdirektivet i svensk rätt har genomförts genom bestämmelser i lagen om bank- och finansieringsrörelse. Det går alltså inte att säga att värdepappersbolagen i fråga har auktoriserats enligt kapitaltäckningsdirektivet. Tillsynsförordningen är därmed inte tillämplig. Om man vill behålla möjligheten

Prop. 2020/21:173 för värdepappersbolag att ta emot kunders medel på konto, bör det därför enligt svensk rätt gälla att tillsynsförordningen ska tillämpas för dessa bolag.

Ett alternativ är att ta bort möjligheten för värdepappersbolag att ta emot kunders medel på konto. Det kan ifrågasättas om det är rimligt att ett företag som huvudsakligen ägnar sig åt värdepappersrörelse ska följa de kapitaltäckningsregler som primärt är avsedda för en helt annan typ av företag (banker) bara för att företaget tar emot kunders medel på konto i stället för att använda klientmedelskonton för att hantera kunders transaktioner. Det kan även ifrågasättas om det är förenligt med EU-rätten.

Från principiella utgångspunkter kan man konstatera att de nya kapitaltäckningsreglerna för värdepappersbolag är utformade för just den typ av verksamhet som värdepappersbolag ägnar sig åt. Exempelvis beror kraven på kapitalbasens storlek på faktorer såsom förvaltad kapital, omfattningen av kundorder och daglig handelsvolym. Om ett värdepappersbolag som tar emot kunders medel på konto tillämpade tillsynsförordningen i stället för värdepappersbolagsförordningen skulle dessa, för värdepappersbolagens verksamhet specialanpassade krav, inte gälla för bolaget. Å andra sidan uppstår en likartad situation för de banker som har tillstånd för värdepappersrörelse. Bankerna kommer även i fortsättningen att omfattas av kapitaltäckningsreglerna för kreditinstitut oavsett hur omfattande värdepappersrörelsen är i förhållande till den traditionella bankverksamheten. Principiellt bör det inte göras någon åtskillnad mellan en bank som huvudsakligen ägnar sig åt värdepappersrörelse och ett värdepappersbolag som tar emot kunders medel på konto. Avgörande är att båda företagen tar emot inlåning från allmänheten och kapitaltäckningsreglerna för kreditinstitut är utformade bl.a. för att säkerställa att kunderna får tillbaka sina pengar. Det är därför relevant att tillämpa reglerna både på banker och på värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto. Man kan också konstatera att enligt de nya kapitaltäckningsreglerna ska reglerna för kreditinstitut tillämpas på värdepappersbolag som har en viss storlek och på bolag som den behöriga myndigheten anser systemviktiga (avsnitt 7.2). EU-regleringen utgår således från att det i vissa fall är lämpligt att tillämpa reglerna för kreditinstitut även på värdepappersbolag.

Det finns således varken några principiella eller EU-rättsliga hinder mot att det i svensk rätt även i fortsättningen ska vara möjligt för ett värdepappersbolag att få tillstånd att ta emot kunders medel på konto, förutsatt att bolagen tillämpar tillsynsförordningen och omfattas av samma regler i kapitaltäckningsdirektivet (artiklarna 49–144) som ska gälla för värdepappersbolag som avses i artikel 1.2 och 1.5 i värdepappersbolagsförordningen (se avsnitt 7.2). Detta kommer att innebära stora skillnader mellan värdepappersbolag som tar emot kunders medel på konto och värdepappersbolag som tar emot medel med redovisningsskyldighet. Den förra kategorin ska tillämpa de nuvarande reglerna i tillsynsförordningen medan den senare kategorin ska tillämpa de nya reglerna i värdepappersbolagsförordningen. Det är möjligt att värdepappersbolag som i dag har tillstånd att ta emot kunders medel på konto av den anledningen väljer att avstå från detta tillstånd och i stället, om de inte redan har det, ansöker om tillstånd för att ta emot medel med redovisningsskyldighet (2 kap. 2 § första stycket 1 lagen om värdepappersmarknaden). Detta är dock i så fall en fråga som varje berört bolag får ta ställning till.

Möjligheten för värdepappersbolag att ha tillstånd för att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen bör alltså finnas kvar i sin nuvarande form, vilket innebär att sådana bolag även måste ha tillstånd att lämna kredit till kunder (2 kap. 2 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden). Som anförs ovan bör sådana värdepappersbolag fortsätta att tillämpa det nuvarande kapitaltäckningsregelverket. Det innebär att tillsynsförordningen bör tillämpas på dessa värdepappersbolag. I tillsynslagen bör definitionerna ändras så att sådana värdepappersbolag inte längre definieras som värdepappersbolag i den lagen utan som kreditinstitut. För sådana värdepappersbolag bör bestämmelserna om styrning och kontroll i lagen om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i stället för motsvarande bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden.

Möjligheten för ett värdepappersbolag att ta emot kunders medel på konto kommer även i fortsättningen att vara en sidotjänst som regleras i nationell svensk rätt och inte i det regelverk som gäller på EU-nivå. Det kan påverka möjligheterna för värdepappersbolag att tillhandahålla den sidotjänsten i andra länder inom EES.

Värdepappersbolag med tillstånd att lämna kunder kredit men inte för att ta emot kunders medel på konto

FAR och Söderberg & Partners bedömer att värdepappersbolag som har tillstånd att lämna kunder kredit men inte även har tillstånd att ta emot kunders medel på konto bör tillämpa värdepappersbolagsförordningen, men framhåller att detta bör förtydligas i det fortsatta lagstiftningsarbetet. Regeringen konstaterar att tillstånd att lämna kunder kredit för att kunden, genom värdepappersbolaget, ska kunna genomföra en transaktion i ett eller flera finansiella instrument (2 kap. 2 § första stycket 2 lagen om värdepappersmarknaden) avser en sidotjänst enligt MiFID II (punkt 2 i avsnitt B i bilaga II till direktivet). Någon särreglering i fråga om sådana värdepappersbolag finns inte. Det följer därmed direkt av värdepappersbolagsförordningen att den förordningen gäller för sådana värdepappersbolag (artikel 1.1).

Lagen om insättningsgaranti

Riksgäldskontoret anser att värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto bör omfattas av lagen om insättningsgaranti. Det kan konstateras att sådana värdepappersbolag i dag omfattas av den lagen (se t.ex. 1 § och definitionen av institut i 2 §) och att det i detta lagstiftningsärendet inte föreslås några ändringar i det avseendet.

System för hantering av uppgifter om kunder och deras insättningar

Riksgäldskontoret anser att värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto och att lämna kunder kredit bör omfattas av bestämmelsen i lagen om bank- och finansieringsrörelse om att ett kreditinstituts system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar ska vara sådana att kreditinstitutet utan dröjsmål kan sammanställa en fullständig och tillförlitlig förteckning över institutets samtliga insättare och deras respektive insättningar (6 kap. 3 a §). Enligt lagen om värdepappersmarknaden gäller motsvarande krav för värdepappersbolag

Prop. 2020/21:173 med tillstånd att ta emot medel på konto (9 kap. 42 § första stycket). Regeringen anser att för värdepappersbolag bör den bestämmelsen gälla även i fortsättningen.

7.4 Fondbolag och AIF-förvaltare

Regeringens förslag: Bestämmelserna om kapitalbaskrav baserat på fasta omkostnader i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ersättas med en hänvisning till motsvarande bestämmelser i värdepappersbolagsförordningen.

Bestämmelsen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om vilka värdepappersföretag som får vara förvaringsinstitut för EES-baserade alternativa investeringsfonder ska kompletteras med en hänvisning till kapitalbaskraven i värdepappersbolagsförordningen.

En rättelse i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska göras.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningen föreslår att hänvisningen till kapitalbaskraven i tillsynsförordningen i bestämmelsen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om förvaringsinstitut för EES-baserade alternativa investeringsfonder ska ersättas med en hänvisning till motsvarande krav i värdepappersbolagsförordningen. Utredningen föreslår inte någon rättelse i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Bestämmelserna om kapitalbaskrav

Genom värdepappersbolagsdirektivet (artiklarna 60 och 61) har det gjorts ändringar i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i det följande benämnt UCITS-direktivet, respektive i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i det följande benämnt AIFM-direktivet.

De ändringar som har gjorts avser kraven på eget kapital under ett förvaltningsbolags (benämns fondbolag i svensk rätt när det är svenska bolag) respektive förvaltares av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltares) pågående verksamhet (artikel 7.1 a iii i UCITS-direktivet och artikel 9.5 i AIFM-direktivet). Det rör sig inte om några ändringar i sak utan bara om att det, beträffande den nedre gränsen för det egna kapitalet för fondbolag respektive AIF-förvaltare, hänvisas till värdepappersbolagsförordningen (artikel 13) i stället för till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värde-

pappersföretag och kreditinstitut (artikel 21). Den nedre gränsen motsvarar även efter ändringen en fjärdedel av bolagets fasta omkostnader.

I svensk rätt har de nu aktuella reglerna i UCITS-direktivet och AIFM-direktivet genomförts i bestämmelser i lagen (2004:46) om värdepappersfonder och lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder om att fondbolagets respektive AIF-förvaltarens egna medel, oavsett vad som följer av de företagsspecifika kraven, inte får ”understiga ett belopp som motsvarar 25 procent av bolagets fasta omkostnader” (2 kap. 10 § första stycket lagen om värdepappersfonder och 7 kap. 4 § första stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). I dessa bestämmelser anges dels att Finansinspektionen får besluta om ändring av kapitalkravet om fondbolagets eller AIF-förvaltarens verksamhet har ändrats väsentligt, dels vilket räkenskapsår som ska användas för beräkningen av de fasta omkostnaderna. Det motsvarar det som anges i fråga om värdepappersföretag i bestämmelserna i värdepappersbolagsförordningen.

Den svenska fondblagstiftningen överensstämmer alltså i sak med det som ska gälla enligt UCITS-direktivet och AIFM-direktivet genom hänvisningarna i de direktiven till värdepappersbolagsförordningen. Det skulle dock innebära nackdelar om det i svensk lag skulle finnas materiella bestämmelser med samma innebörd som bestämmelser i en direktverkan- de EU-förordning som det hänvisas till i de båda direktiven, i synnerhet när bestämmelserna i EU-förordningen, som i detta fall, kompletteras av detaljerade bestämmelser i rättsakter som antas av kommissionen (se artikel 13.4 i värdepappersbolagsförordningen). I de nu aktuella bestämmelserna i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bör därför de nuvarande materiella bestämmelserna ersättas med hänvisningar till motsvarande bestämmelser i värdepappersbolagsförordningen.

Bestämmelserna om förvaringsinstitut

Värdepappersföretag som ska vara förvaringsinstitut för EES-baserade alternativa investeringsfonder måste enligt en hänvisning till tillsynsförordningen i nuvarande bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder omfattas av kapitalbaskraven i den förordningen (9 kap. 4 § första stycket 2 b). Utredningen föreslår att hänvisningen ska ersättas med en hänvisning till kapitalbaskraven i värdepappersbolagsförordningen. Kapitalbaskraven i värdepappersbolagsförordningen kommer att gälla för de allra flesta värdepappersföretag (se avsnitt 7.2). Hänvisningen till motsvarande krav i tillsynsförordningen är dock fortfarande relevant för de företag som ska fortsätta att tillämpa den förordningen. Hänvisningen till tillsynsförordningen bör därför inte tas bort utan i stället kompletteras med en hänvisning till kapitalbaskraven i värdepappersbolagsförordningen.

Rättelse i lagen om förvaltare om alternativa investeringsfonder

Beteckningen på bestämmelsen i tillsynslagen om behörig myndighet enligt tillsynsförordningen ändrades den 29 december 2020 från 1 kap. 6 § till 1 kap. 4 § (prop. 2020/21:36, bet. 2020/21:FiU37, rskr. 2020/21:116, SFS 2020:1213). I det lagstiftningsärendet gjordes det inte någon följd- ändring av den hänvisning till den bestämmelsen som finns i 1 kap. 10 § 1

8 Startkapital och kapitalkrav under pågående verksamhet

Regeringens förslag: Bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden ska ändras så att

- värdepappersbolag med tillstånd för handel för egen räkning eller garantigivning avseende finansiella instrument och placering av finansiella instrument med ett fast åtagande ska ha ett startkapital som motsvarar minst 750 000 euro,
- värdepappersbolag som har tillstånd för att ta emot och vidarebefordra order, utföra order på kunders uppdrag, portföljförvaltning, investeringsrådgivning eller placering av finansiella instrument utan fast åtagande och som inte har tillstånd att förvara kunders finansiella instrument eller ta emot medel med redovisningsskyldighet, ska ha ett startkapital som motsvarar minst 75 000 euro, och
- övriga värdepappersbolag, inklusive bolag med tillstånd för drift av MTF-plattformar, ska ha ett startkapital som motsvarar minst 150 000 euro.

Det ska förtydligas att kravet på startkapital gäller vid tidpunkten för beslut om tillstånd att driva värdepappersrörelse.

Möjligheten för vissa värdepappersbolag att i stället för ett visst startkapital ha en ansvarsförsäkring eller garanti eller en kombination av startkapital och ansvarsförsäkring eller garanti ska tas bort.

Startkapitalet för värdepappersbolag som inte har tillstånd att ta emot inlåning ska bestå av de poster som anges i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen. För värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen ska startkapitalet bestå av de poster som anges i artikel 72 i tillsynsförordningen.

Bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden om stora exponeringar ska tas bort. I den lagen ska det införas upplysningsbestämmelser om att det i värdepappersbolagsförordningen finns bestämmelser om kapitaltäckning och begränsningar i ett värdepappersbolags möjligheter att inneha viss egendom.

Bestämmelserna i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om vilka värdepappersföretag som får vara förvaringsinstitut för EES-baserade alternativa investeringsfonder ska ändras så att de hänvisar till krav på startkapital i värdepappersbolagsdirektivet i stället för till motsvarande krav i kapitaltäckningsdirektivet.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Nya regler om startkapital för värdepappersbolag

Värdepappersbolagsdirektivet innehåller nya regler om det startkapital som ett värdepappersföretag ska ha (artikel 9). Reglerna är, som i dag i kapitaltäckningsdirektivet (artiklarna 28–31), strukturerade så att det ställs olika krav på startkapitalets storlek beroende på värdepappersföretagets verksamhet.

Kravet på startkapital gäller vid tidpunkten för beslut om tillstånd att driva värdepappersrörelse

Ett värdepappersföretag ska såväl enligt MiFID II (artikel 15) som värdepappersbolagsdirektivet (artikel 9) ha ett visst startkapital för att få tillstånd. I lagen om värdepappersmarknaden är kravet utformat som att ett värdepappersbolag när verksamheten påbörjas ska ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar ett visst belopp (3 kap. 6 § första stycket). Detta kan ge intryck av att beskriva två olika tidpunkter: dels tidpunkten då verksamheten påbörjas, dels tidpunkten för beslutet om tillstånd. För att undvika missförstånd bör bestämmelsen förtydligas så att det klart framgår att det är vid tidpunkten för beslutet om tillstånd att driva värdepappersrörelse som kravet gäller.

Startkapital som motsvarar minst 5 000 000 euro

För värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen, dvs. ett tillstånd som inte har sin grund i MiFID II (se avsnitt 7.3), innebär värdepappersbolagsdirektivet ingen ändring. De ska enligt lagen om värdepappersmarknaden ha ett startkapital som motsvarar minst fem miljoner euro (3 kap. 6 § första stycket 1).

Startkapital som motsvarar minst 750 000 euro

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska kravet på startkapital för värdepappersföretag med tillstånd för handel för egen räkning och för garanti-verksamhet för finansiella instrument eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande vara minst 750 000 euro (artikel 9.1). Det nuvarande minimibeloppet 730 000 euro för värdepappersbolag med motsvarande tillstånd enligt svensk rätt bör därför höjas till 750 000 euro.

Värdepappersföretag med tillstånd för drift av en OTF-plattform och handel för egen räkning utgör enligt direktivet en egen kategori och startkapitalet för sådana företag ska uppgå till minst 750 000 euro (artikel 9.4). För att utföra investeringsverksamheten handel för egen räkning krävs tillstånd (2 kap. 1 § 3 lagen om värdepappersmarknaden) och det är först om ett värdepappersbolag har ett sådant tillstånd som bolaget får handla för egen räkning på en OTF-plattform (med de begränsningar som följer av 11 kap. 2 b § andra stycket samma lag). Det innebär att ett värdepappersbolag som driver en OTF-plattform måste, för att få bedriva matchad principalhandel på plattformen, ha tillstånd för handel för egen räkning, vilket i sin tur innebär att bolagen hamnar i den kategori bolag för vilka det högsta kravet på startkapital gäller, i dagsläget 730 000 euro. De nu aktuel-

Prop. 2020/21:173 la reglerna i värdepappersbolagsdirektivet kräver därmed ingen ytterligare ändring än den höjning av minimibeloppet som föreslås ovan.

Startkapital som motsvarar minst 75 000 euro

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska minst 75 000 euro i startkapital krävas för att värdepappersföretag som inte får inneha kundmedel eller värdepapper ska få tillstånd för mottagande och vidarebefordrande av order beträffande ett eller flera finansiella instrument, för utförande order på kunders uppdrag, för portföljförvaltning, för investeringsrådgivning och för placering av finansiella instrument utan fast åtagande (artikel 9.2). I lagen om värdepappersmarknaden bör det nuvarande minimibeloppet 50 000 euro beträffande tillstånden mottagande och vidarebefordrande av order samt investeringsrådgivning därför höjas till 75 000 euro (3 kap. 6 § första stycket 4). För de övriga tre tillstånden är minimibeloppet i dag 125 000 euro (3 kap. 6 § första stycket 3 samma lag), och det bör därför ändras till 75 000 euro.

Startkapital som motsvarar minst 150 000 euro

Det följer av värdepappersbolagsdirektivet att kravet på startkapital för värdepappersföretag med övriga tillstånd ska vara minst 150 000 euro (artikel 9.3). Minimibeloppet 125 000 euro i lagen om värdepappersmarknaden (3 kap. 6 § första stycket 3) bör därför höjas till det belopp som direktivet föreskriver. Detta kommer att gälla för värdepappersbolag som får inneha kundmedel eller värdepapper samt vill ha tillstånd för mottagande och vidarebefordrande av order beträffande ett eller flera finansiella instrument, utförande av order på kunders uppdrag, portföljförvaltning, investeringsrådgivning och placering av finansiella instrument utan fast åtagande. Minimibeloppet 125 000 euro kommer också att gälla för värdepappersbolag med tillstånd att driva MTF-plattform, för vilka minimibeloppet 730 000 euro gäller för närvarande (3 kap. 6 § första stycket 2).

Ansvarsförsäkring eller garanti ska inte längre kunna ersätta startkapital

Enligt lagen om värdepappersmarknaden är det möjligt för vissa värdepappersbolag att i stället för ett visst startkapital ha en ansvarsförsäkring eller garanti, eller en kombination av ansvarsförsäkring och garanti (3 kap. 6 § andra och tredje styckena). Denna möjlighet finns inte i värdepappersbolagsdirektivet och bör därför tas bort.

Vad startkapitalet ska bestå av

I dag får startkapitalet för ett värdepappersbolag bestå av kapitalinstrument (under vissa förutsättningar), överkursfonder relaterade till sådana kapitalinstrument, balanserade vinstmedel, ackumulerat annat totalresultat och övriga reserver (1 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden, som hänvisar till artikel 4.51 i tillsynsförordningen). Enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 11) ska ett värdepappersföretags startkapital i stället bestå av sådana poster som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen, dvs. kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital. De nu aktuella reglerna i värdepappersbolagsdirektivet bör genomföras genom att det i lagen om värdepappers-

marknaden tas in en ny bestämmelse om att startkapitalet för värdepappersbolag som inte har tillstånd att ta emot inlåning ska bestå av de poster som anges i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen. För värdepappersbolag med tillstånd att ta emot medel på konto bör dock hänvisningen avse tillsynsförordningen, eftersom bolagen i detta avseende ska behandlas som kreditinstitut.

Kapitalkrav under pågående verksamhet

I lagen om värdepappersmarknaden finns en upplysningsbestämmelse om att bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar finns i tillsynsförordningen, tillsynslagen och buffertlagen (3 kap. 7 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden).

Bestämmelsen bör kompletteras med en hänvisning även till värdepappersbolagsförordningen, eftersom den kommer att gälla för de flesta värdepappersbolagen. Bestämmelsen bör också justeras så att upplysningen enbart tar sikte på kapitaltäckning, eftersom stora exponeringar inte längre är relevant för värdepappersbolag.

I lagen om värdepappersmarknaden finns en bestämmelse som infördes i samband med att den tidigare nationella svenska bestämmelsen om att tillämpa tillsynsförordningen på alla värdepappersbolag upphörde att gälla (3 kap. 7 § andra stycket, se prop. 2017/18:5 s. 79 f.). När tillsynsförordningen var tillämplig på alla värdepappersbolag fanns kravet på att upprätthålla en kapitalbas motsvarande startkapitalet i förordningen och det behövdes ingen uttrycklig bestämmelse om detta i lagen. När tillsynsförordningen inte längre skulle tillämpas på vissa bolag krävdes en lagregel för detta. I värdepappersbolagsförordningen finns motsvarande krav (artikel 11.1 b) och bestämmelsen i lagen bör därför tas bort.

Ovan föreslås att nuvarande möjlighet för vissa värdepappersbolag att som alternativ till startkapital ha en ansvarsförsäkring eller garanti ska tas bort. Det innebär att även bestämmelsen om kravet på värdet av sådana alternativ till startkapital under pågående verksamhet bör tas bort (3 kap. 7 § tredje stycket lagen om värdepappersmarknaden).

Komplettering av upplysningsbestämmelse

I lagen om värdepappersmarknaden finns en bestämmelse om begränsningar av värdepappersbolags möjligheter att inneha viss egendom (7 kap. 1 §). I den bestämmelsen finns en upplysning om att vissa sådana begränsningar även följer av tillsynsförordningen. Upplysningen bör kompletteras med en hänvisning även till värdepappersbolagsförordningen.

Startkapital för förvaringsinstitut för alternativa investeringsfonder

Hänvisningar till de startkapitalnivåer som fastställs i värdepappersbolagsdirektivet ska från och med den 26 juni 2021 anses ersätta hänvisningar i andra EU-rättsakter till de startkapitalnivåer som fastställs i kapitaltäckningsdirektivet. Hänvisningar till startkapital i värdepappersföretag i artikel 28 i kapitaltäckningsdirektivet ska då läsas som hänvisningar till artikel 9.1 i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 10 första stycket a i värdepappersbolagsdirektivet). I AIFM-direktivet finns en sådan hänvisning i de regler som anger vilka värdepappersföretag som kan vara förvaringsinstitut för en alternativ investeringsfond (se artikel 21.3 första

Prop. 2020/21:173 stycket b i AIFM-direktivet och artikel 163 i kapitaltäckningsdirektivet). Reglerna i AIFM-direktivet har genomförts i bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och även i den nu aktuella bestämmelsen hänvisas det till kraven på startkapital i kapitaltäckningsdirektivet (9 kap. 4 § första stycket 2 c). För att genomföra värdepappersbolagsdirektivet bör bestämmelsen i lagen ändras så att den i stället hänvisar till det krav på startkapital som anges artikel 9.1 i det direktivet.

9 Bolagsstyrning och riskhantering

9.1 Inledning

Övergången till ett nytt kapitaltäckningsregelverk för värdepappersbolag påverkar bara några bestämmelser i kapitlet i lagen om värdepappersmarknaden med rörelseregler (8 kap. 3, 4 och 5–8 §§). Övriga bestämmelser i det kapitlet har inte sin grund i kapitaltäckningsregelverket, utan framför allt i MiFID II och påverkas därför inte av värdepappersbolagsförordningen eller värdepappersbolagsdirektivet.

9.2 Kraven på individuell nivå

Regeringens förslag: I lagen om värdepappersmarknaden ska bestämmelserna om styrning och riskhantering kompletteras så att även de risker som ett värdepappersbolag utsätter eller kan utsätta andra för ska identifieras, mätas, styras, rapporteras, kontrolleras och täckas. Termerna kreditrisker och operativa risker ska ersättas med kundrisker respektive företagsrisker. Bestämmelsen om genomlysning ska kompletteras så att den även omfattar ansvarskedjorna inom ett värdepappersbolag.

Små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag ska inte omfattas av bestämmelserna med krav på soliditet, kapitalutvärdering, kraven på riskhantering och därmed sammanhängande organisatoriska krav, bestämmelsen om ersättningssystem samt bestämmelserna om tillämpningen av dessa bestämmelser. Finansinspektionen ska få besluta att bestämmelserna om soliditet och kapitalutvärdering ska tillämpas på ett litet och icke-sammanlänkat bolag, om det är lämpligt. Det ska också införas bestämmelser om förfarandet när ett bolag blir respektive upphör att vara litet och icke-sammanlänkat.

Regeringens bedömning: Kraven i värdepappersbolagsdirektivet på att ett värdepappersföretags arrangemang, strategier och processer för att värdera risker och kapital ska vara proportionerliga och regelbundet ses över tillgodoses genom gällande rätt. Detsamma gäller kraven på tillfredsställande metoder för intern kontroll, på ändamålsenliga och proportionerliga styrningsformer och på att offentliggöra uppgifter om filialer och dotterföretag i andra länder.

Kraven i värdepappersbolagsdirektivet om riskhantering i värdepappersföretag och deras ledningsorgan bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens förslag överensstämmer i allt väsentligt med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har dock en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Styrning och riskhantering

Kraven i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 24.1) på att värdepappersföretag dels ska upprätthålla ett internt kapital och likvida tillgångar som täcker riskerna, dels ska ha en intern process för bedömning av kapitalbehovet motsvarar i huvudsak de krav som i svensk rätt ställs i lagen om värdepappersmarknaden (8 kap. 3 § och 4 § tredje stycket). (Tillämpningsområdet för 8 kap. 3 § behandlas nedan under rubriken Undantag för små och icke-sammanlänkade bolag.)

En skillnad är att direktivet kräver att både de risker som värdepappersföretaget självt är eller kan bli exponerat för och de risker företaget innebär eller kan innebära för andra ska täckas. I lagen anges dock bara riskerna för företaget självt. Bestämmelsen bör därför utvidgas så att den på motsvarande sätt som i direktivet även omfattar riskerna för andra. I bestämmelsen bör dock, som *Lagrådet* föreslår, ”utsätta” och ”utsätter” användas för att uttrycka detsamma som i direktivet avses med ”innebära” och ”innebär” i fråga om risker för andra än företaget självt.

Ett värdepappersbolag ska enligt lagen om värdepappersmarknaden särskilt ska se till att dess kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker inte medför att bolagets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras (8 kap. 4 § tredje stycket). Uppräkningen av risktyper i lagen har sin grund i kapitaltäckningsreglerna för kreditinstitut. De risker som anges i de nu aktuella reglerna i kapitaltäckningsreglerna för värdepappersbolag är kundrisker, marknadsrisker och företagsrisker. I bestämmelsen i lagen bör termerna kreditrisker och operativa risker därför ersättas med kundrisker och företagsrisker.

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska värdepappersföretag ha effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som företaget är eller kan bli exponerat för, eller de risker som de innebär eller kan innebära för andra (artikel 26.1 första stycket b). Det kravet hänger ihop med det ovan nämnda kravet på att ett värdepappersföretag ska värdera och upprätthålla ett internt kapital och likvida tillgångar för att täcka dessa risker. En motsvarande bestämmelse finns redan i lagen om värdepappersmarknaden (8 kap. 4 § första stycket). Den bestämmelsen bör kompletteras så att den på motsvarande sätt som i direktivet även omfattar risker som bolagets verksamhet innebär eller kan innebära för andra. Som *Lagrådet* föreslår bör dock ”utsätta” och ”utsätter” även här användas i stället för ”innebära” och ”innebär” i fråga om risker för andra än företaget självt.

I värdepappersbolagsdirektivet finns regler om att de arrangemang, strategier och processer som ett värdepappersföretag använder för att värdera risker och kapital ska vara proportionerliga och regelbundet ses över (artikel 24.2). Motsvarande bestämmelser finns redan i lagen om värdepappersmarknaden (8 kap. 4 § fjärde stycket och 6 §). Dessa regler i direktivet kräver därför inte någon lagstiftningsåtgärd.

Överblickbara ansvarskedjor

I värdepappersbolagsdirektivet ställs krav på vad ett värdepappersföretags styrformer ska omfatta (artikel 26). Företaget ska ha en tydlig organisationsstruktur med väldefinierade, genomlysta och konsekventa ansvarskedjor (artikel 26.1 första stycket a). I lagen om värdepappersmarknaden ställs krav på att ett värdepappersbolag ska ha en överblickbar organisationsstruktur (8 kap. 5 §). För att genomföra kravet i direktivet när det gäller ansvarskedjor bör bestämmelsen i lagen kompletteras på motsvarande sätt. Kravet på överblickbarhet bör alltså även gälla ansvarskedjorna i ett värdepappersbolaget, dvs. hur ansvar och arbetsuppgifter har delegerats.

Tillfredsställande metoder för intern kontroll

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska ett värdepappersföretag ha tillfredsställande metoder för intern kontroll, inbegripet sunda administrations- och redovisningsrutiner (artikel 26.1 första stycket c). I lagen om värdepappersmarknaden ställs motsvarande krav på värdepappersbolag (8 kap. 11 § 1 och 2) och, när det gäller intern kontroll finns även ytterligare bestämmelser i lagen (8 kap. 4 § första stycket). Kraven i direktivet tillgodoses således genom gällande rätt.

Ersättningspolicy och ersättningspraxis

Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om ersättningspolicy och ersättningspraxis (artikel 26.1 första stycket d) behandlas i avsnitt 10.

Ändamålsenliga och proportionerliga styrningsformer

Enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 26.3) ska de styrningsformer som ett värdepappersföretag ska ha enligt direktivet (artikel 26.1) vara ändamålsenliga och stå i proportion till karaktären, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och företagens verksamhet. Kravet på ändamålsenlighet uppfylls genom utformningen av förslaget ovan om hur reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om styrningsformer bör genomföras i svensk rätt. En proportionalitetsregel finns i lagen om värdepappersmarknaden (8 kap. 6 §). Några ytterligare lagstiftningsåtgärder krävs därför inte för att genomföra de nu aktuella reglerna i direktivet.

Riskhantering i värdepappersbolag och deras ledningsorgan

I värdepappersbolagsdirektivet ställs relativt detaljerade krav på värdepappersföretags riskhantering (artikel 28). Det gäller bl.a. strategier och riktlinjer för företagens riskkaptit, rapportering av risker och inrättande av en riskkommitté i vissa fall. I direktivet anges att värdepappersföretagens

system och processer för riskhantering ska identifiera, mäta, hantera och övervaka väsentliga källor och effekter av olika risktyper såsom kundrisk och marknadsrisk, och hur de påverkar kapitalbasen (artikel 29). Dessa detaljerade krav i hänger samman med de mer generellt utformade kraven på styrningsformer i direktivet (artikel 26) på så sätt att bl.a. dessa kriterier ska beaktas vid utformningen av styrningsformerna. Regler av motsvarande karaktär i kapitaltäckningsdirektivet har i tidigare lagstiftningsärenden ansetts lämpliga att genomföra i svensk rätt genom föreskrifter på lägre nivå än lag. För värdepappersbolagens del har det befintliga bemyndigandet i lagen om värdepappersmarknaden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att föreskriva vilka åtgärder ett bolag ska vidta för att uppfylla kraven på soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning m.m. använts (8 kap. 35 § 1, se prop. 2013/14:228 s. 178 f.). De nu aktuella reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om riskhantering bör på motsvarande sätt genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Undantag för små och icke-sammanlänkade bolag

De nya reglerna om styrning och riskhantering i värdepappersbolagsdirektivet ska inte gälla för värdepappersföretag som enligt värdepappersbolagsförordningen är små och icke-sammanlänkade (artiklarna 24.1 och 25 i direktivet). En behörig myndighet får dock begära att även ett sådant värdepappersföretag ska uppfylla kraven i direktivet på bl.a. processer för att värdera och upprätthålla ett tillräckligt internt kapital, om myndigheten anser det lämpligt (artikel 24.2).

Direktivet innehåller också regler om förfarandet när ett värdepappersföretag blir respektive inte längre betraktas som litet och icke-sammanlänkat (artikel 25). För ett bolag som blir ett litet och icke-sammanlänkat bolag ska undantaget från reglerna om intern styrning, insyn, och riskhantering (artiklarna 26–29) gälla efter sex månader, förutsatt att bolaget under hela sexmånadersperioden har uppfyllt kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat bolag (artikel 25.2). Ett sådant bolag ska inte heller tillämpa reglerna om ersättningar (artiklarna 30–34), vilket behandlas i avsnitt 10. Ett bolag som upphör att vara ett litet och icke-sammanlänkat bolag ska underrätta den behöriga myndigheten om detta och inom tolv månader börja tillämpa de regler som det dittills undantagits från (artikel 25.3).

I värdepappersbolagsdirektivet finns det inte några motsvarande regler om processen när ett bolag blir eller upphör att vara litet och icke-sammanlänkat i fråga om reglerna om intern process för bedömning av kapitalbehov och intern process för riskbedömning (artikel 24). Enligt regeringens uppfattning ligger det dock i sakens natur att samma process och tidsfrister som ska gälla för riskhanteringen (artikel 26) också bör gälla för soliditets- och kapitalutvärdering (artikel 24).

För att genomföra reglerna i direktivet om undantag för små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om värdepappersmarknaden. När det gäller undantaget från reglerna om krav på tillfredsställande metoder för intern kontroll, inbegripet sunda administrations- och redovisningsrutiner (artikel 26.1 första stycket c, se ovan) bör dock även följande överväganden göras. Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska ett värdepappersföretag ha tillfredsställande metoder

Prop. 2020/21:173 för intern kontroll, inbegripet sunda administrations- och redovisningsrutiner. Ett motsvarande krav ställs i MiFID II (genom artikel 9.1, som hänvisar till artikel 88 i kapitaltäckningsdirektivet), och som gäller för samtliga värdepappersföretag Enligt de reglerna i kapitaltäckningsdirektivet ska ledningsorganet säkerställa integriteten hos systemen för redovisning och finansiell rapportering, inbegripet finansiella och operativa kontroller (artikel 88.1 andra stycket b). Detta krav, som i svensk rätt har genomförts i en motsvarande bestämmelse i lagen om värdepappersmarknaden (8 kap. 11 § 1 och 2), bör alltså fortsätta att gälla för samtliga värdepappersbolag, oavsett storlek.

Det är alltså endast kraven på soliditet, kapitalutvärdering och riskhantering som de små och icke-sammanlänkade bolagen inte bör omfattas av. Dessa krav omfattas av 8 kap. 3 §, 4 § första och tredje styckena och 5–8 §§ lagen om värdepappersmarknaden samt den nya bestämmelse om ersättningssystem i samma lag som föreslås i avsnitt 10.2. Bestämmelsen i 8 kap. 3 § är placerad under rubriken ”Soliditet och likviditet” och föreskriver att ett värdepappersbolags rörelse ska drivas på ett sådant sätt att bolagets förmåga att fullgöra sina förpliktelser inte äventyras. Bestämmelsen är generellt utformad och har sin förebild i 6 kap. 1 § lagen om bank- och finansieringsrörelse. När den infördes för värdepappersbolag uttalades bl.a. att bestämmelsen i realiteten innebär en skyldighet att avpassa storleken på och risknivån i rörelsen efter kapitalstyrkan och att, utöver att hålla det kapital som krävs för att uppfylla kapitaltäckningsreglerna, även göra en fristående bedömning av om soliditeten och likviditeten är tillräcklig (prop. 2006/07:5 s. 139). Som *Lagrådet* påpekar ger bestämmelsens lydelse även uttryck för en generell norm för hur rörelsen ska bedrivas som även fortsatt bör gälla alla värdepappersbolag. Som *Lagrådet* föreslår bör undantaget för små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag, i fråga om 3 §, endast omfatta de särskilda krav på en fristående bedömning av soliditet och likviditet som följer av den bestämmelsen.

Kraven på en tillfredsställande styrning och interna kontroller för att hantera regelefterlevnad i övrigt beträffande kundskydd, intressekonflikter m.m. följer av bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden (8 kap. 9, 11 och 12 §§) och de organisatoriska kraven av bestämmelser i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (artiklarna 21–43).

Offentliggörande av uppgifter om filialer och dotterföretag

I värdepappersbolagsdirektivet (artikel 27) finns regler om att värdepappersföretag ska offentliggöra uppgifter om filialer och dotterföretag i andra länder. Kravet att offentliggöra dessa uppgifter åvilar alltså värdepappersföretaget, dvs. moderbolaget, och inte dotterföretag eller filialer. Uppgifterna ska offentliggöras som en bilaga till årsredovisningen eller koncernredovisningen. En bestämmelse som motsvarar dessa regler i direktivet finns i dag i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

9.3 Kraven på koncernnivå

Regeringens förslag: En definition av termen värdepappersinriktat holdingföretag ska tas in i lagen om värdepappersmarknaden. Bestämmelsen i samma lag om vilka parter som får ingå avtal om koncerninternt finansiellt stöd ska även gälla för värdepappersinriktade holdingbolag.

Värdepappersbolag ska inte längre omfattas av bestämmelserna i tillsynslagen om vilket företag som ska se till att uppfylla gruppbaseade krav om soliditet och riskhantering. I stället ska kraven på riskhantering i lagen om värdepappersmarknaden tillämpas på en värdepappersföretagskoncern om inte annat följer av beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen.

Den som ingår i ledningen för ett värdepappersinriktat holdingföretag ska uppfylla de krav på kunskaper och lämplighet som enligt tillsynslagen gäller för dem som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om kraven på den som ingår i ledningen för ett värdepappersinriktat holdingföretag.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Utredningen föreslår dock inte någon definition av värdepappersinriktat holdingföretag. Utredningens förslag har även en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anser att det bör övervägas om det bör införas en definition av värdepappersinriktat holdingföretag i lagen om värdepappersmarknaden och om bestämmelsen i samma lag om vilka parter som kan ingå avtal om koncerninternt finansiellt stöd (8 b kap. 2 §) kan behöva justeras med anledning av värdepappersbolagsdirektivet.

Skälen för regeringens förslag

Betydelsen av termer och uttryck

De nuvarande kapitaltäckningsreglerna innebär att kraven enligt tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet ska tillämpas på enskilda kreditinstitut och värdepappersbolag och på gruppnivå när ett kreditinstitut eller värdepappersbolag ingår i en konsoliderad situation.

På motsvarande sätt som i nuvarande regelverk om kapitaltäckning finns det i det nya regelverket om kapitaltäckning för värdepappersföretag regler om grupper i värdepappersbolagsförordningen. Men, på motsvarande sätt som i gällande rätt, ska värdepappersbolagsdirektivets regler om riskhantering också tillämpas på gruppnivå (artikel 25.4 andra och tredje styckena). De reglerna hänvisar till värdepappersbolagsförordningen och innebär i korthet att om kraven i förordningen (artikel 7) ska tillämpas på gruppnivå,

Prop. 2020/21:173 så ska kraven på riskhantering i direktivet tillämpas både på gruppnivå och på individuell nivå på värdepappersföretag. En behörig myndighet får dock tillåta en justerad tillämpning av förordningens krav på gruppstrukturer som anses vara tillräckligt enkla och där det inte finns några väsentliga risker för kunder eller för marknaden som härrör från gruppen som helhet (artikel 8 i förordningen). I så fall ska kraven på riskhantering enbart tillämpas på värdepappersföretaget på individuell nivå.

I de nya reglerna för värdepappersföretag har det införts vissa nya definitioner av olika företag i en grupp för att skilja ut de företagsgrupper för vilka reglerna för värdepappersföretag ska gälla från grupper där reglerna för kreditinstitut ska gälla. En sådan företagstyp är värdepappersinriktat holdingföretag (artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen), ett företag inom den finansiella sektorn (utom kreditinstitut och värdepappersföretag) vars dotterföretag huvudsakligen är andra värdepappersföretag m.fl. företag inom den finansiella sektorn, men som inte är ett finansiellt holdingföretag enligt tillsynsförordningen. I samma syfte har definitionerna i tillsynsförordningen ändrats, framför allt genom att definitionen av institut (artikel 4.1.3) inte längre omfattar värdepappersföretag (ändring genom artikel 62.3 c i värdepappersbolagsförordningen).

Det är av tydlighetsskäl motiverat att, som *Finansinspektionen* föreslår, i lagen om värdepappersmarknaden ta in en definition av termen värdepappersinriktat holdingföretag. Som Finansinspektionen också tar upp kan bestämmelserna om vilka parter som kan ingå avtal om concerninternt finansiellt stöd i den lagen (8 b kap. 2 §) behöva justeras med anledning av värdepappersbolagsdirektivet. Även värdepappersinriktade holdingföretag bör få ingå ett sådant avtal.

Ansvar för uppfyllande av gruppbaseade krav

I värdepappersbolagsförordningen finns bestämmelser om gruppbaseade krav (artikel 7). De kraven ska tillämpas både på individuell nivå och på gruppnivå. Vilket företag som ansvarar anges i förordning: ett modervärdepappersföretag, ett värdepappersinriktat moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag. Genom ett undantag från de bestämmelserna får behöriga myndigheter tillåta att bestämmelserna om gruppkapitaltest (artikel 8) tillämpas på gruppstrukturer som anses vara tillräckligt enkla, förutsatt att det inte föreligger några betydande risker för kunder eller för marknaden skulle kräva gruppbasead tillsyn. Enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 25.4 tredje stycket) ska medlemsstaterna se till att kraven tillämpas både på individuell nivå och på gruppnivå om huvudregeln i värdepappersbolagsförordningen är tillämplig och på individuell nivå om undantaget är tillämpligt.

I tillsynslagen finns bestämmelser om vilket företag som ansvarar för att kraven på gruppnivå är uppfyllda i en konsoliderad situation (3 kap. 1–4 §§). Bestämmelsen i 3 kap. 4 § tillsynslagen genomför artikel 109 i kapitäläckningsdirektivet och hänvisar till vissa bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden om riskhantering och genomlysning som i sin nuvarande lydelse genomför delar av kapitäläckningsdirektivet. Eftersom kapitäläckningsdirektivet i dessa delar inte längre ska gälla för värdepappersbolag bör bestämmelsen i tillsynslagen ändras och hänvisningen tas bort. I stället bör det införas en ny bestämmelse i tillsynslagen om att

kraven på riskhantering i lagen om värdepappersmarknaden (8 kap. 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§) ska tillämpas på gruppnivå om inte annat följer av beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen. Det behövs ingen särskild lagregel för de fall när Finansinspektionen, i enlighet med det ovan nämnda undantaget i värdepappersbolagsförordningen, har beslutat om avvikelser från tillämpningen på gruppnivå eftersom det regleras i förordningen. I de fallen ska kraven på riskhantering tillämpas på värdepappersbolag på individuell nivå i enlighet med det som föreslås ovan.

Undantag för dotterföretag i tredjeland om krav strider mot lagen där

I värdepappersbolagsdirektivet anges att även om en grupp omfattas av kraven på gruppnivå ska dessa krav inte tillämpas på dotterföretag i tredjeland som omfattas av en konsoliderad situation, om moderföretaget kan påvisa för den behöriga myndigheten att detta skulle strida mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat (artikel 25.4 fjärde stycket). Det motsvarar regler som finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 109.3). Sistnämnda regler har i svensk rätt genomförts i en bestämmelse i tillsynslagen om att Finansinspektionen, efter ansökan av det ansvariga företaget, i sådana situationer ska besluta om undantag för ett dotterföretag (3 kap. 4 § tredje stycket).

Ovan föreslås att bestämmelserna i tillsynslagen om att ansvar för uppfyllande av gruppbaseerade krav inte ska gälla för värdepappersbolag. Finansinspektionen bör emellertid även i fortsättningen ha möjlighet att också i fråga om värdepappersbolag besluta om sådana undantag för dotterföretag som avses ovan. Det bör därför regleras i en särskild bestämmelse i lagen.

Ledningspersoner i ett värdepappersinriktat holdingföretag

I kapitaltäckningsdirektivet ställs krav på lämplighet och kunskaper på personer som ingår i ledningen för moderföretag som finansiella holdingföretag eller blandande finansiella holdingföretag (artikel 121). Reglerna har i svensk rätt genomförts genom en motsvarande bestämmelse i tillsynslagen (3 kap. 5 §).

Samma krav ska enligt värdepappersbolagsdirektivet gälla för personer som ingår i ledningen för ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag (artikel 52). Artikeln, som avser värdepappersföretagskoncerner, bör genomföras i en ny bestämmelse i tillsynslagen

I tillsynslagen finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om vilka krav som ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag (10 kap. 2 § 1). Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör även få meddela föreskrifter om kraven på den som ingår i ledningen för ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

10 Ersättningar till vissa personalkategorier

10.1 På vilken föreskriftsnivå bör reglerna i värdepappersbolagsdirektivet genomföras?

Regeringens bedömning: Värdepappersbolagsdirektivets regler om ersättningar bör som utgångspunkt genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag har robusta styrningsformer som omfattar bl.a. en ersättningspolicy och en ersättningspraxis som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering (artikel 26.1 första stycket d). Ersättningspolicyn och ersättningspraxisen ska vara könsneutrala. I direktivet finns även omfattande och detaljerade regler om ersättningspolicy och ersättningar (artiklarna 30–34).

I kapitaltäckningsdirektivet finns motsvarande regler om ersättningar (se bl.a. artiklarna 74.1 och 92–96). De reglerna har i svensk rätt i huvudsak genomförts i föreskrifter på lägre nivå än lag (16 kap. 1 § lagen om bank- och finansieringsrörelse och 5 kap. 2 § förordningen [2004:329] om bank- och finansieringsrörelse och 8 kap. 35 § lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 1 § förordningen [2007:572] om värdepappersmarknaden). Sådana föreskrifter finns i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2011:1) om ersättningssystem i kreditinstitut och värdepappersbolag. Det är bara frågor av mer principiell natur som regleras på lagnivå (6 kap. 2, 4 a och 5 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 kap. 4, 8 f och 9 §§ lagen om värdepappersmarknaden). När det gäller de ändringar i kapitaltäckningsdirektivet gjorde regeringen bedömningen att även de nya reglerna om ersättningar i det direktivet bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag eftersom de gäller frågor som i svensk rätt regleras i Finansinspektionens föreskrifter om ersättningssystem i institut (se prop. 2020/21:36 s. 80 och 593).

Regeringen anser att även reglerna om ersättningar i värdepappersbolagsdirektivet som utgångspunkt bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

10.2 Ersättningssystem

Regeringens förslag: Det ska i lagen om värdepappersmarknaden tas in en uttrycklig bestämmelse om att ett värdepappersbolag ska ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering. Kravet ska inte gälla små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vad ett värdepappersbolag ska iakta för att uppfylla kraven på ersättningssystem.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag. **Remissinstanserna** tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Det bör införas en uttrycklig bestämmelse om ersättningsystem

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att värdepappersföretag har robusta styrningsformer (artikel 26). Däribland ingår att ha en ersättningspolicy och en ersättningspraxis som är förenliga med och främjar en sund och effektiv riskhantering (artikel 26.1 första stycket d). Samma krav finns även i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 74.1).

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att ledningsorganet i ett värdepappersföretag antar och inom ramen för sin tillsynsfunktion regelbundet ser över ersättningspolicyn och har det övergripande ansvaret för att övervaka dess genomförande (artikel 30.1 f). Motsvarande regler finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 92.2 c).

Med ersättningsssystem avses såväl ersättningspolicy som ersättningspraxis. Utformningen av ersättningsssystem kan ge upphov till risker för bolag. Generella bestämmelser om riskhantering i värdepappersbolag finns i dag lagen om värdepappersmarknaden (8 kap. 4 §). De innebär att ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Bolaget ska också se till att det har en tillfredsställande intern kontroll. Styrelsen i ett värdepappersbolag ansvarar för att dessa krav uppfylls och för att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kraven (8 kap. 7 och 8 §§ lagen om värdepappersmarknaden).

Lagen om värdepappersmarknaden innehåller emellertid inte någon uttrycklig bestämmelse som specifikt föreskriver att värdepappersbolag – när det gäller syftet att främja en sund och effektiv riskhantering – ska ha en ersättningspolicy. Merparten av bestämmelserna om ersättning finns i Finansinspektionens föreskrifter om ersättningsystem i kreditinstitut och värdepappersbolag. Enligt de föreskrifterna ska ett företag ha en dokumenterad ersättningspolicy som dels är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering, dels motverkar ett överdrivet risktagande (2 kap. 1 §). Det anges även generella krav på en ersättningspolicy. Ett företags styrelse ska besluta om en ersättningspolicy och se till att den tillämpas och följs upp (3 kap. 1 §). Vidare ska styrelsen besluta om åtgärder för att följa upp tillämpningen av företagets ersättningspolicy (3 kap. 2 § första stycket c).

Mot bakgrund av det som redovisas ovan framstår det i och för sig inte som nödvändigt att i detta avseende vidta några lagstiftningsåtgärder, eftersom kravet i värdepappersbolagsdirektivet på att ett värdepappersbolag ska ha en ersättningspolicy redan är reglerat i föreskrifter på lägre nivå än lag. Det kan dock vara av värde att i lag slå fast skyldigheten för värdepappersbolag att ha ett ersättningsystem som ska främja en sund och effektiv riskhantering.

De övriga styrningsformerna som ett värdepappersbolag ska ha enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 26.1) regleras i gällande rätt i mot-

Prop. 2020/21:173 svarande bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden (se artikel 26.1 första stycket a och 8 kap. 5 § om genomlysning samt artikel 26.1 första stycket b och c och 8 kap. 4 § om riskhantering och intern kontroll). Det ska i sammanhanget noteras att skyldigheten för värdepappersbolag att ha en ersättningspolicy och en ersättningspraxis anges särskilt i direktivet. Ur detta perspektiv framstår det som konsekvent att i lagen om värdepappersmarknaden även uttryckligen reglera skyldigheten för värdepappersbolag att ha en ersättningspolicy och ersättningspraxis som främjar en sund och effektiv riskhantering.

Till detta kommer att lagen om värdepappersmarknaden sedan MiFID II genomfördes i svensk rätt innehåller krav på att styrelsen i ett värdepappersinstitut fastställer och övervakar en ersättningspolicy men i ett annat syfte, nämligen för att främja ansvarsfulla affärsmetoder och en rättvis behandling av kunder och för att undvika intressekonflikter i förbindelserna med kunderna (8 kap. 8 e §, se artikel 9.3 i MiFID II). Policyn ska gälla för ersättning till personer som deltar i tillhandahållandet av tjänster till kunder. Att det i lagen om värdepappersmarknaden redan finns bestämmelser om den ersättningspolicy som ett värdepappersbolag ska ha talar också för att i den lagen införa bestämmelser även om den slags ersättningspolicy som syftar till att främja ett sunt och effektivt risktagande.

Vidare kan nämnas att det på närliggande områden finns bestämmelser i lag om ersättningssystem som tar sikte på riskhantering. Enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska en AIF-förvaltare ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering (8 kap. 22 §). För fondbolagens del finns en motsvarande bestämmelse i lagen om värdepappersfonder (2 kap. 17 c § första stycket). Fondbolag ska, inom ramen för ersättningssystemet, upprätta och tillämpa en ersättningspolicy (2 kap. 17 c § andra stycket samma lag).

Sammantaget talar det anförda för att det är lämpligt att i lag reglera kravet på värdepappersbolag att ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering. Det bör därför införas en uttrycklig bestämmelse om det i lagen om värdepappersmarknaden.

Bestämmelsens utformning och placering

När det gäller den lagtekniska utformningen är det lämpligt att det nya kravet regleras separat i stället för att tas in i den befintliga bestämmelsen i lagen om värdepappersmarknaden om vad styrelsen i ett värdepappersinstitut ska ansvara för (8 kap. 8 e §). Den nya bestämmelsen kommer nämligen att i jämförelse med den sistnämnda bestämmelsen få ett mer begränsat tillämpningsområde eftersom den enbart ska gälla för styrelsen i värdepappersbolag. Dessutom ska tillämpningsområdet vara begränsat till sådana värdepappersbolag som inte tillhör kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag (se avsnitt 9.2).

Den nya bestämmelsen bör placeras i anslutning till de andra bestämmelserna i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden som genomför regler i kapitaltäckningsregelverket (se 8 kap. 3–4 a §§).

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska ersättningspolicyn och ersättningspraxisen stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och värdepappersföretagets verksamheter (artikel 26.3). I lagen om värdepappersmarknaden finns

redan en bestämmelse om proportionalitet, som innebär att bestämmelserna om soliditet och likviditet, riskhantering, rapportering av överträdelser och genomlysning ska tillämpas i proportion till arten och omfattningen av värdepappersbolagets verksamheter och dessas komplexitetsgrad (8 kap. 6 §). Den bestämmelsen bör gälla även för den nya bestämmelsen om ersättningssystem. Styrelsen i ett värdepappersbolag bör ansvara för att kravet på ersättningssystem uppfylls (8 kap. 7 §). Styrelsens skyldighet att se till att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kravet samt att riktlinjerna och instruktionerna ska utvärderas och ses över regelbundet bör även omfatta ersättningssystemet (8 kap. 8 §).

Principerna för att fastställa och tillämpa ersättningspolicyn

När det gäller de principer som värdepappersföretag ska iakttä när de fastställer och tillämpar sin ersättningspolicy finns det i förhållande till det nuvarande regelverket för kapitaltäckning, utöver rent språkliga variationer, vissa skillnader i sak. En skillnad mellan regelverken är att enligt värdepappersbolagsdirektivet kan den väsentliga inverkan som personers yrkesutövning har även gälla i förhållande till de tillgångar som företaget förvaltar (artikel 30.1). I kapitaltäckningsdirektivet har det genom ändringsdirektivet gjorts några ändringar när det gäller vilka kategorier som ska anses utgöra personalkategorier vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil (artikel 92.3). I värdepappersbolagsdirektivet finns liknande regler (artikel 30.1). I kapitaltäckningsdirektivet har det även införts ett krav på att ersättningspolicyn ska vara könsneutral (artikel 92.2 aa). Det kravet ska även gälla enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 30.1 b). När det gäller frågan vad ersättningspolicyn ska stämma överens med och uppmuntra till finns det bara vissa mindre skillnader i de båda direktiven. Mer betydande ändringar har dock gjorts beträffande kvoten mellan fast och rörlig ersättning. Detta behandlas vidare i avsnitt 10.4.

Reglerna i kapitaltäckningsdirektivet om vilka principer som ett värdepappersbolag ska iakttä när det fastställer och tillämpar ersättningspolicyn (med undantag för kvoten mellan fast och rörlig ersättning) är i svensk rätt genomförda i myndighetsföreskrifter. Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet bör genomföras på motsvarande sätt.

Det bör införas ett nytt bemyndigande att meddela föreskrifter

Finansinspektionens nuvarande föreskrifter om ersättningssystem i kreditinstitut och värdepappersbolag grundar sig i fråga om värdepappersbolag på ett bemyndigande i lagen om värdepappersmarknaden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela om föreskrifter om vilka åtgärder som ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla krav på soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner (8 kap. 35 § 1). Ovan föreslås att det i lagen om värdepappersmarknaden ska införas en uttrycklig bestämmelse om att ett värdepappersbolag ska ha ett ersättningssystem. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om vad ett värdepappersbolag ska iakttä för att uppfylla kraven på ersättningssystem.

10.3 Begränsningar för företag som tar emot offentligt stöd

Regeringens bedömning: Värdepappersbolagsdirektivets regler om begränsningar av rörlig ersättning för företag som tar emot extraordinärt offentligt finansiellt stöd bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens bedömning överensstämmer inte med regeringens bedömning. Utredningen bedömer att det inte är aktuellt att genomföra reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om värdepappersföretag som tar emot extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I värdepappersbolagsdirektivet (artikel 31) finns regler som innebär begränsningar när det gäller möjligheten att betala ut rörlig ersättning till anställda i värdepappersföretag som får s.k. extraordinärt offentligt finansiellt stöd som avses i artikel 2.1.28 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i det följande kallat krishanteringsdirektivet. Det motsvarar till stor del det som gäller enligt kapitaltäckningsdirektivet (artikel 93). I förhållande till kapitaltäckningsdirektivet sker det dock en viss skärpning genom att det anges att rörlig ersättning aldrig får betalas ut till ledamöterna i ledningsorganet när det förekommer offentligt stöd. Enligt kapitaltäckningsdirektivet gäller i stället som princip att ingen rörlig ersättning ska betalas ut till ledamöter i institutets ledningsorgan, om det inte är motiverat.

Förebyggande statligt stöd kan enligt lagen (2015:1017) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut (stödlagen) inte ges till värdepappersbolag utan endast till kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (1 kap. 1 § stödlagen och prop. 2015/16:5 s. 320 och 877). Som utredningen konstaterar kan värdepappersbolag i Sverige inte komma i fråga för sådant stöd. Regeringen konstaterar dock att i det som i krishanteringsdirektivet benämns extraordinärt offentligt finansiellt stöd innefattas även annat än förebyggande statligt stöd enligt stödlagen, nämligen de statliga stabiliseringsverktygen vid resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (se artiklarna 56–58). Krishanteringsdirektivets regler om statliga stabiliseringsverktyg är i svensk rätt genomförda genom 22 kap. lagen (2015:1016) om resolution. Extraordinärt offentligt finansiellt stöd genom statliga stabiliseringsverktyg kan även ges till värdepappersbolag. Detta innebär att även värdepappersbolagsdirektivets regler om begränsningar av rörlig ersättning för företag som tar emot extraordinärt offentligt finansiellt stöd bör genomföras i svensk rätt. Detta kan lämpligen ske genom föreskrifter

10.4 Rörlig ersättning

Regeringens bedömning: Bestämmelsen i lagen om värdepappersmarknaden om att den rörliga ersättningen till en anställd vars funktion eller totala ersättningsnivå innebär att han eller hon kan ha en väsentlig inverkan på ett värdepappersbolags riskprofil inte får vara större än den fasta ersättningen (s.k. maximikvot), bör behållas.

Värdepappersbolagsdirektivets regler om principer och krav för rörlig ersättning bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens bedömning. Utredningen föreslår att bestämmelsen om maximikvot ska tas bort.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem. *Fondbolagens förening* önskar att det undantag från bl.a. bestämmelser om utbetalning av ersättningar som ska införas i svensk rätt med anledning av värdepappersbolagsdirektivet samtidigt bör införas för fondbolag och AIF-förvaltare.

Skälen för regeringens bedömning

En kvot mellan rörlig och fast ersättning

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska den fasta delen av ersättningen representera en tillräckligt stor del av den totala ersättningen för att det ska vara möjligt att genomföra en fullt flexibel policy med rörliga ersättningsdelar, inbegripet möjligheten att inga rörliga ersättningsdelar betalas ut (artikel 30.1 k). En bestämmelse med denna innebörd finns redan i svensk rätt i Finansinspektionens föreskrifter om ersättningssystem i kreditinstitut och värdepappersbolag (4 kap. 1 § första stycket). Vidare ställer värdepappersbolagsdirektivet krav på att värdepappersbolag ska fastställa lämpliga kvoter mellan fasta och rörliga delar av den totala ersättningen (artikel 30.2). Motsvarande krav gäller också enligt Finansinspektionens föreskrifter (4 kap. 1 § andra stycket). När det däremot gäller principerna för fastställandet av kvoterna innebär värdepappersbolagsdirektivet skillnader för värdepappersbolagens del.

För att genomföra regler i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 94.1 g) har det införts en motsvarande bestämmelse i lagen om värdepappersmarknaden om att den rörliga ersättningen till en anställd vars funktion eller totala ersättningsnivå innebär att han eller hon kan ha en väsentlig inverkan på ett värdepappersbolags riskprofil inte får vara större än den fasta ersättningen (tidigare 8 kap. 8 e §, nuvarande 8 kap. 8 f §) (prop. 2013/14:228 s. 180–186).

I värdepappersbolagsdirektivet finns det inte någon motsvarande kvantitativ begränsning. Det anges i stället att medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen i sin ersättningspolicy fastställer de aktuella kvoterna med beaktande av värdepappersföretagets affärsverksamhet och därmed förenade risker samt den inverkan som de olika personalkategorierna

Prop. 2020/21:173 har på värdepappersföretagets riskprofil (artikel 30.2). Det är personalkategorier som personer i ledande befattning, risktagare, personal som utövar kontrollfunktioner och alla anställda vars totala ersättning åtminstone är i nivå med den lägsta ersättningen för personer i ledande befattning eller risktagare, vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på riskprofilen för värdepappersföretaget eller för de tillgångar som det förvaltar (artikel 30.1).

Enligt skälen i värdepappersbolagsdirektivet bör direktivet dock inte hindra medlemsstaterna från att i sin nationella lagstiftning införa åtgärder med strängare krav på värdepappersföretag när det gäller maximikvoten mellan de rörliga och de fasta ersättningsdelarna (skäl 25). Vidare bör direktivet inte heller hindra medlemsstaterna från att tillämpa denna maximikvot på alla eller särskilda typer av värdepappersföretag.

Emligt skälen i kapitaltäckningsdirektivet var motivet för införandet av maximikvoten mellan de fasta och rörliga delarna att undvika ett överdrivet risktagande (skäl 65). Det övergripande syftet med värdepappersbolagsdirektivet är att regelverket om kapitaltäckning ska anpassas till värdepappersbolagens egenart och göras mer proportionerligt i förhållande till dessas storlek, tjänster och grad av komplexitet. Enligt skälen i värdepappersbolagsdirektivet kan en fast kvot mellan rörlig och fast ersättning påverka företagens förmåga att sänka ersättningen när intäkterna minskar och öka företagens fasta kostnadsbas (skäl 25). Detta skulle i sin tur kunna ge upphov till risker för företagens förmåga att klara perioder av ekonomisk nedgång eller minskade intäkter. Bedömningen har därför gjorts att det inte längre ska finnas en fastställd maximikvot på unionsnivå för värdepappersföretag. Det kan noteras att motsvarande ändring inte har gjorts i kapitaltäckningsdirektivet. Kvoten gäller således även i fortsättningen för kreditinstitut.

Frågan är om det utifrån ett svenskt perspektiv kan finnas skäl att behålla maximikvoten. De argument för ett mer flexibelt system som anförs i skälen i värdepappersbolagsdirektivet, gör sig åtminstone till viss del gällande även i Sverige. Maximikvoten infördes dock för att undvika överdrivet risktagande, vilket är ett skäl som fortfarande har bärkraft. Enligt regeringens bedömning skulle värdepappersbolagen dessutom ha tillräckliga möjligheter att ge rörlig ersättning även om maximikvoten skulle gälla även i fortsättningen. Vid en avvägning av skälen för och emot att ta bort maximikvoten anser regeringen att det inte finns tillräckliga skäl för att nu ta bort den.

Krav när det gäller rörlig ersättning

I värdepappersbolagsdirektivet ställs det upp krav när det gäller rörlig ersättning som tilldelas och betalas av ett värdepappersföretag till de personalkategorier som omfattas av regelverket i fråga om rörlig ersättning (artikel 32). Även om reglerna i stor utsträckning stämmer överens med motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 94), som i svensk rätt har genomförts genom Finansinspektionens föreskrifter om ersättningsystem i kreditinstitut och värdepappersbolag, finns det vissa mindre skillnader i uttrycksätten, t.ex. när det gäller den rörliga ersättningens påverkan på kapitalbasen (artikel 32.1 d).

En annan skillnad är vissa tillägg för värdepappersbolagens del när det gäller vad den del av den rörliga ersättningen som ska utgöras av aktier eller andra instrument kan få bestå i (artikel 32.1 j och k i värdepappersbolagsdirektivet). När det gäller uppskjutande av rörlig ersättning kan noteras att det genom ändringsdirektivet har gjorts ett par ändringar i kapitaltäckningsdirektivet i fråga om tidsperioden för uppskjutande (artikel 94.1 m). Motsvarande regler i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 32.1 l) överensstämmer i stället med dem i kapitaltäckningsdirektivet i den tidigare lydelsen.

I förhållande till kapitaltäckningsdirektivet har det i värdepappersbolagsdirektivet även gjorts några mindre justeringar när det gäller det som anges om att säkerställa att rörlig ersättning inte betalas ut på ett sätt som gör det enklare att kringgå regelverket (artikel 32.2 b) och beträffande en policy för uppskjuten utbetalning (artikel 32.3).

Liksom i dag bör kraven när det gäller rörlig ersättning i värdepappersbolag regleras i myndighetsföreskrifter.

En mer betydande ändring jämfört med kapitaltäckningsdirektivet (i den tidigare lydelsen) är att vissa värdepappersföretag respektive anställda inte längre ska omfattas av reglerna om krav på utbetalning i aktier eller liknande av del av den rörliga ersättningen, om uppskjutande av utbetalning av rörlig ersättning och om utbetalning av diskretionära pensionsförmåner. Enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 32.4 a) ska dessa regler inte tillämpas på ett värdepappersföretag vars värde av tillgångar inom och utanför balansräkningen i genomsnitt uppgår till högst 100 miljoner euro under den fyraårsperiod som föregår det aktuella räkenskapsåret.

Enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 32.5) får en medlemsstat öka detta tröskelvärde under förutsättning att företaget uppfyller ett antal särskilt angivna kriterier. Ett av dessa är att det aktuella värdepappersföretaget inte är ett av de tre största värdepappersföretagen i den medlemsstat där företaget är etablerat, sett till det totala värdet av tillgångar (artikel 32.5 a). Vidare krävs att värdepappersföretaget inte omfattas av några skyldigheter eller omfattas av förenklade skyldigheter i fråga om planer för återhämtning och resolution i enlighet med krishanteringsdirektivet (artikel 32.5 b). Ytterligare förutsättningar är att storleken på värdepappersföretagets verksamhet i handelslagret respektive derivatverksamhet i och utanför balansräkningen uppgår till högst 150 miljoner euro respektive högst 100 miljoner euro (artikel 32.5 c och d). Tröskelvärdet får vidare inte överstiga 300 miljoner euro (artikel 32.5 e). En sista förutsättning är att det ska vara lämpligt att öka tröskelvärdet med beaktande av arten och omfattningen av företagets verksamhet, dess interna organisation och, i tillämpliga fall, särdragen hos den koncern som det tillhör (artikel 32.5 f).

Värdepappersbolagsdirektivet gör det vidare möjligt för en medlemsstat att i stället sänka tröskelvärdet (artikel 32.6). En förutsättning för detta är att det är lämpligt med hänsyn till arten och omfattningen av företagets verksamhet, dess interna organisation och, i tillämpliga fall, särdragen hos den koncern som det tillhör.

Från nämnda regler i värdepappersbolagsdirektivet undantas en person vars årliga rörliga ersättning inte överstiger 50 000 euro och inte utgör mer än en fjärdedel av vederbörandes totala årliga ersättning (artikel 32.4 b). Även i detta avseende är det möjligt för en medlemsstat att besluta att fler än vad som annars följer av direktivet ska omfattas av dessa ersättnings-

Prop. 2020/21:173 regler. En medlemsstat får besluta att anställda som har rätt till en årlig rörlig ersättning, som understiger det aktuella tröskelvärdet och den aktuella andelen, inte ska omfattas av undantaget på grund av nationella marknadsegenskaper vad gäller ersättningspraxis eller på grund av den typ av ansvarsområden och arbetsuppgifter som dessa personer har (artikel 32.7).

I gällande svensk rätt finns bestämmelserna om krav på utbetalning i aktier eller liknande av del av den rörliga ersättningen, om uppskjutande av utbetalning av rörlig ersättning och om utbetalning av diskretionära pensionsförmåner i myndighetsföreskrifter. Det bör gälla även i fortsättningen.

Enligt Finansinspektionens föreskrifter om ersättningssystem i kreditinstitut och värdepappersbolag (4 kap. 6 §) ska ett företag se till att minst 40 procent av den rörliga ersättningen till anställda vars arbetsuppgifter har en väsentlig inverkan på företagets riskprofil, vars rörliga ersättning under ett år uppgår till minst 100 000 kronor, skjuts upp minst tre till fem år innan den betalas ut eller äganderätten går över på den anställde. Den i föreskrifterna angivna beloppsgränsen är ett utslag av en tillämpning av proportionalitetsprincipen och infördes för att ytterligare underlätta en enhetlig och ändamålsenlig tillämpning (Finansinspektionens beslutspromemoria 2011-02-17, FI dnr 10-9254, s. 13). Företaget ska vidare skjuta upp minst 60 procent av den rörliga ersättningen för dels anställda i den verkställande ledningen, dels andra anställda vars arbetsuppgifter har en väsentlig inverkan på företagets riskprofil, som har rörliga ersättningsdelar på ett särskilt högt belopp. Kravet på att viss utbetalning av ersättning sker i form av aktier eller andra instrument gäller för företag som är betydande (4 kap. 7 §).

Regeringen anser att det i och för sig framstår som lämpligt att utnyttja den möjlighet som värdepappersbolagsdirektivet ger att vid behov öka respektive sänka tröskelvärdet och att besluta att färre anställda ska omfattas av undantaget. På så sätt åstadkoms ett flexibelt regelverk som i större utsträckning kan anpassas till riskerna i det konkreta fallet. Det framstår emellertid inte som helt klart hur direktivet ska tolkas i detta avseende. I direktivet anges att en medlemsstat får öka tröskelvärdet förutsatt att värdepappersföretaget uppfyller vissa kriterier (artikel 32.5). Det kan enligt regeringens uppfattning tolkas som att avsikten är att en medlemsstat genom föreskrifter (antingen i lag eller på lägre nivå än lag) kan fastställa ett högre tröskelvärde för vissa värdepappersföretag. Det är i fem fall fråga om rent objektiva kriterier (artikel 32.5 a–e), som lämpar sig för generella föreskrifter. Det sista kriteriet är dock av en annan karaktär (artikel 32.5 f). Som redovisas ovan innebär det att det ska vara lämpligt att öka tröskelvärdet med beaktande av arten och omfattningen av företagets verksamhet, dess interna organisation och, i tillämpliga fall, särdragen hos den koncern som det tillhör. Motsvarande förutsättningar anges även när det gäller möjligheten för medlemsstaterna att sänka tröskelvärdet (artikel 32.6). I dessa fall synes det således vara fråga om en lämplighetsbedömning, knuten till det enskilda företaget. Att ett höjt eller sänkt tröskelvärde ska gälla för ett värdepappersbolag kan med en sådan tolkning därför inte följa direkt av en tillämpning av föreskrifter, utan förutsätter en prövning i det enskilda fallet. Enligt regeringens bedömning bör en sådan prövning göras av Finansinspektionen. Det framstår som lämpligt att denna befogenhet regleras genom förordning. De kriterier som ska

beaktas vid en sådan prövning bör regleras i bestämmelser i föreskrifter på lägre nivå än lag utifrån reglerna i värdepappersbolagsdirektivet. Sådana föreskrifter kan meddelas med stöd av det bemyndigande som föreslås i avsnitt 10.2. I sammanhanget ska noteras att Eba, i samråd med Esmā, ska utfärda riktlinjer för att underlätta genomförandet av undantagen och se till att de tillämpas på ett enhetligt sätt (artikel 32.9).

När det gäller undantaget i värdepappersbolagsdirektivet i fråga om anställda (artikel 32.7) är utformningen av mer generell karaktär genom att det inte anges någon särskild lämplighetsprövning. I detta avseende bör frågan regleras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Ersättningar på fondrådet

Fondbolagens förening önskar att det undantag från bl.a. regler om utbetalning av ersättningar i värdepappersbolag som föreslås med anledning av genomförandet av värdepappersbolagsdirektivet samtidigt bör införas för fondbolag och AIF-förvaltare. Regeringen konstaterar att denna fråga inte rymms inom ramen för detta lagstiftningsärende.

10.5 Ersättningskommitté

Regeringens bedömning: Värdepappersbolagsdirektivets regler om en ersättningskommitté bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Liksom i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 95) innehåller värdepappersbolagsdirektivet regler med krav på vissa värdepappersföretag att inrätta en ersättningskommitté (artikel 33). Kapitaltäckningsdirektivets krav i detta avseende är i svensk rätt genomfört genom myndighetsföreskrifter, där bestämmelser om ersättningskommitté finns i Finansinspektionens föreskrifter om ersättningsssystem i kreditinstitut och värdepappersbolag (3 kap. 3 §).

För värdepappersbolagens del innebär det nya regelverket en ändring beträffande vilka bolags som omfattas av skyldigheten att inrätta en ersättningskommitté. Medan kravet enligt kapitaltäckningsdirektivet gäller för institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet, anges i värdepappersbolagsdirektivet ett konkret tröskelvärde, nämligen tillgångar inom och utanför balansräkningen som i genomsnitt överstiger 100 miljoner euro under den fyraårsperiod som föregår det aktuella räkenskapsåret.

En annan skillnad är att det i värdepappersbolagsdirektivet anges att ersättningskommittén ska vara könsbalanserad. Vidare ska kommittén när den förbereder beslut, utöver att beakta de intressen som också anges i kapitaltäckningsdirektivet, dvs. de långsiktiga intressena för värdepappersföretagets aktieägare, investerare och övriga intressenter, även ta hänsyn till allmänintresset.

De ändringar som det nya regelverket innebär för värdepappersbolagens del är inte av sådant slag att det är nödvändigt med reglering i lag. Frågan om inrättande av en ersättningskommitté bör därför även i fortsättningen regleras genom föreskrifter på lägre nivå än lag. Sådana föreskrifter kan meddelas med stöd av det bemyndigande som föreslås i avsnitt 10.2.

11 Tillsyn

11.1 Allmänt om de behöriga myndigheterna

Regeringens bedömning: Det följer redan av gällande rätt att Finansinspektionen ska ha de resurser och det oberoende som krävs för att bedriva tillsyn enligt värdepappersbologsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den. *Sveriges advokatsamfund* framhåller att den nya regleringen ökar komplexiteten i det finansiella regelverket samt att Finansinspektionen på flera punkter föreslås få fatta beslut om vilka regler ett enskilt institut ska tillämpa, där kriterierna för sådana beslut är synnerligen vaga och ingen vägledning ges i förslaget om hur inspektionen ska gå till väga för att avgöra hur reglerna ska tillämpas på olika institut. Advokatsamfundet lyfter fram att Finansinspektionens tjänstemän inte längre har mer adekvat eller bättre utbildning än företrädarna och beslutsfattarna för instituten samt att många av inspektionens tjänstemän på grund av hög personalomsättning har mycket begränsad erfarenhet. Advokatsamfundet menar att det rådande förhållandet har medfört kraftiga variationer i inspektionens praxis. Advokatsamfundet framhåller också att Finansinspektionen, till skillnad från utländska tillsynsmyndigheter vanligen inte meddelar praxisändringar på ett offentligt sätt till alla institut, även när ändringen beror på att en tidigare felaktig regeltillämpning korrigeras, utan begränsar sig till att kommunicera förändringen i enskilda ärenden. Enligt Advokatsamfundet finns det således betydande utmaningar för Finansinspektionen att tillämpa regelverken på ett korrekt, konsekvent och förutsägbart sätt i enlighet med regeringsformens krav att offentlig maktutövning ska vara normbunden, saklig och med respekt för allas likhet inför lagen. Advokatsamfundet framhåller att Finansinspektionens beslut ofta får stor verkan på institutens verksamhet, eftersom det kan ta lång tid att få ett beslut ändrat i domstol och Finansinspektionen regelmässigt utan närmare motivering beslutar att dess beslut ska gälla omedelbart när detta formellt är möjligt. Advokatsamfundet menar att det är av mycket stor vikt att Finansinspektionens beslut blir rätt och att lagstiftningen därför bör utformas så att den närmare anger hur Finansinspektionen ska fatta beslut och styr Finansinspektionen än vad som är fallet i det remitterade förslaget. Enligt Advokatsamfundet kan det exempelvis införas hårdare krav på motivering av beslut, mer omfattande

och formaliserade krav på samråd och konsultation samt regler om att besluten inte får verkställas innan de har fått laga kraft eller överprövats av domstol eller t.ex. särskild prövningsnämnd inom myndigheten. Advokatsamfundet anser att Finansinspektionens förmåga att korrekt hantera det allt mer komplexa regelverket behöver stärkas genom en fastare normativ styrning av dess verksamhet.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna utse en eller flera behöriga myndigheter som ska utföra de uppgifter som framgår av direktivet och värdepappersbolagsförordningen (artikel 4.1). I avsnitt 6.5 föreslås att Finansinspektionen ska vara behörig myndighet med ansvar för dessa uppgifter.

I värdepappersbolagsdirektivet finns även generella regler om att medlemsstaterna ska säkerställa dels att de behöriga myndigheterna utövar tillsyn över värdepappersföretagens verksamhet (och i tillämpliga fall även över de värdepappersinriktade holdingföretagens och de blandade finansiella holdingföretagens verksamhet) för att bedöma efterlevnaden av kraven i regelverket, dels att myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter för detta ändamål och för att utreda eventuella överträdelser av kraven (artikel 4.2 och 4.3). Motsvarande regler finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 4.2 och 4.3). Medlemsstaterna ska enligt värdepappersbolagsdirektivet kräva att värdepappersföretagen förser de behöriga myndigheterna med all information som behövs för att de ska kunna bedöma om företagen följer dels de nationella bestämmelser som införlivar direktivet, dels värdepappersbolagsförordningen (artikel 4.5 första meningen). Motsvarande regler finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 4.5 första meningen).

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har den sakkunskap, de resurser, den operativa kapacitet, de befogenheter och det oberoende som krävs för att utföra de funktioner avseende tillsyn, utredning och sanktioner som fastställs i direktivet (artikel 4.4). Det motsvarar det som gäller enligt kapitaltäckningsdirektivet (artikel 4.4). När kapitaltäckningsdirektivet genomfördes i svensk rätt konstaterades i förarbetena att kravet på att en behörig myndighet ska ha de medel och resurser som krävs ytterst riktar sig mot riksdagen som enligt regeringsformen beslutar om statens budget och storleken på de anslag som respektive myndighet ska få (9 kap. 1 §). Någon särskild genomförandeåtgärd i lag för att uppfylla direktivets krav i denna del ansågs därför inte krävas. Vidare gjordes bedömningen att kravet på Finansinspektionens oberoende vid utövandet av sina tillsynsuppgifter är tillräckligt uppfyllt genom bestämmelsen om förvaltningsmyndigheters självständighet enligt regeringsformen (se prop. 2013/14:228 s. 193 f.). Det saknas anledning att göra någon annan bedömning i detta lagstiftningsärende. I dessa avseenden krävs det således inte några lagstiftningsåtgärder för att genomföra värdepappersbolagsdirektivet.

Det regelverk Finansinspektionen har att tillämpa är komplext och tekniskt komplicerat. Finansinspektionen är dock en myndighet med hög utbildnings- och kompetensnivå hos medarbetarna. Mot bakgrund av det som anförs ovan bedömer regeringen att Finansinspektionen har de förutsättningar som krävs för att möta de utmaningar som *Sveriges advokatsamfund* lyfter fram när det gäller tillämpningen av regelverket. När det gäller Advokatsamfundets förslag till fastare normativ styrning av

Prop. 2020/21:173 Finansinspektionen, t.ex. i form av ökade krav på beslutsmotivering, konstaterar regeringen att det är en fråga som inte ryms inom ramen för detta lagstiftningsärende.

11.2 Administrativa förfaranden för kontroll av att reglerna följs

Regeringens bedömning: Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om administrativa förfaranden för kontroll av att värdepappersföretag följer de nationella bestämmelser som genomför direktivet och värdepappersbolagsförordningen bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens bedömning: Värdepappersföretag ska enligt värdepappersbolagsdirektivet ha interna kontrollrutiner, administrativa förfaranden och redovisningsförfaranden som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att när som helst kontrollera att de nationella bestämmelser som införlivar direktivet samt värdepappersbolagsförordningen följs (artikel 4.5 andra meningen). Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen registrerar alla transaktioner och dokumenterar de system och processer som omfattas av direktivet och värdepappersbolagsförordningen på ett sådant sätt att myndigheterna alltid kan bedöma efterlevnaden av detta regelverk (artikel 4.6). Motsvarande regler finns i kapitäläckningsdirektivet (artikel 4.5 andra meningen och 4.6).

När kapitäläckningsdirektivet genomfördes i svensk rätt konstaterades i förarbetena att det i lagen om värdepappersmarknaden (8 kap. 4 §) ställs krav på instituten att ha en tillfredsställande intern kontroll samt att de ska kunna identifiera, mäta, styra och internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Vidare konstaterades att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka åtgärder som instituten ska vidta för att uppfylla lagens krav på riskhantering. Bedömningen gjordes att de nya krav som kapitäläckningsdirektivet ställer upp i dessa avseenden borde, inom ramen för befintliga bemyndiganden, genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag (prop. 2013/14:228 s. 206).

Det kan konstateras att det i reglerna om intern styrning i värdepappersbolagsdirektivet ställs upp krav på att värdepappersföretag ska ha tillfredsställande metoder för intern kontroll, inbegripet sunda administrations- och redovisningsrutiner (artikel 26.1 första stycket c, se avsnitt 9.2).

I lagen om värdepappersmarknaden finns en bestämmelse om dokumentation av utförda tjänster enligt vilken ett värdepappersinstitut ska dokumentera all investeringsverksamhet och samtliga investeringstjänster, sidotjänster och transaktioner som det har genomfört (8 kap. 16 §). Dokumentationen ska göras så att Finansinspektionen har möjlighet att övervaka att institutet har iakttagit kraven i den lagen och Europaparlamentets och

rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (förkortad MiFIR) och i föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Dokumentationen ska också göras så att Finansinspektionen har möjlighet att övervaka att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG, i det följande benämnd EU:s marknadsmissbruksförordning. I lagen om värdepappersmarknaden finns även närmare bestämmelser om på vilket sätt dokumentationen ska ske (8 kap. 17–20 §§). Den ovan nämnda bestämmelsen i lagen omfattar däremot inte, som redovisas ovan, dokumentation av utförda tjänster, dokumentsystem och dokumentprocesser och syftar inte heller till att möjliggöra övervakning av att kraven i tillsynsförordningen följs.

Tidigare fanns föreskrifter om hur värdepappersinstitut ska organisera sin verksamhet i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:16) om värdepappersrörelse (upphävda den 3 januari 2018). Där föreskrevs att ett värdepappersföretag skulle ha aktuella riktlinjer och rutiner för sin redovisning som gör det möjligt för företaget att på begäran från Finansinspektionen, i rimlig tid, lämna finansiella rapporter som dels ger en rättvisande bild av företagets finansiella ställning, dels överensstämmer med alla tillämpliga redovisningsstandarder och redovisningsregler (6 kap. 4 §). I samband med genomförandet av MiFID II ersattes dessa föreskrifter av Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2017:2) om värdepappersrörelse. Bestämmelsen om riktlinjer och rutiner för redovisning fördes inte över till de nya föreskrifterna. Skälet för detta var att en motsvarande bestämmelse infördes genom en delegerad förordning till MiFID II (Finansinspektionens beslutspromemoria 2017-06-26, FI Dnr 15-1725 s. 13 f. och 83 samt artikel 21.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet).

Enligt Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) om tillsynskrav och kapitalbuffertar ska ett företag dokumentera de uppgifter som är underlag för rapportering till Finansinspektionen på ett sätt som möjliggör kontroll vid varje tidpunkt (7 kap. 3 §). Föreskrifterna innehåller i övrigt inga krav på registrering av transaktioner och processer i syfte att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att bedöma att regelverket följs.

Regeringen anser att de krav som föreskrivs i värdepappersbolagsdirektivet i detta avseende inte av sådan karaktär att det är nödvändigt med reglering i lag. Reglerna i direktivet bör därför genomföras i svensk rätt genom föreskrifter på lägre nivå. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får enligt lagen om värdepappersmarknaden meddela föreskrifter om vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering och genomsynning samt riktlinjer och instruktioner som avses i den lagen (8 kap. 35 §). De nu aktuella reglerna i värdepappersbolagsdirektivet gäller förfaranden för dokumentation som ett värdepappersföretag ska ha för att det ska vara möjligt för den behöriga myndigheten att kontrollera att företaget

Prop. 2020/21:173 följer regelverket. Enligt regeringens uppfattning bör det även i det fallet anses som krav på riskhantering och genomlysning. Föreskrifter om administrativa förfaranden och dokumentation kan därmed meddelas med stöd av det befintliga bemyndigandet i lagen om värdepappersmarknaden.

11.3 Befogenhet att kräva information och utföra platsundersökningar

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få inhämta upplysningar även från

- företag som står under tillsyn enligt artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen,
- företag som ingår i en värdepappersföretagskoncern som omfattas av ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen,
- samtliga dotterföretag till ett värdepappersinriktat holdingföretag,
- företag som fått i uppdrag av ett sådant företag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner,
- anställda i värdepappersinriktade holdingföretag, och
- anställda i företag som av ett värdepappersinriktat holdingföretag fått i uppdrag att utföra visst arbete eller vissa funktioner.

Finansinspektionen ska få göra platsundersökningar även hos värdepappersinriktade holdingföretag, företag som av ett sådant holdingföretag fått i uppdrag att utföra visst arbete eller vissa funktioner och företag som omfattas av Finansinspektionens tillsyn över att kraven i artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen eller villkoren i gruppkapitaltestet är uppfyllda.

Det ska i lagen om värdepappersmarknaden förtydligas att Finansinspektionen innan den genomför en undersökning hos ett utländskt värdepappersföretag hemmahörande i ett land inom EES som inrättat filial i Sverige är skyldig att samråda med behörig myndighet i företagets hemland.

Regeringens bedömning: Finansinspektionen är enligt gällande rätt skyldig att efter en undersökning hos ett utländskt värdepappersföretag hemmahörande inom EES som inrättat filial i Sverige underrätta behörig myndighet i företagets hemland.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har dock en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Upplysningar från juridiska och fysiska personer

Värdepappersbolagsdirektivet innehåller både allmänna och specifika regler om de befogenheter som de behöriga myndigheterna ska ha och värdepappersföretagens skyldighet att förse myndigheterna med all information som behövs för att bedöma att de följer regelverket (artiklarna 4, 19 och

53). I princip motsvarande reglering finns i kapitaltäckningsdirektivet (artiklarna 65.3 a och 122). Dessa befogenheter innebär att de behöriga myndigheterna ska kunna ålägga ett antal uppräknade juridiska och fysiska personer att lämna uppgifter till myndigheten.

Enligt tillsynslagen är företag som står under tillsyn av Finansinspektionen utifrån sin konsoliderade situation enligt den lagen eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet skyldiga att lämna upplysningar till inspektionen (6 kap. 1 § första stycket 1). Även företag som står under tillsyn enligt artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen eller ingår i en värdepappersföretagskoncern som omfattas av ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen bör omfattas av upplysningsskyldigheten (se avsnitt 9.3).

En skillnad i förhållande till kapitaltäckningsdirektivet (artikel 65.3 a) är att det i uppräknningen i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 19 a ii) över upplysningsskyldiga företag även anges värdepappersinriktade holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten. Sådana företag kommer att omfattas av upplysningsskyldigheten enligt den ovan nämnda bestämmelsen i tillsynslagen. Även andra dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag än de som avses i den bestämmelsen är upplysningsskyldiga (6 kap. 1 § första stycket 2). Det bör gälla även i fråga om samtliga dotterföretag till ett värdepappersinriktat holdingföretag.

Liksom enligt kapitaltäckningsdirektivet (artikel 65.3 a vi) ska upplysningsskyldigheten enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 19 a vi) gälla även för sådana företag som fått i uppdrag av ett företag, som i sin tur är upplysningsskyldigt, att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner. Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska detta gälla även när uppdraget ges av ett värdepappersinriktat holdingföretag. Det innebär att även sådana företag bör vara upplysningsskyldiga enligt tillsynslagen (6 kap. 1 § första stycket 5).

I värdepappersbolagsdirektivet exemplifieras vilka befogenheter myndigheterna ska ha för att genomföra alla nödvändiga utredningar (artikel 19 b). Uppräknningen motsvarar med någon skillnad i uttryckssätten motsvarande uppräkning i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 65.3 b). När kapitaltäckningsdirektivet genomfördes i svensk rätt infördes en bestämmelse i lagen om värdepappersmarknaden om att Finansinspektionen även får begära upplysningar direkt av personer som är anställda i bl.a. värdepappersinstitut eller företag som avses i ovan nämnda bestämmelse i tillsynslagen (23 kap. 2 § fjärde stycket, se även prop. 2013/14:228 s. 194–196). Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska även företrädare eller personal i värdepappersinriktade holdingföretag vara skyldiga att lämna upplysningar. Detsamma gäller företrädare eller personal i företag som av ett värdepappersinriktat holdingföretag fått i uppdrag att utföra visst arbete eller vissa funktioner (artikel 19 a ii, v och vi och 19 b). Genom de ändringar i tillsynslagen som föreslås ovan kommer detta att bli följden och någon ytterligare lagstiftningsåtgärd krävs därför inte.

Finansinspektionens rätt att inhämta upplysningar anses även omfatta en rätt att ta del av och få ut dokument (jfr prop. 2004/05:142 s. 116 och 2013/14:228 s. 195). Därmed tillgodoses även det kravet i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 19 b).

Liksom enligt kapitaltäckningsdirektivet (artikel 65.3 c) ska de behöriga myndigheterna enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 19 c) ha rätt att utföra platsundersökningar hos de företag som omfattas av den upplysningskyldighet som redogörs för ovan. Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska de behöriga myndigheterna även ha rätt att genomföra inspektioner för att kontrollera de uppgifter som lämnats av holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag (artikel 53.2). Motsvarande regler finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 122.2).

De ovan nämnda reglerna i kapitaltäckningsdirektivet har i svensk rätt genomförts i en bestämmelse i tillsynslagen om att Finansinspektionen, när inspektionen anser att det behövs för tillsynen, får göra undersökningar hos de slag av företag som räknas upp i bestämmelsen (6 kap. 8 §, se prop. 2013/14:228 s. 194–196). Även värdepappersinriktade holdingföretag bör ingå i den uppräknings (6 kap. 8 § 1). Finansinspektionen kommer då även att få utföra undersökningar hos företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinriktat holdingföretag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner (6 kap. 8 § 2).

Enligt tillsynslagen får Finansinspektionen även utföra undersökningar hos företag som ingår i en grupp som inspektionen ska utöva tillsyn över (6 kap. 8 § 3, som hänvisar till 4 kap. 1 §). I avsnitt 11.5 föreslås att det ska införas bestämmelser i tillsynslagen om att Finansinspektionen i fråga om att värdepappersföretagskoncerner ska utöva tillsyn över att kraven i värdepappersbolagsförordningen (artikel 7) eller att villkoren i gruppkapitaltestet (artikel 8) är uppfyllda. Bestämmelsen om platsundersökningar i tillsynslagen bör anpassas så att Finansinspektionen får göra undersökningar även hos företag som ingår i sådana värdepappersföretagskoncerner.

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ha befogenhet att utföra inspektioner hos och kräva information hos ett värdepappersföretags filial inom dess territorium (artikel 14.2). Motsvarande regler finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 52.3). Bestämmelserna om tillsyn i lagen om värdepappersmarknaden (23 kap.) ger redan i dag Finansinspektionen rätt att genomföra undersökningar och begära upplysningar från utländska företag som har tillstånd att driva verksamhet från filial i Sverige. Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska enligt värdepappersbolagsdirektivet dels innan den utför en sådan inspektion samråda med hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, dels efter inspektionen till samma myndigheter ska lämna information som erhållits (artikel 14.2). Enligt tillsynslagen ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med andra behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU (6 kap. 3 §). Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet konstaterades att även om Finansinspektionen enligt gällande rätt är skyldig att samarbeta och utbyta information, blir regleringen av rätten att vidta inspektioner tydligare om den nya samrådsskyldigheten om inspektion av filialer till kreditinstitut hemmahörande inom EES framgår av lag (prop. 2013/14:228 s. 214 f.). En sådan samrådsskyldighet infördes i lagen om bank- och finansieringsrörelse (13 kap. 4 § andra stycket). Vidare konstaterades att behöriga myndigheters skyldighet att efter inspektionen utbyta information med motsvarande myndigheter i andra länder rymms

inom gällande rätt. Någon motsvarande bestämmelse om samrådsskyldighet infördes dock inte i lagen om värdepappersmarknaden. Värdepappersbolagsdirektivet, liksom kapitaltäckningsdirektivet, ställer i detta sammanhang upp ett konkret krav på samråd. Regeringen anser att regleringen blir tydligare om det även i lagen om värdepappersmarknaden förs in en bestämmelse som motsvarar den i lagen om bank- och finansieringsrörelse.

I värdepappersbolagsdirektivet anges att innan värdmedlemsstatens behöriga myndigheter utför kontroller och inspektioner ska de utan dröjsmål samråda med hemmedlemsstatens behöriga myndigheter (artikel 14.2 andra stycket). Det bör enligt regeringens uppfattning förstås som att när fråga uppkommer om att genomföra en inspektion, ska behörig myndighet i värdmedlemsstaten utan dröjsmål samråda med behörig myndighet i hemmedlemsstaten. Det är dock inte nödvändigt att detta skyndsamhetskrav kommer till direkt uttryck i lag.

11.4 Hur tillsynen ska utövas

Regeringens bedömning: Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om översyn och utvärdering bör genomföras i föreskrifter på förordningsnivå.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Värdepappersbolagsdirektivet innehåller regler om hur de behöriga myndigheterna ska utöva tillsyn över värdepappersföretag (artikel 36). Motsvarande regler finns i kapitaltäckningsdirektivet (artiklarna 97–101).

Liksom vid genomförandet i svensk rätt av det numera upphävda Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, i det följande benämnt kreditinstitutsdirektivet, gjordes vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet bedömningen att de detaljerade reglerna om hur ofta tillsynen ska ske och vad den ska omfatta inte bör framgå av lag utan regleras genom föreskrifter på lägre nivå (prop. 2006/07:5 s. 343 och 2013/14:228 s. 203). Enligt förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar (9 §) ska Finansinspektionen i sin tillsyn följa de bestämmelser om översyns- och utvärderingsprocess som finns i artiklarna 97–101 i kapitaltäckningsdirektivet. Artikel 101 handlar om löpande översyn av tillstånd att använda interna modeller. Denna fråga behandlas närmare i avsnitt 11.7.

I förhållande till reglerna i kapitaltäckningsdirektivet är kraven på tillsyn i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 36) mindre omfattande. Värdepappersbolagsdirektivet innehåller t.ex. inga regler om program för tillsynsgranskning och om stresstest inom ramen för tillsynen. Vidare möjliggör det direktivet att tillsynen i större utsträckning anpassas till värdepappersföretagets storlek, riskprofil och affärsmodell.

Prop. 2020/21:173 Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om hur Finansinspektionen närmare ska utöva tillsyn över värdepappersbolag bör i likhet med motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet genomföras i förordning.

11.5 Tillsynsansvarig myndighet för värdepappersföretagskoncerner

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att kraven enligt artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen, eller att villkoren i gruppkapitaltestet enligt samma förordning är uppfyllda, om det i en koncern inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, och

1. ett värdepappersbolag är moderföretag,
2. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till ett värdepappersbolag och det i koncernen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,
3. ett svenskt värdepappersinriktat holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES,
4. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES, och
 - inget sådant dotterföretag är auktoriserat i samma land inom EES som moderföretaget är etablerat i, och
 - värdepappersbolaget har större balansomslutning än något av de motsvarande utländska företagen inom EES, eller
5. det i koncernen finns två eller flera värdepappersinriktade holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES som är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES och
 - dotterföretagen är auktoriserade i de respektive länder inom EES som moderföretagen har huvudkontor i, och
 - värdepappersbolaget har större balansomslutning än något av de motsvarande utländska företagen inom EES.

Finansinspektionen ska få möjlighet att i vissa fall som rör värdepappersföretagskoncerner komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet än den som normalt följer av reglerna ska utöva tillsynen enligt artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen. En sådan överenskommelse ska förutsätta att det är olämpligt att den normalt sett behöriga myndigheten ansvarar för tillsynen med beaktande av de berörda värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta länderna inom EES.

Innan en sådan överenskommelse ingås ska det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES, det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES eller det värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen

ges tillfälle att yttra sig. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om överenskommelsen.

Bestämmelser i tillsynslagen som genomför motsvarande tillsynsregler i kapitaltäckningsdirektivet ska anpassas till att innebörden av termen institut ändras. En rättelse av bestämmelserna ska också göras.

En definition av termen värdepappersföretagskoncern ska införas i tillsynslagen.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Utredningen föreslår inte att Finansinspektionen ska utöva tillsynen om ett svenskt värdepappersinriktat holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag i en värdepappersföretagskoncern är moderföretag till ett värdepappersbolag, och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES. Utredningen föreslår heller inte några justeringar av bestämmelserna i tillsynslagen som genomför reglerna om tillsyn i kapitaltäckningsdirektivet. Utredningens förslag har även i övrigt en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. Enligt *Finansinspektionen* överensstämmer inte utredningens förslag med reglerna i värdepapperbolagsdirektivet om det som ska gälla för tillsynen om två eller flera värdepappersföretag som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater har samma värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen (artikel 46.3). *Sveriges advokatsamfund* anser att kriteriet för när Finansinspektionen får ingå en överenskommelse med andra behöriga myndigheter är vagt.

Skälen för regeringens förslag

Anpassning av bestämmelser i tillsynslagen som genomför kapitaltäckningsdirektivet

I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om utnämning av samordnande tillsynsmyndighet vid gruppbaserad tillsyn (artikel 111). Genom värdepappersbolagsdirektivet har det gjorts ändringar i lydelsens (artikel 62.17). Ändringarna föranleds av att innebörden av termen institut i kapitaltäckningsdirektivet har ändrats från att ha omfattat både kreditinstitut och värdepappersföretag till att endast omfatta kreditinstitut (se avsnitt 6.3), men innebär inte någon ändring i sak av de nu aktuella reglerna.

I tillsynslagen finns bestämmelser som genomför dessa regler i kapitaltäckningsdirektivet (4 kap. 1–3 §§). Termen institut i tillsynslagen definieras i dag som kreditinstitut och värdepappersbolag (1 kap. 2 § första stycket 2). I avsnitt 6.3 föreslås att den definitionen ska ändras till en hänvisning till definitionen av institut i tillsynsförordningen. Bestämmelserna i tillsynslagen bör därför anpassas på grund av detta.

En rättelse bör göras av bestämmelserna som genomför kapitaltäckningsdirektivet

När det gäller fall då Finansinspektionen som utgångspunkt ska utöva den gruppbaserade tillsynen anges det i tillsynslagen att moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella holdingföretaget eller det institut eller motsvarande utländska

Prop. 2020/21:173 företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ska ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår en överenskommelse och fattar ett beslut (4 kap. 2 § andra stycket tillsynslagen). När en annan behörig myndighet än Finansinspektionen som utgångspunkt ska utöva den gruppbase- rade tillsynen gäller motsvarande skyldighet i förhållande till moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt (4 kap. 3 § andra stycket). För sådana fall när det som utgångspunkt är Finansinspektionen som ska utöva den gruppbase- rade tillsynen (4 kap. 2 §) bör det förtydligas att ett blandat finansiellt holdingföretag ska höras endast om det är ett moderholdingföretag (jfr artikel 111.6 andra meningen i kapitaltäckningsdirektivet). När det som utgångspunkt är annan behörig myndighet än Finansinspektionen som ska utöva den gruppbase- rade tillsynen (4 kap. 3 §) finns det i dag ingen skyldighet enligt tillsynslagen att höra ett blandat finansiellt holdingföretag (jfr artikel 111.6 andra meningen). Detta utgör en avvikelse från kapitaltäckningsdirektivet och bestämmelsen bör därför rättas genom att en sådan skyldighet införs i fråga om finansiella moder- holdingföretag.

Fastställande av grupp- tillsynsmyndighet för värdepappersföretagskoncerner

I värdepappersbolagsdirektivet finns regler om fastställande av tillsyns- myndighet i en värdepappersföretagskoncern (artikel 46). I en sådan koncern ska det finnas minst ett dotterbolag som är värdepappersföretag men det får inte finnas något kreditinstitut (artikel 4.1.25 i värdepappers- bolagsförordningen). I detta sammanhang är ett moderföretag ett företag som innehar majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i ett annat före- tag, eller på andra i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU angivna sätt, har ett bestämmande inflytande över ett annat företag och det andra företaget är dotterföretag. Reglerna om grupp- tillsyn i värdepappersbolagsdirektivet utgör en särreglering i förhållande till motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 111).

Samtliga värdepappersföretagskoncerner omfattas dock inte av de nya reglerna i värdepappersbolagsdirektivet. Enligt värdepappersbolagsför- ordningen (artikel 1.2 andra stycket och 1.5 tredje stycket) gäller i stället reglerna i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 111) för koncerner där minst ett företag är ett sådant värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i värdepappersbolagsförordningen. I avsnitt 7.2 föreslås därför att sådana företag ska definieras som kreditinstitut i tillsynslagen.

En nyhet är att tillsynen över värdepappersföretagskoncerner, utöver att de uppfyller de gruppbase- rade kraven (artikel 7 i värdepappersbolags- förordningen), även kan bestå i en kontroll av om villkoren i det s.k. gruppkapitaltestet är uppfyllda (artikel 8 i samma förordning).

Fastställande av grupp- tillsynsmyndighet för värdepappersföretagskoncerner i vissa fall

I fråga om värdepappersföretagskoncerner som leds av ett modervärde- pappersföretag inom EU ska den gruppbase- rade tillsynen eller tillsynen

för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet enligt värdepappersbolagsdirektivet utövas av den behöriga myndigheten för modervärdepappersföretaget (artikel 46.1). Det bör därför införas en bestämmelse om att Finansinspektionen ska ansvara för tillsynen om moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut.

När moderföretaget i en värdepappersföretagskoncern är ett värdepappersinriktat holdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EU ska tillsynen enligt värdepappersbolagsdirektivet i stället utövas av en behörig myndighet för något av de dotterföretag som är värdepappersföretag inom unionen (artikel 46.2–46.5).

Om det bara finns ett dotterföretag som är ett värdepappersföretag inom unionen ska tillsynen utövas av den behöriga myndigheten för detta (artikel 46.2 i värdepappersbolagsdirektivet). Det bör därför införas en bestämmelse om att Finansinspektionen ska ansvara för tillsynen då dotterföretaget är ett värdepappersbolag, dvs. ett värdepappersföretag som är ett svenskt aktiebolag.

Om det finns flera dotterföretag som är värdepappersföretag inom unionen och dessa är auktoriserade i olika medlemsstater, ska tillsynen i första hand utövas av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som är auktoriserat i samma medlemsstat som moderföretaget är etablerat i (artikel 46.3 i värdepappersbolagsdirektivet). För att genomföra värdepappersbolagsdirektivet i denna del föreslår utredningen att Finansinspektionen ska utöva tillsynen om ett värdepappersinriktat holdingföretag eller blandat finansiellt är moderföretag till ett värdepappersbolag men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES. Som *Finansinspektionen* påpekar överensstämmer dock inte utredningens förslag med regeln i värdepappersbolagsdirektivet. I stället anser regeringen, i likhet med Finansinspektionen, att det bör införas en bestämmelse om att Finansinspektionen ska utöva tillsynen om ett svenskt värdepappersinriktat holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag i en värdepappersföretagskoncern är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES.

Om inget av värdepappersföretagen i en koncern är auktoriserat i samma medlemsstat som moderföretaget är etablerat i, är det den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen som ska ansvara för tillsynen (artikel 46.5 i värdepappersbolagsdirektivet). Det bör därför införas en bestämmelse om att Finansinspektionen ska utöva tillsynen om ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i en värdepappersföretagskoncern är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES, varav inget av dotterföretagen är auktoriserat i samma land inom EES som moderföretaget är etablerat i, och värdepappersbolaget har större balansomslutning än något av de motsvarande utländska företagen inom EES.

Wilken behörig myndighet som har tillsynsansvaret avgörs på samma sätt om det i värdepappersföretagskoncernen finns flera moderföretag som omfattar mer än ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i olika medlemsstater och det finns ett värdepappersföretag i var och en av dessa medlemsstater (artikel 46.4). Det bör därför införas en bestämmelse om att Finansinspektionen

Prop. 2020/21:173 ska ansvara för tillsynen om det i en värdepappersföretagskoncern finns två eller flera värdepappersinriktade holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES som moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES, vilka är auktoriserade i de respektive land inom EES som moderföretagen har huvudkontor i, och värdepappersbolaget har större balansomslutning än något av de motsvarande utländska företagen inom EES.

De nya bestämmelserna bör införas i tillsynslagen. Av tydlighetsskäl bör det placeras i ett eget kapitel i lagen. Termer som t.ex. grupp-tillsyn bör undvikas vid utformningen av de nya bestämmelserna för att klargöra att det inte är fråga om grupper enligt kapitaltäckningsdirektivet (se avsnitt 6.3).

Överenskommelse om att en annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen

Enligt värdepappersbolagsdirektivet får behöriga myndigheter i samförstånd bortse från vissa av kriterierna för fastställande av grupp-tillsynsmyndighet om tillämpning av kriterierna annars skulle vara olämpligt för en effektiv grupp-baserad tillsyn eller tillsyn för kontroll av uppfyllandet av villkoren i grupp-kapitaltestet (artikel 46.6 första meningen). Motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 111.6) har genomförts i bestämmelser i tillsynslagen (4 kap. 2 § andra stycket och 3 § andra stycket). En överenskommelse enligt reglerna i värdepappersbolagsdirektivet innebär att Finansinspektionen kan få överlämna ansvaret för den grupp-baserade tillsynen till en annan behörig myndighet, trots att inspektionen som utgångspunkt är grupp-tillsynsmyndighet. Omvänt kan Finansinspektionen, när den inte är grupp-tillsynsmyndighet, få överta den rollen från en annan behörig myndighet. Innan en överenskommelse beslutas ska de behöriga myndigheterna ge det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom unionen, det blandade finansiella moderholdingföretaget inom unionen eller det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, tillfälle att yttra sig om det planerade beslutet. De behöriga myndigheterna ska underrätta kommissionen och Eba om ett sådant beslut (artikel 46.6 andra meningen i värdepappersbolagsdirektivet). Bestämmelser som motsvarar värdepappersbolagsdirektivets regler om överenskommelser av detta slag bör införas i tillsynslagen och placeras i det nya kapitel som nämns ovan.

Sveriges advokatsamfund anser att kriteriet för när Finansinspektionen får ingå en överenskommelse med andra behöriga myndigheter är vagt. Regeringen befarar dock att det skulle kunna medföra problem för både tolkningen och tillämpningen om bestämmelserna i lagen skulle avvika från det som anges i direktivet, särskilt eftersom tillämpningen av bestämmelsen förutsätter att de behöriga myndigheterna är överens. Om det i svensk rätt skulle preciseras hur lämplighetsbedömningen ska göras, skulle det också kunna innebära att de nu aktuella reglerna i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 46.6) inte genomförs på ett sätt som är förenligt med hur de genomförs i andra länder inom EES. Det bör därför inte göras någon sådan precisering som Advokatsamfundet föreslår.

Termen värdepappersföretagskoncern förekommer inte sedan tidigare i tillsynslagen. En definition av termen bör därför införas i lagen som motsvarar definitionen i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 3.1.20).

11.6 Tillsyn över ersättningspolicy

Regeringens bedömning: Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om tillsyn över ersättningspolicy bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I värdepappersbolagsdirektivet finns regler om att de behöriga myndigheterna ska samla in viss information som värdepappersföretagen är skyldiga att offentliggöra, och använda informationen som riktmärke för ersättningstrender och ersättningspraxis (artikel 34). Motsvarande regler finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 75). En nyhet enligt såväl ändringsdirektivet som värdepappersbolagsdirektivet är att de behöriga myndigheterna även ska samla in information om det könsmässiga lönegapet. Liksom enligt kapitaltäckningsdirektivet ska myndigheterna lämna den insamlade informationen till Eba.

En annan skillnad är att det nu i direktivform framgår att medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag, på begäran, lämnar uppgifter till behöriga myndigheter om den totala ersättningen för varje ledamot i ledningsorganet eller för personer i ledande befattning (artikel 34.4 andra stycket i värdepappersbolagsdirektivet). En motsvarande bestämmelse finns i tillsynsförordningen (artikel 450.1 j).

Vid genomförandet i svensk rätt av kreditinstitutsdirektivet respektive kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att de detaljerade reglerna om vad tillsynen ska omfatta inte bör framgå av lag utan regleras genom föreskrifter på lägre nivå (prop. 2006/07:5 s. 343 och prop. 2013/14:228 s. 203). Så skedde också vid genomförandet av ändringsdirektivet (prop. 2020/21:36 s. 80). Det saknas anledning att göra någon annan bedömning i detta lagstiftningsärende. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra värdepappersbolagsdirektivet i fråga om värdepappersföretagens skyldighet att lämna uppgifter bör på motsvarande sätt genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Enligt förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar ska Finansinspektionen underrätta bl.a. Eba i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet (7 §). Även den skyldighet för Finansinspektionen att informera Eba som följer av värdepappersbolagsdirektivet bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

11.7 Tillsynen över tillstånd att använda interna modeller

Regeringens förslag: Bestämmelserna i tillsynslagens kapitel om tillsyn över interna metoder ska justeras så att de enbart avser kreditinstitut.

Det ska införas ett nytt kapitel i tillsynslagen om tillsynen över de interna modeller för värdepappersbolag som avses i värdepappersbolagsförordningen.

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett värdepappersbolag uppfyller ställda krav för att få tillstånd att använda de interna modellerna i värdepappersbolagsförordningen. Vid bedömningen ska inspektionen särskilt beakta förändringar i värdepappersbolagets affärsverksamhet och hur interna modeller används på nya produkter.

Om det framkommer att ett värdepappersbolags interna modeller har väsentliga brister i fråga om att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att bolaget åtgärdar bristerna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

Om ett värdepappersbolag som beviljats tillstånd att använda interna modeller inte längre uppfyller kraven för användning av modellerna, ska Finansinspektionen kräva att bolaget

- visar att följderna av att kraven inte uppfylls är obetydliga, eller
- presenterar en åtgärdsplan för att uppfylla kraven och anger en tid inom vilken planen ska genomföras.

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att värdepappersbolaget inom en lämplig tidsfrist kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om värdepappersbolaget inte på ett tillfredsställande sätt visar att följderna av konstaterade brister är obetydliga, ska tillståndet att använda sig av de interna modellerna antingen återkallas eller begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist.

Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för värdepappersbolaget att använda modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att värdepappersbolaget snarast inom en bestämd tidsram förbättrar modellen.

Utredningens förslag överensstämmer i allt väsentligt med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sveriges advokatsamfund* anser att bestämmelsen om att Finansinspektionen ska ingripa mot ett värdepappersbolag när internmodellerna över marknadsrisk inte är tillräckligt starka är vag i fråga om vilka kriterier inspektionen ska tillämpa när den överväger ett sådant ingripande.

Skälen för regeringens förslag: I värdepappersbolagsdirektivet finns krav på behöriga myndigheters löpande tillsyn av värdepappersföretag som fått tillstånd att använda sig av interna modeller (artikel 37). Behöriga myndigheter ska med jämna mellanrum och minst vart tredje år gör en översyn av värdepappersföretagens efterlevnad av kraven för att få tillstånd att använda de interna modeller som avses i värdepappersbolagsförordningen. Behöriga myndigheter ska lägga särskild vikt vid ändringar av ett värdepappersföretags affärsverksamhet och tillämpningen av dessa interna modeller på nya produkter samt granska och utvärdera om värdepappersföretaget använder väl utvecklade och uppdaterade metoder och förfaranden i samband med dessa interna modeller. Om betydande brister i risktäckningen uppdagas i ett värdepappersföretags interna metoder måste de behöriga myndigheterna säkerställa att dessa åtgärdas eller vidta åtgärder för att minska följderna av dem, till exempel genom att införa högre multiplikationsfaktorer eller kapitaltillägg (artikel 37.1).

Om det för interna marknadsriskmodeller förekommer upprepade överskridanden enligt vad som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen vilka indikerar att de interna modellerna inte, eller inte längre, är tillräckligt exakta, ska de behöriga myndigheterna återkalla tillståndet att använda dessa interna modeller eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de interna modellerna förbättras snarast inom en bestämd tidsram (artikel 37.2).

Om ett värdepappersföretag som har fått tillstånd att använda interna modeller inte längre uppfyller kraven för användning av dessa interna modeller, ska de behöriga myndigheterna kräva att värdepappersföretaget antingen visar att följderna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga eller lägger fram en plan och en tidsfrist för efterlevnad av dessa krav. Behöriga myndigheter ska kräva förbättringar av den presenterade planen om det är osannolikt att den leder till full efterlevnad eller om tidsfristen är olämplig. Om det är osannolikt att värdepappersföretaget kommer att efterleva kraven inom den angivna tidsfristen eller inte på ett tillfredsställande sätt har visat att följderna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna återkallar tillståndet att använda interna modeller eller begränsar det till områden där efterlevnad har uppnåtts eller kan uppnås inom en lämplig tidsfrist (artikel 37.3).

Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet motsvarar till stor del regleringen i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 101.1–101.4), som i svensk rätt har genomförts i motsvarande bestämmelser i tillsynslagen (5 kap. 1–5 §§). Utöver vissa rent språkliga skillnader används dock en något annorlunda terminologi i värdepappersbolagsdirektivet jämfört med i kapitaltäckningsdirektivet. Den omständigheten att värdepappersbolagsdirektivet hänvisar till de interna modeller som avses i värdepappersbolagsförordningen utgör också en skillnad i förhållande till kapitaltäckningsdirektivet. När det gäller upprepade överskridanden av interna marknadsriskmodeller har det vidare gjorts ett tillägg såtillvida att det inte bara anges att det ska säkerställas att värdepappersföretaget snarast förbättrar modellerna, utan att det dessutom ska ske inom en bestämd tidsram.

En mer markant skillnad gäller de behöriga myndigheternas möjlighet att vidta korrigerande åtgärder. Till skillnad från i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 78.4 och 78.5) finns det inte några regler om det i värdepappersbolags-

Prop. 2020/21:173 direktivet. De reglerna i kapitaltäckningsdirektivet har i svensk rätt genomförts i motsvarande bestämmelser i tillsynslagen (5 kap. 6 §).

Det är nödvändigt att anpassa svensk rätt till värdepappersbolagsdirektivets regler om den löpande tillsynen över tillstånd att använda interna modeller. Den nya regleringen för värdepappersbolag bör införas i lag på motsvarande sätt som den reglering som i dag gäller för sådana bolag. Det framstår som lämpligt att behandla kreditinstitut respektive värdepappersbolag separat, framför allt mot bakgrund av att terminologin i kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet skiljer sig åt. Bestämmelserna i 5 kap. tillsynslagen bör därför justeras så att de endast gäller för kreditinstitut medan bestämmelser för värdepappersbolag bör införas i ett nytt kapitel i lagen.

I värdepappersbolagsdirektivet anges att om det är osannolikt att värdepappersföretaget kommer att efterleva kraven inom den angivna tidsfristen, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna återkallar tillståndet att använda interna modeller eller begränsar det till områden där efterlevnad har uppnåtts eller kan uppnås inom en lämplig tidsfrist (artikel 37.3, se ovan). Med uttrycket ”den angivna tidsfristen” avses här den tidsfrist som en behörig myndighet bedömer lämplig för efterlevnad av kraven för att använda interna modeller. I den engelska språkversionen av direktivet anges ”the prescribed deadline”. Bestämmelserna i det nya kapitlet i tillsynslagen bör utformas på ett sätt så att det tydligt framgår att det som avses är en tidsfrist som har beslutats av Finansinspektionen, eftersom det annars finns risk för att tidsfristen förväxlas med en tidsfrist som värdepappersbolaget ska föreslå när det i ett tidigare skede lägger fram sin plan för efterlevnad av kraven. Därför bör uttrycket ”en lämplig tidsfrist” användas i bestämmelsen i tillsynslagen, vilket även används i motsvarande bestämmelser i 5 kap. (4 §).

När det gäller *Sveriges advokatsamfund*s synpunkt om vaga kriterier för Finansinspektionen vill regeringen framhålla att det som anges i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 37.2 och 37.3) ger viss ledning för hur Finansinspektionen bör agera om det finns indikationer på att ett värdepappersbolags internmodeller över marknadsrisk inte är tillräckligt starka.

11.8 Särskilda krav på offentliggörande

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall värdepappersbolag ska offentliggöra sådan information som anges i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen.

Regeringens bedömning: Finansinspektionen får med stöd av gällande rätt kräva att moderföretag årligen offentliggör en beskrivning av sin rättsliga struktur samt styrnings- och organisationsstruktur för värdepappersföretagskoncernen.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att kräva att vissa värdepappersföretag ska offentliggöra viss information (artikel 44). De behöriga myndigheterna ska ha befogenhet att kräva att vissa värdepappersföretag fler än en gång per år offentliggör information om riskhantering, bolagsstyrning, kapitalbas, kapitalbaskrav, ersättning, investeringspolicy och risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, och sätta tidsfrister för detta (artikel 44 a). De reglerna ska tillämpas på sådana värdepappersföretag som inte tillhör kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag (artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen) och på sådana företag som visserligen tillhör denna kategori men som emitterar primärkapitaltillskottsinstrument. De behöriga myndigheterna ska dessutom få kräva att sådana företag använder specifika medier och platser för offentliggörande av annan information än årsredovisningen (artikel 44 b). Motsvarande regler med hänvisning till rapporteringskraven i tillsynsförordningen finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 106.1).

De ovan redovisade kraven i värdepappersbolagsdirektivet ska ses mot bakgrund av bestämmelserna i värdepappersbolagsförordningen (artikel 46) om att värdepappersföretag ska offentliggöra viss information årsvis, men i övrigt har frihet att bedöma hur ofta och var de ska offentliggöra informationen. Denna valfrihet inskränks genom den rätt som de behöriga myndigheterna ska ha enligt värdepappersbolagsdirektivet att t.ex. kräva mer frekvent rapportering (jfr prop. 2013/14:228 s. 207).

Vid genomförandet i svensk rätt av motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att de borde genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag (samma prop.). Det infördes ett bemyndigande i tillsynslagen om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall institut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen (10 kap. 2 § 2). Sådana föreskrifter finns i 8 kap. Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) om tillsynskrav och kapitalbuffertar. Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 44 a och b) bör i likhet med motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet genomföras genom myndighetsföreskrifter. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter även om vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall värdepappersbolag ska offentliggöra sådan information som anges i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen.

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska de behöriga myndigheterna även ha befogenhet att kräva att moderföretag årligen offentliggör, i fullständig form eller i form av hänvisningar till likvärdig information, en beskrivning av moderföretagets rättsliga struktur samt lednings- och organisationsstruktur för värdepappersföretagskoncernen i enlighet med reglerna om det i direktivet och i MiFID II (artikel 44 c). Motsvarande regler, men med hänvisningar till de krav som gäller för en grupp institut, finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 106.2).

Vid genomförandet i svensk rätt av de reglerna i kapitaltäckningsdirektivet infördes en bestämmelse i tillsynslagen, om att moderföretag ska

Prop. 2020/21:173 offentliggöra information som rör företagsgruppens rättsliga struktur, styrning och organisationskultur (6 kap. 2 §). Samtidigt infördes ett bemyndigade för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om detta (10 kap. 2 § 3 tillsynslagen). Sådana föreskrifter finns i Finansinspektionens föreskrifter om tillsynskrav och kapitalbuffertar (8 kap. 3 §).

Bestämmelsen i tillsynslagen om skyldigheten för moderföretag att offentliggöra information om företagsgruppen bör anpassas så att den även täcker in kravet på offentliggörande enligt reglerna i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 44 c). En sådan ändring av bestämmelsen medför att Finansinspektionen kommer att kunna genomföra de justeringar av föreskrifterna som krävs med stöd av det befintliga bemyndigandet i tillsynslagen.

11.9 Skyldighet för Finansinspektionen att underrätta Eba

Regeringens bedömning: Den skyldighet som Finansinspektionen har enligt värdepappersbolagsdirektivet att underrätta Europeiska bankmyndigheten om sin översyns- och utvärderingsprocess bör regleras i föreskrifter på förordningsnivå.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 45.1) ska de behöriga myndigheterna informera Eba om sin översyns- och utvärderingsprocess (artikel 36) och om den metod som används som grund för beslut med stöd av de tillsynsbefogenheter som myndigheterna ska ha enligt direktivet och om krav på ytterligare kapitalbas och riktlinje för ytterligare kapitalbas (artiklarna 39–41). Liknande regler finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 107.1). Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska informationen även avse nivån på sanktioner som fastställs av medlemsstaterna (artikel 45.1 c).

Vid genomförandet i svensk rätt av kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att underrättelseskyldigheten enligt det direktivet borde regleras i föreskrifter som meddelas av regeringen (prop. 2013/14:228 s. 208). Enligt förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar ska Finansinspektionen underrätta bl.a. Eba i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet (7 §). Även motsvarande regler i värdepappersbolagsdirektivet bör genomföras genom föreskrifter som meddelas av regeringen (jfr även avsnitt 11.6 och det som anges där om underrättelseskyldighet enligt artikel 34 i värdepappersbolagsdirektivet).

Regeringens förslag: De värdepappersbolag som står under tillsyn av Finansinspektionen enligt värdepappersbolagsförordningen och tillsynslagen ska betala årliga avgifter för att bekosta inspektionens verksamhet enligt den förordningen och lagen samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen ska även få ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt värdepappersbolagsförordningen.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Finansinspektionens arbete med ansöknings- och anmälningsärenden finansieras genom avgifter som disponeras av inspektionen och som tas ut av dem som ansöker om tillstånd eller gör en anmälan. Avgifterna regleras i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Finansinspektionens övriga verksamhet finansieras via anslag i statens budget. Huvuddelen av de kostnaderna, bl.a. kostnaderna för arbetet med regelgivning och tillsyn, täcks genom avgifter enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet som ska uppgå till ett belopp som motsvarar kostnaden för den verksamhet som ska finansieras. Finansinspektionen redovisar de avgiftsintäkterna mot inkomsttitel på statens budget. Liksom i dag kommer den verksamhet som Finansinspektionen ska bedriva i fråga om värdepappersbolag till följd av värdepappersbolagsförordningen och tillsynslagen att bestå dels av övervakning och kontroll över att regelverket följs, dels av prövning av ansökningar och anmälningar.

Enligt tillsynslagen (9 kap. 1 § första stycket) ska institut som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen och tillsynslagen med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna. Värdepappersbolag bör också fortsättningsvis betala avgifter för dessa verksamheter. Även värdepappersbolag som står under tillsyn enligt värdepappersbolagsförordningen bör därför med årliga avgifter bekosta den verksamheten.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen och tillsynslagen (9 kap. 1 § andra stycket). Finansinspektionen bör på motsvarande sätt få ta ut avgifter även för prövning av ansökningar och anmälningar enligt värdepappersbolagsförordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses ovan (10 kap. 3 § tillsynslagen). Möjligheten för regeringen att meddela föreskrifter bör även gälla verksamhet enligt värdepappersbolagsförordningen. Till följd av bemyndigandets utformning krävs dock inte någon ändring i den paragrafen.

11.11 Rapporteringsplikt för revisorer

Regeringens bedömning: Rapporteringsskyldigheten för personer som ansvarar för revision av årsbokslut och sammanställd redovisning enligt värdepappersbolagsdirektivet följer redan av gällande rätt.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I värdepappersbolagsdirektivet finns regler om rapporteringsplikt för personer som ansvarar för revision av årsbokslut och sammanställd redovisning (artikel 17). Sådana personer ska vara skyldiga att omgående rapportera till de behöriga myndigheterna alla sakförhållanden eller beslut rörande ett värdepappersföretag, eller ett företag som har nära förbindelser med detta, som utgör en betydande överträdelse av lagar, förordningar och föreskrifter som genomför direktivet, och som kan påverka företagets fortsatta verksamhet eller leda till vägran att godkänna räkenskaper eller till att reservationer framställs.

Lagen om värdepappersmarknaden innehåller bestämmelser med skyldighet för revisorer och särskilda granskare att till Finansinspektionen rapportera förhållanden som kan utgöra en väsentlig överträdelse av någon författning som reglerar företagets verksamhet, som kan påverka företagets fortsatta drift negativt, eller som kan leda till att han eller hon avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till att anmärkning framställs (23 kap. 8 och 9 §§). Dessa bestämmelser uppfyller värdepappersbolagsdirektivets krav på rapporteringsplikt. Någon lagstiftningsåtgärd är således inte nödvändig.

11.12 System och skydd för visseblåsare

Regeringens bedömning: Gällande rätt uppfyller kraven i värdepappersbolagsdirektivet på särskilda system för rapportering av överträdelser.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning

Gällande rätt uppfyller kraven i värdepappersbolagsdirektivet

I värdepappersbolagsdirektivet finns krav på att både behöriga myndigheter och värdepappersföretag inrättar särskilda system och skydd för visseblåsare (artikel 22). Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna inrättar ändamålsenliga och tillförlitliga mekanismer för att möjliggöra snabb rapportering till myndigheterna av potentiella eller faktiska överträdelser av värdepappersbolagsförordningen och nationella bestämmelser som genomför värdepappersbolagsdirektivet.

Särskilda förfaranden ska finnas för mottagande, hantering och uppföljning av sådana rapporter, inbegripet upprättandet av säkra kommunikationskanaler (artikel 22.1 a). Lämpligt skydd ska finnas mot repressalier, diskriminering och andra former av missgynnande behandling för anställda i värdepappersföretag som rapporterar om överträdelser begångna inom företaget (artikel 22.1 andra stycket b). Det ska vidare finnas ett skydd av personuppgifterna för den person som rapporterar överträdelsen (visselblåsaren) och den fysiska person som påstås vara ansvarig för överträdelsen. Skyddet ska motsvara kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), i det följande benämnd EU:s dataskyddsförordning (artikel 22.1 andra stycket c). Det ska därutöver finnas tydliga regler som säkerställer konfidentialitet i samtliga fall för den person som rapporterar överträdelser begångna inom värdepappersföretaget, såvida inte nationell rätt kräver att uppgifter lämnas ut i samband med ytterligare utredningar eller efterföljande administrativa eller rättsliga förfaranden (artikel 22.1 andra stycket d). Slutligen ska medlemsstaterna kräva att värdepappersföretag har inrättat lämpliga förfaranden för att deras anställda ska kunna rapportera överträdelser internt genom en särskild oberoende kanal (artikel 22.2).

Motsvarande regler finns, med vissa mindre skillnader, i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 71). Medan det i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 71.1) anges att det ska finnas mekanismer för att uppmuntra rapportering, anges det i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 22.1) att mekanismerna ska möjliggöra snabb rapportering. En annan skillnad är att det i värdepappersbolagsdirektivet anges att förfarandena för mottagande och uppföljning av rapporterna även ska inbegripa upprättande av säkra kommunikationskanaler (artikel 22.1 andra stycket a). Ytterligare en skillnad är att det i värdepappersbolagsdirektivet hänvisas till dataskyddsförordningen när det gäller frågan om skydd av personuppgifter i samband med rapporter (artikel 22.1 andra stycket c).

I förordningen (2016:1318) om Finansinspektionens rutiner för mottagande av anmälningar om regelöverträdelser finns detaljerade föreskrifter som omfattar Finansinspektionens system för mottagande av rapporter om överträdelser på hela finansmarknadsområdet. Bestämmelserna är utformade så att de möjliggör en snabb rapportering till Finansinspektionen genom säkra kommunikationskanaler.

Redan vid genomförandet i svensk rätt av kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att kravet på att anställda som anmäler överträdelser inte ska drabbas av repressalier, diskriminering eller liknande från arbetsgivarens sida omfattas av gällande rätt mot bakgrund av bestämmelserna i svensk arbetsrätt, bl.a. kravet på saklig grund för uppsägning (prop. 2013/14:228 s. 245 f.). Därefter har lagen (2016:749) om särskilt skydd mot repressalier för arbetstagare som slår larm om allvarliga missförhållanden tillkommit som ger ett skydd för anställda som rapporterar om misstänkta oegentligheter. Även i detta avseende uppfyller således gällande rätt kraven i värdepappersbolagsdirektivet. Genom att hänvisningen när det gäller skydd av personuppgifter sker till en direkt tillämplig EU-förordning är det inte heller i detta avseende nödvändigt med någon lagstiftningsåtgärd.

Prop. 2020/21:173 Offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) säkerställer sekretess för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelse av bestämmelse som gäller för den som myndighetens verksamhet avser, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet (30 kap. 4 b § första stycket). Även här uppfyller gällande rätt värdepappersbolagsdirektivets krav.

Kravet i värdepappersbolagsdirektivet på att värdepappersföretag ska inrätta rapporteringssystem för anställda (artikel 22.2), är tillgodosett genom bestämmelsen om detta i lagen om värdepappersmarknaden (8 kap. 4 a §) och genom bestämmelsen om tystnadsplikt i samma lag (1 kap. 11 § andra stycket).

Visselblåsardirektivet

Under slutet av 2019 trädde Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1936 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (visselblåsardirektivet) i kraft. Medlemsstaterna ska senast den 17 december 2021 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra direktivet. Regeringen tillsatte en utredning för genomförandet av direktivet (dir. 2019:24). Betänkandet Ökad trygghet för visseblåsare (SOU 2020:38) bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

Genom visseblåsardirektivet fastställs miniminormer till skydd för personer som rapporterar överträdelser av unionsrätten. Enligt direktivet ska vissa personkategorier som rapporterar om överträdelser (rapporterande personer) under särskilda förutsättningar vara skyddade mot represalier av olika slag. Direktivet kräver även att aktörer av viss storlek i privat och offentlig sektor inrättar särskilda interna funktioner för rapportering (interna rapporteringskanaler). Vidare ska det vid behöriga myndigheter i medlemsstaterna finnas funktioner för rapportering av överträdelser (externa rapporteringskanaler).

12 Samarbete och informationsutbyte

12.1 Allmänt om samarbete

12.1.1 Samarbete mellan olika myndigheter inom en medlemsstat

Regeringens bedömning: Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om samarbete mellan den behöriga myndigheten enligt det direktivet och andra tillsynsmyndigheter inom en och samma medlemsstat kräver inte någon åtgärd.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska de behöriga myndigheterna ha ett nära samarbete med de offent-

liga myndigheter eller organ som i deras medlemsstat ansvarar för tillsynen av kreditinstitut och finansiella institut (artikel 6.1). I avsnitt 6.5 föreslås att Finansinspektionen ska vara behörig myndighet enligt värdepappersbolagsdirektivet. I Sverige har Finansinspektionen tillsyn över såväl värdepappersbolag som kreditinstitut och finansiella institut. De nu aktuella reglerna i värdepappersbolagsdirektivet kräver därför inte någon åtgärd.

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska även andra behöriga myndigheter än de som utses i enlighet MiFID II (artikel 67) upprätta en mekanism för samarbete med dessa myndigheter och för utbyte av all information som är relevant för att de ska kunna fullgöra sina funktioner och åligganden (artikel 6.2). I Sverige finns det inte några sådana andra behöriga myndigheter som avses i direktivet. Det krävs därför inte heller i detta avseende någon åtgärd.

12.1.2 Samarbete inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn

Regeringens bedömning: Det generella kravet i värdepappersbolagsdirektivet på att den behöriga myndigheten ska samarbeta och utbyta information inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn tillgodoses genom de bestämmelser i svensk rätt som gäller för Finansinspektionen.

De anpassningar av det svenska regelverket som är nödvändiga med anledning av de detaljerade reglerna i direktivet om hur behöriga myndigheter ska samarbeta och bedriva tillsyn samt skyldigheten att delta i tillsynskollegier, bör genomföras i föreskrifter på förordningsnivå.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I värdepappersbolagsdirektivet ställs det upp vissa grundläggande krav när det gäller behöriga myndigheters samarbete inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn (artikel 7). Motsvarande regler finns även i kapitaltäckningsdirektivet, med den skillnaden att det i värdepappersbolagsdirektivet även anges att de uppgifter som ska utväxlas ska vara uttömmande (artikel 6).

Regeln i kapitaltäckningsdirektivet är delvis genomförd i svensk rätt genom bestämmelsen om samarbete och informationsutbyte i tillsynslagen (6 kap. 3 §). En på motsvarande sätt generell utformad bestämmelse finns numera också i lagen om värdepappersmarknaden (23 kap. 5 §).

Vid genomförandet av kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att de detaljerade regler som mer specifikt anger på vilket sätt Finansinspektionen ska samarbeta och utöva sina tillsynsuppgifter bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag (prop. 2013/14:228 s. 212). Enligt förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen ska myndigheten inom sitt ansvarsområde aktivt delta i det samarbete inom EU som sker inom ramen för det europeiska systemet för finansiell tillsyn och samarbeta med utländska myndigheter som har behörighet att utöva

Prop. 2020/21:173 tillsyn över finansiella marknader och finansiella företag samt i det sammanhanget bidra till att tillsynen samordnas (5 § 1). Enligt förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar ska Finansinspektionen underrätta kommissionen, Europeiska systemrisknämnden (ESRB), Eba och rådet i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet (7 §).

På motsvarande sätt som när det gäller kapitaltäckningsdirektivet bör reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om de närmare formerna för samarbete och informationsutbyte regleras i föreskrifter på förordningsnivå.

12.1.3 Tillsynens unionsdimension

Regeringens bedömning: Kravet i värdepappersbolagsdirektivet på att den behöriga myndigheten i sin tillsyn ska beakta unionsdimensionen tillgodoses genom gällande rätt.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska de behöriga myndigheterna vid fullgörandet av sina allmänna åligganden ta vederbörlig hänsyn till den potentiella effekten av egna beslut på det finansiella systemets stabilitet i andra berörda medlemsstater och i hela unionen och framför allt i krissituationer, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga vid den relevanta tidpunkten (artikel 8). En motsvarande regel finns i kapitaltäckningsdirektivet, men där anges inte att hänsyn även ska tas till den potentiella effekten i hela unionen (artikel 7).

Enligt förordningen med instruktion för Finansinspektionen ska inspektionen överväga om åtgärder som myndigheten vidtar kan påverka stabiliteten i de finansiella systemen i andra länder inom EES (5 § 2). Regeringen anser att svensk rätt därigenom uppfyller kravet i värdepappersbolagsdirektivet att den behöriga myndigheten i sin tillsyn ska beakta unionsdimensionen.

12.2 Samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter

12.2.1 Hemmedlemsstaters och värdmedlemsstaters befogenheter och åligganden

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning även i en sådan situation som avses i artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet.

Regeringens bedömning: I övrigt tillgodoses kraven i värdepappersbolagsdirektivet på att den behöriga myndigheten ska samarbeta och utbyta information genom gällande rätt.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska behöriga myndigheter samarbeta och utbyta information med varandra (artikel 13.1–13.4). Dessa krav tillgodoses i fråga om Finansinspektionen genom de gällande generellt utformade bestämmelserna om samarbete och informationsutbyte i tillsynslagen (6 kap. 3 §) och lagen om värdepappersmarknaden (23 kap. 5 §).

Bland kraven i värdepappersbolagsdirektivet ingår att behöriga myndigheter i hemmedlemsstaten, på begäran, detaljerat ska förklara för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter hur de har beaktat den information och de resultat som lämnats av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter. Om värdmedlemsstatens behöriga myndigheter vidhåller att behöriga myndigheter i hemmedlemsstaten inte har vidtagit nödvändiga åtgärder får de, efter att ha informerat hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, Eba och Esma, vidta lämpliga åtgärder för att skydda de kunder som tillhandahålls tjänsterna eller för att skydda stabiliteten i det finansiella systemet. Om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter motsätter sig de åtgärder som vidtas av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, får de hänskjuta ärendet till Eba som ska agera i enlighet med förfarandet i artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 (artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet). Det motsvarar det som gäller enligt kapitaltäckningsdirektivet (artikel 50.4). Enligt tillsynslagen är det i dag möjligt för Finansinspektionen att hänskjuta vissa frågor till Eba för tvistlösning (6 kap. 5 §). För att genomföra värdepappersbolagsdirektivet i denna del bör Finansinspektionen även få hänskjuta en fråga till Eba för tvistlösning i en sådan situation som avses i artikel 13.5 i direktivet.

12.2.2 Tillsyn av värdepappersföretagskoncerner

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få hänskjuta frågor till Europeiska bankmyndigheten när det uppstått oenighet om tillsynskollegiernas funktion även i en sådan situation som anges i artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet.

Regeringens bedömning: Värdepappersbolagsdirektivets krav på information i krissituationer, på grupp-tillsynsmyndigheten och de berörda myndigheterna att utbyta information och samråda med varandra och på kontroll av vissa uppgifter tillgodoses genom gällande rätt.

Kravet i värdepappersbolagsdirektivet att den behöriga myndigheten ska vara skyldig att delta i tillsynskollegier bör genomföras i föreskrifter på förordningsnivå.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Prop. 2020/21:173 **Remissinstanserna** tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Krav på information i krissituationer

Värdepappersbolagsdirektivet ställer upp ett informationskrav i krissituationer (artikel 47). Ett i princip motsvarande krav finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 114.1), vilket genom värdepappersbolagsdirektivet har ändrats på så att det har införts en hänvisning till det senare direktivet (artikel 62.18). Enligt tillsynslagen gäller i dag att om en kritisk situation uppstår i Sverige som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i något land inom EES, ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med andra berörda myndigheter inom EES, Eba och ESRB i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU (6 kap. 3 § första stycket). Det ovan angivna kravet i värdepappersbolagsdirektivet tillgodoses därmed genom gällande rätt.

Tillsynskollegier

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska grupp-tillsynsmyndigheten, när det är lämpligt, kunna inrätta s.k. tillsynskollegier för att underlätta och effektivisera tillsynen (artikel 48). I direktivet finns det även närmare regler om bl.a. om behöriga myndigheters skyldigheter. Det överensstämmer i stor utsträckning med den reglering som finns i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 116). Kravet i värdepappersbolagsdirektivet att Finansinspektionen ska vara skyldig att delta i tillsynskollegier bör genomföras i föreskrifter på förordningsnivå.

Hänskjutande till Eba för medling

Vid oenighet om ett beslut som antagits av grupp-tillsynsmyndigheten om tillsynskollegiernas funktion kan någon av de berörda behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till Eba (artikel 48.7 i värdepappersbolagsdirektivet). En bestämmelse om hänskjutande i motsvarande situation enligt kapitaltäckningsdirektivet finns i dag i tillsynslagen (6 kap. 4 §). För att genomföra värdepappersbolagsdirektivet bör Finansinspektionen även få hänskjuta frågor till Eba då det uppstått oenighet om tillsynskollegiernas funktion i en sådan situation som anges i artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet.

Krav på informationsutbyte och samråd

I värdepappersbolagsdirektivet finns även krav på grupp-tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna att utbyta information och samråda med varandra (artikel 49). Ett liknande krav finns även i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 117). Dessa krav tillgodoses genom de generellt utformade bestämmelserna om samarbete och informationsutbyte i tillsynslagen (6 kap. 3 §) och lagen om värdepappersmarknaden (23 kap. 5 §).

Värdepappersbolagsdirektivet innehåller regler om kontroll av uppgifter om särskilt uppräknade företagstyper i andra medlemsstater (artikel 50). Motsvarande reglering finns i kapitaltäckningsdirektivet, med den skillnaden att finansiella holdingföretag ingår i uppräknningen i det direktivet i stället för värdepappersinriktade holdingföretag (artikel 118). De reglerna i kapitaltäckningsdirektivet är i svensk rätt genomförda i en bestämmelse i tillsynslagen (6 kap. 6 §). Den bestämmelsen är generellt utformad och omfattar inte bara vissa slags företag. Kravet på myndigheter att bistå myndigheter i andra länder inom EES med en sådan kontroll i fråga om företag som anges värdepappersbolagsdirektivet följer därmed redan av gällande rätt.

12.2.3 Tystnadsplikt och utbyte av konfidentiell information

Regeringens bedömning: Det bör regleras i föreskrifter på förordningsnivå att Finansinspektionen ska underrätta kommissionen, medlemsstaternas centralbanker, det europeiska centralbankssystemet, Europeiska centralbanken och offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem i den utsträckning som följer av värdepappersbolagsdirektivet.

Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om tystnadsplikt och utbyte av konfidentiell information i övrigt tillgodoses genom nuvarande bestämmelser i tillsynslagen och offentlighets- och sekretesslagen.

Utredningens bedömning överensstämmer delvis med regeringens bedömning. Enligt utredningens bedömning kan det vara nödvändigt att genom föreskrifter på förordningsnivå anpassa regleringen av Finansinspektionens underrättelseskyldighet i förhållande till utländska institutioner så att den också omfattar underrättelseskyldighet enligt värdepappersbolagsdirektivet.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I värdepappersbolagsdirektivet finns regler om tystnadsplikt och utbyte av konfidentiell information (artikel 15). I stora delar liknar de det som anges i kapitaltäckningsdirektivet, men regleringen i värdepappersbolagsdirektivet är inte lika detaljerad. Vid genomförandet i svensk rätt av kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att det saknades behov av att ändra gällande sekretessbestämmelser (prop. 2013/14:228 s. 211 f.).

I värdepappersbolagsdirektivet anges att medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter och alla personer som arbetar eller har arbetat för dessa behöriga myndigheter är bundna av tystnadsplikt vid tillämpning av direktivet och värdepappersbolagsförordningen (artikel 15.1). Det följer av offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) att sekretess gäller i Finansinspektionens tillsynsverksamhet i fråga om bank- och kreditväsendet och värdepappersmarknaden för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som myndighetens verksamhet avser, om det kan antas att denne lider skada om uppgiften röjs (30 kap. 4 §). Sekretess gäller även för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärs-

Prop. 2020/21:173 förbindelse eller liknande förbindelse med den som myndighetens verksamhet avser. Vidare följer av offentlighets- och sekretesslagen att sekretess gäller hos Finansinspektionen, i den utsträckning riksdagen har godkänt avtal om detta med en mellanfolklig organisation, för sådan uppgift om affärs- och driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden som myndigheten har fått enligt avtalet (30 kap. 7 §). I begreppet avtal anses ingå rättsakter som gäller till följd av Sveriges medlemskap i EU (se prop. 2004/05:142 s. 50 och prop. 2006/07:6 s. 32). Värdepappersbolagsdirektivets krav i denna del är således tillgodosett genom dessa bestämmelser.

Enligt värdepappersbolagsdirektivet får fysiska och juridiska personer och andra organ, utöver behöriga myndigheter, som mottar konfidentiell information enligt direktivet och värdepappersbolagsförordningen använda den enbart för de ändamål som uttryckligen föreskrivs av den behöriga myndigheten eller i enlighet med nationell rätt (artikel 15.3). De behöriga myndigheterna får uttryckligen ange hur informationen ska behandlas och uttryckligen begränsa ytterligare överföringar av informationen (artikel 15.4). Svenska myndigheter kan under vissa förutsättningar lämna ut uppgifter med angivande av förbehåll. Enligt offentlighets- och sekretesslagen gäller att om en myndighet finner att sådan risk för skada, men eller annan olägenhet som enligt en bestämmelse om sekretess hindrar att en uppgift lämnas till en enskild kan undanröjas genom ett förbehåll som inskränker den enskildes rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den, ska myndigheten göra ett sådant förbehåll när uppgiften lämnas till den enskilde (10 kap. 14 §). Även värdepappersbolagsdirektivets krav i denna del är således redan tillgodosett genom gällande rätt.

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska inte tystnadsplikten hindra behöriga myndigheter från att överföra konfidentiell information till kommissionen när denna information krävs för att kommissionen ska kunna utöva sina befogenheter (artikel 15.5). Vidare får de behöriga myndigheterna lämna konfidentiell information till Eba, Esma, ESRB, medlemsstaternas centralbanker, det europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, i deras egenskap av monetära myndigheter och, där så är lämpligt, till offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem, om denna information krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter (artikel 15.6). Liknande regler finns även i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 58).

Huvudregeln är att en uppgift för vilken sekretess gäller enligt offentlighets- och sekretesslagen inte får röjas för andra myndigheter. Det finns dock en s.k. sekretessbrytande bestämmelse som gör det möjligt att under vissa förutsättningar lämna ut en sekretessbelagd uppgift till en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation (8 kap. 3 §). Enligt den bestämmelsen får en sekretessbelagd uppgift röjas, om utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning (punkt 1), eller om uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till en svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten eller den mellanfolkliga organisationen (punkt 2).

Enligt tillsynslagen ska Finansinspektionen, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med bl.a. Eba, ESRB och Esma (6 kap. 3 §). Detta innebär att Finansinspektionen kan lämna sekretessbelagda uppgifter till

Eba, ESRB och Esma i den utsträckning som anges i värdepappersbolagsdirektivet med stöd av 8 kap. 3 § 1 offentlighets- och sekretesslagen.

Prop. 2020/21:173

Finansinspektionen ska enligt förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar också underrätta vissa där angivna europeiska institutioner i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet (7 §). För att uppfylla kravet i värdepappersbolagsdirektivet att Finansinspektionen ska kunna lämna ut sekretessbelagda uppgifter även till kommissionen, medlemsstaternas centralbanker, det europeiska centralbankssystemet, Europeiska centralbanken och offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem bör det på motsvarande sätt regleras i föreskrifter på förordningsnivå att Finansinspektionen ska underrätta dem i den utsträckning som följer av värdepappersbolagsdirektivet.

12.3 Tillsyn av myndighet i tredjeland

Regeringens förslag: Bestämmelserna i tillsynslagen om gruppbaserad tillsyn när moderföretaget finns utanför EES ska bara tillämpas på kreditinstitut. En felaktig hänvisning i de bestämmelserna ska rättas.

Det ska införas ett nytt kapitel i tillsynslagen om tillsyn av värdepappersföretagskoncerner när moderföretaget finns utanför EES.

Om ett värdepappersbolag, som inte står under effektiv tillsyn enligt värdepappersbolagsdirektivet, ingår i en koncern med minst ett annat värdepappersbolag eller ett motsvarande utländskt företag inom EES och deras gemensamma moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES, ska följande gälla. Finansinspektionen ska då bedöma om den tillsyn som tillsynsmyndigheten i landet utanför EES har över värdepappersföretagen är likvärdig med den tillsyn som anges i värdepappersbolagsförordningen och i tillsynslagen.

Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen för det fall den skulle ha utövat tillsynen över värdepappersföretagskoncernen om tillsynslagens bestämmelser om tillsynsansvar för sådana koncerner hade gällt, besluta om lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen i värdepappersbolagsförordningen. Finansinspektionen ska få kräva att koncernen etablerar ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES och tillämpa bestämmelserna om tillsyn i värdepappersbolagsförordningen på detta företag. Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut ska inspektionen samråda med övriga berörda behöriga myndigheter. Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om de åtgärder som vidtagits.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag. Utredningens förslag har dock en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sveriges advokatsamfund* anser att de nya bestämmelser som föreslås är vaga i fråga om vilka kriterier som Finansinspektionen ska tillämpa vid bedömningen av tillsynen i ett land utanför

Prop. 2020/21:173 EES och vilka åtgärder inspektionen ska vidta om tillsynen bedöms inte vara likvärdig med den som avses i värdepappersbolagsförordningen.

Skälen för regeringens förslag

Värdepappersbolag bör tas bort ur regleringen

I värdepappersbolagsdirektivet finns regler om gruppbasead tillsyn när moderföretaget finns utanför EES (artikel 55). Motsvarande regler finns även i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 127), vilka i svensk rätt har genomförts i ett särskilt kapitel i tillsynslagen med bestämmelser om moderföretag utanför EES (7 kap.). Reglerna i de båda direktiven liknar varandra i flera avseenden, men som redovisas nedan finns det dock en del skillnader som motiverar att värdepappersbolag och kreditinstitut regleras i olika bestämmelser i tillsynslagen. För att genomföra de nu aktuella reglerna i värdepappersbolagsdirektivet bör det därför införas nya, särskilda bestämmelser för värdepappersbolag i tillsynslagen. Av tydlighetsskäl bör de placeras i ett eget kapitel i lagen. De nuvarande bestämmelserna i tillsynslagen om moderföretag utanför EES bör gälla bara för kreditinstitut.

Nya bestämmelser för värdepappersbolag

För att en bedömning av tredjeländers tillsyn ska aktualiseras krävs det att det finns minst två värdepappersföretag, vars gemensamma moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland (artikel 55). Om värdepappersföretagen inte är föremål för en effektiv tillsyn på gruppnivå, ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten bedömer huruvida värdepappersföretagen är föremål för tillsyn av tillsynsmyndigheten i tredjelandet som är likvärdig med den tillsyn som anges i värdepappersbolagsdirektivet och i del 1 (dvs. artiklarna 1–8) i värdepappersbolagsförordningen (artikel 55.1 i värdepappersbolagsdirektivet).

I kapitaltäckningsdirektivet anges att det är den behöriga myndigheten som annars skulle vara ansvarig för den gruppbaseade tillsynen som ska göra bedömningen av om tillsynen i tredjeland är likvärdig (artikel 127.1). I värdepappersbolagsdirektivet anges inte på motsvarande sätt vilken myndighet det är som ska göra bedömningen (artikel 55.1). Frågan är hur detta ska tolkas. Även i värdepappersbolagsdirektivet används uttrycket den behöriga myndigheten, dvs. singularform. Samtidigt ska det vara fråga om två eller flera värdepappersföretag, för vilka olika myndigheter kan vara behörig myndighet på företagsnivå. Enligt regeringens bedömning ligger det närmast till hands att tolka det som att respektive behörig myndighet ska göra en bedömning av om tillsynen är likvärdig. För denna tolkning talar också den omständigheten att det här, till skillnad från när det gäller vem som ska fatta beslut om tillsynsmetoderna (artikel 55.2), varken föreskrivs någon samråds- eller underrättelseskyldighet med andra behöriga myndigheter i samband med bedömningen. De nu aktuella reglerna i värdepappersbolagsdirektivet bör genomföras genom att det i tillsynslagen tas in en bestämmelse om att Finansinspektionen ska göra en bedömning om huruvida tillsynen är likvärdig när ett värdepappersbolag ingår i en sådan grupp (artikel 55.1).

I värdepappersbolagsdirektivet anges också vilka åtgärder som ska vidtas om bedömningen visar att det inte finns någon likvärdig tillsyn (arti-

kel 55.2). Medlemsstaterna ska då tillåta lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen i artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen eller villkoren i gruppkapitaltestet i artikel 8 i samma förordning. Som framgår ovan anges det i detta sammanhang att beslutet ska fattas av den behöriga myndighet som skulle ha varit grupp-tillsynsmyndighet om moderföretaget varit etablerat i unionen. Beslutet ska föregås av samråd med övriga involverade behöriga myndigheter. Vidare framgår att övriga involverade behöriga myndigheter, Eba och kommissionen ska underrättas om varje åtgärd som vidtas enligt punkten. För att genomföra de reglerna i direktivet bör det i tillsynslagen tas in en bestämmelse om att Finansinspektionen ska agera på föreskrivet sätt i de fall inspektionen skulle ha varit tillsynsansvarig myndighet.

Sveriges advokatsamfund anser att de nya bestämmelser som föreslås är vaga i vissa avseenden. Regeringen anser att det som anges om tillsyn i tillsynslagen och i del 1 i värdepappersbolagsförordningen (särskilt artiklarna 5–8) ger viss ledning dels för bedömningen av om tillsynen i ett land utanför EES är likvärdig med den tillsyn som behöriga myndigheter ska utöva enligt förordningen, dels för vilka åtgärder som Finansinspektionen bör vidta om inspektionen bedömer att tillsynen inte är likvärdig.

Enligt värdepappersbolagsdirektivet får den ansvariga myndigheten på gruppnivå särskilt kräva att gruppen etablerar ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i unionen samt tillämpa artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen på företaget (artikel 55.3). Genom att uttrycket ”särskilt” används får det enligt regeringens mening ses som ett exempel på ett beslut som kan fattas om att tillåta lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen enligt någon av dessa artiklar (artikel 55.2). Denna tolkning medför att det råder en samråds- respektive underrättelseskyldighet i samband med ett sådant beslut, vilket också framstår som rimligt. Det är därför lämpligt att dessa regler i direktivet genomförs i bestämmelser i tillsynslagen på så sätt att detta tydligt framgår.

Termer som t.ex. grupp-tillsyn bör undvikas vid utformningen av de nya bestämmelserna för att klargöra att det inte är fråga om grupper enligt kapitaltäckningsdirektivet (se avsnitt 6.3).

Rättelse av en felaktig hänvisning i tillsynslagen

I 7 kap. 1 § tillsynslagen, när det gäller avgränsningen av när Finansinspektionen ska agera, finns en hänvisning till 4 kap. 2–4 §§ samma lag. I 4 kap. 2 och 3 §§ regleras de fall då behöriga myndigheter i vissa fall kan ingå överenskommelser om att någon annan myndighet än den som följer av huvudregeln ska utöva den grupp-baserade tillsynen. Hänvisningen omfattar dock inte 4 kap. 1 §, som innehåller huvudregeln om tillsynsansvarig myndighet. Däremot finns en hänvisning till 4 kap. 4 §, som inte handlar om utpekande av myndighet utan om att Finansinspektionen i egenskap av tillsynsansvarig myndighet ska lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen till övriga berörda behöriga myndigheter. I författningskommentaren till 7 kap. tillsynslagen anges att bestämmelserna motsvarar 11 kap. 1–3 §§ lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar (kapitaltäckningslagen) med vissa justeringar (se prop. 2013/14:228 s. 281). I 11 kap. 1 § den numera upphävda kapital-

Prop. 2020/21:173 täckningslagen fanns en hänvisning till 10 kap. 2–4 §§ samma lag, dvs. såväl bestämmelserna om ansvarig myndighet enligt huvudregeln som efter särskilda överenskommelser mellan myndigheterna. Regeringen kan inte se någon annan förklaring till hänvisningen i 7 kap. 1 § tillsynslagen än att den av förbiseende kommit att omfatta även 4 kap. 4 § samma lag. Hänvisningen bör därför ändras så att den i stället bara avser 4 kap. 1–3 §§.

12.4 Samarbetsarrangemang för utbyte av information med myndigheter i tredjeländer

Regeringens bedömning: Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om samarbetsarrangemang för utbyte av information med myndigheter i tredjeländer bör genomföras i föreskrifter på förordningsnivå.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I värdepappersbolagsdirektivet regleras samarbetsarrangemang med myndigheter i tredjeländer (artikel 16). De innebär att behöriga myndigheter, Eba och Esma för att fullgöra sina tillsynsuppgifter och för att utbyta information får ingå samarbetsarrangemang med tredjeländers tillsynsmyndigheter eller tredjeländers myndigheter eller organ med ansvar för bl.a. tillsyn över finansiella institut och finansiella marknader och för värdepappersföretags likvidation och konkurs.

I kapitaltäckningsdirektivet finns delvis liknande regler (artikel 55). I det direktivet anges dock, till skillnad från i värdepappersbolagsdirektivet, att medlemsstaterna, och alltså inte behöriga myndigheter, får ingå sådana samarbetsarrangemang.

På ett angränsande område, i marknadsmissbruksförordningen, finns en liknande bestämmelse om att de behöriga myndigheterna under vissa förutsättningar ska komma överens om samarbetsformer med behöriga tillsynsmyndigheter i tredjeländer om utbyte av information (artikel 26). I det lagstiftningsärendet där det bl.a. gjordes överväganden om vilka ändringar som behövde göras i svensk rätt med anledning av marknadsmissbruksförordningen konstaterades att ett avtal som Finansinspektionen ingår i syfte att upprätta samarbetsformer med tredjeländer är en sådan internationell överenskommelse som enligt regeringsformens bestämmelser som huvudregel ska ingås av regeringen (prop. 2016/17:22 s. 178). Av regeringsformen följer dock att regeringen får uppdra åt en förvaltningsmyndighet att ingå sådana internationella överenskommelser som inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan (10 kap. 2 §). Regeringen anser att samarbetsarrangemang av det nu aktuella slaget enligt värdepappersbolagsdirektivet bör anses utgöra en sådan internationell överenskommelse som får ingås av regeringen eller som regeringen får uppdra åt Finansinspektionen att ingå. Ett sådant uppdrag bör lämnas till Finansinspektionen genom föreskrifter på förordningsnivå.

En förutsättning för ett samarbetsarrangemang enligt värdepappersbolagsdirektivet är att den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som fastställs i direktivet (artikel 16). När det gäller sekretess för uppgifter som inhämtas från tredjeländ krävs i detta sammanhang för att sekretess ska gälla enligt offentlighets- och sekretesslagen att riksdagen har godkänt avtal om detta (30 kap. 7 § första stycket första meningen). Om Finansinspektionen i framtiden ingår ett avtal med tredjeländ om informationsutbyte kan det diskuteras, i enlighet med vad som framfördes i den ovan nämnda propositionen, om riksdagen verkligen godkänt detta avtal. Enligt offentlighets- och sekretesslagen gäller dock sekretess även för sådana uppgifter som Finansinspektionen har fått från en utländsk myndighet eller ett utländskt organ enligt något annat avtal, om regeringen meddelar föreskrifter om det (30 kap. 7 § första stycket andra meningen). I 8 § offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641) anges de myndigheter och organ som Finansinspektionen träffat avtal med och vars uppgifter omfattas av sekretess. Liksom det framfördes i nämnda proposition (s. 178 f.) bör därför Finansinspektionen, om inspektionen avser att ingå ett avtal om informationsutbyte med en tillsynsmyndighet i tredjeländ, anmäla detta till Finansdepartementet för att regeringen ska kunna överväga att meddela föreskrifter om att sekretess ska gälla för de uppgifter som inspektionen får enligt avtalet.

12.5 Samarbete med resolutionsmyndigheter

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska, i fråga om sådana värdepappersbolag som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om resolution, underrätta Riksgäldskontoret och övriga berörda utländska resolutionsmyndigheter om beslut om särskilda kapitalbaskrav och om krav på justeringar när det gäller ytterligare kapitalbasnivåer.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Som framgår av avsnitt 13.4.1 ska Finansinspektionen få besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav (artikel 39.2 a i värdepappersbolagsdirektivet). Vidare ska inspektionen under vissa förutsättningar få kräva att värdepappersbolag ska ha ytterligare kapitalbasnivåer (artikel 41). När det gäller ett värdepappersföretag som omfattas av krishanteringsdirektivets tillämpningsområde ska behöriga myndigheter underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om krav på ytterligare kapitalbas som införs enligt värdepappersbolagsdirektivet och om eventuella förväntningar på justeringar av den ytterligare kapitalbasen (artikel 43). Genom ändringsdirektivet har det införts en motsvarande underrättelseskyldighet i kapitaltäckningsdirektivet i fråga om beslut om särskilda kapitalbaskrav och de riktlinjer för särskild kapitalbas som meddelats (artikel 104 c).

För svenskt vidkommande är Riksgäldskontoret resolutionsmyndighet (1 kap. 3 § första stycket lagen [2015:1016] om resolution). Enligt lagen om värdepappersmarknaden ska Finansinspektionen, när inspektionen

Prop. 2020/21:173 har anledning att ingripa mot ett värdepappersbolag och då överträdelserna är av sådan art eller omfattning att det finns skäl att anta att värdepappersbolaget kan komma att omfattas av resolution, underrätta Riksgäldskontoret (25 kap. 2 b §). Den underrättelseskyldigheten omfattar inte ovan nämnda underrättelseskyldighet enligt värdepappersbolagsdirektivet. (artikel 43). Underrättelseskyldigheten enligt direktivet kan även gälla i förhållande till utländska resolutionsmyndigheter. Det krävs därför åtgärder för att i svensk rätt genomföra dessa regler i värdepappersbolagsdirektivet.

Det skulle i och för sig kunna övervägas om det inte är tillräckligt att skyldigheten för Finansinspektionen att underrätta Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter regleras i föreskrifter på lägre nivå än lag. Med tanke på att den ovan nämnda underrättelseskyldigheten enligt lagen om värdepappersmarknaden är lagfäst, är det dock lämpligt att även underrättelseskyldigheten enligt värdepappersbolagsdirektivet kommer till uttryck i lag. Det kan också noteras att det i propositionen Ändringar i regelverket om kapitaltäckning (prop. 2020/21:36, bet. 2020/21:FiU37, rskr. 2020/21:116) föreslogs att kapitaltäckningsdirektivets krav i motsvarande avseende bör genomföras i lag (s. 113 f.). De nu aktuella reglerna i värdepappersbolagsdirektivet bör därför genomföras i motsvarande bestämmelser i tillsynslagen.

12.6 Tystnadsplikt samt skyldighet att lämna uppgifter till undersökningsledare eller åklagare

Regeringens förslag: En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt värdepappersbolagsförordningen ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företagets intresse.

Ett värdepappersinriktat holdingföretag ska vara skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.

En undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt tillsynslagen ska få besluta om meddelandeförbud i förhållande till även värdepappersinriktade holdingföretag samt dess styrelseledamöter och anställda.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Tystnadsplikt

Enligt tillsynslagen ska företag som enligt tillsynsförordningen står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation och dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn lämna de uppgifter som krävs för tillsynsredovisningen till det företag som enligt tillsynsförordningen ska upprätta gruppbaserad redovisning eller samlad information (6 kap. 7 §). Av värdepappersbolagsförordningen följer att modervärdepappersföretag inom unionen, värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen och de av dess dotterföretag som omfattas av förordningen ska inrätta en lämplig organisationsstruktur och lämpliga interna kontrollmekanismer för att säkerställa att de data som krävs för konsolidering behandlas och översänds på vederbörligt sätt (artikel 7.1). Moderföretag ska i synnerhet säkerställa att dotterföretag som inte omfattas av förordningen inför arrangemang, processer och rutiner som säkerställer en korrekt konsolidering.

I tillsynslagen finns bestämmelser om tystnadsplikt som hänger ihop med uppgiftsskyldigheten enligt den lagen (6 kap. 10 §). De innebär att en styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som ska lämna uppgifter enligt den lagen, inte obehörigen får röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företagens intresse. Tystnadsplikten bör även gälla för en styrelseledamot eller befattningshavare hos ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt värdepappersbolagsförordningen (artikel 7.1) ska lämna uppgifter. Att tystnadsplikt gäller för den som är eller har varit knuten till ett värdepappersbolag som anställd eller uppdragstagare följer av lagen om värdepappersmarknaden (1 kap. 11 §).

Skyldighet att lämna uppgifter till undersökningsledare eller åklagare

Ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är enligt tillsynslagen skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder (6 kap. 11 §). Denna uppgiftsskyldighet bör även gälla för ett värdepappersinriktat holdingföretag.

Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt tillsynslagen får besluta om meddelandeförbud i förhållande till holdingföretaget samt dess styrelseledamöter och anställda (6 kap. 12 §). Motsvarande bör gälla i förhållande till värdepappersinriktade holdingföretag.

13 Sanktioner och andra ingripanden

13.1 Inledning

De nya reglerna för värdepappersbolag i värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet innebär inte några större förändringar när det gäller sanktioner och andra ingripanden mot värdepappersbolag och personer som ingår i ledningen för sådana bolag. Det finns dock behov av att ändra vissa hänvisningar i lagen om värdepappersmarknaden och att komplettera det svenska regelverket på detta område.

13.2 Värdepappersbolag och fysiska personer som ingår i ledningen

Regeringens förslag: I bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden om ingripande mot någon som ingår i styrelsen för ett värdepappersbolag eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, ska hänvisningarna till tillsynsförordningen ersättas med hänvisningar till värdepappersbolagsförordningen.

Vid ingripanden mot någon som ingår i styrelsen för ett värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, ska bestämmelserna om ingripanden i lagen om bank- och finansieringsrörelse vara tillämpliga.

Regeringens bedömning: Kraven i värdepappersbolagsdirektivet på att den behöriga myndigheten ska kunna ingripa genom administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder mot värdepappersbolag kräver inte några lagstiftningsåtgärder.

Kraven i direktivet på att den behöriga myndigheten ska offentliggöra sina beslut om sanktioner bör regleras genom föreskrifter på förordningsnivå.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Ingripanden mot värdepappersbolag och krav på offentliggörande av beslut

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna fastställa regler om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder och säkerställa att deras behöriga myndigheter har befogenhet att ålägga sådana sanktioner och åtgärder vid överträdelser av nationella bestämmelser som genomför det direktivet och av värdepappersbolagsförordningen (artikel 18.1). Enligt direktivet ska de sanktionerna och åtgärderna kunna tillämpas bl.a. när ett värdepappersföretag

a) underlåter att inrätta sådana interna styrningssystem som beskrivs i artikel 26,

b) genom överträdelse av artikel 54.1 b i värdepappersbolagsförordningen underlåter att rapportera uppgifter om, eller tillhandahåller ofullständiga eller felaktiga uppgifter om, efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskrav enligt artikel 11 i den förordningen till de behöriga myndigheterna,

c) genom överträdelse av artikel 54.1 e i värdepappersbolagsförordningen underlåter att rapportera uppgifter om, eller tillhandahåller ofullständiga eller felaktiga uppgifter om, koncentrationsrisk till de behöriga myndigheterna,

d) ådrar sig en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i värdepappersbolagsförordningen, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 38 och 39 i den förordningen,

e) genom överträdelse av artikel 43 i värdepappersbolagsförordningen vid upprepade tillfällen eller systematiskt underlåter att inneha likvida tillgångar, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44 i den förordningen,

f) genom överträdelse av bestämmelserna i del sex i värdepappersbolagsförordningen underlåter att offentliggöra information, eller tillhandahåller ofullständig eller felaktig information,

g) gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i värdepappersföretagets kapitalbas i fall där artiklarna 28, 52 eller 63 i tillsynsförordningen förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

h) har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG,

i) tillåter en eller flera personer som inte uppfyller kraven i artikel 91 i kapitaltäckningsdirektivet att bli eller kvarstå som ledamöter i ledningsorganet.

Medlemsstaterna ska enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 20.1) säkerställa att behöriga myndigheter utan onödigt dröjsmål på sin officiella webbplats offentliggör administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som har ålagts i enlighet med direktivet, som inte har överklagats eller inte längre kan överklagas.

För värdepappersbolag finns i gällande svensk rätt en generell bestämmelse i lagen om värdepappersmarknaden om att Finansinspektionen ska ingripa mot ett värdepappersbolag som har åsidosatt sina skyldigheter enligt den lagen eller andra författningar som reglerar bolagets verksamhet (25 kap. 1 §). Med författningar avses även EU-förordningar (jfr prop. 2006/07:115 s. 628). Möjligheterna att ingripa mot värdepappersbolag som åsidosätter sina skyldigheter enligt de svenska bestämmelser som genomför värdepappersbolagsdirektivet eller enligt värdepappersbolagsförordningen finns därmed redan i svensk rätt. Värdepappersbolags-

Prop. 2020/21:173 direktivet kräver i denna del inte några lagstiftningsåtgärder. I avsnitt 13.3 föreslås dock lagändringar som även berör värdepappersbolag.

I värdepappersbolagsdirektivet (artikel 18.2 första stycket) finns en uppräkningslista av de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som de behöriga myndigheterna åtminstone ska ha. I uppräkningslistan anges följande åtgärder.

a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om vilken fysisk eller juridisk person eller vilket värdepappersföretag, värdepappersinriktat holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär.

b) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.

c) Tillfälligt förbud för ledamöter i värdepappersföretagets ledningsorgan, eller andra fysiska personer som hålls ansvariga, att utöva uppdrag i värdepappersföretag.

d) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 procent av företagets totala årliga nettoomsättning, inbegripet bruttointäkter i form av ränteintäkter och liknande intäkter, intäkter från aktier och andra värdepapper med rörlig eller fast avkastning och provisionsintäkter under det föregående räkenskapsåret.

e) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger beloppet för den vinst som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, i fall där dessa kan fastställas.

f) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 miljoner euro eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 25 december 2019.

Även de sanktionsmöjligheter som anges i direktivet finns enligt gällande svensk rätt i fråga om värdepappersbolag. Möjligheten att förelägga ett värdepappersbolag att upphöra med ett visst agerande (artikel 18.2 första stycket b) finns enligt lagen om värdepappersmarknaden och möjligheten att besluta om sanktionsavgifter på de nivåer som anges i direktivet (artikel 18.2 första stycket d) finns även enligt samma lag (25 kap. 1 § andra stycket, 8 och 9 §§).

Medlemsstaterna ska enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 18.3) säkerställa att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och nivån på administrativa sanktionsavgifter, beaktar alla relevanta omständigheter, där så är lämpligt. I direktivet finns en icke-uttömmande uppräkningslista av omständigheter enligt följande.

a) Överträdelsens svårighetsgrad och varaktighet.

b) Graden av ansvar hos de fysiska eller juridiska personer som gjort sig skyldiga till överträdelsen.

c) Den finansiella ställningen för de fysiska eller juridiska personer som gjort sig skyldiga till överträdelsen, inbegripet juridiska personers totala omsättning eller fysiska personers årsinkomst.

d) Omfattningen av de vinster som erhållits eller förluster som undvikits av de juridiska personer som gjort sig skyldiga till överträdelsen.

e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen.

f) Graden av samarbete med relevanta behöriga myndigheter.

g) Tidigare överträdelse av de fysiska eller juridiska personer som har gjort sig skyldiga till överträdelsen.

h) Överträdelsens eventuella konsekvenser för det finansiella systemet.

De omständigheter som enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 18.3) ska beaktas vid valet av sanktion och sanktionsavgifternas storlek är redan angivna i svensk rätt (se 25 kap. 2, 2 a och 10 §§ lagen om värdepappersmarknaden).

Bestämmelser om att Finansinspektionen ska offentliggöra sina beslut om sanktioner (se artiklarna 18.2 första stycket a och 20 i värdepappersbolagsdirektivet) finns i svensk rätt på förordningsnivå (5 a kap. 1 § förordningen [2007:572] om värdepappersmarknaden och 3 § 6 förordningen [2014:993] om särskild tillsyn och kapitalbuffertar). Kraven i värdepappersbolagsdirektivet på att beslut ska offentliggöras bör hanteras på samma sätt.

Ingripanden mot fysiska personer som ingår i ledningen för ett värdepappersbolag

Enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 18.2 tredje stycket) ska medlemsstaterna säkerställa att om ett värdepappersföretag överträder nationella bestämmelser som införlivar det direktivet eller överträder värdepappersbolagsförordningen, ska den behöriga myndigheten kunna tillämpa administrativa sanktioner på ledamöter i ledningsorganet och andra fysiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.

I fråga om ingripanden mot fysiska personer som ingår i ledningen för ett värdepappersbolag är svensk rätt redan utformad så att värdepappersbolagsdirektivets krav till stora delar är tillgodosedda. Kravet på att de behöriga myndigheten ska kunna tillämpa administrativa sanktioner på ”ledamöter i ledningsorganet och andra fysiska personer som enligt nationell lagstiftning är ansvariga för överträdelsen” (artikel 18.2 tredje stycket) tillgodoses genom den möjlighet Finansinspektionen har att ingripa mot någon som är styrelseledamot i ett värdepappersbolag eller verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet har orsakat en överträdelse (25 kap. 1 d § tredje stycket lagen om värdepappersmarknaden, se prop. 2014/15:57 s. 39 f.). Direktivet kräver att den behöriga myndigheten ska kunna besluta om ett tillfälligt förbud att utöva uppdrag i värdepappersbolag och om sanktionsavgifter (artikel 18.2 första stycket c, e och f, se ovan). Bestämmelser om sådana åtgärder finns redan i lagen om värdepappersmarknaden (25 kap. 1 d § fjärde stycket och 9 a §). De omständigheter som ska beaktas vid valet av sanktion och sanktionsavgifternas storlek är desamma som för juridiska personer och är, som nämns ovan, redan angivna i svensk rätt.

När det gäller ingripanden mot fysiska personer finns det i lagen om värdepappersmarknaden (25 kap. 1 d § första stycket) en överträdelsekatalog som till stora delar stämmer överens med överträdelsekatalogen i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 18.1, se ovan). Sanktioner ska enligt direktivet (artikel 18.1 första stycket a) kunna beslutas om ett värdepappersbolag inte har inrättat sådana interna styrsystem som anges i artikel 26. I avsnitten 10 och 11 föreslås att den artikeln ska genomföras i svensk rätt genom ändringar i bestämmelser i lagen om värdepappersmark-

Prop. 2020/21:173 naden). Bestämmelser om ingripande mot fysiska personer som ingår i ledningen för ett värdepappersbolag om bolaget inte uppfyller kraven i dessa bestämmelser finns redan i lagen om värdepappersmarknaden (25 kap. 1 d § första stycket 4). Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska den behöriga myndigheten också kunna besluta om sanktioner vid överträdelse av reglerna om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och om personer som ingår i företagens ledning inte uppfyller kraven på ledningsorganet i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 18.1 första stycket h och i värdepappersbolagsdirektivet). Även dessa två överträdelser finns redan i överträdelsekatalogen i lagen om värdepappersmarknaden (25 kap. 1 d § första stycket 2 och 12). Några lagstiftningsåtgärder för att genomföra värdepappersbolagsdirektivet i dessa delar krävs därför inte.

I överträdelsekatalogen i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 18.1 första stycket b–g) anges även överträdelser av vissa bestämmelser i värdepappersbolagsförordningen. I överträdelsekatalogen i lagen om värdepappersmarknaden (25 kap. 1 d § första stycket 10 och 13–22) finns i dag även överträdelser av vissa bestämmelser i tillsynsförordningen. För att genomföra värdepappersbolagsdirektivet i denna del bör hänvisningarna till de bestämmelserna i den förordningen ersättas med hänvisningar till de överträdelser av bestämmelser i värdepappersbolagsförordningen som anges i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 18.1 första stycket b–g).

För vissa värdepappersbolag, se avsnitten 7.2 och 7.3, ska tillsynsförordningen tillämpas i stället för värdepappersbolagsförordningen. Vid ingripanden mot någon som ingår i ledningen för ett sådana bolag bör därför bestämmelserna om ingripanden i lagen om bank- och finansieringsrörelse vara tillämpliga (15 kap. 1 a–1 c och 8 a–9 d §§). Vissa av bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden kommer dock fortfarande att vara relevanta att tillämpa på personer som ingår i ledningen för värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen. Så är fallet i fråga om exempelvis ingripande mot den som inte uppfyller kraven för att ingå i bolagets styrelse (25 kap. 1 d § första stycket 2).

13.3 Ingripanden mot institut, andra företag och vissa holdingföretag

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få ingripa enligt tillsynslagen mot institut, andra företag och värdepappersinriktade holdingföretag också på grund av överträdelser av värdepappersbolagsförordningen.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Som redovisas i avsnitt 13.2 anges i värdepappersbolagsdirektivet att medlemsstaterna ska fastställa regler om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder och säkerställa att deras behöriga myndigheter har befogenhet att ålägga sådana sanktioner och åtgärder vid överträdelser av nationella bestämmelser som

genomför det direktivet och av värdepappersbolagsförordningen (artikel 18.1). Prop. 2020/21:173

Bestämmelsen i tillsynslagen om ingripande mot institut och andra företag som omfattas av kapitaltäckningsreglerna (8 kap. 1 §) bör därför kompletteras med en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen. Det innebär att Finansinspektionen kan ingripa med stöd av den bestämmelsen mot institut och andra företag som åsidosätter sina skyldigheter enligt värdepappersbolagsförordningen (se även avsnitt 13.2 när det gäller värdepappersbolag).

Enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 54) ska medlemsstaterna även säkerställa att administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som syftar till att stoppa eller minska effekterna av överträdelse eller åtgärda orsakerna till dem kan vidtas mot vissa holdingföretag. Motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 126) har genomförts i en bestämmelse i tillsynslagen (8 kap. 2 §). Enligt den ska Finansinspektionen förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, tillsynslagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag vars ledning inte uppfyller kraven i tillsynslagen (prop. 2013/14:228 s. 241 f.).

Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska ingripandemöjligheterna gälla även vid överträdelse av värdepappersbolagsförordningen och för värdepappersinriktade holdingföretag. Bestämmelsen i tillsynslagen bör därför kompletteras i fråga om detta.

13.4 Särskilt kapitalbaskrav, särskilt likviditetskrav och övriga tillsynsåtgärder

13.4.1 Särskilt kapitalbaskrav

Regeringens förslag: Bestämmelsen i tillsynslagen om särskilt kapitalbaskrav ska gälla bara för kreditinstitut.

I tillsynslagen ska det tas in en ny bestämmelse om särskilt kapitalbaskrav för värdepappersbolag. Finansinspektionen ska få besluta om ett sådant särskilt kapitalbaskrav, om

- något av kraven i lagen om värdepappersmarknaden i fråga om soliditet, likviditet, riskhantering, ersättningssystem, genomlysning samt interna riktlinjer och instruktioner inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få bolaget att rätta till bristerna inom rimlig tid,
- ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka väsentliga risker som bolaget är eller kan bli exponerat för och väsentliga risker som bolaget utsätter det finansiella systemet för,
- värdepappersbolaget inte skulle kunna avveckla positioner i handelslagret under kort tid, under normala marknadsförhållanden, utan att ådra sig betydande förluster,

- granskningen av de interna modellerna enligt värdepappersbolagsförordningen visar att värdepappersbolagets brister avseende kraven för att tillämpa de interna modellerna sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalnivåer, eller
- värdepappersbolaget vid upprepade tillfällen låter bli att skaffa eller bibehålla tillräckliga nivåer av ytterligare kapital som beslutats av Finansinspektionen.

Ett beslut om särskilt kapitalbaskrav ska vara skriftligt och grunda sig på översyn och utvärdering av värdepappersbolaget. Finansinspektionen ska få avstå från att fatta beslut om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om värdepappersbolaget gör rättelse eller om någon myndighet har vidtagit åtgärder mot bolaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga. Om överträdelsen är så allvarlig att tillståndet ska återkallas ska det inte heller fattas något beslut om ett särskilt kapitalbaskrav. Ett beslut ska få fattas även avseende ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag, om Finansinspektionen anser att det är motiverat.

Finansinspektionen ska få tillämpa bestämmelserna om ingripande i lagen om värdepappersmarknaden om ett värdepappersbolag inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt tillsynslagen.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sveriges advokatsamfund* anser att det är oklart vilka kriterier som Finansinspektionen ska tillämpa vid beslut om ett särskilt kapitalbaskrav och att detta skulle innebära att det är svårt för inspektionen att tillämpa regelverket på ett korrekt, konsekvent och förutsägbart sätt.

Skälen för regeringens förslag: Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska den behöriga myndigheten kunna kräva att värdepappersföretag har ytterligare kapital utöver det kapitalbaskrav som gäller enligt värdepappersbolagsförordningen (artikel 39.2 a i värdepappersbolagsdirektivet). I direktivet anges förutsättningarna för att ställa ett särskilt kapitalbaskrav och en uttömmande lista över de situationer som kan ligga till grund för ett beslut om det (artikel 40). I listan (artikel 40.1) anges följande fem situationer.

a) Värdepappersföretaget är exponerat för risker eller riskelement eller innebär risker för andra som är väsentliga och som inte täcks av eller inte i tillräcklig omfattning täcks av det kapitalbaskrav, och i synnerhet K-faktorkraven, som anges i del tre eller fyra i värdepappersbolagsförordningen.

b) Värdepappersföretaget uppfyller inte kraven i artiklarna 24 och 26 i direktivet och det är osannolikt att andra tillsynsåtgärder ger tillräcklig förbättring av styrformer, processer, rutiner och strategier inom en lämplig tidsram.

c) Justeringarna avseende den försiktiga värderingen av handelslaget är otillräckliga för att värdepappersföretaget under normala marknadsförhållanden ska kunna avyttra eller säkra sina positioner inom kort tid utan att drabbas av betydande förluster.

d) Den översyn som genomförts i enlighet med artikel 37 i direktivet visar att en bristande efterlevnad av kraven för tillämpningen av de tillåtna interna modellerna sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalnivåer.

e) Värdepappersföretaget underlåter vid upprepade tillfällen att upprätta eller bibehålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas enligt artikel 41 i direktivet.

I gällande svensk rätt finns bestämmelser om särskilt kapitalbaskrav för kreditinstitut och värdepappersbolag i tillsynslagen (2 kap. 1 §). Även om de bestämmelserna är mycket lika reglerna i värdepappersbolagsdirektivet är förutsättningarna för att ställa ett särskilt kapitalbaskrav på värdepappersbolag annorlunda i flera avseenden. Exempelvis är en för värdepappersbolag unik situation som kan föranleda ett sådant krav att justeringar av värderingen av handelslagret är otillräckliga för att bolaget under kort tid ska kunna sälja eller säkra sina positioner utan betydande förluster (artikel 40.1 c, se ovan). En annan situation är att värdepappersbolaget vid upprepade tillfällen underlåter att skaffa eller behålla kapitalbas (artikel 40.1 e, se ovan). För att genomföra reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om särskilt kapitalbaskrav bör de nuvarande bestämmelserna i tillsynslagen ändras så att de bara gäller för kreditinstitut och det i en ny bestämmelse i lagen regleras om särskilt kapitalbaskrav för värdepappersbolag.

Det bör i den nya bestämmelsen förtydligas att ett beslut om särskilt kapitalbaskrav, grundat på att något av de angivna kraven i 8 kap. lagen om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt, ska meddelas bara om det inte är sannolikt att andra åtgärder skulle vara tillräckliga för att säkerställa att dessa krav kan vara uppfyllda inom en lämplig tidsram (se artikel 40.1 b i värdepappersbolagsdirektivet och jfr 2 kap. 1 § tillsynslagen). Finansinspektionen får avstå från att fatta beslut om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om bolaget gör rättelse eller om någon myndighet har vidtagit åtgärder mot bolaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga. Om överträdelsen är så allvarlig att tillståndet ska återkallas ska inte heller något beslut om ett särskilt kapitalbaskrav fattas (jfr 2 kap. 1 e § tillsynslagen). I lagen bör det också anges att beslutet ska vara skriftligt, för att genomföra kravet i värdepappersbolagsdirektivet på skriftlig motivering i (artikel 40.5).

Sveriges advokatsamfund anser att det är oklart vilka kriterier som Finansinspektionen ska tillämpa vid beslut om en särskild kapitalbasnivå. När det gäller tillämpningen av den föreslagna nya bestämmelsen ges ledning i de berörda artiklarna i värdepappersbolagsdirektivet. I direktivet finns även en uttömmande uppräknig av de situationer då Finansinspektionen ska besluta om ett särskilt kapitalbaskrav (artikel 40.1, se ovan). Ett beslut om särskilt kapitalbaskrav bör även få fattas avseende ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt värdepappersbolagsförordningen, om Finansinspektionen anser att det är motiverat (artikel 40.7 i värdepappersbolagsdirektivet).

Finansinspektionen bör, liksom i dag, kunna ingripa mot ett värdepappersbolag vid bristande uppfyllnad av ett särskilt kapitalbaskrav.

Prop. 2020/21:173 Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska behöriga myndigheter under-
rätta resolutionsmyndigheter om beslut om särskilda kapitalbaskrav
(artikel 43). Denna fråga behandlas i avsnitt 12.5.

13.4.2 Riktlinje för ytterligare kapitalbas

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få besluta att ett värdepappersbolag ska ha en kapitalbasnivå som med tillräcklig marginal överstiger kraven enligt värdepappersbolagsförordningen för att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelser av kapitalbaskraven eller hotar värdepappersbolagets förmåga att avveckla verksamheten på ett ordnat sätt. Finansinspektionen ska granska nivån och meddela bolaget om nivån är tillräcklig eller om den ska justeras. Om Finansinspektionen anser att nivån ska justeras, ska den meddela bolaget den sista dag då justeringen ska ha gjorts.

Möjligheten att besluta att ett värdepappersbolag ska ha en sådan kapitalbasnivå ska inte gälla ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sveriges advokatsamfund* anser att det är oklart vilka kriterier som Finansinspektionen ska tillämpa vid beslut om en särskild kapitalbasnivå, vilket innebär att det är svårt för inspektionen att tillämpa regelverket på ett korrekt, konsekvent och förutsägbart sätt.

Skälen för regeringens förslag: Enligt värdepappersbolagsdirektivet får en behörig myndighet kräva att ett värdepappersföretag har en kapitalbasnivå som med tillräcklig marginal överstiger kraven enligt värdepappersbolagsförordningen för att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelser av kapitalbaskraven eller hotar värdepappersföretagets förmåga att avveckla och lägga ned verksamheten på ett ordnat sätt (artikel 41.1). Möjligheten att lämna sådana riktlinjer för ytterligare kapitalbas ska dock inte gälla små och icke-sammanlänkade företag. Det är fråga om ett uttryckligt krav som den behöriga myndigheten får ställa på ett värdepappersföretag. Det är dock företaget självt som ska fastställa exakt vilken kapitalbasnivå som är tillräcklig och myndigheten som ska granska nivån och meddela företaget sina slutsatser, dvs. om nivån är tillräcklig eller om den ska justeras. Om den behöriga myndigheten anser att nivån ska justeras, ska myndigheten meddela företaget den sista dag då justeringen ska ha gjorts.

De åtgärder som en behörig myndighet enligt värdepappersbolagsdirektivet ska kunna vidta torde i och för sig rymmas inom Finansinspektionens möjlighet att enligt lagen om värdepappersmarknaden förelägga ett värdepappersbolag att ”vidta någon annan åtgärd” (25 kap. 1 § andra stycket). Ett sådant ingripande förutsätter dock att bolaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt den lagen eller andra författningar som reglerar bolagets verksamhet, eller att det är sannolikt att bolaget inom tolv månader inte kommer att uppfylla sådana skyldigheter. Kravet på ytterligare kapital enligt värdepappersbolagsdirektivet är dock inte kopplat till någon överträdelse av lag eller annan författning, utan det är fråga om

en preventiv åtgärd för att säkerställa att bolaget klarar konjunktursvängningar på ett ordnat sätt. Kravet är dessutom kopplat till det kapitalbaskrav som den behöriga myndigheten får besluta om som en tillsynsåtgärd (artikel 39.2 a, se avsnitt 13.4.2) på så sätt att om bolaget inte justerar sitt kapital i tillräcklig omfattning, kan myndigheten besluta om särskilt kapitalbaskrav. Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om särskilt kapitalbaskrav bör därför genomföras i en motsvarande bestämmelse i tillsynslagen.

Sveriges advokatsamfund anser att det är oklart vilka kriterier som Finansinspektionen ska tillämpa vid beslut om en särskild kapitalbasnivå. För tillämpningen av den föreslagna nya bestämmelsen ges viss ledning i reglerna i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 41, se ovan). Där anges att när det gäller beslut om ett kapitalbaskrav som överstiger kraven i värdepappersbolagsförordningen, ska värdepappersföretagets storlek, systemviktighet samt arten, omfattningen och komplexiteten hos verksamheten beaktas.

I avsnitt 12.5 behandlas genomförandet av reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om skyldighet för behöriga myndigheter att underrätta berörda resolutionsmyndigheter om förväntade justeringar av ett särskilt kapitalbaskrav (se artiklarna 41.2 och 43).

13.4.3 Särskilt likviditetskrav

Regeringens förslag: Det ska införas en bestämmelse i tillsynslagen om att Finansinspektionen ska få besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som bolaget är eller kan bli exponerat för.

Ett sådant beslut ska dock inte få fattas för ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag som har undantagits från likviditetskraven i värdepappersbolagsförordningen.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag. Utredningens förslag har dock en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag: Enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 39.2 k) ska den behöriga myndigheten som en tillsynsåtgärd kunna besluta att ett värdepappersföretag ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav. Denna möjlighet ska dock inte gälla för sådana små och icke-sammanlänkade företag som enligt ett beslut enligt värdepappersbolagsförordningen är undantagna från likviditetskraven i förordningen (artikel 42.1 värdepappersbolagsdirektivet jämförd med artikel 43.1 i värdepappersbolagsförordningen).

Förutsättningarna för att besluta om ett särskilt likviditetskrav för värdepappersbolag enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 42) motsvarar i huvudsak förutsättningarna för att besluta om ett särskilt likviditetskrav enligt kapitaltäckningsdirektivet (artiklarna 104.1 k och 105). I båda direktiven anges att ett skäl för att besluta om ett särskilt likviditetskrav är att det behövs för att täcka risker (likviditetsrisker) som

Prop. 2020/21:173 inte täcks av de grundläggande kraven. Brister i förhållande till kraven på styrformer och processer m.m. anges i båda direktiven som ett skäl för att ålägga företaget ett särskilt likviditetskrav. Trots vissa mindre skillnader i ordalydelse torde syftet vara detsamma i båda direktiven. Det är inte brister i styrning och kontroll i sig som ska leda till ett särskilt likviditetskrav utan om sådana brister i sin tur riskerar att leda till att företaget i fråga inte i tillräcklig utsträckning kan hantera sina likviditetsrisker. Ett särskilt likviditetskrav ska således kunna beslutas för ett värdepappersföretag om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som företaget är eller kan bli exponerat för. Och otillräcklig styrning och kontroll är en av flera omständigheter som kan göra det nödvändigt. Den bestämmelse i tillsynslagen som genomför reglerna i kapitaltäckningsdirektivet (2 kap. 2 §) är utformad just så (tidigare beteckning 2 kap. 3 §, se prop. 2013/14:228 s. 229–231). Bestämmelsen i tillsynslagen ska dock bör dock i enlighet med bedömningen i avsnitt 13.4.1 gälla bara för kreditinstitut. Det behöver därför införas en motsvarande bestämmelse om att Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som bolaget är eller kan bli exponerat för.

I enlighet med värdepappersbolagsdirektivet bör det dessutom anges i tillsynslagen att ett sådant beslut inte ska få fattas för ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag som har undantagits från likviditetskraven i värdepappersbolagsförordningen.

13.4.4 Övriga ingripandebefogenheter

Regeringens bedömning: Finansinspektionen har enligt gällande rätt de övriga ingripandebefogenheter som den behöriga myndigheten ska ha enligt värdepappersbolagsdirektivet.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: De befogenheter som den behöriga myndigheten ska ha enligt värdepappersbolagsdirektivet (artikel 39.2 b–j och l i värdepappersbolagsdirektivet), utöver dem som behandlas i avsnitten 13.4.1–13.4.3, motsvarar befogenheter som den behöriga myndigheten ska ha enligt kapitaltäckningsdirektivet (artikel 104.1 b–j och l). Reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om att åtgärder ska kunna vidtas om den behöriga myndigheten har bevis för att värdepappersföretaget sannolikt kommer att bryta mot kraven inom tolv månader (artikel 38), motsvaras av regler i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 102.1 b). Det är i samtliga fall fråga om befogenheter att ålägga företag att vidta olika åtgärder, begränsa verksamheten på visst sätt och förbjuda vissa ageranden.

Vid genomförandet i svensk rätt av kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att dessa befogenheter alla ryms inom Finansinspektionens befogenhet att förelägga företagen att vidta olika former av åtgärder enligt lagen om värdepappersmarknaden (25 kap. 1 §, se prop. 2013/14:228 s. 222).

Av tydlighetsskäl gjordes det dock ett förtydligande i lagen så att det numera uttryckligen anges att Finansinspektionen får vidta den ingripande åtgärden att förbjuda utdelningar och räntebetalningar (artikel 104.1 i kapitaltäckningsdirektivet, som motsvarar artikel 39.2 i värdepappersbolagsdirektivet). Bestämmelsen kompletterades även så att ett ingripande också ska ske om det är sannolikt att ett värdepappersbolag inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt den lagen eller andra författningar som reglerar bolagets verksamhet. Finansinspektionen har därmed enligt gällande svensk rätt även de motsvarande befogenheter som den behöriga myndigheten ska ha enligt värdepappersbolagsdirektivet (artiklarna 38 och 39.2 b–j och l). Några lagstiftningsåtgärder behövs därför inte för att genomföra direktivet i dessa delar.

I värdepappersbolagsdirektivet (artikel 39.2 m) finns dock en i förhållande till kapitaltäckningsdirektivet ny befogenhet, nämligen att kräva att ett värdepappersföretag ska minska säkerhetsriskerna i sina nätverks- och informationssystem för att säkerställa konfidentialitet, integritet och tillgänglighet hos processerna, uppgifterna och tillgångarna. Liksom övriga befogenheter är det fråga om att förelägga ett företag att vidta åtgärder, vilket redan är en befogenhet som Finansinspektionen har enligt lagen om värdepappersmarknaden (25 kap. 1 §). Någon lagstiftningsåtgärd för att genomföra värdepappersbolagsdirektivet i den delen behövs därför inte.

14 Övriga frågor

14.1 Ändringar i MiFID II

14.1.1 Inledning

Genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 64) har det även gjorts ändringar i MiFID II. Vissa av ändringarna är föranledda av det nya kapitaltäckningsregelverket. Det gäller ändringarna i MiFID II i fråga om kraven på startkapital för värdepappersföretag (artiklarna 8 och 15, se avsnitt 8) och reglerna om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter (artikel 81.3, se avsnitt 14.1.4). De nya reglerna om underrättelseskyldighet för den behöriga myndigheten när vissa stora värdepappersföretag ansöker om tillstånd som kreditinstitut behandlas dock inte i denna proposition (artikel 95a, se avsnitt 3).

Övriga ändringar i MiFID II som har gjorts genom värdepappersbolagsdirektivet hänför sig inte till kapitaltäckningsreglerna utan rör filialer och gränsöverskridande verksamhet i fråga om företag från tredjeland (artiklarna 41 och 42) och ändringar i reglerna om s.k. tick-size (budsteg) på reglerade marknader (artikel 49.1). Dessa ändringar behandlas i avsnitten 14.1.2 och 14.1.3.

14.1.2 Företag från tredjeland

Regeringens bedömning: Det krävs inga lagstiftningsåtgärder för att genomföra ändringarna i reglerna i MiFID II om tillstånd för företag från tredjeland att etablera en filial i ett land inom EES eller om att tillhandahålla tjänster till kunder inom EES utslutande på kundens eget initiativ.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning

Filialer till företag från tredjeland

I MiFID II finns regler om tillstånd för ett företag från tredjeland att etablera en filial i EU (artikel 41). De innebär i korthet att den behöriga myndigheten i det land där filialen ska etableras ska kontrollera att vissa förutsättningar är uppfyllda, bl.a. att filialen kan uppfylla en rad skyldigheter i fråga om organisation, kundskydd, transparens och rapportering. Genom den ändring som har gjorts genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 64.3), ställs även krav på årlig rapportering från filialen till den behöriga myndighet som har beviljat tillståndet. Rapporteringen ska avse omfattningen av filialens tjänster och verksamhet i den aktuella medlemsstaten, vissa exponeringar i det egna lagret mot motparter i EU, totala värdet av finansiella instrument från motparter i EU som har garanterats (när filialen tillhandahåller investeringstjänsten garantiverksamhet för finansiella instrument), styrningsformer och personer som har nyckelfunktioner i filialen m.m. (artikel 41.3). Den behöriga myndigheten ska i sin tur på begäran lämna viss information till Esma (artikel 41.4 i MiFID II). Vidare ställs krav på samarbete mellan olika behöriga myndigheter när filialen ingår i en koncern som berör flera behöriga myndigheter (artikel 41.5). Kommissionen får anta rättsakter med närmare bestämmelser om formatet för filialernas rapportering (artikel 41.6).

I lagen om värdepappersmarknaden anges de krav som gäller för att ett företag som hör hemma utanför EES ska få driva värdepappersrörelse från filial i Sverige (4 kap. 4 §). Det anges inte som en uttrycklig förutsättning att filialen ska lämna viss information. En förutsättning för tillstånd är emellertid att ”det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med bestämmelserna i denna lag, förordningen om marknader för finansiella instrument, föreskrifter som meddelats med stöd av lagen och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige” (4 kap.4 § 8). Värdepappersinstitut (bl.a. utländska företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige, se definitionen i 1 kap. 4 b §) ska lämna Finansinspektionen upplysningar om sin verksamhet enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen (23 kap. 2 §). Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett företag ska lämna och när upplysningarna ska lämnas (23 kap. 15 § 1). Även de ovannämnda nya kraven på rapportering som har införts i MiFID II bör genomföras i föreskrifter som meddelas med stöd

av det bemyndigandet. Det blir därmed en förutsättning för att ett utländskt företag som hör hemma utanför EES ska få tillstånd att driva värdepappersrörelse från filial i Sverige att det finns skäl att anta att även de rapporteringskraven fullgörs i enlighet med föreskrifterna. I lagen om värdepappersmarknaden finns en generell bestämmelse om Finansinspektionens skyldighet att samarbeta och utbyta information med bl.a. andra behöriga myndigheter och Esma (23 kap. 5 §). Några lagstiftningsåtgärder för att genomföra de nu aktuella nya reglerna i MiFID II behövs därför inte.

Gränsöverskridande verksamhet

I MiFID II finns regler som innebär att om ett företag från tredjeland som tillhandahåller en investeringstjänst eller utför en investeringsverksamhet uteslutande på kundens initiativ, så ska detta inte anses vara en sådan situation som kräver tillstånd från den behöriga myndigheten i det land där kunden befinner sig (artikel 42.1). Genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 64.4) har de reglerna kompletterats med ett förtydligande om att om ett företag från tredjeland, ett annat företag som har nära förbindelser med detta företag eller andra som agerar för företagets räkning söker upp kunder eller potentiella kunder i EU, ska detta inte anses som att tjänsterna tillhandahålls på kundens initiativ (artikel 42.1 andra stycket i MiFID II).

Vid genomförandet i svensk rätt av MiFID II betraktades de nu aktuella reglerna i direktivet som en tolkningsregel för vad som avses med tillståndspliktig värdepappersrörelse inom ett lands territorium. Den situation som beskrivs i direktivet var redan enligt gällande svensk rätt en sådan situation i vilken det inte krävdes något tillstånd enligt lagen om värdepappersmarknaden (prop. 2016/17:162 s. 467). I svensk rätt betraktas det inte som tillhandahållande av tjänster i Sverige, om en person här i landet på eget initiativ vänder sig till ett företag utomlands för att få en tjänst utförd (jfr t.ex. prop. 2010/11:135 s. 135). Om företaget, eller någon som företräder eller kan anses företräda företaget, söker upp kunder i Sverige är det dock fråga om att företaget tillhandahåller tjänster i Sverige, varför tillstånd krävs. Detta följer redan av gällande rätt och det krävs därför inte någon lagändring för att genomföra det förtydligande tillägg som har gjorts i reglerna i MiFID II.

14.1.3 Tick-size

Regeringens förslag: I bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden om att en börs ska ha regler om minsta tillåtna prisändring (s.k. *tick-size* eller budsteg) ska det införas ett undantag som innebär att reglerna inte ska hindra en börs från att matcha order av stor omfattning på mittpunkten mellan aktuella köp- och säljbud.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Bestämmelserna om minsta tillåtna prisändring ska kompletteras

Enligt MiFID II ska en reglerad marknad ha regler om gränser för hur priset ändras (s.k. tick-size eller budsteg) för aktier, depåbevis, andelar i s.k. börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument samt andra finansiella instrument för vilka kommissionen har antagit tekniska standarder (artikel 49.1). Samma regler ska tillämpas av den som driver en MTF- eller OTF-plattform (artikel 18.5).

Genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 64.5) har reglerna i MiFID II ändrats så att det också anges att kravet inte ska ”hindra reglerade marknader från ordermatchning av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden”. Med detta torde avses att kraven inte ska hindra att order av stor omfattning (eng. *large in scale*), för vilka det finns undantag från transparenskraven före handel (se t.ex. artikel 4.1 c i MiFIR i fråga om aktieinstrument) matchas på mittpunkten mellan två budsteg.

De nu aktuella reglerna i MiFID II har i svensk rätt genomförts i motsvarande bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden (13 kap. 1 i §). För att genomföra den ändring som har gjorts i direktivet, bör de bestämmelserna kompletteras med att kravet inte hindrar att order av stor omfattning matchas på mittpunkten mellan aktuella köp- och säljbud.

Befintliga bestämmelser kan tillämpas fram till dess att lagändringen träder i kraft

Huvudregeln i värdepappersbolagsdirektivet är, liksom i många andra EU-direktiv, att medlemsstaterna ska anta och offentliggöra de bestämmelser som krävs för att genomföra direktivet 18 månader efter det att direktivet trätt i kraft (se artikel 67.1 första stycket). När det gäller de nya reglerna om tick-size som har införts i MiFID II ska anges dock att medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa dem redan tre månader efter att värdepappersbolagsdirektivet har trätt i kraft (artikel 67.1 andra stycket i värdepappersbolagsdirektivet). Som det är formulerat i direktivet torde det inte krävas att medlemsstaterna antar några nya bestämmelser inom den angivna tidsfristen, utan tillämpar befintliga bestämmelser så att de inte hindrar en börs från ordermatchning av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden. Regeringen instämmer med utredningen att det tillägg som har gjorts i MiFID II bör betraktas som ett tydligt tolkningsunderlag vid en direktivkonform tolkning av de befintliga bestämmelserna i nationell rätt och att detta måste anses leda upp till direktivets krav. Det är därför inte nödvändigt att de ändringar i bestämmelsen om tick-size i lagen om värdepappersmarknaden som föreslås ovan träder i kraft vid ett tidigare datum än övriga lagändringar som föreslås i denna proposition, se avsnitt 15.2.1.

Regeringens bedömning: Ändringen i reglerna i MiFID II om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter i EU i kräver inte några lagstiftningsåtgärder.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I MiFID II finns regler om informationsutbyte mellan olika behöriga myndigheter inom EU (artikel 81). Det anges vad den information som utbyts får användas för, bl.a. för att kontrollera att förutsättningarna för att värdepappersföretag ska få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta övervakningen av verksamheten (artikel 81.3 a). Genom den ändring som har gjorts genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 64.6) har den tidigare hänvisningen till kapitaltäckningsdirektivet tagits bort. I svensk rätt har reglerna i MiFID II om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter genomförts genom en allmänt hållen bestämmelse i lagen om värdepappersmarknaden (23 kap. 5 §). Ändringen i de reglerna i direktivet kräver därför inte några lagstiftningsåtgärder.

14.2 Ändringar i krishanteringsdirektivet

Regeringens förslag: Definitionen av värdepappersbolag i lagen om resolution ska ändras så att den bara omfattar värdepappersbolag som har tillstånd för handel för egen räkning eller för garantigivning avseende finansiella instrument och placering av finansiella instrument med ett fast åtagande.

Definitionen av kreditinstitut i samma lag ska utvidgas så att den även omfattar sådana värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot kunders medel på konto.

I lagen om resolution ska

- det i definitionerna av gruppbaserad och kapitalbas tas in hänvisningar till värdepappersbolagsförordningen,
- det i definitionen av tillsynskollegium tas in en hänvisning till värdepappersbolagsdirektivet,
- kortformerna värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet införs,
- hänvisningen till vissa slags värdepappersbolag tas bort ur bestämmelsen om tillämpningen av bestämmelser om metod för riskjustering av resolutionsavgiften, och
- bestämmelsen om avgiftsunderlaget för resolutionsavgiften kompletteras med en hänvisning till bestämmelserna om kapitalbas i värdepappersbolagsförordningen.

I lagen om värdepappersmarknaden ska det i bestämmelserna om Finansinspektionens samråd med andra behöriga myndigheter och om

inspektionens godkännande av koncerninternt finansiellt stöd införs hänvisningar till värdepappersbolagsdirektivet.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Definitionen av värdepappersbolag i lagen om resolution

Genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 63.1) har det gjorts en ändring i definitionen av värdepappersföretag i krishanteringsdirektivet (artikel 2.1.3). Krishanteringsdirektivet är i svensk rätt huvudsakligen genomfört genom lagen om resolution. Definitionen av värdepappersbolag i den lagen behöver därför ändras (2 kap. 1 §). Med värdepappersbolag avses i den lagen i dag ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen.

I den nya definitionen av värdepappersföretag i krishanteringsdirektivet anges att det är ett företag enligt definitionen av värdepappersföretag i artikel 4.1.22 i värdepappersbolagsförordningen (vilken i sin tur hänvisar till definitionen i artikel 4.1.1 i MiFID II) som omfattas av det krav på startkapital som föreskrivs i artikel 9.1 i värdepappersbolagsdirektivet. I avsnitt 8 föreslås att artikel 9.1 i värdepappersbolagsdirektivet ska genomföras genom ändringar i bestämmelserna om startkapital för värdepappersbolag i lagen om värdepappersmarknaden (3 kap. 6 §). Avgränsningen genom hänvisningen till kravet på startkapital innebär att det bara är sådana värdepappersbolag som har tillstånd för handel för egen räkning (2 kap. 1 § 3 lagen om värdepappersmarknaden) eller garanti-givning avseende finansiella instrument och placering av finansiella instrument med ett fast åtagande (2 kap. 1 § 6 samma lag), och för vilka gäller ett krav på startkapital som motsvarar minst 750 000 euro, som ska anses utgöra värdepappersbolag enligt lagen om resolution. Definitionen av värdepappersbolag i lagen om resolution bör ändras i enlighet med det och bara omfatta värdepappersbolag för vilka detta krav på startkapital gäller.

Utvidgning av definitionen av kreditinstitut i lagen om resolution

Värdepappersbolag med tillstånd till att ta emot kunders medel på konto ska betraktas som kreditinstitut (se avsnitt 7.3) eftersom de omfattas av definitionen av kreditinstitut i tillsynsförordningen. Definitionen av kreditinstitut i krishanteringsdirektivet bygger på motsvarande definition i tillsynsförordningen. Sådana bolag bör därför omfattas av definitionen av kredit-

Ändringar av vissa andra definitioner i lagen om resolution

Definitionerna av gruppbaserad och kapitalbas i lagen om resolution hänvisar till vissa bestämmelser i tillsynsförordningen (2 kap. 1 §). Genom införandet av det nya kapitaltäckningsregelverket kommer denna hänvisning att vara relevant bara för kreditinstitut och för de värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen (se avsnitt 5.2.7). Övriga värdepappersbolag ska i stället tillämpa bestämmelser i värdepappersbolagsförordningen. Definitionerna av gruppbaserad och kapitalbas i lagen om resolution genomför motsvarande definitioner i krishanteringsdirektivet (artikel 2). De definitionerna i det direktivet har inte ändrats genom värdepappersbolagsdirektivet. Enligt värdepappersbolagsförordningen (artikel 65) ska dock hänvisningar till tillsynsförordningen i andra unionsakter läsas som hänvisningar till värdepappersbolagsförordningen vid tillämpning av tillsynskrav för värdepappersföretag. Definitionerna av gruppbaserad och kapitalbas i lagen om resolution bör därför kompletteras med hänvisningar till relevanta bestämmelser i värdepappersbolagsförordningen.

Definitionen av tillsynskollegium i lagen om resolution (2 kap. 1 §) hänvisar till regler om tillsynskollegier i kapitaltäckningsdirektivet. Det nya kapitaltäckningsregelverket innebär att denna hänvisning kommer att vara relevant bara för kreditinstitut och de värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen. Övriga värdepappersbolag ska i stället tillämpa bestämmelser som genomför värdepappersbolagsdirektivet.

Definitionen av tillsynskollegium i lagen om resolution genomför motsvarande definition i krishanteringsdirektivet. Inte heller denna definition i krishanteringsdirektivet har ändrats genom värdepappersbolagsdirektivet. I värdepappersbolagsdirektivet (artikel 65) anges dock att vid ”tillsyn över och resolution av värdepappersföretag ska hänvisningar till kapitaltäckningsdirektivet i andra unionsakter läsas som hänvisningar till värdepappersbolagsdirektivet”. Definitionen av tillsynskollegium i lagen om resolution bör därför kompletteras med en hänvisning till motsvarande regler om tillsynskollegier i värdepappersbolagsdirektivet.

I lagen om resolution bör också kortformerna värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet införas.

Resolutionsavgifter

Enligt lagen om resolution (27 kap. 13 §) ska vissa artiklar i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution som handlar om metoden för riskjustering av resolutionsavgift inte tillämpas på vissa slags värdepappersbolag. I bestämmelsen i lagen hänvisas även till tillsynsförordningen. Eftersom de ändringar som har gjorts i kapitaltäckningsregelverket innebär att sådana värdepappersbolag som anges i bestämmelsen inte längre ska tillämpa tillsynsförordningen, bör hänvisningen till de värdepappersbolagen tas bort.

I lagen om resolution finns det även bestämmelser om avgiftsunderlaget (27 kap. 14 §). I bestämmelserna finns en hänvisning till bestämmelserna

Prop. 2020/21:173 om kapitalbas i tillsynsförordningen. Eftersom de flesta värdepappersbolag i fortsättningen ska tillämpa värdepappersbolagsförordningen, bör det i bestämmelsen i lagen införas en hänvisning av till bestämmelserna om kapitalbas i värdepappersbolagsförordningen.

Komplettering av hänvisningar i lagen om värdepappersmarknaden

I lagen om värdepappersmarknaden finns det i några bestämmelser som hänför sig till krishanteringsdirektivet hänvisningar till regler i kapitaltäckningsdirektivet. Det ena fallet är en bestämmelse i lagen om värdepappersmarknaden om att Finansinspektionen, i de fall inspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer (8 a kap. 9 §). Det andra fallet gäller en bestämmelse om avtal om koncerninternt finansiellt stöd (8 b kap. 4 §). Enligt den bestämmelsen krävs det för att Finansinspektionen ska godkänna ett sådant stöd att det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller i fråga om kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i det direktivet vid tidpunkten för det finansiella stödet. Nämnade bestämmelser genomför artikel 8.1 respektive 23.1 i krishanteringsdirektivet. De artiklarna har inte ändrats genom värdepappersbolagsdirektivet, men på samma sätt som beskrivs ovan i fråga om definitionen av tillsynskollegium i lagen om resolution bör det som anges i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 65) tolkas så att regler som rör värdepappersföretag, som tidigare fanns i kapitaltäckningsdirektivet, bör läsas som hänvisningar till motsvarande regler i värdepappersbolagsdirektivet. I de ovan nämnda bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden bör det därför införas hänvisningar även till värdepappersbolagsdirektivet.

14.3 Ändringar i buffertlagen

Regeringens förslag: I lagen om kapitalbuffertar ska

- bestämmelserna om att små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert och kravet på kontracyklisk buffert tas bort,
- bemyndigandena för regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om kriterier för vilka värdepappersbolag som får undantas tas bort,
- definitionen av termen värdepappersbolag tas bort, och
- definitionen av termen institut justeras på sådant sätt att de värdepappersbolag som ska ingå där ska vara sådana som ska tillämpa tillsynsförordningen.

Utredningens förslag överensstämmer inte med regeringens förslag. Utredningen föreslår att definitionen av värdepappersbolag i lagen om kapitalbuffertar bara ska omfatta sådana värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om att en medlemsstat får undanta små och medelstora värdepappersföretag från kraven att upprätthålla en kapitaltäckningsbuffert och en kontrycklig kapitalbuffert (artiklarna 129.2–129.4 och 130.2–130.4). Reglerna har i svensk rätt genomförts genom bestämmelser i buffertlagen och på lägre nivå (prop. 2013/14:228 s. 644 och prop. 2020/21:36 s. 594).

Genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 62.22 och 62.23) har de ovannämnda reglerna i kapitaltäckningsdirektivet upphävts. Bestämmelserna i buffertlagen om att små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert och kravet på kontrycklig buffert bör därför tas bort. I samma lag bör även bemyndigandena för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om kriterier för vilka värdepappersbolag som får undantas också tas bort.

När de ovan nämnda bestämmelserna tagits bort kommer det i buffertlagen inte att finnas några bestämmelser som enbart rör värdepappersbolag. Definitionen av termen värdepappersbolag i buffertlagen (2 kap. 1 §) bör därför tas bort.

Genomförandet av värdepappersbolagsdirektivet innebär att flertalet värdepappersföretag inte längre ska tillämpa kapitaltäckningsdirektivet. Bland de regler som inte längre ska tillämpas finns reglerna om kapitalbufferingar som i svensk rätt har genomförts genom bestämmelser i buffertlagen. De värdepappersbolag som omfattas av artikel 1.2 eller 1.5 i värdepappersbolagsförordningen (se avsnitt 7.2) och värdepappersbolag med tillstånd att lämna kunder kredit och ta emot kunders medel på konto (se avsnitt 7.3) ska dock tillämpa bl.a. avdelning VII i kapitaltäckningsdirektivet, där reglerna om kapitalbuffertar finns. Tillämpningsområdet för buffertlagen bör därför anpassas så att bara sådana värdepappersbolag omfattas av lagen. Definitionen av termen institut i buffertlagen (2 kap. 1 §), som bl.a. innefattar värdepappersbolag, bör därför justeras på sådant sätt att de värdepappersbolag som ska ingå där enbart ska vara sådana som ska tillämpa tillsynsförordningen.

14.4 Ändringar i kapitaltäckningsdirektivet

14.4.1 Utökad räckvidd av termen institut vid viss tillgångsberäkning för grupp från tredjeland

Regeringens bedömning: Ändringen av kapitaltäckningsdirektivet som innebär att värdepappersföretag ska anses som institut vid beräkning av totala värdet av tillgångar i unionen för en grupp från tredjeland kräver inte några lagstiftningsåtgärder.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I kapitaltäckningsdirektivet finns regler om beräkningen av det totala värdet av tillgångar i unionen för en grupp från tredjeland (artikel 21b.5). Beräkningen avgör när två eller flera

Prop. 2020/21:173 institut i unionen som ingår i samma grupp från tredjeland ska ha ett enda intermediärt moderföretag inom EU som är etablerat i unionen. Kravet att inrätta intermediärt moderföretag gäller om det totala värdet av gruppens tillgångar i EU uppgår till motsvarande minst 40 miljarder euro (artikel 21b.4). Dessa regler i kapitaltäckningsdirektivet har i svensk rätt genomförts genom en ny bestämmelse i tillsynslagen (7 kap. 4 §, se prop. 2020/21:36).

Genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 62.9) har det gjorts en ändring i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 21b.5) som innebär ett tillägg om att även värdepappersföretag ska omfattas av termen institut vid beräkningen av det totala värdet av tillgångarna. Det föranleder i sig inte någon ändring i den nämnda nya bestämmelsen i tillsynslagen, eftersom termen institut i den lagen redan omfattar värdepappersbolag.

14.4.2 Vissa andra ändringar i kapitaltäckningsdirektivet

Regeringens bedömning: Vissa ändringar i kapitaltäckningsdirektivet som har gjorts genom värdepappersbolagsdirektivet kräver inte några särskilda lagstiftningsåtgärder.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 62) har det gjorts flera ändringar i kapitaltäckningsdirektivet. Vissa av dem bedöms inte kräva några särskilda lagstiftningsåtgärder. Skälen för detta är följande.

I den artikel som anger tillämpningsområdet för kapitaltäckningsdirektivet (artikel 2) har det gjorts ändringar genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 62.3). Artikel 2 har inte genomförts som en motsvarande bestämmelse i lag och ändringen kräver därför inte någon lagstiftningsåtgärd.

I definitionskatalogen i kapitaltäckningsdirektivet har termen lokalt företag (artikel 3.1.4) tagits bort genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 62.4). Någon definition av den termen har inte införts i svensk lag och ändringen kräver därför inte någon lagstiftningsåtgärd.

I kapitaltäckningsdirektivet finns särskilda regler om samordning inom medlemsstater som har fler än en behörig myndighet med befogenhet att utöva tillsyn över kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut (artikel 5). I Sverige är det bara Finansinspektionen som utövar sådan tillsyn. Den ändring av dessa regler som har gjorts genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 62.5) kräver därför inte någon lagstiftningsåtgärd.

Genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 62.10) har hela avdelning IV i kapitaltäckningsdirektivet, som innehåller regler om startkapital för värdepappersföretag, tagits bort. Det kräver inte någon särskild lagstiftningsåtgärd utan tas om hand när motsvarande regler i värdepappersbolagsdirektivet genomförs i svensk rätt (se avsnitt 8).

I reglerna i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 128) om definitioner för tillämpning av kapitlet om kapitalbuffertar (avdelning VII, kapitel 4) har ett undantag för vissa värdepappersföretag tagits bort genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 62.21). Denna ändring kräver inte någon lagstiftningsåtgärd.

14.5 Övriga lagändringar

14.5.1 Ändrad titel på tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet

Regeringens förslag: Hänvisningar i lag till tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet ska ändras så att respektive rättsakts nya titel anges.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Genom värdepappersbolagsförordningen (artikel 62.1) har tillsynsförordningens titel ändrats till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012. På motsvarande sätt har kapitaltäckningsdirektivets titel ändrats genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 62.1) till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG. Ändringarna innebär att det i rättsakternas titel inte längre anges ”och värdepappersföretag”. Dessutom har kapitaltäckningsdirektivets titel även ändrats språkligt på så sätt att ordet direktiv närmast före ”2006/48/EG och 2006/49/EG” i stället skrivs i bestämd form, dvs. direktiven. De bestämmelser i lag som innehåller hänvisningar till de båda rättsakternas titel bör därför ändras på motsvarande sätt.

Detta gäller även sådana lagar som i övrigt inte berörs av ändringarna i kapitaltäckningsregelverket. När det gäller tillsynsförordningen innebär det ändringar i följande lagrum: 3 a § lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan, 9 kap. 1 § sparbankslagen (1987:619), 4 kap. 11 § lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder), 5 kap. 8 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, 1 kap. 4 § lagen (2010:751) om betaltjänster, 3 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar. För kapitaltäckningsdirektivets del är det fråga om 3 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.

14.5.2 Bemyndiganden i tillsynslagen

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter som kompletterar värdepappersbolagsförordningens bestämmelser om beräkningen av kapitalbaskrav och koncentrationsrisker.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Vissa av värdepappersbolagsförordningens bestämmelser om vad den behöriga myndigheten kan besluta om är utformade så att myndighetens beslut får verkningar för en obestämd krets adressater. Beslut av den karaktären bör meddelas genom föreskrifter på lägre nivå än lag (se prop. 2018/19:3 s. 29 f.). Det rör sig i värdepappersbolagsförordningen om möjligheten att ändra volatilitetsjusteringar för vissa typer av råvaror (artikel 30.1 tredje stycket), som rör beräkningen av kapitalbaskraven i förordningen, och möjligheten att, i enlighet med förordningen (artikel 41.2), undanta vissa exponeringar från tillämpningen av beräkningen av koncentrationsrisker. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter som kompletterar värdepappersbolagsförordningen i dessa avseende.

14.5.3 Övriga följdändringar med anledning av det nya regelverket

Regeringens förslag: Skyldigheten i kreditupplysningslagen att informera den som avses med en kreditupplysning ska gälla bara för sådana värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen.

Riksbankens underrättelseskyldighet vid en kritisk situation som uppstått i Sverige och kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i något land inom EES, ska enligt lagen om Sveriges riksbank gälla även i förhållande till berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt värdepappersbolagsdirektivet.

I en kapitaltäckningsanalys som ska lämnas enligt lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ska det även lämnas uppgifter om kapitalbasen och kapitalbaskraven enligt värdepappersbolagsförordningen.

Företag ska enligt inkomstskattelagen inte få dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av värdepappersbolagsförordningen.

Uppgifter som samlats in med stöd av bestämmelserna om rapporteringskrav i artiklarna 54 och 55 i värdepappersbolagsförordningen ska få behandlas i databasen enligt lagen om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Regeringens bedömning: I definitionen av sidoverksam försäkringsförmedlare i lagen om försäkringsdistribution bör hänvisningarna när det gäller definitionerna av kreditinstitut och värdepappersföretag i

tillsynsförordningen även i fortsättningen avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Prop. 2020/21:173

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag och bedömning. Enligt utredningens förslag ska definitionen av sidoverksam försäkringsförmedlare i lagen om försäkringsdistribution ändras så att hänvisningen när det gäller definitionerna av kreditinstitut och värdepappersföretag i tillsynsförordningen ändras så att den avser förordningen i den ursprungliga lydelsen.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Kreditupplysningslagen

I kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser om att den som avses med en kreditupplysning ska informeras i olika avseenden när en upplysning lämnas ut (11 §). Om kreditupplysningen lämnas ut till ett svenskt kreditinstitut eller värdepappersbolag, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkravet för kreditrisker med en sådan metod som avses i artikel 143.1 i tillsynsförordningen, finns vissa lättnader när det gäller informations-skyldigheten (11 § andra stycket). Eftersom det inte längre kan bli aktuellt för de värdepappersbolag som ska tillämpa värdepappersbolagsförordningen att använda den metoden, bör bestämmelsen gälla bara för sådana värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen.

Lagen om Sveriges riksbank

Enligt lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank (4 kap. 4 a §) ska Riksbanken om den får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i tillsynslagen omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt kapitaltäckningsdirektivet. Det som avses är om situationer som uppstått i Sverige och som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i något land inom EES (6 kap. 3 § andra stycket tillsynslagen). Eftersom värdepappersbolagsdirektivet gäller för de flesta värdepappersföretag bör underrättelseskyldigheten även gälla i förhållande till berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt värdepappersbolagsdirektivet. Den hänvisning till värdepappersbolagsdirektivet som bör införas i lagen bör vara statisk, se avsnitt 6.4. Av konsekvensskäl bör även hänvisningen till kapitaltäckningsdirektivet, som i dag är dynamisk, ändras till statisk.

Lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ska det i kapitaltäckningsanalysen lämnas uppgifter om kapitalbasen och kapitalbaskraven i enlighet med vad som följer av tillsynsförordningen (6 kap. 3 §). I kapitaltäckningsanalysen bör det även lämnas uppgifter om kapitalbasen och kapitalbaskraven enligt värdepappersbolagsförordningen.

Enligt inkomstskattelagen (1999:1229) får ett företag som omfattas av tillsynsförordningen inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av förordningen (24 kap. 9 § första stycket). Bestämmelser om att vissa efterställda skulder får ingå i kapitalbasen finns i tillsynsförordningen, dels i form av ”primärkapitaltillskott” (artikel 52 i tillsynsförordningen), dels i form av ”supplementärkapitalinstrument” (artikel 63). Värdepappersbolagsförordningen innehåller nya bestämmelser om kapitalbasens sammansättning och kapitalbaskrav (artiklarna 9 och 11). Dessa bestämmelser innebär dock att kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital definieras genom hänvisning till motsvarande bestämmelser i tillsynsförordningen (artikel 9.1).

Som framgår av avsnitt 16 kommer värdepappersbolagsförordningen inte bara att tillämpas av många värdepappersbolag som i dag tillämpar tillsynsförordningen utan även av vissa värdepappersbolag som i dag är helt eller till stora delar undantagna från kapitaltäckningsregelverket. För att öka neutraliteten mellan finansiering med eget kapital och finansiering med efterställda skulder bör samtliga värdepappersbolag som omfattas av värdepappersbolagsförordningen också omfattas av avdragsförbudet (jfr även prop. 2016/17:1, Förslag till statens budget, finansplan m.m. avsnitt 6.10). Regeringen anser därför att bestämmelserna i inkomstskattelagen bör anpassas så att avdragsförbudet även gäller för företag som omfattas av värdepappersbolagsförordningen.

Lagen om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

I lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna regleras vilka uppgifter som får behandlas i databasen (3 §). Det gäller bl.a. uppgifter som har samlats in med stöd av den rapporteringsskyldighet som följer av angivna artiklar i tillsynsförordningen (punkt 15). Även uppgifter som samlats in med stöd av värdepappersbolagsförordningen (artiklarna 54 och 55) bör få behandlas i databasen.

Lagen om försäkringsdistribution

I lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution finns en definition av sidoverksam försäkringsförmedlare (1 kap. 9 § 20). Med en sådan avses en försäkringsförmedlare – utom kreditinstitut och värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i tillsynsförordningen – som bedriver försäkringsdistribution som sidoverksamhet under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Definitionen genomför en motsvarande definition i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (försäkringsdistributionsdirektivet, artikel 2.1.4), vilken hänvisar till definitionerna av kreditinstitut och värdepappersföretag i tillsynsförordningen. Det direktivet har inte ändrats genom värdepappersbolagsdirektivet. Utredningen tolkar detta som att möjligheten för vissa värdepappersbolag att vara sidoverksamma försäkringsförmedlare bör bestå (jfr prop. 2017/18:216 s. 176 f.). För att det inte ska ske någon ändring i detta avseende föreslår utredningen att det i lagen ska anges att det är den

ursprungliga lydelsen av tillsynsförordningen som avses, dvs. hänvisningen till förordningen ska göras statisk. Prop. 2020/21:173

Regeringen bedömer däremot att skälet för att försäkringsdistributionsdirektivet inte har ändrats genom värdepappersbolagsdirektivet är att de nu aktuella hänvisningarna till tillsynsförordningen är dynamiska, dvs. avser tillsynsförordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Den ändring i tillsynsförordningens definitioner av kreditinstitut och värdepappersbolag som har gjorts genom värdepappersbolagsförordningen (artikel 62.3) kommer därför att påverka innebörden av den nu aktuella definitionen i försäkringsdistributionsdirektivet. Det krävs dock inte någon lagstiftningsåtgärd för att den ändrade innebörden av definitionen i direktivet ska få genomslag i motsvarande definition i svensk rätt, nämligen definitionen av sidoverksam försäkringsförmedlare i lagen försäkringsdistribution (1 kap. 9 § 20), eftersom hänvisningen till tillsynsförordningen är dynamisk i definitionen i lagen.

14.5.4 Offentliggörande av kapitaltäckningsinformation i årsredovisningen

Regeringens bedömning: Det finns inte skäl att ändra kravet på att kreditinstitut och värdepappersbolag ska offentliggöra kapitaltäckningsinformation i årsredovisningen.

Utredningen tar inte upp frågan.

Remissinstanserna: FAR anser att det finns behov av att ändra lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag så att det inte längre ska krävas att en kapitaltäckningsanalys ska ingå i årsredovisningen. Det finns inte något sådant krav i de aktuella EU-regelverken och FAR anser att genom att slopa kravet på att kapitaltäckningsinformation ska ingå i årsredovisningen skulle Sverige uppnå harmonisering med övriga Europa.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ska en kapitaltäckningsanalys ingå i årsredovisningen (2 kap. 1 §). I lagen finns även bestämmelser om att tillsynsförordningen ska beaktas vid tillämpningen av lagen och om att kapitaltäckningsanalysen ska innehålla uppgifter om kapitalbasen och kapitalbaskraven enligt vad som följer av tillsynsförordningen (5 kap. 7 § och 6 kap. 3 §). I avsnitt 14.5.3 föreslås bl.a. att det i en kapitaltäckningsanalys som ska lämnas även ska lämnas uppgifter om kapitalbasen och kapitalbaskraven enligt värdepappersbolagsförordningen.

Regeringen konstaterar att kravet på att en kapitaltäckningsanalys ska ingå i årsredovisningen har funnits under en lång tid (se prop. 1994/95:50 s. 276). Vid genomförandet i svensk rätt av kapitaltäckningsdirektivet gjordes bedömningen att kravet skulle behållas (prop. 2013/14:228 s. 134 f.). Kravet syftar ytterst till att marknadsaktörerna ska få korrekt och fullständig information om kreditinstituts och värdepappersbolags riskprofiler (jfr skäl 68 i tillsynsförordningen och samma prop. s. 134). Även om varken kapitaltäckningsdirektivet, värdepappersbolagsförordningen eller värdepappersbolagsdirektivet kräver att denna analys ingår i årsredovisning, anser regeringen, till skillnad från FAR, att det finns skäl för att

Prop. 2020/21:173 kapitaltäckningsanalysen ingår som en del i årsredovisningen i de företagen. Det finns därför inte skäl att ändra den nuvarande ordningen.

15 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

15.1 Värdepappersbolagsförordningen

Regeringens bedömning: Värdepappersbolagsförordningen kräver inte några lagstiftningsåtgärder.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Värdepappersbolagsförordningen ska, med ett par undantag, tillämpas från och med den 26 juni 2021 (artikel 66). Ett av undantagen gäller bestämmelserna i artikel 63.2 och 63.3 som rör ändringar i bestämmelser i MiFIR om s.k. tick-size eller budsteg, som ska tillämpas från och med den 26 mars 2020. Ett annat undantag är artikel 62.30, som innebär en ändring i bestämmelserna i artikel 430b.1 i tillsynsförordningen om särskilda rapporteringskrav för marknadsrisk på så sätt att de ska gälla för kreditinstitut och inte för institut, ska tillämpas från och med den 25 december 2019. Ytterligare ett undantag gäller artikel 62.32 och 62.33, som avser tillämpning av bestämmelser i MiFID II om stora exponeringar respektive kapitalbaskrav för vissa värdepappersföretag. Även dessa artiklar ska tillämpas från och med den 25 december 2019.

Värdepappersbolagsförordningen är direkt tillämplig och varken ska eller får genomföras i eller omvandlas till nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att förordningen ska börja gälla i Sverige ska därför inte vidtas.

Värdepappersbolagsförordningen innehåller i vissa övergångsbestämmelser (artiklarna 57–59) som bl.a. innebär att värdepappersföretag under en övergångsperiod får tillämpa lägre kapitalkrav än vad som följer av förordningen. Liksom förordningen i övrigt är dessa övergångsbestämmelser direkt tillämpliga.

15.2 Värdepappersbolagsdirektivet

15.2.1 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 26 juni 2021.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Utredningen föreslår att ändringen i lagen om värdepappersmarknaden, som innebär att regler för en börs om minsta tillåtna prisändring inte ska hindra en börs från att matcha order av stor omfattning på

mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden, ska träda i kraft den 1 december 2020. Prop. 2020/21:173

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Medlemsstaterna ska senast den 26 juni 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa värdepappersbolagsdirektivet (artikel 67.1). De nationella bestämmelserna ska, med ett undantag, tillämpas från och med detta datum. Lagändringarna bör därför träda i kraft samma dag.

En reglerad marknad ska enligt MiFID II ha regler om gränser för hur priset ändras (s.k. tick-size eller budsteg) för bl.a. aktier (artikel 49.1). Genom värdepappersbolagsdirektivet (artikel 64.5) har de reglerna ändrats på så sätt att den anges att kravet inte ska hindra reglerade marknader från ordermatchning av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden. Med anledning av detta föreslås i avsnitt 14.1.3 att det ska göras en motsvarande ändring i bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden (13 kap. 1 i §). Enligt värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa de nya reglerna i MiFID II redan från och med den 26 mars 2020 (artikel 67.1 andra stycket i värdepappersbolagsdirektivet). Regeringen anser i likhet med utredningen att det inte kan krävas att medlemsstaterna genomför en lagändring inom den angivna tidsfristen (se samma avsnitt). I avvaktan på att en lagändring kan träda i kraft bör de nya reglerna i MiFID II kunna följas genom att de nationella bestämmelserna som beskrivs i ovan nämnda avsnitt tolkas i enlighet med direktivet. Det finns därför inte skäl för att, som utredningen föreslår, den ändring av den bestämmelsen i lagen om värdepappersmarknaden (13 kap. 1 i §) bör träda i kraft vid ett tidigare datum än övriga lagändringar som föreslås i denna proposition.

15.2.2 Övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Undantaget för små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag från bestämmelserna i värdepappersmarknaden om soliditet, kapitalutvärdering och riskhantering ska för värdepappersbolag som vid tidpunkten för ikraftträdandet uppfyller kriterierna för att vara små och icke-sammanlänkade vara tillämpligt från den tidpunkten.

Bestämmelserna i inkomstskattelagen om avdragsförbud för ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av värdepappersbolagsförordningen ska tillämpas första gången på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 25 juni 2021.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningens förslag innehåller ingen övergångsbestämmelse om tillämpningen av bestämmelserna i inkomstskattelagen om avdragsförbud.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Värdepappersbolag som är små och icke-sammanlänkade ska enligt förslaget i avsnitt 9.2 inte tillämpa bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden om soliditet, kapitalutvärdering och riskhantering. Undantaget ska enligt förslaget börja

Prop. 2020/21:173 tillämpas när ett bolag under sex månader har uppfyllt kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag. För de bolag som redan vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna är det dock rimligt att undantaget ska gälla omedelbart. Detta bör regleras i övergångsbestämmelserna.

När det gäller den ändring i inkomstskattelagen som föreslås i avsnitt 14.5.3 bör det införas en övergångsbestämmelse om att bestämmelserna om avdragsförbud för ränteuppgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av värdepappersbolagsförordningen ska tillämpas första gången på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 25 juni 2021.

16 Förslagets konsekvenser

Regeringens bedömning: Förslagen har positiva effekter för samhälls-ekonomi och företagen.

De merkostnader som förslagen medför för Finansinspektionen bör hanteras inom befintliga budgetramar.

De eventuella merkostnader som kan uppstå för de allmänna förvaltningsdomstolarna med anledning av förslagen bör hanteras inom befintliga budgetramar.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den. *Regelrådet* efterlyser en tydligare beskrivning av de förväntade kostnaderna och tidsåtgången för de företag som berörs av det nya regelverket. *Regelrådet* anför vidare att det inte framgår i vilken mån det har gjorts någon form av beräkningar av dessa konsekvenser av kommissionen i samband med att förslaget togs fram och vad en sådan analys i sådana fall visade. *Finansinspektionen* anser att utredningens bedömning att de merkostnader som förslagen kan medföra för Finansinspektionen huvudsakligen bör rymmas inom befintliga ramar och hanteras genom omprioriteringar av befintliga resurser bygger på en underskattning av kostnaderna. *Sveriges advokatsamfund* betonar vikten av att Finansinspektionen har förmåga att hantera de alltmer komplexa regelverken på finansmarknadsområdet och anser att inspektionen därför behöver tillföras ytterligare resurser för att den ska kunna attrahera tillräckligt kompetent personal och också behålla den över tid.

Skälen för regeringens bedömning

Inledning

I denna proposition föreslås ändringar i svensk rätt som är nödvändiga med anledning av värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet. I propositionen görs även överväganden när det gäller konsekvenserna av det nya regelverket i förhållande till den nuvarande ordningen som ger svenska värdepappersbolag möjlighet att, med tillstånd från Finansinspektionen, ta emot kunders medel på konto för att underlätta

värdepappersrörelsen, och ta ställning till om det finns skäl som motiverar att denna ordning behålls. Dessa överväganden är inte direkt föranledda av de nya EU-rättsakterna. I avsnitt 16 ges en övergripande och sammanfattande beskrivning av förslagets förväntade konsekvenser.

Vissa värdepappersbolag omfattas i dag av samma regelverk om kapitaltäckning som kreditinstitut. Övriga värdepappersbolag är undantagna från hela eller stora delar av det regelverket. Genom värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet införs ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag, vilket är anpassat till dessa bolags egenart och som syftar till att vara mer proportionerligt i förhållande till bolagens storlek, tjänster och grad av komplexitet. Det nya regelverket har många likheter med det nuvarande, men en väsentlig skillnad är sättet att beräkna bolagens kapitalkrav. En redogörelse för bakgrunden till de nya EU-rättsakterna och en översiktlig beskrivning av de huvudsakliga förändringarna finns i avsnitt 4.

Värdepappersbolagsförordningen är direkt gällande i medlemsstaterna men i vissa avseenden krävs anpassningar eller kompletteringar av svensk rätt. När det gäller värdepappersbolagsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att detta genomförs i nationell rätt. Om så inte sker eller om de till följd av förordningen nödvändiga anpassningarna inte görs, riskerar Sverige att kommissionen inleder ett förfarande om fördragsbrott. Något utrymme för alternativa förslag eller att avstå från ett genomförande eller att göra nödvändiga anpassningar finns alltså i princip inte. När det gäller frågan om rörliga ersättningar för anställda i värdepappersbolag ger dock värdepappersbolagsdirektivet medlemsstaterna viss valfrihet vid genomförandet. I avsnitt 10.4 redovisar regeringen sin bedömning i frågan.

Möjligheten för svenska värdepappersbolag att få tillstånd att ta emot medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen härstammar inte från någon EU-rättsakt, utan är en svensk nationell reglering. I avsnitt 7.3 föreslås att denna möjlighet till sidotjänst ska behållas och att bolag med ett sådant tillstånd ska tillämpa tillsynsförordningen och de bestämmelser i tillsynslagen som gäller för kreditinstitut.

Som redovisas i avsnitt 5.2.2 är en väsentlig förändring för värdepappersbolagens del det nya sättet att beräkna kapitalbaskraven. Beräknings sättet följer direkt av värdepappersbolagsförordningen. I detta avseende finns inget utrymme för nationella överväganden utan värdepappersbolagen kommer att vara skyldiga att ha de kapitalbasnivåer som följer av förordningen. Eftersom denna ändring inte är en konsekvens av regeringens förslag, görs ingen beräkning av vilka ekonomiska konsekvenser ändringen får för värdepappersbolagen. Detsamma gäller beträffande övriga ändringar för värdepappersbolagen som är en direkt följd av en tillämpning av värdepappersbolagsförordningen.

I ett avseende kan dock frågan om vilket regelverk som ska tillämpas sägas vara ett resultat av förslagen i propositionen och därmed eventuellt aktualisera ett behov av beräkningar av de ekonomiska konsekvenserna av olika alternativ. Det gäller frågan om möjligheten för värdepappersbolag att få tillstånd att ta emot kunders medel på konto. Regeringen föreslår som nämns ovan att denna ordning ska behållas och att dessa bolag som en konsekvens även i fortsättningen ska tillämpa tillsynsförordningen med de kapitalbaskrav som följer av den förordningen.

Utredningen överväger behovet av att inför ställningstagandet i frågan beräkna de ekonomiska konsekvenserna av en tillämpning av kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen respektive värdepappersbolagsförordningen. Utredningen konstaterar för det första att sådana beräkningar inte enkelt låter sig göras. Finansinspektionen har inte tillgång till tillräckliga uppgifter för att göra beräkningarna. Det skulle i stället ligga närmast till hands att låta värdepappersbolagen utföra dessa. Här ska noteras att beräkningarna i så fall skulle göras utifrån ett helt nytt och omfattande regelverk. Inte minst beräkningen av det s.k. K-faktorkravet enligt värdepappersbolagsförordningen är komplex (artikel 15). Att utföra sådana beräkningar skulle således kräva att värdepappersbolagen avsätter relativt omfattande resurser. För det andra kan nyttan med sådana beräkningar ifrågasättas. De skulle endast ge en ögonblicksbild av vad förändringen i nuläget skulle innebära för just de fyra bolag som i dag har tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen. Om ett sådant bolags verksamhet skulle bli mer omfattande alternativt minska eller ändras på något annat sätt, skulle resultatet av den gjorda beräkningen direkt bli irrelevant. Som i vart fall något av de aktuella bolagen har gett uttryck för skulle en slopad möjlighet för värdepappersbolag att ha tillstånd att ta emot kunders medel på konto dessutom kunna innebära att bolaget i stället skulle ansöka om tillstånd som kreditinstitut. Oavsett utredningens förslag skulle därmed ett sådant bolag även i fortsättningen tillämpa tillsynsförordningen. Regeringen instämmer därför med utredningen att det är ytterst tveksamt om nyttan med beräkningarna skulle överstiga kostnaden för detta. Regeringen har därför i likhet med utredningen avstått från att be värdepappersbolagen utföra beräkningarna. *Regelrådet* har inte några starka invändningar mot resonemanget om kostnad och nytta med en sådan beräkning men vill framhålla att även exempelberäkningar i förekommande fall kan ha ett värde. Regeringen anser dock att inte heller exempelberäkningar torde vara meningsfulla mot bakgrund av det som anförs ovan.

Vissa samhällsekonomiska konsekvenser

Syftet med det nya regelverket är att det ska vara anpassat till värdepappersbolagens egenart och mer proportionerligt i förhållande till dessa bolags storlek, tjänster och grad av komplexitet. Ett regelverk som är anpassat till de risker som är typiska i värdepappersbolagens verksamhet kan bidra till stabila bolag som förvaltas på ett ordnat sätt. Detta gagnar bolagens kunder, däribland konsumenter, och i förlängningen även samhället i stort.

Offentligfinansiella effekter

I propositionen (avsnitt 14.5.3) föreslås att avdragsförbudet för ränteutgifter på vissa efterställda skulder i 24 kap. 9 § inkomstskattelagen ska omfatta inte bara företag som omfattas av tillsynsförordningen utan även företag som omfattas av värdepappersbolagsförordningen. Ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen kan komma att omfattas av avdragsförbudet med anledning av förslaget till ändringar i regelverket om kapitaltäckning. Om avdrag inte får göras för ränteutgifter medför det att den skattepliktiga vinsten ökar. Detta skulle kunna leda till en positiv

offentligfinansiell effekt. Storleken på den offentligfinansiella effekten beror på storleken och sammansättningen av företagens kapitalbas. Denna kan förväntas vara en funktion av kapitalkravet, där kapitalbasen ska vara större än kapitalkravet. Storleken på den offentligfinansiella effekten beror också på antalet företag som i dag inte omfattas av tillsynsförordningen och dess avdragsförbud men kommer att omfattas av värdepappersbolagsförordningen. Det är fråga om 40 företag (se nedan under rubriken Konsekvenser för värdepappersbolagen – antal och kategorier) och kapitalkravet för dessa uppgår för närvarande för var och en till högst motsvarande 125 000 euro. Det sammanlagda kapitalkravet uppgår därmed till omkring 5 000 000 euro. Bara en del av kapitalbasen består av efterställda skulder. Det saknas uppgift om storleken på den sammanlagda kapitalbasen men även om denna skulle överstiga kapitalkravet med exempelvis tio gånger bedöms effekten på de offentliga finanserna vara marginell eller försumbar.

Konsekvenser för värdepappersbolagen – antal och kategorier

När tillsynslagen infördes omfattade den lagen fler värdepappersbolag än i dag. Genom ändringar i tillsynslagen som trädde i kraft den 1 januari 2018 justerades definitionen av värdepappersbolag i den lagen så att den därefter stämmer överens med motsvarande definition i tillsynsförordningen (artikel 4.1.2). De värdepappersföretag som inte anses utgöra värdepappersföretag i tillsynsförordningens mening är företag som har tillstånd för endast någon eller några av investeringstjänsterna mottagande och vidarebefordran av order, utförande av order, diskretionär portföljförvaltning eller investeringsrådgivning under förutsättning att företaget inte förvarar kunders finansiella instrument eller kontanta medel, och inte heller har tillstånd att göra det. I samband med ovan nämnda ändringar i tillsynslagen justerades lagens tillämpningsområde också så att den inte heller längre omfattar fondbolag och förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) med tillstånd för diskretionär portföljförvaltning.

I mars 2021 fanns det 92 värdepappersbolag i Sverige. Av dessa var 40 bolag, dvs. nästan hälften, sådana som inte anses utgöra värdepappersföretag enligt tillsynsförordningen (artikel 4.1.2 c). Sistnämnda bolag är undantagna från hela eller stora delar av kapitaltäckningsregelverket.

Genom värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet har tillämpningsområdet för regelverket om kapitaltäckning på nytt utvidgats för värdepappersbolagens del. Definitionen av värdepappersföretag i dessa EU-rättsakter hänvisar nämligen till definitionen i MiFID II (artikel 4.1.1 i MiFID II), enligt vilken med värdepappersföretag avses en juridisk person vars regelmässiga verksamhet eller rörelse består i att yrkesmässigt tillhandahålla en eller flera investeringstjänster till tredje part eller att utföra en eller flera investeringsverksamheter. Det innebär i princip att alla värdepappersbolag, dvs. i dag 92 bolag, ska tillämpa regelverket. Värdepappersbolag som tillhör kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag är dock undantagna från tillämpningsområdet för delar av regelverket. Vidare gäller att vissa värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen och tillsynslagens regler för kreditinstitut, trots att de definieras som värdepappersbolag. Konsekvenserna för dessa olika kategorier av företag behandlas nedan.

Vissa värdepappersföretag ska enligt värdepappersbolagsförordningen tillämpa tillsynsförordningen och de tillsynskrav som följer av avdelningarna VII och VIII i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 1.2 i värdepappersbolagsförordningen). Det gäller dels värdepappersföretag som har tillgångar som uppgår till minst 15 miljarder euro, dels, förenklat uttryckt, värdepappersföretag med tillgångar som uppgår till minst 5 miljarder euro och som har en sådan roll i det finansiella systemet att den behöriga myndigheten gör bedömningen att tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet bör tillämpas på företaget. Det finns i nuläget inte några svenska värdepappersbolag som har tillgångar som uppgår till minst 15 miljarder euro. Det går inte heller att förutse att det i dag i Sverige skulle finnas sådana värdepappersbolag som Finansinspektionen skulle anse systemviktiga. Enligt värdepappersbolagsförordningen kan värdepappersföretag som ingår i en grupp få tillstånd att även fortsättningsvis tillämpa tillsynsförordningen (artikel 1.5 i värdepappersbolagsförordningen). Finansinspektionen har gjort bedömningen att det i Sverige i dag inte finns några värdepappersbolag som skulle uppfylla de kriterierna. I nuläget finns det således i Sverige inte något värdepappersbolag som med stöd av värdepappersbolagsförordningen i stället ska tillämpa tillsynsförordningen.

Regeringen föreslår i likhet med utredningen att värdepappersbolag som har tillstånd till att ta emot kunders medel på konto och lämna kunder kredit ska tillämpa tillsynsförordningen och de bestämmelser i tillsynslagen som gäller för kreditinstitut. I december 2020 fanns det fyra värdepappersbolag som har dessa tillstånd. Om bolagen väljer att behålla dessa tillstånd, ska de alltså även i fortsättningen tillämpa tillsynsförordningen och de bestämmelser i tillsynslagen som hittills gällt för både kreditinstitut och värdepappersbolag.

Om man utgår från det antal värdepappersbolag som finns i dag blir slutsatsen av det anförda att ca 90 värdepappersbolag kommer att tillämpa i vart fall delar av det nya regelverket om kapitaltäckning för värdepappersbolag. För ungefär hälften av dessa innebär det att värdepappersbolagsförordningen och de bestämmelser som i svensk rätt genomför värdepappersbolagsdirektivet ska tillämpas i stället för motsvarande regler enligt tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet. För den andra hälften av bolagen, dvs. de som i dag är undantagna från hela eller stora delar av kapitaltäckningsregelverket, innebär det att de på nytt kommer att tillämpa regelverket, dock med ett delvis annat innehåll.

Undantag för små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag

Företag som anses tillhöra kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag (artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen) är undantagna från tillämpningsområdet av vissa delar av värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet. Sådana värdepappersföretag behöver t.ex. inte beräkna det s.k. K-faktorkravet (artikel 15 i värdepappersbolagsförordningen) för att fastställa vilket kapitalbaskrav som ska gälla för företaget. Dessa företag behöver inte heller tillämpa reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om intern styrning, insyn, riskhantering och ersättning. Den behöriga myndigheten behöver inte utöva tillsyn över små

och icke-sammanlänkade företag behöver inte i samma utsträckning som beträffande övriga företag.

För att klassificeras som ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag ska bolaget uppfylla ett antal kriterier när det gäller bl.a. omfattningen av förvaltade tillgångar och hantering av kundorder. Dessa poster omfattas inte av värdepappersbolagens rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen. Inspektionen har därmed inte tillgängliga uppgifter för att beräkna hur många värdepappersbolag som i dag skulle ha klassificerats som små och icke-sammanlänkade. Finansinspektionen har dock på eget initiativ i november 2019 genomfört en uppgiftsinsamling som riktat sig till värdepappersbolag med vissa tillstånd. Syftet med insamlingen var att få en preliminär uppfattning om hur många av bolagen som skulle hamna i den kategori som benämns som *kategori 3*, dvs. små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag, respektive i *kategori 2*, dvs. övriga värdepappersbolag som ska tillämpa det nya regelverket om kapitaltäckning för värdepappersbolag. Insamlingen, som grundar sig på bolagens egna självskattningar, indikerar enligt Finansinspektionen att majoriteten av värdepappersbolagen kommer att hamna i kategori 2 och en mindre andel i kategori 3.

Värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto och lämna kunder kredit

I propositionen görs bedömningen att möjligheten för värdepappersbolag att ha tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen bör finnas enligt svensk rätt även i fortsättningen. Sådant tillstånd får ges bara tillsammans med tillstånd att lämna kunder kredit för att kunden genom värdepappersbolaget, ska kunna genomföra en transaktion i ett eller flera finansiella institut (avsnitt 7.3). Enligt de värdepappersbolag med sådana tillstånd som utredningen har haft kontakt med (se SOU 2020:12 s. 149) innebär möjligheten att ta emot medel på konto och lämna kunder kredit att deras verksamhet i fråga om handel med värdepapper över depå kan konkurrera med bankernas motsvarande verksamhet. Om tillståndskombinationen inte längre skulle vara möjlig, skulle hanteringen och finansieringen fördyras, vilket i sin tur skulle riskera att försämra konkurrensen i detta marknadssegment. Det skulle också kunna få till följd att värdepappersbolag med sådant tillstånd i stället ansöker om tillstånd som bank. En omställning till bank är en komplicerad process som tar relativt lång tid och medför betydande kostnader för juridisk rådgivning och för avgift till Finansinspektionen för prövning av ansökan. Vidare skulle det krävas omfattande och kostsamma systemanpassningar inom själva kreditprocessen.

Det nya regelverkets konsekvenser för företagen

Syftet med det nya regelverket är att värdepappersföretagens särskilda sårbarheter och risker ska hanteras genom effektiva, lämpliga och proportionerliga tillsynsbestämmelser. Reglerna ska bidra till att skapa lika villkor i hela unionen samtidigt som kostnaderna för att följa regelverket hålls under kontroll (se skäl 2 i värdepappersbolagsdirektivet). Överlag bör det nya regelverket således ha positiva konsekvenser för värdepappersbolagen.

I samband med omställningen till det nya regelverket kommer det att uppstå vissa initiala kostnader för värdepappersbolagen, bl.a. för utbildning. Utredningen anför att det är svårt att beräkna eller uppskatta dessa kostnader bl.a. eftersom det kommer att finnas stora variationer mellan bolagen när det gäller hur mycket resurser som kommer att behöva läggas på utbildning, bl.a. beroende på bolagets storlek och i vilken utsträckning bolaget i dag tillämpar och framöver ska tillämpa kapitaltäckningsregelverket. För att ge en rättvisande bild skulle det enligt utredningen vara nödvändigt att särskilja de kostnader för utbildning som är föranledda av de bestämmelser som finns i värdepappersbolagsförordningen från de kostnader för utbildning i fråga om bestämmelser som utredningen föreslår. Utredningen anser att detta svårligen låter sig göras och nöjer sig därför med att konstatera att det i varierande utsträckning kommer att uppstå vissa kostnader för värdepappersbolagen när det gäller utbildning. För att kunna uppfylla de krav som följer av det nya regelverket kan det enligt utredningen bli aktuellt för värdepappersbolagen att antingen skapa nya system och processer eller göra förändringar i befintliga sådana, vilket kan medföra vissa kostnader för programvaror, nya it-system och konsulttjänster. Utredningen anser att de svårigheter som redovisas ovan när det gäller att göra beräkningar eller uppskattningar i synnerhet gör sig gällande här.

Regelrådet efterlyser en tydligare beskrivning av de förväntade kostnaderna och tidsåtgången för de företag som berörs av det nya regelverket. Regelrådet anför vidare att det inte framgår i vilken mån det har gjorts någon form av beräkningar av dessa konsekvenser av kommissionen i samband med att förslaget togs fram och vad en sådan analys i sådana fall visade. Regelrådet anser att det inte är klart om några försök har gjorts att få information från de berörda företagen vad det normalt sett brukar kosta för dem att genomföra internutbildningar eller större investeringar i it-system. För det fall att det inte skulle vara möjligt att skilja de kostnader som föranleds av lagförslagen från dem som föranleds av värdepappersbolagsförordningen, anser Regelrådet att det i vart fall vore önskvärt med en uppskattning av de förväntade totala kostnaderna för företagen.

Regeringen konstaterar inledningsvis att kommissionen i detta fall inte har gjort någon egen konsekvensanalys. I stället är kommissionens förslag (förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 1093/2010, COM(2017) 790 final) och det regelverk som antagits baserat på rapporter och yttranden från Europeiska bankmyndigheten (Eba) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), inom vilka konsekvensanalys och remissomgång har ingått. Således vilar kommissionens bedömning om konsekvenser bl.a. på Ebas och Esmas bedömningar. Enligt kommissionens bedömning förväntas små och medelstora värdepappersföretag vara bland dem som gynnas mest. En förenkling av det tungrodda rapporteringssystemet bör t.ex. minska sådana företags kostnader för administration och regelefterlevnad och även kostnaderna för innovativa företag som vill expandera genom digitala metoder. Vissa engångskostnader i samband med övergången till den nya ordningen är att vänta eftersom företagen måste se över sina riskhanteringssystem, uppdatera sina funktioner för regelefterlevnad och revidera avtal med advokatbyråer och andra tjänsteleverantörer som de i dag anlitar för att underlätta regelefterlevnad. Sänkningen av kost-

naderna för regelefterlevnad bör emellertid främja de övergripande målen med kapitalmarknadsunionen genom att göra det lättare för värdepappersföretag att fylla sin funktion och mobilisera sparmedel från investerare till produktiva ändamål. Några konkreta kostnadsuppskattningar har dock kommissionen inte gjort.

Regeringen instämmer i det som utredningen anför om tidsåtgång och kostnader för företagen och svårigheterna med att beräkna dessa (se ovan). Kostnader och tidsåtgång kan också i hög grad förväntas vara beroende av hur de enskilda företagen organiserar sin verksamhet och i vilken mån de anlitar extern kompetens för att anpassa sin verksamhet till det nya regelverket. I likhet med utredningen anser regeringen det inte är meningsfullt att be om att få in uppskattningar av den förväntade tidsåtgången från branschen eftersom nyttan av dessa uppgifter framstår som marginell. Som utredningen konstaterar kommer det dock att i varierande utsträckning uppstå vissa kostnader för värdepappersbolagen när det gäller utbildning. Regeringen bedömer att det kan antas att det framför allt rör sig om ökade kostnader i ett initialt skede, medan kostnaderna över tid kan förväntas sänkas som en följd av att det nu införs ett regelverk som är mer anpassat efter värdepappersbolagens verksamhet.

När det gäller kraven på startkapital för värdepappersbolag sker såväl höjningar som sänkningar. För värdepappersbolag som har tillstånd att driva en MTF-plattform, men inte för handel för egen räkning eller garantigivning, kommer kravet på startkapital att sänkas markant, från 730 000 euro till 150 000 euro. En viss sänkning, från 125 000 euro till 75 000 euro, kommer att ske för de värdepappersbolag som enbart ska driva verksamhet bestående i utförande av order på kunders uppdrag, portföljförvaltning eller placering av finansiella instrument utan fast åtagande, och som inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper. Kravet på startkapital för värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot medel på konto och för kreditgivning kommer att oförändrat uppgå till fem miljoner euro. Konsekvensen för övriga värdepappersbolag är att det sker relativt begränsade höjningar i fråga om nivåerna för kraven på startkapital. Den möjlighet som i dag gäller för vissa värdepappersbolag att som ett alternativ till startkapital ha en ansvarsförsäkring tas bort.

En av utgångspunkterna är att det nya regelverket ska göras mer proportionerligt. Som exempel på detta kan nämnas att små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag undantas från vissa krav i fråga om bolagsstyrning och riskhantering. Detsamma gäller i fråga om reglerna om ersättning. Detta kan bidra till att skapa bättre arbetsförutsättningar för mindre bolag. Det ska dock noteras att bolagen fortsatt ska tillämpa de regler som följer av MiFID II. De värdepappersbolag för vilka kapitaltäckningsregelverkets bestämmelser i och för sig ska gälla, ska även fortsättningsvis ha ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering och ska naturligtvis också fortsatt följa de bestämmelser som i svensk rätt genomför MiFID II. Vissa värdepappersbolag respektive anställda undantas från reglerna om krav på utbetalning i aktier eller liknande av del av den rörliga ersättningen och om krav på uppskjutande av utbetalning av rörlig ersättning. Finansinspektionen ska genom att meddela föreskrifter respektive beslut i det enskilda fallet få besluta att fler respektive färre ska omfattas av detta regelverk. Detta skapar utrymme för ett flexiblere regelverk, där större hänsyn kan tas till den enskilda arbetstagarens inverkan

Prop. 2020/21:173 på bolagets riskprofil eller de tillgångar som bolaget förvaltar. Förslagen får inverkan även för enskilda anställda i värdepappersbolag, såtillvida att lönerna kan bli mer anpassade till bolagets resultat. Detta gäller även när det i propositionen, till skillnad mot vad utredningen föreslår, föreslås att maximikvoten när det gäller förhållandet mellan fast och rörlig ersättning i fråga om vissa anställda ska behållas. Värdepappersbolagen bedöms ändå ha tillräckliga möjligheter att ge rörlig ersättning.

Regelrådet anför att den beskrivning som finns av påverkan på företagen får anses vara översiktlig och att det finns vissa brister i tydlighet och det inte på förhand kan uteslutas att påverkan på företagen i andra avseenden kan finnas. Regeringen bedömer dock att företagen inte påverkas på annat sätt i något nämnvärt avseende.

Konsekvenser för konkurrensförhållandena

Förslagen i denna proposition bedöms inte få några nämnvärda konsekvenser för konkurrensförhållandena för de företag som är verksamma på värdepappersmarknaden.

Konsekvenser för kunder till berörda företag

När det gäller kunder till de företag som berörs av förslagen gör regeringen bedömningen att förslagen inte får några nämnvärda konsekvenser. På sikt kan effekterna av den nya regleringen dock förväntas få positiva effekter genom att värdepappersbolag får ett regelverk som är bättre anpassat till deras verksamhet, vilket bl.a. kan leda till lägre kostnader för administration.

Konsekvenser för staten

Förslagen i propositionen bedöms få konsekvenser för staten, primärt genom påverkan på Finansinspektionens verksamhet i egenskap av behörig myndighet.

Utöver den sedvanliga information om nya regelverk som Finansinspektionen tillhandahåller bedöms förslagen inte medföra behov av några särskilda informationsinsatser från samhällets sida.

Konsekvenser för Finansinspektionen

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen. Enligt regeringens förslag ska Finansinspektionen vara behörig myndighet även enligt värdepappersbolagsförordningen. Det innebär att Finansinspektionen kommer att ansvara för tillsynen över att värdepappersbolagsförordningen och de bestämmelser som i svensk rätt genomför värdepappersbolagsdirektivet följs. Liksom i dag ska Finansinspektionen också besluta om ingripande vid en regelöverträdelse. Förslagen påverkar inte Finansinspektionens tillsynsansvar. Däremot kommer tillsynen över värdepappersbolagen att ske i förhållande till det nya regelverket, vilket har ett delvis annat innehåll.

Finansinspektionen kommer att behöva anpassa sin tillsynsverksamhet med anledning av det nya regelverket. Vidare kommer genomförandet av regelverket att ge upphov till ett visst initialt resursbehov i fråga om arbete med nya föreskrifter och informationsinsatser samt framtagandet av pro-

cesser och metoddokument. Det kan nämnas att värdepappersbolagsförordningen ställer krav på samtliga värdepappersbolag att periodiskt, till Finansinspektionens rapporteringsportal, ge in en kapitaltäckningsrapport. Även Finansinspektionens interna arbete och resurser påverkas av detta. Inspektionen måste ha system, rutiner och kontrollfunktioner för att hantera och analysera inrapporterade data.

Finansinspektionens arbete med ansöknings- och anmälningsärenden finansieras genom avgifter som disponeras av inspektionen och som tas ut från dem som ansöker om tillstånd eller gör en anmälan. Avgifterna regleras i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Förslagen i propositionen medför att Finansinspektionen kommer att behöva pröva ansökningar och ta emot anmälningar, för vilka inspektionen behöver ta ut en avgift för att finansiera den verksamheten. För att Finansinspektionen ska kunna göra det krävs ändringar i förordningen om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Förslag till ändringar i förordningen kommer att redovisas i kommande avgiftsrapporter som Finansinspektionen lämnar till regeringen.

Finansinspektionens övriga verksamhet finansieras via anslag i statens budget. Huvuddelen av de kostnaderna, bl.a. kostnaderna för arbetet med regelgivning och tillsyn, täcks genom avgifter som Finansinspektionen tar ut enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. De avgifterna ska uppgå till ett belopp som motsvarar kostnaden för den verksamhet som ska finansieras. Inspektionen redovisar de avgiftsintäkterna mot inkomsttitel på statens budget. Regeringen bedömer att förslagen i propositionen inte kommer att föranleda några väsentliga ändringar av de årliga avgifterna.

Sveriges advokatsamfund betonar vikten av att Finansinspektionen har förmåga att hantera de alltmer komplexa regelverken på finansmarknadsområdet och anser att inspektionen därför behöver tillföras ytterligare resurser för att den ska kunna attrahera tillräckligt kompetent personal och också behålla den över tid. Regeringen delar Advokatsamfundets uppfattning att regelverken är komplexa och att det är viktigt att inspektionen har förmåga att hantera dem. Regeringen bedömer dock att Finansinspektionen har en hög utbildnings- och kompetensnivå hos medarbetarna. Mot denna bakgrund anser regeringen att Finansinspektionen har förmåga och tillräckliga resurser för att hantera regelverken på finansmarknadsområdet och att attrahera kompetent personal, och det finns därför inte behov av att tillföra ytterligare resurser av de skäl som Advokatsamfundet anför.

Finansinspektionen anser att utredningens bedömning att de merkostnader som förslagen kan medföra för Finansinspektionen huvudsakligen bör rymmas inom befintliga ramar och hanteras genom omprioriteringar av befintliga resurser bygger på en underskattning av kostnaderna. Även om det finns likheter mellan de nya regler som föreslås och de regler som redan finns för banker och vissa värdepappersbolag så finns det enligt myndighetens betydande skillnader på detaljnivå. Enligt Finansinspektionen kommer de nya reglerna med stor sannolikhet att innebära en ökning av myndighetens arbetsuppgifter som inte är marginell, framför allt i fråga om tillsynen, bl.a. eftersom de nya reglerna innebär nya och omfattande beräkningar av kapitalbaskravet samt nya och utökade rapporterings- och tillsynsskyldigheter. Dessutom framhåller myndig-

Prop. 2020/21:173 heten att den förlorar den internt kompetensmässiga stordriftsfördelen av att både kreditinstitut och värdepappersbolag i dag omfattas av samma regelverk samt att det inte bara är fråga om engångsinsatser utan kommer att kräva resurser över tid.

Regeringen instämmer i utredningens bedömning att det kommer att uppkomma merkostnader för Finansinspektionen med anledning av förslagen. Eftersom många värdepappersbolag kommer att tillämpa det nya regelverket kan det antas att det där kan uppkomma nya stordriftsfördelar samtidigt som små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag inte omfattas av många av kraven. Dessutom kommer antalet värdepappersbolag som Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de följer tillsynsförordningen och de bestämmelser som genomför kapitaltäckningsdirektivet att minska. Regeringen anser i likhet med utredningen att merkostnaderna för Finansinspektionen bör hanteras genom omprioriteringar av befintliga resurser. Merkostnaderna för Finansinspektionen med anledning av förslagen ska därför hanteras inom befintliga budgetramar.

Konsekvenser för domstolarna

Förslagen i propositionen innebär att Finansinspektionen ska fatta vissa beslut. De besluten avser bl.a. stora värdepappersbolag. Eftersom det för närvarande inte finns sådana värdepappersbolag i Sverige bedöms det inte sannolikt att det kommer att bli aktuellt för Finansinspektionen att fatta några sådana beslut i vart fall under de närmaste åren. I fråga om övriga beslut som Finansinspektionen ska fatta med anledning av förslagen bedöms dessa till sin natur vara sådana att överklaganden torde förekomma tämligen sällan. Förslagen bedöms därför inte medföra någon märkbar ökning av antalet mål hos de allmänna förvaltningsdomstolarna. De eventuella merkostnader som kan uppstå för de allmänna förvaltningsdomstolarna med anledning av förslagen ska hanteras inom befintliga budgetramar.

Övriga konsekvenser

I betänkandet analyserar utredningen i enlighet med 15 § kommittéförordningen (1998:1474) om förslagen har betydelse för den kommunala självstyrelsen. Utredningen överväger även om förslagen har betydelse för brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet, för sysselsättning och offentlig service i olika delar av landet, för små företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt i förhållande till större företag, för jämställdheten mellan kvinnor och män eller för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen.

Som utredningen konstaterar är en nyhet i förhållande till kapitaltäckningsdirektivet att det i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 30.1 b) föreskrivs att ersättningspolicyn ska vara könsneutral. Regeringen bedömer även i likhet med utredningen att förslagen inte har betydelse för den kommunala självstyrelsen eller de andra omständigheter som nämns i 15 § kommittéförordningen.

17.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

1 kap. Allmänna bestämmelser

4 a § I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmisbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

I paragrafen finns benämningar för vissa EU-rättsakter. Övervägandena finns i avsnitten 6.3, 6.4 och 14.5.1. Paragrafen är utformad i enlighet med Lagrådets förslag.

I fråga om tillsynsförordningen görs en följdändring med anledning av att rättsaktens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen (artikel 62.1) på så sätt att ”och värdepappersföretag” har tagits bort.

Det införs en benämning för värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningar till den förordningen införs i bl.a. 3 kap. 6 § och 25 kap. 1 d §. Det införs även en benämning för värdepappersbolagsdirektivet. Hänvisningar till det direktivet införs i 8 a kap. 9 § och 8 b kap. 4 §.

Hänvisningarna till tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen är dynamiska. Hänvisningen till värdepappersbolagsdirektivet är statisk.

4 b § I denna lag betyder

anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

1. marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
2. ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,

3. placera finansiella instrument, eller

4. tillhandahålla investeringsrådgivning avseende dessa instrument eller tjänster,
behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

börs: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

clearingdeltagare: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

clearingorganisation: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning rapportera uppgifter om transaktioner till behöriga myndigheter eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,

godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning publicera rapporter om värdepappershandeln enligt artiklarna 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

handelsplats: en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller en organiserad handelsplattform (OTF-plattform),

handelsplattform: en MTF-plattform eller en OTF-plattform,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

leverantör av datarapporteringstjänster: en godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör), ett godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör) eller en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör),

litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen,

marknadsgarant: en person som på fortlöpande basis åtagit sig att på finansiella marknader handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av egna tillgångar till priser som fastställts av denne,

marknadsoperatör: en börs eller en eller flera juridiska personer i ett annat land inom EES som driver en eller flera reglerade marknader,

MTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

OTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att det leder till ett kontrakt,

professionell kund: en sådan kund som avses i 9 kap. 4 eller 5 §,

reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredjepart – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

1. Europeiska unionen,
2. en stat inom EES, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i staten,
3. när det gäller en federal stat inom EES, en delstat i federationen,
4. en särskild funktion för flera stater inom EES,
5. en internationell finansinstitution som etablerats av minst två stater inom EES och vars mål är att ordna finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de stater som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, och
6. Europeiska investeringsbanken,

systematisk internhandlare: ett värdepappersinstitut som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform utan att utnyttja ett multilateralt system,

tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd för att samla in rapporter om handeln med de finansiella instrument som anges i artiklarna 6, 7, 10, 12, 13, 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument från handelsplatser och från en eller flera APA-leverantörer samt konsolidera rapporterna till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde med uppgifter om priser och volymer per finansiellt instrument,

tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag hos Finansinspektionen enligt 11 kap. 13–15 §§ eller hos en behörig myndighet i ett annat land inom EES,

utländskt kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

Prop. 2020/21:173 *värdepapperscentral*: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler,
värdepappersinriktat holdingföretag: ett värdepappersinriktat holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen, och
värdepappersinstitut: ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige.

Paragrafen innehåller definitioner. Ändringarna genomför delvis artikel 3.1.21 och artikel 3.1.5 och 3.1.19 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

Det införs en definition av litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag, som hänvisar till definitionen i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

Det införs även en definition av värdepappersinriktat holdingföretag som motsvarar definitionen i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen. Kommissionen får anta delegerade akter för att förtydliga definitionen i förordningen (artikel 4.2 i värdepappersbolagsförordningen).

5 § I denna lag betyder

algoritmisk handel: handel med finansiella instrument där en datoralgoritm automatiskt bestämmer enskilda orderparametrar med begränsat eller inget mänskligt ingripande,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om särskild tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiven* 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.40 i värdepappersbolagsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något annat land inom EES,

börshandlad fond: en fond där minst en andels- eller aktieklass handlas hela dagen på minst en handelsplats och med minst en marknadsgarant som vidtar åtgärder för att säkerställa att andels- eller aktiepriset på handelsplatsen inte i betydande grad skiljer sig från dess nettotillgångsvärde och, i tillämpliga fall, från dess preliminära nettotillgångsvärde,

direkt elektroniskt tillträde: ett handelsplatsarrangemang där en deltagare på en handelsplats ger en person tillåtelse att använda deltagarens handelskod så att personen elektroniskt kan vidarebefordra order avseende ett finansiellt instrument direkt till handelsplatsen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-institut: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt värdepappersföretags etablering av flera driftställen i Sverige ska anses som en enda filial,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt *artikel 4.1.14 i värdepappersbolagsförordningen*,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
2. annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

kapitalbas:

1. för andra värdepappersbolag än sådana som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c-f lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, detsamma som i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

2. för övriga företag detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

koncern:

1. i 8 a, 8 b och 25 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

2. i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

koncernåterhämtningsplan: en plan som upprättats av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående värdepappersbolags eller utländskt värdepappersföretags finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

likvid marknad: en marknad för ett finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument, där det ständigt finns beredda och villiga köpare och säljare, enligt en bedömning utifrån

1. den genomsnittliga transaktionsfrekvensen och transaktionsvolymen under ett antal marknadsvillkor,

2. antalet och typen av marknadsaktörer, och

3. den genomsnittliga storleken på skillnader mellan köp- och säljkurser (spreadar),

matchad principalhandel: en transaktion

1. där en mellanhand träder in mellan köpare och säljare på ett sådant sätt att mellanhanden under transaktionens utförande aldrig exponeras för marknadsrisk,

2. där båda sidor av transaktionen genomförs samtidigt, och

3. som genomförs till ett pris som innebär att mellanhanden inte gör någon vinst eller förlust, förutom tidigare tillkännagivna arvoden eller avgifter för transaktionen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderinstitut inom EES: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
2. finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

multilateralt system: ett system där flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument kan interagera inom systemet,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av värdepappersbolag och kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

små och medelstora företag: företag som har ett genomsnittligt börsvärde som understeg 200 miljoner euro beräknat på slutkurser för de tre föregående kalenderåren,

startkapital:

1. för andra värdepappersbolag än sådana som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 3.1.18 i värdepappersbolagsdirektivet,

2. för övriga företag det kapital som avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

strukturerad insättning: en insättning enligt definitionen i 2 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, som måste betalas helt på förfallodagen enligt villkor som innebär att eventuell ränta eller premie ska beräknas utifrån

1. ett index eller en kombination av index, med undantag för ränteindex,
2. ett finansiellt instrument eller en kombination av finansiella instrument,
3. en råvara eller en kombination av råvaror eller andra icke-fungibla tillgångar,
4. en valutakurs eller en kombination av valutakurser, eller
5. andra faktorer,

strukturerade finansiella produkter: detsamma som i artikel 2.1.28 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

teknik för algoritmisk högfrekvenshandel: en teknik för algoritmisk handel som kännetecknas av

1. att infrastrukturen är avsedd att minimera fördröjning (latens) genom samlokalisering, närvarðskap eller elektroniskt höghastighetstillträde,

2. att systemet beslutar när en order ska initieras, genereras, styras eller utföras utan mänsklig medverkan för enskilda handelstransaktioner eller enskilda order, och

3. stor mängd intradagsmeddelanden som utgör order, bud eller annulleringar,

varaktigt medium: ett medel som

1. gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden och under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och

2. möjliggör oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och

återhämtningsplan: en plan som upprättas av ett värdepappersbolag i syfte att vidta åtgärder som bolaget avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

Paragrafen innehåller definitioner. Ändringarna genomför delvis artikel 3.1.21 och artikel 3.1.3, 3.1.11, 3.1.13, 3.1.16, 3.1.18 och 3.1.25 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Ändringen i definitionen av betydande filial är en följdändring med anledning den ändring i artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet som har gjorts genom artikel 62.11 i värdepappersbolagsdirektivet.

Ändringarna i definitionerna av blandat finansiellt holdingföretag och finansiellt institut görs som anpassningar till motsvarande definitioner i värdepappersbolagsförordningen (artikel 4.1.14 och 4.1.40). Definitionen av kapitalbas delas upp i två delar. Den hittillsvarande definitionen, som hänvisar till tillsynsförordningens definition av kapitalbas, kommer att gälla enbart de värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen. Vidare kompletteras definitionen med en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen (artikel 9) som ska gälla övriga värdepappersbolag. Motsvarande uppdelning görs av definitionen av startkapital. Det införs en hänvisning till definitionen av startkapital i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 3.1.18) som ska gälla övriga värdepappersbolag.

Kommissionen får anta delegerade akter för att förtydliga definitionerna i värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet (artikel 4.2 i förordningen och artikel 3.2 i direktivet).

3 kap. Tillstånd för svenska företag

6 § Ett värdepappersbolag ska ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar

1. minst 5 000 000 euro om bolagets verksamhet ska innefatta mottagande av medel på konto enligt 2 kap. 2 § första stycket 8,

2. minst 750 000 euro om bolaget ska driva verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6,

3. minst 150 000 euro om inte högre belopp krävs enligt 1 eller 2, och

4. minst 75 000 euro om bolaget ska driva enbart verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 1, 2, 4, 5 eller 7 och inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper.

Startkapitalet ska för värdepappersbolag som avses i första stycket 1 vara sammansatt enligt artikel 72 i tillsynsförordningen. För övriga värdepappersbolag ska startkapitalet vara sammansatt enligt artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser med krav på värdepappersbolag att ha ett visst minsta startkapital. Ändringarna genomför artiklarna 9, 10 b, 10 c och 11 och delvis artikel 10 a i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Genom ändringen i inledningen i *första stycket* förtydligas att kravet på startkapital ska vara uppfyllt vid tidpunkten för beslut om tillstånd. Ändringarna i *första stycket 2–4* genomför artiklarna 9, 10 b och 10 c och delvis artikel 10 a i värdepappersbolagsdirektivet. För värdepappersbolag som ska driva en MTF-plattform innebär ändringarna i punkterna 2 och 3 att kravet på minsta startkapital sänks från 730 000 euro till 150 000 euro. I punkt 2 förtydligas även att det är tillräckligt att värdepappersbolaget ska driva verksamhet som avses i någon av punkterna 3 och 6 i 2 kap. 1 § för att det ska gälla ett krav på startkapital om minst 750 000 euro.

I *andra stycket* ersätts hittillsvarande bestämmelse om alternativ till startkapital i vissa fall med en ny bestämmelse som genomför artikel 11 i värdepappersbolagsdirektivet. Av hänvisningen till artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen framgår hur startkapitalet ska vara sammansatt

Prop. 2020/21:173 för värdepappersbolag som avses i första stycket 2–4. Bolag som avses i första stycket 1 anses i detta hänseende som kreditinstitut och hänvisning görs i stället till tillsynsförordningen.

Hittillsvarande tredje stycket tas bort eftersom värdepappersbolagsförordningen inte medger att värdepappersföretag har en ansvarsförsäkring eller garanti i stället för ett visst startkapital.

7 § Bestämmelser om kapitaltäckning finns i

- värdepappersbolagsförordningen,
- tillsynsförordningen,
- lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, och
- lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om kapitalkrav för värdepappersbolag under pågående verksamhet. Övervägandena finns i avsnitt 8.

I *första stycket* införs en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen. De bestämmelser om kapitaltäckning som gäller för de allra flesta värdepappersbolag finns i den förordningen. Hänvisningen till bestämmelser om stora exponeringar tas bort eftersom dessa bestämmelser inte längre är relevanta för de värdepappersbolag som ska tillämpa värdepappersbolagsförordningen utan endast för de värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen. I stycket görs även en redaktionell ändring.

Det hittillsvarande *andra stycket* tas bort eftersom motsvarande krav följer direkt av artikel 11.1 b i värdepappersbolagsförordningen (och artikel 93.1 i tillsynsförordningen för de bolag som ska tillämpa den förordningen). Även det hittillsvarande *tredje stycket* tas bort eftersom det inte längre finns något sådant alternativ till startkapitalet som avses i det stycket.

7 kap. Förvärv och innehav av egendom

1 § Ett värdepappersbolag får inneha bara

1. egendom som behövs för att
 - a) driva värdepappersrörelse, och
 - b) tillhandahålla sidotjänster eller driva sidoverksamhet,
2. aktier, andelar och andra finansiella instrument med de begränsningar som anges i 2–6 §§, och
3. egendom till skyddande av fordran enligt 10–12 §§.

I värdepappersbolagsförordningen och tillsynsförordningen finns ytterligare bestämmelser om begränsningar av sådana innehav som avses i första stycket 2.

Paragrafen innehåller bestämmelser med begränsningar i fråga om vilka slag av egendom som värdepappersbolag får inneha. Övervägandena finns i avsnitt 8.

I *första stycket 2* tas det bort en upplysning om att det i tillsynsförordningen finns bestämmelser om vissa begränsningar av innehav av finansiella instrument. I *andra stycket*, som är nytt, införs i stället en motsvarande upplysning och en upplysning om att det finns ytterligare bestämmelser i värdepappersbolagsförordningen (artiklarna 35–41).

8 kap. Rörelseregler

1 a § För ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag gäller inte 4 § första eller tredje stycket, 4 c, 5, 6, 7 eller 8 § eller de särskilda krav på en fristående bedömning av soliditet och likviditet som följer av 3 §.

Finansinspektionen får dock besluta att 3 § och 4 § tredje stycket ska tillämpas på ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

Undantaget i första stycket ska börja tillämpas när värdepappersbolaget under en sammanhängande sexmånadersperiod har uppfyllt kriterierna för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag. Paragrafen genomför delvis artikel 24 och artikel 25.1 och 25.2 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 9.2 och 10.2. Paragrafen är i allt väsentligt utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I 1 kap. 4 a § finns en definition av vad som avses med ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag. För ett sådant bolag gäller enligt huvudregeln i *första stycket* varken de särskilda krav på en fristående bedömning av soliditet och likviditet som följer av 3 §, kraven på kapitalutvärdering (4 § tredje stycket) eller kraven på riskhantering och därmed sammanhängande krav på bolagets organisation (4 § första stycket och 5 §). Innebörden av 3 § behandlas närmare i avsnitt 9.2. Inte heller bestämmelsen om ersättningssystem i 4 c § gäller för ett sådant bolag. Bestämmelserna i 6–8 §§ om proportionalitet och styrelsens ansvar och uppgifter gäller följaktligen inte heller. För ett litet och icke-sammanlänkat bolag gäller fortfarande kraven på styrning, kontroll och organisation som följer av framför allt 11 § och artiklarna 21–43 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet. Enligt artikel 25.4 första stycket i värdepappersbolagsdirektivet ska reglerna i artikel 32 i samma direktiv om rörlig ersättning, tillämpas på det räkenskapsår som följer efter det att ett bolag har upphört att vara litet och icke-sammanlänkat. Med stöd av bemyndigandet i 35 § 1 får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om rörlig ersättning enligt artikel 32. Bemyndigandet omfattar även rätten att meddela föreskrifter som genomför artikel 25.4 första stycket.

Enligt *andra stycket* får Finansinspektionen, i den utsträckning inspektionen anser det lämpligt, besluta att ett litet och icke-sammanlänkat bolag ska tillämpa kraven i fråga om soliditet och kapitalutvärdering (3 § och 4 § tredje stycket). Finansinspektionen får dock inte ålägga ett sådant bolag att hantera och värdera riskerna (4 § första stycket).

I *tredje stycket* finns bestämmelser om när undantaget i första stycket ska börja tillämpas. För bolag som uppfyller kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen gäller undantaget från den dag lagen träder i kraft, se ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna. Sådana bolag behöver alltså inte först uppfylla kraven i sex månader.

Prop. 2020/21:173 **1 b §** Om ett värdepappersbolag inte längre uppfyller kriterierna för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag, ska bolaget snarast underrätta Finansinspektionen och inom 12 månader börja tillämpa de bestämmelser som anges i 1 a § första stycket.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag. Paragrafen genomför artikel 25.3 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 9.2 och 10.2.

I paragrafen finns bestämmelser om det som gäller när ett värdepappersbolag upphör att vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

1 c § De värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c–f lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, i stället för 8 kap. 3–8 §§ denna lag. Det som i lagen om bank- och finansieringsrörelse sägs om kreditinstitut ska då avse värdepappersbolag.

För den som ingår i ett sådant värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller är ersättare för någon av dem gäller även 15 kap. 1 a–1 c och 8 a–9 d §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen i stället för värdepappersbolagsförordningen. Det som i tillsynsförordningen sägs om kreditinstitut ska då avse värdepappersbolag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att vissa värdepappersbolag ska tillämpa bestämmelser som annars gäller för kreditinstitut. Ändringarna genomför artikel 2.2 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 7.2, 7.3 och 13.2.

Enligt första stycket, som genomför artikel 2.2 i värdepappersbolagsdirektivet, ska värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto och värdepappersbolag som avses i artikel 1.2 och 1.5 i värdepappersbolagsförordningen, tillämpa samma bestämmelser som kreditinstitut. Detsamma gäller sådana bolag för vilka Finansinspektionen, enligt 1 kap. 3 a § tillsynslagen (artikel 5 i värdepappersbolagsdirektivet), har beslutat att tillsynsförordningen ska tillämpas.

Andra stycket innebär att bestämmelserna i lagen om bank- och finansieringsrörelse om ingripande mot någon som ingår i ledningen för ett kreditinstitut vid institutets åsidosättande av skyldigheter enligt bl.a. tillsynsförordningen även gäller för de värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen. De bestämmelserna i lagen om bank- och finansieringsrörelse bör tillämpas i stället för motsvarande bestämmelser i denna lag när det är relevant, dvs. när bestämmelserna anger att ingripande ska ske vid överträdelse av bestämmelser som är tillämpliga på sådana värdepappersbolag. Exempelvis kommer de nya bestämmelserna om ingripande i 25 kap. 1 d § första stycket 13–17, som rör överträdelser av bestämmelser i värdepappersbolagsförordningen, inte att vara relevanta för de värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen. I stället tillämpas bestämmelserna i 15 kap. 1 a § första stycket 5–9 lagen om bank- och finansieringsrörelse, eftersom de rör motsvarande överträdelser av tillsynsförordningen. Bestämmelserna i 25 kap. 1 d § första stycket 1–3 denna lag är däremot relevanta för alla värdepappersbolag. I 25 kap. 1 d § första stycket 4 regleras ingripanden vid överträdelser av

flera bestämmelser i denna lag. Vissa av de bestämmelserna är inte tillämpliga på värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen. I sådana fall tillämpas i stället motsvarande bestämmelse i lagen om bank- och finansieringsrörelse, 15 kap. 1 a § första stycket 4. Slutligen bör nämnas att 15 kap. 1 a § första stycket 22 rör ingripanden vid överträdelse av bestämmelser av tillsynsförordningen och tillsynslagen. Bestämmelsen är relevant för värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen, men inte för andra värdepappersbolag. Den har därför inte någon motvarighet i denna lag.

I *tredje stycket* regleras att värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto och lämna kunder kredit ska tillämpa tillsynsförordningen i stället för värdepappersbolagsförordningen.

4 § Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som *bolaget är eller kan bli exponerat för eller som bolaget utsätter eller kan utsätta andra för*. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess *företagsrisker, kundrisker, marknadsrisker* och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för *eller som bolaget utsätter eller kan utsätta andra för*. Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett värdepappersbolag ska på grundval av de metoder som avses i tredje stycket fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer.

Paragrafen innehåller bestämmelser om värdepappersbolags riskhantering. Ändringarna genomför delvis artikel 24.1 och artiklarna 25.4 första stycket, 26.1 första stycket b, 26.3, 29.1–29.3, 32–34 och 36.1–36.3 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.2. Paragrafen är utformad i enlighet med Lagrådets förslag.

Ändringarna i *första stycket* genomför artikel 26.1 första stycket b i värdepappersbolagsdirektivet. Ändringarna i *första stycket* och *tredje stycket andra meningen* innebär att även de risker som bolaget utsätter eller kan utsätta andra för omfattas. Av skäl 4 i direktivet framgår att sannolikheten för att ett värdepappersbolags fallissemang skulle få skadliga effekter för den finansiella stabiliteten är mindre än för ett kreditinstitut. Det är eventuella fallissemang som regelverket avser att hantera. Det bör innebära att de risker som andra än bolaget självt kan utsättas för främst är risken för att bolaget inte kan fullgöra sina förpliktelser mot motparter och kunder.

Ändringen i *tredje stycket första meningen* genomför, tillsammans med 3 §, artikel 24.1 i värdepappersbolagsdirektivet. Ändringen är en följd av att det genom det nya kapitaltäckningsregelverket delvis är andra risker än de som avses i kapitaltäckningsreglerna för kreditinstitut som kapitalet ska täcka, se t.ex. artikel 15 i värdepappersbolagsförordningen.

Paragrafen, som är ny, genomför delvis artikel 26.1 första stycket d i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.

I paragrafen finns en generell bestämmelse om att värdepappersbolag ska ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering. Med ersättningssystem avses ett värdepappersbolags interna kompensationsystem och termen omfattar såväl ersättningspolicy som ersättningspraxis. Av 6 § följer att kravet ska tillämpas i proportion till arten och omfattningen av värdepappersbolagets verksamheter och dessas komplexitetsgrad. Styrelsen ansvarar för att värdepappersbolaget uppfyller kravet på att ha ett ersättningssystem och ska se till att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kravet (7 och 8 §§). I 35 § 1 införs ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om vad ett värdepappersbolag ska iakttä för att uppfylla kravet på att ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering.

5 § Ett värdepappersbolags rörelse ska organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, *ansvarskedjor*, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om genomlysning av värdepappersbolag. Ändringen genomför delvis artikel 4.5 och 4.6 och artikel 26.1 första stycket a i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.2.

I enlighet med artikel 26.1 första stycket a i värdepappersbolagsdirektivet görs ett tillägg så att ansvarskedjor anges uttryckligen även i paragrafen. När bestämmelsen infördes i svensk rätt för att genomföra artikel 22 i kreditinstitutsdirektivet, konstaterades att det direktivets krav på en tydlig organisationsstruktur omfattade bolagets interna organisation men också bolagets förbindelser med andra företag (se prop. 2006/07:5 s. 134). Ordalydelsen i artikel 26.1 första stycket a i värdepappersbolagsdirektivet är i detta avseende densamma som i artikel 22 i kreditinstitutsdirektivet (artikel 74 i kapitaltäckningsdirektivet). Kraven på genomlysning gäller även för värdepappersbolag, såväl bolagets interna struktur som dess förbindelser med andra företag.

35 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, *ersättningssystem* och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§,

2. värdepappersbolags mångfaldspolicy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

3. de riktlinjer, regler och rutiner ett värdepappersinstitut ska upprätta och tillämpa enligt 9 §,

4. vilka system, resurser och rutiner ett värdepappersinstitut ska ha enligt 10 §,

5. vad ett värdepappersinstitut ska iakttä för att uppfylla skyldigheterna i 11 §,

6. de processer för produktgodkännande och översyn ett värdepappersinstitut ska ha enligt 13 §,
7. den information ett värdepappersinstitut ska lämna enligt 14 § första stycket,
8. de arrangemang ett värdepappersinstitut ska ha för att få information och för att förstå egenskaperna hos finansiella instrument och den fastställda målgruppen för instrumenten enligt 14 § andra stycket,
9. de arrangemang ett värdepappersinstitut som distribuerar finansiella instrument ska ha för urvalet av finansiella instrument och tjänster som erbjuds eller rekommenderas till kunder,
10. kraven för bedömning av kunskap och kompetens enligt 15 §,
11. dokumentation enligt 16 § och hur lång tid dokumentation ska sparas enligt 20 §, och
12. övervakning av handeln och kursbildningen enligt 21 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter i vissa avseenden. Genom ändringen kan artiklarna 26.1 första stycket d och andra stycket, 29.1 första stycket a, c och d, 29.3, 30.1–30.3, 32.1–32.7, 33 och 34 i värdepappersbolagsdirektivet genomföras i föreskrifter som meddelas med stöd av bemyndigandet. Övervägandena finns i avsnitten 10.2, 10.4 och 10.5.

I *punkt 1* görs ett tillägg så att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer även får meddela föreskrifter om vad värdepappersbolag ska iakta för att uppfylla kraven på ersättningsystem. I bemyndigandet ingår en rätt att meddela föreskrifter om styrelsens ansvar för att övervaka genomförandet av ersättningspolicyn.

Bemyndigandet i punkt 1 inbegriper en rätt att meddela föreskrifter om vilka åtgärder som värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla kraven i fråga om administrativa förfaranden och dokumentation, för att myndigheterna ska kunna kontrollera att regelverket följs. Genom bemyndigandet är det även möjligt att, i enlighet med artikel 29.3 i värdepappersbolagsdirektivet, meddela föreskrifter om att små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag ska tillämpa de krav som anges i artikel 29.1 första stycket a, c och d i samma direktiv.

8 a kap. Återhämtningsplaner

9 § När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i *artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet* eller artikel 116 kapitaltäckningsdirektivet och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer.

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen eller en annan samordnande tillsynsmyndighet har överlämnat en koncernåterhämtningsplan till de myndigheter som anges i 3 § tredje stycket, ska inspektionen försöka komma överens med behöriga myndigheter som ingår i tillsynskollegiet för koncernen om

1. granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,
2. huruvida en återhämtningsplan ska upprättas för ett individuellt värdepappersbolag eller ett utländskt värdepappersföretag som ingår i koncernen, och
3. tillämpningen av åtgärder som avses i artikel 6.5 och 6.6 i krishanteringsdirektivet för att komma till rätta med väsentliga brister i planen eller väsentliga hinder mot att genomföra den.

Prop. 2020/21:173 Om myndigheterna kommer överens, ska Finansinspektionen i enlighet med överenskommelsen fatta de beslut som behövs.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en koncernåterhämtningsplan för en gränsöverskridande koncern. Ändringen genomför delvis artikel 65 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 14.2.

Ändringen i *första stycket* innebär att samråd med behöriga myndigheter även ska ske i enlighet med värdepappersbolagsdirektivet.

8 b kap. Avtal om koncerninternt finansiellt stöd

2 § Ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd får ingås mellan å ena sidan ett moderinstitut i en medlemsstat, ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerat inom EES *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag*, och å andra sidan ett dotterföretag.

Ett företag som anges i första stycket och som uppfyller förutsättningarna för ingripande enligt 25 kap. 2 b §, får inte ingå ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka parter som får ingå avtal om koncerninternt finansiellt stöd. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

Ändringen innebär att paragrafen även gäller för värdepappersinriktade holdingföretag, som därmed också kan ingå avtal om koncerninternt finansiellt stöd.

4 § Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpur de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företags intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i *värdepappersbolagsdirektivet* eller kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt *artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet* eller artikel 104a i *kapitaltäckningsdirektivet* vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens godkännande av koncerninternt finansiellt stöd. Ändringen genomför delvis artikel 65 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 14.2.

I *andra stycket 4* införs en hänvisning till värdepappersbolagsdirektivet och de regler i det direktivet om kapitalbas och likviditet som gäller för värdepappersbolag.

12 kap. Tillstånd att driva en reglerad marknad

7 § En börs som är aktiebolag *ska* ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens art och omfattning är tillräckligt stort. Vid bedömningen av om aktiekapitalet är tillräckligt *ska* hänsyn tas även till andra finansiella resurser som börsen har eller kan utnyttja. För en börs som är ekonomisk förening gäller det som sägs om aktiekapital i stället summan av gjorda medlemsinsatser och förlagsinsatser.

En börs som driver en handelsplattform *ska* ha ett startkapital enligt 3 kap. 6 § första stycket 3.

Paragrafen innehåller bestämmelser om aktie- och startkapital för en börs. Övervägandena finns i avsnitt 8.

På en börs som driver en handelsplattform ställs samma krav på startkapital som på ett värdepappersbolag som driver sådan verksamhet. Kravet på startkapital för ett värdepappersbolag som driver sådan verksamhet har hittills reglerats i 3 kap. 6 § första stycket 2, men regleras nu i stället i första stycket 3 i den paragrafen. Det innebär att kravet på minsta startkapital sänks från 730 000 euro till 150 000 euro, se författningskommentaren till 3 kap. 6 §. Som en följdändring ändras hänvisningen i *andra stycket*.

Övriga ändringar är endast språkliga.

13 kap. Börsens verksamhet

1 i § En börs ska ha regler för minsta tillåtna prisändring för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument som handlas på en reglerad marknad som börsen driver. Reglerna ska

1. kalibreras så att de återspeglar det aktuella finansiella instrumentets likviditetsprofil och den genomsnittliga skillnaden mellan köp- och säljkurs, med beaktande av möjligheten till rimligt stabila priser utan att i onödan hindra ännu mindre skillnader, och

2. på lämpligt sätt justera minsta tillåtna prisändring för varje finansiellt instrument.

Reglerna ska inte hindra matchning av order av stor omfattning på mittpunkten mellan aktuella köp- och säljbud.

Paragrafen innehåller bestämmelser om minsta tillåtna prisändring för vissa typer av finansiella instrument, s.k. tick-size. Övervägandena finns i avsnitt 14.1.3.

Andra stycket, som är nytt, genomför artikel 49.1 i MiFID II, i lydelsen enligt artikel 64.5 i värdepappersbolagsdirektivet. Bestämmelsen tar sikte på order av stor omfattning (*large in scale*) och innebär att sådana order ska

Prop. 2020/21:173 kunna matchas mellan två budsteg. Att samma regler även gäller för den som driver en MTF- eller OTF-plattform följer av 11 kap. 1 a § och för systematiska internhandlare av nya artikel 17a i MiFIR.

23 kap. Tillsyn

4 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett värdepappersinstitut,
2. en börs,
3. en svensk leverantör av datarapporteringstjänster,
4. en clearingorganisation,
5. ett sådant utländskt företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, och
6. en emittent som enligt 16 kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt samma kapitel att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

Finansinspektionen får även genomföra en undersökning hos ett anknutet ombud eller hos ett företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinstitut att utföra visst arbete eller vissa funktioner, om det behövs för tillsynen av institutet.

Innan en undersökning genomförs hos ett utländskt företag som har inrättat filial enligt 4 kap. 1 § första stycket 1, ska Finansinspektionen samråda med behörig myndighet i det land inom EES som har auktoriserat det utländska företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens platsundersökningar. Ändringarna genomför delvis artiklarna 4.1–4.3, 14.2 andra stycket, 19 första stycket c och 39.1 i värdepappersbolagsdirektivet. Paragrafen är utformad efter förebild av 13 kap. 4 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Övervägandena finns i avsnitt 11.3.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att Finansinspektionen, innan en platsundersökning genomförs hos en filial i Sverige till ett utländskt företag som hör hemma inom EES, ska samråda med den behöriga myndigheten i det land inom EES som har auktoriserat det utländska värdepappersföretaget.

25 kap. Ingripanden

1 d § Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,
2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,
3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,
4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,
5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att falla,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med artikel 28, 52 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt *artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen*, i strid med *artikel 54.1 b* i den förordningen,

14. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om *koncentrationsrisker*, i strid med *artikel 54 i värdepappersbolagsförordningen*,

15. utsätter sig för en *koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i värdepappersbolagsförordningen*,

16. vid upprepade tillfällen eller systematiskt, i strid med *artikel 43 i värdepappersbolagsförordningen*, låter bli att hålla likvida tillgångar, eller

17. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information, i strid med *bestämmelserna i del 6 i värdepappersbolagsförordningen*.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. Ändringarna genomför delvis artikel 18 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.2.

I första stycket 10 tas hänvisningen till lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, i det följande benämnd buffertlagen, bort som en följd av att den lagen inte längre ska tillämpas av de värdepappersbolag som det här är fråga om, dvs. de som ska tillämpa värdepappersbolagsförordningen. I hänvisningen till tillsynsförordningen ersätts artikel 51 med artikel 52 så

Prop. 2020/21:173 att hänvisningen överensstämmer med den i artikel 18.1 första stycket g i värdepappersbolagsdirektivet.

Genom ändringarna i *punkterna 13–17* och borttagandet av hittillsvarande *punkterna 18–22* anpassas bestämmelserna på så sätt att de avser överträdelse av värdepappersbolagsförordningen i stället för motsvarande bestämmelser i tillsynsförordningen.

Punkt 13 innebär att Finansinspektionen kan ingripa när ett värdepappersbolag låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen.

Punkt 14 innebär att Finansinspektionen kan ingripa när ett bolag lämnar ofullständig eller felaktig information om koncentrationsrisker.

Punkt 15 innebär att ingripande kan ske när ett bolag utsätter sig för en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i värdepappersbolagsförordningen.

Punkt 16 innebär att ingripande kan ske när ett värdepappersbolag upprepat eller systematiskt underlåter att hålla likvida tillgångar, i strid med artikel 43 i värdepappersbolagsförordningen.

Punkt 17 innebär att ingripande kan ske när ett värdepappersbolag låter bli att lämna eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med bestämmelserna i del 6 i värdepappersbolagsförordningen. De bestämmelserna innehåller bl.a. krav på att lämna information om riskhanteringspolicy, bolagsstyrning, ersättningspolicy och investeringspolicy.

När det gäller ingripanden mot en person som ingår i styrelsen för ett värdepappersbolag som ska följa tillsynsförordningen, eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, se författningskommentaren till 8 kap. 1 c §.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2. Bestämmelsen i 8 kap. 1 a § tredje stycket gäller inte värdepappersbolag som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

Övervägandena finns i avsnitt 15.2.

Punkt 1 genomför delvis artikel 67.1 i värdepappersbolagsdirektivet och innebär att ändringarna ska träda i kraft den 26 juni 2021.

Punkt 2 rör ett värdepappersbolag som vid lagens ikraftträdande är litet och icke-sammanlänkat. För ett sådant bolag gäller undantaget i 8 kap. 1 a § första stycket direkt när lagen träder i kraft. Bolaget behöver alltså inte vänta i sex månader, jfr författningskommentaren till den paragrafen.

17.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

Prop. 2020/21:173

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen), och

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (värdepappersbolagsförordningen).

Bestämmelserna i denna lag genomför delvis

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (kapitaltäckningsdirektivet), och

– Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen (värdepappersbolagsdirektivet).

Bestämmelser som kompletterar tillsynsförordningen och genomför kapitaltäckningsdirektivet finns i 2, 3, 4, 5 och 7 kap.

Bestämmelser som kompletterar värdepappersbolagsförordningen och genomför värdepappersbolagsdirektivet finns i 2 a, 3 a, 4 a, 5 a och 7 a kap.

I övriga kapitel finns bestämmelser som kompletterar såväl tillsynsförordningen som värdepappersbolagsförordningen och genomför såväl kapitaltäckningsdirektivet som värdepappersbolagsdirektivet.

I paragrafen anges lagens innehåll. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 6.4. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Första stycket kompletteras med en upplysning om att det i lagen finns bestämmelser som kompletterar även värdepappersbolagsförordningen.

I *andra stycket*, som är nytt, förs det in en upplysning om att lagen innehåller bestämmelser som delvis genomför kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet. Bestämmelser som genomför kapitaltäckningsdirektivet finns även bl.a. i lagen om bank- och finansieringsrörelse och buffertlagen. Bestämmelser som genomför värdepappersbolagsdirektivet finns även bl.a. i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

I *trede och fjärde styckena*, som är nya, anges vilka kapitel i lagen som är hänförliga till tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet och vilka som är hänförliga till värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet.

I *femte stycket*, som är nytt, anges att övriga kapitel kompletterar såväl tillsynsförordningen som värdepappersbolagsförordningen och genomför såväl kapitaltäckningsdirektivet som värdepappersbolagsdirektivet.

Hänvisningarna till förordningarna är dynamiska och hänvisningarna till direktiven är statiska.

Prop. 2020/21:173 2 § I denna lag betyder

1. blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES:
 - a) i 4 a kap., ett företag som avses i artikel 4.1.58 i värdepappersbolagsförordningen,
 - b) i övrigt, ett företag som avses i artikel 4.1.33 i tillsynsförordningen,
 2. dotterföretag:
 - a) i 3 a och 4 a kap., ett företag som avses i artikel 4.1.51 i värdepappersbolagsförordningen,
 - b) i 6 kap. 1 §, i fråga om värdepappersföretagskoncerner som avses i artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen, ett företag som avses i a,
 - c) i övrigt, ett företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,
 3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsrådet,
 4. holdingföretag med blandad verksamhet:
 - a) i 6 kap. 1 och 8 §§ och 8 kap. 2 och 4 §§, i fråga om värdepappersföretagskoncerner som avses i artikel 53 i värdepappersbolagsdirektivet, ett företag som avses i artikel 4.1.26 i samma direktiv,
 - b) i övrigt, ett företag som avses i artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,
 5. institut: detsamma som i artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen,
 6. konsoliderad situation: detsamma som i artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,
 7. kreditinstitut:
 - a) ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 - b) Svenska skeppshypotekskassan,
 - c) ett värdepappersbolag med tillstånd att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
 - d) ett svenskt aktiebolag som är ett sådant värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 a eller b i värdepappersbolagsförordningen,
 - e) ett värdepappersbolag för vilket ett beslut av Finansinspektionen enligt 3 a § gäller, och
 - f) ett svenskt aktiebolag som är ett sådant värdepappersföretag som avses i artikel 1.5 i värdepappersbolagsförordningen,
 8. litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen,
 9. moderföretag:
 - a) i 3 a och 4 a kap., 6 kap. 2 § andra stycket och 7 a kap. 1 §, ett företag som avses i 4.1.42 i värdepappersbolagsförordningen,
 - b) i 10 kap. 2 § 3, i fråga om moderföretag som avses i 6 kap. 2 § andra stycket, ett företag som avses i a,
 - c) i övrigt, ett företag som avses i artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen,
 10. på gruppnivå: detsamma som i artikel 4.1.48 i tillsynsförordningen,
 11. på undergruppsnivå: detsamma som i artikel 4.1.49 i tillsynsförordningen,
 12. systemrisk: detsamma som i 1 kap. 2 § 12 lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,
 13. värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som avses i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden, utom sådana värdepappersbolag som avses i 7 c-f,
 14. värdepappersföretagskoncern: detsamma som i artikel 4.1.25 i värdepappersbolagsförordningen,
 15. värdepappersinriktat holdingföretag: ett företag som avses i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen,
 16. värdepappersinriktat moderholdingföretag inom EES: ett företag som avses i artikel 4.1.57 i värdepappersbolagsförordningen.
- Termer och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner. Ändringarna genomför delvis artikel 3.1.21 och artikel 3.1.6, 3.1.9, 3.1.20, 3.1.21, 3.1.26, 3.1.28–3.1.30, 3.1.32 och 3.1.33 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 9.3.

Vissa av definitionerna innebär att en term har olika innebörd i bestämmelserna i lagen. Det är en följd av att bestämmelserna i lagen genomför två olika regelverk, kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet, där termen i fråga definieras olika.

Definitionen av blandat finansiellt moderholdingföretag i *första stycket 1* är ny.

Definitionen av dotterföretag i *första stycket 2* är ny.

Definitionen av EES finns i *första stycket 3*.

Definitionen av holdingföretag med blandad verksamhet i *första stycket 4* är ny.

Definitionen av institut i *första stycket 5* anpassas till tillsynsförordningen (artikel 4.1.3). Med institut avses framför allt kreditinstitut som har auktoriserats enligt artikel 8 i kapitaltäckningsdirektivet, dvs. kreditinstitut enligt definitionen i lagen om bank- och finansieringsrörelse och motsvarande utländska företag inom EES. Termen institut förekommer i 8 och 9 §§ och i 8 kap. 2 a §.

Definitionen av konsoliderad situation i *första stycket 6* är ny och förtydligar att uttrycket har samma innebörd som i tillsynsförordningen, dvs. den situation som blir resultatet av att kraven i del ett, avdelning II kapitel 2 i den förordningen tillämpas på ett institut på samma sätt som om det institutet, tillsammans med ett eller flera andra enheter, utgjorde ett enda institut.

Definitionen av kreditinstitut i *första stycket 7* utvidgas till att omfatta värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen (*led c*), värdepappersbolag som avses i artikel 1.2 a och b (*led d*) och värdepappersbolag som avses i artikel 1.5 i värdepappersbolagsförordningen (*led f*). *Led e* (ett värdepappersbolag för vilket ett beslut av Finansinspektionen enligt 3 a § gäller) syftar på värdepappersbolag som avses i artikel 1.2 första stycket c i värdepappersbolagsförordningen. Dessa värdepappersbolag ska behandlas som kreditinstitut vid tillämpningen av tillsynsförordningen och artiklarna 49–144 i kapitaltäckningsdirektivet.

Definitionen av ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag i *första stycket 8* är ny och hänvisar till definitionen i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

Definitionen av moderföretag i *första stycket 9* är ny.

Definitionerna av uttrycken på gruppnivå och på undergruppsnivå i *första stycket 10* är nya och förtydligar att de har samma innebörd som i tillsynsförordningen, dvs. på grundval av den konsoliderade situationen (på gruppnivå) och på grundval av den konsoliderade situationen i ett moderinstitut, det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget exklusive en undergrupp av enheter eller på grundval av den konsoliderade situationen i ett moderinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte är det yttersta moderinstitutet, finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget (på undergruppsnivå).

Definitionen av systemrisk i *första stycket 12* är ny och genomför artikel 3.1.30 i värdepappersbolagsdirektivet. I definitionen hänvisas till defini-

Prop. 2020/21:173 tionen av systemrisk i buffertlagen, som genomför definitionen av systemrisk i artikel 3.1.10 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringen av definitionen av värdepappersbolag i *första stycket 13* genomför artikel 3.1.19 i värdepappersbolagsdirektivet. Den innebär att värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen inte ingår i definitionen av värdepappersbolag. Sådana företag omfattas i stället av definitionen av kreditinstitut.

Definitionen av värdepappersföretagskoncern i *första stycket 14* är ny och hänvisar till definitionen i artikel 4.1.25 i värdepappersbolagsförordningen.

Definitionen av värdepappersinriktat holdingföretag i *första stycket 15* är ny och hänvisar till definitionen i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen.

Definitionen av värdepappersinriktat moderholdingföretag inom EES i *första stycket 16* är ny och hänvisar till definitionen i artikel 4.1.57 i värdepappersbolagsförordningen.

I *andra stycket* anges att termer och uttryck i övrigt i lagen har samma betydelse som i tillsynsförordningen.

Kommissionen får anta delegerade akter för att förtydliga definitionerna av värdepappersföretag och systemrisk i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 3.2).

3 a § *Finansinspektionen får besluta att tillsynsförordningen ska tillämpas i fråga om ett värdepappersbolag*

1. vars konsoliderade tillgångar, beräknade som ett genomsnitt för den senaste sammanhängande tolv månaders perioden, motsvarar minst fem miljarder euro, och

2. som driver verksamhet som omfattar investeringstjänster eller investeringsverksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden men som inte är råvaruhandlare eller utsläppsrättshandlare.

Första stycket gäller om

1. värdepappersbolagets verksamhet har en sådan omfattning att en systemrisk skulle kunna uppstå om bolaget fallerar eller hamnar i kris,

2. värdepappersbolaget är clearingmedlem, eller

3. Finansinspektionen anser att det är motiverat mot bakgrund av värdepappersbolagets verksamhet och dess storlek, art, omfattning och komplexitet med beaktande av

a) betydelsen för EES eller Sveriges ekonomi,

b) betydelsen av bolagets gränsöverskridande verksamhet, eller

c) bolagets sammanlänkning med det finansiella systemet.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen i vissa fall får besluta att kraven i tillsynsförordningen ska gälla för ett värdepappersbolag i stället för kraven i värdepappersbolagsförordningen. Paragrafen genomför artikel 5.1–5.3 och delvis artikel 5.5 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Av *första stycket* följer att möjligheten att besluta om att tillsynsförordningen ska tillämpas gäller för stora värdepappersbolag (konsoliderade tillgångar motsvarande fem miljarder euro eller mer) som inte är råvaru- eller utsläppshandlare (se definitioner i artikel 4.1.150 i tillsynsförordningen) och som driver handel för egen räkning eller portföljförvaltning. Ett sådant beslut innebär att värdepappersbolag blir ett sådant

värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 första stycket c i värdepappersbolagsförordningen. Förutsättningarna i *andra stycket 1–3*, för ett sådant beslut är alternativa. Systemrisk i *punkt 1* definieras i 2 § första stycket 6 och clearingmedlem i *punkt 2* definieras i artikel 4.1.3 i värdepappersbolagsförordningen.

3 b § *Finansinspektionen får upphäva ett beslut enligt 3 a § och ska i så fall utan dröjsmål underrätta värdepappersbolaget om detta.*

Ett beslut enligt 3 a § upphör att gälla om värdepappersbolagets konsoliderade tillgångar understiger det belopp som anges där, beräknat som ett genomsnitt för den senaste sammanhängande tolv månadersperioden.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när ett beslut enligt 3 a § upphör att gälla. Paragrafen genomför artikel 5.4 och delvis artikel 5.5 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Paragrafen gäller situationen när ett värdepappersbolag inte längre ska tillämpa tillsynsförordningen. Det kan bli fallet efter ett särskilt beslut, enligt första stycket, eller utan något särskilt beslut enligt andra stycket. Det senare gäller om bolagets konsoliderade tillgångar understiger det belopp som anges i 3 a § första stycket.

4 § *Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen och utövar tillsyn över att förordningarna och denna lag följs.*

Finansinspektionen är ansvarig myndighet enligt artiklarna 124, 164 och 458 i tillsynsförordningen.

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot *kreditinstitut och värdepappersbolag* gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar *företagens* verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

Paragrafen innehåller bl.a. bestämmelser om behörig myndighet. Ändringarna genomför delvis artikel 4.1 och 4.2 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

Ändringen i *första stycket* innebär att Finansinspektionen är behörig myndighet även enligt värdepappersbolagsförordningen.

8 § *Finansinspektionen ska bevilja godkännande, om*

1. arbetsfördelningen inom gruppen är sådan att kraven i tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar kan uppfyllas på grupp- eller undergruppsnivå,

2. organisationsstrukturen inte hindrar en effektiv tillsyn över att institut inom gruppen uppfyller de krav som avses i 1 på individuell nivå och grupp- och undergruppsnivå,

3. den som ska ingå i ledningen för holdingföretaget har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för uppgiften, och

4. när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut *som avses i 2 § första stycket 7 a eller motsvarande utländska företag inom EES* som dotterföretag,

a) information lämnas om större ägare i institutet,

b) den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i institutet bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av institutet, och

Prop. 2020/21:173 c) institutets nära förbindelser med andra företag inte hindrar en effektiv tillsyn av institutet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om krav på godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Paragrafen gäller den konsoliderade situationen, dvs. kan ta sikte på svenska och utländska företag. Ändringen i *punkt 4* är en följd av att definitionen av institut och kreditinstitut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 2 §. Det görs också en rättelse genom att det kommer till uttryck att bestämmelsen gäller svenska och utländska företag.

9 § Finansinspektionen ska medge undantag från kravet på godkännande, om

1. den huvudsakliga verksamheten är att
 - a) förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag, när det gäller ett finansiellt holdingföretag, eller
 - b) förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag som är institut eller finansiella institut, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag,
2. holdingföretaget inte har utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper,
3. ett dotterföretag som är ett kreditinstitut *eller ett motsvarande utländskt företag inom EES* ansvarar för att säkerställa att kraven i 3 kap. 2 § uppfylls,
4. holdingföretaget inte medverkar till att påverka driften av gruppen eller dotterföretag som är institut eller finansiella institut, och
5. det inte finns något som hindrar en effektiv tillsyn på gruppnivå.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från krav på godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.

Paragrafen gäller den konsoliderade situationen, dvs. den kan ta sikte på svenska och utländska företag. I *punkt 3* görs en rättelse genom att det kommer till uttryck att bestämmelsen gäller svenska och utländska företag.

2 kap. Särskilda kapitalbas- och likviditetskrav för kreditinstitut

1 § Finansinspektionen ska besluta att ett *kreditinstitut* utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen ska uppfylla

1. ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet, och
 2. ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker.
- Första stycket gäller om
1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att komma till rätta med bristen inom rimlig tid,
 2. ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för,
 3. det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt 1,
 4. institutet vid upprepade tillfällen låtit bli att följa en underrättelse enligt 1 c §, eller
 5. det i övrigt har framkommit omständigheter som inger betänkligheter från tillsynsynpunkt.

Beslutet ska vara skriftligt och fattas på grundval av en översyn och utvärdering av institutet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen kan fatta beslut om ett särskilt kapitalbaskrav. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 13.4.1.

Ändringarna i *första* och *andra styckena* är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §. Ändringarna innebär att bestämmelserna bara gäller för kreditinstitut. För värdepappersbolag gäller i stället de förutsättningar för att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav som anges i nya 2 a kap. 1 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

1 c § I samband med en översyn och utvärdering av ett *kreditinstitut* ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer för institutet. Inspektionen ska underrätta institutet om skillnaden mellan dessa nivåer och kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen kan besluta om en lämplig kapitalbasnivå och underrätta det berörda institutet om detta. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 13.4.1.

Ändringen är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §. Ändringen innebär att bestämmelserna bara gäller för kreditinstitut. För värdepappersbolag införs i stället en möjlighet för Finansinspektionen att besluta om en kapitalbasnivå, som med tillräcklig marginal överstiger kraven enligt värdepappersbolagsförordningen. Det syftar till att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelser av kapitalkraven eller hotar bolagets förmåga att avveckla och lägga ned verksamheten på ett ordnat sätt, se nya 2 a kap. 2 § och författningskommentaren till den paragrafen.

1 e § Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om *kreditinstitutet* gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Bestämmelserna i 1 § gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen får avstå från att fatta beslut om ett särskilt kapitalbaskrav under vissa förutsättningar. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 13.4.1.

Ändringen är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §. Ändringen innebär att bestämmelserna bara gäller för kreditinstitut. För värdepappersbolag gäller motsvarande förutsättningar att avstå från att fatta ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav enligt nya 2 a kap. 1 § tredje och fjärde styckena.

1 f § Finansinspektionen ska informera Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter om

1. beslut om särskilda kapitalbaskrav *enligt 1 §*, och
2. underrättelser enligt 1 c §.

Prop. 2020/21:173 Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelseskyldighet för Finansinspektionen i förhållande till Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter. Övervägandena finns i avsnitt 12.5.

I *punkt 1* förtydligas att underrättelseskyldigheten som avses rör beslut om särskilda kapitalbaskrav för kreditinstitut enligt 1 §. Förtydligandet motiveras av att även det införs en ny paragraf, 2 a kap. 1 §, enligt vilken Finansinspektionen kan fatta beslut om särskilda kapitalbaskrav för värdepappersbolag.

2 § Finansinspektionen ska besluta att ett *kreditinstitut* ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som *institutet* är eller kan bli exponerat för.

Paragrafen innehåller bestämmelser om särskilt likviditetskrav för kreditinstitut. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 13.4.3.

Ändringarna i paragrafen är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

3 § Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar *kreditinstitutets* verksamhet, om *institutet* inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett *kreditinstitut* uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och de särskilda kapitalbaskrav som följer av beslut enligt 1 §, men inte kravet på en bruttosoliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen eller kraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande om ett kreditinstitut inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav eller ett särskilt likviditetskrav. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 13.4.1.

Ändringarna är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

2 a kap. Särskilda kapitalbas- och likviditetskrav för värdepappersbolag

Kapitlet är nytt och innehåller bestämmelser om särskilda kapitalbas- och likviditetskrav för värdepappersbolag. Genom bestämmelserna genomförs artiklarna 39.2 a och k och 40–43 i värdepappersbolagsdirektivet.

1 § *Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt värdepappersbolagsförordningen, om*

1. något av kraven i 8 kap. 3 §, 4 § första eller tredje stycket, 4 c och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få bolaget att rätta till bristerna inom rimlig tid,

2. ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka väsentliga risker som bolaget är eller kan bli exponerat för och väsentliga risker som bolaget utsätter det finansiella systemet för,

3. bolaget, under normala marknadsförhållanden, inte skulle kunna avveckla positioner i handelslagret under kort tid utan att göra betydande förluster,

4. granskningen av de interna modellerna enligt 5 a kap. visar att bolagets brister avseende kraven för att tillämpa de interna modellerna sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalnivåer, eller

5. bolaget vid upprepade tillfällen låter bli att skaffa eller bibehålla tillräckliga nivåer av ytterligare kapital enligt 3 §.

Ett beslut enligt första stycket ska vara skriftligt och grunda sig på översyn och utvärdering av värdepappersbolaget.

Finansinspektionen får fatta beslut enligt denna paragraf även i fråga om ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag, om inspektionen anser att det är motiverat.

Paragrafen, som motsvarar 2 kap. 1 §, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen i vissa situationer ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav. Paragrafen genomför artiklarna 39.2 a och 40 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.4.1. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Inledningen i *första stycket* genomför artikel 39.2 a i värdepappersbolagsdirektivet. *Första stycket 1* genomför artikel 40.1 b, *punkt 2* genomför artikel 40.1 a, *punkt 3* genomför artikel 40.1 c, *punkt 4* genomför artikel 40.1 d och *punkt 5* genomför artikel 40.1 e i samma direktiv. Uppräkningen är uttömmande, vilket innebär att Finansinspektionen kan besluta om ett särskilt kapitalbaskrav endast i de situationer som anges i uppräknningen. I punkt 1 nämns bl.a. 8 kap. 3 § lagen om värdepappersmarknaden. Innebörden av den bestämmelsen framgår av författningskommentaren till 8 kap. 1 a § samma lag. Ledning för tillämpningen av punkt 2 kan hämtas i artikel 40.2 i värdepappersbolagsdirektivet.

Andra stycket genomför kravet på skriftlighet i artikel 40.5 i värdepappersbolagsdirektivet.

Enligt *tredje stycket* är möjligheten att besluta om särskilt kapitalbaskrav mer begränsad när det gäller små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag, se artikel 40.7 och skäl 20 i värdepappersbolagsdirektivet.

Bestämmelserna i paragrafen bör tillämpas direktivkonformt. Det som avses med väsentliga risker i första stycket 2 kan komma att preciseras i rättsakter som antas av kommissionen, se artikel 40.6 i värdepappersbolagsdirektivet. När det gäller avveckling av positioner i handelslagret i första stycket 3 är det förluster i förhållande till den försiktiga värdering av handelslagret som avses, se artikel 21.2 i värdepappersbolagsförordningen.

2 § *Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav enligt 1 § om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om värdepappersbolaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot bolaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.*

Bestämmelserna i 1 § gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

Paragrafen, som motsvarar 2 kap. 1 e §, innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen får eller ska avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav. Övervägandena finns i avsnitt 13.4. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

3 § *Finansinspektionen får besluta att ett värdepappersbolag ska ha en kapitalbasknivå som med tillräcklig marginal överstiger kraven enligt värdepappers-*

Prop. 2020/21:173 *bolagsförordningen, för att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelse av kapitalkraven eller hotar bolagets förmåga att avveckla verksamheten på ett ordnat sätt.*

Finansinspektionen ska granska den nivå som värdepappersbolaget har fastställt efter ett beslut enligt första stycket och meddela bolaget om nivån är tillräcklig eller behöver justeras. Om nivån behöver justeras, ska inspektionen meddela bolaget den sista dag då justeringen ska ha gjorts.

Första och andra styckena gäller inte ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

Paragrafen, som motsvarar 2 kap. 1 c §, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen får besluta om ytterligare krav på ett värdepappersbolags kapitalbas. Paragrafen genomför artikel 41 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.4.2. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I *första stycket* anges när Finansinspektionen får besluta att ett värdepappersbolag ska ha en kapitalbasnivå som överstiger de krav som följer av värdepappersbolagsförordningen. Denna möjlighet gäller dock, enligt *tredje stycket*, bara om värdepappersbolaget inte är ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

Andra stycket genomför artikel 41.2 i värdepappersbolagsdirektivet och innebär att Finansinspektionen fortlöpande ska utvärdera den kapitalbasnivå som bolaget fastställt och utvärdera om denna är tillräcklig. Om Finansinspektionen anser att nivån är för låg, ska inspektionen meddela bolaget detta och ange vid vilken dag justeringen senast ska ha gjorts.

4 § *När det gäller sådana värdepappersbolag som avses i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution ska Finansinspektionen underrätta Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter om*

- 1. beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 1 §, och*
- 2. krav på justeringar enligt 3 § andra stycket.*

Paragrafen, som motsvarar 2 kap. 1 f §, innehåller bestämmelser om underrättelseskyldighet för Finansinspektionen i förhållande till Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter. Paragrafen genomför artikel 43 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.5. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Paragrafen är tillämplig i fråga om värdepappersbolag och innebär att Finansinspektionen i vissa fall ska underrätta berörda resolutionsmyndigheter om beslut om särskilt kapitalbaskrav och om förväntade justeringar. Underrättelseskyldigheten gäller dock bara när beslut rör bolag som anses utgöra värdepappersbolag enligt 2 kap. 1 § lagen om resolution, se författningskommentaren till den paragrafen.

5 § *Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som bolaget är eller kan bli exponerat för.*

Första stycket gäller inte för ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag som omfattas av ett beslut om undantag enligt artikel 43.1 andra stycket i värdepappersbolagsförordningen.

Paragrafen, som motsvarar 2 kap. 2 §, innehåller bestämmelser om särskilt likviditetskrav för värdepappersbolag. Paragrafen genomför artiklarna 39.2 k och 42 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.4.3.

Första stycket innebär att Finansinspektionen i vissa fall ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav.

Andra stycket innebär att Finansinspektionen inte får besluta om särskilt likviditetskrav för ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag som har undantagits från likviditetskravet i värdepappersbolagsförordningen.

6 § *Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar värdepappersbolagets verksamhet, om bolaget inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 5 §.*

Paragrafen, som motsvarar 2 kap. 3 § första stycket, innehåller bestämmelser om ingripande om ett värdepappersbolag inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav eller ett särskilt likviditetskrav. Övervägandena finns i avsnitt 13.4.1.

3 kap. Krav på gruppnivå

1 § För varje konsoliderad situation ska det finnas ett ansvarigt företag.

Ett ansvarigt företag ska vara

1. ett moderinstitut inom EES,
2. ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har godkänts enligt 1 kap. 8 §,
3. ett kreditinstitut eller ett motsvarande utländskt företag inom EES som
 - a) är ett dotterföretag till ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES och som har medgetts undantag från kravet på godkännande enligt 1 kap. 9 §, och
 - b) avses i 1 kap. 9 § första stycket 3, eller
4. ett kreditinstitut eller ett motsvarande utländskt företag inom EES, ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 8 kap. 2 a § första stycket 2 c.

I paragrafen finns bestämmelser om ansvarigt företag. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringarna är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

Ett ansvarigt företag kan vara ett svenskt eller utländskt företag, t.ex. ett moderinstitut inom EES. I paragrafen görs en rättelse genom att det kommer till uttryck att paragrafen gäller svenska och utländska företag.

3 § Även om ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte är ansvarigt företag enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. kreditinstitutet, det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är etablerat i ett land utanför EES, och är

- a) ett företag som motsvarar ett kreditinstitut,

b) ett företag som motsvarar ett finansiellt institut, eller

c) ett förvaltningsbolag.

Med förvaltningsbolag avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag.

I paragrafen finns bestämmelser om krav på undergruppsnivå. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringarna är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

I första stycket 2 görs även redaktionella ändringar.

4 § Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om riskhantering och genomlysning.

Ett sådant företag ska också införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som inte står under tillsyn enligt denna lag. Sådana dotterföretag ska uppfylla de krav som avses i första stycket på individuell nivå.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av ett ansvarigt företag enligt 1 § andra stycket, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

I paragrafen finns bestämmelser om krav på styrformer, processer och interna rutiner på grupp- och undergruppsnivå.

Ändringen innebär att kraven på grupp- och undergruppsnivå ska utgå från det som gäller för kreditinstitut. Det är en följd av att de aktuella kraven i kapitaltäckningsdirektivet, enligt de ändringar i det direktivet som har gjorts genom värdepappersbolagsdirektivet, knyts till det som gäller för kreditinstitut och inte längre det som gäller för värdepappersbolag.

3 a kap. Krav på värdepappersföretagskoncerner

Kapitlet är nytt och innehåller bestämmelser om tillsynsansvar för sådana värdepappersföretagskoncerner som avses i artiklarna 7 och 8 i värdepappersbolagsförordningen. Genom bestämmelserna genomförs artikel 25.4 andra–fjärde styckena och 52 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

1 § När artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen är tillämplig ska 8 kap. 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden tillämpas på en värdepappersföretagskoncern om inte annat följer av beslut enligt artikel 8 i samma förordning.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av ett moderföretag som avses i artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen, besluta om undantag från kravet i första stycket, om företaget kan visa att en sådan tillämpning strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Paragrafen, som motsvarar 3 kap. 4 §, innehåller bestämmelser när det gäller krav på gruppnivå i fråga om värdepappersbolag. Paragrafen genomför artikel 25.4 andra–fjärde styckena i värdepappersbolagsdirektivet.

Första stycket, som genomför artikel 25.4 andra och tredje styckena i värdepappersbolagsdirektivet, innebär att i en sådan situation då artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen om konsolidering under tillsyn är

tillämplig så ska de angivna bestämmelserna om soliditet och likviditet, riskhantering, ersättningssystem, genomlysning och styrelsens och den verkställande direktörens ansvar som huvudregel tillämpas på gruppnivå.

Andra stycket, som genomför artikel 25.4 fjärde stycket i direktivet, är utformat efter förebild av motsvarande bestämmelser för kreditinstitut (3 kap. 4 § tredje stycket). Vilket företag som är ansvarigt och ska göra en ansökan enligt andra stycket följer av artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen.

2 § Den som ingår i ledningen för ett värdepappersinriktat holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag i en koncern som avses i 1 § ska ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

Paragrafen, som motsvarar 3 kap. 5 §, genomför artikel 52 i värdepappersbolagsdirektivet.

Paragrafen innebär att det ställs krav på lämplighet för den som ska ingå i ledningen för ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som ingår i en värdepappersföretagskoncern som avses i artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen.

4 kap. Tillsynsansvar på gruppnivå

1 § Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven är uppfyllda, om

1. moderföretaget är ett kreditinstitut,
2. moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,
3. ett utländskt värdepappersföretag inom EES är moderföretag till ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,
4. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag,
5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till två eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag, och
 - a) ett av företagen är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,
 - b) ett av företagen är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller
 - c) ett av företagen är ett värdepappersbolag och det i den konsoliderade situationen inte finns något
 - motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller
 - kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, eller
6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i tillsynsförordningen och
 - a) ett kreditinstitut har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES, eller
 - b) ett värdepappersbolag har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES och det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

Första stycket 3, 5 b, 5 c och 6 gäller dock inte om en annan behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över minst två utländska företag i den konsoli-

Prop. 2020/21:173 derade situationen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för det svenska företaget.

Även om en annan behörig myndighet ska utöva tillsyn över att de grupp-baserade kraven uppfylls enligt artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller c eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, ska Finansinspektionen utöva sådan tillsyn om inspektionen på individuell nivå ska utöva tillsyn över minst två kreditinstitut i den konsoliderade situationen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom ett och samma land inom EES.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillsynsansvarig myndighet. Paragrafen genomför artikel 111.1–111.5 i kapitaltäckningsdirektivet, i lydelsen enligt artikel 62.17 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringarna i *första stycket* är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

Paragrafen gäller den konsoliderade situationen, dvs. kan ta sikte på svenska och utländska företag. Det görs en rättelse genom att det kommer till uttryck att bestämmelserna gäller svenska och utländska företag.

2 § När Finansinspektionen ska utöva *tillsyn* enligt 1 § första stycket 1–3, 5 och 6, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de *kreditinstitut*, *värdepappersbolag* och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella *moderholdingföretaget inom EES*, eller det *kreditinstitut*, *värdepappersbolag* eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om internationella överenskommelser som Finansinspektionen kan ingå i fråga om tillsynsansvaret över en grupp. Paragrafen genomför artikel 111.6 i kapitaltäckningsdirektivet, i lydelsen enligt artikel 62.17 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 11.5.

Ändringen i *första stycket* är endast språklig.

Ändringen i *andra stycket* i fråga om blandade finansiella moderholdingföretag inom EES innebär ett förtydligande av bestämmelsen utifrån artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och klargör att det endast är sådana blandade finansiella holdingföretag som i förekommande fall behöver höras innan ett beslut enligt första stycket fattas. Ändringarna i paragrafen i övrigt är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

3 § Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de *kreditinstitut*, *värdepappersbolag* eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa

kontinuitet i tillsynen på gruppnivå att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, *det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES*, eller det *kreditinstitut, värdepappersbolag* eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om internationella överenskommelser som Finansinspektionen kan ingå i fråga om tillsynsansvaret över en grupp. Paragrafen genomför artikel 111.6 i kapitaltäckningsdirektivet, i lydelsen enligt artikel 62.17 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 11.5.

Paragrafen gäller i fall då det som huvudregel är en behörig myndighet i ett annat land inom EES som ska ansvara för tillsynen. Enligt de förutsättningar som anges i paragrafen kan Finansinspektionen eller någon annan behörig myndighet i stället utses som ansvarig.

I *första* och *andra styckena* görs ändringar som en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §. Bestämmelsen i *andra stycket* rättas utifrån artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet genom att blandade finansiella holdingföretag läggs till bland de företag som ska höras innan ett beslut enligt första stycket fattas.

5 § Inom fyra månader från det att Finansinspektionen har lämnat en rapport enligt 4 §, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas

1. i enlighet med 2 kap. 2 § med anledning av väsentliga resultat av likviditetstillsynen, och

2. om huruvida kapitalbasen på gruppnivå är tillräcklig med hänsyn till den finansiella situationen och riskprofilen och om de kapitalbasnivåer som krävs för att tillämpa 2 kap. 1 och 1 c §§ på individuell nivå eller gruppnivå.

En överenskommelse enligt första stycket 1 ska ta hänsyn till de resultat som framkommit i fråga om *kreditinstitutens och de motsvarande utländska företagens* organisation, riskhantering och behovet av särskilda likviditetskrav för specifika institut.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut på gruppnivå och särskilt likviditetskrav. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringen av termen institut i *andra stycket* är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

Paragrafen gäller den konsoliderade situationen, dvs. den kan ta sikte på svenska och utländska företag. Det görs en rättelse genom att det kommer till uttryck att paragrafen gäller svenska och utländska företag. Andra stycket ändras även språkligt.

Kapitlet är nytt och innehåller bestämmelser om tillsynsansvar för sådana värdepappersföretagskoncerner som avses i artiklarna 7 och 8 i värdepappersbolagsförordningen. Genom bestämmelserna genomförs bl.a. artikel 46 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.5.

1 § Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att kraven i artikel 7 eller, i tillämpliga fall, villkoren i artikel 8 i värdepappersbolagsförordning är uppfyllda, om det i koncernen inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, och

- 1. ett värdepappersbolag är moderföretag,*
- 2. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till ett värdepappersbolag och det i koncernen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,*
- 3. ett svenskt värdepappersinriktat holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES,*
- 4. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES, och*
 - inget sådant dotterföretag är auktoriserat i samma land inom EES som moderföretaget är etablerat i, och*
 - värdepappersbolaget har större balansomslutning än något av de motsvarande utländska företagen inom EES, eller*
- 5. det i koncernen finns två eller flera värdepappersinriktade holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES som är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES och*
 - dotterföretagen är auktoriserade i de respektive länder inom EES som moderföretagen har huvudkontor i, och*
 - värdepappersbolaget har större balansomslutning än något av de motsvarande utländska företagen inom EES.*

Paragrafen, som motsvarar 4 kap. 1 §, innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen ska utöva tillsyn över värdepappersföretagskoncerner. Paragrafen genomför delvis artikel 4.3 c och artiklarna 46.1–46.5 och 51 i värdepappersbolagsdirektivet.

Inledningen av paragrafen innebär att Finansinspektionen ska tillämpa de gruppbaserade kraven som avses i artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen eller, i fråga om gruppstrukturer som anses vara tillräckligt enkla, bestämmelserna i artikel 8. I det senare fallet krävs det att Finansinspektionen har fattat beslut om att artikel 8 ska tillämpas i stället för artikel 7.

Punkt 1 avser situationen att ett värdepappersbolag är moderföretag. Punkten genomför artikel 46.1 i värdepappersbolagsdirektivet och motsvarar 4 kap. 1 § första stycket 2.

Punkt 2 avser situationen att ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till ett värdepappersbolag och det i koncernen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES. Punkten genomför artikel 46.2 i värdepappersbolagsdirektivet och motsvarar 4 kap. 1 § första stycket 4.

Punkterna 3 och 4 avser båda situationen att ett svenskt värdepappersinriktat holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag

är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES. Till skillnad från punkt 3 har dock moderföretaget inte huvudkontor i någon av de medlemsstater som värdepappersföretagen är auktoriserade i. Punkterna 3 och 4 genomför artikel 46.3 respektive 46.5 i värdepappersbolagsdirektivet. Punkterna motsvarar tillsammans 4 kap. 1 § första stycket 5 c.

Punkt 5 avser situationen att det finns två moderföretag i koncernen. Punkten genomför artikel 46.4 i värdepappersbolagsdirektivet och har inte någon motsvarighet i 4 kap. 1 §.

2 § När Finansinspektionen ska utöva tillsyn enligt 1 § får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de berörda värdepappersbolagen och värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta länderna inom EES.

Paragrafen, som motsvarar 4 kap. 2 § första stycket, innehåller bestämmelser om internationella överenskommelser som Finansinspektionen kan ingå i fråga om tillsynsansvaret över en värdepappersföretagskoncern. Paragrafen genomför delvis artiklarna 4.3 c och 46.6 i värdepappersbolagsdirektivet. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Paragrafen avser det fallet då Finansinspektionen enligt huvudregeln i 1 § första stycket ska utöva den gruppbaseade tillsynen men, enligt de förutsättningar som anges i paragrafen, kan överlåta på annan behörig myndighet att i stället utföra dessa uppgifter. I 3 § regleras den omvända situationen att någon annan behörig myndighet än Finansinspektionen är ansvarig enligt huvudregeln.

3 § Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag det gäller i en värdepappersföretagskoncern och betydelsen av deras verksamhet i de olika länderna inom EES att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 46.3–46.5 i värdepappersbolagsdirektivet ska utöva sådan tillsyn som avses i 1 §, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

Paragrafen, som motsvarar 4 kap. 3 § första stycket, innehåller bestämmelser om internationella överenskommelser som Finansinspektionen kan ingå i fråga om tillsynsansvaret över en värdepappersföretagskoncern. Paragrafen genomför delvis artiklarna 4.3 c och 46.6 i värdepappersbolagsdirektivet. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Paragrafen gäller i fall då det som huvudregel är en behörig myndighet i ett annat land inom EES som ska ansvara för den gruppbaseade tillsynen. Enligt de förutsättningar som anges i paragrafen kan Finansinspektionen eller någon annan behörig myndighet i stället utses som ansvarig.

4 § Innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår en överenskommelse enligt 2 eller 3 § ska det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES, det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES eller det värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag som

Prop. 2020/21:173 *har den största balansslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig.*

Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om överenskommelsen.

Paragrafen, som motsvarar 4 kap. 2 § andra stycket och 3 § andra stycket, innehåller bestämmelser om internationella överenskommelser som Finansinspektionen kan ingå i fråga om tillsynsansvaret över en värdepappersföretagskoncern. Paragrafen genomför delvis artiklarna 4.3 c och 46.6 i värdepappersbolagsdirektivet. Paragrafen är i allt väsentligt utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I *första stycket* anges vilka företag som ska ges tillfälle att yttra sig innan en internationell överenskommelse enligt 2 eller 3 § ingås. Det anges i *andra stycket* att Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

5 kap. Tillsyn över interna metoder för kreditinstitut

1 § Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett *kreditinstitut* uppfyller *kraven* på sådana metoder som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan de får användas för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med artiklarna 92–386 i tillsynsförordningen. Vid bedömningen ska *inspektionen särskilt beakta* förändringar i institutets affärsverksamhet och hur interna metoder tillämpas på nya produkter.

2 § Om det framkommer att ett *kreditinstituts* interna metoder enligt 1 § *har* väsentliga brister i fråga om att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att institutet åtgärdar *bristerna* eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

3 § Om ett *kreditinstitut* som beviljats tillstånd att använda sig av en metod som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av metoden, ska Finansinspektionen kräva att institutet

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är *obetydliga*, eller
2. presenterar en åtgärdsplan för att i god tid åter uppfylla kraven och ange en tid inom vilken planen ska genomföras.

4 § Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att *kreditinstitutet* inom en lämplig tidsfrist åter kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om institutet inte på ett tillfredsställande sätt *visar* att följderna av konstaterade brister är *obetydliga*, ska tillståndet att använda sig av metoden antingen *återkallas* eller begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist.

5 § Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för *kreditinstitutet* att använda den modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att institutet snarast förbättrar modellen.

6 § Finansinspektionen får vidta korrigerande åtgärder för ett *kreditinstituts* interna metoder, om det klart kan fastställas att institutets metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker.

De korrigerande åtgärderna ska syfta till att målen i en intern metod upprätthålls.

I kapitlet finns bestämmelser om den löpande granskningen av interna metoder och om korrigerande åtgärder vid tillsyn över interna metoder för kreditinstitut. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 11.7. Bestämmelserna i 2–4 §§ är utformade i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Ändringarna i paragraferna är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §. Ändringarna innebär att bestämmelserna, som genomför regler i kapitaltäckningsdirektivet, bara gäller för kreditinstitut.

Det görs också redaktionella och språkliga ändringar.

Bestämmelser om tillsyn över interna modeller i fråga om värdepappersbolag införs i ett nytt kapitel, 5 a kap.

5 a kap. Tillsyn över interna modeller för värdepappersbolag

Kapitlet är nytt och innehåller bestämmelser om tillsyn över sådana interna modeller som värdepappersbolag kan få tillstånd att använda och som avses i artikel 22 i värdepappersbolagsförordningen. Genom bestämmelserna genomförs artikel 37 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.7.

1 § Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett värdepappersbolag uppfyller kraven för att få tillstånd att använda de interna modeller som avses i artikel 22 i värdepappersbolagsförordningen. Vid bedömningen ska inspektionen särskilt beakta förändringar i värdepappersbolagets affärsverksamhet och hur interna modeller används på nya produkter.

Paragrafen, som motsvarar 5 kap. 1 §, innehåller en bestämmelse om Finansinspektionens tillsynsansvar över tillståndspliktiga interna modeller för beräkning av kapitalbaskravet för positioner i handelslagret hos ett värdepappersbolag. Paragrafen genomför artikel 37.1 första och andra meningarna i värdepappersbolagsdirektivet.

2 § Om det framkommer att ett värdepappersbolags interna modeller som avses i 1 § har väsentliga brister i fråga om att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att bolaget åtgärdar bristerna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

I paragrafen, som motsvarar 5 kap. 2 §, anges i vilka fall Finansinspektionen ska vidta tillsynsåtgärder i sin granskning av ett värdepappersbolags användning av interna modeller. Paragrafen genomför artikel 37.1 tredje meningen i värdepappersbolagsdirektivet. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

3 § Om ett värdepappersbolag som beviljats tillstånd att använda interna modeller som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av modellerna, ska Finansinspektionen kräva att bolaget

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är obetydliga, eller
2. presenterar en åtgärdsplan för att uppfylla kraven och anger en tid inom vilken planen ska genomföras.

Paragrafen, som motsvarar 5 kap. 3 §, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen ska kräva vissa prestationer av ett värdepappersbolag som har beviljats tillstånd att använda en intern modell, men som inte längre uppfyller kraven för detta. Paragrafen genomför artikel 37.3 första stycket första meningen i värdepappersbolagsdirektivet. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

4 § *Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att värdepappersbolaget inom en lämplig tidsfrist kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om bolaget inte på ett tillfredsställande sätt visar att följderna av konstaterade brister är obetydliga, ska tillståndet att använda sig av de interna modellerna antingen återkallas eller begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist.*

Paragrafen, som motsvarar 5 kap. 4 §, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen ska vidta åtgärder mot ett värdepappersbolag om det bedöms osannolikt att en åtgärdsplan enligt 3 § leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Paragrafen genomför artikel 37.3 första stycket andra meningen och andra stycket i värdepappersbolagsdirektivet. Det som anges i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 37.2 och 37.3) ger viss ledning för hur Finansinspektionen bör agera om det finns indikationer på att ett värdepappersbolags internmodeller över marknadsrisk inte är tillräckligt starka.

5 § *Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för värdepappersbolaget att använda modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att bolaget snarast inom en bestämd tidsram förbättrar modellen.*

I paragrafen, som motsvarar 5 kap. 5 §, regleras Finansinspektionens tillsyn över internmodeller över marknadsrisk. Paragrafen genomför artikel 37.2 i värdepappersbolagsdirektivet.

6 kap. Företags uppgiftsskyldighet till Finansinspektionen

1 § Följande företag ska till Finansinspektionen lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen:

1. företag som
 - a) står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet,
 - b) står under tillsyn enligt artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen, eller
 - c) ingår i en värdepappersföretagskoncern som omfattas av ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen,

2. andra dotterföretag till ett kreditinstitut, ett värdepappersbolag, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag än de som avses i 1,

3. holdingföretag med blandad verksamhet och dotterföretag till holdingföretag med blandad verksamhet,

4. blandade finansiella holdingföretag, och

5. företag som fått i uppdrag av ett kreditinstitut, ett värdepappersbolag, ett finansiellt holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandat finansiellt holdingföretag eller värdepappersinriktat holdingföretag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner.

Om företaget inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen, får inspektionen förelägga företaget att göra det.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka företag som är skyldiga att lämna uppgifter till Finansinspektionen. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artiklarna 4.3, 4.5, 19 och 53.1 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 11.3.

Tillägget i första stycket 1 innebär att företag som står under tillsyn enligt artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen är upplysningsskyldiga. Det gäller även företag som ingår i en företagsgrupp på vilken ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen (gruppkapitaltestet) har fattats.

Tilläggen av värdepappersinriktade holdingföretag i punkterna 2 och 5, som genomför artiklarna 4.3, 4.5 första meningen och 19 a i värdepappersbolagsdirektivet, innebär att även samtliga dotterföretag till ett sådant företag och företag som fått i uppdrag av ett sådant företag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner är skyldiga att lämna upplysningar till Finansinspektionen.

Punkt 3 motsvarar kraven i artikel 53.1 i värdepappersbolagsdirektivet.

Övriga ändringar i paragrafen är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

2 § Moderföretag ska i fråga om den konsoliderade situationen offentliggöra information som rör rättslig struktur, styrning och organisationsstruktur.

Moderföretag som avses i artiklarna 7 och 8 i värdepappersbolagsförordningen ska offentliggöra sådan information om en värdepappersföretagskoncern.

Paragrafen innehåller bestämmelser om information som moderbolag ska offentliggöra. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 44 c i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.8.

Första stycket gäller tillsyn enligt tillsynsförordningen. Ändringen i stycket innebär en anpassning till tillsynsförordningens terminologi.

Andra stycket, som är nytt, gäller tillsyn enligt värdepappersbolagsförordningen och genomför artikel 44 c i värdepappersbolagsdirektivet.

4 § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet och artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att Finansinspektionen får hänskjuta vissa frågor till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning.

Prop. 2020/21:173 Ändringen genomför artikel 48.7 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.2.2.

Ändringen innebär att Finansinspektionen får hänskjuta frågor till Europeiska bankmyndigheten även när det uppstått oenighet om tillsynskollegiernas funktion i en situation som avses i artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet.

5 § Finansinspektionen får även hänskjuta sådana frågor som avses i 4 § till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artiklarna 41.2, 43.5, 50.4 och 51.2 i kapitaltäckningsdirektivet *och artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet*.

Paragrafen innehåller en bestämmelse hänskjutande till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning. Ändringen genomför artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.2.1.

Ändringen innebär att Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning även i en sådan situation som avses i artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet.

7 § Företag som enligt tillsynsförordningen står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation och dotterföretag till ett *kreditinstitut eller ett motsvarande utländskt företag inom EES*, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn, ska lämna de uppgifter som krävs för tillsynsredovisningen till det företag som enligt tillsynsförordningen ska upprätta gruppbaserad redovisning eller samlad information.

Första stycket gäller även ett svenskt företag i förhållande till ett utländskt företag inom EES som ska upprätta och ge in en rapport enligt tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om information mellan företag i den konsoliderade situationen. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringen i *första stycket* är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

Paragrafen gäller den konsoliderade situationen, dvs. den kan ta sikte på svenska och utländska företag. Det görs en rättelse genom att det kommer till uttryck att paragrafen gäller svenska och utländska företag.

8 § Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det behövs för tillsynen, göra undersökningar hos

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandade finansiella holdingföretag *och värdepappersinriktade holdingföretag* för att kontrollera den gruppbaserade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

2. företag som har fått i uppdrag av ett *kreditinstitut, ett värdepappersbolag* eller ett holdingföretag som avses i 1 att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner, och

3. företag som Finansinspektionen enligt 4 kap. 1 § *och 4 a kap. 1 §* ska utöva tillsyn över.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens möjlighet att genomföra platsundersökningar. Ändringen genomför artiklarna 19 c och

53.2 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 11.3. Prop. 2020/21:173

Tillägget av värdepappersinriktade holdingföretag i *punkt 1* innebär att Finansinspektionen får göra undersökningar även hos sådana företag. Därigenom får Finansinspektionen, enligt *punkt 2* och i enlighet med artikel 19 c i värdepappersbolagsdirektivet, rätt att utföra undersökningar även hos företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinriktat holdingföretag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner.

Övriga ändringar är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

9 § Om ett dotterföretag som är ett *kreditinstitut* är undantaget från tillämpningsområdet för konsoliderad tillsyn med stöd av artikel 19 i tillsynsförordningen, ska moderföretaget till Finansinspektionen lämna de upplysningar som inspektionen anser att den behöver för sin tillsyn över institutet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om informationsskyldighet för moderföretag till ett kreditinstitut som är undantaget från gruppbaserad tillsyn. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringen i paragrafen är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

10 § En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 7 § eller artikel 7.1 i värdepappersbolagsförordningen ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företagets intresse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tystnadsplikt för styrelseledamöter eller befattningshavare hos vissa holdingföretag. Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

Ändringarna innebär att tystnadsplikten utvidgas till att även gälla för en styrelseledamot eller befattningshavare hos ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag, som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt artikel 7.1 i värdepappersbolagsförordningen ska lämna uppgifter.

11 § Ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag och ett värdepappersinriktat holdingföretag är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare. Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

Ändringen innebär att uppgiftsskyldigheten enligt paragrafen utvidgas till att omfatta även värdepappersinriktade holdingföretag.

7 kap. Moderföretag utanför EES i fråga om gruppbaserad tillsyn och intermediära holdingföretag

1 § Om ett *kreditinstitut eller ett motsvarande utländskt företag inom EES* inte står under gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt *företag som motsvarar ett kreditinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag* som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över den konsoliderade situationen om de bestämmelserna hade gällt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gruppbaserad tillsyn. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 12.3.

Ändringarna är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

Paragrafen gäller gruppbaserad tillsyn över svenska och utländska företag. Det görs en rättelse genom att det kommer till uttryck att paragrafen gäller svenska och utländska företag.

I paragrafen justeras även en felaktig hänvisning till de bestämmelser som anger i vilka fall Finansinspektionen utövar tillsyn över en konsoliderad situation.

2 § Finansinspektionen ska kontrollera om den gruppbaserade tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i landet utanför EES är likvärdig med den gruppbaserade tillsyn som anges i artiklarna 11–24 i tillsynsförordningen och 4 kap. denna lag.

Finansinspektionen ska utföra kontrollen på begäran av moderföretaget eller av ett inom EES auktoriserat *kreditinstitut eller* institut för elektroniska pengar i den konsoliderade situationen. Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, ska inspektionen höra övriga berörda behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska bankmyndigheten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gruppbaserad tillsyn. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringarna i *andra stycket* är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §. Bestämmelsen gäller inom EES auktoriserade företag i den konsoliderade situationen, dvs. svenska och utländska företag. Det görs en rättelse genom att uttrycket ”eller motsvarande utländskt företag” tas bort.

3 § Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn i artiklarna 11–24 i tillsynsförordningen och 4 kap. denna lag som om moderföretaget haft sitt huvudkontor inom EES.

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer att *kreditinstitut och utländska företag som motsvarar kreditinstitut* i den konsoliderade situationen är föremål för tillräcklig tillsyn. Inspektionen får då förelägga en ägare till *ett kreditinstitut* att inrätta ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på *kreditinstitut och utländska företag som motsvarar kreditinstitut* i den konsoliderade situationen, som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten när sådana andra tillsynsmetoder som anges i andra stycket används.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gruppbaserad tillsyn. Övervägandena finns i avsnitt 6.3. Paragrafen är i allt väsentligt utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Ändringarna i *andra stycket* är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

Paragrafen gäller gruppbaserad tillsyn över svenska och utländska företag. Det görs en rättelse genom att det kommer till uttryck att paragrafen gäller svenska och utländska företag.

4 § En grupp ska etablera ett intermediärt moderföretag inom EES, om

1. moderföretaget i gruppen är etablerat i ett land utanför EES,
2. det i gruppen finns minst två *kreditinstitut eller värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag* inom EES, varav åtminstone ett i Sverige, och
3. det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES uppgår till motsvarande minst 40 miljarder euro.

Med det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES avses summan av

1. *företagens* tillgångar enligt en konsoliderad balansräkning eller, om en sådan inte finns, de individuella balansräkningarna, och
2. filialernas tillgångar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gruppbaserad tillsyn. Ändringarna genomför artikel 62.9 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringarna i paragrafen är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

7 a kap. Moderföretag utanför EES i fråga om värdepappersföretagskoncerner

Kapitlet är nytt och innehåller bestämmelser om moderföretag utanför EES vid tillsyn enligt värdepappersbolagsdirektivet. Genom bestämmelserna genomförs artikel 55 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

1 § Om ett värdepappersbolag, som inte står under effektiv tillsyn enligt artikel 46 i värdepappersbolagsdirektivet, ingår i en koncern med minst ett annat värdepappersbolag eller ett motsvarande utländskt företag inom EES och deras gemensamma moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES, ska Finansinspektionen bedöma om den tillsyn som tillsynsmyndigheten i landet utanför EES har över värdepappersföretagen är likvärdig med den tillsyn som anges i artiklarna 1–8 i värdepappersbolagsförordningen och i denna lag.

Paragrafen, som motsvarar 7 kap. 1 § och 2 § första stycket, innehåller bestämmelser om likvärdighetsbedömning av tillsyn i tredjeland i fråga om värdepappersbolag. Paragrafen genomför artikel 55.1 i värdepappersbolagsdirektivet. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Paragrafen är tillämplig när minst två värdepappersföretag, varav ett är ett svenskt värdepappersbolag, ingår i en grupp och att deras gemensamma moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES. Finansinspektionen ska i ett sådant fall bedöma om den tillsyn som en tillsynsmyndighet i ett land utanför EES utför är likvärdig med den tillsyn som utövas enligt denna lag och värdepappersbolagsförordningen. Termen moderföretag har samma innebörd som i värdepappersbolagsförordningen (1 kap. 2 § första

Prop. 2020/21:173 stycket 9). Att det med moderföretag inte endast avses omedelbara sådana framgår av definitionen av termen dotterföretag som omfattar varje företag som står under bestämmande inflytande av ett moderföretag, inbegripet varje dotterföretag till ett överordnat moderföretag (se artikel 4.1.51 i värdepappersbolagsförordningen).

Det som anges om tillsyn i denna lag och i del 1 i värdepappersbolagsförordningen (särskilt artiklarna 5–8) ger viss ledning för bedömningen av om tillsynen i ett land utanför EES är likvärdig med den tillsyn som behöriga myndigheter ska utöva enligt förordningen.

I lagtexten används termen koncern i stället för termen grupp, se avsnitt 6.3.

2 § Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen, för det fall den enligt 4 a kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över värdepappersföretagskoncernen om de bestämmelserna hade gällt, besluta om lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen. Finansinspektionen får kräva att koncernen etablerar ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES. Inspektionen får då tillämpa artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen på detta företag.

Paragrafen, som delvis motsvarar 7 kap. 3 § första och andra styckena, innehåller bestämmelser om åtgärder som Finansinspektionen i visst fall ska vidta för att tillsynsmålen ska uppnås. Paragrafen genomför delvis artikel 55.2 och artikel 55.3 i värdepappersbolagsdirektivet. Paragrafen är utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I paragrafen anges att Finansinspektionen, för det fall bedömningen enligt 1 § visar att det inte finns någon likvärdig tillsyn, ska besluta om lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen. Finansinspektionen får då kräva att det etableras ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES och tillämpa artikel 7 eller 8 i förordningen på detta företag. Det som anges om tillsyn i denna lag och i del 1 i värdepappersbolagsförordningen (särskilt artiklarna 5–8) ger viss ledning för vilka åtgärder som Finansinspektionen bör vidta om inspektionen bedömer att tillsynen inte är likvärdig.

3 § Innan Finansinspektionen fattar beslut enligt 2 § ska inspektionen samråda med övriga berörda behöriga myndigheter.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om åtgärder som den vidtar med stöd av 2 §.

Paragrafen, som delvis motsvarar 7 kap. 3 § andra och tredje styckena, innehåller bestämmelser om samråd och underrättelser vid tillämpning av 2 §. Paragrafen genomför delvis artikel 55.2 i värdepappersbolagsdirektivet. Paragrafen är i allt väsentligt utformad i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Första stycket innebär att Finansinspektionen inför ett beslut enligt 2 § ska samråda med övriga berörda behöriga myndigheter.

I andra stycket finns en skyldighet för Finansinspektionen att underrätta de berörda behöriga myndigheterna, kommissionen och Europeiska bank-

myndigheten om åtgärder som vidtas enligt 2 §. Underrättelseskyldigheten omfattar både själva beslutet om tillsynsметод och de åtgärder som vidtas inom ramen för tillsynsметод.

Prop. 2020/21:173

8 kap. Ingripanden och ansvarsbestämmelse

1 § Om ett företag inte uppfyller kraven i tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, ska Finansinspektionen förelägga företaget att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett *kreditinstitut eller ett värdepappersbolag* bryter mot tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar *företagens* verksamhet.

I paragrafen regleras möjligheter för Finansinspektionen att ingripa när någon inte fullgör sina skyldigheter eller har gjort sig skyldig till en överträdelse. Ändringarna genomför delvis artiklarna 38 och 54 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 13.3.

Ändringarna innebär att Finansinspektionen kan ingripa även vid överträdelser av värdepappersbolagsförordningen.

Övriga ändringar är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

2 § Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag*, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

I paragrafen regleras möjligheter för Finansinspektionen att förelägga vissa företag att vidta åtgärder för rättelse. Ändringarna genomför delvis artikel 54 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.3.

Ändringarna innebär att Finansinspektionen kan ingripa med stöd av bestämmelsen även mot ett värdepappersinriktat holdingföretag.

4 § Om ett *kreditinstitut, ett värdepappersbolag*, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen*, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen i vissa fall får besluta om förseningsavgift. Ändringen genomför delvis artiklarna 53.1 och 54 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 13.3.

Prop. 2020/21:173 Ändringen innebär att beslut om förseningsavgift även kan fattas i fråga om ett värdepappersinriktat holdingföretag.

Övriga ändringar är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

9 kap. Avgifter

1 § *Kreditinstitut och värdepappersbolag* som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen eller *värdepappersbolagsförordningen* och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen* och denna lag.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, ska kostnaden för detta betalas av det *kreditinstitut eller värdepappersbolag* som tillsynen avser.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter för att bekosta viss verksamhet hos Finansinspektionen och Statistiska centralbyrån och Finansinspektionens prövning av ansökningar och anmälningar. Övervägandena finns i avsnitten 6.3 och 11.10.

Ändringarna innebär att avgifter får tas ut även för att bekosta verksamhet enligt *värdepappersbolagsförordningen* och prövning av ärenden enligt den förordningen.

Övriga ändringar är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

10 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser om

1. offentliggörande av information och tillsynsrapportering,
2. beräkningen av kapitalbaskravet samt kapitalbasen,
3. stora exponeringar,
4. exponeringar i fastigheter,
5. säkerställda obligationer,
6. likviditetskrav,
7. interna modeller för marknadsrisker,
8. schablonmetoden för marknadsrisker,
9. schablonmetoden för kreditrisker,
10. IRK-metoden för kreditrisker,
11. motpartsrisker,
12. värdepapperisering,
13. bruttosoliditet,
14. konsolidering av de gruppbaseade kraven,
15. omklassificering av positioner, och
16. klassificering av *kreditinstitut*.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringen i *punkt 16* är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

1 a § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar värdepappersbolagsförordningens bestämmelser om

1. beräkningen av kapitalbaskraven (artikel 30.1 tredje stycket), och
2. koncentrationsrisker (artikel 41.2).

Paragrafen, som är ny, innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter i vissa avseenden. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.2.

Med stöd av bemyndigandet kan föreskrifter meddelas om att ändra volatilitetsjusteringar för vissa typer av råvaror enligt artikel 30.1 tredje stycket i värdepappersbolagsförordningen (som rör beräkningen av kapitalbaskraven) och om att i enlighet med artikel 41.2 undanta vissa exponeringar från tillämpningen av artikel 37 i förordningen (om beräkningen av koncentrationsrisker).

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka krav som ska ställas på den som ska ingå i ledningen i
 - a) ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 3 kap. 5 §, eller
 - b) ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 3 a kap. 2 §,
2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall
 - a) kreditinstitut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen, och
 - b) värdepappersbolag ska offentliggöra sådan information som anges i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen,
3. vilken information moderföretag ska offentliggöra enligt 6 kap. 2 §,
4. när kapitalbaskraven i tillsynsförordningen eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 inte ska anses täcka en risk och hur nivån på ett särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. för att täcka en sådan risk ska fastställas,
5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, dels vid fastställandet av en lämplig nivå för ett sådant särskilt likviditetskrav i samband med en översyn och utvärdering av företaget, och
6. hur uppgifter enligt 6 kap. 11 § ska lämnas.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Genom ändringarna kan föreskrifter meddelas som genomför artiklarna 44 och 52 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.3, 9.3 och 11.8.

Genom ändringen i *punkt 1* kan föreskrifter meddelas även om vilka krav som ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett värdepappersinriktat holdingföretag. Därigenom kan artikel 52 i värdepappersbolagsdirektivet genomföras.

Genom ändringen i *punkt 2* kan föreskrifter meddelas som genomför artikel 44 i värdepappersbolagsdirektivet. Den information som avses i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen gäller bl.a. kapitalbasen och kapitalbaskrav.

Prop. 2020/21:173 Övriga ändringar är en följd av att definitionen av institut får en ny innebörd, se författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

Ikraftträdandebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Ikraftträdandebestämmelsen genomför delvis artikel 67.1 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 15.2.1.

17.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

1 kap. Inledande bestämmelser

2 § I denna lag betyder

1. *blandade finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

2. *dotterföretag*: sådant företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *ESRB*: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. *finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.31 i tillsynsförordningen,

6. *institut*: kreditinstitut enligt *lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag*,

7. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiven* 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

8. *kärnprimärkapital*: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. *moderinstitut inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.29 i tillsynsförordningen,

10. *primärkapital*: primärkapital som avses i artikel 4.1.101 i tillsynsförordningen,

11. *på grupp- eller undergruppsnivå*: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

12. *systemrisk*: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhällsekonomin,

13. *systemviktigt institut*: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

14. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

15. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen, och

16. värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet:

- a) utbetalning i form av en kontant utdelning,
- b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitten 14.3 och 14.5.1.

Ändringen i *punkt 1* i fråga om tillsynsförordningen är en följd av att rättsaktens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen.

I definitionen av institut i *punkt 6* ändras vad som avses med värdepappersbolag som en konsekvens av att lagen gäller bara för vissa värdepappersbolag i enlighet med de ändringar som har gjorts i tillsynsförordningen genom värdepappersbolagsförordningen. Dessutom omfattar definitionen även värdepappersbolag med tillstånd att ta emot kunders medel på konto.

Ändringen i *punkt 7* i fråga om kapitaltäckningsdirektivet är en följd av att rättsaktens titel har ändrats genom värdepappersbolagsdirektivet.

Ändringen i *punkt 14* i fråga om tillsynsförordningen är en följd av att rättsaktens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen.

Definitionen av värdepappersbolag i *punkt 16* tas bort.

Hänvisningen till tillsynsförordningen är dynamisk och hänvisningen till kapitaltäckningsdirektivet är statisk.

6 kap. Kontracyklisk kapitalbuffert

7 § Ett institut ska ha metoder som gör det möjligt att i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 9 fortlöpande beräkna institutets högsta förfogandebelopp.

Paragrafen innehåller bestämmelser om krav på metoder för att beräkna högsta förfogandebelopp.

I paragrafen görs en följdändring med anledning av att punkterna i 10 kap. 1 § numreras om.

8 kap. Ingripanden och restriktioner om vissa kapitalbuffertar inte uppfylls

1 § Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § eller kravet på bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i tillsynsförordningen ska till Finansinspektionen

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 9 rapportera högsta förfogandebelopp, och

2. inom fem arbetsdagar från den dag då det konstaterades att buffertkravet inte är uppfyllt lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid åter ska uppnå kravet.

Prop. 2020/21:173 Om det med beaktande av arten och omfattningen av institutets verksamhet finns skäl för det, får Finansinspektionen medge att kapitalkonserveringsplanen ges in till inspektionen inom högst tio arbetsdagar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om högsta förfogandebelopp och kapitalkonserveringsplan.

I *första stycket* görs en följdändring med anledning av att punkterna i 10 kap. 1 § numreras om.

10 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

2. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

3. hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 § och vilka exponeringar bufferten får gälla,

4. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

5. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

6. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

7. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

8. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

9. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

10. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, och

11. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 14.3.

Ändringarna innebär att hittillsvarande punkterna 1 och 9 tas bort. Det är följdändringar med anledning av att 3 kap. 3 § och 6 § kap. 3 § tas bort.

17.4 Förslaget till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173)

11 § När en kreditupplysning om en fysisk person lämnas ut, ska till den som avses med upplysningen samtidigt och kostnadsfritt sändas ett skriftligt meddelande om

1. vem som bedriver kreditupplysningsverksamheten och kontaktuppgifter till dataskyddsombudet, om ett sådant ombud krävs enligt artikel 37 i EU:s dataskyddsförordning,

2. ändamålen med och den rättsliga grunden för behandlingen,

3. vilka kategorier av personuppgifter som behandlas, varifrån uppgifterna hämtats och hur länge uppgifterna kommer att lagras,

4. de uppgifter, omdömen och råd som upplysningen innehåller om honom eller henne,

5. möjligheten att få tillgång till och rättelse av de uppgifter som rör honom eller henne,

6. vilka kategorier av mottagare som kan ta del av personuppgifterna och vem som har begärt upplysningen, och

7. möjligheten att framställa klagomål till Integritetsskyddsmyndigheten.

Om kreditupplysningen lämnas ut till ett svenskt kreditinstitut eller *ett bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c–f lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag*, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkravet för kreditrisker med en sådan metod som avses i artikel 143.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får meddelandet sändas senare men utan onödigt dröjsmål och begränsas till information enligt första stycket 1, 2 och 6. Om den som avses med upplysningen begär det, ska även information enligt 3, 4, 5 och 7 sändas till honom eller henne.

Första och andra styckena gäller också när en kreditupplysning lämnas om ett handelsbolag eller kommanditbolag.

Första–tredje styckena gäller inte kreditupplysningar som lämnas genom offentliggörande på ett sådant sätt som avses i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen, utom när upplysningarna tillhandahålls ur en databas enligt 1 kap. 4 § yttrandefrihetsgrundlagen på sätt som avses i den paragrafens första stycke 2 a–c.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att den som avses med en kreditupplysning ska informeras i olika avseenden samtidigt som upplysningen lämnas ut. Övervägandena finns i avsnitten 14.5.1 och 14.5.3.

I *andra stycket* görs en följdändring med anledning av att de flesta värdepappersbolag inte längre ska tillämpa tillsynsförordningen utan i stället ska tillämpa värdepappersbolagsförordningen. Den ändringen innebär att bestämmelsen gäller bara för värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynslagen.

I stycket görs även en följdändring med anledning av att tillsynsförordningens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

17.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:1097) om den Svenska skeppshypotekskassan

3 a § Av lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar framgår att lagarna och bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas för Svenska skeppshypotekskassan.

Paragrafen innehåller en upplysning om att tillsynslagen, buffertlagen och bestämmelser i tillsynsförordningen ska tillämpas för Svenska skeppshypotekskassan. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.1.

Ändringen är en följdändring med anledning av att tillsynsförordningens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

17.6 Förslaget till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

9 kap.

1 § En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en sparbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skadeståndsskyldighet för stiftare, huvudmän, styrelseledamöter och delegater. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.1.

Ändringen är en följd av att tillsynsförordningens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

17.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

4 kap.

4 a § Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt

1. artikel 111 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, eller

2. artikel 46 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksbankens underrättelseskylighet. Övervägandena finns i avsnitten 6.4, 14.5.1 och 14.5.3.

Paragrafen gäller i en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket tillsynslagen. Det är fråga om situationer som uppstår i Sverige och som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i något land inom EES. Riksbankens underrättelseskylighet omfattar både kreditinstitut och värdepappersbolag. I paragrafen införs en hänvisning till värdepappersbolagsdirektivet eftersom det numera är av det direktivet som det följer vilka myndigheter som ska underrättas när det gäller värdepappersbolag.

Det görs även en följdändring med anledning av att kapitaltäckningsdirektivets titel har ändrats genom värdepappersbolagsdirektivet. Prop. 2020/21:173

Hänvisningarna till kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet är statiska.

17.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

3 kap. Förfoganden över finansiella instrument som tillhör någon annan

1 § Om ett företag som står under tillsyn av Finansinspektionen vill ingå avtal med ägaren till ett finansiellt instrument om att företaget ska ha rätt att förfoga över det finansiella instrumentet för egen räkning, ska avtalet slutas skriftligen i en för ändamålet särskilt upprättad handling som i någon läsbar och varaktig form är tillgänglig för parterna. Detsamma gäller om företaget medverkar till ett sådant avtal mellan andra parter. Det förfogande som avses ska anges noggrant.

Första stycket gäller inte om företagets motpart eller parterna i ett avtal som företaget medverkar till är

1. ett annat företag som står under tillsyn av Finansinspektionen eller ett utländskt företag inom EES som i sitt hemland får driva jämförbar verksamhet och som står under betryggande tillsyn av myndighet eller annat behörigt organ,

2. Riksgäldskontoret eller ett utländskt offentligt organ inom EES som är ansvarigt för eller deltar i förvaltningen av statsskulden eller är behörigt att föra konton för kunders räkning,

3. Riksbanken eller en utländsk centralbank inom EES, inklusive Europeiska centralbanken,

4. en multilateral utvecklingsbank, Banken för internationell betalningsutjämning, Internationella valutafonden eller Europeiska investeringsbanken, eller

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

Första stycket gäller inte heller om företaget är en sådan central motpart som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vissa avtal angående förfoganden över finansiella instrument som tillhör någon annan. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.1.

Ändringen i *andra stycket 5* är en följd av att kapitaltäckningsdirektivets titel har ändrats genom värdepappersbolagsdirektivet. Hänvisningen är statisk.

17.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

5 kap. Noter m.m.

7 § Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Paragrafen upplyser om att artikel 434.2 i tillsynsförordningen ska beaktas vid tillämpningen av lagen. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.1.

Ändringen är en följd av att tillsynsförordningens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

3 § I kapitaltäckningsanalysen ska uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitalbaskraven i enlighet med *det* som följer av

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, *eller*
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Moderföretag som enligt *någon av förordningarna* ska uppfylla kraven i förordningen på grundval av en grupps konsoliderade situation, ska lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om kapitaltäckningsanalys. Övervägandena finns i avsnitten 6.4 och 14.5.3.

I *första stycket* görs ett tillägg som innebär att det i kapitaltäckningsanalysen ska lämnas uppgifter om kapitalbasen och kapitalbaskraven även i enlighet med det som följer av värdepappersbolagsförordningen. Sådana värdepappersbolag som hittills har varit undantagna från tillsynsförordningens tillämpningsområde kommer därmed att vara skyldiga att redovisa dessa uppgifter. Hänvisningen till värdepappersbolagsförordningen är dynamisk.

Ändringen i *andra stycket* är en följd av att det införs ett särskilt kapitaltäckningsregelverk för värdepappersbolag.

17.10 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

24 kap.

9 § Ett företag som omfattas av *någon av följande EU-förordningar* får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av respektive förordning. Detta gäller företaget som omfattas av

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, *eller*

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Ett svenskt försäkringsföretag som omfattas av 7 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller av lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av dessa lagar.

Ett utländskt försäkringsföretag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av nationell lagstiftning som genomför det direktivet.

Ett utländskt tjänstepensionsinstitut får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av nationell lagstiftning som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut. Vad som avses med ett utländskt tjänstepensionsinstitut framgår av 39 kap. 13 a §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avdragsförbud för ränteutgifter på vissa efterställda skulder. Övervägandena finns i avsnitten 6.4, 14.5.1 och 14.5.3.

I paragrafen införs en punktuppställning i *första stycket*. I *första stycket 1* ändras hänvisningen till tillsynsförordningen med anledning av att rättsaktens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen. I *första stycket 2* införs en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen. Det innebär att värdepappersbolag inte heller får dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen enligt den förordningen.

Vissa värdepappersbolag omfattas inte av det hittillsvarande kapitaltäckningsregelverket, dvs. tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet. När det nya kapitaltäckningsregelverket införs kommer dock alla värdepappersbolag att omfattas av antingen värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet eller tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet. Detta innebär att paragrafen kommer att omfatta fler värdepappersbolag än tidigare, se avsnitt 16 under rubriken ”Offentligfinansiella effekter”.

Hänvisningarna till tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen är dynamiska.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

2. Lagen tillämpas första gången på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 25 juni 2021.

Övervägandena finns i avsnitt 15.2.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges när bestämmelserna i den nya lydelsen tillämpas första gången.

17.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)

4 kap. Medelsförvaltningen

11 § Av var och en av Första–Fjärde AP-fondernas tillgångar, värderade till marknadsvärdet, får högst tio procent utgöras av fondpapper eller andra finansiella instrument utfärdade av en emittent eller av en grupp av emittenter med inbördes anknytning. Denna begränsning gäller inte

1. svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, och
2. utländska stater, centralbanker, utländska kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter, och andra emittenter, som får noll procent riskvikt med stöd av schablonmetoden som enligt artikel 107 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker.

Med grupp av emittenter med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet från risksynpunkt därför att

1. någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller
2. de utan att stå i sådant förhållande som avses i 1 har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan befaras råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Paragrafen innehåller bestämmelser om exponeringsbegränsningar för Första–Fjärde AP-fonderna. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.1.

Ändringen i *första stycket 2* är en följd av att tillsynsförordningens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

17.12 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

2 kap. Allmänna bestämmelser för fondbolag m.m.

10 § Ett fondbolags egna medel får, trots *det* som anges i 8 och 9 §§, inte understiga *det* belopp som framgår av artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014. Vid tillämpningen av den artikeln ska *det* som anges där om värdepappersföretag gälla för fondbolag.

I paragrafen finns bestämmelser om krav på storleken på ett fondbolags egna medel under pågående verksamhet. Ändringen genomför den ändring i artikel 7.1 a i UCITS-direktivet som har gjorts genom artikel 60 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.4 och 7.4.

I paragrafen ersätts de materiella bestämmelserna med en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen. Det innebär inte någon ändring i sak när det gäller de krav som ställs på ett fondbolags egna medel. Hänvisningen till artikel 13 i värdepappersbolagsförordningen innebär dock att bestämmelserna i de delegerade rättsakter som kommissionen antar med stöd av artikel 13.4 i förordningen blir tillämpliga även i fråga om fondbolag.

- 11 §** Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i
- artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,
 - artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033,
 - lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, och
 - lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Paragrafen innehåller en upplysning om att det finns bestämmelser om kapitalkrav på gruppnivå i bl.a. tillsynsförordningen och i vissa lagar.

I paragrafen införs en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen. Ett fondbolag kan även ingå i en företagsgrupp som omfattas av konsoliderad tillsyn enligt den förordningen. Hänvisningarna till tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen är dynamiska.

17.13 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

1 kap. Inledande bestämmelser

5 § I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,
2. *bank*: bankaktiebolag, sparbanks och medlemsbank,
3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,
4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,
5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,
7. *finansiellt institut*: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,
8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,
9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,
10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,
11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,
12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,
13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,
14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,
15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva bankrörelse,
17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),
18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,
19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,
20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,
21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,
22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,
23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,
24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett
- a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
 - b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,
25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,
26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,
27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett
- a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller
 - b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,
28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,
29. *koncern*:
- a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,
 - b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,
30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,
31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtnings och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,
32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,
33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett
- a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitten 6.4 och 14.5.1.

Ändringen i fråga om kapitaltäckningsdirektivet i *punkt 11* är en följdändring med anledning av att rättsaktens titel har ändrats genom värdepappersbolagsdirektivet.

Ändringen i fråga om tillsynsförordningen i *punkt 35* är en följdändring med anledning av att rättsaktens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen.

Hänvisningen till tillsynsförordningen är dynamisk och hänvisningen till kapitaltäckningsdirektivet är statisk.

17.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

1 kap. Inledande bestämmelser

3 § I denna lag betyder

1. *AIF-förvaltare*: en svensk förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt 1 kap. 3 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

2. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet är att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

3. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller någon annan myndighet inom EES som utövar tillsyn, individuellt eller på gruppnivå, över ett reglerat företag med huvudkontor inom EES,

4. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett reglerat företag och som tillsammans med sina dotterföretag, varav minst ett är ett reglerat företag med huvudkontor inom EES, och andra företag utgör ett finansiellt konglomerat

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, eller AIF-förvaltare eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva aktier eller andelar,

b) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag, eller

c) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

7. *finansiell sektor*: ett eller flera av följande företag

a) kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, AIF-förvaltare eller motsvarande utländska företag samt finansiella institut och anknutna företag (bank- och värdepapperssektorn),

b) försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag, försäkringsholdingföretag, specialföretag och tjänstepensionsföretag (försäkringssektorn), och

c) blandade finansiella holdingföretag,

8. *fondbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

9. *försäkringsföretag*: ett försäkringsaktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag eller en försäkringsförening enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag eller specialföretag,

11. *institut*: kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag och AIF-förvaltare,

12. *konglomeratdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

13. *kreditinstitut*: en bank eller ett kreditmarknadsföretag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

14. *reglerat företag*:

a) ett institut eller ett motsvarande utländskt företag, eller

b) ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag, ett specialföretag eller ett tjänstepensionsföretag,

15. *relevant behörig myndighet*:

a) en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp, försäkringsgrupp eller en motsvarande utländsk grupp som ingår i ett finansiellt konglomerat, särskilt över det företag som är det överordnade moderföretaget i bank- och värdepapperssektorn respektive försäkringssektorn,

b) någon annan behörig myndighet än som avses i a som utsetts till samordnare för ett finansiellt konglomerat, eller

c) någon annan behörig myndighet som de myndigheter som avses i a och b kommer överens om är relevant,

16. *samordnare*: den behöriga myndighet som enligt 4 kap. ansvarar för tillsynen över ett finansiellt konglomerat,

17. *sektorsbestämmelser*: de bestämmelser i lag och andra författningar som gäller för den rörelse som drivs av institut, försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag,

18. *tjänstepensionsföretag*: ett tjänstepensionsaktiebolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag eller en tjänstepensionsförening enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

19. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden.

Ändringen i fråga om konglomeratdirektivet i *punkt 12* innebär en uppdatering till att avse direktivet i lydelsen enligt värdepappersbolagsdirektivet. Hänvisningen till direktivet är statisk.

5 kap. Finansiell ställning

8 § Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om riskkoncentrationer i vissa finansiella konglomerat. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.1.

Ändringen är en följd av att tillsynsförordningens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

17.15 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

4 § I denna lag betyder

autentisering: ett förfarande där en betaltjänstanvändares personliga behörighetsfunktioner används och genom vilket en betaltjänstleverantör kan kontrollera betaltjänstanvändarens identitet eller ett betalningsinstruments giltighet,

autogiro: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där initiativet till en betalningstransaktion tas av betalningsmottagaren på grundval av betalarens samtycke till mottagaren, mottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör,

bankdag: en dag på vilken en betaltjänstleverantör har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion,

betalare: en fysisk eller juridisk person som är antingen betalkontoinnehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto, eller en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder,

betalkonto: ett konto som innehas i en eller flera betaltjänstanvändares namn och som är avsett för genomförandet av betalningstransaktioner,

betalkontodirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, i den ursprungliga lydelsen,

betalningsinstitut: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som har fått tillstånd att tillhandahålla betaltjänster enligt 2 kap.,

betalningsinitieringstjänst: en tjänst för att på begäran av betaltjänstanvändaren initiera en betalningsorder från ett betalkonto hos en annan betaltjänstleverantör,

betalningsinstrument: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som enligt avtal används för att initiera en betalningsorder,

betalningsmottagare: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel vid en betalningstransaktion,

betalningsorder: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,

- betalningssystem*: ett generellt betalsystem enligt 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
- betalningstransaktion*: insättning, uttag eller överföring av medel som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,
- betaltjänstanvändare*: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst,
- betaltjänstdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, i den ursprungliga lydelsen,
- debitera*: att medel dras från ett konto,
- elektroniskt kommunikationsnät*: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation,
- elektronisk kommunikationstjänst*: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen om elektronisk kommunikation,
- filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt betalningsinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,
- grupp*: en grupp av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i 1 kap. 4, 5 eller 5 a § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en grupp av företag som avses i artiklarna 4–7 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 av den 7 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut och som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 10.1 eller artikel 113.6 eller 113.7 i tillsynsförordningen,
- hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,
- inlösen av transaktionsbelopp*: en betaltjänst där en betaltjänstleverantör accepterar och behandlar betalningsmottagarens betalningstransaktioner för att sedan överföra medel till betalningsmottagaren,
- kapitalbas*: detsamma som i 1 kap. 5 § 9 lagen om bank- och finansieringsrörelse,
- kontobaserad betalning*: en betaltjänst för kreditering av en betalningsmottagares betalkonto med en betalningstransaktion från en betalares betalkonto, som utförs av en betaltjänstleverantör som har tillgång till betalarens betalkonto, på grundval av en instruktion som lämnats av betalaren,
- kontoförvaltande betaltjänstleverantör*: en betaltjänstleverantör som tillhandahåller och förvaltar ett betalkonto,
- kontoinformationstjänst*: en onlinetjänst för att tillhandahålla sammanställd information om ett eller flera betalkonton som betaltjänstanvändaren har hos en eller flera andra betaltjänstleverantörer,
- konsument*: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,
- kreditera*: att medel tillförs ett konto,
- kreditinstitut*: detsamma som i 1 kap. 5 § 10 lagen om bank- och finansieringsrörelse,
- kvalificerat innehav*: detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen om bank- och finansieringsrörelse,
- känslig betalningsuppgift*: en personlig behörighetsfunktion eller annan uppgift som kan användas för svikliga förfaranden, dock inte kontoinnehavarens namn och kontonummer i sådan verksamhet som drivs av en leverantör av betalningsinitieringstjänster eller en leverantör av kontoinformationstjänster,
- lagligen bosatt inom EES*: en fysisk person som har rätt att bosätta sig inom EES i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, inbegripet personer utan fast adress

och personer som söker asyl inom ramen för Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, protokollet till denna av den 31 januari 1967 och andra relevanta internationella fördrag,

medel: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

obehörig transaktion: en transaktion som genomförs utan samtycke från kontohavaren eller någon annan som enligt kontoavtalet är behörig att använda kontot,

penningöverföring: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en mottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på mottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på mottagarens vägnar och ställs till mottagarens förfogande,

personlig behörighetsfunktion: en personligt anpassad funktion som betaltjänstleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren för autentiseringsändamål,

ramavtal: ett avtal om betaltjänster som reglerar genomförandet av kommande enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto,

referensväxelkurs: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa,

referensräntesats: den räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell tillämplig ränta och härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster,

registrerad betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som undantagits från krav på tillstånd enligt 2 kap. 3 §,

stark kundautentisering: en autentisering som grundas på användning av två eller flera komponenter, kategoriserade som kunskap (något som bara användaren vet), innehav (något som bara användaren har) och unik egenskap (något som användaren är), som är fristående från varandra så att det förhållandet att någon har kommit över en av komponenterna inte äventyrar de andra komponenternas tillförlitlighet, och som är utformad för att skydda autentiseringsuppgifterna mot obehörig åtkomst,

startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

säker kommunikation: sådan kommunikation som uppfyller kraven i de tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 98 i betaltjänstdirektivet,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

unik identifikationskod: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tillhandahållits av en betaltjänstleverantör, och som en betaltjänstanvändare ska uppge för att otvetydigt identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto,

utgivning av betalningsinstrument: en betaltjänst hos en betaltjänstleverantör om att tillhandahålla betalaren ett betalningsinstrument för att initiera och behandla betalarens betalningstransaktioner,

utländskt kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 21 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

valuteringsdag: den referens tidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för att beräkna räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.1.

Prop. 2020/21:173 Ändringen i fråga om tillsynsförordningen är en följd av att rättsaktens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

17.16 Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar

3 kap. Verksamheten i institut för elektroniska pengar och hos registrerade utgivare

2 § Ett institut för elektroniska pengar ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som lägst motsvarar startkapitalet enligt 1 § eller ett kapitalkrav beräknat enligt 3 §. Institutets kapitalbas får inte underskrida det högsta av dessa belopp.

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tillämpas. Därutöver gäller följande vid beräkningen:

1. Ett institut för elektroniska pengar som tillhör samma grupp som ett annat institut för elektroniska pengar, eller ett betalningsinstitut, ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag, en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder, ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag får vid beräkning av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av något av dessa företags kapitalbas.

2. Ett institut för elektroniska pengar som bedriver annan verksamhet i enlighet med 5 § får vid beräkningen av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av kapitalbasen i den andra verksamheten.

3. För ett institut för elektroniska pengar som har bytt redovisningsvaluta får kapitalbasen inte understiga det högsta av de belopp som följer av 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om kapitalkrav för institut för elektroniska pengar. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.1.

Ändringen i *andra stycket* är en följd av att tillsynsförordningens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

17.17 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

1 kap. Lagens innehåll, definitioner, tillämpningsområde och allmänna bestämmelser om förvaltning av alternativa investeringsfonder

10 § Med ett *förvaringsinstituts behöriga myndigheter* avses följande. Om förvaringsinstitutet

1. är ett kreditinstitut med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiven* 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034: den myndighet som anges i 1 kap. 4 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller en annan myndighet i ett

annat land inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. är ett värdepappersföretag med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034: de myndigheter som anges i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

3. är ett sådant institut som avses i 9 kap. 4 § första stycket 3: de myndigheter i institutets hemland som enligt nationell lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över sådana institut,

4. är någon som avses i 9 kap. 7 §: de myndigheter i det land inom EES där denne är etablerad och vilka, enligt nationell lag eller annan författning, har behörighet att utöva tillsyn över denne, alternativt det officiella organ som har behörighet att registrera eller utöva tillsyn över denne i enlighet med yrkesetiska regler, eller

5. är utsett som förvaringsinstitut för en icke EES-baserad alternativ investeringsfond enligt 9 kap. 5 § och inte omfattas av 1–4: de berörda nationella myndigheterna i det land där förvaringsinstitutet har sitt stadgeenliga säte.

I paragrafen anges vad som avses med ett förvaringsinstituts behöriga myndigheter. Övervägandena finns i avsnitten 6.4, 7.4 och 14.5.1.

I *punkt 1* görs en följdändring med anledning av att kapitaltäckningsdirektivets titel har ändrats genom värdepappersbolagsdirektivet. Hänvisningen till direktivet görs statisk. I punkten görs även en rättelse av en hänvisning till tillsynslagen.

7 kap. Startkapital och kapitalbas

4 § En AIF-förvaltares kapitalbas får, trots det som anges i 2 och 3 §§, inte understiga *det* belopp som *framgår av artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014. Vid tillämpningen av den artikeln ska det som anges där om värdepappersföretag gälla för AIF-förvaltare.*

Ett belopp motsvarande kapitalbasen ska investeras i likvida tillgångar och får inte innehålla spekulativa positioner.

I paragrafen finns bestämmelser om krav på en AIF-förvaltares kapitalbas under pågående verksamhet. Ändringen genomför den ändring i artikel 9.5 i AIFM-direktivet som har gjorts genom artikel 61 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

I paragrafen ersätts de materiella bestämmelserna om krav på AIF-förvaltares kapitalbas med en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen. Det innebär inte någon ändring i sak när det gäller de krav som ställs på en AIF-förvaltares kapitalbas. Hänvisningen till artikel 13 i värdepappersbolagsförordningen innebär dock att bestämmelserna i de delegerade rättsakter som kommissionen antar med stöd av artikel 13.4 i förordningen blir tillämpliga även i fråga om AIF-förvaltare.

6 § Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i

- artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013,
- *artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033,*
- lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, *och*

Prop. 2020/21:173 – lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Paragrafen innehåller en upplysning om att det finns bestämmelser om kapitalkrav på gruppnivå i bl.a. tillsynsförordningen och i vissa lagar.

I paragrafen införs en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen. En AIF-förvaltare kan även ingå i en företagsgrupp som omfattas av konsoliderad tillsyn enligt den förordningen. I paragrafen införs även en punktuppställning.

Hänvisningarna till tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen är dynamiska.

9 kap. Förvaringsinstitut

4 § Ett förvaringsinstitut för en EES-baserad alternativ investeringsfond ska vara

1. ett kreditinstitut som

a) har stadgeenligt säte inom EES, och

b) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU,

2. ett värdepappersföretag som

a) har stadgeenligt säte inom EES,

b) omfattas av kapitalkraven i enlighet med

– artikel 92 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, eller*

– artikel 11 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2019/2033,*

och

c) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, inbegripet för att tillhandahålla sidotjänster avseende förvaring och handhavande av finansiella instrument för kundens räkning som avses i punkt 1 i avsnitt B i bilaga I till direktivet, och som har egna medel motsvarande det startkapital som anges i artikel 9.1 i *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen, eller*

3. ett annat institut som står under fortlöpande tillsyn och som den 21 juli 2011 hör till de kategorier som har godtagits såsom förvaringsinstitut enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG.

Förvaringsinstitutet ska vara etablerat i den alternativa investeringsfondens hemland.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förvaringsinstitut för alternativa investeringsfonder. Ändringen i första stycket 2 b görs för att anpassa bestämmelsen till de nya kapitalbaskraven i värdepappersbolagsförordningen. Ändringen i första stycket 2 c genomför delvis artikel 10 a i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 7.4 och 8.

Första stycket 2 b kompletteras med en hänvisning till kapitalbaskraven i värdepappersbolagsförordningen eftersom dessa krav kommer att gälla för de allra flesta värdepappersföretag.

I *första stycket 2 c* ersätts hänvisningen till kapitaltäckningsdirektivet i fråga om startkapitalkrav med en hänvisning till motsvarande krav i värdepappersbolagsdirektivet.

Hänvisningarna till tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen är dynamiska och hänvisningen till värdepappersbolagsdirektivet är statisk.

17.18 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna Prop. 2020/21:173

- 3 § I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av
1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,
 2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,
 3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
 4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,
 6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,
 7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
 8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,
 9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),
 10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
 11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
 12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,
 13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet,
 14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,
 15. artiklarna 99–101, 394, 415, 416, 430 och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, och
 16. artiklarna 54 och 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i databasen för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna. Övervägandena finns i avsnitten 6.4, 14.5.1 och 14.5.3.

Ändringen i *punkt 15* är en följd av att tillsynsförordningens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen.

I *punkt 16*, som är ny, införs en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen. Det är den förordningen som, i stället för tillsynsförordningen, som huvudregel gäller för värdepappersbolag. Genom bestämmelsen får uppgifter som har samlats in med stöd av artiklarna 54 och 55 i värdepappersbolagsförordningen behandlas i databasen. Det gäller bl.a. uppgifter om kapitalbasens storlek och sammansättning, koncentrationsrisker och likviditetskrav.

Hänvisningarna till tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen är dynamiska.

17.19 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

2 kap. Definitioner

1 § I denna lag avses med

anmänt avvecklingssystem: ett anmänt avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i kris-
hanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäcknings-
direktivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i
tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat
blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag
som är etablerat i något land inom EES,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom
EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är
hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsyns-
förordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i kris-
hanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt
holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag
som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för
resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i kris-
hanterings-
direktivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förord-
ning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets
direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till
finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt
4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

gruppbasead: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt
artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen eller artikel 4.1.11 i värdepappersbolagsför-
ordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas:

1. för kreditinstitut detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen och

2. för värdepappersbolag detsamma som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och ett sådant värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 48 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3 eller 6 den lagen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner. Ändringarna genomför artikel 2.1.3 i krishanteringsdirektivet, i lydelsen enligt artikel 63.1 i värdepappersbolagsdirektivet och delvis artikel 65 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.3, 6.4 och 14.2.

Definitionen av kreditinstitut utvidgas till att omfatta även värdepappersbolag som har tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen om värdepappersmarknaden, dvs. värdepappersbolag som har tillstånd till att lämna kunder kredit och att ta emot kunders medel på konto.

Definitionerna av gruppbaserad, kapitalbas och tillsynskollegium kompletteras så att de även avser den innebörd dessa termer har i värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet.

Definitionen av värdepappersbolag ändras så att den omfattar bara sådana värdepappersbolag som har tillstånd för handel för egen räkning eller för garantigivning avseende finansiella instrument och placering av

finansiella instrument med ett fast åtagande. Att värdepappersbolag med tillstånd att ta emot medel på konto ska anses utgöra kreditinstitut följer av definitionen av kreditinstitut.

I paragrafen införs även en kortform för värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

27 kap. Finansiering av resolution

13 § Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,05 procent av det totala underlag för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer. För *EES-filialer* ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade insättningarna.

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsavgift. Ändringarna genomför delvis artikel 65 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 14.2.

I *tredje stycket* tas en hänvisning bort när det gäller vissa värdepappersbolag som omfattas av en viss definition i tillsynsförordningen respektive driver viss verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG. Ändringen är en följd av att sådana värdepappersbolag inte längre ska tillämpa tillsynsförordningen.

14 § Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder med avdrag för garanterade insättningar, skulder som anges i artikel 5.1 i förordningen om resolutionsavgifter och de skulder som får ingå i den avgiftsskyldiges kapitalbas enligt tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen*.

Om inte annat följer av artikel 5.2–5.4 i förordningen om resolutionsavgifter, ska skulderna beräknas på det sätt som gäller för upptagande av skulder i balansräkning enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgiftsunderlaget. Ändringarna genomför delvis artikel 65 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 14.2.

Ändringen i *första stycket* innebär att det införs en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen och är en följd av att de flesta värdepappersbolag ska tillämpa den förordningen. Hänvisningarna till tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen är dynamiska.

17.20 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution

1 kap. Tillämpningsområde och uttryck i lagen

9 § I denna lag betyder

1. *anknuten försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag om att distribuera försäkringsprodukter, om dessa produkter inte konkurrerar med varandra och avtalet innebär att försäkringsföretaget är ansvarigt för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

2. *anknuten sidoverksam försäkringsförmedlare*: en sidoverksam försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag eller försäkringsförmedlare om att distribuera sådana försäkringsprodukter som anges i 20 b och c, om avtalet innebär att försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren är ansvarig för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

3. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet eller annat utländskt organ som har behörighet att besluta om tillstånd för eller registrering av försäkringsförmedlare eller att utöva tillsyn över försäkringsförmedlare,

4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. *EES-försäkringsförmedlare*: en utländsk försäkringsförmedlare vars hemland är ett annat land inom EES och som omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

6. *ersättning*: en provision, avgift eller annan betalning, inbegripet en ekonomisk ersättning av något slag eller eventuell annan finansiell eller icke-finansiell förmån eller ett incitament, som erbjuds eller betalas ut med avseende på försäkringsdistribution,

7. *filial*: en försäkringsförmedlares agentur eller filial som ligger i ett annat land inom EES än hemlandet,

8. *försäkringsbaserad investeringsprodukt*: en försäkring med ett förfallo- eller återköpsvärde som helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat mot marknadsvolatilitet, med undantag för

a) skadeförsäkring,

b) livförsäkring där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall eller vid invaliditet till följd av skada, sjukdom eller funktionsnedsättning, och

c) pensionsförsäkring,

9. *försäkringsdistributionsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/411,

10. *försäkringsdistributör*: en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag,

11. *försäkringsförmedlare*: en fysisk eller juridisk person, med undantag för försäkringsföretag eller deras anställda, som mot ersättning bedriver försäkringsdistribution,

12. *försäkringsförmedlare från tredjeland*: en försäkringsförmedlare vars hemland inte omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

13. *hemland*:

a) om försäkringsförmedlaren är en fysisk person, det land där förmedlaren har sin hemvist,

b) om försäkringsförmedlaren är en juridisk person, det land där förmedlarens säte ligger, eller, om förmedlaren enligt nationell rätt inte har något säte, det land där förmedlarens huvudkontor ligger,

14. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

15. *nära förbindelser*: det som avses i 1 kap. 14 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), med den skillnaden att det som anges där om försäkringsföretag i stället ska avse försäkringsförmedlare,

16. *pensionsförsäkring*: försäkringsavtal som har som främsta syfte att ge inkomst vid pensionering och som berättigar den försäkrade till vissa ersättningar,

17. *professionell kund*: en kund som avses i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

18. *rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys*: sådan rådgivning som avses i 4 kap. 2 §,

19. *rådgivning*: tillhandahållande av en personlig rekommendation till en kund, antingen på kundens begäran eller på initiativ av försäkringsdistributören, i fråga om ett eller flera försäkringsavtal,

20. *sidoverksam försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare – utom kreditinstitut och värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 – som bedriver försäkringsdistribution som sidoverksamhet, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) den har inte försäkringsdistribution som huvudsaklig yrkesverksamhet,

b) den distribuerar bara vissa försäkringsprodukter som kompletterar en vara eller en tjänst, och

c) de berörda försäkringsprodukterna omfattar inte livförsäkring eller ansvarsförsäkring, utom när sådant skydd kompletterar den vara eller tjänst som förmedlaren bedriver som huvudsaklig yrkesverksamhet,

21. *skadeförsäkring*: en försäkring som är hänförlig till någon av de försäkringsklasser som anges i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen,

22. *stora risker*: det som avses i 3 kap. 16 § andra och tredje styckena försäkringsrörelselagen,

23. *tjänstepensionsförsäkring*: en livförsäkring som har samband med yrkesutövning och där utbetalning av försäkringsbelopp (engångsbelopp eller periodiska utbetalningar) beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder samt försäkringar som meddelas som tillägg till sådana försäkringar,

24. *svensk fysisk person* och *svensk juridisk person*: en fysisk eller juridisk person vars hemland är Sverige,

25. *varaktigt medium*: ett medel som

a) gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till kunden personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och

b) tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och

26. *vårdland*: det land inom EES där en försäkringsförmedlare har en permanent närvaro eller ett etableringsställe eller tillhandahåller tjänster, och som inte är förmedlarens hemland.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitten 14.5.1 och 14.5.3.

Ändringen i definitionen av sidoverksam försäkringsförmedlare i punkt 20 är en följdändring med anledning av att tillsynsförordningens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

17.21 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:1157) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

1 kap. Definitioner av olika aktörer

4 b § I denna lag betyder

anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

1. marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
2. ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investerings-tjänster eller finansiella instrument,

3. placera finansiella instrument, eller

4. tillhandahålla investeringsrådgivning avseende dessa instrument eller tjänster,
behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

börs: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

clearingdeltagare: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearing-organisation,

clearingorganisation: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

handelsplats: en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller en organiserad handelsplattform (OTF-plattform),

handelsplattform: en MTF-plattform eller en OTF-plattform,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

leverantör av datarapporteringstjänster: detsamma som i artikel 2.1.36a i förordningen om marknader för finansiella instrument,

litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen,

marknadsgarant: en person som på fortlöpande basis åtagit sig att på finansiella marknader handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av egna tillgångar till priser som fastställts av denne,

marknadsoperatör: en börs eller en eller flera juridiska personer i ett annat land inom EES som driver en eller flera reglerade marknader,

MTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

OTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att det leder till ett kontrakt,

professionell kund: en sådan kund som avses i 9 kap. 4 eller 5 §,

reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredjepart – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

1. Europeiska unionen,
2. en stat inom EES, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i staten,
3. när det gäller en federal stat inom EES, en delstat i federationen,
4. en särskild funktion för flera stater inom EES,
5. en internationell finansinstitution som etablerats av minst två stater inom EES och vars mål är att ordna finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de stater som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, och
6. Europeiska investeringsbanken,

systematisk internhandlare: ett värdepappersinstitut som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform utan att utnyttja ett multilateralt system,

tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag hos Finansinspektionen enligt 11 kap. 13–15 §§ eller hos en behörig myndighet i ett annat land inom EES,

utländskt kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler,

värdepappersinriktat holdingföretag: ett värdepappersinriktat holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen, och

värdepappersinstitut: ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige.

Paragrafen innehåller definitioner. Ändringarna genomför delvis artikel 3.1.21 och artikel 3.1.5 och 3.1.19 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

Det införs en definition av litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag, som hänvisar till definitionen i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

Det införs även en definition av värdepappersinriktat holdingföretag som motsvarar definitionen i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen. Kommissionen får anta delegerade akter för att förtydliga definitionen i förordningen (artikel 4.2 i värdepappersbolagsförordningen).

23 kap. Tillsyn

4 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett värdepappersinstitut,
2. en börs,
3. en leverantör av datarapporteringstjänster som Finansinspektionen har tillsyn över,
4. en clearingorganisation,
5. ett sådant utländskt företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, och

6. en emittent som enligt 16 kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt samma kapitel att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

Finansinspektionen får även genomföra en undersökning hos ett anknutet ombud eller hos ett företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinstitut att utföra visst arbete eller vissa funktioner, om det behövs för tillsynen av institutet.

Innan en undersökning genomförs hos ett utländskt företag som har inrättat filial enligt 4 kap. 1 § första stycket 1, ska Finansinspektionen samråda med behörig myndighet i det land inom EES som har auktoriserat det utländska företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens platsundersökningar. Ändringarna genomför delvis artiklarna 4.1–4.3, 14.2 andra stycket, 19 första stycket c och 39.1 i värdepappersbolagsdirektivet. Paragrafen är utformad efter förebild av 13 kap. 4 § andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse. Övervägandena finns i avsnitt 11.3.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att Finansinspektionen, innan en platsundersökning genomförs hos en filial i Sverige till ett utländskt företag som hör hemma inom EES, ska samråda med den behöriga myndigheten i det land inom EES som har auktoriserat det utländska värdepappersföretaget.

17.22 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:1208) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

5 kap. Noter m.m.

7 § Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Paragrafen upplyser om att artikel 434.1 i tillsynsförordningen ska beaktas vid tillämpningen av lagen. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.1.

Ändringen är en följd av att tillsynsförordningens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

17.23 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:1211) om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

- 3 § I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av
1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,
 2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,
 3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
 4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet,

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,

15. artiklarna 394, 415, 416, 430–430b och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, och

16. artiklarna 54 och 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i databasen för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna. Övervägandena finns i avsnitten 6.4, 14.5.1 och 14.5.3.

Ändringen i *punkt 15* är en följd av att tillsynsförordningens titel har ändrats genom värdepappersbolagsförordningen.

I *punkt 16*, som är ny, införs en hänvisning till värdepappersbolagsförordningen. Det är den förordningen som, i stället för tillsynsförordningen, som huvudregel gäller för värdepappersbolag. Genom bestämmelsen får uppgifter som har samlats in med stöd av artiklarna 54 och 55 i värdepappersbolagsförordningen behandlas i databasen. Det gäller bl.a. uppgifter om kapitalbasens storlek och sammansättning, koncentrationsrisker och likviditetskrav.

Hänvisningarna till tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen är dynamiska.

17.24 Förslaget till lag om ändring i lagen (2021:000) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

25 kap. Ingripanden

1 d § Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med artikel 28, 52 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. lagen (2015:1016) om resolution eller i strid med 28 kap. 1 § samma lag låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt *artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen*, i strid med *artikel 54.1 b* i den förordningen,

14. låter bli att lämna information till *Finansinspektionen* eller lämnar ofullständig eller felaktig information om *koncentrationsrisk*, i strid med *artikel 54 i värdepappersbolagsförordningen*,

15. utsätter sig för en *koncentrationsrisk* som överstiger gränserna i *artikel 37 i värdepappersbolagsförordningen*,

16. vid upprepade tillfällen eller systematiskt, i strid med *artikel 43 i värdepappersbolagsförordningen*, låter bli att hålla likvida tillgångar, eller

17. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information, i strid med *bestämmelserna i del 6 i värdepappersbolagsförordningen*.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskylldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. Ändringarna genomför delvis artikel 18 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 13.2.

I *första stycket 10* tas hänvisningen till lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, i det följande benämnd buffertlagen, bort som en följd av att den

lagen inte längre ska tillämpas av de värdepappersbolag som det här är fråga om, dvs. de som ska tillämpa värdepappersbolagsförordningen. I hänvisningen till tillsynsförordningen ersätts artikel 51 med artikel 52 så att hänvisningen överensstämmer med den i artikel 18.1 första stycket g i värdepappersbolagsdirektivet.

Genom ändringarna i *punkterna 13–17* och borttagandet av hittillsvarande *punkterna 18–22* anpassas bestämmelserna på så sätt att de avser överträdelser av värdepappersbolagsförordningen i stället för motsvarande bestämmelser i tillsynsförordningen.

Punkt 13 innebär att Finansinspektionen kan ingripa när ett värdepappersbolag låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen,

Punkt 14 innebär att Finansinspektionen kan ingripa när ett bolag lämnar ofullständig eller felaktig information om koncentrationsrisker.

Punkt 15 innebär att ingripande kan ske när ett bolag utsätter sig för en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i värdepappersbolagsförordningen.

Punkt 16 innebär att ingripande kan ske när ett värdepappersbolag upprepat eller systematiskt underlåter att hålla likvida tillgångar, i strid med artikel 43 i värdepappersbolagsförordningen.

Punkt 17 innebär att ingripande kan ske när ett värdepappersbolag låter bli att lämna eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med bestämmelserna i del 6 i värdepappersbolagsförordningen. De bestämmelserna innehåller bl.a. krav på att lämna information om riskhanteringspolicy, bolagsstyrning, ersättningspolicy och investeringspolicy.

När det gäller ingripanden mot en person som ingår i styrelsen för ett värdepappersbolag som ska följa tillsynsförordningen, eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, se författningskommentaren till 8 kap. 1 c §.

17.25 Förslaget till lag om ändring i lagen (2021:000) om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

2 kap. Definitioner

1 § I denna lag avses med

anmält avvecklingssystem: ett anmält avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i kris- hanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

central motpart: en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning,

det kombinerade buffertkravet: det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

europiskt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro eller ingår i en resolutionsgrupp som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

globalt systemviktigt institut: ett globalt systemviktigt institut enligt artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES: ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES enligt artikel 4.1.134 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant,

gruppbaseerad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen eller artikel 4.1.11 i värdepappersbolagsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas:

1. *för kreditinstitut*, detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen och

2. *för värdepappersbolag*, detsamma som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet, *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och ett sådant värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kämprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

kämprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

nationellt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet eller en europeiskt systemviktig resolutionsenhet men som Riksgäldskontoret bedömer vara en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsenhet: en juridisk person inom EES som enligt en resolutionsplan ska vara föremål för resolutionsåtgärder,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionsgrupp: en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte är

a) en resolutionsenhet,

b) ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet, eller

c) ett dotterföretag i ett tredjeland som enligt resolutionsplanen inte ingår i resolutionsgruppen och dess dotterföretag,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

större dotterföretag: ett större dotterföretag enligt artikel 4.1.135 i tillsynsförordningen,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3 eller 6 den lagen,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner. Ändringarna genomför artikel 2.1.3 i kris-
hanteringsdirektivet, i lydelsen enligt artikel 63.1 i värdepappersbolagsdirek-
tivet, och delvis artikel 65 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena
finns i avsnitten 6.3, 6.4 och 14.2.

Definitionen av kreditinstitut utvidgas till att omfatta även värde-
pappersbolag som har tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen
om värdepappersmarknaden, dvs. värdepappersbolag som har tillstånd till
att lämna kunder kredit och att ta emot kunders medel på konto.

Definitionerna av gruppbaserad, kapitalbas och tillsynskollegium
kompletteras så att de även avser den innebörd dessa termer har i värde-
pappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet.

Definitionen av värdepappersbolag ändras så att den omfattar bara
sådana värdepappersbolag som har tillstånd för handel för egen räkning
eller för garantigivning avseende finansiella instrument och placering av
finansiella instrument med ett fast åtagande. Att värdepappersbolag med
tillstånd att ta emot medel på konto ska anses utgöra kreditinstitut följer av
definitionen av kreditinstitut.

I paragrafen införs även en kortform för värdepappersbolagsförord-
ningen. Hänvisningen till förordningen är dynamisk.

27 kap. Finansiering av resolution

13 § Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda
resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,05 procent av det totala underlag
för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en
avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om
resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om
uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer. För *EES-filialer* ska
riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i
artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd
av 29 kap. 1 § 11.

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven
vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade
insättningarna.

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsavgift. Ändringarna
genomför delvis artikel 65 i värdepappersbolagsdirektivet. Övervägandena
finns i avsnitt 14.2.

I *tredje stycket* tas en hänvisning bort när det gäller vissa värdepappers-
bolag som omfattas av en viss definition i tillsynsförordningen respektive
driver viss verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv
2004/39/EG. Ändringen är en följd av att sådana värdepappersbolag inte
längre ska tillämpa tillsynsförordningen.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/2033

av den 27 november 2019

om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Robusta tillsynskrav utgör en väsentlig del av de villkor enligt vilka finansiella institut tillhandahåller tjänster inom unionen. I fråga om tillsynsbehandling omfattas värdepappersföretag, tillsammans med kreditinstitut, av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁵⁾, medan auktorisationskrav och övriga krav avseende organisation och uppförande fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁶⁾.
- (2) De nuvarande tillsynsordningar som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU utgår i huvudsak från de successiva ändringar av de internationella regelstandarderna för stora bankkoncerner som antagits av Baselkommittén för banktillsyn och tar bara delvis hänsyn till de särskilda risker som är inneboende i de olika verksamheterna i ett stort antal värdepappersföretag. Dessa värdepappersföretags särskilda inneboende sårbarheter och risker bör därför hanteras genom lämpliga och proportionella tillsynsbestämmelser på unionsnivå.

⁽¹⁾ EUT C 378, 19.10.2018, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 262, 25.7.2018, s. 35.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

- (3) Vilka risker värdepappersföretag själva ådrar sig och utgör för sina kunder och de bredare marknader på vilka de verkar beror på deras verksamhetens art och volym, bland annat på om värdepappersföretagen agerar som ombud för sina kunder och inte själva är parter i transaktionerna eller om de agerar som huvudmän i affärstransaktionerna.
- (4) Sund tillsyn bör säkerställa att värdepappersföretag förvaltas på ett ordnat sätt som tjänar kundernas intressen. De bör ta hänsyn till möjligheten att värdepappersföretag och deras kunder ägnar sig åt ett alltför stort risktagande och till storleken på de risker som värdepappersföretag tar och utgör. Sådana tillsynskrav bör dessutom försöka undvika att lägga en onödigt administrativ börda på värdepappersföretag.
- (5) Många av de tillsynskrav som härrör från det regelverk som utgörs av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU är utformade för att hantera risker som är gemensamma för kreditinstitut. De nuvarande kraven är därför i hög grad inriktade på att bevara kreditinstituts utlåningsförmåga genom konjunkturcyklerna och att skydda insättare och skattebetalare från eventuellt fallissemang, och inte på att hantera värdepappersföretags alla olika riskprofiler. Värdepappersföretag har inte stora portföljer av privat- och företagslån och tar inte emot inlåning. Sannolikheten för att deras fallissemang får en skadlig effekt för den finansiella stabiliteten i stort är mindre än för kreditinstitut. De risker som de flesta värdepappersföretag är exponerade för och utgör skiljer sig därför i hög grad från de risker som kreditinstitut är exponerade för och utgör, och sådana skillnader bör tydligt återspeglas i unionens tillsynsregelverk.
- (6) De tillsynskrav i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU som värdepappersföretag omfattas av utgår från kraven för kreditinstitut. För värdepappersföretag vars auktorisation är begränsad till vissa investeringstjänster som inte regleras i det nuvarande tillsynsregelverket finns det ett flertal undantag från dessa krav. I och med de undantagen erkänns att dessa värdepappersföretag inte ådrar sig samma typ av risker som kreditinstitut. Värdepappersföretag som bedriver verksamheter som regleras av det nuvarande tillsynsregelverket och som involverar handel med finansiella instrument i begränsad omfattning är underställda regelverkets krav gällande kapital men kan omfattas av undantag på andra områden, såsom i fråga om likviditet, stora exponeringar och bruttosoliditet. Värdepappersföretag vars auktorisation inte har sådana begränsningar omfattas av samma tillsynskrav som kreditinstitut.
- (7) Handel med finansiella instrument i riskhanterings-, säkrings- eller likviditetshanteringssyfte eller för att ta riktningsspositioner på instrumentens värde över tid, är en verksamhet som både kreditinstitut och värdepappersföretag som är auktoriserade att handla för egen räkning får ägna sig åt och som redan behandlas i tillsynsregelverket enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU. För att undvika en situation med olika villkor, vilket kan leda till regelarbitrage mellan kreditinstitut och värdepappersföretag inom detta område, bör dessa värdepappersföretag även i fortsättningen omfattas av kapitalbaskrav baserade på de regler som behandlar denna risk. Dessa värdepappersföretags exponeringar mot motparter i särskilda transaktioner och motsvarande kapitalbaskrav omfattas också av reglerna och bör därför också fortsätta att vara tillämpliga på värdepappersföretag på ett förenklat sätt. Reglerna om stora exponeringar i det nuvarande tillsynsregelverket är även relevanta om dessa värdepappersföretags handelsexponeringar mot vissa motparter är särskilt stora och därför ger upphov till en alltför koncentrerad riskkälla för ett värdepappersföretag om motparten skulle falla. Även de reglerna bör därför fortsätta att vara tillämpliga på värdepappersföretag på ett förenklat sätt.
- (8) Skillnader i tillämpningen av det nuvarande tillsynsregelverket i olika medlemsstater riskerar att skapa en situation med olika villkor för värdepappersföretag i unionen. Skillnaderna beror på att det är komplicerat att tillämpa regelverket på olika värdepappersföretag beroende på vilka tjänster de tillhandahåller, i fall då vissa nationella myndigheter anpassar eller förenklar tillämpningen i sin nationella rätt eller praxis. Eftersom det nuvarande tillsynsregelverket inte beaktar alla risker som vissa typer av värdepappersföretag är exponerade för och utgör har stora kapitaltillägg tillämpats för vissa värdepappersföretag i en del medlemsstater. Det bör fastställas enhetliga bestämmelser som hanterar dessa risker för att säkerställa en harmoniserad tillsyn av värdepappersföretag i hela unionen.

- (9) Det krävs därför en särskild tillsynsordning för värdepappersföretag som på grund av storlek och grad av sammanlänkning med andra finansiella och ekonomiska aktörer inte är systemviktiga. Systemviktiga värdepappersföretag bör emellertid även i fortsättningen omfattas av det nuvarande tillsynsregelverket enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU. Dessa värdepappersföretag utgör en underkategori av värdepappersföretag som regelverket i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU för närvarande är tillämpligt på och som inte omfattas av särskilda undantag från något av deras viktigaste krav. De största och mest sammanlänkade värdepappersföretagen har affärsmodeller och riskprofiler som liknar de betydande kreditinstitutens. De erbjuder s.k. bankliknande tjänster och försäkrar risker i betydande omfattning. Systemviktiga värdepappersföretag är dessutom stora nog för att utgöra, och haraffärsmodeller och riskprofiler som utgör, ett lika stort hot mot de finansiella marknadernas stabilitet och ordnade funktion som stora kreditinstitut. Dessa värdepappersföretag bör därför även i fortsättningen omfattas av reglerna i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU.
- (10) Den särskilda tillsynsordningen för värdepappersföretag som på grund av sin storlek och grad av sammanlänkning med andra finansiella och ekonomiska aktörer inte betraktas som systemviktiga bör ta hänsyn till de specifika affärsmetoder som används av olika typer av värdepappersföretag. Framför allt bör värdepappersföretag som löper den största risken att generera risker för kunder, marknader eller sin egen ordnade funktion omfattas av tydliga och effektiva tillsynskrav som är anpassade till just dessa risker. De tillsynskraven bör anpassas på ett sätt som står i proportion till typen av värdepappersföretag, värdepappersföretagets kunders intressen och främjandet av en friktionsfri och ordnad marknadsfunktion på de marknader där den typen av värdepappersföretag verkar. De bör minska identifierade riskområden och bidra till att säkerställa att ett värdepappersföretag om det fallerar ska kunna avvecklas under ordnade former som orsakar minimal störning av stabiliteten på de finansiella marknaderna.
- (11) Den ordning som fastställs i denna förordning bör inte påverka den skyldighet som utsedda marknadsгарanter på handelsplatser enligt direktiv 2014/65/EU har att lämna bud och kontinuerligt vara närvarande på marknaden.
- (12) Tillsynsordningen för värdepappersföretag som på grund av sin storlek och grad av sammanlänkning med andra finansiella och ekonomiska aktörer inte betraktas som systemviktiga bör tillämpas på varje värdepappersföretag på individuell nivå. För att underlätta tillämpningen av tillsynskrav för värdepappersföretag i unionen som ingår i bankkoncerner bör dock värdepappersföretag, för förhindrande av störning av vissa affärsmodeller vars risker redan omfattas av tillämpningen av tillsynsregler, tillåtas att tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU om detta är lämpligt, förutsatt att detta godkännts av de behöriga myndigheterna och förutsatt att deras beslut att göra så inte syftar till regelarbiter. Vidare bör små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag, eftersom de risker som de ådrar sig i de flesta fall är begränsade, kunna utnyttja ett undantag från de särskilda tillsynskraven för värdepappersföretag, om de ingår i en bankkoncern eller en värdepappersföretagskoncern som har sitt säte och står under gruppbaserad tillsyn enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU eller enligt denna förordning och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (1), beroende på vad som är tillämpligt, i samma medlemsstat, eftersom de tillsynsregelverken i sådana fall på ett tillräckligt sätt bör täcka de riskerna. Vad gäller koncerner som enbart består av värdepappersföretag, eller om konsolidering enligt förordning (EU) nr 575/2013 inte är tillämplig, bör moderföretaget i sådana koncerner, för att spegla den nuvarande behandlingen av koncerner av värdepappersföretagskoncerner enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU vara skyldigt att uppfylla kraven i den här förordningen baserat på koncernens konsoliderade situation. I stället för konsolidering under tillsyn kan de behöriga myndigheterna, i fall då sådana värdepappersföretagskoncerner avspeglar enklare strukturer och riskprofiler, som alternativt tillåta moderföretaget i koncernen att ha tillräckligt kapital för att täcka det bokförda värdet av sina innehav i dotterföretagen. Om de utgör del av en försäkringskoncern bör även små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag kunna utnyttja ett undantag från kraven på offentliggörande.
- (13) För att värdepappersföretag även i fortsättningen ska kunna använda sin befintliga kapitalbas för att uppfylla sina kapitalbaskrav enligt det tillsynsregelverk som gäller specifikt för värdepappersföretag bör definitionen och sammansättningen av kapitalbasen anpassas till förordning (EU) nr 575/2013. Det handlar bland annat om fullständiga avdrag av balansräkningsposter från kapitalbasen i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013, till exempel uppskjutna skattefordringar och innehav av kapitalinstrument i andra enheter i den finansiella sektorn. Värdepappersföretag bör emellertid kunna undanta icke-betydande innehav av kapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn från avdrag om de innehas för handelsändamål i syfte att stödja marknadsгарanterverksamhet

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU och 2014/65/EU (se sidan 64 i detta nummer av EUT).

avseende dessa instrument. För att anpassa sammansättningen av kapitalbasen till förordning (EU) nr 575/2013 har kapitalbastypernas motsvarande relationer återspeglats inom ramen för denna förordning. För att säkerställa att kraven står i proportion till värdepappersföretagens verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad och att de är lättillgängliga för värdepappersföretagen inom ramen för denna förordning bör kommissionen göra en översyn av om det är lämpligt att fortsätta att anpassa kapitalbasens definition och sammansättning till den i förordning (EU) nr 575/2013.

- (14) För att säkerställa att värdepappersföretags verksamhet alltid bedrivs utifrån den kapitalbasnivå som var ett krav för deras auktorisation bör alla värdepappersföretag vid varje tidpunkt uppfylla ett permanent minimikapitalkrav som motsvarar det startkapital som krävdes för auktorisation att tillhandahålla de relevanta investeringstjänsterna och som fastställts i enlighet med direktiv (EU) 2019/2034.
- (15) För att säkerställa att minimikapitalkravet för små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag är enkelt att tillämpa bör dessa ha en kapitalbas som motsvarar det högre av deras permanenta minimikapitalkrav eller en fjärdedel av deras fasta omkostnader beräknat på grundval av verksamheten året innan. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag som föredrar att tillämpa ytterligare försiktighet och undvika tröskeleffekter vid omklassificering bör inte förhindras att ha en kapitalbas som överstiger den som krävs enligt den här förordningen eller att tillämpa åtgärder som är strängare än de som föreskrivs i den här förordningen.
- (16) För att ta hänsyn till den högre risken i värdepappersföretag som inte är små och icke-sammanlänkade bör minimikapitalkravet för sådana företag vara det högre av deras permanenta minimikapitalkrav, en fjärdedel av deras fasta omkostnader året innan eller summan av deras krav efter tillämpning av de riskfaktorer som är särskilt anpassade till värdepappersföretag (nedan kallade *K-faktorer*) och som sätter kapitalet i relation till riskerna inom värdepappersföretagens olika affärsområden.
- (17) Vid tillämpningen av de särskilda tillsynskraven för värdepappersföretag bör sådana företag anses som små och icke-sammanlänkade om de inte tillhandahåller investeringstjänster som medför en hög risk för kunder, marknader eller företagen själva, och där deras storlek gör det mindre sannolikt att de skulle orsaka omfattande negativa effekter för kunder och marknader om de inneboende riskerna i deras verksamhet skulle materialiseras eller om de skulle falla. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag bör därför definieras som företag som inte handlar för egen räkning eller ådrar sig risk genom handel med finansiella instrument, som inte innehar kundtillgångar eller kundmedel, som har tillgångar i både diskretionär portföljförvaltning och icke-diskretionära (rådgivnings-) arrangemang till ett värde av mindre än 1,2 miljarder EUR, som hanterar kundorder i kontanttransaktioner till ett värde av mindre än 100 miljoner EUR per dag eller hanterar kundorder i derivat till ett värde av mindre än 1 miljard EUR per dag, vars balansslutning uppgår till mindre än 100 miljoner EUR, inklusive poster utanför balansräkningen, och vars totala årliga bruttointäkter från investeringstjänster uppgår till mindre än 30 miljoner EUR.
- (18) För att förhindra regelarbiter och minska incitamentet för värdepappersföretag att omstrukturera sin verksamhet för att undvika att de överskrider de tröskelvärden över vilka de inte räknas som små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag, bör tröskelvärdena för förvaldade tillgångar, hantering av kundorder, balansslutning och totala årliga bruttointäkter tillämpas på sammantagen basis på alla värdepappersföretag som ingår i samma koncern. Övriga villkor – dvs. om ett värdepappersföretag innehar kundmedel, förvarar eller administrerar kundtillgångar eller handlar med finansiella instrument och ådrar sig marknads- eller motpartsrisk – är binära och ger inget utrymme för sådan omstrukturering och bör därför bedömas på individuell nivå. För att fortlöpande ta hänsyn till nya affärsmodeller och de risker som de medför bör dessa villkor och tröskelvärden bedömas vid dagens slut, utom när det gäller innehav av kundmedel, som bör bedömas på intradagsbasis, och balansslutning och totala årliga bruttointäkter, som bör bedömas utifrån värdepappersföretagets ställning vid slutet av det föregående räkenskapsåret.
- (19) Om inte annat följer av de särskilda övergångsbestämmelserna i denna förordning bör ett värdepappersföretag som överskrider de föreskrivna tröskelvärdena eller inte uppfyller övriga villkor inte anses som litet och icke-sammanlänkadt utan omfattas av kraven för övriga värdepappersföretag. Detta bör uppmuntra värdepappersföretag att planera sin affärsverksamhet på ett sätt som gör att det står klart att de är små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag. För att ett värdepappersföretag som inte uppfyller kraven för att anses som ett litet och icke-sammanlänkadt värdepappersföretag ska kunna omfattas av denna behandling bör en övervakningsfas föreskrivas under vilken det värdepappersföretaget ska uppfylla villkoren och ligga under de relevanta tröskelvärdena minst sex månader i följd.

- (20) Alla värdepappersföretag bör beräkna sina kapitalbaskrav utifrån en uppsättning K-faktorer som tar hänsyn till kundrisk (RtC), marknadsrisk (RtM) och företagsrisk (RtF). K-faktorerna för RtC tar hänsyn till förvaldade kundtillgångar och kontinuerlig rådgivning (K-AUM), innehav av kundmedel (K-CMH), tillgångar under förvaring och administration (K-ASA), och hantering av kundorder (K-COH).
- (21) K-faktorerna för RtM tar hänsyn till nettopositionsrisk (K-NPR) i enlighet med bestämmelserna om marknadsrisk i förordning (EU) nr 575/2013 eller, om detta tillåts av den behöriga myndigheten för särskilda typer av värdepappersföretag som handlar för egen räkning genom clearingmedlemmar, baserat på de totala marginalsäkerheter som krävs av ett värdepappersföretags clearingmedlem (K-CMG). Värdepappersföretag bör ha möjlighet att tillämpa K-NPR och K-CMG samtidigt på portföljbasis.
- (22) K-faktorerna för RtF tar hänsyn till ett värdepappersföretags exponering för sina transaktionsmotparters fallissemang (K-TCD) i enlighet med förenklade bestämmelser om motpartersrisk baserade på förordning (EU) nr 575/2013, till koncentrationsrisken i värdepappersföretags stora exponeringar mot vissa motparter baserat på de bestämmelser i den förordningen som är tillämpliga på stora exponeringar i handelslagret (K-CON) och till operativa risker i samband med värdepappersföretagets dagliga handelsaktivitet (K-DTF).
- (23) Det samlade kapitalbaskravet med hänsyn till K-faktorerna är summan av K-faktorkraven för RtC, RtM och RtF. K-AUM, K-ASA, K-CMH, K-COH och K-DTF relaterar till volymen av den verksamhet som varje K-faktor avser. Volymerna för K-CMH, K-ASA och K-DTF beräknas utifrån ett glidande medelvärde för de föregående nio månaderna. Volymen för K-COH beräknas utifrån ett glidande medelvärde för de föregående sex månaderna, medan K-AUM baseras på de föregående femton månaderna. Volymerna multipliceras med de respektive koefficienter som fastställs i denna förordning i syfte att bestämma kapitalbaskravet. Kapitalbaskraven för K-NPR härrör från förordning (EU) nr 575/2013, medan kapitalbaskraven för K-CON och K-TCD bygger på en förenklad tillämpning av motsvarande krav i den förordningen för hantering av stora exponeringar i handelslagret respektive hantering av motpartersrisk. Om ett värdepappersföretag inte bedriver den aktuella verksamheten blir K-faktorn noll.
- (24) K-faktorerna för RtC är proxyvariabler för värdepappersföretags affärsområden där kunder kan tänkas lida skada om det uppstår problem. K-AUM tar hänsyn till risken att kunder lider skada på grund av en felaktig diskretionär förvaltning av kundportföljer eller brister i orderutförande och är till nytta för kunder genom att de försäkras oavbruten portföljförvaltning och rådgivning. K-ASA tar hänsyn till risken vid förvaring och administration av kunders tillgångar och säkerställer att värdepappersföretag har kapital i proportion till sådana tillgångar, oavsett om de redovisas i företagets egen balansräkning eller på tredjepartskonton. K-CMH tar hänsyn till risken för skada i fall då ett värdepappersföretag innehar kundmedel, med beaktande av huruvida de redovisas i företagets egen balansräkning eller på tredjepartskonton och arrangemang enligt tillämplig nationell rätt föreskriver att kundmedlen ska bevaras i händelse av att värdepappersföretaget går i konkurs, blir insolvent eller försätts i resolution eller administration. K-CMH utesluter kundmedel som är insatta på ett bankkonto (hos en depåhållare) i kundens namn, om värdepappersföretaget har tillgång till kundmedlen via ett tredjepartsmandat. K-COH tar hänsyn till den potentiella risken för kunder när ett värdepappersföretag utför order (i kundens och inte i värdepappersföretagets eget namn), till exempel i samband med kundtjänster som enbart rör orderutförande eller när ett värdepappersföretag ingår i en kedja för kundorder.
- (25) K-faktorn för RtM för värdepappersföretag som handlar för egen räkning baseras på reglerna om marknadsrisk för positioner i finansiella instrument, i utländsk valuta och i råvaror i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013. Det betyder att värdepappersföretag kan välja att tillämpa schablonmetoden, den alternativa schablonmetoden enligt förordning (EU) nr 575/2013 eller alternativet att använda interna modeller, när dessa sistnämnda båda metoder blir tillämpliga på kreditinstitut inte endast med avseende på rapporterering utan även med avseende på kapitalbaskrav. Under tiden, och åtminstone under de fem åren efter denna förordnings tillämpningsdatum, bör värdepappersföretag tillämpa regelverket för marknadsrisk (schablonmetoder eller, i tillämpliga fall, interna

modeller) i förordning (EU) nr 575/2013 för beräkning av deras K-NPR. Om bestämmelserna i del tre avsnitt IV kapitlen 1a och 1b i förordning (EU) nr 575/2013 i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 (*) inte blir tillämpliga på kreditinstitut med avseende på kapitalbaskrav bör värdepappersföretag fortsätta att tillämpa kraven i del tre avdelning IV i förordning (EU) nr 575/2013 för beräkning av deras K-NPR. Alternativt kan kapitalbaskravet för värdepappersföretag som handlar med finansiella instrument med positioner som omfattas av clearing, förutsatt den behöriga myndighetens godkännande och vissa villkor, motsvara det totala marginalsäkerhetsbelopp som krävs av deras clearingmedlem multiplicerat med en fast multiplikator. Användningen av K-CMG bör primärt bygga på ett värdepappersföretags handelsverksamhet som omfattas helt eller delvis av denna metod. Värdepappersföretagets behöriga myndighet får emellertid också tillåta värdepappersföretaget att använda K-CMG-metoden delvis, under förutsättning att denna metod används för alla positioner som omfattas av clearing eller marginalsäkerhet och att en av de tre alternativa metoderna för K-NPR används för portföljer som inte omfattas av clearing. För att säkerställa att kraven står i proportion till värdepappersföretagets verksamhets art, omfattning och komplexitetsgrad och att de är lättillgängliga för värdepappersföretaget inom ramen för denna förordning bör alla översyner som senare görs vad gäller tillämpningen av metoderna för beräkning av K-faktorerna omfatta lämpligheten i att fortsätta att anpassa beräkningen av K-NPR till reglerna om marknadsrisk för positioner i handelslagret i finansiella instrument, i utländsk valuta och i råvaror i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.

- (26) För värdepappersföretag som handlar för egen räkning innebär K-faktorerna K-TCO och K-CON inom ramen för RfE en förenklad tillämpning av de regler som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 om motpartsrisk respektive risk vid stora exponeringar. K-TCO tar hänsyn till ett värdepappersföretags risk att motparter i OTC-derivat, återköpsransaktioner, värdepappers- eller råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel, marginalutlåningsransaktioner, eller andra transaktioner för värdepappersfinansiering, samt mottagare av lån som beviljats av värdepappersföretaget såsom en sidotjänst som en del av en investeringstjänst inte uppfyller sina skyldigheter, genom att exponeringarnas värde, baserat på ersättningskostnad och ett tillägg för potentiell framtida exponering, multipliceras med riskfaktorer som är baserade på förordning (EU) nr 575/2013 och inräknat riskreducerande effekter av faktisk nettnig och utväxling av säkerheter. För ytterligare anpassning av motpartsrisk till förordning (EU) nr 575/2013 bör även en fast multiplikator på 1,2 och en multiplikator för kreditvärdighetsjustering (CVA) läggas till, för att avspegla det aktuella marknadsvärdet av kreditrisken för värdepappersföretagets motpart vid särskilda transaktioner. K-CON tar hänsyn till koncentrationsrisken i förhållande till enskilda motparter eller motparter med stark inbördes anknytning inom den privata sektorn mot vilka företagen har exponeringar på mer än 25 % av sin kapitalbas, eller särskilda alternativa tröskelvärden för kreditinstitut eller andra värdepappersföretag genom att det införs ett kapitaltillägg i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 för stora exponeringar över dessa tröskelvärden. Slutligen tar K-DTF hänsyn till de operativa riskerna för ett värdepappersföretag, vilket under en dag genomförs stora volymer av transaktioner för egen räkning eller för kunder i eget namn, som kan uppstå på grund av otillräckliga eller bristfälliga interna processer, den mänskliga faktorn, felaktiga system eller yttre omständigheter, baserat på det nominella värdet av daglig handelsverksamhet, justerat för räntederivats löptid i syfte att begränsa kapitalbaskravshöjningar, särskilt för kortfristiga kontrakt där de konstaterade operativa riskerna är lägre.
- (27) Alla värdepappersföretag bör övervaka och kontrollera sin koncentrationsrisk, även med avseende på kunder. Bara värdepappersföretag som omfattas av ett minimikapitalbaskrav enligt K-faktorerna bör emellertid rapportera sina koncentrationsrisker till de behöriga myndigheterna. Värdepappersföretag som specialiserat sig på råvaruderivat eller utsläppsrätter eller utsläppsrättsderivat och som har stora koncentrerade exponeringar mot icke-finansiella motparter får överskrida gränsvärdena för koncentrationsrisk utan att K-CON-kapitalkravet höjs, under förutsättning att de har anknytning till affärsverksamhet, likviditetsförvaltning eller riskhantering.
- (28) Alla värdepappersföretag bör ha interna förfaranden för att övervaka och hantera sina likviditetskrav. Dessa förfaranden syftar till att underlätta säkerställandet av värdepappersföretagets långsiktiga ordnade funktion utan att det krävs särskilda likviditetsavsättningar för perioder av stress. Värdepappersföretag bör i detta syfte vid varje given tidpunkt ha likvida tillgångar som motsvarar minst en tredjedel av det krav som baseras på fasta omkostnader. Behöriga myndigheter bör emellertid tillåtas att undanta små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag från

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosolidsitetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

detta krav. Dessa likvida tillgångar bör vara av hög kvalitet och motsvara de tillgångar som anges i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61⁽⁹⁾ samt de nedsättningar som är tillämpliga på tillgångarna enligt den delegerade förordningen. För att ta hänsyn till att värdepappersföretag har en annan likviditetsprofil än kreditinstitut bör förteckningen över lämpliga likvida tillgångar kompletteras med värdepappersföretagets icke intecknade egna medel och kortfristiga inlåning (som inte bör omfatta kundmedel eller finansiella instrument som tillhör kunder) samt vissa finansiella instrument för vilka det finns en likvid marknad. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag samt värdepappersföretag som inte auktoriserats för egen handels- eller garantigivningsverksamhet kan, om de inte är undantagna från likviditetskraven, därutöver inkludera poster relaterade till kundfordringar och avgifter eller provisioner som ska betalas inom 30 dagar som likvida tillgångar, förutsatt att dessa poster inte utgör mer än en tredjedel av minimilikviditetskravet, att de inte räknas in i några ytterligare likviditetskrav som fastställs av den behöriga myndigheten och att de är föremål för en nedsättning på 50 %. Under exceptionella omständigheter bör värdepappersföretag tillåtas att underskrida tröskelvärdet genom att omsätta sina likvida tillgångar för att täcka likviditetskrav, under förutsättning att de omedelbart underrättar sin behöriga myndighet. Alla finansiella garantier som utfärdas för kunder och som kan ge upphov till ökat likviditetsbehov om de infrias bör föranleda en nedsättning av de tillgängliga likvida tillgångarna med minst 1,6 % av garantiernas sammanlagda värde. För att säkerställa att kraven står i proportion till värdepappersföretagens verksamhets art, omfattning och komplexitetsgrad och är lättillgängliga för värdepappersföretagen inom ramen för denna förordning bör en senare översyn göras av lämpligheten hos de likvida tillgångar som kan räknas med för täckning av minimilikviditetskraven, inbegripet den fortsatta anpassningen till dem som förtecknas i delegerad förordning (EU) 2015/61, tillsammans med de nedsättningar som är tillämpliga på tillgångarna enligt den delegerade förordningen.

- (29) En proportionell ram för lagstadgad rapportering bör utvecklas tillsammans med den nya tillsynsordningen och noggrant anpassas till värdepappersföretagens verksamhet och tillsynsramens krav. Rapporteringskraven för värdepappersföretag bör omfatta kapitalbasens nivå och sammansättning, kapitalbaskrav, beräkningsunderlag för kapitalbaskraven, verksamhetsprofil och storlek i förhållande till parametrarna för att värdepappersföretag ska anses vara små och icke-sammanlänkade, likviditetskrav och efterlevnad av bestämmelserna om koncentrationsrisk. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag bör vara undantagna från rapporteringen av koncentrationsrisk och endast behöva rapportera om likviditetskrav om sådana krav är tillämpliga på dem. Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁰⁾ (EBA) bör få i uppdrag att utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder som närmare specificerar mallar och förfaranden för den lagstadgade rapporteringen och fastställa mallar för offentliggörande av kapitalbasen. Dessa standarder bör stå i proportion till olika värdepappersföretags storlek och komplexitet och särskilt ta hänsyn till huruvida värdepappersföretag ska anses som små och icke-sammanlänkade.
- (30) För att säkerställa transparens gentemot investerare och marknaderna i stort bör alla värdepappersföretag som inte betraktas som små och icke-sammanlänkande företag offentliggöra upplysningar om kapitalbasnivåer, kapitalbaskrav, bolagsstyrning samt ersättningspolicy och ersättningspraxis. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag bör inte omfattas av krav på offentliggörande av information, med undantag för om de emitterar primärkapitaltillskott för att tillhandahålla transparens för investerare i sådana instrument.
- (31) Värdepappersföretag bör tillämpa en könsneutral ersättningspolicy, i enlighet med den princip som fastställs i artikel 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget). Vissa förtydliganden bör göras när det gäller kraven på offentliggörande av ersättningar. De krav på offentliggörande av ersättningar som fastställs i denna förordning bör vara förenliga med målen för ersättningsreglerna, nämligen att fastställa och upprätthålla, för de personalkategorier vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på värdepappersföretagens riskprofil, en ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenliga med effektiv riskhantering. Värdepappersföretag som omfattas av ett undantag från vissa ersättningsregler bör dessutom vara skyldiga att offentliggöra information om detta undantag.

⁽⁹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (32) Lämpliga övergångsbestämmelser bör föreskrivas för att göra det lättare för värdepappersföretagen att övergå från kraven i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU till kraven i den här förordningen och direktiv (EU) 2019/2034. Framför allt bör det under en femårsperiod från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas vara möjligt för värdepappersföretag vars kapitalbaskrav enligt denna förordning skulle mer än fördubblas jämfört med kapitalbaskravet enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU att dämpa effekterna av potentiella ökningar genom att begränsa kapitalbaskravet så att det inte blir mer än två gånger det relevanta kapitalbaskravet enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU.
- (33) För att inte missgynna nya värdepappersföretag med liknande profiler som befintliga företag bör värdepappersföretag som aldrig har omfattats av kapitalbaskrav enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU under en femårsperiod från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas kunna begränsa sitt kapitalbaskrav enligt denna förordning till två gånger det krav som är baserat på fasta omkostnader.
- (34) På samma sätt bör värdepappersföretag som omfattats endast av ett startkapitalkrav enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU och vars kapitalbaskrav enligt denna förordning skulle mer än fördubblas jämfört med situationen enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU, under en femårsperiod från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas få begränsa sitt kapitalbaskrav enligt denna förordning till två gånger startkapitalkravet enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU, med undantag för de lokala företag som avses i artikel 4.1.2 b i förordning (EU) nr 575/2013 i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876, vilka under en övergångsperiod bör omfattas av ett särskilt kapitalbaskrav som återspeglar deras högre risknivå. För proportionalitetens skull bör också särskilda kapitalbaskrav under en övergångsperiod föreskrivas för mindre värdepappersföretag och för dem som tillhandahåller ett begränsat antal investeringstjänster i fall då de inte skulle omfattas av en begränsning av kapitalbaskraven enligt den här förordningen till två gånger kraven på deras startkapital enligt förordning (EU) nr 575/2013, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630 ⁽¹⁾, och direktiv 2013/36/EU, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2019/878 ⁽²⁾ men vars bindande kapitalbaskrav enligt den här förordningen skulle öka jämfört med situationen enligt förordning (EU) nr 575/2013, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/630.
- (35) Dessa övergångsbestämmelser bör i tillämpliga fall även kunna utnyttjas av de värdepappersföretag som avses i artikel 498 i förordning (EU) nr 575/2013, genom vilken dessa värdepappersföretag undantas från kapitalbaskraven i den förordningen, medan startkapitalkraven för dessa värdepappersföretag beror på deras investeringstjänster eller investeringsverksamhet. Under en femårsperiod från och med den dag då den här förordningen börjar tillämpas bör deras kapitalbaskrav enligt övergångsbestämmelserna i den här förordningen beräknas med hänsyn till dessa tillämpliga nivåer.
- (36) Under en femårsperiod från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas eller till och med den dag då de antagna ändringarna av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU börjar tillämpas vad gäller kapitalbaskrav för marknadsrisk enligt del tre avdelning IV kapitlen 1a och 1b i förordning (EU) nr 575/2013, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/876, beroende på vad som infaller senast, bör värdepappersföretag som omfattas av motsvarande bestämmelser i den här förordningen fortsätta att beräkna sitt kapitalbaskrav för handelslagret i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/630.
- (37) De största värdepappersföretag som erbjuder viktiga tjänster på den institutionella marknaden och investmentbankmarknaden (handel med finansiella instrument för egen räkning, garantiverksamhet för finansiella instrument eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande) har liknande affärsmodeller och riskprofiler som stora kreditinstitut. Deras verksamhet exponerar dem för kreditrisk, främst i form av motpartsrisk, liksom för marknadsrisk för positioner de tar för egen räkning på egna eller kunders vägnar. På grund av sin storlek och systemvikt utgör de därför en risk för den finansiella stabiliteten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630 av den 17 april 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (EUT L 111, 25.4.2019, s. 4).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder (EUT L 150, 7.6.2019, s. 253).

- (38) För nationella behöriga myndigheter är det en ytterligare utmaning att säkerställa en effektiv tillsyn av sådana stora värdepappersföretag. Trots att de största värdepappersföretagen erbjuder gränsöverskridande investmentbank-tjänster i betydande omfattning står de, i egenskap av värdepappersföretag, under tillsyn av myndigheter utsedda enligt direktiv 2014/65/EU, vilka inte nödvändigtvis är samma behöriga myndigheter som de som utses enligt direktiv 2013/36/EU. Detta kan resultera i en situation med olika villkor vid tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU och gör att tillsynsmyndigheterna inte får den helhetsbild av tillsynsläget som är nödvändig för en effektiv hantering av de risker som är förknippade med stora gränsöverskridande värdepappersföretag. Följden kan bli en mindre effektiv tillsyn och snedvridning av konkurrensen inom unionen. För att uppnå synergieffekter i tillsynen av gränsöverskridande verksamhet på den institutionella marknaden inom en grupp jämförbara aktörer, främja lika villkor och skapa förutsättningar för en enhetlig tillsyn mellan olika grupper bör de största värdepappersföretagen därför få status som kreditinstitut.
- (39) Genom att dessa värdepappersföretag ska räknas som kreditinstitut bör de därför fortsätta att omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU och stå under tillsyn av behöriga myndigheter, bland annat av Europeiska centralbanken inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen, som ansvarar för kreditinstitut. Därmed säkerställs ett enhetligt och effektivt genomförande av tillsynen av kreditinstitut och att det enhetliga regelverket för finansiella tjänster tillämpas på samma sätt på alla kreditinstitut mot bakgrund av deras systemvikt. För att förhindra regelarbitrage och minska risken att bestämmelserna kringgås bör behöriga myndigheter försöka undvika situationer där potentiellt systemviktiga koncerner strukturerar sin verksamhet i syfte att inte överskrida tröskelvärdena i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och att kringgå skyldigheten att ansöka om auktorisation som kreditinstitut enligt artikel 8a i direktiv 2013/36/EU.
- (40) Stora värdepappersföretag omvandlade till kreditinstitut bör inte ha rätt att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten och bevilja krediter för egen räkning förrän de har erhållit auktorisation för dessa verksamheter i enlighet med direktiv 2013/36/EU. Att bedriva alla dessa verksamheter, inbegripet att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten och bevilja krediter för egen räkning, bör inte vara ett nödvändigt krav för att ett företag ska anses vara ett kreditinstitut. Den ändring av definitionen av kreditinstitut som införs i och med denna förordning bör därför inte påverka de nationella regelverk för auktorisation som genomförts av medlemsstaterna i enlighet med direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/2034, inbegripet eventuella bestämmelser som medlemsstaterna anser vara lämpliga för att förtydliga vilka verksamheter som får inledas av de stora värdepappersföretag som omfattas av den ändrade definitionen av kreditinstitut.
- (41) Ett av syftena med den gruppbaseerade tillsynen av kreditinstitut är dessutom att säkerställa bland annat stabiliteten i det finansiella systemet och för att vara effektiv bör den omfatta alla koncerner, inbegripet dem där moderföretaget inte är kreditinstitut eller värdepappersföretag. Alla kreditinstitut, även de som tidigare haft status som värdepappersföretag, bör därför omfattas av reglerna om behöriga myndigheters tillsyn av moderföretaget på individuell nivå och gruppnivå enligt avdelning VII kapitel 3 avsnitt I i direktiv 2013/36/EU.
- (42) Vidare är det möjligt att stora värdepappersföretag som inte är systemviktiga men som handlar för egen räkning eller bedriver garantiverksamhet för finansiella instrument eller placerar finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande har affärsmodeller och riskprofiler som liknar dem hos andra systemviktiga institut. Med tanke på deras storlek och verksamhet är det möjligt att sådana värdepappersföretag utgör vissa risker för den finansiella stabiliteten, och trots att en omvandling av dem till kreditinstitut inte anses lämplig med tanke på deras art och komplexitet bör de omfattas av samma tillsynsbehandling som kreditinstitut. För att förhindra regelarbitrage och minska risken att bestämmelserna kringgås bör behöriga myndigheter även försöka att undvika situationer där värdepappersföretag strukturerar sin verksamhet i syfte att inte överskrida tröskelvärdet 15 miljarder EUR avseende det totala värdet av tillgångarna på individuell nivå eller gruppnivå eller att i onödan begränsa sin rätt att tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 och tillsynskraven i direktiv 2013/36/EU på dem i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2019/2034.

- (43) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014⁽¹³⁾ infördes en harmoniserad unionsordning för beviljande av tillträde till tredjelandsföretag som erbjuder godtagbara motparter och professionella kunder som är etablerade i unionen investerings tjänster eller investerings verksamhet. Tillträde till den inre marknaden förutsätter att kommissionen antar ett beslut om likvärdighet och att Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁴⁾ (Esm) registrerar tredjelandsföretaget. Det är viktigt att likvärdigheten bedöms på grundval av relevant tillämplig unionsrätt och att det finns effektiva verktyg för att övervaka de villkor som ligger till grund för beslutet om likvärdighet. Registrerade tredjelandsföretag bör därför vara skyldiga att till Esm årligen rapportera uppgifter om omfattningen av och tillämpningsområdet för sina tjänster och sin verksamhet i unionen. Även tillsynsmyndigheternas samarbete när det gäller att övervaka och kontrollera att likvärdighetsvillkoren uppfylls bör förbättras.
- (44) För att garantera lika villkor och främja transparensen på unionsmarknaden bör förordning (EU) nr 600/2014 ändras så att systematiska internhandlares bud, prisförbättringar och utförandepriiser omfattas av reglerna för *tick size* när det handlas i alla storlekar. Följaktligen bör de nu gällande tekniska tillsynsstandarderna avseende reglerna för *tick size* också tillämpas på det utvidgade tillämpningsområdet i förordning (EU) nr 600/2014.
- (45) För att säkerställa investerarskydd och de finansiella marknadernas integritet och stabilitet i unionen bör kommissionen, när den antar ett beslut om likvärdighet, ta hänsyn till de potentiella risker som de tjänster och den verksamhet som företag från det berörda tredjelandet kan erbjuda i unionen till följd av beslutet kan ge upphov till. Deras systemvikt bör bedömas på grundval av kriterier såsom den sannolika omfattningen av och tillämpningsområdet för tjänster och verksamhet som erbjuds av företag från det berörda tredjelandet. Kommissionen bör i samma syfte kunna ta hänsyn till om det berörda tredjelandet betraktas som en icke-samarbetsvillig jurisdiktion på skatteområdet enligt det relevanta politikområdet i unionen eller som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁽¹⁵⁾. Kommissionen bör anse att särskilda tillsynskrav, organisatoriska krav eller krav på marknadsuppförande är likvärdiga enbart om de har samma verkan. Vidare bör kommissionen, i lämpliga fall, kunna anta beslut om likvärdighet begränsade till särskilda tjänster eller verksamheter eller kategorier av tjänster och verksamheter som anges i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.
- (46) EBA har tillsammans med Esm lagt fram en rapport baserad på noggranna bakgrundsanalyser, uppgiftsinsamling och samråd för att utforma en särskilt anpassad tillsynsordning för icke-systemviktiga värdepappersföretag som ligger till grund för det reviderade tillsynsregelverket för värdepappersföretag.
- (47) För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning bör EBA få i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera omfattningen av och metoderna för konsolidering under tillsyn av värdepappersföretagskoncerner, beräkningen av fasta omkostnader, fastställande av K-faktorerna, specificering av begreppet separerade konton med avseende på kunders pengar, justering av K-DTF-koefficienter vid stressade marknadsförhållanden, beräkningen för att fastställa kapitalbaskrav som motsvarar den totala marginalsäkerhet som krävs av clearingmedlemmar, mallarna för offentliggörande av information inbegripet vad gäller värdepappersföretags investeringspolicy och lagstadgad rapportering enligt denna förordning samt vilken information som behöriga myndigheter ska tillhandahållas avseende tröskelvärdena för att kräva auktorisation som kreditinstitut. Kommissionen bör ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som EBA utarbetat genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. Kommissionen och EBA bör säkerställa att dessa tekniska tillsynsstandarder kan tillämpas av alla berörda värdepappersföretag på ett sätt som står i proportion till arten och omfattningen av dessa värdepappersföretag samt deras komplexitet och verksamheter.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (48) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som utarbetats av EBA och Esma genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010 och artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (49) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning och för att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att förtydliga definitionerna i denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen under sitt beredningsarbete genomför lämpliga samråd, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽⁴⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i beredningen av delegerade akter får Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter får systematiskt delta i möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med beredningen av delegerade akter.
- (50) För att säkerställa rättssäkerhet och undvika överlappningar mellan det nuvarande tillsynsregelverk som är tillämpligt både på kreditinstitut och på värdepappersföretag och denna förordning, bör förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU ändras i syfte att undanta värdepappersföretag från deras tillämpningsområde. Värdepappersföretag som ingår i en bankkoncern bör emellertid även fortsättningsvis omfattas av de bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU som är relevanta för bankkoncernen, till exempel de bestämmelser om intermediära moderföretag inom EU som avses i artikel 21b i direktiv 2013/36/EU och bestämmelserna om konsolidering under tillsyn i del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (51) Eftersom målet för denna förordning – nämligen att inrätta ett effektivt och proportionellt tillsynsregelverk för att säkerställa att värdepappersföretag som är auktoriserade att bedriva verksamhet inom unionen gör detta på stabila finansiella grunder och förvaltas på ett ordnat sätt, i relevanta fall i kundernas intressen – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL ETT

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSMOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs enhetliga tillsynskrav som är tillämpliga på värdepappersföretag som är auktoriserade och står under tillsyn enligt direktiv 2014/65/EU och som står under tillsyn för kontroll av att de uppfyller tillsynskraven enligt direktiv (EU) 2019/2034 i fråga om följande:

- Kapitalbaskrav som avser mätbara, enhetliga och standardiserade delar av företagsrisk, kundrisk och marknadsrisk.
- Krav som begränsar koncentrationsrisken.
- Likviditetskrav som avser mätbara, enhetliga och standardiserade delar av likviditetsrisk.

⁽⁴⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- d) Rapporteringskrav i fråga om leden a, b och c.
- e) Krav på offentliggörande av information.

2. Genom undantag från punkt 1 ska ett värdepappersföretag som är auktoriserat och står under tillsyn enligt direktiv 2014/65/EU och som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013, om företaget inte är en råvaruhandlare och utsläppsrätts-handlare, ett företag för kollektiva investeringar eller ett försäkringsföretag och något av följande villkor är tillämpligt:

- a) Det totala värdet av värdepappersföretagets konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 15 miljarder EUR, beräknat på genomsnittet av de tolv föregående sammanhängande månaderna och utan att räkna med värdet av de enskilda tillgångarna hos dotterföretag som är etablerade utanför unionen och som bedriver någon av de verksamheter som avses i detta stycke.
- b) Det totala värdet av värdepappersföretagets konsoliderade tillgångar understiger 15 miljarder EUR och värdepappersföretaget ingår i en koncern där det totala värdet av de konsoliderade tillgångarna i alla de företag i koncernen som har enskilda totala tillgångar på mindre än 15 miljarder EUR och som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU uppgår till eller överstiger 15 miljarder EUR, allt beräknat på genomsnittet av de tolv föregående sammanhängande månaderna, exklusive värdet av de enskilda tillgångarna hos dotterföretag som är etablerade utanför unionen och som bedriver någon av de verksamheter som avses i detta stycke.
- c) Värdepappersföretaget är föremål för ett beslut av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2019/2034.

De värdepappersföretag som avses i denna punkt ska stå under tillsyn för kontroll av att de uppfyller tillsynskraven enligt avdelningarna VII och VIII i direktiv 2013/36/EU, inbegripet i syfte att utnämna den samordnande tillsynsmyndigheten i fall då sådana värdepappersföretag tillhör en värdepappersföretagskoncern enligt definitionen i artikel 4.1.25 i denna förordning.

3. Undantaget i punkt 2 är inte tillämpligt om ett värdepappersföretag inte längre uppfyller något av de tröskelvärden som fastställs i den punkten, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, eller om en behörig myndighet beslutar det i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2019/2034. Värdepappersföretaget ska utan onödigt dröjsmål meddela den behöriga myndigheten om eventuella överskridanden av ett tröskelvärde under denna period.

4. Värdepappersföretag som uppfyller de villkor som fastställs i punkt 2 ska fortsätta att omfattas av kraven i artiklarna 55 och 59.

5. Genom undantag från punkt 1 får behöriga myndigheter tillåta ett värdepappersföretag som är auktoriserat och står under tillsyn enligt direktiv 2014/65/EU och som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU att tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013, om alla följande villkor är uppfyllda:

- a) Värdepappersföretaget är ett dotterföretag som omfattas av den gruppbaseerade tillsynen av ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i enlighet med bestämmelserna i del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Värdepappersföretaget meddelar den behöriga myndigheten enligt denna förordning och den samordnande tillsynsmyndigheten, i tillämpliga fall.
- c) Den behöriga myndigheten är förvissad om att tillämpningen av kapitalbaskraven i förordning (EU) nr 575/2013 på individuell nivå för värdepappersföretaget och på gruppnivå för hela koncernen, beroende på vad som är lämpligt, är tillsynsmässigt sund, inte resulterar i en minskning av värdepappersföretagets kapitalbaskrav enligt denna förordning och inte används för regelarbiterage.

De behöriga myndigheterna ska informera värdepappersföretaget om ett beslut att tillåta tillämpning av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU enligt första stycket inom två månader från och med mottagandet av ett sådant meddelande som avses i första stycket b i denna punkt, och ska informera EBA om detta. Om en behörig myndighet vägrar att tillåta att förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU tillämpas ska den lämna en fullständig motivering.

De värdepappersföretag som avses i denna punkt ska stå under tillsyn för kontroll av att de uppfyller tillsynskraven enligt avdelningarna VII och VIII i direktiv 2013/36/EU, inbegripet i syfte att utnämna den samordnande tillsynsmyndigheten i fall då sådana värdepappersföretag tillhör en värdepappersföretagskoncern enligt definitionen i artikel 4.1.25 i den här förordningen.

Vid tillämpningen av denna punkt ska artikel 7 i förordning (EU) nr 575/2013 inte tillämpas.

Artikel 2

Tillsynsbefogenheter

För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska de behöriga myndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i direktiv (EU) 2019/2034.

Artikel 3

Värdepappersföretags tillämpning av striktare krav

Denna förordning ska inte hindra värdepappersföretag från att ha en kapitalbas och dess komponenter och likvida tillgångar som överstiger kraven i denna förordning, eller tillämpa åtgärder som är striktare än dem som krävs enligt denna förordning.

Artikel 4

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
1. *anknutet företag*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller bedriva liknande verksamhet som har samband med ett eller flera värdepappersföretags huvudsakliga verksamhet.
2. *kapitalförvaltningsbolag*: ett kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 4.1.19 i förordning (EU) nr 575/2013.
3. *clearingmedlem*: ett företag etablerat i en medlemsstat som motsvarar definitionen i artikel 2.14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾.
4. *kund*: en kund enligt definitionen i artikel 4.1.9 i direktiv 2014/65/EU; vid tillämpningen av del fyra i denna förordning avser dock kund varje motpart till värdepappersföretaget.
5. *råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare*: råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare enligt definitionen i artikel 4.1.150 i förordning (EU) nr 575/2013.
6. *råvaruderivat*: råvaruderivat enligt definitionen i artikel 2.1.30 i förordning (EU) nr 600/2014.
7. *behörig myndighet*: en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 3.1.5 i direktiv (EU) 2019/2034.
8. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
9. *handel för egen räkning*: handel för egen räkning enligt definitionen i artikel 4.1.6 i direktiv 2014/65/EU.
10. *derivat*: derivat enligt definitionen i artikel 2.1.29 i förordning (EU) nr 600/2014.
11. *konsoliderad situation*: situation som är resultatet av tillämpning av kraven i denna förordning i enlighet med artikel 7 på ett modervärdepappersföretag inom unionen, ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen som om det företaget tillsammans med alla värdepappersföretag, finansiella institut, anknutna företag och anknutna ombud i värdepappersföretagskoncernen utgjorde ett enda värdepappersföretag; vid tillämpningen av denna definition ska begreppen *värdepappersföretag*, *finansiellt institut*, *anknutet företag* och *anknutet ombud* även tillämpas på företag som är etablerade i tredjeländer om dessa, ifall de varit etablerade i unionen, skulle uppfylla definitionerna av dessa termer.
12. *på gruppnivå*: på grundval av den konsoliderade situationen.
13. *utförande av order för kunds räkning*: utförande av order för kunds räkning enligt definitionen i artikel 4.1.5 i direktiv 2014/65/EU.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EGT L 201, 27.7.2012, s. 1).

14. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, och som inte är ett renodlat industriellt holdingföretag, vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att bedriva en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, inbegripet finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, värdepappersinriktade holdingföretag, betalningsinstitut i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 ⁽¹⁸⁾ och kapitalförvaltningsbolag, men inte försäkringsholdingföretag eller försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionen i artikel 212.1 g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ⁽¹⁹⁾.
15. *finansiellt instrument*: ett finansiellt instrument enligt definitionen i artikel 4.1.15 i direktiv 2014/65/EU.
16. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013.
17. *enhet i den finansiella sektorn*: en enhet i den finansiella sektorn enligt definitionen i artikel 4.1.27 i förordning (EU) nr 575/2013.
18. *startkapital*: startkapital enligt definitionen i artikel 3.1.18 i direktiv (EU) 2019/2034.
19. *grupp av kunder med inbördes anknytning*: en grupp av kunder med inbördes anknytning enligt definitionen i artikel 4.1.39 i förordning (EU) nr 575/2013.
20. *investeringsrådgivning*: investeringsrådgivning enligt definitionen i artikel 4.1.4 i direktiv 2014/65/EU.
21. *kontinuerlig investeringsrådgivning*: återkommande tillhandahållande av investeringsrådgivning samt fortlöpande eller regelbunden bedömning och övervakning eller översyn av en kunds portfölj med finansiella instrument, inbegripet av de investeringar som kunden gjort på grundval av ett avtalsmässigt arrangemang.
22. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.
23. *värdepappersinriktat holdingföretag*: ett finansiellt institut vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen är värdepappersföretag eller finansiella institut, där minst ett av dotterföretagen är ett värdepappersföretag, och som inte är ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013.
24. *investerings tjänster och investeringsverksamhet*: investeringstjänster och investeringsverksamhet enligt definitionen i artikel 4.1.2 i direktiv 2014/65/EU.
25. *värdepappersföretagskoncern*: en företagskoncern som består av ett moderföretag och dess dotterföretag eller av företag som uppfyller kraven i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽²⁰⁾, varav minst ett är ett värdepappersföretag och varav inget är ett kreditinstitut.
26. *K-faktorer*: kapitalbaskrav som anges i del tre avdelning II för risker som ett värdepappersföretag utgör för kunder, marknader och sig självt.
27. *förvaltade tillgångar* eller *AUM (assets under management)*: värdet av tillgångar som ett värdepappersföretag förvaltar för sina kunders räkning inom ramen för både diskretionär portföljförvaltning och icke-diskretionära arrangemang som utgör kontinuerlig investeringsrådgivning.
28. *innehav av kundmedel* eller *CMH (client money held)*: de kundmedel som ett värdepappersföretag innehar, med beaktande av de rättsliga arrangemangen för separation av tillgångar och oavsett vilket nationellt redovisningssystem som är tillämpligt på de kundmedel som värdepappersföretaget innehar.
29. *tillgångar under förvaring och administration* eller *ASA (assets safeguarded and administered)*: värdet av tillgångar som ett värdepappersföretag förvarar och administrerar för sina kunder, oavsett om tillgångarna redovisas i värdepappersföretagets egen balansräkning eller finns på tredjepartskonton.

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

30. *hantering av kundorder* eller *COH (client orders handled)*: värdet av order som ett värdepappersföretag hanterar för kunder genom att ta emot och vidarebefordra kundorder samt genom att utföra order för kunders räkning.
31. *koncentrationsrisk* eller *CON (concentration risk)*: exponeringar i värdepappersföretagets handelslager mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning vars värde överstiger gränsvärdena i artikel 37.1.
32. *ställd clearingmarginal* eller *CMG (clearing margin given)*: värdet av den totala marginalsäkerhet som krävs av en clearingmedlem eller en kvalificerad central motpart, om en clearingmedlem eller en kvalificerad central motpart ansvarar för utförande och avveckling av ett värdepappersföretags transaktioner där värdepappersföretaget handlar för egen räkning.
33. *daglig handelsaktivitet* eller *DTF (daily trading flow)*: det dagliga värdet av transaktioner som ett värdepappersföretag genomför genom att handla för egen räkning eller genom utförande av order för kunds räkning i eget namn, exklusive värdet av order som ett värdepappersföretag hanterar åt kunder genom mottagande och vidarebefordran av kundorder och genom utförande av order för kunds räkning vilka redan beaktas inom ramen för hantering av kundorder.
34. *nettopositionsrisik* eller *NPR (net position risk)*: värdet av transaktioner som redovisas i ett värdepappersföretags handelslager.
35. *motpartsrisik* eller *TCD (trading counterparty default risk)*: exponeringar i ett värdepappersföretags handelslager i sådana instrument och transaktioner som avses i artikel 25 och som ger upphov till risk för fallissemang hos motparten.
36. *aktuellt marknadsvärde* eller *CMV (current market value)*: nettomarknadsvärdet av portföljen av transaktioner eller värdepapperskomponenter som är föremål för netting i enlighet med artikel 31, där både positiva och negativa marknadsvärden beaktas vid beräkningen av CMV.
37. *transaktioner med lång avvecklingscykel*: transaktioner med lång avvecklingscykel enligt definitionen i artikel 272.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
38. *marginalutlåning*: marginalutlåning enligt definitionen i artikel 3.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 ⁽¹⁾.
39. *ledningsorgan*: ett ledningsorgan enligt definitionen i artikel 4.1.36 i direktiv 2014/65/EU.
40. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG ⁽²⁾.
41. *post utanför balansräkningen*: en sådan post som avses i bilaga I till förordning (EU) nr 575/2013.
42. *moderföretag*: ett moderföretag i den mening som avses i artiklarna 2.9 och 22 i direktiv 2013/34/EU.
43. *ägarintresse*: ägarintresse enligt definitionen i artikel 4.1.35 i förordning (EU) nr 575/2013.
44. *vinst*: vinst enligt definitionen i artikel 4.1.121 i förordning (EU) nr 575/2013.
45. *kvalificerad central motpart*: en kvalificerad central motpart enligt definitionen i artikel 4.1.88 i förordning (EU) nr 575/2013.
46. *portföljförvaltning*: portföljförvaltning enligt definitionen i artikel 4.1.8 i direktiv 2014/65/EU.
47. *kvalificerat innehav*: ett kvalificerat innehav enligt definitionen i artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

48. *transaktion för värdepappersfinansiering*: en transaktion för värdepappersfinansiering enligt definitionen i artikel 3.11 i förordning (EU) 2015/2365.
49. *separerade konton*: vid tillämpningen av tabell 1 i artikel 15.2, konton med enheter där kundmedel som innehas av ett värdepappersföretag placeras i enlighet med artikel 4 i kommissionens delegerade direktiv (EU) 2017/593⁽²⁾ och, i tillämpliga fall, det föreskrivs i nationell rätt att kundmedlen, om värdepappersföretaget blir insolvent eller försätts i resolution eller ställs under förvaltarens skap, inte får användas för att tillgodose andra fordringar i förhållande till värdepappersföretaget än kundens fordringar.
50. *återköpsttransaktion*: en återköpsttransaktion enligt definitionen i artikel 3.9 i förordning (EU) 2015/2365.
51. *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 2.10 och i den mening som avses i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU, inbegripet varje dotterföretag till ett dotterföretag till ett företag som är det yttersta moderföretaget.
52. *anknutet ombud*: ett anknutet ombud enligt definitionen i artikel 4.1.29 i direktiv 2014/65/EU.
53. *totala bruttointäkter*: ett värdepappersföretags årliga rörelseintäkter i samband med värdepappersföretagets investerings-tjänster och investeringsverksamhet som det är auktoriserat att tillhandahålla och bedriva, inklusive inkomster från ränteutgifter, från aktier och andra värdepapper med både rörlig och fast avkastning, från provisioner och avgifter, alla vinster och förluster som uppstår i samband med värdepappersföretagets handelstillgångar, i samband med innehav av värdepapper som är värderade till verkligt värde, eller från säkringsverksamhet, men exklusive alla inkomster som inte har anknytning till investeringstjänsterna och investeringsverksamheten.
54. *handelslager*: alla positioner i finansiella instrument och råvaror som innehas av ett värdepappersföretag, antingen i avsikt att bedriva handel eller för att säkra positioner som innehas i avsikt att bedriva handel.
55. *positioner som innehas i avsikt att bedriva handel*: endera av följande:
- Egna positioner och positioner som härrör från verksamhet för kundens räkning och som marknadsgarant.
 - Positioner avsedda för försäljning på kort sikt.
 - Positioner med avsikt att dra nytta av faktiska eller förväntade kortsiktiga skillnader mellan inköps- och försäljningspris eller andra pris- eller räntevariationer.
56. *modervärdepappersföretag inom unionen*: ett värdepappersföretag i en medlemsstat som ingår i en värdepappersföretagskoncern och som har ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut som dotterföretag, eller som har ett ägarintresse i ett sådant värdepappersföretag eller finansiellt institut, och som inte självt är ett dotterföretag till ett annat värdepappersföretag som auktoriserats i en medlemsstat, eller till ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i en medlemsstat.
57. *värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen*: ett värdepappersinriktat holdingföretag i en medlemsstat som inte självt är ett dotterföretag till ett värdepappersföretag som auktoriserats i en medlemsstat eller till ett annat värdepappersinriktat holdingföretag i en medlemsstat.
58. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: moderföretag i en värdepappersföretagskoncern som är ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 för att komplettera denna förordning genom att förtydliga de definitioner som fastställs i punkt 1 för att
- säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning,
 - ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna för tillämpningen av denna förordning.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2017/593 av den 7 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU i fråga om skydd av finansiella instrument och medel som tillhör kunder, produktstyrningskrav och regler för tillhandahållande eller mottagande av avgifter, provisioner eller andra monetära eller icke-monetära förmåner (EUT L 87, 31.3.2017, s. 500).

AVDELNING II

KRAVENS TILLÄMPNINGSNIVÅ

KAPITEL 1

Tillämpning av kraven på individuell nivå

Artikel 5

Allmän princip

Värdepappersföretag ska uppfylla kraven i delarna två–sju på individuell nivå.

Artikel 6

Undantag

1. Behöriga myndigheter får undanta ett värdepappersföretag från tillämpningen av artikel 5 vad beträffar delarna två, tre, fyra, sex och sju om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Värdepappersföretaget uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1.
- b) Ett av följande villkor är uppfyllt:
 - i) Värdepappersföretaget är ett dotterföretag som omfattas av gruppberedad tillsyn av ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i enlighet med bestämmelserna i del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) Värdepappersföretaget är ett dotterföretag och ingår i en värdepappersföretagskoncern som är föremål för gruppberedad tillsyn i enlighet med artikel 7.
- c) Värdepappersföretaget och dess moderföretag är båda föremål för auktorisation och tillsyn från en och samma medlemsstats sida.
- d) De myndigheter som är behöriga att utöva gruppberedad tillsyn i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 eller i enlighet med artikel 7 i den här förordningen ger sitt medgivande till ett sådant undantag.
- e) Kapitalbasen är lämpligt fördelad mellan moderföretaget och värdepappersföretaget och samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - i) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra kapital eller återbetala skulder.
 - ii) Moderföretaget förklarar, efter förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten, att det garanterar värdepappersföretagets åtaganden eller att värdepappersföretaget endast löper försumbara risker.
 - iii) Moderföretagets förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även värdepappersföretaget.
 - iv) Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i värdepappersföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i värdepappersföretagets ledningsorgan.

2. Behöriga myndigheter får undanta värdepappersföretag från tillämpningen av artikel 5 vad beträffar del sex om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Värdepappersföretaget uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1.
- b) Värdepappersföretaget är ett dotterföretag som omfattas av gruppberedad tillsyn av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i enlighet med artikel 228 i direktiv 2009/138/EG.
- c) Värdepappersföretaget och dess moderföretag är båda föremål för auktorisation och tillsyn från en och samma medlemsstats sida.
- d) De myndigheter som är behöriga att utöva gruppberedad tillsyn i enlighet med direktiv 2009/138/EG ger sitt medgivande till ett sådant undantag.

- e) Kapitalbasen är lämpligt fördelad mellan moderföretaget och värdepappersföretaget och samtliga följande villkor är uppfyllda:
- Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra kapital eller återbetala skulder.
 - Moderföretaget förklarar, efter förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten, att det garanterar värdepappersföretagets åtaganden eller att värdepappersföretaget endast löper försumbara risker.
 - Moderföretagets förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även värdepappersföretaget.
 - Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i värdepappersföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i värdepappersföretagets ledningsorgan.
3. Behöriga myndigheter får undanta värdepappersföretag från tillämpningen av artikel 5 vad beträffar del fem om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- Värdepappersföretaget omfattas av gruppberedad tillsyn i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013 eller ingår i en värdepappersföretagskoncern på vilken artikel 7.3 i denna förordning är tillämplig och det undantag som föreskrivs i artikel 7.4 inte är tillämpligt.
 - Moderföretaget, på gruppnivå, övervakar och utövar kontinuerlig tillsyn över likviditetspositionerna i alla institut och värdepappersföretag i gruppen eller undergruppen som omfattas av ett undantag och säkerställer en tillräcklig likviditetsnivå för alla dessa institut och värdepappersföretag.
 - Moderföretaget och värdepappersföretaget har ingått avtal som av de behöriga myndigheterna bedöms medge fri överföring av medel mellan moderföretaget och värdepappersföretaget så att de kan uppfylla sina individuella skyldigheter och gemensamma skyldigheter när de uppkommer.
 - Det finns inga rådande eller förutsebara väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder mot att de avtal som åsyftas i led c fullgörs.
 - De myndigheter som är behöriga att utöva gruppberedad tillsyn i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 eller i enlighet med artikel 7 i den här förordningen ger sitt medgivande till ett sådant undantag.

KAPITEL 2

Konsolidering under tillsyn och undantag för en värdepappersföretagskoncern

Artikel 7

Konsolidering under tillsyn

1. Modervärdepappersföretag inom unionen, värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen ska uppfylla kraven i delarna två, tre, fyra, sex och sju på grundval av sin konsoliderade situation. Moderföretaget och de av dess dotterföretag som omfattas av denna förordning ska inrätta en lämplig organisationsstruktur och lämpliga interna kontrollmekanismer för att säkerställa att de data som krävs för konsolidering behandlas och överlämnas på vederbörligt sätt. Moderföretaget ska i synnerhet säkerställa att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning inför arrangemang, processer och rutiner som säkerställer en korrekt konsolidering.

2. När del två tillämpas på gruppnivå ska, vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel, de regler som fastställs i del två avdelning II i förordning (EU) nr 575/2013 även tillämpas på värdepappersföretag.

När bestämmelserna i artiklarna 84.1, 85.1 och 87.1 i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas ska därför endast hänvisningarna till artikel 92.1 i förordning (EU) nr 575/2013 gälla, och följaktligen läsas som hänvisningar till kapitalbaskraven i motsvarande bestämmelser i den här förordningen.

3. Modervärdepappersföretag inom unionen, värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen ska fullgöra skyldigheterna i del fem på grundval av sin konsoliderade situation.

4. Genom undantag från punkt 3 får behöriga myndigheter undanta moderföretaget från efterlevnad av den punkten, med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagskoncernen samt dess komplexitet.

5. EBA ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera omfattningen av och metoderna för konsolidering under tillsyn av en värdepappersföretagskoncern, i synnerhet i syfte att beräkna kravet baserat på fasta omkostnader, det permanenta minimikapitalkravet, K-faktorkravet på grundval av den konsoliderade situationen för värdepappersföretagskoncernen samt metoden och de nödvändiga uppgifterna för ett korrekt genomförande av punkt 2.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 8

Gruppkapitaltest

1. Genom undantag från artikel 7 får behöriga myndigheter tillåta att den här artikeln tillämpas på gruppstrukturer som anses vara tillräckligt enkla, förutsatt att det inte föreligger några betydande risker för kunder eller för marknaden som härrör från värdepappersföretagskoncernen som helhet och som annars skulle kräva gruppbaserad tillsyn. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA när de tillåter att den här artikeln tillämpas.

2. Vid tillämpning av den här artikeln ska följande gälla:

- a) Med *kapitalbasinstrument* avses kapitalbas enligt definitionen i artikel 9 i denna förordning utan tillämpning av de avdrag som avses i artiklarna 36.1 i, 56 d och 66 d i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Begreppen *värdepappersföretag*, *finansiellt institut*, *anknutet företag* och *anknutet ombud* ska även tillämpas på företag som är etablerade i tredjeländer om dessa, ifall de varit etablerade i unionen, skulle uppfylla definitionerna av dessa termer i artikel 4.

3. Modervärdepappersföretag inom unionen, värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen, blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen och alla andra moderföretag som är värdepappersföretag, finansiella institut, anknutna företag eller anknutna ombud i värdepappersföretagskoncernen ska ha åtminstone kapitalbasinstrument som är tillräckliga för att täcka summan av följande:

- a) Det fullständiga bokförda värdet av alla dess innehav, efterställda fordringar och instrument som avses i artiklarna 36.1 i, 56 d och 66 d i förordning (EU) nr 575/2013 i värdepappersföretag, finansiella institut, anknutna företag och anknutna ombud i värdepappersföretagskoncernen.
- b) Det totala beloppet av alla dess eventalförpliktelser till förmån för värdepappersföretag, finansiella institut, anknutna företag och anknutna ombud i värdepappersföretagskoncernen.

4. De behöriga myndigheterna får tillåta att ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen och varje annat moderföretag som är ett värdepappersföretag, ett finansiellt institut, ett anknutet företag eller ett anknutet ombud i värdepappersföretagskoncernen har en lägre kapitalbas än det belopp som beräknats enligt punkt 3, förutsatt att detta belopp inte är lägre än summan av kapitalbaskraven på individuell nivå för dess dotterföretag som är värdepappersföretag, finansiella institut, anknutna företag och anknutna ombud och det totala beloppet av eventalförpliktelser till förmån för dessa enheter.

Vid tillämpningen av denna punkt ska kapitalbaskraven för sådana dotterföretag som avses i första stycket och som är belägna i tredjeländer vara teoretiska kapitalbaskrav som säkerställer en tillfredsställande försiktighetsnivå för att täcka de risker som härrör från dessa dotterföretag, såsom de godkänts av de relevanta behöriga myndigheterna.

5. Modervärdepappersföretag inom unionen, värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen ska ha system för att övervaka och kontrollera källor till kapital och finansiering för alla värdepappersföretag, värdepappersinriktade holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, finansiella institut, anknutna företag och anknutna ombud i värdepappersföretagskoncernen.

DEL TVÅ

KAPITALBAS

Artikel 9

Kapitalbasens sammansättning

1. Värdepappersföretag ska ha en kapitalbas som består av summan av dess kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital, och de ska vid varje given tidpunkt uppfylla samtliga nedanstående villkor:

- a) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital}}{D} \geq 56\%$,
- b) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital}}{D} \geq 75\%$,
- c) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital} + \text{Tier 2 capital}}{D} \geq 100\%$,

där

- i) kärnprimärkapital definieras i enlighet med del två avdelning I kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål definieras i enlighet med del två avdelning I kapitel 3 i förordning (EU) nr 575/2013 och supplementärkapital definieras i enlighet med del två avdelning I kapitel 4 i förordning (EU) nr 575/2013, och
- ii) D definieras i artikel 11.

2. Genom undantag från punkt 1 gäller följande:

- a) De avdrag som avses i artikel 36.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas i full omfattning, utan tillämpning av artiklarna 39 och 48 i den förordningen.
- b) De avdrag som avses i artikel 36.1 e i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas i full omfattning, utan tillämpning av artikel 41 i den förordningen.
- c) De avdrag som avses i artiklarna 36.1 h, 56 c och 66 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska, i den mån de avser innehav av kapitalinstrument som inte innehas i handelslagret, tillämpas i full omfattning, utan tillämpning av de mekanismer som föreskrivs i artiklarna 46, 60 och 70 i den förordningen.
- d) De avdrag som avses i artikel 36.1 i i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas i full omfattning, utan tillämpning av artikel 48 i den förordningen.
- e) Följande villkor ska inte tillämpas vid beräkningen av värdepappersföretagens kapitalbas:
 - i) Artikel 49 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) De avdrag som avses i artiklarna 36.1 h, 56 c och 66 c i förordning (EU) nr 575/2013 och relaterade bestämmelser i artiklarna 46, 60 och 70 i den förordningen, i den mån dessa avdrag avser innehav av kapitalinstrument som innehas i handelslagret.
 - iii) Den utlösande händelse som avses i artikel 54.1 a i förordning (EU) nr 575/2013; den utlösande händelsen ska i stället fastställas av värdepappersföretaget i villkoren för det primärkapitaltillskott som avses i punkt 1.
 - iv) Det totala belopp som avses i artikel 54.4 a i förordning (EU) nr 575/2013; det belopp som ska skrivas ned eller konverteras ska vara hela kapitalbeloppet för det primärkapitaltillskott som avses i punkt 1.

3. Värdepappersföretag ska tillämpa de relevanta bestämmelserna i del två avdelning I kapitel 6 i förordning (EU) nr 575/2013 när de beräknar kapitalbaskraven enligt denna förordning. Vid tillämpning av de bestämmelserna ska tillståndet från tillsynsmyndigheten i enlighet med artiklarna 77 och 78 i förordning (EU) nr 575/2013 anses beviljat om ett av villkoren i artikel 78.1 a eller 78.4 i den förordningen är uppfyllt.

4. Vid tillämpning av punkt 1 a får de behöriga myndigheterna för värdepappersföretag som inte är juridiska personer eller aktiebolag eller som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 i denna förordning efter samråd med EBA tillåta att ytterligare instrument eller medel räknas som kapitalbas för dessa värdepappersföretag, förutsatt att dessa instrument eller medel också omfattas av behandlingen enligt artikel 22 i rådets direktiv 86/635/EEG⁽²⁴⁾. EBA ska, tillsammans med Esmå och på grundval av information som erhållits från varje behörig myndighet, upprätta, uppdatera och offentliggöra en förteckning över samtliga former av instrument eller medel i varje medlemsstat som räknas som sådan kapitalbas. Förteckningen ska offentliggöras första gången senast den 26 december 2020.

5. Innehav av kapitalbasinstrument i en enhet i den finansiella sektorn inom en värdepappersföretagskoncern ska inte dras av i syfte att beräkna kapitalbas för något värdepappersföretag i koncernen på individuell basis, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra kapital eller återbetala skulder.
- b) Moderföretagets förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även enheten i den finansiella sektorn.
- c) Det undantag som föreskrivs i artikel 8 används inte av de behöriga myndigheterna.

Artikel 10

Kvalificerade innehav utanför den finansiella sektorn

1. Vid tillämpningen av denna del ska värdepappersföretag dra av belopp som överstiger de gränsvärden som anges i leden a och b när de fastställer de kärnprimärkapitalposter som avses i artikel 26 i förordning (EU) nr 575/2013:

- a) Ett kvalificerat innehav vars värde överstiger 15 % av värdepappersföretagets kapitalbas beräknad i enlighet med artikel 9 i denna förordning men utan tillämpning av det avdrag som avses i artikel 36.1 k i) i förordning (EU) nr 575/2013 i ett företag som inte är en enhet i den finansiella sektorn.
- b) Det sammanlagda värdet av ett värdepappersföretags kvalificerade innehav i företag som inte är enheter i den finansiella sektorn och som överstiger 60 % av dess kapitalbas beräknad i enlighet med artikel 9 i denna förordning men utan tillämpning av det avdrag som avses i artikel 36.1 k i) i förordning (EU) nr 575/2013.

2. De behöriga myndigheterna får förbjuda värdepappersföretag att ha de kvalificerade innehav som avses i punkt 1 om dessa innehav överstiger den procentandel av kapitalbasen som anges i den punkten. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål offentliggöra sitt beslut att utöva denna befogenhet.

3. Aktier i andra företag än enheter i den finansiella sektorn ska inte beaktas i beräkningen enligt punkt 1 om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Aktierna innehas tillfälligt under en finansiell biståndsansats enligt artikel 79 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Innehavet av aktierna är en garanterad position som innehas i högst fem arbetsdagar.
- c) Aktierna innehas i värdepappersföretagets egna namn och för andras räkning.

4. Aktier och andelar som inte utgör finansiella anläggningstillgångar enligt artikel 35.2 i direktiv 86/635/EEG ska inte ingå i den beräkning som anges i punkt 1 i den här artikeln.

⁽²⁴⁾ Rådets direktiv 86/635/EEG av dem 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

DEL TRE

KAPITALKRAV

AVDELNING I

ALLMÄNNA KRAV

Artikel 11

Kapitalbaskrav

1. Värdepappersföretag ska alltid ha en kapitalbas i enlighet med artikel 9 som uppgår till minst *D*, där *D* definieras som det högsta av följande:
 - a) Kravet baserat på fasta omkostnader beräknat i enlighet med artikel 13.
 - b) Det permanenta minimikapitalkravet i enlighet med artikel 14.
 - c) K-faktorkravet beräknat i enlighet med artikel 15.
2. Genom undantag från punkt 1 ska *D*, när ett värdepappersföretag uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1, definieras som det högsta av de belopp som anges i punkt 1 a och b.
3. Om behöriga myndigheter anser att ett värdepappersföretags affärsverksamhet har ändrats väsentligt får de kräva att värdepappersföretaget ska underställas ett annat kapitalbaskrav i denna artikel, i enlighet med avdelning IV kapitel 2 avsnitt 4 i direktiv (EU) 2019/2034.
4. Ett värdepappersföretag ska underrätta den behöriga myndigheten så snart det upptäcker att det inte längre uppfyller eller inte längre kommer att uppfylla kraven i denna artikel.

Artikel 12

Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag

1. Ett värdepappersföretag ska vid tillämpningen av denna förordning anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag om det uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) AUM fastställt i enlighet med artikel 17 understiger 1,2 miljarder EUR.
 - b) COH fastställt i enlighet med artikel 20 understiger antingen
 - i) 100 miljoner EUR/dag för kontanttransaktioner, eller
 - ii) 1 miljard EUR/dag för derivat.
 - c) ASA fastställt i enlighet med artikel 19 är noll.
 - d) CMH fastställt i enlighet med artikel 18 är noll.
 - e) DTF fastställt i enlighet med artikel 33 är noll.
 - f) NPR fastställt eller CMG i enlighet med artiklarna 22 och 23 är noll.
 - g) TCD fastställt i enlighet med artikel 26 är noll.
 - h) Värdepappersföretagets balansomslutning i och utanför balansräkningen understiger 100 miljoner EUR.
 - i) Värdepappersföretagets totala årliga bruttointäkter från investeringstjänster och investeringsverksamhet understiger 30 miljoner EUR beräknat som ett genomsnitt på grundval av årliga belopp från den tvåårsperiod som omedelbart föregick det givna räkenskapsåret.

Vid tillämpningen av första stycket a, b, c, e, f, i den mån det ledet avser NPR, och g ska, genom undantag från bestämmelserna i avdelning II, värden vid dagens slut tillämpas.

Vid tillämpningen av första stycket f ska, i den mån det ledet avser CMG, intradagsvärden tillämpas.

Vid tillämpningen av första stycket d i denna punkt och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16.9 i direktiv 2014/65/EU och artiklarna 2 och 4 i delegerat direktiv (EU) 2017/593 ska intradagsvärden tillämpas, utom när det skett ett fel i bokföring eller vid kontoavstämning som felaktigt angett att ett värdepappersföretag överskridit det tröskelvärdet noll som avses i första stycket d i denna punkt och som lösts före bankdagens slut. Värdepappersföretaget ska till den behöriga myndigheten utan dröjsmål meddela felet, orsakerna till att det uppstod och dess korrigeringsåtgärder.

Vid tillämpningen av första stycket h och i ska de nivåer vid slutet av det senaste räkenskapsåret för vilka räkenskaperna har avslutats och godkänts av ledningsorganet tillämpas. Om räkenskaperna inte har avslutats och godkänts sex månader från och med det att det senaste räkenskapsåret löpt ut ska ett värdepappersföretag använda preliminära räkenskaper.

Värdepappersföretag får mäta värdena enligt första stycket a och b genom att använda de metoder som anges i avdelning II, förutom att mätningarna ska göras under tolv månader och inkludera de tre närmast föregående månadsvärdena. Värdepappersföretaget ska välja denna mätmetod ska underrätta den behöriga myndigheten om detta och tillämpa den valda metoden under en sammanhängande period på minst tolv månader.

2. Villkoren i punkt 1 a, b, h och i ska tillämpas sammantaget på alla värdepappersföretag som ingår i en koncern. Vid mätning av den totala årliga bruttointäkt som avses i punkt 1 i får de värdepappersföretagen utesluta eventuell dubbelräkning som kan uppstå i fråga om de totala bruttointäkter som genereras inom koncernen.

Villkoren i punkt 1 c–g ska tillämpas på varje värdepappersföretag på individuell nivå.

3. Om ett värdepappersföretag inte längre uppfyller samtliga villkor i punkt 1 ska det omedelbart upphöra att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag.

Genom undantag från första stycket ska ett värdepappersföretag, om det inte längre uppfyller villkoren i punkt 1 a, b, h eller i men fortfarande uppfyller villkoren i punkt 1 c–g, upphöra att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag efter en period på tre månader räknat från och med den dag tröskelvärdet överskreds. Värdepappersföretaget ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om ett tröskelvärde överskreds.

4. Om ett värdepappersföretag som inte har uppfyllt samtliga villkor i punkt 1 senare uppfyller dem ska det först efter en period på sex månader från och med den dag då villkoren uppfylldes anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag, förutsatt att ingen tröskel överskridits under den perioden och värdepappersföretaget utan dröjsmål har underrättat den behöriga myndigheten om detta.

Artikel 13

Krav baserat på fasta omkostnader

1. Vid tillämpningen av artikel 11.1 a ska kravet baserat på fasta omkostnader uppgå till minst en fjärdedel av de fasta omkostnaderna under det föregående året. Värdepappersföretag ska använda siffror som beräknats enligt tillämpliga redovisningsramar.

2. Om den behöriga myndigheten anser att ett värdepappersföretags verksamhet har ändrats väsentligt får den justera det kapitalbelopp som avses i punkt 1.

3. Om ett värdepappersföretag inte har bedrivit sin affärsverksamhet under ett år från och med den dag då det började tillhandahålla investeringstjänster eller bedriva investeringsverksamhet ska det, för den beräkning som avses i punkt 1, använda de förväntade fasta omkostnader som ingår i dess prognoser för de första tolv månadernas handel och som lämnades in vid dess ansökan om auktorisation.

4. EBA ska, i samråd med Esma, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att komplettera beräkningen av det krav som avses i punkt 1 som innefattar minst följande avdragsposter:

- a) Bonus till personalen och annan ersättning, om dessa är beroende av värdepappersföretagets nettovinst för respektive år.
- b) Anställdas, styrelseledamöters och delägares vinstandelar.

- c) Annan vinstdisposition och annan rörlig ersättning om dessa är fullständigt diskretionära.
- d) Delad provision och obetalda arvoden som direkt sammanhänger med provisions- och arvodesfordringar, som ingår i totala intäkter, och i de fall betalningen av provisionen och de obetalda arvoden villkoras av det faktiska mottagandet av provisionen och arvodesfordran.
- e) Avgifter till anknutna ombud.
- f) Icke-återkommande kostnader från extraordinär verksamhet.

EBA ska också för tillämpningen av denna artikel specificera begreppet *väsentlig ändring*.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 14

Permanent minimikapitalkrav

Vid tillämpningen av artikel 11.1 b ska det permanenta minimikapitalkravet åtminstone motsvara det startkapital som anges i artikel 9 i direktiv (EU) 2019/2034.

AVDELNING II

K-FAKTORKRAV

KAPITEL 1

Allmänna principer

Artikel 15

K-faktorkrav och tillämpliga koefficienter

1. Vid tillämpning av artikel 11.1 c ska K-faktorkravet åtminstone uppgå till summan av följande:
 - a) K-faktorer för RtC (kundrisk) beräknade i enlighet med kapitel 2.
 - b) K-faktorer för RtM (marknadsrisk) beräknade i enlighet med kapitel 3.
 - c) K-faktorer för RtF (företagsrisk) beräknade i enlighet med kapitel 4.
2. Följande koefficienter ska tillämpas på respektive K-faktorer:

Tabell 1

K-FAKTORER		KOEFFICIENT
Förvaldade tillgångar inom ramen för både diskretionär portföljförvaltning och icke-diskretionära rådgivande arrangemang av kontinuerlig art	K-AUM	0,02 %
Innehav av kundmedel	K-CMH (på separerade konton)	0,4 %
	K-CMH (på icke-separerade konton)	0,5 %
Tillgångar under förvaring och administration	K-ASA	0,04 %
Hantering av kundorder	K-COH – kontanttransaktioner	0,1 %
	K-COH – derivat	0,01 %
Daglig handelsaktivitet	K-DTF – kontanttransaktioner	0,1 %
	K-DTF – derivat	0,01 %

3. Värdepappersföretag ska övervaka värdet på sina K-faktorer för att upptäcka utvecklingstendenser som kan resultera i att deras kapitalbaskrav med avseende på tillämpningen av artikel 11 ändras väsentligt nästa rapportperiod enligt del sju, och de ska underrätta sin behöriga myndighet om det väsentligen ändrade kapitalbaskravet.
4. Om behöriga myndigheter anser att värdepappersföretagets affärsverksamhet har ändrats väsentligt på ett sätt som påverkar beloppet för en relevant K-faktor får de justera detta belopp i enlighet med artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034.
5. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning och för att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna ska EBA, i samråd med Esmas, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att
 - a) specificera metoder för fastställande av K-faktorerna i del tre avdelning II,
 - b) specificera begreppet *separerade konton* i denna förordning vad gäller de villkor som säkerställer skyddet av kundmedel vid ett värdepappersföretags fallissemang,
 - c) specificera justeringar av de K-DTF-koefficienter som avses i tabell 1 i punkt 2 i denna artikel om, i situationer med stressade marknadsförhållanden enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/578⁽²³⁾, K-DTF-kraven verkar alltför restriktiva och skadar den finansiella stabiliteten.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Till kommissionen delegeras befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL 2

K-faktorer för RtC

Artikel 16

K-faktorkrav för RtC

K-faktorkravet för RtC beräknas enligt följande formel:

$$K\text{-AUM} + K\text{-CMH} + K\text{-ASA} + K\text{-COH}$$

där

K-AUM är lika med AUM fastställt i enlighet med artikel 17, multiplicerat med motsvarande koefficient i artikel 15.2,

K-CMH är lika med CMH fastställt i enlighet med artikel 18, multiplicerat med motsvarande koefficient i artikel 15.2,

K-ASA är lika med ASA fastställt i enlighet med artikel 19, multiplicerat med motsvarande koefficient i artikel 15.2,

K-COH är lika med COH fastställt i enlighet med artikel 20, multiplicerat med motsvarande koefficient i artikel 15.2.

Artikel 17

Fastställande av AUM för beräkning av K-AUM

1. Vid beräkning av K-AUM ska AUM vara det glidande medelvärdet av värdet av de totala månatliga förvaltade tillgångarna, fastställt den sista bankdagen i var och en av de föregående 15 månaderna omräknat till enhetens funktionella valuta vid den tidpunkten, exklusive de tre närmast föregående månadsvärdena.

⁽²³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/578 av den 13 juni 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för marknadsgarantavtal och marknadsgarantsystem (EUT L 87, 31.3.2017, s. 183).

AUM ska vara det aritmetiska medelvärdet av de resterande tolv månatliga värdena.

K-AUM ska beräknas den första bankdagen i varje månad.

2. Om värdepappersföretaget formellt har delegerat kapitalförvaltningen till en annan finansiell enhet ska det kapitalet inkluderas i det totala AUM-värde som fastställts i enlighet med punkt 1.

Om en annan finansiell enhet formellt har delegerat kapitalförvaltningen till värdepappersföretaget ska det kapitalet uteslutas ur det totala belopp av förvaltade tillgångar som fastställts i enlighet med punkt 1.

Om ett värdepappersföretag har förvalt kapital i mindre än 15 månader, eller om det har gjort detta under en längre period som ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag och nu överskrider tröskelvärdet för AUM, ska det vid beräkningen av K-AUM använda historiska AUM-data för den period som anges i punkt 1 så snart de blir tillgängliga. Den behöriga myndigheten får ersätta de historiska datapunkter som saknas genom tillsynsbeslut baserade på de affärsprognoser som värdepappersföretaget lämnat in i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU.

Artikel 18

Fastställande av CMH för beräkning av K-CMH

1. Vid beräkning av K-CMH ska CMH vara det glidande medelvärdet av värdet av de samlade kundmedel som innehas per dag, fastställt i slutet av varje bankdag, under de föregående nio månaderna, exklusive de tre närmast föregående månaderna.

CMH ska vara det aritmetiska medelvärdet av de dagliga värdena från de resterande sex månaderna.

K-CMH ska beräknas den första bankdagen i varje månad.

2. Om ett värdepappersföretag har innehavt kundmedel i mindre än nio månader, ska det vid beräkningen av K-CMH använda historiska CMH-data för den period som anges i punkt 1 så snart sådana data blir tillgängliga.

Den behöriga myndigheten får ersätta historiska datapunkter som saknas genom tillsynsbeslut baserade på de affärsprognoser som värdepappersföretaget lämnat in i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU.

Artikel 19

Fastställande av ASA för beräkning av K-ASA

1. Vid beräkning av K-ASA ska ASA vara det glidande medelvärdet av värdet av de samlade tillgångarna under förvaring och administration per dag, fastställt i slutet av varje bankdag, under de föregående nio månaderna, exklusive de tre närmast föregående månaderna.

ASA ska vara det aritmetiska medelvärdet av de dagliga värdena från de resterande sex månaderna.

K-AUM ska beräknas den första bankdagen i varje månad.

2. Om ett värdepappersföretag formellt har delegerat uppgifterna att förvara och administrera tillgångar till en annan finansiell enhet, eller om en annan finansiell enhet formellt har delegerat sådana uppgifter till värdepappersföretaget, ska de tillgångarna inkluderas i det totala ASA-värde som fastställts i enlighet med punkt 1.

3. Om ett värdepappersföretag har förvarat och administrerat tillgångar i mindre än sex månader, ska det vid beräkningen av K-ASA använda historiska ASA-data för den period som anges i punkt 1 så snart sådana data blir tillgängliga. Den behöriga myndigheten får ersätta historiska datapunkter som saknas genom tillsynsbeslut baserade på de affärsprognoser som värdepappersföretaget lämnat in i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU.

Artikel 20

Fastställande av COH för beräkning av K-COH

1. Vid beräkning av K-COH ska COH vara det glidande medelvärdet av värdet av den samlade hanteringen av kundorder per dag, fastställt under varje bankdag, under de föregående sex månaderna, exklusive de tre närmast föregående månaderna.

COH ska vara det aritmetiska medelvärdet av de dagliga värdena från de resterande tre månaderna.

K-COH ska beräknas den första bankdagen i varje månad.

2. COH ska fastställas som summan av det absoluta värdet av köp och det absoluta värdet av försäljningar för både kontanttransaktioner och derivat i enlighet med följande:

- För kontanttransaktioner ska värdet vara det belopp som betalas eller tas emot för varje transaktion.
- För derivat ska värdet av transaktionen vara kontraktets teoretiska belopp.

Det teoretiska beloppet för räntederivat ska justeras för löptiden (i år) för dessa kontrakt. Det teoretiska beloppet ska multipliceras med durationen i följande formel:

$$\text{Duration} = \text{löptid (i år)} / 10$$

Utän att det påverkar femte stycket ska COH omfatta transaktioner som utförs av värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltningsjänster för investeringsfonders räkning.

COH ska omfatta transaktioner som uppstår till följd av investeringsrådgivning och avseende vilka ett värdepappersföretag inte beräknar K-AUM.

COH ska inte omfatta transaktioner som utförs av värdepappersföretaget och som uppstår till följd av hanteringen av en kunds investeringsportfölj om värdepappersföretaget redan beräknar K-AUM för den kundens investeringar eller om denna verksamhet avser sådan delegering av kapitalförvaltning till värdepappersföretaget som enligt artikel 17.2 inte bidrar till detta värdepappersföretags AUM.

COH ska inte omfatta transaktioner som värdepappersföretaget utför i eget namn på egna eller kunders vägnar.

Värdepappersföretag får undanta från fastställandet av COH alla order som inte har verkställts, om det utelämnade verkställandet beror på att kunden annullerar orden i tid.

3. Om ett värdepappersföretag har hanterat kundorder i mindre än sex månader eller har gjort detta under en längre period som ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag, ska det vid beräkningen av K-COH använda historiska COH-data för den period som anges i punkt 1 så snart sådana data blir tillgängliga. Den behöriga myndigheten får ersätta historiska datapunkter som saknas genom tillsynsbeslut baserade på de affärsprognoser som värdepappersföretaget lämnat in i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU.

KAPITEL 3

K-faktorer för RtM

Artikel 21

K-faktorkrav för RtM

1. K-faktorkravet för RtM för positioner i handelslagret i ett värdepappersföretag som handlar för egen räkning på egna eller kunders vägnar ska vara antingen K-NPR, beräknat i enlighet med artikel 22, eller K-CMG, beräknat i enlighet med artikel 23.

2. Värdepappersföretag ska förvalta sitt handelslager i enlighet med del tre avdelning I kapitel 3 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. K-faktorkravet för RtM gäller för alla positioner i handelslagret, vilket i synnerhet omfattar positioner i skuldinstrument (inbegripet värdepapperiseringsinstrument), egetkapitalinstrument, företag för kollektiva investeringar, valuta och guld samt råvaror (inbegripet utsläppsrätter).

4. Vid beräkning av K-faktorkravet för RtM ska ett värdepappersföretag inkludera positioner utanför handelslagret om dessa ger upphov till valutarisk eller råvarurisk.

Artikel 22

Beräkning av K-NPR

Vid beräkning av K-NPR ska kapitalbaskravet för positioner i handelslagret hos ett värdepappersföretag som handlar för egen räkning, på egna eller kunders vägnar, beräknas med hjälp av någon av följande metoder:

- a) Den schablonmetod som anges i del tre avdelning IV kapitlet 2, 3 och 4 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Den alternativa schablonmetod som anges i del tre avdelning IV kapitel 1a i förordning (EU) nr 575/2013.
- c) Den alternativa intermodellmetod som anges i del tre avdelning IV kapitel 1b i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 23

Beräkning av K-CMG

1. Vid tillämpningen av artikel 21 ska den behöriga myndigheten tillåta att ett värdepappersföretag beräknar K-CMG för alla positioner som omfattas av clearing, eller på portföljbasis, om hela portföljen omfattas av clearing eller marginalsäkerhet, på de följande villkoren:

- a) Värdepappersföretaget ingår inte i en koncern som omfattar ett kreditinstitut.
- b) En clearingmedlem i en kvalificerad central motpart ansvarar för clearing och avveckling av dessa transaktioner och denna clearingmedlem är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 i denna förordning, och transaktionerna clearas centralt i en kvalificerad central motpart eller avvecklas enligt principen leverans mot betalning under denna clearingmedlems ansvar.
- c) Beräkningen av den totala marginalsäkerhet som krävs av clearingmedlemmen baseras på clearingmedlemmens marginalsäkerhetsmodell.
- d) Värdepappersföretaget har för den behöriga myndigheten visat att valet att beräkna RtM med K-CMG motiveras av vissa kriterier vilka får inbegripa arten av värdepappersföretagets huvudsakliga verksamhet, som främst ska vara handelsverksamhet som omfattas av clearing och marginalsäkerhet under en clearingmedlems ansvar, och det faktum att annan verksamhet som bedrivs av värdepappersföretaget är oväsentlig jämfört med denna huvudsakliga verksamhet.
- e) Den behöriga myndigheten har bedömt att valet av den eller de portföljer som omfattas av K-CMG inte har syftat till regelarbitrage med avseende på kapitalbaskraven på ett oproportionerligt eller tillsynsmässigt osunt sätt.

Vid tillämpning av första stycket c ska den behöriga myndigheten göra en regelbunden bedömning för att bekräfta att marginalsäkerhetsmodellen leder till marginalsäkerhetskrav som avspeglar riskegenskaperna hos de produkter som värdepappersföretaget handlar med och tar hänsyn till intervallet mellan indrivningar av marginalsäkerheter, till marknadens likviditet och till möjliga förändringar under transaktionens löptid.

Marginalsäkerhetskraven ska vara tillräckliga för att över en lämplig tidshorisont täcka eventuella förluster från minst 99 % av exponeringsrörelserna med en innehavsperiod på minst två bankdagar. De marginalsäkerhetsmodeller som clearingmedlemmen använder för att begära den marginalsäkerhet som avses i denna punkt första stycket c ska alltid vara utformade i syfte att uppnå en liknande försiktighetsnivå som den som krävs enligt bestämmelserna om krav på marginalsäkerheter i artikel 41 i förordning (EU) nr 648/2012.

2. K-CMG ska vara det tredje högsta värdet av total marginalsäkerhet som clearingmedlemmen dagligen krävt av värdepappersföretaget under de tre närmast föregående månaderna, multiplicerat med en faktor på 1,3.

3. EBA ska, i samråd med Esma, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att närmare fastställa metoden för att beräkna den totala marginalsäkerhet som krävs och metoden för att beräkna K-CMG enligt punkt 2, i synnerhet när K-CMG tillämpas på portföljbasis, samt villkoren för efterlevnad av bestämmelserna i punkt 1 e.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL 4

K-faktorer för RtF

Artikel 24

K-faktorkrav för RtF

K-faktorkravet för RtF beräknas enligt följande formel:

$$K\text{-TCD} + K\text{-DTF} + K\text{-CON}$$

där

K-TCD är lika med det belopp som beräknas i enlighet med artikel 26,

K-DTF är lika med DTF fastställt i enlighet med artikel 33, multiplicerat med motsvarande koefficient i artikel 15.2, och

K-CON är lika med det belopp som beräknas i enlighet med artikel 39.

K-TCD och K-CON ska baseras på de transaktioner som registreras i handelslagret hos ett värdepappersföretag som handlar för egen räkning på egna eller kunders vägnar.

K-DTF ska baseras på de transaktioner som registreras i handelslagret hos ett värdepappersföretag som handlar för egen räkning på egna eller kunders vägnar och de transaktioner som ett värdepappersföretag ingår genom att utföra order på kunders vägnar i eget namn.

Avsnitt 1

Handelsmotpartens fallissemang

Artikel 25

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt är tillämpligt på följande kontrakt och transaktioner:

a) Derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013, med undantag för följande:

- i) Derivatkontrakt som direkt eller indirekt clearas genom en central motpart om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - Värdepappersföretagets positioner och tillgångar i samband med dessa kontrakt kan urskiljas och separeras, för både clearingmedlemmen och den centrala motparten, från de positioner och tillgångar som tillhör såväl clearingmedlemmen som dennes övriga kunder, och denna åtskillnad och separering leder till att dessa positioner och tillgångar är konkursskyddade enligt nationell rätt, om clearingmedlemmen eller en eller flera av dennes övriga kunder skulle fallera eller bli insolvent.
 - De lagar, förordningar, regler och avtalsmässiga arrangemang som är tillämpliga eller bindande för clearingmedlemmen underlättar överföringen av kundens positioner i samband med dessa kontrakt samt respektive säkerheter till en annan clearingmedlem inom den tillämpliga marginalriskperioden, om den ursprungliga clearingmedlemmen skulle drabbas av fallissemang eller insolvens.
 - Värdepappersföretaget har ett opartiskt, skriftligt och motiverat juridiskt utlåtande där det konstateras att värdepappersföretaget i händelse av en rättslig prövning inte skulle bära några förluster på grund av att clearingmedlemmen eller någon av clearingmedlemmens kunder blir insolvent.

- ii) Börshandlade derivatkontrakt.
- iii) Derivatkontrakt som innehas för att säkra en position för värdepappersföretaget som härrör från verksamhet utanför handelslagret.
- b) Transaktioner med lång avvecklingscykel.
- c) Återköpstransaktioner.
- d) Värdepappers- eller råvarulån.
- e) Marginalutlåning.
- f) Alla andra typer av transaktioner för värdepappersfinansiering.
- g) Krediter och lån som avses i avsnitt B punkt 2 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, om värdepappersföretaget utför handeln i kundens namn eller mottar och vidarebefordrar ordern utan att utföra den.

Vid tillämpning av första stycket a i, ska derivatkontrakt som direkt eller indirekt clearas genom en kvalificerad central motpart anses uppfylla villkoren i det ledet.

2. Transaktioner med följande typer av motparter ska undantas från beräkningen av K-TCD:
 - a) Nationella regeringar och centralbanker, om de underliggande exponeringarna skulle åsättas riskvikten 0 % enligt artikel 114 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - b) Multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i artikel 117.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - c) Internationella organisationer som förtecknas i artikel 118 i förordning (EU) nr 575/2013.
3. Med förbehåll för ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna får ett värdepappersföretag från beräkningen av K-TCD undanta transaktioner med en motpart som är dess moderföretag, dotterföretag, ett dotterföretag till dess moderföretag eller ett företag till vilket värdepappersföretaget står i ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU. De behöriga myndigheterna ska bevilja godkännande om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Motparten är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut och omfattas av tillfredsställande tillsynskrav.
 - b) Motparten ingår utan förbehåll i samma konsoliderade tillsyn som värdepappersföretaget i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 eller i enlighet med artikel 7 i denna förordning, eller motparten och värdepappersföretaget står under tillsyn för kontroll av att den eller det uppfyller villkoren i gruppkapitaltestet i enlighet med artikel 8 i den här förordningen.
 - c) Samma förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker gäller för motparten som för värdepappersföretaget.
 - d) Motparten är etablerad i samma medlemsstat som värdepappersföretaget.
 - e) Det finns inga rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till värdepappersföretaget.

4. Genom undantag från detta avsnitt får ett värdepappersföretag, med den behöriga myndighetens godkännande, beräkna exponeringsvärdet för derivatkontrakt som finns förtecknade i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och för de transaktioner som avses i punkt 1 b-f i denna artikel genom tillämpning av en av de metoder som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i förordning (EU) nr 575/2013 och beräkna de relaterade kapitalbaskraven genom att multiplicera exponeringsvärdet med den riskfaktor som fastställs för varje typ av motpart enligt tabell 2 i artikel 26 i den här förordningen.

Värdepappersföretag som omfattas av den gruppbaserade tillsynen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013 får beräkna det relaterade kapitalbaskravet genom att multiplicera de riskvägda exponeringsbeloppen, beräknade i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 avsnitt 1 i förordning (EU) nr 575/2013, med 8 %.

5. Vid tillämpningen av undantaget i punkt 4 i denna artikel ska värdepappersföretagen även tillämpa en faktor för kreditvärdighetsjustering (CVA-faktor) genom att multiplicera kapitalbaskravet, beräknat i enlighet med punkt 2 i denna artikel, med kreditvärdighetsjusteringen (CVA) beräknad i enlighet med artikel 32.

I stället för att tillämpa CVA-faktorn som multiplikator får värdepappersföretag som omfattas av den gruppbaserade tillsynen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013 beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med del tre avdelning VI i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 26

Beräkning av K-TCD

Vid beräkning av K-TCD ska kapitalbaskravet fastställas med hjälp av följande formel:

$$\text{Kapitalbaskrav} = \alpha \cdot \text{EV} \cdot \text{RF} \cdot \text{CVA}$$

där

$\alpha = 1,2$,

EV = det exponeringsvärde som beräknas i enlighet med artikel 27,

RF = den riskfaktor som fastställs för varje typ av motpart enligt tabell 2, och

CVA = den kreditvärdighetsjustering som beräknas i enlighet med artikel 32.

Tabell 2

Typ av motpart	Riskfaktor
Nationella regeringar, centralbanker och offentliga organ	1,6 %
Kreditinstitut och värdepappersföretag	1,6 %
Andra motparter	8 %

Artikel 27

Beräkning av exponeringsvärdet

Exponeringsvärdet ska beräknas i enlighet med följande formel:

$$\text{Exponeringsvärde} = \max(0; \text{RC} + \text{PFE} - \text{C})$$

där

RC = ersättningskostnad fastställd i enlighet med artikel 28,

PFE = potentiell framtida exponering fastställd i enlighet med artikel 29, och

C = säkerhet fastställd i enlighet med artikel 30.

Ersättningskostnad (RC) och säkerhet (C) ska tillämpas på alla transaktioner som avses i artikel 25.

Potentiell framtida exponering (PFE) gäller endast derivatkontrakt.

Ett värdepappersföretag får beräkna ett enskilt exponeringsvärde på nettningnivå för alla transaktioner som omfattas av ett nettningssavtal, med förbehåll för de villkor som fastställs i artikel 31. Om något av dessa villkor inte uppfylls ska värdepappersföretaget behandla varje transaktion som en egen nettningssmängd.

Artikel 28

Ersättningskostnad (RC)

Den ersättningskostnad som avses i artikel 27 ska fastställas på följande sätt:

- För derivatkontrakt ska RC vara CMV.
- För transaktioner med lång avvecklingscykel ska RC vara det kontanta avvecklingsbelopp som värdepappersföretaget ska betala eller motta efter avveckling; en fordring ska behandlas som ett positivt belopp och en skuld ska behandlas som ett negativt belopp.

- c) För återköpstransaktioner och värdepappers- eller råvarulån ska RC vara beloppet av kontanter som lånats ut eller lånats in; kontanter som värdepappersföretaget lånat ut ska behandlas som ett positivt belopp och kontanter som värdepappersföretaget lånat in ska behandlas som ett negativt belopp.
- d) För transaktioner för värdepappersfinansiering där båda delarna av transaktionen är värdepapper, ska RC vara CMV på det värdepapper som värdepappersföretaget lånat ut. CMV ska höjas med användning av motsvarande volatilitetsjustering i tabell 4 i artikel 30.
- e) För marginalutlåning samt kredit och lån som avses i artikel 25.1 g ska RC vara tillgångens bokförda värde i enlighet med tillämpliga redovisningsregler.

Artikel 29

Potentiell framtida exponering

1. Den potentiella framtida exponering (PFE) som avses i artikel 27 ska för varje derivat utgöra produkten av
 - a) det faktiska teoretiska belopp (EN) för transaktionen som fastställs i enlighet med punkterna 2–6 i den här artikeln, och
 - b) den regulatoriska faktor (SF) som fastställs i enlighet med punkt 7 i den här artikeln.
2. Det faktiska teoretiska beloppet (EN) ska vara produkten av det teoretiska beloppet beräknat i enlighet med punkt 3, dess duration beräknad i enlighet med punkt 4, och dess regulatoriska delta, beräknat i enlighet med punkt 6.
3. Det teoretiska beloppet ska, såvida det inte är uttryckligt angivet och oförändrat fram till förfall, fastställas på följande sätt:
 - a) När det gäller valutaderivatkontrakt ska det teoretiska beloppet definieras som det teoretiska beloppet för kontraktets valutadel, omräknat till inhemsk valuta; om båda delarna av ett valutaderivat är denominerade i andra valutor än den inhemska valutan ska det teoretiska beloppet för varje del räknas om till inhemsk valuta, och den del som har det högsta värdet i inhemsk valuta ska utgöra det teoretiska beloppet.
 - b) För aktie- och råvaruderivatkontrakt och utsläppsrätter och utsläppsrätsderivat ska det teoretiska beloppet definieras som produkten av marknadspriset för en enhet av instrumentet och det antal enheter som transaktionen refererar till.
 - c) För transaktioner med flera avkastningsalternativ som är utfallsberoende, däribland digitala optioner eller optionskontrakt som består av flera derivat (target redemption forwards) ska värdepappersföretaget beräkna det teoretiska beloppet för varje utfall och använda det högsta beräknade beloppet.
 - d) Om det teoretiska beloppet är en formel med marknadsvärden ska värdepappersföretaget använda CMV för att fastställa transaktionens teoretiska belopp.
 - e) För swappar med varierande teoretiskt belopp såsom swappar där det teoretiska beloppet ökar eller minskar under löptiden (amortising/accruing swaps) ska värdepappersföretaget använda det genomsnittliga teoretiska beloppet för swappens återstående löptid som transaktionens teoretiska belopp.
 - f) Swappar med hävstång (leveraged swaps) ska räknas om till det teoretiska beloppet för en likvärdig swap utan hävstång så att det angivna teoretiska beloppet, om alla räntesatser i en swap multipliceras med en faktor, multipliceras med faktorn på räntesatserna för att fastställa det teoretiska beloppet.
 - g) För ett derivatkontrakt med flera utväxlingar av kapitalbelopp ska det teoretiska beloppet multipliceras med antalet utväxlingar av derivatkontraktets kapitalbelopp för att fastställa det teoretiska beloppet.
4. Det teoretiska beloppet för räntederivatkontrakt och kreditderivatkontrakt för löptiden (i år) för dessa kontrakt ska justeras i enlighet med durationen i följande formel:

$$\text{Duration}=(1-\exp(-0,05\cdot\text{löptid}))/0,05$$

För andra derivatkontrakt än räntederivatkontrakt och kreditderivatkontrakt ska durationen vara lika med 1.

5. Ett kontrakts löptid ska vara den sista dagen då kontraktet fortfarande kan lösas in.

Om derivatet refererar till värdet på ett annat ränte- eller kreditinstrument ska tiden fastställas på grundval av det underliggande instrumentet.

För optioner ska löptiden vara den senaste inlösendagen som anges i kontraktet.

För derivatkontrakt som är utformade på ett sådant sätt att utestående exponering avvecklas på vissa bestämda datum och villkoren justeras så att kontraktets verkliga värde blir noll, ska den återstående löptiden vara lika med tiden fram till nästa justeringsdag.

6. Värdepappersföretaget får med hjälp av en lämplig modell göra egna beräkningar av det regulatoriska deltat för optioner och swaptioner, under förutsättning att de behöriga myndigheterna har gett sitt godkännande. Modellen ska uppskatta graden av förändring av optionens värde i förhållande till små förändringar i marknadsvärdet på det underliggande instrumentet. För andra transaktioner än optioner och swaptioner, eller om ingen modell har godkänts av de behöriga myndigheterna, ska delta vara lika med 1.

7. Den regulatoriska faktorn (SF) för varje tillgångsklass ska fastställas i enlighet med följande tabell:

Tabell 3

Tillgångsklass	Regulatorisk faktor
Ränta	0,5 %
Valuta	4 %
Kredit	1 %
Aktie i ett enda namn	32 %
Aktieindex	20 %
Råvaror och utsläppsrätter	18 %
Annan	32 %

8. En nettningens potentiella framtida exponering ska vara summan av den potentiella framtida exponeringen av alla transaktioner i nettningens mängden, multiplicerad med

- 0,42 för nettningens mängder av transaktioner med finansiella och icke-finansiella motparter för vilka säkerheter vid behov utväxlas bilateralt med motparten i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012,
- 1 för andra nettningens mängder.

Artikel 30

Säkerhet

1. För alla säkerheter för både bilaterala transaktioner och clearade transaktioner enligt artikel 25 ska volatilitetsjusteringar göras i enlighet med följande tabell:

Tabell 4

Tillgångsklass		Volatilitetsjusteringar – återköpstransaktioner	Volatilitetsjusteringar – andra transaktioner
Räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker	≤ 1 år	0,707 %	1 %
	> 1 år ≤ 5 år	2,121 %	3 %
	> 5 år	4,243 %	6 %
Räntebärande värdepapper som emitterats av andra enheter	≤ 1 år	1,414 %	2 %
	> 1 år ≤ 5 år	4,243 %	6 %
	> 5 år	8,485 %	12 %
Värdepapperiseringspositioner	≤ 1 år	2,828 %	4 %
	> 1 år ≤ 5 år	8,485 %	12 %
	> 5 år	16,970 %	24 %
Börsnoterade aktier och konvertibler		14,143 %	20 %
Andra värdepapper och råvaror		17,678 %	25 %
Guld		10,607 %	15 %
Kontanta medel		0 %	0 %

I tabell 4 ska värdepapperiseringspositioner inte innefatta återvärdepapperiseringspositioner.

De behöriga myndigheterna får ändra volatilitetsjusteringen för vissa typer av råvaror för vilka det finns olika nivåer av prisvolatilitet. De ska underrätta EBA om sådana beslut och ange skälen till ändringarna.

2. Säkerhetens värde ska beräknas enligt följande:

- a) Vid tillämpning av artikel 25.1 a, e och g: värdet av de säkerheter som värdepappersföretaget tagit emot från sin motpart, sänkt i enlighet med tabell 4.
- b) För de transaktioner som avses i artikel 25.1 b, c, d och f: summan av CMV av värdepappersdelen och nettovärdet av de säkerheter som ställs eller tas emot av värdepappersföretaget.

För transaktioner för värdepappersfinansiering där båda delarna av transaktionen är värdepapper ska säkerhetens värde vara CMV av det värdepapper som värdepappersföretaget lånat in.

Om värdepappersföretaget köper eller har lånat ut värdepapperet ska CMV av värdepapperet behandlas som ett negativt belopp och sänkas, till ett större negativt belopp, med användning av volatilitetsjusteringen i tabell 4. Om värdepappersföretaget säljer eller har lånat in värdepapperet ska CMV av värdepapperet behandlas som ett positivt belopp och sänkas med användning av volatilitetsjusteringen i tabell 4.

I fall då olika typer av transaktioner omfattas av ett nettningsavtal, med förbehåll för de villkor som fastställs artikel 31, ska de tillämpliga volatilitetsjusteringarna för *andra transaktioner* i tabell 4 tillämpas på respektive belopp beräknade enligt första stycket a och b per emittent inom varje tillgångsklass.

3. Om det uppstår en valutaobalans mellan transaktionen och den säkerhet som ställs eller tas emot ska en ytterligare volatilitetsjustering på 8 % göras.

Artikel 31

Nettning

Vid tillämpning av detta avsnitt får ett värdepappersföretag för det första behandla kontrakt som helt matchar varandra och som ingår i ett nettningsavtal som om de vore ett enda kontrakt med ett teoretiskt belopp som motsvarar nettointäkterna, för det andra räkna av andra transaktioner som är föremål för novation, där alla förpliktelser mellan värdepappersföretaget och dess motpart automatiskt aggregeras på så sätt att novationen lagligen ersätter tidigare bruttoförpliktelser med ett enda nettobelopp, och för det tredje räkna av andra transaktioner där värdepappersföretaget säkerställer att följande villkor är uppfyllda:

- a) Ett nettningsavtal med motparten eller annan överenskommelse ger upphov till en enda juridisk förpliktelse som omfattar alla ingående transaktioner, så att värdepappersföretaget endast antingen skulle ha rätt att fordra eller vara förpliktigad att betala nettosumman av de positiva och negativa marknadsvärdena av de ingående enskilda transaktionerna i händelse av att en motpart inte kan uppfylla sina skyldigheter på grund av något av följande:
 - i) Fallissemang.
 - ii) Konkurs.
 - iii) Likvidation.
 - iv) Liknande omständigheter.
- b) Nettningsavtalet innehåller inte någon klausul som vid en motparts fallissemang medger att en icke försumlig motpart endast behöver betala delvis eller inte alls till den fallerande partens konkursbo, även om den fallerande parten är en nettofordringsägare.
- c) Värdepappersföretag har erhållit ett oberoende, skriftligt och motiverat juridiskt yttrande där det konstateras att dess fordringar och förpliktelser i händelse av en rättslig prövning av nettningsavtalet skulle motsvara dem som avses i led a enligt en rättslig ordning enligt följande:
 - i) Lagen i den jurisdiktion där motparten har sitt säte.
 - ii) Om det gäller en motparts filial i ett annat land, lagen i den jurisdiktion där filialen är belägen.
 - iii) Den lag som reglerar de enskilda transaktioner som ingår i nettningsavtalet.
 - iv) Den lag som reglerar varje avtal eller överenskommelse som är nödvändig för att genomföra nettning.

Artikel 32

Kreditvärdighetsjustering

Vid tillämpningen av detta avsnitt avses med CVA en sådan justering från marknadens mittvärde på portföljen av transaktioner med en motpart som beaktar CMV av motpartens kreditrisk för värdepappersföretaget men inte till CMV av värdepappersföretagets kreditrisk för motparten.

CVA ska vara lika med 1,5 för alla utom följande transaktioner, för vilka CVA ska vara lika med 1:

- a) Transaktioner med icke-finansiella motparter enligt definitionen i artikel 2.9 i förordning (EU) nr 648/2012 eller med icke-finansiella motparter etablerade i ett tredjeland, om dessa transaktioner inte överskrider clearingtröskeln enligt artikel 10.3 och 10.4 i den förordningen.
- b) Transaktioner inom grupper i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) nr 648/2012.
- c) Transaktioner med lång avvecklingscykel.
- d) Transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet marginalutlåning, såvida inte den behöriga myndigheten fastställer att värdepappersföretagets exponeringar för kreditvärdighetsjusteringsrisk från dessa transaktioner är väsentliga.
- e) Krediter och lån som avses i artikel 25.1 g.

Avsnitt 2

Daglig handelsaktivitet

Artikel 33

Fastställande av DTF för beräkning av K-DTF

1. Vid beräkning av K-DTF ska DTF vara det glidande medelvärdet av värdet av den samlade dagliga handelsaktiviteten, fastställt under varje bankdag, under de föregående nio månaderna, exklusive de tre närmast föregående månaderna.

DTF ska vara det aritmetiska medelvärdet av de dagliga fastställda värdena från de resterande sex månaderna.

K-DTF ska beräknas den första bankdagen i varje månad.

2. DTF ska fastställas som summan av det absoluta värdet av köp och det absoluta värdet av försäljning för både kontanttransaktioner och derivat i enlighet med följande:

- a) För kontanttransaktioner ska värdet vara det belopp som betalas eller tas emot för varje transaktion.
- b) För derivat ska värdet av transaktionen vara kontraktets teoretiska belopp.

Det teoretiska beloppet för räntederivat ska justeras för löptiden (i år) för dessa kontrakt. Det teoretiska beloppet ska multipliceras med durationen i följande formel:

$$\text{Duration} = (\text{löptid (i år)}) / 10$$

3. DTF ska inte omfatta transaktioner som utförts av värdepappersföretag i syfte att tillhandahålla portföljförvaltnings-tjänster för investeringsfonders räkning.

DTF ska omfatta transaktioner som värdepappersföretaget utför i eget namn på egna eller kunders vägnar.

4. Om ett värdepappersföretag har haft en daglig handelsaktivitet i mindre än nio månader, ska det vid beräkningen av K-DTF använda historiska DTF-data för den period som anges i punkt 1 så snart sådana data blir tillgängliga. Den behöriga myndigheten får ersätta historiska datapunkter som saknas genom tillsynsbeslut baserade på de affärsprognoser som värdepappersföretaget lämnat in i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU.

KAPITEL 5

Miljömässiga och sociala mål

Artikel 34

Tillsynsbehandling av tillgångar som exponeras mot verksamheter som är kopplade till miljömässiga eller sociala mål

1. EBA ska, efter samråd med Europeiska systemrisknämnden, på grundval av tillgängliga uppgifter och slutsatserna från kommissionens högnivågrupp om hållbar finansiering, bedöma huruvida det ur ett tillsynsperspektiv skulle vara motiverat med en särskild tillsynsbehandling – i form av justerade K-faktorer eller justerade K-faktorkoefficienter – av tillgångar som exponeras mot verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga eller sociala mål. EBA ska särskilt bedöma följande:

- a) Metodologiska alternativ för att bedöma tillgångsklassers exponering mot verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga eller sociala mål.
- b) Särskilda riskprofiler för tillgångar som exponeras mot verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga eller sociala mål.
- c) Risker relaterade till avskrivningar av tillgångar till följd av regleringsändringar, såsom klimatförändringsåtgärder.
- d) Potentiella effekter på den finansiella stabiliteten av särskild tillsynsbehandling av tillgångar som exponeras mot verksamheter som väsentligen är kopplade till miljömässiga eller sociala mål.

2. EBA ska överlämna en rapport om sina slutsatser till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 26 december 2021.

3. På grundval av den rapport som avses i punkt 2 ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet.

DEL FYRA

KONCENTRATIONSRIK

Artikel 35

Övervakningskyldighet

1. Värdepappersföretag ska övervaka och kontrollera sin koncentrationsrisk i enlighet med denna del med hjälp av sunda förvaltnings- och redovisningsmetoder och robusta interna kontrollrutiner.

2. Vid tillämpning av denna del ska begreppen *kreditinstitut* och *värdepappersföretag* omfatta privata eller offentliga företag, inklusive filialerna till privata eller offentliga företag, förutsatt att dessa om de varit etablerade i unionen skulle betraktas som kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt definitionen i denna förordning och förutsatt att de auktoriserats i ett tredjeland vars tillsyns- och regleringskrav är åtminstone likvärdiga med dem som tillämpas i unionen.

Artikel 36

Beräkning av exponeringsvärdet

1. Ett värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 ska vid tillämpningen av denna del beräkna exponeringsvärdet gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning genom sammanläggning av följande poster:

- a) Det positiva överskottet av värdepappersföretagets långa positioner över dess korta positioner i alla de finansiella instrument i handelslagret som har emitterats av ifrågakarande kund, med nettopositionen för varje instrument beräknad i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 22 a, b och c.

- b) Exponeringsvärdet för kontrakt och transaktioner som avses i artikel 25.1 med ifrågavarande kund, beräknat på det sätt som fastställs i artikel 27.

Vid tillämpning av första stycket a ska ett värdepappersföretag som med avseende på K-faktorkravet för RtM beräknar kapitalbaskraven för positioner i handelslagret i enlighet med den metod som anges i artikel 23 beräkna nettopositionen med avseende på dessa positioners koncentrationsrisk i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 22 a.

Vid tillämpning av första stycket b i denna punkt ska ett värdepappersföretag som med avseende på K-TCD beräknar kapitalbaskraven genom tillämpning av de metoder som avses i artikel 25.4 i denna förordning beräkna exponeringsvärdet för de kontrakt och transaktioner som avses i artikel 25.1 i denna förordning genom tillämpning av de metoder som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Exponeringsvärdet med avseende på en grupp av kunder med inbördes anknytning ska beräknas genom sammanläggning av exponeringarna mot enskilda kunder inom gruppen, vilka ska behandlas som en enda exponering.

3. Vid beräkningen av exponeringsvärdet med avseende på en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning ska värdepappersföretag vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera underliggande tillgångar i relevanta transaktioner och motparten i de underliggande exponeringarna.

Artikel 37

Gränsvärden för koncentrationsrisk och överskridande av exponeringsvärde

1. Ett värdepappersföretags gränsvärde för ett exponeringsvärdes koncentrationsrisk gentemot en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning ska vara 25 % av dess kapitalbas.

Om den enskilda kunden är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, eller när en grupp av kunder med inbördes anknytning innefattar ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag, ska gränsvärdet för koncentrationsrisk vara det högre av 25 % av värdepappersföretagets kapitalbas och 150 miljoner EUR, förutsatt att gränsvärdet för koncentrationsrisk förblir 25 % av värdepappersföretagets kapitalbas när det gäller de samlade exponeringarna mot alla kunder med inbördes anknytning som inte är kreditinstitut eller värdepappersföretag.

Om 150 miljoner EUR är mer än 25 % av värdepappersföretagets kapitalbas får gränsvärdet för koncentrationsrisk inte överstiga 100 % av värdepappersföretagets kapitalbas.

2. Om de gränsvärden som avses i punkt 1 överskrids ska ett värdepappersföretag uppfylla den anmälningsskyldighet som fastställs i artikel 38 och uppfylla ett kapitalbaskrav för överskridandet av exponeringsvärdet i enlighet med artikel 39.

Värdepappersföretag ska beräkna ett överskridande av exponeringsvärdet med avseende på en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning i enlighet med följande formel:

$$\text{överskridande av exponeringsvärde} = EV - L$$

där

EV = exponeringsvärde beräknat på det sätt som fastställs i artikel 36, och

L = gränsvärde för koncentrationsrisk fastställt i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

3. Exponeringsvärdet gentemot en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning ska inte överskrida följande:

- 500 % av värdepappersföretagets kapitalbas om högst tio dagar har förflutit sedan överskridandet uppkom.
- Sammanlagt 600 % av värdepappersföretagets kapitalbas för varje överskridande som har förelegat i över tio dagar.

Artikel 38

Anmälningsskyldighet

1. Om de gränsvärden som anges i artikel 37 överskrids ska värdepappersföretaget utan dröjsmål till de behöriga myndigheterna anmäla med vilket belopp de överskridits, namnet på den berörda enskilda kunden och, i tillämpliga fall, namnet på den berörda gruppen av kunder med inbördes anknytning.

2. Behöriga myndigheter får bevilja värdepappersföretaget en begränsad tidsfrist för att rätta sig efter det gränsvärde som avses i artikel 37.

Artikel 39

Beräkning av K-CON

1. Kapitalbaskravet för K-CON ska vara det totala beloppet av det kapitalbaskrav som beräknats för varje kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning såsom kapitalbaskravet på tillämplig rad i tabell 6 kolumn 1 som utgör en del av det totala enskilda överskridandet, multiplicerat med

- a) 200 % om överskridandet inte har förelegat i mer än tio dagar,
b) motsvarande faktor i tabell 6 kolumn 2, efter perioden om tio dagar beräknad från och med den dag då överskridandet uppkom, genom att placera varje andel av överskridandet på tillämplig rad i tabell 6 kolumn 1.

2. Kapitalbaskravet för det överskridande som avses i punkt 1 ska beräknas i enlighet med följande formel:

$$\text{OFRE} = \frac{\text{OFR}}{\text{EV}} \cdot \text{EVE}$$

där

OFRE = kapitalbaskravet för överskridandet,

OFR = kapitalbaskrav för exponeringar mot en enskild kund eller grupper av kunder med inbördes anknytning, beräknat genom sammanläggning av kapitalbaskraven för exponeringarna mot de enskilda kunderna inom gruppen, vilka ska behandlas som en enda exponering,

EV = exponeringsvärde beräknat på det sätt som fastställs i artikel 36,

EVE = överskridande av exponeringsvärde beräknat på det sätt som fastställs i artikel 37.2.

Vid beräkning av K-CON ska kapitalbaskraven för exponeringar som härrör från det positiva överskottet av ett värdepappersföretags långa positioner över dess korta positioner i alla de finansiella instrument i handelslagret som har emitterats av ifrågakvarande kund, med varje instruments nettosition beräknad i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 22 a, b och c, endast innefatta krav för specifik risk.

Ett värdepappersföretag som med avseende på K-faktorkravet för RtM beräknar kapitalbaskraven för positioner i handelslagret i enlighet med den metod som fastställs i artikel 23 ska beräkna kapitalbaskravet för exponeringen avseende dessa positioners koncentrationsrisk i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 22 a.

Tabell 6

Kolumn 1: Överskridande av exponeringsvärde som en procentandel av kapitalbasen	Kolumn 2: Faktorer
Upp till 40 %	200 %
Från 40 % till 60 %	300 %
Från 60 % till 80 %	400 %
Från 80 % till 100 %	500 %
Från 100 % till 250 %	600 %
Över 250 %	900 %

Artikel 40

Förfaranden för att förhindra att värdepappersföretag undviker kapitalbaskravet för K-CON

1. Värdepappersföretag får inte tillfälligt överföra exponeringar som överskrider gränsvärdet i artikel 37.1 till ett annat företag, inom eller utanför samma koncern, eller företa skentransaktioner för att stänga exponeringarna under den tiodagarsperiod som avses i artikel 39 och skapa nya exponeringar.
2. Värdepappersföretag ska ha system som säkerställer att varje sådan överföring som avses i punkt 1 omedelbart anmäls till de behöriga myndigheterna.

Artikel 41

Undantag

1. Följande exponeringar ska vara undantagna från de krav som anges i artikel 37:
 - a) Exponeringar som i sin helhet dras av från ett värdepappersföretags kapitalbas.
 - b) Exponeringar som uppkommit i samband med normal avveckling av betalningstjänster, transaktioner i utländsk valuta, värdepapperstransaktioner och tillhandahållande av penningöverföring.
 - c) Exponeringar som utgör fordringar mot följande:
 - i) Nationella regeringar, centralbanker, offentliga organ, internationella organisationer eller multilaterala utvecklingsbanker och exponeringar garanterade av eller gentemot sådana personer, om dessa exponeringar åsätts 0 % riskvikt enligt artiklarna 114–118 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) Delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter i länder som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsrådet.
 - iii) Centrala motparter och bidrag från obeståndsfonden till centrala motparter.
2. Behöriga myndigheter får helt eller delvis undanta följande exponeringar från tillämpningen av artikel 37:
 - a) Säkerställda obligationer.
 - b) Ett värdepappersföretags exponeringar gentemot sitt moderföretag, andra dotterföretag till moderföretaget eller sina egna dotterföretag, i den mån dessa företag är föremål för gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 7 i denna förordning eller förordning (EU) nr 575/2013, eller står under tillsyn för kontroll av att de uppfyller villkoren i gruppkapitaltestet i enlighet med artikel 8 i denna förordning eller står under tillsyn i enlighet med likvärdiga gällande standarder i ett tredjeland, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra kapital eller återbetala skulder.
 - ii) Moderföretagets förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även enheten i den finansiella sektorn.

Artikel 42

Undantag för råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare

1. Bestämmelserna i denna del är inte tillämpliga på råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den andra motparten är en icke-finansiell motpart.
 - b) Båda motparterna omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker.
 - c) Transaktionen kan bedömas minska de risker som är direkt kopplade till den icke-finansiella motpartens eller den koncernens affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning.
2. Värdepappersföretag ska underrätta den behöriga myndigheten innan de utnyttjar det undantag som avses i punkt 1.

DEL FEM

LIKVIDITET

Artikel 43

Likviditetskrav

1. Värdepappersföretag ska inneha likvida tillgångar till ett belopp motsvarande minst en tredjedel av kravet baserat på fasta omkostnader beräknat enligt artikel 13.1.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får behöriga myndigheter undanta värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 från tillämpning av första stycket i denna punkt och ska vederbörligen underrätta EBA om detta.

Vid tillämpning av första stycket ska likvida tillgångar vara något av följande, utan begränsning vad gäller deras sammansättning:

- a) De tillgångar som avses i artiklarna 10–13 i delegerad förordning (EU) 2015/61, med förbehåll för samma villkor i fråga om urvalskriterier och samma tillämpliga nedsättningar som dem som anges i de artiklarna.
- b) De tillgångar som avses i artikel 15 i delegerad förordning (EU) 2015/61, upp till ett absolut belopp på 50 miljoner EUR eller motsvarande belopp i inhemsk valuta, med förbehåll för samma villkor i fråga om urvalskriterier, med undantag för det tröskelvärde på 500 miljoner EUR som avses i artikel 15.1 i den förordningen, och samma tillämpliga nedsättningar som dem som anges i den artikeln.
- c) Finansiella instrument som inte omfattas av detta stycke a och b som handlas på en handelsplats för vilken det finns en likvid marknad enligt definitionen i artikel 2.1.17 i förordning (EU) nr 600/2014 och i artiklarna 1–5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/567⁽²⁶⁾, och som är föremål för en nedsättning på 55 %.
- d) Icke intecknad kortfristig inlåning hos ett kreditinstitut.

2. Kontanter, kortfristig inlåning och finansiella instrument som tillhör kunder, även om de innehas av värdepappersföretaget i eget namn, ska inte behandlas som likvida tillgångar vid tillämpningen av punkt 1.

3. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel får värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i denna förordning och värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i denna förordning men som inte bedriver någon av de verksamheter som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU även inkludera kundfordringar samt avgifter eller provisioner som ska betalas inom 30 dagar i sina likvida tillgångar, om fordringarna uppfyller de följande villkoren:

- a) De utgör högst en tredjedel av de minimilikviditetskrav som avses i punkt 1 i denna artikel.
- b) De ska inte räknas med i några ytterligare likviditetskrav som ställs av den behöriga myndigheten för företagsspecifika risker i enlighet med artikel 39.2 k i direktiv (EU) 2019/2034.
- c) De är föremål för en nedsättning på 50 %.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 andra stycket ska EBA i samråd med Esma utfärda riktlinjer som ytterligare specificerar de kriterier som de behöriga myndigheterna får beakta när de undantar värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 från likviditetskravet.

Artikel 44

Tillfällig sänkning av likviditetskravet

1. Värdepappersföretag får, under exceptionella omständigheter och efter den behöriga myndighetens godkännande, minska sitt innehav av likvida tillgångar.

⁽²⁶⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/567 av den 18 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 avseende definitioner, transparens, portföljkompression och tillsynsåtgärder beträffande produktinriparande och positioner (EUT L 87, 31.3.2017, s. 90).

2. Det likviditetskrav som anges i artikel 43.1 ska åter vara uppfyllt inom 30 dagar från den ursprungliga sänkningen.

Artikel 45

Kundgarantier

Ett värdepappersföretag ska öka sina likvida tillgångar med 1,6 % av de samlade garantier som beviljats kunder.

DEL SEX

VÄRDEPAPPERSFÖRETAGENS OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION

Artikel 46

Tillämpningsområde

1. Värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 ska offentliggöra den information som anges i denna del samma dag som de offentliggör sin årsredovisning.
2. Värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 och som emitterar primärkapitaltillskott ska offentliggöra den information som anges i artiklarna 47, 49 och 50 samma dag som de offentliggör sin årsredovisning.
3. Om ett värdepappersföretag inte längre uppfyller samtliga villkor för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 ska det offentliggöra den information som anges i denna del från och med det räkenskapsår som följer på det räkenskapsår då det upphörde att uppfylla dessa villkor.
4. Värdepappersföretag får själva fastställa lämpligt informationsmedium och lämplig publiceringsplats för att effektivt uppfylla de krav på offentliggörande av information som avses i punkterna 1 och 2. All information ska om möjligt offentliggöras via samma medium eller på samma plats. Om samma eller liknande information lämnas i två eller flera medier ska en hänvisning till den liknande informationen i de andra medierna införas i vart och ett av medierna.

Artikel 47

Riskhanteringsmål och riskhanteringspolicy

Värdepappersföretag ska offentliggöra sina mål och sin policy för riskhantering för varje separat riskkategori som anges i delarna tre, fyra och fem, i enlighet med artikel 46, inbegripet en sammanfattning av sina strategier och processer för att hantera dessa risker samt en kortfattad riskförklaring som godkänts av värdepappersföretagets ledningsorgan och som ger en kortfattad beskrivning av värdepappersföretagets övergripande riskprofil i samband med affärsstrategin.

Artikel 48

Bolagsstyrning

Värdepappersföretag ska offentliggöra följande information rörande sin interna bolagsstyrning, i enlighet med artikel 46:

- a) Antal styrelseuppdrag som medlemmarna i ledningsorganet har.
- b) Mångfaldspolicy när det gäller utnämning av medlemmar till ledningsorganet, dess mål och eventuella riktmärken enligt policyn, samt i vilken utsträckning dessa mål och riktmärken har uppnåtts.
- c) Huruvida värdepappersföretaget har inrättat en separat riskkommitté och hur många gånger denna kommitté har sammanträtt årligen.

Artikel 49

Kapitalbas

1. Värdepappersföretag ska offentliggöra följande information rörande sin kapitalbas, i enlighet med artikel 46:
 - a) En fullständig avstämning av kärnprimärkapitalposter, övrigt primärkapital, supplementärkapitalposter samt tillämpliga filter och avdrag som tillämpats på värdepappersföretagets kapitalbas och balansräkningen i värdepappersföretagets reviderade årsredovisning.
 - b) En beskrivning av de viktigaste egenskaperna hos kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument som emitterats av värdepappersföretaget.
 - c) En beskrivning av samtliga begränsningar som tillämpats på beräkningen av kapitalbasen i enlighet med denna förordning och de instrument och avdrag som dessa begränsningar är tillämpliga på.
2. EBA ska, i samråd med Esma, utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa mallar för de offentliggörande enligt punkt 1 a, b och c.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 50

Kapitalbaskrav

Värdepappersföretag ska offentliggöra följande information om huruvida de uppfyller kraven i artikel 11.1 i denna förordning och i artikel 24 i direktiv (EU) 2019/2034, i enlighet med artikel 46 i denna förordning:

- a) En sammanfattning av värdepappersföretagets metod för bedömning av om det interna kapitalet är tillräckligt för att ligga till grund för aktuell och framtida verksamhet.
- b) På den behöriga myndighetens begäran, resultatet av värdepappersföretagets interna process för bedömning av kapitalbehov, inbegripet sammansättningen av den ytterligare kapitalbasen grundad på den översynsprocess som avses i artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034.
- c) K-faktorkraven beräknade, i enlighet med artikel 15 i denna förordning, i aggregerad form för RtM, RtF och RtC, på grundval av summan av de tillämpliga K-faktorena.
- d) Det krav baserat på fasta omkostnader som fastställts i enlighet med artikel 13 i denna förordning.

Artikel 51

Ersättningspolicy och ersättningspraxis

Värdepappersföretag ska offentliggöra följande information om sin ersättningspolicy och ersättningspraxis, inbegripet aspekter som rör könsneutralitet och lönegapet mellan kvinnor och män, för de personalkategorier vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på värdepappersföretagets riskprofil, i enlighet med artikel 46:

- a) Ersättningssystemets viktigaste kännetecken, inbegripet nivån på rörlig ersättning och kriterier för tilldelningen av rörlig ersättning, policy för utbetalning i instrument, policy för uppskjuten ersättning och kriterier för erhållande av rättigheter.
- b) Förhållandet mellan fast och rörlig ersättning angivet i enlighet med artikel 30.2 i direktiv (EU) 2019/2034.
- c) Aggregerad kvantitativ information om ersättningar, fördelat på personer i ledande befattning och den personal som väsentligt kan påverka värdepappersföretagets riskprofil, med angivande av följande:
 - i) Ersättningsbelopp under räkenskapsåret, fördelat på fast ersättning med en beskrivning av fasta lönedelar och rörlig ersättning, samt antal mottagare.
 - ii) Rörliga ersättningsbelopp och former av rörlig ersättning, fördelat på kontant ersättning, aktier och aktierelaterade instrument och andra typer separat för den del som betalas ut direkt och den uppskjutna delen.

- iii) Uppskjutna ersättningsbelopp under föregående resultatperioder, fördelat på den del där äganderätten övergår under räkenskapsåret och den del där äganderätten övergår påföljande år.
 - iv) Uppskjutna ersättningsbelopp där äganderätten övergår och betalas ut under räkenskapsåret, reducerat genom resultatjusteringar.
 - v) Garanterad rörlig ersättning under räkenskapsåret och antal mottagare av sådan ersättning.
 - vi) Avgångsvederlag som beviljats under föregående perioder och betalas ut under räkenskapsåret.
 - vii) Avgångsvederlag som beviljats under räkenskapsåret, fördelat på den del som betalats ut direkt och den del som har skjutits upp, antal mottagare av sådana betalningar och den största utbetalning som har gjorts till en enskild person.
- d) Information om huruvida värdepappersföretaget omfattas av ett undantag enligt artikel 32.4 i direktiv (EU) 2019/2034.

Vid tillämpning av första stycket d ska värdepappersföretag som omfattas av ett sådant undantag ange om undantaget beviljats med stöd av led a eller led b i artikel 32.4 i direktiv (EU) 2019/2034, eller med stöd av bådadera. De ska även ange för vilka av ersättningsprinciperna som de tillämpar undantaget eller undantagen, antal anställda som omfattas av undantaget eller undantagen och deras totala ersättning, fördelat på fast respektive rörlig ersättning.

Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽⁷⁾.

Artikel 52

Investeringspolicy

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag som inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 32.4 a i direktiv (EU) 2019/2034 offentliggör följande i enlighet med artikel 46 i denna förordning:

- a) Andelen rösträtter som är knutna till aktier som innehas direkt eller indirekt av värdepappersföretaget, fördelat på medlemsstat och sektor.
- b) En fullständig beskrivning av röstningsbeteendet vid bolagsstämmorna i de företag vilkas aktier innehas i enlighet med punkt 2, röstmotiveringar och den andel förslag från företagets förvaltnings- eller ledningsorgan som värdepappersföretaget har godkänt.
- c) En förklaring av användningen av röstningsrådgivningsföretag.
- d) Röstningsriktlinjerna för de företag vilkas aktier innehas i enlighet med punkt 2.

Det krav på offentliggörande av information som avses i första stycket b ska inte tillämpas om de avtalsmässiga arrangemangen för alla aktieägare som företräds av värdepappersföretaget vid bolagsstämman inte ger värdepappersföretaget tillstånd att rösta på deras vägnar såvida inte aktieägarna ger uttryckliga röstningsorder efter att ha mottagit dagordningen för mötet.

2. Det värdepappersföretag som avses i punkt 1 ska efterleva den punkten endast avseende varje företag vars aktier har tagits upp till handel på en reglerad marknad och endast avseende de aktier som medför rösträtt, där andelen rösträtter som värdepappersföretaget innehar, direkt eller indirekt, överstiger tröskelvärdet på 5 % av alla rösträtter som är knutna till de aktier som företaget emitterat. Rösträtterna ska beräknas på grundval av alla aktier som medför rösträtt även om utövandet av rösträtterna tillfälligt har upphävts.

3. EBA ska, i samråd med Esma, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera mallar för offentliggörandet av information enligt punkt 1.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

Artikel 53

Risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning

Från och med den 26 december 2022 ska värdepappersföretag som inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 32.4 i direktiv (EU) 2019/2034 offentliggöra information om risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, däribland fysiska risker och övergångsrisiker, enligt definitionen i den rapport som avses i artikel 35 i direktiv (EU) 2019/2034.

Den information som avses i första stycket ska offentliggöras en gång under det första året och därefter halvårsvis.

DEL SJU

VÄRDEPAPPERSFÖRETAGENS RAPPORTERING

Artikel 54

Rapporteringskrav

1. Värdepappersföretag ska varje kvartal rapportera alla följande uppgifter till de behöriga myndigheterna:
 - a) Kapitalbasens storlek och sammansättning.
 - b) Kapitalbaskrav.
 - c) Beräkningar av kapitalbaskrav.
 - d) Verksamhetsnivå med avseende på villkoren i artikel 12.1, inbegripet balansräkning och intäkter fördelade per investeringstjänst och tillämplig K-faktor.
 - e) Koncentrationsrisk.
 - f) Likviditetskrav.

Genom undantag från första stycket ska värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 lämna in sådana rapporter en gång per år.

2. De uppgifter som anges i punkt 1 e ska inkludera de följande risknivåerna och rapporteras till de behöriga myndigheterna åtminstone en gång per år:
 - a) Koncentrationsrisknivån för motparter fallissemang och för positioner i handelslagret, för både enskilda motparter och på aggregerad nivå.
 - b) Koncentrationsrisknivån med avseende på kreditinstitut, värdepappersföretag och andra enheter hos vilka kundmedel innehas.
 - c) Koncentrationsrisknivån med avseende på kreditinstitut, värdepappersföretag och andra enheter hos vilka kunders värdepapper förvaras.
 - d) Koncentrationsrisknivån med avseende på kreditinstitut hos vilka värdepappersföretaget har sina egna bankmedel.
 - e) Koncentrationsrisknivån med avseende på intäkter.
 - f) Den koncentrationsrisknivån som beskrivs i leden a–e beräknade med hänsyn tagen till tillgångar och poster utanför balansräkningen som inte registreras i handelslagret utöver exponeringar som uppstår till följd av positioner i handelslagret.

Vid tillämpningen av denna punkt ska begreppen *kreditinstitut* och *värdepappersföretag* omfatta privata eller offentliga företag, inklusive filialerna till privata eller offentliga företag förutsatt att dessa företag om de varit etablerade i unionen skulle betraktas som kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt definitionen i denna förordning och förutsatt att de auktoriserats i ett tredjeland vars tillsyns- och regleringskrav är åtminstone likvärdiga med dem som tillämpas i unionen.

Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska ett värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1 inte vara skyldigt att rapportera de uppgifter som anges i punkt 1 e i den här artikeln och, om undantag har beviljats i enlighet med artikel 43.1 andra stycket, i punkt 1 f i den här artikeln.

3. Med tanke på de rapporteringskrav som fastställs i denna artikel ska EBA i samråd med Esmas utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att ange följande:

a) Formatet.

b) Rapporteringsdatum och definitioner med tillhörande instruktioner som ska beskriva hur dessa format används.

Det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket ska vara koncist och stå i proportion till värdepappersföretagens verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad, med beaktande av skillnaderna i detaljnivå när det gäller information som lämnas av ett värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1.

EBA ska utarbeta det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 55

Rapporteringskrav för vissa värdepappersföretag, bland annat med avseende på de tröskelvärden som avses i artikel 1.2 i denna förordning och artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013

1. Värdepappersföretag som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU ska kontrollera värdet på sina samlade tillgångar varje månad och rapportera dessa uppgifter till den behöriga myndigheten varje kvartal om det totala värdet på värdepappersföretagets konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 5 miljarder EUR, beräknat som ett genomsnitt av de föregående tolv månaderna. Den behöriga myndigheten ska informera EBA om detta.

2. Om ett värdepappersföretag som avses i punkt 1 ingår i en koncern där ett eller flera andra företag är ett värdepappersföretag som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, ska alla sådana värdepappersföretag i koncernen kontrollera värdet på sina samlade tillgångar varje månad om det totala värdet på koncernens konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 5 miljarder EUR, beräknat som ett genomsnitt av de föregående tolv månaderna. Sådana värdepappersföretag ska varje månad informera varandra om sina samlade tillgångar och varje kvartal rapportera sina konsoliderade totala tillgångar till relevanta behöriga myndigheter. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om detta.

3. Om de värdepappersföretag som avses i punkterna 1 och 2 har ett genomsnitt av samlade månatliga tillgångar som uppgår till något av de tröskelvärden som anges i artikel 1.2 i denna förordning eller i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, beräknat som ett genomsnitt av de föregående tolv månaderna, ska EBA underrätta dessa värdepappersföretag och de behöriga myndigheterna, inbegripet de myndigheter som ansvarar för auktorisation i enlighet med artikel 8a i direktiv 2013/36/EU, om detta.

4. Om en översyn enligt artikel 36 i direktiv (EU) 2019/2034 visar att ett värdepappersföretag som avses i punkt 1 i den här artikeln kan utgöra en sådan systemrisk som avses i artikel 23 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna utan dröjsmål informera EBA om resultatet av denna översyn.

5. EBA ska, i samråd med Esmas, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att närmare specificera den skyldighet att lämna uppgifter till de relevanta behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 för att möjliggöra effektiv övervakning av de tröskelvärden som anges i artikel 8a.1 a och b i direktiv 2013/36/EU.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

DEL ÅTTA

DELEGERADE AKTER

Artikel 56

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 4.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 25 december 2019.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 4.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 4.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

DEL NIO

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER, RAPPORTER, ÖVERSYNER OCH ÄNDRINGAR

AVDELNING I

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 57

Övergångsbestämmelser

1. Artiklarna 43–51 ska vara tillämpliga på råvaruhandlare och utsläppsriktshandlare från och med den 26 juni 2026.
2. Fram till och med den 26 juni 2026 eller den dag då den alternativa schablonmetod som anges i del tre avdelning IV kapitel 1a i förordning (EU) nr 575/2013 och den alternativa internmodellmetod som anges i del tre avdelning IV kapitel 1b i förordning (EU) nr 575/2013 börjar tillämpas på kreditinstitut, beroende på vad som infaller senast, ska ett värdepappersföretag tillämpa de krav som anges i del tre avdelning IV i förordning (EU) nr 575/2013 i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/630 för att beräkna K-NPR.
3. Genom undantag från artikel 11.1 a och c får värdepappersföretag under en femårsperiod från och med den 26 juni 2021 tillämpa lägre kapitalbaskrav, som är lika med
 - a) två gånger det relevanta kapitalbaskravet enligt del tre avdelning I kapitel 1 i förordning (EU) nr 575/2013, med beaktande av artikel 93.1 i den förordningen med hänvisning till startkapitalnivåer angivna i avdelning IV i direktiv 2013/36/EU, i dess ändrade lydelse enligt direktiv (EU) 2019/878, som skulle ha varit tillämpligt om värdepappersföretaget hade fortsatt att omfattas av kapitalbaskraven i den förordningen i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/630, eller

- b) två gånger det tillämpliga krav baserat på fasta omkostnader som anges i artikel 13 i denna förordning om värdepappersföretaget inte fanns den 26 juni 2021 eller före detta datum.
4. Genom undantag från artikel 11.1 b får värdepappersföretag under en femårsperiod från och med 26 juni 2021 tillämpa lägre kapitalbaskrav enligt följande:
- a) Värdepappersföretag som enbart omfattades av ett startkapitalkrav före den 26 juni 2021 får begränsa sina kapitalbaskrav till två gånger det startkapitalkrav som fastställs i avdelning IV i direktiv 2013/36/EU i dess ändrade lydelse enligt direktiv (EU) 2019/878, med undantag för artikel 31.1 b och c respektive 31.2 b och c i det direktivet.
- b) Värdepappersföretag som fanns före den 26 juni 2021 får begränsa sina permanenta minimikapitalkrav till dem som föreskrivs i artikel 93.1 i förordning (EU) nr 575/2013, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/876, med hänvisning till startkapitalnivåer angivna i avdelning IV i direktiv 2013/36/EU, i dess ändrade lydelse enligt direktiv (EU) 2019/878, om dessa hade varit tillämpliga om värdepappersföretaget hade fortsatt att omfattas av den förordningen, med förbehåll för en årlig ökning av beloppen enligt de kraven på åtminstone 5 000 EUR under femårsperioden.
- c) Värdepappersföretag som fanns före den 26 juni 2021, som inte har tillstånd att tillhandahålla sådana sidotjänster som avses i avsnitt B punkt 1 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, som endast tillhandahåller en eller flera av de investerings-tjänster eller investeringsverksamheter som anges i avsnitt A punkterna 1, 2, 4 och 5 i bilaga I till det direktivet, som inte får inneha kundmedel eller värdepapper som tillhör deras kunder och som därför aldrig får stå i skuld gentemot dessa, får begränsa sitt permanenta minimikapitalkrav till åtminstone 50 000 EUR, med förbehåll för en årlig ökning på åtminstone 5 000 EUR under femårsperioden.
5. De undantag som fastställs i punkt 4 ska upphöra att vara tillämpliga om värdepappersföretaget får sin auktorisation förlängd den 26 juni 2021 eller efter detta datum, så att ett högre startkapital krävs i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2019/2034.
6. Värdepappersföretag som fanns före den 25 december 2019 och som handlar för egen räkning på marknader för finansiella terminer eller optioner eller andra derivatinstrument och på kontantmarknader enbart i syfte att säkra positioner på derivatmarknader eller som handlar för andra medlemmars räkning på de marknaderna och som är garanterade av clearingmedlemmar på samma marknader – om ansvaret för att säkerställa efterlevnaden av avtal som ingås av sådana värdepappersföretag bärs av clearingmedlemmar på samma marknader – får genom undantag från artikel 11 begränsa sina kapitalbaskrav under en period på fem år från och med den 26 juni 2021 till åtminstone 250 000 EUR, med förbehåll för en årlig ökning på åtminstone 100 000 EUR under femårsperioden.

Oberoende av huruvida ett värdepappersföretag som avses i denna punkt utnyttjar det undantag som avses i första stycket ska punkt 4 a inte vara tillämplig på ett sådant värdepappersföretag.

Artikel 58

Undantag för företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013

Värdepappersföretag som den 25 december 2019 uppfyller villkoren i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och ännu inte har erhållit auktorisation som kreditinstitut i enlighet med artikel 8 i direktiv 2013/36/EU ska fortsätta att omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU.

Artikel 59

Undantag för värdepappersföretag som avses i artikel 1.2

Ett värdepappersföretag som den 25 december 2019 uppfyller de villkor som fastställs i artikel 1.2 i denna förordning ska fortsätta att omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU.

AVDELNING II

RAPPORTER OCH ÖVERSYN

Artikel 60

Översynsklausul

1. Senast den 26 juni 2024 ska kommissionen, efter samråd med EBA och Esma, genomföra en översyn och lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, angående åtminstone följande:

- a) Villkoren för att värdepappersföretag ska betraktas som små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i enlighet med artikel 12.
- b) Metoderna för att fastställa K-faktorerna i del tre avdelning II, inbegripet investeringsrådgivning inom tillämpningsområdet för AUM, och i artikel 39.
- c) De koefficienter som avses i artikel 15.2.
- d) Den metod som används för att beräkna K-CMG, den kapitalbaskravnivå som härrör från K-CMG jämförd med K-NPR, och kalibreringen av den multiplikationsfaktor som fastställs i artikel 23.
- e) Bestämmelserna i artiklarna 43, 44 och 45, särskilt om vilka likvida tillgångar som omfattas av likviditetskravet enligt artikel 43.1 a, b och c.
- f) Bestämmelserna i del tre avdelning II kapitel 4 avsnitt 1.
- g) Tillämpningen av del tre på råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare.
- h) Ändringen av definitionen av kreditinstitut i förordning (EU) nr 575/2013 genom artikel 62.3 a i den här förordningen och potentiella oavsiktliga negativa konsekvenser.
- i) Bestämmelserna i artiklarna 47 och 48 i förordning (EU) nr 600/2014 och anpassningen av dem till ett enhetligt regelverk för likvärdighet inom finansiella tjänster.
- j) De tröskelvärden som fastställs i artikel 12.1.
- k) Tillämpningen av standarderna i del tre avdelning IV kapitlen 1a och 1b i förordning (EU) nr 575/2013 på värdepappersföretag.
- l) Metoden för att fastställa värdet för derivat i artikel 20.2 b och artikel 33.2 b och lämpligheten i att införa ett alternativt mått och/eller en alternativ kalibrering.
- m) Bestämmelserna i del två, särskilt vad gäller tillstånd att räkna ytterligare instrument eller medel som kapitalbas enligt artikel 9.4 och möjligheten att bevilja sådant tillstånd till värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag i artikel 12.1.
- n) Villkoren för att värdepappersföretag ska få tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 i enlighet med artikel 1.2 i den här förordningen.
- o) Bestämmelsen i artikel 1.5.
- p) Relevansen av tillämpningen av de krav på offentliggörande av information som fastställs i artikel 52 i denna förordning för andra sektorer, inklusive de värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 och 1.5 i denna förordning och kreditinstitut så som de definieras i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Senast den 31 december 2021 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om vilka nya resurser som behövs när Esma får nya befogenheter och skyldigheter i enlighet med artikel 64 i den här förordningen, inbegripet möjligheten för Esma att ta ut registreringsavgifter av tredjelandsföretag som registrerats av Esma i enlighet med artikel 46.2 i förordning (EU) nr 600/2014, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

AVDELNING III

ÄNDRINGAR AV ANDRA FÖRORDNINGAR

Artikel 61

Ändring av förordning (EU) nr 1093/2010

I artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska följande led läggas till:

"viii) när det gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (**), behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 3.1.5 i det direktivet.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 1, 5.12.2019, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

Artikel 62

Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

"Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012".

2. I artikel 2 ska följande punkt läggas till:

"5. När de behöriga myndigheterna, enligt definitionen i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2033 (*), tillämpar bestämmelserna i artikel 1.2 och 1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2034 (**) på de värdepappersföretag som avses i de punkterna ska de behandla de värdepappersföretagen som om de vore institut enligt den här förordningen.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

3. Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led 1 ska ersättas med följande:

"1. *kreditinstitut*: ett företag vars verksamhet består i något av följande:

a) Att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten och att bevilja krediter för egen räkning.

b) Att bedriva någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*), om något av följande är tillämpligt, men företaget inte är en råvaruhandlare och utsläppsrätts-handlare, ett företag för kollektiva investeringar eller ett försäkringsföretag:

i) Det totala värdet av företagets konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR.

ii) Det totala värdet av företagets tillgångar understiger 30 miljarder EUR och företaget ingår i en grupp där det samlade värdet av de konsoliderade tillgångarna i alla de företag i gruppen som har enskilda totala tillgångar på mindre än 30 miljarder EUR och som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR.

iii) Det totala värdet av företags tillgångar understiger 30 miljarder EUR och företaget ingår i en grupp där det samlade värdet av de konsoliderade tillgångarna i alla de företag i gruppen som bedriver någon av de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR, om den samordnande tillsynsmyndigheten beslutar detta i samråd med tillsynskollegiet för att motverka potentiella risker att bestämmelserna kringgås och potentiella risker för den finansiella stabiliteten i unionen.

När företaget ingår i en grupp från ett tredjeland ska, för tillämpningen av b ii och b iii, de samlade tillgångarna för varje filial i gruppen från ett tredjeland som är auktoriserad i unionen ingå i det samlade värdet av tillgångarna i alla företag i gruppen.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349)."

b) Led 2 ska ersättas med följande:

"2. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU, som auktoriserats enligt det direktivet, med undantag för kreditinstitut."

c) Led 3 ska ersättas med följande:

"3. *institut*: ett kreditinstitut som auktoriserats enligt artikel 8 i direktiv 2013/36/EU eller ett företag som avses i artikel 8a.3 i det direktivet."

d) Led 4 ska utgå.

e) Led 26 ska ersättas med följande:

"26. *finansierat institut*: ett företag som inte är ett institut eller ett renodlat industriellt holdingföretag, vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att utföra en eller flera av de verksamheter som är upptagna i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, inbegripet värdepappersföretag, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, värdepappersinriktade holdingföretag, betalningsinstitut i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 (*) och kapitalförvaltningsbolag, men inte försäkringsholdingföretag eller försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionerna i artikel 212.1 f och g i direktiv 2009/138/EG.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betal tjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35)."

f) Led 29a ska ersättas med följande:

"29a. *modervärdepappersföretag i en medlemsstat*: ett moderföretag i en medlemsstat som är ett värdepappersföretag."

g) Led 29b ska ersättas med följande:

"29b. *modervärdepappersföretag inom EU*: ett moderföretag inom EU som är ett värdepappersföretag."

h) Led 51 ska ersättas med följande:

"51. *startkapital*: de belopp och typer av kapitalbas som anges i artikel 12 i direktiv 2013/36/EU."

i) Led 60 ska ersättas med följande:

"60. *kontantliknande instrument*: ett insättningsbevis, en obligation, inklusive säkerställda obligationer, eller andra icke-efterställda instrument, som har givits ut av ett institut eller ett värdepappersföretag, för vilket institutet eller värdepappersföretaget redan erhållit full betalning och vilket ska villkorslöst återbetalas av institutet eller värdepappersföretaget till det nominella värdet."

j) Led 72 a ska ersättas med följande:

"a) Den är en reglerad marknad eller en marknad i tredjeland som anses vara likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med förfarandet i artikel 25.4 a i direktiv 2014/65/EU."

k) Följande led ska läggas till:

"150. *råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet uteslutande består i att tillhandahålla investeringstjänster eller bedriva investeringsverksamhet avseende de råvaruderivat eller råvaruderivatkontrakt som avses i punkterna 5, 6, 7, 9 och 10, de derivat avseende utsläppsrätter som avses i punkt 4 eller de utsläppsrätter som avses i avsnitt C punkt 11 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU."

4. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Institut ska uppfylla kraven i del sex och i artikel 430.1 d i denna förordning på individuell nivå.

Följande institut ska inte vara skyldiga att uppfylla artikel 413.1 och de därtill hörande kraven på likviditetsrapportering i del sju A i denna förordning:

a) Institut som också har auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012.

b) Institut som också har auktoriserats i enlighet med artiklarna 16 och 54.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 (*), förutsatt att de inte utför några omfattande löptidstransformeringar.

c) Institut som har utsetts i enlighet med artikel 54.2 b i förordning (EU) nr 909/2014, förutsatt att

i) deras verksamhet är begränsad till att erbjuda banktjänster, som avses i avsnitt C i bilagan till den förordningen, till värdepapperscentraler som auktoriserats i enlighet med artikel 16 i den förordningen, och

ii) de inte utför några omfattande löptidstransformeringar.

(* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappers-avveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1)."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Institut för vilka behöriga myndigheter har gett undantag enligt artikel 7.1 eller 7.3 i denna förordning och institut som också auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 ska inte vara skyldiga att uppfylla kraven i del sju och de därtill hörande kraven på rapportering av bruttosoliditetsgrad i del sju A i den här förordningen på individuell nivå."

5. Följande artikel ska införas i del ett avdelning II kapitel 2 avsnitt 1:

"Artikel 10a

Tillämpning av tillsynskrav på gruppnivå i fall då värdepappersföretag är moderföretag

Vid tillämpning av detta kapitel ska värdepappersföretag anses vara finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat eller finansiella moderholdingföretag inom unionen när sådana värdepappersföretag är moderföretag för ett institut eller för ett värdepappersföretag som omfattas av denna förordning, som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033."

6. Artikel 11.4 ska ersättas med följande:

"4. Moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på gruppnivå om gruppen består av ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade att tillhandahålla de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.

Om ett undantag har beviljats enligt artikel 8.1–8.5 ska institut och, i tillämpliga fall finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som ingår i en likviditetsundergrupp uppfylla kraven i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på gruppnivå eller på likviditetsundergruppens undergruppnivå.”

7. Artiklarna 15, 16 och 17 ska utgå.
8. I artikel 81.1 ska led a ersättas med följande:
 - ”a) Dotterföretaget är något av följande:
 - i) Ett institut.
 - ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell rätt omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.
 - iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag eller ett mellanvarande blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av kraven i denna förordning på undergruppnivå, eller ett mellanvarande värdepappersinriktat holdingföretag som omfattas av kraven i förordning (EU) 2019/2033 på gruppnivå.
 - iv) Ett värdepappersföretag.
 - v) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland, förutsatt att det mellanvarande finansiella holdingföretaget omfattas av lika stränga tillsynskrav som dem som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet och förutsatt att kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med artikel 107.4 enligt vilket dessa tillsynskrav minst motsvarar tillsynskraven i denna förordning.”
9. I artikel 82 ska led a ersättas med följande:
 - ”a) Dotterföretaget är något av följande:
 - i) Ett institut.
 - ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell rätt omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.
 - iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag eller ett mellanvarande blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av kraven i denna förordning på undergruppnivå, eller ett mellanvarande värdepappersinriktat holdingföretag som omfattas av kraven i förordning (EU) 2019/2033 på gruppnivå.
 - iv) Ett värdepappersföretag.
 - v) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland förutsatt att det mellanvarande finansiella holdingföretaget omfattas av lika stränga tillsynskrav som de som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet och förutsatt att kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med artikel 107.4 enligt vilket dessa tillsynskrav minst motsvarar tillsynskraven i denna förordning.”
10. Artikel 84 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Instituterna ska fastställa summan av ett dotterföretags minoritetsintressen som ingår i det konsoliderade kärnprimärkapitalet genom att från detta företags minoritetsintressen dra av resultatet av det belopp som avses i led a multiplicerat med den procentandel som avses i led b enligt följande:

 - a) Dotterföretagets kärnprimärkapital minus det lägsta av följande:
 - i) Det belopp för kärnprimärkapitalet i dotterföretaget som behövs för att uppnå följande:
 - Summan av kraven i artikel 92.1 a i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, de krav som avses i artikel 500 i denna förordning och eventuella ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med kärnprimärkapital.
 - Om dotterföretaget är ett värdepappersföretag, summan av kraven i artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034 och eventuella ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med kärnprimärkapital.

- ii) Det belopp av konsoliderat kärnprimärkapital som avser det dotterbolaget och som krävs på gruppnivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 a i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med kärnprimärkapital.
- b) Dotterföretagets minoritetsintressen uttryckta som en procentandel av samtliga kärnprimärkapitalinstrument i det företaget plus relaterade överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver.”
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. Om en behörig myndighet väljer att inte tillämpa tillsynskrav på individuell nivå, såsom föreskrivs i artikel 7 i denna förordning eller, beroende på vad som är tillämpligt, såsom föreskrivs i artikel 6 i förordning (EU) 2019/2033 ska minoritetsintressen inom de dotterföretag som undantaget gäller inte beaktas i kapitalbasen på undergrupps- eller gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt.”
11. Artikel 85 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- ”1. Instituterna ska fastställa hur stort belopp av ett dotterföretags kvalificerande primärkapital som ingår i den konsoliderade kapitalbasen genom att från detta företags kvalificerande primärkapital dra resultatet av att summan i led a multipliceras med procenttalet i led b enligt följande:
- a) Dotterföretagets primärkapital minus det lägre av följande:
- i) Det belopp för primärkapitalet i dotterföretaget som behövs för att uppnå följande:
- Summan av kraven i artikel 92.1 b i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med primärkapital.
 - Om dotterföretaget är ett värdepappersföretag, summan av kraven i artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034 och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med primärkapital.
- ii) Det belopp av konsoliderat primärkapital som avser det dotterbolaget och som krävs på gruppnivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 b i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU i denna förordning, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med primärkapital.
- b) Kvalificerande primärkapital i dotterföretaget uttryckt som en procentandel av samtliga primärkapitalinstrument i det företaget plus relaterade överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver.”
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. Om en behörig myndighet väljer att inte tillämpa tillsynskrav på individuell nivå, såsom föreskrivs i artikel 7 i denna förordning eller, om tillämpligt, såsom föreskrivs i artikel 6 i förordning (EU) 2019/2033 ska primärkapitalinstrument inom de dotterföretag som undantaget gäller inte beaktas i kapitalbasen på undergrupps- eller gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt.”
12. Artikel 87 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- ”1. Instituterna ska fastställa hur stort belopp av ett dotterföretags kvalificerande kapitalbas som ingår i den konsoliderade kapitalbasen, genom att från detta företags kvalificerande kapitalbas dra resultatet av att summan i led a multipliceras med procenttalet i led b enligt följande:

- a) Dotterföretagets kapitalbas minus det lägre av följande:
- i) Det kapitalbasbelopp som krävs av dotterbolaget för att uppnå följande:
 - Summan av kraven i artikel 92.1 c i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer.
 - Om dotterföretaget är ett värdepappersföretag, summan av kraven i artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034 och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer.
 - ii) Det kapitalbasbelopp som avser det dotterbolaget och som krävs på gruppnivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 c i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare kapitalbaskrav som följer av lokala tillsynsregler i tredjeländer.
- b) Kvalificerande kapitalbas i företaget, uttryckt som procentandel av samtliga kapitalbasinstrument i dotterföretaget som ingår i kärnprimärkapitalposter, övrigt primärkapital och supplementärkapitalposter samt relaterade överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver.”
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. Om en behörig myndighet väljer att inte tillämpa tillsynskrav på individuell nivå, såsom föreskrivs i artikel 7 i denna förordning, eller, beroende på vad som är tillämpligt, såsom föreskrivs i artikel 6 i förordning (EU) 2019/2033 ska kapitalbasinstrumenten inom de dotterföretag som undantaget gäller inte beaktas i kapitalbasen på undergrupps- eller gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt.”
13. Artikel 93 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 3 ska utgå.
- b) Punkterna 4, 5 och 6 ska ersättas med följande:
- ”4. Om ägarkontrollen över ett sådant institut som avses i punkt 2 övertas av en annan fysisk eller juridisk person än den som tidigare hade ägarkontroll över institutet, ska institutets totala kapitalbas uppgå till lägst den nivå som krävs för startkapital.
5. Om det sker en fusion mellan två eller flera institut som avses i punkt 2 får institutets totala kapitalbas efter fusionen inte understiga den totala kapitalbasen för de fusionerade instituten vid tidpunkten för fusionen så länge kravet på startkapital inte har uppnåtts.
6. Om behöriga myndigheter anser att det är nödvändigt för att säkerställa ett instituts solvens att kravet i punkt 1 uppfylls ska bestämmelserna i punkterna 2, 4 och 5 inte tillämpas.”
14. I del tre avdelning I kapitel 1 ska avsnitt 2 (artiklarna 95–98) utgå med verkan från och med den 26 juni 2026.
15. Artikel 119.5 ska ersättas med följande:
- ”5. Exponeringar mot finansiella institut som auktoriserats och övervakas av behöriga myndigheter och omfattas av tillsynskrav som i fråga om soliditet är jämförbara med dem som tillämpas för institut ska behandlas som exponeringar mot institut.
- Vid tillämpningen av denna punkt ska de tillsynskrav som anges i förordning (EU) 2019/2033 anses jämförbara med dem som tillämpas för institut i fråga om soliditet.”
16. I artikel 162.3 andra stycket ska led a ersättas med följande:
- ”a) exponeringar mot institut eller värdepappersföretag till följd av avräkning av skulder i utländsk valuta.”
17. Artikel 197 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 c ska ersättas med följande:
- ”c) Räntebärande värdepapper som gets ut av institut och värdepappersföretag, om dessa värdepapper av ett kreditvärderingsinstitut har tilldelats en kreditvärdering som enligt EBA:s bedömning motsvarar kreditkvalitetsteg 3 eller högre enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot institut enligt kapitel 2.”

- b) I punkt 4 ska inledningen ersättas med följande:
- "4. Ett institut får använda räntebärande värdepapper som getts ut av andra institut eller värdepappersföretag och som saknar en kreditvärdering från ett kreditvärderingsinstitut som godtagbar säkerhet, om dessa räntebärande papper uppfyller följande krav:"
18. I artikel 200 ska led c ersättas med följande:
- "c) Instrument som har getts ut av ett tredjepartsinstitut eller ett värdepappersföretag och som kommer att återköpas av detta institut eller det värdepappersföretaget på begäran."
19. I artikel 202 ska inledningen ersättas med följande:
- "Ett institut får använda institut, värdepappersföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag samt exportkreditorgan som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd som är berättigade till behandling enligt artikel 153.3 om de uppfyller samtliga följande villkor:"
20. Artikel 224.6 ska ersättas med följande:
- "6. När det gäller räntebärande värdepapper utan kreditvärdering som getts ut av institut eller värdepappersföretag och som uppfyller kriterierna för godtagbarhet enligt artikel 197.4, ska volatilitetsjusteringarna vara desamma som för värdepapper som getts ut av institut eller företag med en extern kreditutvärdering som fastställts motsvara kreditkvalitetssteg 2 eller 3."
21. I artikel 227.3 ska följande led införas:
- "ba) Värdepappersföretag."
22. I artikel 243.1 ska andra stycket ersättas med följande:
- "När det gäller kundfordringar ska första stycket b inte tillämpas om kreditrisken för dessa fordringar helt täcks av ett godtagbart kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4, förutsatt att den som i detta fall tillhandahåller skyddet är ett institut, ett värdepappersföretag, ett försäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag."
23. I artikel 382.4 ska led b ersättas med följande:
- "b) Transaktioner inom grupper i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) nr 648/2012 om inte medlemsstaterna antar nationell rätt som kräver en strukturell uppdelning inom en bankgrupp; om så är fallet får de behöriga myndigheterna kräva att sådana transaktioner inom grupper mellan strukturellt uppdelade enheter tas med i kapitalbaskraven."
24. Artikel 388 ska utgå.
25. Artikel 395.1 ska ersättas med följande:
- "1. Ett institut får inte ådra sig en exponering gentemot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning vars värde överstiger 25 % av institutets primärkapital, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403. Om kunden är ett institut eller ett värdepappersföretag eller om en grupp av kunder med inbördes anknytning inbegriper ett eller flera institut eller värdepappersföretag, får detta värde inte överstiga det högsta beloppet av antingen 25 % av institutets primärkapital eller 150 miljoner EUR, förutsatt att summan av exponeringsvärdena, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot alla kunder med inbördes anknytning som inte utgör institut, inte överstiger 25 % av institutets primärkapital."
26. Artikel 402.3 ska ändras på följande sätt:
- a) Led a ska ersättas med följande:
- "a) Motparten är ett institut eller ett värdepappersföretag."
- b) Led e ska ersättas med följande:
- "e) Institutet rapporterar i enlighet med artikel 394 till de behöriga myndigheterna totalbeloppet för de exponeringar mot varje annat institut eller värdepappersföretag som behandlas i enlighet med denna punkt."
27. Artikel 412.4a ska ersättas med följande:
- "4a. Den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska tillämpas på institut."
28. I artikel 422.8 a ska led i ersättas med följande:
- "i) ett moder- eller dotterinstitut till institutet eller moder- eller dottervärdepappersföretag till institutet eller ett annat dotterföretag till samma moderinstitut eller modervärdepappersföretag."
29. I artikel 428a ska led d utgå.

30. I artikel 430b ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Från och med dagen för tillämpning av den delegerade akt som avses i artikel 461a ska kreditinstitut som varken uppfyller villkoren i artikel 94.1 eller villkoren i artikel 325a.1 rapportera, för alla sina positioner i handelslagret och alla sina positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk, resultaten av beräkningarna baserat på den alternativa schablonmetoden i del tre avdelning IV kapitel 1a på samma grund som sådana institut rapporterar de skyldigheter som anges i artikel 92.3 b i och c."

31. I artikel 456.1 ska leden f och g utgå.

32. Artikel 493 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"Fram till och med den 26 juni 2021 ska bestämmelserna om stora exponeringar i artiklarna 387–403 i denna förordning inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1)."

b) Punkt 2 ska utgå.

33. I artikel 498.1 ska första stycket ersättas med följande:

"Fram till och med den 26 juni 2021 ska bestämmelserna i denna förordning om kapitalbaskrav inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG."

34. Artikel 508.2 och 508.3 ska utgå.

35. I bilaga I ska punkt 1 d ersättas med följande:

"d) Endosserade växlar, för vilka inget annat institut eller värdepappersföretag bär växelansvar."

36. Bilaga III ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska led b ersättas med följande:

"b) De är inte någon skyldighet för ett institut eller värdepappersföretag eller någon av dess anknutna enheter."

b) I punkt 5 ska led b ersättas med följande:

"b) De är inte någon skyldighet för ett institut eller värdepappersföretag eller någon av dess anknutna enheter."

c) I punkt 6 ska led a ersättas med följande:

"a) De representerar inte någon fordring på ett specialföretag för värdepapperisering, ett institut, ett värdepappersföretag eller någon av dess anknutna enheter."

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Andra överlåtbara värdepapper än dem som avses i punkterna 3–6, vilka kvalificeras för 50 % riskvikt eller bättre enligt del tre avdelning II kapitel 2 eller är internt klassificerade med motsvarande kreditkvalitet och inte representerar någon fordring på ett specialföretag för värdepapperisering, ett institut eller värdepappersföretag eller någon av dess anknutna enheter."

e) Punkt 11 ska ersättas med följande:

"11. Börshandlade, centralt clearade aktier som ingår i ett större aktieindex, uttryckta i medlemsstatens inhemska valuta och inte emitterade av ett institut eller värdepappersföretag eller någon av dess anknutna enheter."

Artikel 63

Ändringar av förordning (EU) nr 600/2014

Förordning (EU) nr 600/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt införas:

"4a. Avdelning VII kapitel 1 i denna förordning är även tillämplig på företag i tredjeland som tillhandahåller investeringstjänster eller bedriver verksamhet inom unionen."

2. I avdelning III ska rubriken ersättas med följande:

"TRANSPARENS NÅR DET GÄLLER SYSTEMATISKA INTERNHANDLARE OCH VÄRDEPAPERSFÖRETAG SOM BEDRIVER OTC-HANDEL OCH REGLER FÖR TICK SIZE FÖR SYSTEMATISKA INTERNHANDLARE".

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 17a

Tick size

Systematiska internhandlares bud, prisförbättringar av dessa bud och utförandepriser ska vara förenliga med tick size som fastställs i enlighet med artikel 49 i direktiv 2014/65/EU.

Tillämpningen av tick size ska inte hindra systematiska internhandlare från att anpassa större order till mittpunkten för de aktuella köp- och säljkurserna."

4. Artikel 46 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande led läggas till:

"d) Företaget har inrättat nödvändiga arrangemang och förfaranden för att rapportera den information som anges i punkt 6a."

b) I punkt 4 ska femte stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna får tillåta tredjelandföretag att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet tillsammans med sidotjänster för godtagbara motparter och professionella kunder i den mening som avses i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2014/65/EU inom det egna territoriet i enlighet med nationella system i fall då kommissionen inte har antagit något beslut i enlighet med artikel 47.1 eller om ett sådant beslut har antagits men antingen har upphört att gälla eller inte omfattar de berörda tjänsterna eller verksamheterna."

c) I punkt 5 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Om ett tredjelandföretag tillhandahåller en investeringstjänst eller utför investeringsverksamhet uteslutande på initiativ av en godtagbar motpart eller en professionell kund i den mening som avses i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2014/65/EU som är etablerad i eller befinner sig i unionen, ska medlemsstaterna säkerställa att denna artikel inte är tillämplig på tredjelandföretagets tillhandahållande av tjänsten eller utförande av verksamheten åt denna person, inbegripet en relation som har specifikt samband med tillhandahållandet av tjänsten eller utförandet av verksamheten. Utan att det påverkar koncerninterna relationer ska det inte betraktas som tjänster som tillhandahålls uteslutande på kundens initiativ om ett tredjelandföretag, inbegripet genom en enhet som agerar för dess räkning eller har nära förbindelser med ett sådant tredjelandföretag eller alla personer som agerar åt en sådan enhet, söker upp kunder eller potentiella kunder i unionen. Ett initiativ från sådana kunder ska inte ge tredjelandföretaget rätt att marknadsföra nya kategorier av investeringsprodukter eller investeringstjänster gentemot den berörda personen."

d) Följande punkter ska införas:

"6a. Tredjelandsföretag som tillhandahåller tjänster eller utför verksamhet i enlighet med denna artikel ska årligen informera Esma om följande:

- a) Omfattningen av och tillämpningsområdet för företagets tjänster och verksamhet i unionen, inbegripet den geografiska fördelningen över medlemsstaterna.
- b) För företag som utför den verksamhet som avses i avsnitt A punkt 3 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, deras minsta, genomsnittliga och största exponering mot motparter i EU per månad.
- c) För företag som tillhandahåller de tjänster som avses i avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, det sammanlagda värdet på finansiella instrument från motparter i EU som garanterats eller placerats på grundval av ett fast åtagande under de föregående tolv månaderna.
- d) Omsättningen och det samlade värdet av de tillgångar som motsvarar de tjänster och den verksamhet som avses i led a.
- e) Huruvida investerarskyddsarrangemang har vidtagits, och en detaljerad beskrivning av arrangemangen.
- f) Den riskhanteringsstrategi och de arrangemang som företaget tillämpar för att utföra de tjänster och den verksamhet som avses i led a.
- g) Bolagsstyrning, inbegripet personer som innehar nyckelfunktioner för företagets verksamhet i unionen.
- h) All annan information som Esma eller de behöriga myndigheterna behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning.

Esma ska vidarebefordra den information som erhållits i enlighet med denna punkt till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där ett företag i tredjeland tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i enlighet med denna artikel.

Om så behövs för att Esma eller de behöriga myndigheterna ska kunna fullgöra sina uppgifter i enlighet med denna förordning får Esma, inbegripet på begäran av behörig myndighet i de medlemsstater där ett företag i tredjeland tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i enlighet med denna artikel, uppmana företag i tredjeland som tillhandahåller tjänster eller utför verksamhet i enlighet med denna artikel att tillhandahålla ytterligare information om deras verksamhet.

6b. Om ett tredjelandsföretag tillhandahåller tjänster eller utför verksamhet i enlighet med denna artikel ska det företaget, under fem års tid, hålla uppgifter tillgängliga för Esma om samtliga order och samtliga transaktioner med finansiella instrument som de har utfört inom unionen, såväl för egen räkning som för en kunds räkning.

På begäran av den behöriga myndigheten i en medlemsstat där ett tredjelandsföretag tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i enlighet med denna artikel ska Esma ges tillgång till de relevanta uppgifter som hålls tillgängliga för dem i enlighet med första stycket och Esma ska göra dessa uppgifter tillgängliga för den behöriga myndighet som inkommer med begäran.

6c. Om ett tredjelandsföretag inte samarbetar i en utredning eller en inspektion på plats som utförs i enlighet med artikel 47.2 eller inte i tid och på vederbörligt sätt tillgodoser en begäran från Esma i enlighet med punkterna 6a eller 6b i den här artikeln, får Esma återkalla företagets registrering eller tillfälligt förbjuda eller begränsa dess verksamheter i enlighet med artikel 49."

e) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Esma ska, i samråd med EBA, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera den information som det ansökande tredjelandsföretaget ska lämna i den ansökan om registrering som avses i punkt 4 och den information som ska rapporteras i enlighet med punkt 6a.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 september 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

f) Följande punkt ska läggas till:

"8. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa i vilket format den ansökan om registrering som avses i punkt 4 ska lämnas in och den information som avses i punkt 6a ska rapporteras.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 26 september 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

5. Artikel 47 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen får anta ett beslut i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 51.2 avseende ett tredjeland och däri ange att regelverket och tillsynssystemet i det tredjelandet säkerställer följande:

- a) Att företag som är auktoriserade i det tredjelandet iakttar sådana rättsligt bindande tillsynskrav, organisatoriska krav och krav på marknadsuppförande som har en likvärdig verkan som kraven i denna förordning, förordning (EU) nr 575/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*), i direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (**) samt i de genomförandegåtgärder som antas enligt de lagstiftningsakterna.
- b) Att företag som är auktoriserade i det tredjelandet är föremål för effektiv tillsyn och kontroll av att gällande rättsligt bindande tillsynskrav, organisatoriska krav och krav på marknadsuppförande iakttas.
- c) Att det tredjelandets regelverk ger ett effektivt likvärdigt system för erkännande av värdepappersföretag som auktoriserats enligt tredjeländers rättsordningar.

Om omfattningen av och tillämpningsområdet för de tjänster som tillhandahålls och den verksamhet som utförs av tredjelandsföretag i unionen efter antagandet av det beslut som avses i första stycket sannolikt är systemviktiga för unionen får de rättsligt bindande tillsynskrav, organisatoriska krav och krav på marknadsuppförande som avses i första stycket bara anses ha likvärdig verkan som kraven i de akter som avses i det stycket efter en noggrann och ingående bedömning. Kommissionen ska i detta syfte även bedöma och ta hänsyn till graden av samstämmighet i tillsynen mellan det berörda tredjelandet och unionen.

1a. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att komplettera denna förordning genom att ytterligare ange de förhållanden under vilka omfattningen av och tillämpningsområdet för de tjänster som tillhandahålls och den verksamhet som utförs av tredjelandsföretag i unionen efter antagandet av ett sådant beslut om likvärdighet som avses i punkt 1 sannolikt är systemviktiga för unionen.

Om omfattningen av och tillämpningsområdet för de tjänster som tillhandahålls och den verksamhet som utförs av tredjelandsföretag sannolikt är systemviktiga för unionen får kommissionen till ett beslut om likvärdighet koppla särskilda operativa villkor som säkerställer att Esma och nationella behöriga myndigheter har de verktyg som behövs för att förhindra regelarbitrage och övervaka verksamheten vid värdepappersföretag i tredjeland som registrerats i enlighet med artikel 46.2 vad gäller tjänster som tillhandahålls och verksamhet som utförs i unionen genom att säkerställa att de företagen uppfyller

- a) krav med likvärdig verkan som de krav som avses i artiklarna 20 och 21,
- b) rapporteringskrav med likvärdig verkan som de krav som avses i artikel 26, om sådan information inte kan erhållas direkt och kontinuerligt genom ett samförståndsavtal med den behöriga myndigheten i tredjelandet,
- c) krav med likvärdig verkan som den handelsskyldighet som avses i artiklarna 23 och 28, i tillämpliga fall.

När kommissionen antar det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel ska den ta hänsyn till huruvida tredjelandet betraktas som en icke-samarbetsvillig jurisdiktion för skatteändamål enligt det relevanta politikområdet i unionen eller som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

1b. Regelverket för tillsyn, organisation och marknadsuppförande i ett tredjeland får anses ha likvärdig verkan om det uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Företag som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i det tredjelandet är föremål för auktorisation och effektiv och kontinuerlig tillsyn och kontroll av regel efterlevnaden.

- b) Företag som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i det tredjelandet är föremål för tillräckliga kapitalkrav; i synnerhet ska företag som tillhandahåller tjänster eller utför sådana verksamheter som avses i avsnitt A punkt 3 eller 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU vara föremål för kapitalkrav som är jämförbara med dem som skulle tillämpas om företagen var etablerade i unionen.
- c) Företag som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i det tredjelandet är föremål för lämpliga krav som är tillämpliga på aktieägare och medlemmar av ledningsorganet.
- d) Företag som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet omfattas av adekvata krav på marknadsuppförande och organisation.
- e) Marknadernas transparens och integritet säkerställs genom att marknadsmissbruk i form av insiderhandel och marknadsmanipulation förebyggs.

Vid tillämpning av punkt 1a i denna artikel ska kommissionen, när den bedömer likvärdigheten i ett tredjelands bestämmelser vad gäller den handelsskyldighet som avses i artiklarna 23 och 28, även bedöma huruvida tredjelands regelverk omfattar kriterier för utseende av handelsplatser som är godtagbara för uppfyllande av handelsskyldigheten och som har en liknande verkan som de som anges i denna förordning eller i direktiv 2014/65/EU.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och de behöriga myndigheterna i berört tredjeland, inbegripet tillträde till alla uppgifter som Esma begär om de ej inom unionen etablerade företag som är auktoriserade i tredjeland och, i förekommande fall, arrangemangen för hur Esma ska dela sådan information med behöriga myndigheter i medlemsstaterna."

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet inbegripet utredningar och inspektioner på plats som Esma kan komma att utföra i samarbete med de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där tredjelandsföretaget tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i enlighet med artikel 46, om så är nödvändigt för att Esma eller de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning, efter att på vederbörligt sätt ha underrättat tredjelands behöriga myndighet om detta."

iii) Följande led ska läggas till:

"d) Förfarandena för begäran om information enligt artikel 46.6a och 46.6b som Esma kan lämna till ett tredjelandsföretag som är registrerat i enlighet med artikel 46.2."

c) Följande punkter ska läggas till:

"5. Esma ska övervaka utvecklingen när det gäller reglering och tillsyn, metoder för kontroll av efterlevnaden och annan relevant marknadsutveckling i tredjeländer för vilka beslut om likvärdighet har antagits av kommissionen enligt punkt 1, i syfte att kontrollera att de villkor som legat till grund för besluten fortfarande är uppfyllda. Esma ska årligen lämna in en konfidentiell rapport om sina resultat till kommissionen. Esma får samråda med EBA om rapporten, om Esma anser det lämpligt.

Rapporten ska även återspegla de trender som iakttagits på grundval av de uppgifter som samlats in enligt artikel 46.6a, särskilt om företag som tillhandahåller tjänster eller utför de verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.

6. På grundval av den rapport som avses i punkt 5 ska kommissionen minst en gång om året lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska omfatta en förteckning över de beslut om likvärdighet som kommissionen fattat eller återtagit under rapporteringsåret, samt eventuella åtgärder som Esma vidtagit enligt artikel 49, och ange skälen för dessa beslut och åtgärder.

Kommissionens rapport ska innehålla information om övervakningen av utvecklingen när det gäller reglering och tillsyn, metoder för kontroll av efterlevnaden och annan relevant marknadsutveckling i tredjeländer för vilka beslut om likvärdighet har antagits. Den ska även innehålla en utvärdering av hur det gränsöverskridande tillhandahållandet av investeringstjänster av tredjelandföretag har utvecklats i allmänhet och i synnerhet vad gäller de tjänster och verksamheter som avses i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga 1 till direktiv 2014/65/EU. Rapporten ska längre fram även innehålla information om kommissionens pågående bedömningar av likvärdigheten i ett tredjeland.”

6. Artikel 49 ska ersättas med följande:

”Artikel 49

Åtgärder som ska vidtas av Esma

1. Esma får tillfälligt förbjuda eller begränsa ett tredjelandföretag från att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet med eller utan sidotjänster i enlighet med artikel 46.1 om tredjelandföretaget har underlåtit att efterleva ett förbud eller en begränsning som det ålagts av Esma eller EBA i enlighet med artiklarna 40 och 41 eller av en behörig myndighet i enlighet med artikel 42 eller har underlåtit att i tid och på vederbörligt sätt tillgodose en begäran från Esma i enlighet med artikel 46.6a och 46.6b, eller om tredjelandföretaget inte samarbetar under en utredning eller en inspektion på plats som utförs i enlighet med artikel 47.2.

2. Utan att det påverkar punkt 1 ska Esma återkalla ett tredjelandföretags registrering i det register som upprättats i enlighet med artikel 48 om Esma har hänskjutit frågan till tredjelands behöriga myndighet och den behöriga myndigheten inte har vidtagit de lämpliga åtgärder som behövs för att skydda investerarna eller unionsmarknadernas korrekta funktion eller inte har kunnat visa att det berörda tredjelandföretaget uppfyller de krav som är tillämpliga på tredjelandföretaget, eller de villkor enligt vilka ett beslut i enlighet med artikel 47.1 har antagits, och något av följande är tillämpligt:

- a) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, inbegripet men inte begränsat till den årliga information som lämnas i enlighet med artikel 46.6a, att hålla för sannolikt att tredjelandföretaget vid tillhandahållandet av investeringstjänster och utförandet av investeringsverksamhet i unionen agerar på ett sätt som klart strider mot investerarnas intressen eller klart hindrar marknaderna från att fungera korrekt.
 - b) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, inbegripet men inte begränsat till den årliga information som lämnas i enlighet med artikel 46.6a, att hålla för sannolikt att tredjelandföretaget vid tillhandahållandet av investeringstjänster och utförandet av investeringsverksamhet i unionen på ett allvarigt sätt har åsidosatt de bestämmelser som i tredjelandet är tillämpliga på företaget och på grundval av vilka kommissionen har antagit beslutet i enlighet med artikel 47.1.
3. Esma ska i god tid underrätta tredjelands behöriga myndighet om sin avsikt att vidta åtgärder i enlighet med punkt 1 eller 2.

Vid beslut om vidtagande av lämplig åtgärd enligt denna artikel ska Esma beakta arten av och allvaret i den risk som finns för investerarna och för unionsmarknadernas korrekta funktion, med hänsyn till följande kriterier:

- a) Riskens varaktighet och frekvens.
- b) Huruvida risken har påvisat allvarliga eller systemiska brister i de förfaranden som tredjelandföretaget tillämpar.
- c) Huruvida risken har lett till eller underlättat ekonomisk brottslighet eller huruvida ekonomisk brottslighet på annat sätt är hänförlig till risken.
- d) Huruvida risken har uppstått avsiktligt eller genom försummelse.

Esma ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och det berörda tredjelandföretaget om varje åtgärd som antas i enlighet med punkt 1 eller 2 och offentliggöra sitt beslut på sin webbplats.

Kommissionen ska bedöma om de omständigheter under vilka ett beslut i enlighet med artikel 47.1 har antagits fortfarande föreligger vad avser det berörda tredjelandet.”

7. I artikel 52 ska följande punkt läggas till:

"13. Senast den 31 december 2020 ska Esmå bedöma personal- och resursbehoven till följd av de befogenheter och uppgifter den tilldelas i enlighet med artikel 64 i förordning (EU) 2019/2033 och överlämna en rapport om bedömningen till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

8. Artikel 54.1 ska ersättas med följande:

"1. Tredjelandsföretag får fortsätta att tillhandahålla tjänster och utföra verksamhet i medlemsstaterna i enlighet med nationella system fram till och med tre år efter det att kommissionen antagit ett beslut i förhållande till det relevanta tredjelandet i enlighet med artikel 47. Tjänster och verksamheter som inte omfattas av ett sådant beslut får fortsätta att tillhandahållas i enlighet med nationella system."

Artikel 64

Ändring av förordning (EU) nr 806/2014

I artikel 12a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ^(*) ska följande punkt läggas till:

"3. I enlighet med artikel 65 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 ^(*) ska hänvisningar i den här förordningen till artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller de kapitalbaskrav på individuell nivå för sådana värdepappersföretag som avses i artikel 2 c i den här förordningen och som inte är sådana värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033 läsas i enlighet med följande:

- a) Hänvisningar till artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller kravet avseende total kapitalrelation i den här förordningen ska avse artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033.
- b) Hänvisningar till artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller det totala riskvägda exponeringsbeloppet i den här förordningen ska avse tillämpligt krav i artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033, multiplicerat med 12,5.

I enlighet med artikel 65 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 ^(**) ska hänvisningar i denna förordning till artikel 104a i direktiv 2013/36/EU vad gäller krav på ytterligare kapitalbas för värdepappersföretag som avses i artikel 2 c i denna förordning och som inte är sådana värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033 läsas som hänvisningar till artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

^(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

DEL TIO

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 65

Hänvisningar till förordning (EU) nr 575/2013 i andra unionsrättsakter

Vid tillämpning av tillsynskrav för värdepappersföretag ska hänvisningar till förordning (EU) nr 575/2013 i andra unionsakter läsas som hänvisningar till den här förordningen.

⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

Artikel 66

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den 26 juni 2021.
3. Trots punkt 2 gäller följande:
 - a) Artikel 63.2 och 63.3 ska tillämpas från och med den 26 mars 2020.
 - b) Artikel 62.30 ska tillämpas från och med den 25 december 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 27 november 2019.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
T. TUPPURAINEN
Ordförande

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014

(Europeiska unionens officiella tidning L 314 av den 5 december 2019)

Sidan 20, artikel 9.1

I stället för: "Artikel 9

Kapitalbasens sammansättning

1. Värdepappersföretag ska ha en kapitalbas som består av summan av dess kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital, och de ska vid varje given tidpunkt uppfylla samtliga nedanstående villkor:

a) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital}}{D} \geq 56 \%$,

b) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital}}{D} \geq 75 \%$,

c) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital} + \text{Tier 2 capital}}{D} \geq 100 \%$."

ska det stå: "Artikel 9

Kapitalbasens sammansättning

1. Värdepappersföretag ska ha en kapitalbas som består av summan av dess kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital, och de ska vid varje given tidpunkt uppfylla samtliga nedanstående villkor:

a) $\frac{\text{kärnprimärkapital}}{D} \geq 56 \%$,

b) $\frac{\text{kärnprimärkapital} + \text{övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål}}{D} \geq 75 \%$,

c) $\frac{\text{kärnprimärkapital} + \text{övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål} + \text{supplementärkapital}}{D} \geq 100 \%$."

Sidan 58, artikel 63.4 e

I stället för: "e) Punkt 7 ska ersättas med följande:

'7. Esma ska, i samråd med EBA, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera den information som det ansökande tredjelandsföretaget ska lämna i den ansökan om registrering som avses i punkt 4 och den information som ska rapporteras i enlighet med punkt 6a.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 september 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

ska det stå:

"e) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Esma ska, i samråd med EBA, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera den information som det ansökande tredjelandsföretaget ska lämna i den ansökan om registrering som avses i punkt 4 och den information som ska rapporteras i enlighet med punkt 6a.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 september 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

Sidan 58, artikel 63.4 f

I stället för:

"f) Följande punkt ska läggas till:

"8. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa i vilket format den ansökan om registrering som avses i punkt 4 ska lämnas in och den information som avses i punkt 6a ska rapporteras.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 26 september 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

ska det stå:

"f) Följande punkt ska läggas till:

"8. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa i vilket format den ansökan om registrering som avses i punkt 4 ska lämnas in och den information som avses i punkt 6a ska rapporteras.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 26 september 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

RÄTTELSE

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014

(Europeiska unionens officiella tidning L 314 av den 5 december 2019)

1. Sidan 20, artikel 9.1

I stället för: "1. Värdepappersföretag ska ha en kapitalbas som består av summan av dess kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital, och de ska vid varje given tidpunkt uppfylla samtliga nedanstående villkor:

a) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital}}{D} \geq 56\%$.

b) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital}}{D} \geq 75\%$,

c) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital} + \text{Tier 2 capital}}{D} \geq 100\%$,

där [...]"

ska det stå: "1. Värdepappersföretag ska ha en kapitalbas som består av summan av dess kärnprimärkapital, övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital, och de ska vid varje given tidpunkt uppfylla samtliga nedanstående villkor:

a) $\frac{\text{kärnprimärkapital}}{D} \geq 56\%$,

b) $\frac{\text{kärnprimärkapital} + \text{övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål}}{D} \geq 75\%$,

c) $\frac{\text{kärnprimärkapital} + \text{övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål} + \text{supplementärkapital}}{D} \geq 100\%$,

där [...]"

2. Sidan 35, artikel 33.2 andra stycket, formeln

I stället för: "Duration=(löptid (i år)) / 10"

ska det stå: "Duration = löptid (i år)/10".

3. Sidan 46, artikel 57.2

I stället för: "2. Fram till och med den 26 juni 2026 [...] förordning (EU) nr 575/2013 börjar tillämpas på kreditinstitut, beroende på vad som infaller senast, [...]"

ska det stå: "2. Fram till och med den 26 juni 2026 [...] förordning (EU) nr 575/2013 börjar tillämpas på kreditinstitut med avseende på kapitalbaskrav, beroende på vad som infaller senast, [...]"

4. Sidan 52, artikel 62 (Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013), led 10 a

I stället för:

"a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

[...]

i) [...]

— Summan av kraven i artikel 92.1 a i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, de krav som avses i artikel 500 i denna förordning och eventuella ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med kärnprimärkapital. [...]

ii) Det belopp av konsoliderat kärnprimärkapital som avser det dotterbolaget och som krävs på gruppnivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 a i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med kärnprimärkapital.

b) Dotterföretagets minoritetsintressen uttryckta som en procentandel av samtliga kärnprimärkapitalinstrument i det företaget plus relaterade överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver."

ska det stå:

"a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

[...]

i) [...]

— Summan av kraven i artikel 92.1 a i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet och eventuella ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med kärnprimärkapital. [...]

ii) Det belopp av konsoliderat kärnprimärkapital som avser det dotterbolaget och som krävs på gruppnivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 a i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med kärnprimärkapital.

b) Dotterföretagets minoritetsintressen uttryckta som en procentandel av samtliga kärnprimärkapitalposter i det företaget."

5. Sidan 53, artikel 62 (Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013), led 11 a

I stället för:

"a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

[...]

i) [...]

— Summan av kraven i artikel 92.1 b i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med primärkapital. [...]

ii) Det belopp av konsoliderat primärkapital som avser det dotterbolaget och som krävs på grupp nivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 b i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU i denna förordning, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med primärkapital.

b) Kvalificerande primärkapital i dotterföretaget uttryckt som en procentandel av samtliga primärkapitalinstrument i det företaget plus relaterade överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver."

ska det stå:

"a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

[...]

i) [...]

— Summan av kraven i artikel 92.1 b i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med primärkapital. [...]

ii) Det belopp av konsoliderat primärkapital som avser det dotterbolaget och som krävs på grupp nivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 b i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU i denna förordning, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses med primärkapital.

b) Kvalificerande primärkapital i dotterföretaget uttryckt som en procentandel av samtliga kärnprimärkapitalposter och övrigt primärkapital i det företaget."

6. Sidan 53, artikel 62 (Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013), led 12 a

I stället för:

"a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

[...]

i) [...]

— Summan av kraven i artikel 92.1 c i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer. [...]

ii) Det kapitalbasbelopp som avser det dotterbolaget och som krävs på grupp nivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 c i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet, kraven i artikel 500 i denna förordning och ytterligare kapitalbaskrav som följer av lokala tillsynsregler i tredjeländer.

- b) Kvalificerande kapitalbas i företaget, uttryckt som procentandel av samtliga kapitalbasinstrument i dotterföretaget som ingår i kärnprimärkapitalposter, övrigt primärkapital och supplementärkapitalposter samt relaterade överkursfonder, balanserade vinstmedel och andra reserver."

ska det stå: "a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

[...]

i) [...]

— Summan av kraven i artikel 92.1 c i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer. [...]

ii) Det kapitalbasbelopp som avser det dotterbolaget och som krävs på gruppnivå för att uppnå summan av kraven i artikel 92.1 c i denna förordning, de krav som avses i artiklarna 458 och 459 i denna förordning, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkrav som definieras i artikel 128.6 i det direktivet och ytterligare lokala tillsynsregler i tredjeländer.

b) Kvalificerande kapitalbas i företaget, uttryckt som procentandel av summan av samtliga kärnprimärkapitalposter, övriga primärkapitalposter och supplementärkapitalposter, med undantag för de belopp som avses i artikel 62 c och d, i det företaget."

7. Sidan 55, artikel 62 (Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013), led 25

I stället för: "25. Artikel 395.1 ska ersättas med följande:

"1. [...] gentemot alla kunder med inbördes anknytning som inte utgör institut, inte överstiger 25 % av institutets primärkapital."

ska det stå: "25. I artikel 395.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. [...] gentemot alla kunder med inbördes anknytning som inte utgör institut eller värdepappersföretag, inte överstiger 25 % av institutets primärkapital."

8. Sidan 56, artikel 62 (Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013), led 33

I stället för: "33. I artikel 498.1 ska första stycket ersättas med följande:

"[...], vilka den 31 december 2006 inte omfattades av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG."

ska det stå: "33. Artikel 498 ska ersättas med följande:

'Artikel 498

Undantag för råvaruhandlare

Fram till och med den 26 juni 2021 [...], vilka den 31 december 2006 inte omfattades av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG."

9. Sidan 61, artikel 63 (Ändringar av förordning (EU) nr 600/2014), leden 6 och 7

I stället för: "6. Artikel 49 ska ersättas med följande: [...]

7. I artikel 52 ska följande punkt läggas till: [...]"

ska det stå: "6. Artikel 49 ska ersättas med följande:

[...]

6a. Artikel 50 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

'2. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.9, 2.2, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 31.4, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 47.1a, 52.10 och 52.12 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 juli 2014.'

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

'3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 1.9, 2.2, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 31.4, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 47.1a, 52.10 och 52.12 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallande ska avsluta delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Beslutet påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.'

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

'5. En delegerad akt som antagits enligt artikel 1.9, 2.2, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 31.4, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 47.1a, 52.10 eller 52.12 träder i kraft endast om Europaparlamentet eller rådet inte har gjort några invändningar inom tre månader från det att akten anmäldes till Europaparlamentet och rådet, eller om Europaparlamentet och rådet, innan den perioden löper ut, båda har underrättat kommissionen om att de inte har några invändningar. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.'

7. I artikel 52 ska följande punkt läggas till: [...].'

10. Sidan 63, artikel 66.3 b

I stället för: "b) Artikel 62.30 ska tillämpas från och med den 25 december 2019."

ska det stå: "b) Artikel 62.30, 62.32 och 62.33 ska tillämpas från och med den 25 december 2019."

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/2034

av den 27 november 2019

om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) En robust tillsyn utgör en väsentlig del av de villkor enligt vilka finansiella institut tillhandahåller tjänster inom unionen. I fråga om tillsynsbehandling omfattas värdepappersföretag, tillsammans med kreditinstitut, av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁵⁾, medan auktorisationskrav och övriga krav avseende organisation och uppförande fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁶⁾.
- (2) De nuvarande tillsynsordningar som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU utgår i huvudsak från de successiva ändringar av de internationella regelstandarderna för stora bankkoncerner som antagits av Baselkommittén för banktillsyn och tar bara delvis hänsyn till de särskilda risker som är inneboende i de olika verksamheterna i ett stort antal värdepappersföretag. Dessa värdepappersföretags särskilda inneboende sårbarheter och risker bör därför hanteras genom effektiva, lämpliga och proportionella tillsynsbestämmelser på unionsnivå som bidrar till att skapa lika villkor i hela unionen som garanterar en effektiv tillsyn, samtidigt som efterlevnads-kostnaderna hålls under kontroll, och som säkerställer tillräckligt med kapital för värdepappersföretagens risker.
- (3) Sunda tillsynskrav bör säkerställa att värdepappersföretag förvaltas på ett ordnat sätt som tjänar kundernas intressen. De bör ta hänsyn till att värdepappersföretag och deras kunder kan ägna sig åt ett alltför stort risktagande och till storleken på de risker som värdepappersföretag tar och utgör. Sådana tillsynskrav bör dessutom försöka undvika att lägga en oproportionerlig administrativ börda på värdepappersföretag. Samtidigt bör sådana tillsyn göra det möjligt att nå en balans mellan att säkerställa att värdepappersföretag är säkra och sunda och att undvika överdrivna kostnader som kan undergräva bärkraften i deras affärsverksamhet.

⁽¹⁾ EUT C 378, 19.10.2018, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 262, 25.7.2018, s. 35.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

- (4) Många av de krav som härrör från det regelverk som utgörs av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU är utformade för att hantera risker som är gemensamma för kreditinstituten. De nuvarande kraven är därför i hög grad inriktade på att bevara kreditinstituten utlåningsförmåga genom konjunkturycklarna och att skydda insättare och skattebetalare från eventuellt fallissemang, och inte på att hantera värdepappersföretagens alla olika riskprofiler. Värdepappersföretag har inte stora portföljer med privat- och företagslån och tar inte emot inlåning. Sannolikheten för att deras fallissemang kan få skadliga effekter för den finansiella stabiliteten i stort är mindre än för kreditinstituten men värdepappersföretag innebär ändå en risk som måste hanteras genom ett robust regelverk. De risker som de flesta värdepappersföretag är exponerade för och utgör skiljer sig därför i hög grad från de risker som kreditinstitut är exponerade för och utgör, och sådana skillnader bör tydligt återspeglas i unionens tillsynsregelverk.
- (5) Skillnader i tillämpningen av det nuvarande tillsynsregelverket i olika medlemsstater riskerar att skapa en situation med olika villkor för värdepappersföretag i unionen, vilket skulle hämma investerarnas tillgång till nya möjligheter och bättre riskhanteringsmetoder. Skillnaderna beror på att det är komplicerat att tillämpa regelverket på olika värdepappersföretag utifrån vilka tjänster de tillhandahåller, i fall då vissa nationella myndigheter anpassar eller förenklar tillämpningen i sin nationella rätt eller praxis. Eftersom det nuvarande tillsynsregelverket inte beaktar alla risker som vissa typer av värdepappersföretag är exponerade för och utgör har stora kapitaltillägg tillämpats för vissa värdepappersföretag i en del medlemsstater. Det bör fastställas enhetliga bestämmelser som hanterar dessa risker för att säkerställa en harmoniserad tillsyn av värdepappersföretag i hela unionen.
- (6) Det krävs därför en särskild tillsynsordning för värdepappersföretag som på grund av storlek och grad av sammanlänkning med andra finansiella och ekonomiska aktörer inte är systemviktiga. Systemviktiga värdepappersföretag bör emellertid även i fortsättningen omfattas av det nuvarande tillsynsregelverket enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU. Dessa värdepappersföretag utgör en underkategori av värdepappersföretag som regelverket i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU för närvarande är tillämpligt på och som inte omfattas av särskilda undantag från något av deras viktigaste krav. De största och mest sammanlänkade värdepappersföretagen har affärsmodeller och riskprofiler som liknar de betydande kreditinstitutens. De erbjuder s.k. bankliknande tjänster och försäkrar risker i betydande omfattning. Systemviktiga värdepappersföretag är dessutom stora nog för att utgöra, och har affärsmodeller och riskprofiler som utgör, ett lika stort hot mot de finansiella marknadernas stabilitet och ordnade funktion som stora kreditinstitut. Dessa värdepappersföretag bör därför även i fortsättningen omfattas av bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU.
- (7) Det är möjligt att värdepappersföretag som handlar för egen räkning, som bedriver garantiverksamhet för finansiella instrument eller placerar finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande i betydande omfattning, eller som är clearingmedlemmar i centrala motparter, har affärsmodeller och riskprofiler som liknar kreditinstitutens. Med tanke på deras storlek och verksamhet är det möjligt att sådana värdepappersföretag utgör en risk för den finansiella stabiliteten som är jämförbar med den risk kreditinstituten utgör. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att kräva att de även framöver omfattas av samma tillsynsbehandling som kreditinstitut som omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 575/2013 och att de ska uppfylla tillsynskraven i direktiv 2013/36/EU.
- (8) I vissa medlemsstater kan de myndigheter som är behöriga för tillsynen av värdepappersföretag vara andra än de myndigheter som är behöriga för tillsyn av marknadsuppförande. Det är därför nödvändigt att skapa en mekanism för samarbete och informationsutbyte mellan dessa myndigheter för att i hela unionen säkerställa en harmoniserad tillsyn av värdepappersföretag som fungerar snabbt och effektivt.
- (9) Ett värdepappersföretag får bedriva handel via en clearingmedlem i en annan medlemsstat. I en sådan situation bör det införas en mekanism för informationsutbyte mellan de berörda behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna. En sådan mekanism bör medge informationsutbyte mellan den myndighet som är behörig för tillsynen av värdepappersföretaget och antingen den myndighet som utövar tillsyn över clearingmedlemmen eller den myndighet som utövar tillsyn över den centrala motparten om den modell och de parametrar som används för beräkningen av värdepappersföretagets krav på marginalsäkerhet om en sådan beräkningsmetod används som grund för värdepappersföretagets kapitalbaskrav.

- (10) För att främja harmonisering av tillsynsstandarder och tillsynspraxis inom unionen bör Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (*) (EBA) i nära samarbete med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*) (Esma) även framöver ha huvudansvaret för samordning och utveckling av en samstämmig tillsynspraxis när det gäller tillsynen av värdepappersföretag inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn (ESFS).
- (11) Storleken på det startkapital som ett värdepappersföretag måste ha bör utgå från de tjänster och verksamheter som värdepappersföretaget har auktoriserat att tillhandahålla och utföra i enlighet med direktiv 2014/65/EU. Medlemsstaternas möjlighet att i vissa situationer sänka kravet på startkapital på det sätt som föreskrivs i direktiv 2013/36/EU och det faktum att det direktivet inte har genomförts på samma sätt överallt har lett till en situation där kravet på startkapital varierar inom unionen. För att komma till rätta med denna fragmentering bör kravet på startkapital harmoniseras för alla värdepappersföretag i unionen. I syfte att minska de hinder för marknadstillträde som för närvarande finns för multilaterala handelsplattformar (nedan kallade *MTF-plattformar*) och organiserade handelsplattformar (nedan kallade *OTF-plattformar*) ska startkapitalet för värdepappersföretag som driver en MTF- eller OTF-plattform fastställas på den nivå som anges i detta direktiv. Om ett värdepappersföretag som är auktoriserat för att driva en OTF-plattform har fått tillstånd att även bedriva handel för egen räkning enligt villkoren i artikel 20 i direktiv 2014/65/EU bör dess startkapital fastställas till den nivå som anges i det här direktivet.
- (12) Även om värdepappersföretag inte längre bör omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 575/2013 eller direktiv 2013/36/EU bör vissa begrepp som används i samband med de lagstiftningsakterna behålla sin väletablerade betydelse. För att möjliggöra och underlätta en enhetlig tolkning av sådana begrepp i unionsrättsakter bör hänvisningar i sådana akter till värdepappersföretags startkapital, till behöriga myndigheters tillsynsbefogenheter när det gäller värdepappersföretag, till värdepappersföretags interna processer för bedömning av kapitalbehov, till behöriga myndigheters översyns- och utvärderingsprocesser för värdepappersföretag och till bestämmelser om styrning och ersättning som är tillämpliga på värdepappersföretag läsas som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i det här direktivet.
- (13) En väl fungerande inre marknad förutsätter att ansvaret för tillsynen över ett värdepappersföretag, framför allt i fråga om dess solvens och finansiella sundhet, ligger hos den behöriga myndigheten i dess hemmedlemsstat. För att även uppnå en effektiv tillsyn av värdepappersföretag i andra medlemsstater, där de tillhandahåller tjänster eller har en filial, bör ett nära samarbete och informationsutbyte med de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater säkerställas.
- (14) För att få information och bedriva tillsyn, och framför allt för att säkerställa stabiliteten i det finansiella systemet, bör värdmedlemsstaters behöriga myndigheter i det enskilda fallet kunna utföra kontroller på plats, inspektera verksamheten hos värdepappersföretags filialer inom deras territorium och kräva information om den verksamhet som dessa filialer bedriver. Ansvaret för tillsynsåtgärder avseende dessa filialer bör emellertid även framöver vila på hemmedlemsstaten.
- (15) För att skydda känslig affärsinformation bör behöriga myndigheter vara bundna av tystnadsplikt när de fullgör sitt tillsynsuppdrag och när de utbyter konfidentiell information.
- (16) För att stärka tillsynen av värdepappersföretag och skyddet av deras kunder bör revisorer utföra sin kontroll opartiskt och omgående rapportera sakförhållanden som kan ha en allvarlig inverkan på ett värdepappersföretags finansiella situation eller på dess administrations- och redovisningsorganisation till behöriga myndigheter.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EGT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (17) I samband med tillämpningen av detta direktiv bör personuppgifter behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 (**). I fall då detta direktiv tillåter utbyte av personuppgifter med tredjeländer bör relevanta bestämmelser i kapitel V i förordning (EU) 2016/679 och kapitel V i förordning (EU) 2018/1725 vara tillämpliga.
- (18) För att säkerställa att de skyldigheter som fastställs i detta direktiv och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (***) efterlevs bör medlemsstaterna föreskriva administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som är effektiva, proportionella och avskräckande. För att säkerställa att administrativa sanktioner har en avskräckande verkan bör de offentliggöras, utom under vissa väl definierade omständigheter. För att kunder och investerare ska kunna fatta väl underbyggda beslut om sina investeringsalternativ bör de ha tillgång till information om de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ålagts värdepappersföretagen.
- (19) För att upptäcka överträdelser av nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv och överträdelser av förordning (EU) 2019/2033 bör medlemsstaterna ha nödvändiga undersökningsbefogenheter och inrätta effektiva och snabba mekanismer för rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser.
- (20) Värdepappersföretag som inte anses vara små och icke-sammanlänkade bör ha ett tillgängligt internt kapital som är tillräckligt i fråga om kvantitet, kvalitet och fördelning för att täcka de särskilda risker mot vilka de är eller kan bli exponerade. Behöriga myndigheter bör säkerställa att värdepappersföretagen har tillräckliga strategier och processer för att bedöma om det interna kapitalet är tillräckligt och bibehålla det på en tillräcklig nivå. Behöriga myndigheter bör också kunna begära att även små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag tillämpar liknande krav, där så är lämpligt.
- (21) Befogenheterna vad gäller översyn och utvärdering bör även framöver vara ett viktigt regleringsverktyg som tillåter behöriga myndigheter att bedöma kvalitativa element, däribland intern styrning och interna kontroller, processer och förfaranden för riskhantering, och vid behov fastställa ytterligare krav, särskilt i fråga om kapitalbaskrav och likviditetskrav, särskilt för värdepappersföretag som inte anses vara små och icke-sammanlänkade och, när den behöriga myndigheten bedömer att det är motiverat och lämpligt, även för små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag.
- (22) Principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete fastställs i artikel 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Denna princip bör tillämpas konsekvent av värdepappersföretag. För att anpassa ersättningsgarna till värdepappersföretagens riskprofiler och säkerställa lika villkor bör värdepappersföretag omfattas av tydliga principer om bolagsstyrning och ersättningsregler som är könsneutrala och tar hänsyn till skillnaderna mellan kreditinstitut och värdepappersföretag. Små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag bör emellertid undantas från dessa regler eftersom bestämmelserna om ersättningar och bolagsstyrning i direktiv 2014/65/EU är tillräckligt utförliga för dessa typer av värdepappersföretag.
- (23) På liknande sätt visade kommissionens rapport av den 28 juli 2016 om bedömning av ersättningsreglerna i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 att kraven på uppskjuten utbetalning och utbetalning i instrument som fastställs i direktiv 2013/36/EU inte är lämpliga för små och icke-komplicerade värdepappersföretag eller för personal med låg rörlig ersättning. Tydliga, enhetliga och harmoniserade kriterier för att fastställa vilka värdepappersföretag och enskilda personer som är undantagna från dessa krav behövs för att säkerställa en samstämmig tillsyn och lika villkor. Med tanke på den viktiga roll som höginkomsttagare spelar när det gäller att styra värdepappersföretagens verksamhet och långsiktiga resultat, bör en effektiv översyn av ersättningspraxis och trender med avseende på höginkomsttagare säkerställas. De behöriga myndigheterna bör därför kunna övervaka ersättningen till höginkomsttagare.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

- (24) Det är även lämpligt att ge värdepappersföretagen en viss flexibilitet när det gäller hur värdepappersföretag använder icke-kontanta instrument för att betala ut rörlig ersättning, under förutsättning att sådana instrument är effektiva för att uppnå målet att förena personalens intressen med olika intressenter, till exempel aktieägares och borgenärs, intressen och bidrar till att den rörliga ersättningen överensstämmer med värdepappersföretagets riskprofil.
- (25) Värdepappersföretagens intäkter i form av avgifter, provisioner och andra intäkter i samband med tillhandahållandet av olika investeringstjänster är mycket volatila. Om den rörliga ersättningskomponenten skulle begränsas till en andel av den fasta ersättningskomponenten skulle detta påverka värdepappersföretagets förmåga att sänka ersättningen när intäkterna minskar och öka värdepappersföretagets fasta kostnadsbas, vilket i sin tur skulle ge upphov till risker för värdepappersföretagets förmåga att klara perioder av ekonomisk nedgång eller minskade intäkter. För att undvika sådana risker bör en gemensam maximikvot mellan de rörliga och de fasta ersättningsdelarna inte införas för icke-systemviktiga värdepappersföretag. Dessa värdepappersföretag bör i stället själva fastställa lämpliga kvoter. Detta direktiv bör dock inte hindra medlemsstaterna från att i sin nationella rätt införa åtgärder med strängare krav på värdepappersföretagen när det gäller maximikvoten mellan de rörliga och de fasta ersättningsdelarna. Detta direktiv bör inte heller hindra medlemsstaterna från att tillämpa en sådan maximikvot på alla eller särskilda typer av värdepappersföretag.
- (26) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstater från att anta strängare regler om ersättning när värdepappersföretag får extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
- (27) Olika styrningsstrukturer tillämpas i medlemsstaterna. I de flesta fall tillämpas en monistisk eller en dualistisk ledningsstruktur. Definitionerna i det här direktivet är tänkta att omfatta alla befintliga strukturer utan att förespråka någon särskild. De är endast till för upprättandet av regler som syftar till att ett visst resultat uppnås, oavsett vilken nationell bolagsrätt som är tillämplig för ett institut i en medlemsstat. Definitionerna bör därför inte påverka den allmänna fördelningen av befogenheter i enlighet med nationell bolagsrätt.
- (28) Ledningsorgan bör antas ha verkställande funktioner och tillsynsfunktioner. Ledningsorganen i de olika medlemsstaterna har olika befogenheter och strukturer. I medlemsstater där ledningsorganen har en monistisk struktur utför en enda styrelse vanligtvis både lednings- och tillsynsuppgifter. I medlemsstater med ett dualistiskt system sköts tillsynsfunktionen av en särskild tillsynsstyrelse som inte har några verkställande funktioner medan den verkställande funktionen sköts av ett särskilt ledningsorgan som är ansvarigt för den dagliga ledningen av företaget. Följaktligen tilldelas de olika enheterna inom ledningsorganet separata uppgifter.
- (29) Som svar på allmänhetens växande krav på skattetransparens och för att främja ett ansvarsfullt företagande bland värdepappersföretagen är det lämpligt att kräva att värdepappersföretag, såvida de inte kan anses som små och icke-sammanlänkade, årligen ska offentliggöra viss information om bland annat vinster, skatter och eventuella mottagna offentliga bidrag.
- (30) För att hantera risker i koncerner som endast omfattar värdepappersföretag bör den metod för konsoliderad tillsyn som krävs enligt förordning (EU) 2019/2033 för koncerner som endast omfattar värdepappersföretag åtföljas av ett gruppkapitaltest för enklare gruppstrukturer. Fastställandet av grupp tillsynsmyndigheten bör emellertid i båda fallen utgå från samma principer som när det gäller gruppbaserad tillsyn enligt direktiv 2013/36/EU. För att säkerställa ett välfungerande samarbete bör de grundläggande inslagen i samordningsåtgärderna och framför allt informationskraven i krisituationer eller samarbets- och samordningsarrangemang likna de grundläggande inslagen i den samordning som ska ske inom ramen för det gemensamma regelverket för kreditinstitut.
- (31) Kommissionen bör kunna lämna rekommendationer till rådet om förhandling av avtal mellan unionen och tredjeländer om det praktiska utövandet av tillsyn för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet när det gäller värdepappersföretag vars moderföretag är etablerat i tredjeländer och när det gäller värdepappersföretag med verksamhet i tredjeländer vars moderföretag är etablerat i unionen. Dessutom bör även medlemsstaterna och EBA kunna ingå samarbetsarrangemang med tredjeländer för att fullgöra sina tillsynsuppgifter.

- (32) För att säkerställa rättssäkerhet och undvika överlappningar mellan det nuvarande tillsynsregelverket, som är tillämpligt på både kreditinstitut och värdepappersföretag, och detta direktiv bör förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU ändras så att värdepappersföretag undantas från deras tillämpningsområde. Värdepappersföretag som ingår i en bankkoncern bör emellertid även framöver omfattas av de bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU som är relevanta för bankkoncernen, till exempel reglerna om konsoliderad tillsyn som fastställs i artiklarna 11–24 i förordning (EU) nr 575/2013 och de regler om intermediära moderföretag inom EU som avses i artikel 21b i direktiv 2013/36/EU.
- (33) Det är nödvändigt att fastställa vilka åtgärder företag måste vidta för att kontrollera om de omfattas av definitionen av ett kreditinstitut i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och därför måste få auktorisation som kreditinstitut. Eftersom vissa värdepappersföretag redan bedriver den verksamhet som förtecknas i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU är det även nödvändigt att skapa klarhet i fråga om auktorisation som har beviljats för denna verksamhet ska fortsätta att gälla. I synnerhet är det av största vikt att behöriga myndigheter säkerställer att övergången från det nuvarande regelverket till det nya ger tillräcklig klarhet angående regelverket för värdepappersföretag.
- (34) För att säkerställa en effektiv tillsyn är det viktigt att företag som uppfyller villkoren i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 ansöker om auktorisation som kreditinstitut. Behöriga myndigheter bör därför ha möjlighet att tillämpa sanktioner på företag som inte ansöker om denna auktorisation.
- (35) Ändringen av definitionen *kreditinstitut* i förordning (EU) nr 575/2013 genom förordning (EU) 2019/2033 kan från och med ikraftträdandet av den senare omfatta värdepappersföretag som redan bedriver verksamhet enligt en auktorisation som utfärdats i enlighet med direktiv 2014/65/EU. Dessa företag bör få fortsätta att bedriva verksamhet enligt sin auktorisation som värdepappersföretag tills en auktorisation för kreditinstitut har beviljats. Dessa värdepappersföretag bör lämna in en ansökan om auktorisation som kreditinstitut senast när genomsnittet av deras samlade månatliga tillgångar under en sammanhängande tolv månadersperiod uppgår till eller överstiger något av tröskelvärdena i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013. Om värdepappersföretag uppnår något av tröskelvärdena i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 bör, från och med dagen för det här direktivets ikraftträdande, genomsnittet av deras samlade månatliga tillgångar beräknas med beaktande av den sammanhängande tolv månadersperiod som föregår den tidpunkten. Dessa värdepappersföretag bör ansöka om auktorisation som kreditinstitut inom ett år och en dag efter det att detta direktiv har trätt i kraft.
- (36) Ändringen av definitionen av *kreditinstitut* i förordning (EU) nr 575/2013 genom förordning (EU) 2019/2033 kan även påverka företag som redan har ansökt om auktorisation som värdepappersföretag enligt direktiv 2014/65/EU och vars ansökan ännu inte har färdigbehandlats. Sådana ansökningar bör vidarebefordras till de behöriga myndigheterna enligt direktiv 2013/36/EU och behandlas i enlighet med auktorisationsbestämmelserna i det direktivet om företagets beräknade samlade tillgångar uppgår till eller överskrider något av tröskelvärdena i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.
- (37) De företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 bör även omfattas av alla krav avseende behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut som fastställs i avdelning III i direktiv 2013/36/EU, inbegripet bestämmelserna om återkallelse av auktorisation i enlighet med artikel 18 i det direktivet. Artikel 18 i det direktivet bör emellertid ändras för att säkerställa att behöriga myndigheter kan återkalla en auktorisation som beviljats ett kreditinstitut om kreditinstitutet använder sin auktorisation enbart för att bedriva den verksamhet som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och under en sammanhängande femårsperiod har haft samlade tillgångar som i genomsnitt understigit tröskelvärdena i det ledet.
- (38) Enligt artikel 39 i direktiv 2014/65/EU omfattas tredjelandsföretag som tillhandahåller finansiella tjänster i unionen av nationella ordningar som kan kräva att de ska etablera en filial i en medlemsstat. För att underlätta regelbunden övervakning och bedömning av den verksamhet som tredjelandsföretag bedriver genom filialer i unionen bör behöriga myndigheter få information om omfattningen av de tjänster och den verksamhet som erbjuds och bedrivs genom filialer inom deras territorium.

- (39) Särskilda korshänvisningar i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG⁽¹³⁾, 2011/61/EU⁽¹⁴⁾ och 2014/59/EU⁽¹⁵⁾ till bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU och som inte längre är tillämpliga på värdepappersföretag från och med den dag då detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 börjar tillämpas bör läsas som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i det här direktivet och i förordning (EU) 2019/2033.
- (40) EBA har i samråd med Esma lagt fram en rapport som bygger på ingående bakgrundsanalys, uppgiftsinsamling och samråd, om en skräddarsydd tillsynsordning för icke-systemviktiga värdepappersföretag vilken ligger till grund för det reviderade tillsynsregelverket för värdepappersföretag.
- (41) För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av detta direktiv bör EBA utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att ytterligare specificera kriterierna för när vissa värdepappersföretag ska omfattas av förordning (EU) nr 575/2013, specificera den information som de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna bör utbyta i samband med tillsyn, ange hur värdepappersföretag bör bedöma storleken på sin verksamhet i samband med kraven på intern styrning och, särskilt, bedöma om de utgör små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag. Tekniska tillsynsstandarder bör även ange de personalkategorier vars yrkesverksamhet har en väsentlig inverkan på företagets riskprofil i samband med ersättningsbestämmelserna och fastställa vilka ytterligare primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument som ska räknas som rörlig ersättning. Slutligen bör tekniska tillsynsstandarder specificera inslagen i bedömningen av särskilda likviditetsrisker, behöriga myndigheters tillämpning av krav på ytterligare kapitalbas och tillsynskollegiernas funktion. Kommissionen bör komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som utarbetats av EBA genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. Kommissionen och EBA bör säkerställa att dessa tekniska tillsynsstandarder kan tillämpas av alla berörda värdepappersföretag på ett sätt som står i proportion till dessa värdepappersföretags och deras verksamhets art, omfattning och komplexitet.
- (42) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder som utarbetats av EBA angående utbyte av information mellan behöriga myndigheter och krav på behöriga myndigheters offentliggörande och tekniska genomförandestandarder som utarbetats av Esma genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010 och artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (43) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv och ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera detta direktiv genom att förtydliga definitionerna i detta direktiv, värdepappersföretags bedömningar av internt kapital och risker och behöriga myndigheters befogenheter när det gäller översyn och utvärdering. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁶⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i utarbetandet av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med att förbereda delegerade akter.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽¹⁶⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (44) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att inrätta ett effektivt och väl avpassat tillsynsregelverk för att säkerställa att värdepappersföretag som är auktoriserade för att bedriva verksamhet inom unionen gör detta på en sund finansiell bas och förvaltas på ett ordnat sätt, även i kundernas bästa intresse, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (45) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011⁽¹⁹⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är berättigat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler för följande:

- Värdepappersföretags startkapital.
- Behöriga myndigheters befogenheter och verktyg i tillsynen av värdepappersföretag.
- De behöriga myndigheternas tillsyn av värdepappersföretag på ett sätt som överensstämmer med reglerna i förordning (EU) 2019/2033.
- Offentliggörandekrav för behöriga myndigheter när det gäller reglering och tillsyn av värdepappersföretag.

Artikel 2

Tillämpningsområde

- Detta direktiv är tillämpligt på värdepappersföretag som auktoriserats och står under tillsyn enligt direktiv 2014/65/EU.
- Genom undantag från punkt 1 är avdelningarna IV och V i detta direktiv inte tillämpliga på de värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 och 1.5 i förordning (EU) 2019/2033, vilka ska stå under tillsyn för kontroll av att de uppfyller tillsynskraven i avdelningarna VII och VIII i direktiv 2013/36/EU, i enlighet med artikel 1.2 andra stycket i förordning (EU) 2019/2033.

Artikel 3

Definitioner

- I detta direktiv gäller följande definitioner:
- anknutet företag*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller bedriva liknande verksamhet som har samband med ett eller flera värdepappersföretags huvudsakliga verksamhet.

⁽¹⁹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. *auktorisering*: auktorisation av ett värdepappersföretag i enlighet med artikel 5 i direktiv 2014/65/EU.
3. *filial*: filial enligt definitionen i artikel 4.1.30 i direktiv 2014/65/EU.
4. *nära förbindelser*: nära förbindelser enligt definitionen i artikel 4.1.35 i direktiv 2014/65/EU.
5. *behörig myndighet*: en medlemsstats officiellt erkända offentliga myndighet eller organ som enligt nationell rätt har befogenhet att utöva tillsyn av värdepappersföretag i enlighet med detta direktiv som en del av tillsynssystemet i den medlemsstaten.
6. *råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare*: råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare enligt definitionen i artikel 4.1.150 i förordning (EU) nr 575/2013.
7. *kontroll*: det förhållande mellan ett moderföretag och ett dotterföretag som beskrivs i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁷⁾, eller i de redovisningsstandarder som ett värdepappersföretag måste följa enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 ⁽¹⁸⁾, eller ett liknande förhållande mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag.
8. *uppfyllande av villkoren i gruppkapitaltestet*: att ett moderföretag i en värdepappersföretagskoncern uppfyller kraven i artikel 8 i förordning (EU) 2019/2033.
9. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
10. *derivat*: derivat enligt definitionen i artikel 2.1.29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ⁽¹⁹⁾.
11. *finansiellt institut*: finansiellt institut enligt definitionen i artikel 4.1.14 i förordning (EU) 2019/2033.
12. *könsneutral ersättningspolicy*: könsneutral ersättningspolicy enligt definitionen i artikel 3.1.65 i direktiv 2013/36/EU, i ändrad lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 ⁽²⁰⁾.
13. *koncern*: en koncern enligt definitionen i artikel 2.11 i direktiv 2013/34/EU.
14. *konsoliderad situation*: konsoliderad situation enligt definitionen i artikel 4.1.11 i förordning (EU) 2019/2033.
15. *grupp tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet ansvarig för kontrollen av att modervärdepappersföretag inom unionen och värdepappersföretag som kontrolleras av värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen eller blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen uppfyller villkoren i gruppkapitaltestet.
16. *hemmedlemsstat*: hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.55 a i direktiv 2014/65/EU.
17. *värdmedlemsstat*: värdmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.56 i direktiv 2014/65/EU.
18. *startkapital*: det kapital som krävs för att få auktorisation som värdepappersföretag och vars belopp och typ anges i artiklarna 9 och 11.
19. *värdepappersföretag*: värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.
20. *värdepappersföretagskoncern*: värdepappersföretagskoncern enligt definitionen i artikel 4.1.25 i förordning (EU) 2019/2033.
21. *värdepappersinriktat holdingföretag*: värdepappersinriktat holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.23 i förordning (EU) 2019/2033.

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder (EUT L 150, 7.6.2019, s. 253).

22. *investerings tjänster och investerings verksamhet*: investerings tjänster och investerings verksamhet enligt definitionen i artikel 4.1.2 i direktiv 2014/65/EU.
 23. *ledningsorgan*: ett ledningsorgan enligt definitionen i artikel 4.1.36 i direktiv 2014/65/EU.
 24. *ledningsorgan i dess tillsynsfunktion*: ledningsorganet när det utför sin uppgift att kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande.
 25. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG⁽²⁾.
 26. *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte utgör ett finansiellt holdingföretag, ett värdepappersinriktat holdingföretag, ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i direktiv 2002/87/EG, bland vars dotterföretag det finns minst ett värdepappersföretag.
 27. *personer i ledande befattning*: personer i ledande befattning enligt definitionen i artikel 4.1.37 i direktiv 2014/65/EU.
 28. *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 4.1.32 i direktiv 2014/65/EU.
 29. *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.33 i direktiv 2014/65/EU.
 30. *systemrisk*: systemrisk enligt definitionen i artikel 3.1.10 i direktiv 2013/36/EU.
 31. *modervärdepappersföretag inom unionen*: ett modervärdepappersföretag inom unionen enligt definitionen i artikel 4.1.56 i förordning (EU) 2019/2033.
 32. *värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen*: ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen enligt definitionen i artikel 4.1.57 i förordning (EU) 2019/2033.
 33. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen enligt definitionen i artikel 4.1.58 i förordning (EU) 2019/2033.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att komplettera detta direktiv genom att förtydliga definitionerna i punkt 1 i syfte att
- a) säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv,
 - b) beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna vid tillämpningen av detta direktiv.

AVDELNING II

BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 4

Behöriga myndigheter – utseende och befogenheter

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska utföra de funktioner och åligganden som föreskrivs i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen, EBA och Esma om vilken eller vilka som utsetts och, om det finns mer än en behörig myndighet, informera dem om varje behörig myndighets funktioner och åligganden.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna utövar tillsyn över verksamheten i värdepappersföretag och, i tillämpliga fall, värdepappersinriktade holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag för att bedöma efterlevnaden av kraven i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter, inbegripet befogenhet att utföra kontroller på plats i enlighet med artikel 14, för att få tillgång till den information som krävs för att bedöma om värdepappersföretagen och, i tillämpliga fall, de värdepappersinriktade holdingföretagen och blandade finansiella holdingföretagen uppfyller kraven i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033, och för att utreda eventuella överträdelse av dessa krav.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har den sakkunskap, de resurser, den operativa kapacitet, de befogenheter och det oberoende som krävs för att utföra de funktioner avseende tillsyn, utredning och sanktioner som fastställs i detta direktiv.
5. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen förser deras behöriga myndigheter med all information som behövs för att de ska kunna bedöma värdepappersföretagens efterlevnad av de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv samt av förordning (EU) 2019/2033. Värdepappersföretagen ska ha interna kontrollrutiner, administrativa förfaranden och redovisningsförfaranden som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att när som helst kontrollera att bestämmelserna efterlevs.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen registrerar alla transaktioner, och dokumenterar de system och processer som omfattas av detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 på ett sådant sätt att de behöriga myndigheterna vid varje given tidpunkt kan bedöma efterlevnaden av de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv samt av förordning (EU) 2019/2033.

Artikel 5

Behöriga myndigheters handlingsutrymme att understålla vissa värdepappersföretag kraven i förordning (EU) nr 575/2013

1. De behöriga myndigheterna får besluta att tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 enligt artikel 1.2 första stycket c i förordning (EU) 2019/2033 på ett värdepappersföretag som utövar någon av de verksamheter som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU om det totala värdet av värdepappersföretagens konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 5 miljarder EUR beräknat som ett genomsnitt av de föregående tolv månaderna och om minst ett av följande kriterier är tillämpligt:
 - a) Värdepappersföretaget utövar dessa verksamheter i en sådan omfattning att en systemrisk skulle kunna uppstå om värdepappersföretaget fallerade eller hamnade i kris.
 - b) Värdepappersföretaget är en clearingmedlem enligt definitionen i artikel 4.1.3 i förordning (EU) 2019/2033.
 - c) Den behöriga myndigheten anser att det är motiverat mot bakgrund av det berörda värdepappersföretagets verksamhets storlek, art, omfattning och komplexitet, med hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen och med beaktande av en eller flera av följande faktorer:
 - i) Värdepappersföretagets betydelse för unionens eller den relevanta medlemsstatens ekonomi.
 - ii) Betydelsen av värdepappersföretagets gränsöverskridande verksamheter.
 - iii) Värdepappersföretagets sammanlänkning med det finansiella systemet.
2. Punkt 1 ska inte vara tillämplig på råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare, företag för kollektiva investeringar eller försäkringsföretag.
3. Om den behöriga myndigheten beslutar att tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 på ett värdepappersföretag i enlighet med punkt 1, ska detta värdepappersföretag stå under tillsyn för kontroll av att det uppfyller tillsynskraven i avdelningarna VII och VIII i direktiv 2013/36/EU.
4. Om en behörig myndighet beslutar att återkalla ett beslut som fattats i enlighet med punkt 1 ska den utan dröjsmål informera värdepappersföretaget om detta.

Beslut som fattas av en behörig myndighet enligt punkt 1 ska upphöra att gälla om ett värdepappersföretag inte längre uppfyller det tröskelvärde som avses i den punkten, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod.
5. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål informera EBA om beslut som fattats i enlighet med punkterna 1, 3 och 4.

6. EBA ska, i samråd med Esma, utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att ytterligare specificera de kriterier som anges i punkt 1 a och b samt säkerställa att de tillämpas enhetligt.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 6

Samarbete inom en medlemsstat

1. De behöriga myndigheterna ska ha ett nära samarbete med de offentliga myndigheter eller organ som i deras medlemsstat ansvarar för tillsynen av kreditinstitut och finansiella institut. Medlemsstaterna ska kräva att dessa behöriga myndigheter och offentliga myndigheter eller organ utan dröjsmål utbyter all information som är nödvändig eller relevant för att de ska kunna utföra sina funktioner och åligganden.
2. Andra behöriga myndigheter än dem som utses i enlighet med artikel 67 i direktiv 2014/65/EU ska upprätta en mekanism för samarbete med dessa myndigheter och för utbyte av all information som är relevant för att de ska kunna fullgöra sina funktioner och åligganden.

Artikel 7

Samarbete inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn

1. När behöriga myndigheter fullgör sina åligganden ska de beakta samstämmigheten i tillsynsverktyg och tillsynspraxis vid tillämpningen av rättsliga bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att
 - a) behöriga myndigheter, i egenskap av parter i ESFS, samarbetar i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, särskilt när de säkerställer utbyte av lämpliga, tillförlitliga och uttömmande uppgifter mellan dem och andra parter i ESFS,
 - b) behöriga myndigheter deltar i den verksamhet som bedrivs av EBA och, i den mån det är lämpligt, inom de tillsynskollegier som avses i artikel 48 i det här direktivet och i artikel 116 i direktiv 2013/36/EU,
 - c) behöriga myndigheter gör sitt bästa för att säkerställa efterlevnaden av de riktlinjer och rekommendationer som EBA utfärdar enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 och svara på de varningar och rekommendationer som utfärdats av Europeiska systemrisknämnden (ESRB) enligt artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽²⁾,
 - d) behöriga myndigheter har ett nära samarbete med ESRB,
 - e) de uppgifter och befogenheter som de behöriga myndigheterna tilldelas inte hindrar dem från att fullgöra sina åligganden som medlemmar i EBA eller ESRB eller enligt detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033.

Artikel 8

Tillsynens unionsdimension

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska vid fullgörandet av sina allmänna ålägganden ta vederbörlig hänsyn till den potentiella effekten av egna beslut på det finansiella systemets stabilitet i andra berörda medlemsstater och i hela unionen, framför allt i krisituationer, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga vid den relevanta tidpunkten.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

AVDELNING III

STARTKAPITAL

Artikel 9

Startkapital

1. Det startkapital som enligt artikel 15 i direktiv 2014/65/EU krävs för att ett värdepappersföretag ska få auktorisation för att tillhandahålla någon av de investeringstjänster eller utföra någon av de investeringsverksamheter som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU ska vara 750 000 EUR.
2. Det startkapital som enligt artikel 15 i direktiv 2014/65/EU krävs för att ett värdepappersföretag som inte får inneha kundmedel eller värdepapper ska få auktorisation för att tillhandahålla någon av de investeringstjänster eller utföra någon av de investeringsverksamheter som anges i avsnitt A punkterna 1, 2, 4, 5 och 7 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU ska vara 75 000 EUR.
3. Det startkapital som enligt artikel 15 i direktiv 2014/65/EU krävs för andra värdepappersföretag än dem som avses i punkterna 1, 2 och 4 i den här artikeln ska vara 150 000 EUR.
4. Värdepappersföretag som har auktorisation för att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra någon av de investeringsverksamheter som anges i avsnitt A punkt 9 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU ska ha ett startkapital på 750 000 EUR om värdepappersföretaget bedriver eller har tillstånd för handel för egen räkning.

Artikel 10

Hänvisningar till startkapital i direktiv 2013/36/EU

Hänvisningar till de startkapitalnivåer som fastställs i artikel 9 i det här direktivet ska, från och med den 26 juni 2021, anses ersätta hänvisningar i andra unionsrättsakter till de startkapitalnivåer som fastställs i direktiv 2013/36/EU enligt följande:

- a) Hänvisningar till startkapital i värdepappersföretag i artikel 28 i direktiv 2013/36/EU ska läsas som hänvisningar till artikel 9.1 i det här direktivet.
- b) Hänvisningar till startkapital för värdepappersföretag i artiklarna 29 och 31 i direktiv 2013/36/EU ska läsas som hänvisningar till artikel 9.2, 9.3 eller 9.4 i det här direktivet, beroende på vilka typer av investeringstjänster och investeringsverksamhet som värdepappersföretaget tillhandahåller respektive utför.
- c) Hänvisningar till startkapital i artikel 30 i direktiv 2013/36/EU ska läsas som hänvisningar till artikel 9.1 i det här direktivet.

Artikel 11

Startkapitalets sammansättning

Startkapitalet i ett värdepappersföretag ska vara sammansatt i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2019/2033.

AVDELNING IV

TILLSYN

KAPITEL 1

Tillsynsprinciper

Avsnitt 1

Hemmedlemsstaters och värdmedlemsstaters befogenheter och åligganden

Artikel 12

Befogenheter för hemmedlemsstatens och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter

Ansvar för tillsyn av värdepappersföretag ska ligga hos hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, utan att det påverkar de bestämmelser i detta direktiv som tilldelar värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ansvar.

Artikel 13

Samarbete mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater

1. Behöriga myndigheter i olika medlemsstater ska ha ett nära samarbete för att fullgöra sina åligganden enligt detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033, i synnerhet genom att utan dröjsmål utbyta bland annat följande information om värdepappersföretag:

- a) Information om värdepappersföretagets lednings- och ägarstruktur.
- b) Information om värdepappersföretagets uppfyllande av kapitalbaskrav.
- c) Information om värdepappersföretagets uppfyllande av koncentrationsriskkraven och likviditetskraven.
- d) Information om värdepappersföretagets administrativa förfaranden och redovisningsförfaranden samt interna kontrollrutiner.
- e) Alla andra relevanta faktorer som kan påverka den risk som värdepappersföretaget utgör.

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska omedelbart förse värdmedlemsstatens behöriga myndigheter med all information och alla resultat som rör de potentiella problem och risker som ett värdepappersföretag utgör för skyddet av kunder eller stabiliteten i värdmedlemsstatens finansiella system som har konstaterats i tillsynen av värdepappersföretagets verksamhet.

3. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska agera på basis av den information som lämnas av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter genom att vidta alla åtgärder som krävs för att undvika eller avhjälpa de potentiella problem och risker som avses i punkt 2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska på begäran detaljerat förklara för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter hur de har beaktat den information och de resultat som lämnats av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.

4. Om värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, efter att ha lämnat den information och de resultat som avses i punkt 2, anser att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte har vidtagit de nödvändiga åtgärder som avses i punkt 3 får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, efter att ha informerat hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, EBA och Esma vidta lämpliga åtgärder för att skydda de kunder som tillhandahålls tjänsterna eller för att skydda stabiliteten i det finansiella systemet.

De behöriga myndigheterna får vända sig till EBA i fall då en begäran om samarbete, i synnerhet en begäran om utbyte av information, har avslagits eller inte har lett till åtgärder inom rimlig tid. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får EBA i sådana fall agera i enlighet med de befogenheter som EBA tilldelas enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA får också på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse om sådant informationsutbyte enligt denna artikel i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i den förordningen.

5. Om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter motsätter sig de åtgärder som vidtas av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter får de hänskjuta ärendet till EBA, som ska agera i enlighet med förfarandet i artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Om EBA agerar i enlighet med den artikeln ska dess beslut fattas inom en månad.

6. Vid bedömningen av villkoret i artikel 23.1 första stycket c i förordning (EU) 2019/2033 får den behöriga myndigheten i ett värdepappersföretags hemmedlemsstat från den behöriga myndigheten i en clearingmedlemsstat begära information om den modell och de parametrar som används för beräkningen av kravet på marginalsäkerhet för det berörda värdepappersföretaget.

7. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera kraven för den typ och art av information som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för kraven för informationsutbyte i syfte att underlätta tillsynen av värdepappersföretag.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. EBA ska överlämna det förslag till tekniska standarder som avses i punkterna 7 och 8 till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Artikel 14

Kontroll på plats och inspektion av filialer etablerade i en annan medlemsstat

1. Om ett värdepappersföretag som är auktoriserat i en medlemsstat bedriver verksamhet genom en filial i en annan medlemsstat, ska värdmedlemsstaten ge hemmedlemsstatens behöriga myndigheter rätt att, efter underrättelse till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, självständigt eller genom särskilt utsedda mellanhänder, utföra kontroll på plats för att samla in den information som avses i artikel 13.1 och inspektera sådana filialer.

2. Värdmedlemsstatens behöriga myndigheter ska ha befogenhet att i tillsynssyfte och om de anser det vara relevant för stabiliteten i värdmedlemsstatens finansiella system från fall till fall utföra kontroller på plats och inspektioner av den verksamhet som bedrivs av värdepappersföretagens filialer inom deras territorium samt kräva information från en filial om dess verksamhet.

Innan de utför sådana kontroller och inspektioner ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter utan dröjsmål samråda med hemmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Så snart som möjligt efter sådana kontroller och inspektioner ska värdmedlemsstatens behöriga myndigheter underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om den information som erhållits och de resultat som är relevanta för riskbedömning av det berörda värdepappersföretaget.

Avsnitt 2

Tystnadsplikt och rapporteringsskyldighet

Artikel 15

Tystnadsplikt och utbyte av konfidentiell information

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter och alla personer som arbetar eller har arbetat för dessa behöriga myndigheter, inbegripet de personer som avses i artikel 76.1 i direktiv 2014/65/EU, är bundna av tystnadsplikt vid tillämpning av detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033.

Konfidentiell information som sådana behöriga myndigheter och personer mottar i tjänsten får röjas endast i sammandrag eller i sammanställning, förutsatt att enskilda värdepappersföretag eller personer inte kan identifieras, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrätt.

Om ett värdepappersföretag har försatts i konkurs eller tvångslikvideras får konfidentiell information som inte rör tredje part röjas i civilrättsliga eller kommersiella förfaranden om sådant röjande är nödvändigt för att driva målet.

2. De behöriga myndigheterna får använda den konfidentiella information som samlas in, utbyts eller överförs enligt detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 endast för att fullgöra sina åligganden och i synnerhet för följande syften:

- a) För att övervaka de tillsynsregler som fastställs i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033.
- b) För att påföra sanktioner.
- c) Vid överklagande av de behöriga myndigheternas beslut.
- d) I domstolsförfaranden som inlests enligt artikel 23.

3. Fysiska och juridiska personer och andra organ, utöver behöriga myndigheter, som mottar konfidentiell information enligt detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 ska använda den enbart för de ändamål som uttryckligen föreskrivs av den behöriga myndigheten eller i enlighet med nationell rätt.

4. Behöriga myndigheter får utbyta konfidentiell information vid tillämpning av punkt 2, uttryckligen ange hur informationen ska behandlas och uttryckligen begränsa ytterligare överföringar av informationen.

5. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska inte hindra behöriga myndigheter från att överföra konfidentiell information till kommissionen när denna information krävs för att kommissionen ska kunna utöva sina befogenheter.

6. De behöriga myndigheterna får lämna konfidentiell information till EBA, Esma, ESRB, medlemsstaternas centralbanker, Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska centralbanken i deras egenskap av monetära myndigheter och, där så är lämpligt, till offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem, om denna information krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 16

Samarbetsarrangemang med tredjeländer för informationsutbyte

Behöriga myndigheter, EBA och Esma får, för att fullgöra sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv eller förordning (EU) 2019/2033 och för att utbyta information, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller artikel 33 i förordning (EU) nr 1095/2010, beroende på vad som är tillämpligt, och förutsatt att den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som fastställs i artikel 15 i detta direktiv, ingå samarbetsarrangemang med tredjeländers tillsynsmyndigheter eller tredjeländers myndigheter eller organ med ansvar för följande uppgifter:

- a) Tillsyn över finansiella institut och finansiella marknader, inbegripet tillsyn av finansiella enheter med tillstånd att bedriva verksamhet som centrala motparter, om de centrala motparterna har godkänts enligt artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ^(*).
- b) Värdepappersföretags likvidation och konkurs och liknande förfaranden.
- c) Tillsyn över de organ som medverkar i samband med värdepappersföretags likvidation och konkurs samt vid liknande förfaranden.
- d) Genomförande av lagstadgade revisioner av finansiella institut eller institut som förvaltar ersättningsystem.
- e) Tillsyn över personer med uppdrag att utföra lagstadgade revisioner av finansiella instituts räkenskaper.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- f) Tillsyn över personer som är aktiva på marknader för utsläppsrätter i syfte att säkerställa en samlad överblick över finans- och spotmarknader.
- g) Tillsyn över personer som är aktiva på marknader för jordbruksråvaruderivat i syfte att säkerställa en samlad överblick över finans- och spotmarknader.

Artikel 17

Skyldigheter för personer som ansvarar för kontrollen av årsbokslut och sammanställd redovisning

Medlemsstaterna ska föreskriva att varje person som är auktoriserad i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG⁽²⁴⁾ och som i ett värdepappersföretag utför de uppgifter som avses i artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller artikel 34 i direktiv 2013/34/EU eller någon annan lagstadgad uppgift är skyldig att omgående rapportera till de behöriga myndigheterna alla sakförhållanden eller beslut rörande det värdepappersföretaget, eller ett företag som har nära förbindelser med det värdepappersföretaget, som

- a) utgör en betydande överträdelse av de lagar eller andra författningar som fastställs enligt detta direktiv,
- b) kan påverka värdepappersföretagets fortsatta verksamhet, eller
- c) kan leda till vägran att godkänna räkenskaperna eller till att reservationer framställs.

Avsnitt 3

Sanktioner, undersökningsbefogenheter och rätt att överklaga

Artikel 18

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Utan att det påverkar de tillsynsbefogenheter som avses i avdelning IV kapitel 2 avsnitt 4 i detta direktiv, inbegripet undersökningsbefogenheter och behöriga myndigheters befogenhet att vidta korrigerande åtgärder, och medlemsstaternas rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, ska medlemsstaterna fastställa regler om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder och säkerställa att deras behöriga myndigheter har befogenhet att ålägga sådana sanktioner och åtgärder vid överträdelser av nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv och av förordning (EU) 2019/2033, bland annat när ett värdepappersföretag

- a) underlåter att inrätta sådana interna styrningssystem som beskrivs i artikel 26,
- b) genom överträdelse av artikel 54.1 b i förordning (EU) 2019/2033 underlåter att rapportera uppgifter om, eller tillhandahåller ofullständiga eller felaktiga uppgifter om, efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskrav enligt artikel 11 i den förordningen till de behöriga myndigheterna,
- c) genom överträdelse av artikel 54.1 e i förordning (EU) 2019/2033 underlåter att rapportera uppgifter om, eller tillhandahåller ofullständiga eller felaktiga uppgifter om, koncentrationsrisk till de behöriga myndigheterna,
- d) ådrar sig en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i förordning (EU) 2019/2033, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 38 och 39 i den förordningen,
- e) genom överträdelse av artikel 43 i förordning (EU) 2019/2033 vid upprepade tillfällen eller systematiskt underlåter att inneha likvida tillgångar, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44 i den förordningen,
- f) genom överträdelse av bestämmelserna i del sex i förordning (EU) 2019/2033 underlåter att offentliggöra information, eller tillhandahåller ofullständig eller felaktig information,
- g) gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i värdepappersföretagets kapitalbas i fall där artiklarna 28, 52 eller 63 i förordning (EU) nr 575/2013 förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,
- h) har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁽²⁵⁾,

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- i) tillåter en eller flera personer som inte uppfyller kraven i artikel 91 i direktiv 2013/36/EU att bli eller kvarstå som ledamöter i ledningsorganet.

Medlemsstater som inte fastställer regler om administrativa sanktioner vid överträdelse som omfattas av nationell straffrätt ska informera kommissionen om de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. De administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som avses i punkt 1 första stycket ska inbegripa följande:

- a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om vilken fysisk eller juridisk person eller vilket värdepappersföretag, värdepappersinriktat holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär.
- b) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.
- c) Tillfälligt förbud för ledamöter i värdepappersföretagets ledningsorgan, eller andra fysiska personer som hålls ansvariga, att utöva uppdrag i värdepappersföretag.
- d) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av företagets totala årliga nettoomsättning, inbegripet bruttointäkter i form av ränteintäkter och liknande intäkter, intäkter från aktier och andra värdepapper med rörlig eller fast avkastning och provisionsintäkter under det föregående räkenskapsåret.
- e) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger beloppet för den vinst som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, i fall där dessa kan fastställas.
- f) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 25 december 2019.

I fall där det företag som avses i första stycket d är ett dotterföretag ska de relevanta bruttointäkterna vara de bruttointäkter som följer av det yttersta moderföretagets koncernredovisning under det föregående räkenskapsåret.

Om ett värdepappersföretag överträder nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv eller överträder bestämmelserna i förordning (EU) 2019/2033 ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten kan tillämpa administrativa sanktioner på ledamöter i ledningsorganet och andra fysiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av de administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som avses i punkt 1 och nivån på administrativa sanktionsavgifter, beaktar alla relevanta omständigheter, inbegripet följande, där så är lämpligt:

- a) Överträdelsens svårighetsgrad och varaktighet.
- b) Graden av ansvar hos de fysiska eller juridiska personer som gjort sig skyldiga till överträdelsen.
- c) Den finansiella ställningen för de fysiska eller juridiska personer som gjort sig skyldiga till överträdelsen, inbegripet juridiska personers totala omsättning eller fysiska personers årsinkomst.
- d) Omfattningen av de vinster som erhållits eller förluster som undvikits av de juridiska personer som gjort sig skyldiga till överträdelsen.
- e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen.
- f) Graden av samarbete med relevanta behöriga myndigheter.
- g) Tidigare överträdelse av de fysiska eller juridiska personer som har gjort sig skyldiga till överträdelsen.
- h) Överträdelsens eventuella konsekvenser för det finansiella systemet.

Artikel 19

Undersökningsbefogenheter

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har alla de informationsinsamlings- och undersökningsbefogenheter som de behöver för att utöva sina funktioner, inbegripet följande:

- a) Befogenhet att kräva information från följande fysiska eller juridiska personer:
 - i) Värdepappersföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
 - ii) Värdepappersinriktade holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
 - iii) Blandade finansiella holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
 - iv) Holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
 - v) Personer vid de enheter som avses i leden i–iv.
 - vi) Tredje parter som de enheter som avses i leden i–iv har gett i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller operativ verksamhet.
- b) Befogenhet att genomföra alla nödvändiga undersökningar beträffande sådana personer som avses i led a och som är etablerade eller belägna i den berörda medlemsstaten, inbegripet rätt att
 - i) begära att de personer som avses i led a ska lämna in dokument,
 - ii) granska räkenskaper och affärshandlingarna för de personer som avses i led a och göra kopior av eller utdrag ur dessa räkenskaper och affärshandlingar,
 - iii) inhämta skriftliga eller muntliga förklaringar från de personer som avses i led a eller från deras företrädare eller personal,
 - iv) höra eventuella andra relevanta personer i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för en undersökning.
- c) Befogenhet att genomföra alla nödvändiga inspektioner i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i led a och eventuella andra företag som omfattas av tillsynen av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet, om den behöriga myndigheten är grupp tillsynsmyndighet, förutsatt att andra berörda behöriga myndigheter har underrättats i förväg.

Artikel 20

Offentliggörande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter utan onödigt dröjsmål på sin officiella webbplats offentliggör administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som har ålagts i enlighet med artikel 18, som inte har överklagats eller inte längre kan överklagas. Offentliggörandet ska omfatta information om överträdelsens typ och identiteten på den fysiska eller juridiska person som ålagts sanktionen eller åtgärden. Informationen ska inte offentliggöras förrän den berörda personen har underrättats om dessa sanktioner eller åtgärder och i den mån offentliggörandet är nödvändigt och proportionellt.
2. Om medlemsstaterna tillåter offentliggörande av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som ålagts i enlighet med artikel 18 och som har överklagats ska de behöriga myndigheterna på sin officiella webbplats också offentliggöra information om överklagandets status och om resultatet av detta.
3. Behöriga myndigheter ska under följande omständigheter offentliggöra anonymiserad information om administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som har ålagts i enlighet med artikel 18:
 - a) Om sanktionen eller åtgärden har ålagts en fysisk person och ett offentliggörande av den personens personuppgifter finns vara oproportionellt.
 - b) Om ett offentliggörande skulle äventyra en pågående brottsutredning eller utgöra ett hot mot de finansiella marknadernas stabilitet.
 - c) Om ett offentliggörande skulle orsaka involverade värdepappersföretag eller fysiska personer oproportionell skada.

4. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att information som offentliggörs enligt denna artikel ligger kvar på deras officiella webbplats i minst fem år. Personuppgifter får endast ligga kvar på den behöriga myndighetens officiella webbplats om detta är tillåtet enligt tillämpliga dataskyddsregler.

Artikel 21

Rapportering av sanktioner till EBA

De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ålagts enligt artikel 18, eventuella överklaganden av dessa sanktioner och åtgärder samt resultatet av dessa. EBA ska upprätthålla en central databas över administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som rapporterats till EBA endast i syfte att utbyta information mellan de behöriga myndigheterna. Databasen ska vara tillgänglig enbart för behöriga myndigheter och Esmas och ska uppdateras regelbundet, minst varje år.

EBA ska upprätthålla en webbplats med länkar till varje behörig myndighets offentliggörande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ålagts i enlighet med artikel 18 och ange den period under vilken varje medlemsstat offentliggör administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder.

Artikel 22

Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna inrättar ändamålsenliga och tillförlitliga mekanismer för att möjliggöra snabb rapportering till de behöriga myndigheterna av potentiella eller faktiska överträdelser av nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv och av förordning (EU) 2019/2033.

Dessa mekanismer ska inkludera följande:

- a) Särskilda förfaranden för mottagande, hantering och uppföljning av sådana rapporter, inbegripet upprättandet av säkra kommunikationskanaler.
- b) Lämpligt skydd mot repressalier, diskriminering och andra former av missgynnande behandling för anställda i värdepappersföretag som rapporterar om överträdelser begångna inom värdepappersföretaget.
- c) Skydd av personuppgifter avseende både den person som rapporterar överträdelsen och den fysiska person som påstås vara ansvarig för överträdelsen, i enlighet med förordning (EU) 2016/679.
- d) Tydliga regler som säkerställer konfidentialitet i samtliga fall för den person som rapporterar överträdelser begångna inom värdepappersföretaget, såvida inte nationell rätt kräver att uppgifter lämnas ut i samband med ytterligare utredningar eller efterföljande administrativa eller rättsliga förfaranden.

2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag har inrättat lämpliga förfaranden för att deras anställda ska kunna rapportera överträdelser internt genom en särskild oberoende kanal. Sådana förfaranden får ombesörjas av arbetsmarknadens parter, förutsatt att dessa förfaranden erbjuder samma skydd som det som avses i punkt 1 b, c och d.

Artikel 23

Rätt att överklaga

Medlemsstaterna ska säkerställa att beslut som fattas och åtgärder som vidtas enligt förordning (EU) 2019/2033 eller enligt lagar och andra författningar antagna i enlighet med detta direktiv kan överklagas.

KAPITEL 2

Granskningsprocess

Avsnitt 1

intern process för bedömning av kapitalbehov och intern process för riskbedömning

Artikel 24

Internt kapital och likvida tillgångar

1. Värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 ska ha sunda, effektiva och heltäckande arrangemang, strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital och likvida tillgångar som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckliga för att täcka arten och nivån på de risker som de kan innebära för andra och som värdepappersföretagen själva är eller kan bli exponerade för.

2. De arrangemang, strategier och processer som avses i punkt 1 ska vara ändamålsenliga och stå i proportion till arten och omfattningen av det berörda värdepappersföretagets verksamheter samt deras komplexitet. De ska regelbundet ses över internt.

Behöriga myndigheter får begära att värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 ska tillämpa de krav som föreskrivs i den här artikeln i den utsträckning den behöriga myndigheten anser det lämpligt.

Avsnitt 2

Intern styrning, insyn, riskhantering och ersättning

Artikel 25

Tillämpningsområde för detta avsnitt

1. Detta avsnitt ska inte vara tillämpligt om ett värdepappersföretag på grundval av artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 fastställer att det uppfyller samtliga de villkor för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag som anges där.

2. Om ett värdepappersföretag som inte uppfyller samtliga villkor i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 senare uppfyller dessa krav ska detta avsnitt upphöra att vara tillämpligt efter en period på sex månader från och med den dag då dessa villkor är uppfyllda. Detta avsnitt ska upphöra att vara tillämpligt på ett värdepappersföretag efter den perioden endast om värdepappersföretaget under denna period fortsatte att uppfylla villkoren i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 utan avbrott och om företaget underrättade den behöriga myndigheten i enlighet med detta.

3. Om ett värdepappersföretag fastställer att det inte längre uppfyller samtliga villkor i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 ska det underrätta den behöriga myndigheten och uppfylla kraven i detta avsnitt inom tolv månader från den dag då den bedömningen gjordes.

4. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag ska tillämpa bestämmelserna i artikel 32 på ersättning för tillhandahållna tjänster eller för resultat under det räkenskapsår som följer efter det räkenskapsår då den bedömning som avses i punkt 3 gjordes.

Om detta avsnitt är tillämpligt och artikel 8 i förordning (EU) 2019/2033 tillämpas ska medlemsstaterna säkerställa att detta avsnitt tillämpas på värdepappersföretag på individuell nivå.

Om detta avsnitt är tillämpligt och artikel 7 i förordning (EU) 2019/2033 tillämpas ska medlemsstaterna säkerställa att detta avsnitt tillämpas på värdepappersföretag på individuell nivå och gruppnivå.

Genom undantag från tredje stycket ska detta avsnitt inte vara tillämpligt på dotterföretag som omfattas av en konsoliderad situation och som är etablerade i tredjeländer, om moderföretaget inom unionen kan påvisa för de behöriga myndigheterna att tillämpningen av detta avsnitt är rättsstridigt enligt lagen i det tredjeland där dotterföretagen är etablerade.

Artikel 26

Intern styrning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag har robusta styrningsformer som omfattar följande:
 - a) En tydlig organisationsstruktur med väldefinierade, genomlysta och konsekventa ansvarskedjor.
 - b) Effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som värdepappersföretag är eller kan bli exponerade för, eller de risker som de innebär eller kan innebära för andra.
 - c) Tillfredsställande metoder för intern kontroll, inbegripet sunda administrations- och redovisningsrutiner.
 - d) En ersättningspolicy och en ersättningspraxis som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering.

Den ersättningspolicy och den ersättningspraxis som avses i första stycket d ska vara könsneutrala.

2. Vid fastställandet av de styrningsformer som avses i punkt 1 ska kriterierna i artiklarna 28–33 beaktas.
3. De styrningsformer som avses i punkt 1 ska vara ändamålsenliga och stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och värdepappersföretagets verksamheter.
4. EBA ska i samråd med Esma utfärda riktlinjer om tillämpning av de styrningsformer som avses i punkt 1.

EBA ska i samråd med Esma utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om könsneutral ersättningspolicy för värdepappersföretag.

Inom två år efter dagen för offentliggörandet av de riktlinjerna ska EBA på grundval av den information som samlats in av de behöriga myndigheterna utfärda en rapport om värdepappersföretagens tillämpning av en könsneutral ersättningspolicy.

Artikel 27

Rapportering per land

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som har en filial eller ett dotterföretag som är ett finansiellt institut enligt definitionen i artikel 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013 i en annan medlemsstat eller i ett annat tredjeland än den medlemsstat eller det tredjeland där värdepappersföretagets auktorisation beviljades, för varje medlemsstat och tredjeland årligen offentliggör följande information:
 - a) Namn på eventuella dotterföretag och filialer, vilken typ av verksamhet de bedriver och deras geografiska plats.
 - b) Omsättning.
 - c) Antal anställda i heltidsekvivalenter.
 - d) Resultat före skatt.
 - e) Skatt på resultatet.
 - f) Erhållna offentliga subventioner.
2. Den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska granskas i enlighet med direktiv 2006/43/EG och om möjligt bifogas årsredovisningen eller i tillämpliga fall det värdepappersföretagets koncernredovisning.

Artikel 28

Ledningsorganets roll i riskhantering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagets ledningsorgan godkänner och regelbundet ser över strategier och riktlinjer för värdepappersföretagets riskaptit samt för att hantera, övervaka och reducera de risker som värdepappersföretagen är eller kan bli exponerade för, med beaktande av det makroekonomiska läget och värdepappersföretagets affärscykel.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet ägnar tillräcklig tid åt att säkerställa att de aspekter som avses i punkt 1 beaktas på lämpligt sätt och att tillräckliga resurser avsätts för hanteringen av alla de väsentliga risker som värdepappersföretaget exponeras för.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag upprättar rapporteringsvägar till ledningsorganet avseende alla väsentliga risker och alla riktlinjer för riskhantering samt ändringar av dessa.
4. Medlemsstaterna ska kräva att alla värdepappersföretag som inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 32.4 a ska inrätta en riskkommitté som ska bestå av ledamöter i ledningsorganet som inte utövar någon verkställande funktion i det berörda värdepappersföretaget.

Medlemmarna i den riskkommitté som avses i första stycket ska ha lämpliga kunskaper och färdigheter samt lämplig sakkunskap för att till fullo förstå, hantera och övervaka värdepappersföretagets riskstrategi och riskaptit. De ska säkerställa att riskkommittén fungerar som rådgivare för ledningsorganet när det gäller värdepappersföretagets allmänna nuvarande och framtida riskaptit och riskstrategi och bistår ledningsorganet i dess övervakning av hur personer i ledande befattning genomför strategin. Ledningsorganet ska behålla det övergripande ansvaret för värdepappersföretagets riskstrategier och riktlinjer.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet i dess tillsynsfunktion samt ledningsorganets riskkommitté, om en riskkommitté har inrättats, har tillgång till information om de risker som värdepappersföretaget är eller kan bli exponerat för.

Artikel 29

Riskhantering

1. Behöriga myndigheter ska säkerställa att värdepappersföretag har robusta strategier, riktlinjer, processer och system för att identifiera, mäta, hantera och övervaka följande:
 - a) Väsentliga källor till och effekter av kundrisk och all väsentlig inverkan på kapitalbasen.
 - b) Väsentliga källor till och effekter av marknadsrisk och all väsentlig inverkan på kapitalbasen.
 - c) Väsentliga källor till och effekter av risker för värdepappersföretaget, framför allt de som kan förbruka den tillgängliga kapitalbasen.
 - d) Likviditetsrisk över lämpliga tidsspann, inbegripet intradag, för att säkerställa att värdepappersföretaget håller de likvida medlen på adekvat nivå, inbegripet när det gäller att hantera väsentliga källor till risker enligt leden a, b och c.

Dessa strategier, riktlinjer, processer och system ska vara proportionella i förhållande till värdepappersföretagets komplexitet, riskprofil, verksamhetens omfattning och den risktolerans som fastställts av ledningsorganet och de ska återspegla värdepappersföretagets betydelse i varje medlemsstat där det bedriver verksamhet.

Vid tillämpning av första stycket a och andra stycket ska behöriga myndigheter ta hänsyn till nationell rätt om separationsrätt som är tillämplig på kundmedel.

Vid tillämpning av första stycket a ska värdepappersföretag överväga att ha en ansvarsförsäkring som ett ändamålsenligt verktyg inom ramen för riskhanteringen.

Vid tillämpning av första stycket c ska väsentliga källor till risker för värdepappersföretaget självt i relevanta fall omfatta väsentliga förändringar i det bokförda värdet av tillgångar, inbegripet eventuella fordringar på anknuten ombud, kunders eller motparter fallissemang, positioner i finansiella instrument, utländska valutor och råvaror samt förpliktelser gentemot förmånsbestämda pensionssystem.

Värdepappersföretagen ska ta vederbörlig hänsyn till varje väsentlig inverkan på kapitalbasen om sådana risker inte beaktas på lämpligt sätt genom de kapitalbaskrav som beräknats enligt artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033.

2. I fall då värdepappersföretag behöver avveckla eller upphöra med verksamheten ska behöriga myndigheter kräva att värdepappersföretagen, med beaktande av bärkraften och hållbarheten i deras affärsmodeller och affärsstrategier, tar vederbörlig hänsyn till krav och nödvändiga resurser som är realistiska i fråga om tidsramar och bevarande av kapitalbaser och likvida medel, under hela processen då de lämnar marknaden.

3. Genom undantag från artikel 25 ska punkt 1 a, c och d i den här artikeln vara tillämplig på värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att komplettera detta direktiv för att säkerställa att värdepappersföretagens strategier, riktlinjer, processer och system är robusta. Kommissionen ska därvid ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna, särskilt uppkomsten av nya finansiella produkter, utvecklingen när det gäller redovisningsstandarder och utvecklingen mot en mer samstämmig tillsynspraxis.

Artikel 30

Ersättningspolicy

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag, när de fastställer och tillämpar sin ersättningspolicy för personalkategorier, inklusive personer i ledande befattning, risktagare, personal som utövar kontrollfunktioner och alla anställda vars totala ersättning åtminstone är i nivå med den lägsta ersättningen för personer i ledande befattning eller risktagare, vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på riskprofilen för värdepappersföretaget eller för de tillgångar som det förvaltar, iakttar följande principer:

- a) Ersättningspolicyn är tydligt dokumenterad och står i proportion till värdepappersföretaget, i fråga om såväl dess storlek och interna organisation som verksamhetens omfattning och komplexitet.
- b) Ersättningspolicyn är en könsneutral ersättningspolicy.
- c) Ersättningspolicyn är förenlig med och främjar sund och effektiv riskhantering.
- d) Ersättningspolicyn överensstämmer med värdepappersföretagets affärsstrategi och mål, och beaktar även långsiktiga effekter av fattade investeringsbeslut.
- e) Ersättningspolicyn innehåller åtgärder för att undvika intressekonflikter, uppmuntrar till ansvarsfullt företagande och främjar riskmedvetenhet och försiktigt risktagande.
- f) Värdepappersföretagets ledningsorgan i sin tillsynsfunktion antar och ser regelbundet över ersättningspolicyn och har ett övergripande ansvar för att övervaka dess genomförande.
- g) Genomförandet av ersättningspolicyn är åtminstone en gång om året föremål för en central och oberoende intern granskning genom kontrollfunktioner.
- h) Personal som utövar kontrollfunktioner är oberoende i förhållande till de affärsenheter de övervakar, har lämplig befogenhet och får ersättning i förhållande till uppnåendet av de mål som är kopplade till dessa funktioner, oberoende av resultatet inom de affärsområden de kontrollerar.
- i) Ersättningen till högre befattningshavare som ansvarar för riskhantering och efterlevnad av lagstiftning övervakas direkt av den ersättningskommitté som avses i artikel 33 eller, om en sådan kommitté inte har inrättats, av ledningsorganet i dess tillsynsfunktion.
- j) Ersättningspolicyn, med beaktande av nationella regler för lönebildning, innebär att tydlig åtskillnad görs mellan de kriterier som tillämpas för fastställande av
 - i) fast grundlön, som i första hand återspeglar relevant yrkeserfarenhet och organisatoriskt ansvar enligt vad som anges i den anställdes arbetsbeskrivning som en del av anställningsavtalet,
 - ii) rörlig ersättning, som återspeglar en hållbar och riskjusterad prestation samt eventuell prestation utöver vad som krävs för att uppfylla kraven i den anställdes arbetsbeskrivning.
- k) Den fasta delen representerar en tillräckligt stor del av den totala ersättningen för att det ska vara möjligt att genomföra en fullt flexibel policy med rörliga ersättningsdelar, inbegripet möjligheten att inga rörliga ersättningsdelar betalas ut.

2. Vid tillämpning av punkt 1 k ska medlemsstaterna säkerställa att värdepappersföretagen i sin ersättningspolicy fastställer lämpliga kvoter mellan fasta och rörliga delar av den totala ersättningen, med beaktande av värdepappersföretagets affärsverksamhet och därmed förenade risker, samt den inverkan som de olika personalkategorier som avses i punkt 1 har på värdepappersföretagets riskprofil.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen fastställer och tillämpar de principer som avses i punkt 1 på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt till verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

4. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera lämpliga kriterier i syfte att fastställa kategorier för personal vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på värdepappersföretagets riskprofil enligt vad som avses i punkt 1 i denna artikel. EBA och Esma ska vederbörligen beakta kommissionens rekommendation 2009/384/EG⁽²⁾ och befintliga riktlinjer om ersättning enligt direktiven 2009/65/EG, 2011/61/EU och 2014/65/EU samt sträva efter att minimera avvikelserna från befintliga bestämmelser.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 31

Värdepappersföretag som mottar extraordinärt offentligt finansiellt stöd

Om ett värdepappersföretag får extraordinärt offentligt finansiellt stöd enligt definitionen i artikel 2.1.28 i direktiv 2014/59/EU ska medlemsstaterna säkerställa att

- a) värdepappersföretaget inte betalar ut någon rörlig ersättning till ledamöter i ledningsorganet,
- b) om den rörliga ersättning som betalas ut till annan personal än ledamöter i ledningsorganet är oförenlig med att värdepappersföretaget upprätthåller en sund kapitalbas och med att det extraordinära offentliga finansiella stödet upphör inom rimlig tid ska den rörliga ersättningen vara begränsad till en andel av nettointäkterna.

Artikel 32

Rörlig ersättning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att all rörlig ersättning som tilldelas och betalas av ett värdepappersföretag till de personalkategorier som avses i artikel 30.1 uppfyller samtliga följande krav på samma villkor som dem som anges i artikel 30.3:

- a) Om den rörliga ersättningen är prestationsbaserad ska det totala beloppet rörlig ersättning baseras på en kombination av en bedömning av personens prestation, av den berörda affärsenheten och av värdepappersföretagets övergripande resultat.
- b) När den berörda personens prestation bedöms ska både finansiella och icke-finansiella kriterier beaktas.
- c) Den bedömning av prestation som avses i led a ska baseras på en period som sträcker sig över flera år och ta hänsyn till värdepappersföretagets affärscykel och affärsrisker.
- d) Den rörliga ersättningen ska inte påverka värdepappersföretagets förmåga att säkerställa en sund kapitalbas.
- e) Garanterad rörlig ersättning ska endast förekomma i samband med nyanställning, endast under de nyanställdas första anställningsår och endast om värdepappersföretaget har en stark kapitalbas.
- f) Betalningar vid förtida uppsägning av ett anställningsavtal ska stå i relation till personens prestationer under hela tidsperioden och inte premiera misslyckanden eller försummelser.
- g) Ersättningspaket relaterade till ersättning eller inlösen av tidigare anställningskontrakt ska stämma överens med värdepappersföretagets långsiktiga intressen.

⁽²⁾ Kommissionens rekommendation av den 30 april 2009 om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn (EUT L 120, 15.5.2009, s. 22).

- h) I den metod för resultatbedömning som används för att beräkna pooler av rörlig ersättning ska hänsyn tas till alla typer av nuvarande och framtida risker samt till kostnaden för det kapital och den likviditet som krävs i enlighet med förordning (EU) 2019/2033.
- i) Vid fördelningen av de rörliga ersättningsdelarna inom värdepappersföretaget ska hänsyn tas till alla typer av nuvarande och framtida risker.
- j) Minst 50 % av den rörliga ersättningen ska bestå av något av följande instrument:
- i) Aktier eller motsvarande ägarintressen, beroende på det berörda värdepappersföretagets rättsliga struktur.
 - ii) Aktierelaterade instrument, eller beroende på det berörda värdepappersföretagets rättsliga struktur, andra likvärdiga icke-kontanta instrument.
 - iii) Primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument eller andra instrument som fullt ut kan omvandlas till kärnprimärkapitalinstrument eller skrivas ned och som på ett tillbörligt sätt återspeglar värdepappersföretagets kreditkvalitet på löpande basis.
 - iv) Icke-kontanta instrument som återspeglar sammansättningen i instrumenten i de portföljer som förvaltas.
- k) Genom undantag från led j får nationella behöriga myndigheter, om ett värdepappersföretag inte utfärdar något av de instrument som anges i det ledet, godkänna användning av alternativa arrangemang som uppfyller samma mål.
- l) Minst 40 % av den rörliga ersättningen ska skjutas upp över en period på tre till fem år, beroende på vad som är lämpligt med tanke på värdepappersföretagets affärscykel, verksamhetens art, dess risker och den berörda personens verksamhet, med undantag för särskilt höga rörliga ersättningar då minst 60 % av den rörliga ersättningen ska skjutas upp.
- m) Upp till 100 % av den rörliga ersättningen ska sänkas om värdepappersföretagets finansiella resultat är svagt eller negativt, inbegripet genom malus- eller återkravsförfaranden för vilka värdepappersföretagen har fastställt kriterier som särskilt omfattar situationer där personen i fråga
- i) deltog i eller var ansvarig för ett handlande som ledde till betydande förluster för värdepappersföretaget,
 - ii) inte längre anses uppfylla lämplighetskraven.
- n) De diskretionära pensionsförmånerna ska överensstämma med värdepappersföretagets affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att
- a) de personer som avses i artikel 30.1 inte använder personliga risksäkringsstrategier eller försäkringar som är kopplade till ersättning och ansvar för att urholka de principer som avses i punkt 1,
 - b) rörlig ersättning inte betalas genom finansiella företag eller metoder som gör det enklare att kringgå detta direktiv eller förordning (EU) 2019/2033.

3. Vid tillämpning av punkt 1 j ska de instrument som avses i den punkten omfattas av en lämplig policy för uppskjuten utbetalning som är utformad så att den knyter individuella incitament till värdepappersföretagets långsiktiga intressen, borgenärer och kunder. Medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter får sätta begränsningar för typen och utformningen av dessa instrument eller förbjuda användningen av vissa instrument för rörlig ersättning.

Vid tillämpning av punkt 1 l ska uppskjuten rörlig ersättning inte erhållas snabbare än enligt en proportionell beräkning (pro rata).

Vid tillämpning av punkt 1 n ska, om den anställda lämnar värdepappersföretaget före pensionsåldern, de diskretionära pensionsförmånerna finnas kvar hos värdepappersföretaget under en period på fem år i form av de instrument som avses i led j. För en anställd som uppnår pensionsåldern och går i pension ska de diskretionära pensionsförmånerna betalas ut i form av sådana instrument som avses i led j, förutsatt att de har innehafts av den anställda i minst fem år.

4. Punkt 1 j och l och punkt 3 tredje stycket ska inte vara tillämpliga på följande:

- a) Ett värdepappersföretag som har tillgångar inom och utanför balansräkningen till ett värde av i genomsnitt högst 100 miljoner EUR under den fyraårsperiod som föregår det aktuella räkenskapsåret.
- b) En person vars årliga rörliga ersättning inte överstiger 50 000 EUR och inte utgör mer än en fjärdedel av vederbörandes totala årliga ersättning.

5. Genom undantag från punkt 4 a får en medlemsstat öka det tröskelvärde som avses i den punkten förutsatt att värdepappersföretaget uppfyller följande kriterier:

- a) Värdepappersföretaget är inte ett av de tre största värdepappersföretagen i den medlemsstat där företaget är etablerat, sett till det totala värdet av tillgångar.
- b) Värdepappersföretaget omfattas inte av några skyldigheter eller omfattas av förenklade skyldigheter avseende planer för återhämtning och resolution i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
- c) Storleken på värdepappersföretagens verksamhet i handelslagret i och utanför balansräkningen uppgår till högst 150 miljoner EUR.
- d) Storleken på värdepappersföretagens derivatverksamhet i och utanför balansräkningen uppgår till högst 100 miljoner EUR.
- e) Tröskelvärdet överstiger inte 300 miljoner EUR.
- f) Det är lämpligt att öka tröskelvärdet med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagets verksamhet, dess interna organisation och, i tillämpliga fall, särdragen hos den koncern som det tillhör.

6. Genom undantag från punkt 4 a får en medlemsstat sänka det tröskelvärde som avses i den punkten under förutsättning att det är lämpligt att göra så med hänsyn till arten och omfattningen av värdepappersföretagets verksamhet, dess interna organisation och, i tillämpliga fall, särdragen hos den koncern som det tillhör.

7. Genom undantag från punkt 4 b får en medlemsstat besluta att anställda som har rätt till en årlig rörlig ersättning som understiger det tröskelvärde och den andel som avses i den punkten inte ska omfattas av det undantag som anges där, på grund av nationella marknadsegenskaper vad gäller ersättningspraxis eller på grund av den typ av ansvarsområden och arbetsuppgifter som dessa personer har.

8. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera de instrumentklasser som uppfyller villkoren i punkt 1 j iii och specificera möjliga alternativa arrangemang i punkt 1 k.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. EBA ska i samråd med Esma utfärda riktlinjer som underlättar genomförandet av punkterna 4, 5 och 6 samt säkerställer att de tillämpas på ett enhetligt sätt.

Artikel 33

Ersättningskommitté

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag som inte uppfyller kriterierna i artikel 32.4 a inrättar en ersättningskommitté. Ersättningskommittén ska vara könsbalanserad och göra en kompetent och oberoende bedömning av ersättningspolicy och ersättningspraxis och de incitament som skapats för hantering av risker, kapital och likviditet. Ersättningskommittén får inrättas på gruppnivå.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ersättningskommittén ansvarar för förberedelserna inför beslut om ersättning, inbegripet beslut som får konsekvenser för det berörda värdepappersföretagets risker och riskhantering och som ska fattas av ledningsorganet. Ordföranden och ledamöterna i ersättningskommittén ska vara ledamöter i ledningsorganet som inte utövar någon verkställande funktion i det berörda värdepappersföretaget. Om arbetstagarna enligt nationell rätt måste vara representerade i ledningsorganet ska ersättningskommittén innehålla en eller flera arbetstagarrepresentanter.

3. När de beslut som avses i punkt 2 förbereds ska ersättningskommittén ta hänsyn till allmänintresset och de långsiktiga intressena för värdepappersföretagets aktieägare, investerare och övriga intressenter.

Artikel 34

Tillsyn över ersättningspolicy

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter samlar in den information som offentliggjorts i enlighet med artikel 51 första stycket c och d i förordning (EU) 2019/2033 liksom den information som lämnats av värdepappersföretagen om det könmässiga lönegapet, och använder den som riktmärke för ersättningsrender och ersättningspraxis.

Behöriga myndigheter ska lämna denna information till EBA.

2. EBA ska använda information som den mottagit från behöriga myndigheter i enlighet med punkterna 1 och 4 som riktmärke för ersättningsstrender och ersättningspraxis på unionsnivå.
3. EBA ska i samråd med Esma utfärda riktlinjer för tillämpningen av en sund ersättningspolicy. Dessa riktlinjer ska beakta åtminstone de krav som avses i artiklarna 30–33 och principerna om en sund ersättningspolicy i rekommendation 2009/384/EG.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag lämnar information till behöriga myndigheter om antalet fysiska personer vid varje värdepappersföretag som får en ersättning på 1 miljon EUR eller mer per räkenskapsår, uppdelat på ersättningsintervaller om 1 miljon EUR vardera, om deras arbetsuppgifter och vilket affärsområde det rör sig om samt om ersättningens beståndsdelar såsom lön, rörlig ersättning, långsiktiga förmåner och pensionsavsättningar.

Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag på begäran lämnar uppgifter till behöriga myndigheter om den totala ersättningen för varje ledamot i ledningsorganet eller för personer i ledande befattning.

De behöriga myndigheterna ska överlämna den information som avses i första och andra styckena till EBA, som ska offentliggöra den i ett gemensamt rapporteringsformat uppdelat efter hemmedlemsstat. EBA får i samråd med Esma utfärda riktlinjer för att underlätta tillämpningen av denna punkt och säkerställa enhetligheten i den information som samlas in.

Artikel 35

EBA:s rapport om risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning

EBA ska utarbeta en rapport om införandet av tekniska kriterier för exponering mot verksamhet som i hög grad är kopplad till mål avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG) för översyns- och utvärderingsprocessen, i syfte att bedöma de möjliga källorna till risker och deras effekter på värdepappersföretag, med beaktande av tillämpliga unionsrättsakter på området för ESG-taxonomin.

Den rapport från EBA som avses i första stycket ska omfatta åtminstone följande:

- a) En definition av ESG-risker, inbegripet fysiska risker och övergångsrisker i samband med övergången till en mer hållbar ekonomi, och inbegripet, med hänsyn till övergångsrisker, risker i samband med värdeminskning för tillgångar till följd av lagstiftningsändringar, kvalitativa och kvantitativa kriterier och mått som är relevanta för bedömningen av sådana risker, samt en metod för att bedöma möjligheten att sådana risker uppstår på kort, medellång eller lång sikt och möjligheten att sådana risker har en väsentlig finansiell påverkan på ett värdepappersföretag.
- b) En bedömning av möjligheten att betydande koncentrationer av särskilda tillgångar ökar ESG-risker, inbegripet fysiska risker och övergångsrisker för ett värdepappersföretag.
- c) En beskrivning av de processer genom vilka ett värdepappersföretag kan identifiera, utvärdera och hantera ESG-risker, inbegripet fysiska risker och övergångsrisker.
- d) De kriterier, parametrar och mått genom vilka tillsynsmyndigheter och värdepappersföretag kan bedöma effekterna på kort, medellång och lång sikt av ESG-risker i samband med översyns- och utvärderingsprocessen.

EBA ska lägga fram en rapport om dessa resultat till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 26 december 2021.

EBA får, om så är lämpligt, på grundval av denna rapport anta riktlinjer för att införa kriterier relaterade till ESG-risker för översyns- och utvärderingsprocessen med beaktande av resultaten i den rapport från EBA som avses i denna artikel.

Avsnitt 3

Översyns- och utvärderingsprocess

Artikel 36

Översyn och utvärdering

1. De behöriga myndigheterna ska, i den utsträckning det är relevant och nödvändigt, och med beaktande av värdepappersföretagets storlek, riskprofil och affärsmodell, se över de styrformer, strategier, processer och rutiner som värdepappersföretagen har infört för att följa detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 och, när så är lämpligt och relevant, utvärdera nedanstående för att säkerställa en sund hantering och täckning av deras risker:

- a) De risker som avses i artikel 29.
- b) Geografiskt område för värdepappersföretagets exponeringar.
- c) Värdepappersföretagets affärsmodell.
- d) Bedömningen av systemrisk, med beaktande av identifieringen och mätningen av systemrisk enligt artikel 23 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller ESRB:s rekommendationer.
- e) De risker som säkerheten i värdepappersföretagets nätverks- och informationssystem utsätts för, i syfte att säkerställa konfidentialitet, integritet och tillgänglighet för sina processer, uppgifter och tillgångar.
- f) Värdepappersföretags exponering för ränterisker i samband med verksamhet utanför handelslagret.
- g) Värdepappersföretags styrningsformer och förmågan hos ledamöterna i ledningsorganet att utföra sitt uppdrag.

Vid tillämpning av denna punkt ska de behöriga myndigheterna ta vederbörlig hänsyn till huruvida värdepappersföretag har en ansvarsförsäkring.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna fastställer hur ofta och hur ingående den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska genomföras med hänsyn till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos verksamheten i berört värdepappersföretag samt, om så är relevant, dess systemviktighet, och med beaktande av proportionalitetsprincipen.

De behöriga myndigheterna ska i det enskilda fallet besluta huruvida och i vilken form översynen och utvärderingen ska genomföras med avseende på värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 och endast om den anser detta vara nödvändigt på grund av storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos verksamheten i dessa värdepappersföretag.

Vid tillämpning av första stycket ska hänsyn tas till nationell rätt om separationsrätt som är tillämplig på innehav av kundmedel.

3. När de behöriga myndigheterna utför den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 g ska de ha tillgång till dagordningar, protokoll och andra dokument från ledningsorganets och kommittéernas möten samt resultaten från interna eller externa utvärderingar av ledningsorganets funktion.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att komplettera detta direktiv i syfte att säkerställa att värdepappersföretags styrformer, strategier, processer och mekanismer säkerställer en god riskhantering och risktäckning. Kommissionen ska i detta sammanhang ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna, särskilt uppkomsten av nya finansiella produkter, utvecklingen när det gäller redovisningsstandarder och utvecklingen mot en mer samstämmig tillsynspraxis.

Artikel 37

Löpande översyn av tillstånd att använda interna modeller

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter med jämna mellanrum och minst vart tredje år gör en översyn av värdepappersföretagets efterlevnad av kraven för att få tillstånd att använda de interna modeller som avses i artikel 22 i förordning (EU) 2019/2033. Behöriga myndigheter ska lägga särskild vikt vid ändringar av ett värdepappersföretags affärsverksamhet och tillämpningen av dessa interna modeller på nya produkter samt granska och utvärdera om värdepappersföretaget använder väl utvecklade och uppdaterade metoder och förfaranden i samband med dessa interna modeller. Om betydande brister i risktäckningen uppdagas i ett värdepappersföretags interna metoder måste de behöriga

myndigheterna säkerställa att dessa åtgärdas eller vidta åtgärder för att minska följderna av dem, till exempel genom att införa högre multiplikationsfaktorer eller kapitaltillägg.

2. Om det för interna marknadsriskmodeller förekommer upprepade överskridanden enligt vad som avses i artikel 366 i förordning (EU) nr 575/2013 vilka indikerar att de interna modellerna inte, eller inte längre, är tillräckligt exakta, ska de behöriga myndigheterna återkalla tillståndet att använda dessa interna modeller eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de interna modellerna förbättras snarast inom en bestämd tidsram.

3. Om ett värdepappersföretag som har fått tillstånd att använda interna modeller inte längre uppfyller kraven för användning av dessa interna modeller, ska de behöriga myndigheterna kräva att värdepappersföretaget antingen visar att följderna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga eller lägger fram en plan och en tidsfrist för efterlevnad av dessa krav. Behöriga myndigheter ska kräva förbättringar av den presenterade planen om det är osannolikt att den leder till full efterlevnad eller om tidsfristen är olämplig.

Om det är osannolikt att värdepappersföretaget kommer att efterleva kraven inom den angivna tidsfristen eller inte på ett tillfredsställande sätt har visat att följderna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna återkallar tillståndet att använda interna modeller eller begränsar det till områden där efterlevnad har uppnåtts eller kan uppnås inom en lämplig tidsfrist.

4. EBA ska analysera olika värdepappersföretags interna modeller och hur värdepappersföretag som använder interna modeller hanterar liknande risker eller exponeringar. EBA ska underrätta Esma om denna analys.

För att främja en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillsynspraxis ska EBA på grundval av den analysen och i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utarbeta riktlinjer med riktmärken för hur värdepappersföretag ska använda interna modeller och hur dessa interna modeller ska behandla liknande risker eller exponeringar.

Medlemsstaterna ska uppmanra behöriga myndigheter att beakta analysen och riktlinjerna med avseende på den översyn som avses i punkt 1.

Avsnitt 4

Tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter

Artikel 38

Tillsynsåtgärder

De behöriga myndigheterna ska kräva att värdepappersföretag i ett tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder för att ta itu med följande problem:

- a) ett värdepappersföretag uppfyller inte kraven i detta direktiv eller i förordning (EU) 2019/2033,
- b) de behöriga myndigheterna har bevis för att ett värdepappersföretag sannolikt kommer att överträda de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv eller bestämmelserna i förordning (EU) 2019/2033 inom de närmaste tolv månaderna.

Artikel 39

Tillsynsbefogenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har de tillsynsbefogenheter som är nödvändiga för att inom ramen för sitt uppdrag ingripa i värdepappersföretagens verksamhet på ett ändamålsenligt och proportionerligt sätt.
2. Vid tillämpning av artiklarna 36, 37.3 och 38 och av förordning (EU) 2019/2033 ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att

- a) kräva att värdepappersföretag har en kapitalbas som överstiger de krav som anges i artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033, enligt de villkor som fastställs i artikel 40 i detta direktiv, eller justerar den kapitalbas och de likvida tillgångar som krävs vid väsentliga förändringar i värdepappersföretagens verksamhet,
- b) kräva en förstärkning av de styrformer, processer, rutiner och strategier som genomförs i enlighet med artiklarna 24 och 26,
- c) kräva att värdepappersföretag inom ett år lägger fram en plan för att återställa efterlevnad av tillsynskraven i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033 och fastställer en tidsfrist för genomförandet av planen samt kräva förbättringar av planens omfattning och tidsfrist,
- d) kräva att värdepappersföretag i samband med kapitalbaskraven tillämpar en särskild avsättningspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt,
- e) begränsa värdepappersföretagets verksamhet, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för värdepappersföretagets finansiella sundhet,
- f) kräva reduktion av den inneboende risken i värdepappersföretagets verksamheter, produkter och system, inbegripet utkontrakterad verksamhet,
- g) kräva att värdepappersföretag begränsar den rörliga ersättningen till en procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas,
- h) kräva att värdepappersföretag använder nettovinster för att stärka kapitalbasen,
- i) begränsa eller förbjuda utdelningar eller räntebetalningar från ett värdepappersföretag till aktieägare, medlemmar eller innehavare av primärkapitaltillskott där begränsningen eller förbudet inte innebär ett fallissemang från värdepappersföretagets sida,
- j) kräva ytterligare eller mer frekvent rapportering än vad som anges i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033, inklusive rapporter om kapital- och likviditetspositioner,
- k) införa särskilda likviditetskrav i enlighet med artikel 42,
- l) kräva ytterligare redovisning,
- m) kräva att värdepappersföretag minskar de risker som säkerheten i deras nätverks- och informationssystem utsätts för i syfte att säkerställa konfidentialitet, integritet och tillgänglighet för sina processer, uppgifter och tillgångar.

3. Vid tillämpning av punkt 2 j får de behöriga myndigheterna kräva ytterligare eller mer frekvent rapportering för värdepappersföretag endast om de uppgifter som ska rapporteras inte är överlappande och något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Någon av de situationer som avses i artikel 38 a och b föreligger.
- b) Den behöriga myndigheten anser det vara nödvändigt att samla in de bevis som avses i artikel 38 b.
- c) De ytterligare uppgifterna krävs för den översyns- och utvärderingsprocess som avses i artikel 36.

Uppgifter ska anses vara överlappande om den behöriga myndigheten redan har samma eller i huvudsak samma uppgifter och den behöriga myndigheten kan ta fram eller få tillgång till uppgifterna på annat sätt än genom att ålägga värdepappersföretaget att rapportera den. En behörig myndighet får inte kräva ytterligare uppgifter om uppgifterna är tillgängliga för den behöriga myndigheten i ett annat format eller på en annan detaljnivå än de ytterligare uppgifter som ska rapporteras, förutsatt att skillnaden i format eller detaljnivå inte hindrar den från att ta fram i huvudsak samma uppgifter.

Artikel 40

Krav på ytterligare kapitalbas

1. Behöriga myndigheter ska ålägga det krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 39.2 a endast om de på grundval av de översyner som gjorts i enlighet med artiklarna 36 och 37 konstaterar någon av följande situationer för ett värdepappersföretag:

- a) Värdepappersföretaget är exponerat för risker eller riskelement eller innebär risker för andra som är väsentliga och som inte täcks av eller inte i tillräcklig omfattning täcks av det kapitalbaskrav, och i synnerhet K-faktorkraven, som anges i del tre eller fyra i förordning (EU) 2019/2033.

- b) Värdepappersföretaget uppfyller inte kraven i artiklarna 24 och 26 och det är osannolikt att andra tillsynsåtgärder ger tillräcklig förbättring av styrformer, processer, rutiner och strategier inom en lämplig tidsram.
- c) Justeringarna avseende den försiktiga värderingen av handelslaget är otillräckliga för att värdepappersföretaget under normala marknadsförhållanden ska kunna avyttra eller säkra sina positioner inom kort tid utan att drabbas av betydande förluster.
- d) Den översyn som genomförts i enlighet med artikel 37 visar att en bristande efterlevnad av kraven för tillämpningen av de tillåtna interna modellerna sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalnivåer.
- e) Värdepappersföretaget underlåter vid upprepade tillfällen att upprätta eller bibehålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas enligt artikel 41.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a i den här artikeln ska risker eller riskelement anses inte täckas av, eller inte i tillräcklig omfattning täckas av, de kapitalbaskrav som anges i delarna tre och fyra i förordning (EU) 2019/2033 endast där beloppen, slagen och fördelningen av det kapital som den behöriga myndigheten ansett tillräckligt efter den översyn av den bedömning som utförts av värdepappersföretaget i enlighet med artikel 24.1 i detta direktiv är större än det kapitalbaskrav för värdepappersföretaget som avses i del tre eller fyra i förordning (EU) 2019/2033.

Vid tillämpningen av första stycket får det kapital som anses vara tillräckligt innefatta risker eller riskelement som uttryckligen undantas från det kapitalbaskrav som anges i del tre eller fyra i förordning (EU) 2019/2033.

3. Behöriga myndigheter ska fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som krävs enligt artikel 39.2 a som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i den här artikeln och det kapitalbaskrav som anges i del tre eller fyra i förordning (EU) 2019/2033.

4. Behöriga myndigheter ska kräva att värdepappersföretag uppfyller det krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 39.2 a med en kapitalbas enligt följande villkor:

- a) Minst tre fjärdedelar av kravet på ytterligare kapitalbas ska uppfyllas med primärkapital.
- b) Minst tre fjärdedelar av primärkapitalet ska bestå av kärnprimärkapital.
- c) Denna kapitalbas ska inte användas för att uppfylla något av de kapitalbaskrav som anges i artikel 11.1 a, b och c i förordning (EU) 2019/2033.

5. Behöriga myndigheter ska skriftligen motivera sitt beslut att införa ett krav på ytterligare kapitalbas enligt artikel 39.2 a genom att klart och tydligt redogöra för den samlade bedömningen av de element som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln. I det fall som anges i punkt 1 d i den här artikeln ska detta innefatta en särskild motivering av varför den kapitalnivå som fastställts i enlighet med artikel 41.1 inte längre anses vara tillräcklig.

6. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera hur de risker och riskelement som avses i punkt 2 ska mätas, inbegripet risker eller riskelement som uttryckligen undantas från de kapitalbaskrav som anges i del tre eller fyra i förordning (EU) 2019/2033.

EBA ska säkerställa att förslaget till tekniska tillsynsstandarder inkluderar vägledande kvalitativa mått för de belopp av ytterligare kapitalbas som avses i artikel 39.2 a, med beaktande av de olika affärsmodeller och rättsliga former som värdepappersföretag kan ha, och att de är proportionella med hänsyn till

- a) värdepappersföretagens och de behöriga myndigheternas genomförandebörda,
- b) möjligheten att den högre nivå på kapitalbaskrav som är tillämplig när värdepappersföretagen inte använder interna modeller gör det motiverat att införa lägre kapitalbaskrav när risker och riskelement bedöms i enlighet med punkt 2.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Behöriga myndigheter får införa ett krav på ytterligare kapitalbas i enlighet med punkterna 1–6 för värdepappersföretag som uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 på grundval av en bedömning i det enskilda fallet och om den behöriga myndigheten anser det motiverat.

Artikel 41

Riktlinje för ytterligare kapitalbas

1. Behöriga myndigheter får, med beaktande av proportionalitetsprincipen och i proportion till storleken, systemviktigheten, arten, omfattningen och komplexiteten hos verksamheten i värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033, kräva att sådana värdepappersföretag har kapitalbasnivåer som på grundval av artikel 24 med tillräcklig marginal överstiger kraven i del tre i förordning (EU) 2019/2033 och i detta direktiv, inbegripet de krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 39.2 a, för att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelse av dessa krav eller hotar värdepappersföretagets förmåga att avveckla och lägga ned verksamheten på ett ordnat sätt.

2. Behöriga myndigheter ska, om så är lämpligt, se över den kapitalbasnivå som varje värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 har fastställt i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och i relevanta fall meddela det berörda värdepappersföretaget sina slutsatser, bland annat om de förväntar sig att den kapitalbasnivå som har fastställts i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska justeras. Ett sådant meddelande ska ange den sista dag då den behöriga myndigheten kräver att justeringen ska ha slutförts.

Artikel 42

Särskilda likviditetskrav

1. Behöriga myndigheter ska införa de särskilda likviditetskrav som avses i artikel 39.2 k i detta direktiv endast om de på grundval av de översynen som genomförts i enlighet med artiklarna 36 och 37 i detta direktiv konstaterar att ett värdepappersföretag som inte uppfyller de villkor för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag som anges i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 eller som uppfyller de villkor som anges i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 men inte är undantagna från likviditetskrav i enlighet med artikel 43.1 i förordning (EU) 2019/2033, befinner sig i någon av följande situationer:

a) Värdepappersföretaget är exponerat för likviditetsrisker eller element av likviditetsrisker som är väsentliga och som inte är täckta, eller som inte är täckta i tillräcklig utsträckning, av det likviditetskrav som anges i del fem i förordning (EU) 2019/2033.

b) Värdepappersföretaget uppfyller inte kraven i artiklarna 24 och 26 i detta direktiv och det är inte sannolikt att andra administrativa åtgärder ger tillräcklig förbättring av styrformer, processer, rutiner och strategier inom rimlig tid.

2. Vid tillämpning av punkt 1 a i denna artikel ska likviditetsrisker eller element av likviditetsrisker anses vara inte täckta, eller inte täckta i tillräcklig utsträckning, av det likviditetskrav som anges i del fem i förordning (EU) 2019/2033 endast om den likviditet som i fråga om belopp och slag har bedömts vara tillräckligt av den behöriga myndigheten efter översynen av värdepappersföretagets bedömning i enlighet med artikel 24.1 i detta direktiv är större än det likviditetskrav för värdepappersföretaget som anges i del fem i förordning (EU) 2019/2033.

3. Behöriga myndigheter ska fastställa nivån på den särskilda likviditet som krävs enligt artikel 39.2 k i detta direktiv som skillnaden mellan den likviditet som anses vara tillräcklig enligt punkt 2 i den här artikeln och det likviditetskrav som anges i del fem i förordning (EU) 2019/2033.

4. Behöriga myndigheter ska kräva att värdepappersföretag uppfyller de särskilda likviditetskrav som avses i artikel 39.2 k i detta direktiv med likvida tillgångar enligt artikel 43 i förordning (EU) 2019/2033.

5. Behöriga myndigheter ska skriftligen motivera sitt beslut att införa ett särskilt likviditetskrav som avses i artikel 39.2 k genom att klart och tydligt redogöra för den samlade bedömningen av de element som avses i punkterna 1–3 i den här artikeln.

6. EBA ska i samråd med Esmas utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att, på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till värdepappersföretagens storlek, struktur och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet, specificera hur den likviditetsrisk och element av likviditetsrisker som avses i punkt 2 ska mätas.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 43

Samarbete med resolutionsmyndigheter

Behöriga myndigheter ska underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om krav på ytterligare kapitalbas som införs enligt artikel 39.2 a i detta direktiv för ett värdepappersföretag som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2014/59/EU och om eventuella förväntningar på justeringar i enlighet med artikel 41.2 i detta direktiv med avseende på ett sådant värdepappersföretag.

Artikel 44

Krav på offentliggörande

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har befogenhet att

- a) kräva att värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 och värdepappersföretag som avses i artikel 46.2 i förordning (EU) 2019/2033 offentliggör den information som avses i artikel 46 i den förordningen mer än en gång per år och fastställer tidsfrister för detta offentliggörande,
- b) kräva att värdepappersföretag som inte uppfyller villkoren för att anses vara små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag i artikel 12.1 i förordning (EU) 2019/2033 och värdepappersföretag som avses i artikel 46.2 i förordning (EU) 2019/2033 använder specifika medier och platser, särskilt värdepappersföretagens webbplatser, för offentliggörande av annan information än årsredovisningen,
- c) kräva att moderföretag årligen offentliggör, i fullständig form eller i form av hänvisningar till likvärdig information, en beskrivning av sin rättsliga struktur samt styrnings- och organisationsstruktur för värdepappersföretagskoncernen i enlighet med artikel 26.1 i detta direktiv och artikel 10 i direktiv 2014/65/EU.

Artikel 45

Skyldighet att informera EBA

1. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om
 - a) sin översyns- och utvärderingsprocess enligt artikel 36,
 - b) den metod som används som grund för beslut enligt artiklarna 39, 40 och 41,
 - c) nivån på administrativa sanktioner som fastställs av medlemsstaterna och som avses i artikel 18.

EBA ska översända den information som avses i denna punkt till Esma.

2. EBA ska, i samråd med Esma, bedöma de behöriga myndigheternas information i syfte att utveckla enhetlighet i översyns- och utvärderingsprocessen. För att fullgöra sin bedömning får EBA, efter samråd med Esma, begära att de behöriga myndigheterna lämnar ytterligare information på proportionell basis och i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska på sin webbplats offentliggöra den samlade information som avses i punkt 1 första stycket c.

EBA ska rapportera till Europaparlamentet och rådet om graden av konvergens i medlemsstaternas tillämpning av detta kapitel. EBA ska vid behov genomföra inbördes utvärderingar i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska underrätta Esma om sådana inbördes utvärderingar.

EBA och Esma ska utfärda riktlinjer till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 respektive artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010, beroende på vad som är tillämpligt, i syfte att, på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till värdepappersföretagens storlek, struktur och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet, ytterligare specificera de gemensamma förfarandena och metoderna för den översyns- och utvärderingsprocess som avses i punkt 1 och för bedömningen av den riskhantering som avses i artikel 29 i detta direktiv.

KAPITEL 3

Tillsyn av värdepappersföretagskoncerner

avsnitt 1

gruppbase rad tillsyn av värdepappersföretagskoncerner och tillsyn för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet

Artikel 46

Fastställande av grupp tillsynsmyndigheten

1. Om en värdepappersföretagskoncern leds av ett modervärdepappersföretag inom unionen ska medlemsstaterna säkerställa att den gruppbase rad tillsynen eller tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet utövas av den behöriga myndigheten för detta modervärdepappersföretag inom unionen.
2. Om moderföretaget till ett värdepappersföretag är ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen ska medlemsstaterna säkerställa att den gruppbase rad tillsynen eller tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet utövas av den behöriga myndigheten för detta värdepappersföretag.
3. Om två eller flera värdepappersföretag som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater har samma värdepappersinriktade moderholdingföretag inom unionen eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen, ska medlemsstaterna säkerställa att den gruppbase rad tillsynen eller tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet utövas av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som är auktoriserat i den medlemsstat där det värdepappersinriktade holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat.
4. Om moderföretagen till två eller flera värdepappersföretag som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater omfattar mer än ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i olika medlemsstater och det finns ett värdepappersföretag i var och en av dessa medlemsstater, ska medlemsstaterna säkerställa att den gruppbase rad tillsynen eller tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet utövas av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.
5. Om två eller flera värdepappersföretag som är auktoriserade i unionen har samma värdepappersinriktade holdingföretag inom unionen eller samma blandade finansiella holdingföretag inom unionen som moderföretag och inget av dessa värdepappersföretag har auktoriserats i den medlemsstat där det värdepappersinriktade holdingföretaget inom unionen eller det blandade finansiella holdingföretaget inom unionen etablerades, ska medlemsstaterna säkerställa att den gruppbase rad tillsynen eller tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet utövas av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.
6. Behöriga myndigheter får i samförstånd bortse från de kriterier som avses i punkterna 3, 4 och 5 om tillämpning av dem skulle vara olämpligt för en effektiv gruppbase rad tillsyn eller tillsyn för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet, med beaktande av de berörda värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta medlemsstaterna, och i stället utse en annan behörig myndighet att utöva tillsyn på grupp nivå eller tillsyn för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna, innan de antar ett sådant beslut, ge det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom unionen eller det blandade finansiella moderholdingföretaget inom unionen eller det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, tillfälle att yttra sig om det planerade beslutet. De behöriga myndigheterna ska underrätta kommissionen och EBA om sådana beslut.

Artikel 47

Informationskrav i krissituationer

Om det uppstår en krissituation, inbegripet en sådan situation som beskrivs i artikel 18 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller en situation med negativ utveckling på marknaderna, som kan äventyra likviditeten på marknaderna och stabiliteten i det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där enheter i en värdepappersföretagskoncern har auktoriserats, ska den grupp tillsynsmyndighet som har fastställts enligt artikel 46 i detta direktiv, om inget annat föreskrivs i denna avdelning kapitel 1 avsnitt 2, snarast möjligt underrätta EBA, ESRB och alla berörda behöriga myndigheter och lämna all information som är avgörande för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 48

Tillsynskollegier

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den grupp tillsynsmyndighet som fastställts enligt artikel 46 i detta direktiv om så är lämpligt får inrätta tillsynskollegier för att underlätta utförandet av de uppgifter som avses i denna artikel samt säkerställa att samordning och samarbete vid behov sker med relevanta tillsynsmyndigheter i tredjeländer, särskilt när detta behövs vid tillämpning av artikel 23.1 första stycket c och 23.2 i förordning (EU) 2019/2033 i syfte att med tillsynsmyndigheterna för de kvalificerade centrala motparterna utbyta och uppdatera relevant information om den modell som används för beräkningen av kravet på marginalsäkerhet.

2. Tillsynskollegierna ska tillhandahålla ett regelverk för grupp tillsynsmyndigheten, EBA och övriga behöriga myndigheter för utförandet av följande uppgifter:

- a) De uppgifter som avses i artikel 47.
- b) Samordning av förfrågningar om uppgifter om detta är nödvändigt för att underlätta den grupp baserade tillsynen, i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) 2019/2033.
- c) Samordning av förfrågningar om uppgifter i fall då flera behöriga myndigheter för värdepappersföretag som ingår i samma koncern behöver begära information om den modell och de parametrar som används för beräkningen av kravet på marginalsäkerhet för de relevanta värdepappersföretagen, antingen från den behöriga myndigheten i en clearingmedlems hemmedlemsstat eller från den behöriga myndigheten för den kvalificerade centrala motparten.
- d) Utbyte av information mellan alla behöriga myndigheter och med EBA i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010 och med Esma i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- e) Ingående av en överenskommelse om frivillig delegering mellan behöriga myndigheter av uppgifter och ansvarsområden, där så är lämpligt.
- f) Effektivisering av tillsynen genom undvikande av onödiga överlappande tillsynskrav.

3. Om så är lämpligt får tillsynskollegier även inrättas om dotterföretag i en värdepappersföretagskoncern som leds av ett värdepappersföretag inom unionen, ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen är belägna i ett tredjeländ.

4. EBA ska delta i tillsynskollegiernas sammanträden i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. Följande myndigheter ska vara medlemmar i tillsynskollegiet:

- a) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretag i en värdepappersföretagskoncern som leds av ett värdepappersföretag inom unionen, ett värdepappersinriktat moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen.
- b) I lämpliga fall, tredjeländers tillsynsmyndigheter, förutsatt att det finns krav på konfidentialitet som samtliga behöriga myndigheter anser vara likvärdiga med kraven i kapitel I avsnitt 2 i denna avdelning.

6. Den grupp tillsynsmyndighet som fastställts enligt artikel 46 ska vara ordförande vid tillsynskollegiets sammanträden och anta beslut. Grupp tillsynsmyndigheten ska hålla alla medlemmar av tillsynskollegiet fullt informerade i förväg om att sådana sammanträden anordnas, om de huvudfrågor som ska diskuteras och om den verksamhet som ska tas upp. Grupp tillsynsmyndigheten ska även i god tid ge alla ledamöter av tillsynskollegiet fullständig information om de beslut som antagits vid dessa sammanträden eller om de åtgärder som vidtagits.

När grupp tillsynsmyndigheten antar beslut ska den ta hänsyn till relevansen hos den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas av de myndigheter som avses i punkt 5.

Tillsynskollegiernas inrättande och funktion ska formaliseras genom skriftliga arrangemang.

7. Vid oenighet om ett beslut som antagits av grupp tillsynsmyndigheten om tillsynskollegiernas funktion kan vilken som helst av de berörda behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till EBA och begära EBA:s bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA får också i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1093/2010 på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna vid oenighet om tillsynskollegeriernas funktion enligt den här artikeln.

8. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att närmare fastställa villkoren för tillsynskollegeriernas fullgörande av de uppgifter som avses i punkt 1.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 49

Samarbetskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den grupp tillsynsmyndighet och de behöriga myndigheter som avses i artikel 48.5 förser varandra med alla relevanta upplysningar som krävs, däribland följande:

- a) Angivande av värdepappersföretagskoncernens rättsliga struktur och styrningsstruktur, inbegripet organisationsstruktur, som ska omfatta alla reglerade enheter, oreglerade enheter, oreglerade dotterföretag och moderföretagen samt identifiering av de behöriga myndigheterna för de reglerade enheterna i värdepappersföretagskoncernen.
- b) Förfaranden för att inhämta upplysningar från de värdepappersföretag som ingår i en värdepappersföretagskoncern samt för kontroll av dessa upplysningar.
- c) Negativ utveckling i värdepappersföretag eller andra enheter i en värdepappersföretagskoncern som kan få allvarliga följder för värdepappersföretagen.
- d) Varje betydande sanktion och extraordinär åtgärd som de behöriga myndigheterna genomför i enlighet med de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv.
- e) Införandet av ett särskilt kapitalbaskrav enligt artikel 39 i detta direktiv.

2. Om relevanta upplysningar inte har lämnats enligt punkt 1 utan onödigt dröjsmål eller om en begäran om samarbete, särskilt när det gäller utbyte av relevant information, har avslagits eller inte har lett till åtgärder inom rimlig tid, får behöriga myndigheter och grupp tillsynsmyndigheten hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA får i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1093/2010 och på eget initiativ bistå behöriga myndigheter i utvecklingen av en enhetlig samarbetspraxis.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, innan de fattar ett beslut som kan ha betydelse för andra behöriga myndigheters tillsynsuppgifter, samråder med varandra om följande frågor:

- a) Sådana förändringar av ägar-, organisations- eller ledningsstrukturen i värdepappersföretag i värdepappersföretagskoncernen som kräver de behöriga myndigheternas godkännande eller tillstånd.
- b) Betydande sanktioner som behöriga myndigheter har ålagt värdepappersföretag eller varje annan extraordinär åtgärd som dessa myndigheter har vidtagit.
- c) Särskilda kapitalbaskrav som har införts i enlighet med artikel 39.

4. Samråd ska ske med grupp tillsynsmyndigheten om behöriga myndigheter har för avsikt att besluta om sådana betydande sanktioner eller andra extraordinära åtgärder som avses i punkt 3 b.

5. Genom undantag från punkt 3 behöver en behörig myndighet inte samråda med andra behöriga myndigheter i brådskande fall eller om ett sådant samråd kan äventyra dess besluts ändamålsenlighet; i sådana fall ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål underrätta övriga berörda behöriga myndigheter om beslutet att inte samråda med dem.

Artikel 50

Kontroll av uppgifter rörande enheter i andra medlemsstater

1. Om en behörig myndighet i en medlemsstat behöver kontrollera uppgifter om värdepappersföretag, värdepappersinriktade holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, finansiella institut, anknutna företag, holdingföretag med blandad verksamhet eller dotterföretag som är belägna i en annan medlemsstat, inbegripet dotterföretag som är försäkringsföretag, och framställer en begäran i detta syfte, ska medlemsstaterna säkerställa att de relevanta behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten utför denna kontroll i enlighet med punkt 2.

2. Behöriga myndigheter som har mottagit en begäran enligt punkt 1 ska göra något av följande:

- a) Utföra kontrollen själva inom ramen för sina befogenheter.
- b) Tillåta att de behöriga myndigheter som begärt kontrollen utför den.
- c) Begära att en revisor eller expert utför kontrollen på ett opartiskt sätt och omedelbart rapporterar resultaten.

Vid tillämpning av punkterna a och c ska de behöriga myndigheter som framställde begäran tillåtas delta i kontrollen.

Avsnitt 2

Värdepappersinriktade holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet

Artikel 51

Inkludering av holdingföretag i tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet

Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersinriktade holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inkluderas i tillsynen för kontroll av uppfyllandet av villkoren i gruppkapitaltestet.

Artikel 52

Ledningens kvalifikationer

Medlemsstaterna ska kräva att medlemmarna i ledningsorganet i ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag har tillräckligt god vandel och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att effektivt kunna fullgöra sina plikter, med beaktande av det värdepappersinriktade holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets särskilda roll.

Artikel 53

Holdingföretag med blandad verksamhet

1. Om moderföretaget till ett värdepappersföretag är ett holdingföretag med blandad verksamhet ska medlemsstaterna föreskriva att de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över värdepappersföretaget får

- a) kräva att holdingföretaget med blandad verksamhet ska förse dem med all information som kan vara av betydelse för tillsynen av värdepappersföretaget,
- b) utöva tillsyn över transaktioner mellan värdepappersföretaget och holdingföretaget med blandad verksamhet och det senares dotterföretag samt kräva att värdepappersföretaget ska ha adekvata processer för riskhantering och rutiner för intern kontroll, inbegripet sunda rapporterings- och redovisningsförfaranden, för att identifiera, mäta, övervaka och kontrollera dessa transaktioner.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att deras behöriga myndigheter, antingen själva eller genom externa inspektörer, får företa inspektioner på plats för att kontrollera de uppgifter som lämnats av holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag.

Artikel 54

Sanktioner

I enlighet med kapitel 2 avsnitt 3 i den här avdelningen ska medlemsstaterna säkerställa att administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som syftar till att stoppa eller begränsa överträdelse av bestämmelser i lagar eller andra författningar som införlivar detta direktiv eller åtgärda orsakerna till sådana överträdelse kan vidtas mot värdepappersinriktade holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet eller mot deras ledning.

Artikel 55

Bedömning av tredjeländers tillsyn och andra tillsynsmetoder

1. Om två eller flera värdepappersföretag vars gemensamma moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland inte är föremål för en effektiv tillsyn på gruppnivå ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten bedömer huruvida värdepappersföretagen är föremål för tillsyn av tillsynsmyndigheten i tredjelandet som är likvärdig med den tillsyn som anges i detta direktiv och i del ett i förordning (EU) 2019/2033.

2. Om den bedömning som avses i punkt 1 i denna artikel visar att det inte finns någon likvärdig tillsyn ska medlemsstaterna tillåta lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i förordning (EU) 2019/2033. Efter samråd med övriga involverade behöriga myndigheter ska beslut om dessa tillsynsmetoder fattas av den behöriga myndighet som skulle ha varit grupp-tillsynsmyndighet om moderföretaget varit etablerat i unionen. Varje åtgärd som vidtas enligt denna punkt ska meddelas övriga involverade behöriga myndigheter, EBA och kommissionen.

3. Den behöriga myndighet som skulle ha varit grupp-tillsynsmyndighet om moderföretaget varit etablerat i unionen får särskilt kräva etablering av ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i unionen samt tillämpa artikel 7 eller 8 i förordning (EU) 2019/2033 på detta värdepappersinriktade holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag.

Artikel 56

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeland

Kommissionen får på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ lägga fram rekommendationer till rådet om att inleda förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om möjligheterna att utöva tillsyn för kontroll av att följande värdepappersföretag uppfyller villkoren i grupp-kapitaltestet:

- Värdepappersföretag vars moderföretag har huvudkontor i ett tredjeland.
- Värdepappersföretag belägna i tredjeland vars moderföretag har huvudkontor inom unionen.

AVDELNING V

OFFENTLIGGÖRANDE AV DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNA

Artikel 57

Krav på offentliggörande

- Behöriga myndigheter ska offentliggöra alla följande upplysningar:
 - Texterna till de lagar och andra författningar samt den allmänna vägledning som antas i deras medlemsstater enligt detta direktiv.
 - Hur de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 har utnyttjats.

- c) De allmänna kriterier och metoder som de använder för den översyn och utvärdering som avses i artikel 36 i detta direktiv.
- d) Aggregerade statistiska data om centrala aspekter av genomförandet av detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 i deras medlemsstat, inbegripet hur många och vilken typ av tillsynsåtgärder som har vidtagits i enlighet med artikel 39.2 a i detta direktiv och hur många och vilken typ av administrativa sanktioner som har vidtagits i enlighet med artikel 18 i detta direktiv.

2. De upplysningar som offentliggörs i enlighet med punkt 1 ska vara tillräckligt omfattande och exakta för att göra det möjligt att på ett meningsfullt sätt jämföra hur de behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna tillämpar punkt 1 b, c och d.

3. Upplysningarna ska offentliggöras i ett gemensamt format och uppdateras regelbundet. De ska vara tillgängliga på en och samma webbplats.

4. EBA ska i samråd med Esma utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder i syfte att fastställa format, struktur, innehållsförteckningar och årligt datum för offentliggörande för upplysningarna i punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. EBA ska överlämna det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 4 till kommissionen senast den 26 juni 2021.

AVDELNING VI

DELEGERADE AKTER

Artikel 58

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 29.4 och 36.4 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 25 december 2019.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 29.4 och 36.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 29.4 och 36.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

AVDELNING VII

ÄNDRINGAR AV ANDRA DIREKTIV

Artikel 59

Ändring av direktiv 2002/87/EG

Artikel 2.7 i direktiv 2002/87/EG ska ersättas med följande:

"7. *särregler*: unionsrättsakter som rör tillsynen över reglerade enheter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 575/2013 (*) och (EU) 2019/2033 (**) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG, 2013/36/EU (***) , 2014/65/EU (****) och (EU) 2019/2034 (*****).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EGT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(*****) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU och 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

Artikel 60

Ändring av direktiv 2009/65/EG

I artikel 7.1 a i direktiv 2009/65/EG ska led iii ersättas med följande:

"iii) Oberoende av beloppen för dessa krav får förvaltningsbolagets kapitalbas aldrig understiga det belopp som föreskrivs i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1)."

Artikel 61

Ändring av direktiv 2011/61/EU

Artikel 9.5 i direktiv 2011/61/EU ska ersättas med följande:

"5. Oberoende av punkt 3 får en AIF-förvaltarens kapitalbas aldrig vara lägre än det belopp som krävs enligt artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1)."

Artikel 62

Ändringar av direktiv 2013/36/EU

Direktiv 2013/36/EU ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

"Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG".

2. Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler för följande:

- a) Behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut.
 - b) Tillsynsbefogenheter och verktyg för de behöriga myndigheternas tillsyn över kreditinstitut.
 - c) De behöriga myndigheternas tillsyn över kreditinstitut på ett sätt som överensstämmer med bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013.
 - d) Offentliggörandekrav för behöriga myndigheter inom området reglering och tillsyn av kreditinstitut."
3. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkterna 2 och 3 ska utgå.
 - b) Punkt 5.1 ska utgå.
 - c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. De enheter som avses i punkt 5.3–5.24 i denna artikel ska behandlas som finansiella institut vid tillämpning av artikel 34 och avdelning VII kapitel 3."
 4. I artikel 3.1 ska led 4 utgå.
 5. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

Samordning inom medlemsstater

Medlemsstater som har fler än en behörig myndighet med befogenhet att utöva tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut ska vidta nödvändiga åtgärder för att en samordning ska etableras mellan dessa myndigheter."

6. Följande artikel ska införas:

"Artikel 8a

Särskilda krav för auktorisation av kreditinstitut som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013

1. Medlemsstaterna ska kräva att de företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 som redan har fått auktorisation enligt avdelning II i direktiv 2014/65/EU ska ansöka om auktorisation i enlighet med artikel 8 senast den dag då någon av följande händelser äger rum:

- a) Genomsnittet av de samlade månatliga tillgångarna, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR.
- b) Genomsnittet av de samlade månatliga tillgångarna, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, understiger 30 miljarder EUR, och företaget ingår i en grupp där det samlade värdet av de konsoliderade tillgångarna i alla företag i gruppen som bedriver någon av de verksamheter som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR, och varje enskilt sådant företags samlade tillgångar understiger 30 miljarder EUR, i båda fallen beräknat som ett genomsnitt över en sammanhängande tolv månadersperiod.

2. De företag som avses i punkt 1 i den här artikeln får fortsätta att bedriva verksamhet enligt artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 tills de erhåller den auktorisation som avses i punkt 1 i den här artikeln.

3. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska de företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 som den 24 december 2019 bedriver verksamhet som värdepappersföretag med auktorisation enligt direktiv 2014/65/EU ansöka om auktorisation i enlighet med artikel 8 i det här direktivet senast den 27 december 2020.

4. Om den behöriga myndigheten, efter att ha fått information i enlighet med artikel 95a i direktiv 2014/65/EU, fastställer att ett företag ska auktoriseras som kreditinstitut i enlighet med artikel 8 i det här direktivet, ska den underrätta företaget och den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 4.1.26 i direktiv 2014/65/EU samt, från och med tidpunkten för denna underrättelse, överta auktorisationsförfarandet.

5. Vid förnyad auktorisation ska den behöriga myndighet som beviljar auktorisationen säkerställa att processen är så effektiv som möjligt och att hänsyn tas till information från befintliga auktorisationer.

6. EBA ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera

a) de uppgifter som företaget ska tillhandahålla de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation, inbegripet verksamhetsplanen enligt artikel 10,

b) metoden för beräkning av de tröskelvärden som avses i punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket a och b i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 26 december 2020.”

7. I artikel 18 ska följande led införas:

”aa) utnyttjar sin auktorisation enbart för att bedriva den verksamhet som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och under en sammanhängande femårsperiod har haft genomsnittliga samlade tillgångar som understigit de tröskelvärden som anges i den artikeln.”

8. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. EBA ska på sin webbplats offentliggöra och minst årligen uppdatera en förteckning med namnen på alla kreditinstitut som har beviljats auktorisation.”

b) Följande punkt ska införas:

”3a. Den förteckning som avses i punkt 2 i den här artikeln ska innehålla namnen på de företag som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och ska identifiera dessa kreditinstitut som sådana. Förteckningen ska också ange eventuella ändringar i förhållande till den föregående versionen av förteckningen.”

9. Artikel 21b.5 ska ersättas med följande:

”5. Vid tillämpning av denna artikel ska följande gälla:

a) Det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeland ska anses vara summan av

i) det totala värdet av tillgångarna hos varje institut i unionen för gruppen från tredjeland enligt dess konsoliderade balansräkning eller deras individuella balansräkningar om institutets balansräkning inte är konsoliderad, och

ii) det totala värdet av tillgångarna hos varje filial för gruppen från tredjeland som är auktoriserad i unionen i enlighet med detta direktiv, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 (*) eller direktiv 2014/65/EU.

b) Termen *institut* ska också innefatta värdepappersföretag.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).”

10. Avdelning IV ska utgå.

11. I artikel 51.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna i en värmedlemsstat kan göra en framställan till den samordnande tillsynsmyndigheten när artikel 112.1 är tillämplig eller till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om att en filial till ett kreditinstitut ska betraktas som betydande.”

12. Artikel 53.2 ska ersättas med följande:

"2. Vad som sägs i punkt 1 ska inte hindra behöriga myndigheter från att utbyta uppgifter med varandra eller förmedla uppgifter till ESRB, EBA eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*) i enlighet med detta direktiv, förordning (EU) nr 575/2013, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (**), artikel 15 i förordning (EU) nr 1092/2010, artiklarna 31, 35 och 36 i förordning (EU) nr 1093/2010 och artiklarna 31 och 36 i förordning (EU) nr 1095/2010, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (***) och andra direktiv som gäller för kreditinstitut. Den informationen ska omfattas av punkt 1.

- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU och 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

13. I artikel 66.1 ska följande led införas:

"aa) Bedrivande av minst en av de verksamheter som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och uppnående av det tröskelvärde som avses i den artikeln utan att vara auktoriserad som kreditinstitut."

14. I artikel 76.5 ska sjätte stycket utgå.

15. Artikel 86.11 ska ersättas med följande:

"11. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten har likviditetsåterställningsplaner med tillbörliga strategier och lämpliga genomförandeåtgärder som kan sättas in vid eventuella likviditetsbortfall, även för filialer som är etablerade i en annan medlemsstat. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att dessa planer testas av instituten åtminstone en gång om året, uppdateras på grundval av resultatet av de alternativa scenarier som avses i punkt 8 och rapporteras till och godkänns av personer i ledande befattning så att motsvarande justeringar kan göras av interna riktlinjer och processer. Institutet ska vidta de nödvändiga operativa åtgärderna på förhand för att säkerställa att likviditetsåterställningsplanerna kan genomföras omedelbart. Sådana operativa steg ska inbegripa innehav av säkerheter som är omedelbart tillgängliga för centralbanksfinansiering. I detta ingår att vid behov hålla säkerheter i en annan medlemsstats valuta eller valutan i ett tredjeland som institutet har exponering mot och, när det är operativt nödvändigt, inom en värdmedlemsstats territorium eller ett tredjeland territorium vars valuta institutet har exponering mot."

16. Artikel 110.2 ska utgå.

17. Artikel 111 ska ersättas med följande:

"Artikel 111

Utnämning av samordnande tillsynsmyndighet

1. Om ett moderföretag är ett moderkreditinstitut i en medlemsstat eller ett moderkreditinstitut inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det moderkreditinstitutet i medlemsstaten eller det moderkreditinstitutet inom EU på individuell nivå.

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det modervärdepappersföretaget i medlemsstaten eller det modervärdepappersföretaget inom EU på individuell nivå.

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och minst ett av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för kreditinstitutet eller, om det rör sig om flera kreditinstitut, det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen.

2. Om moderföretaget till ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över kreditinstitutet eller värdepappersföretaget på individuell nivå.

3. Om två eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade i unionen har samma finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma finansiella moderholdingföretag inom EU eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av

- a) den behöriga myndigheten för kreditinstitutet, om det bara finns ett kreditinstitut i gruppen,
- b) den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen, om det finns flera kreditinstitut i samma grupp, eller
- c) den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen.

4. Om konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i förordning (EU) nr 575/2013 ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen eller, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen, av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.

5. Genom undantag från punkt 1 tredje stycket, från punkt 3 b och från punkt 4 ska, i sådana fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett kreditinstitut i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som på individuell nivå utövar tillsyn över ett eller flera kreditinstitut i gruppen om summan av de totala balansomslutningarna för dessa kreditinstitut under tillsyn är högre än den för de kreditinstitut som står under tillsyn på individuell nivå av någon annan behörig myndighet.

Genom undantag från punkt 3 c ska, i fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett värdepappersföretag i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som utövar tillsyn på individuell nivå över ett eller flera värdepappersföretag i gruppen med sammantaget den största totala balansomslutningen.

6. I särskilda fall får de behöriga myndigheterna efter gemensam överenskommelse göra undantag från de kriterier som avses i punkterna 1, 3 och 4 och utse en annan behörig myndighet att utöva tillsyn på gruppnivå om tillämpningen av de kriterier som avses i dessa punkter vore olämplig, med hänsyn tagen till de berörda kreditinstitutet eller värdepappersföretagen och den relativa betydelsen av deras verksamhet i de berörda medlemsstaterna, eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå av samma behöriga myndighet. I sådana fall ska moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU, det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU eller kreditinstitutet eller värdepappersföretaget med den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ha rätt att höras innan de behöriga myndigheterna fattar sitt beslut.

7. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och EBA om alla överenskommelser inom ramen för punkt 6."

18. I artikel 114.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Om det uppstår en krissituation, inklusive en sådan situation som beskrivs i artikel 18 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller en situation med en negativ utveckling på marknaderna, som kan äventyra likviditeten på marknaderna och stabiliteten i det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där enheter ur en grupp har auktoriserats eller där betydande filialer enligt artikel 51 har inrättats, ska den samordnande tillsynsmyndigheten om inget annat föreskrivs i avdelning VII kapitel 1 avsnitt 2 och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034, snarast möjligt underrätta EBA och de myndigheter som avses i artiklarna 58.4 och 59 och lämna all information som är avgörande för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Dessa skyldigheter ska gälla för alla behöriga myndigheter."

19. Artikel 116 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. De behöriga myndigheter som deltar i tillsynskollegierna och EBA ska ha ett nära samarbete. Kraven på konfidentialitet enligt avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034 får inte förhindra att de behöriga myndigheterna utbyter konfidentiell information inom tillsynskollegier. Tillsynskollegiers inrättande och funktion ska inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt det här direktivet och förordning (EU) nr 575/2013."

b) I punkt 6 ska första stycket ersättas med följande:

"6. De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretagen till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU och de behöriga myndigheterna i en värdmedlemsstat där betydande filialer enligt artikel 51 har inrättats, ECBS-centralbanker i tillämpliga fall och tredjeländers tillsynsmyndigheter när det är motiverat och om det finns krav på konfidentialitet som enligt samtliga behöriga myndigheter ska anses vara likvärdiga med kraven i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034 kan delta i tillsynskollegier."

c) I punkt 9 ska första stycket ersättas med följande:

"9. Med förbehåll för de krav på konfidentialitet som avses i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034, ska den samordnande tillsynsmyndigheten informera EBA om verksamheten i tillsynskollegiet, inbegripet i krisituationer, och vidarebefordra all information som är särskilt relevant för att uppnå samstämmighet i tillsynen till EBA."

20. Artikel 125.2 ska ersättas med följande:

"2. Den information som erhålls inom ramen för gruppbaserad tillsyn och särskilt allt sådant informationsutbyte mellan behöriga myndigheter som föreskrivs i detta direktiv ska omfattas av krav avseende tystnadsplikt som är minst likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1 i detta direktiv för kreditinstitut eller artikel 15 i direktiv (EU) 2019/2034."

21. I artikel 128 ska femte stycket utgå.

22. Artikel 129.2, 129.3 och 129.4 ska utgå.

23. Artikel 130.2, 130.3 och 130.4 ska utgå.

24. I artikel 143.1 ska led d ersättas med följande:

"d) Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i det här direktivet och, i tillämpliga fall, avdelning IV kapitel 1 avsnitt 2 i direktiv (EU) 2019/2034, aggregerade statistiska data om centrala aspekter av genomförandet av tillsynsregelverket i varje medlemsstat, begreppet hur många och vilken typ av tillsynsätgärder som har vidtagits enligt artikel 102.1 a i det här direktivet och hur många och vilken typ av administrativa sanktioner som har ålagts i enlighet med artikel 65 i det här direktivet."

Artikel 63

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.1.3 ska ersättas med följande:

"3. *värdepappersföretag*: värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*) som omfattas av det krav på startkapital som föreskrivs i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (**).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

2. I artikel 45 ska följande punkt läggas till:

"3. I enlighet med artikel 65.4 i förordning (EU) 2019/2033 ska hänvisningar till artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 i detta direktiv vad gäller kapitalbaskrav på individuell nivå för de värdepappersföretag som avses i artikel 2.1.3 i detta direktiv och som inte är sådana värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033 läsas i enlighet med följande:

- a) Hänvisningar till artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller kravet vad gäller total kapitalrelation i detta direktiv ska avse artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033.
- b) Hänvisningar till artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller det totala riskvägda exponeringsbeloppet i detta direktiv ska avse det tillämpliga kravet i artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033 multiplicerat med 12,5.

I enlighet med artikel 65 i direktiv (EU) 2019/2033 ska hänvisningarna i det här direktivet till artikel 104a i direktiv 2013/36/EU vad gäller krav på ytterligare kapitalbas för värdepappersföretag som avses i artikel 2.1.3 i det här direktivet och som inte är värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033 läsas som hänvisningar till artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2033."

Artikel 64

Ändringar av direktiv 2014/65/EU

Direktiv 2014/65/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 8 ska led c ersättas med följande:

"c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen har beviljats, t.ex. att villkoren i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 (*) ska vara uppfyllda,

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1)."

2. Artikel 15 ska ersättas med följande:

"Artikel 15

Startkapital

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna inte beviljar auktorisation om värdepappersföretaget med beaktande av den ifrågakarande investeringstjänstens eller investeringsverksamhetens art inte har ett tillräckligt startkapital i enlighet med kraven i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

3. Artikel 41 ska ersättas med följande:

"Artikel 41

Beviljande av auktorisation

1. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där företaget i tredjeländ har etablerat eller avser att etablera sin filial ska bevilja auktorisation endast om den behöriga myndigheten har förvässat sig om att

- a) villkoren enligt artikel 39 är uppfyllda, och
- b) filialen till företaget i tredjeländ kommer att kunna följa de bestämmelser som avses i punkterna 2 och 3.

Den behöriga myndigheten ska informera företaget i tredjeland inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats in om huruvida auktorisation har beviljats eller inte.

2. Den filial till företaget i tredjeland som auktoriserats i enlighet med punkt 1 ska fullgöra de skyldigheter som fastställs i artiklarna 16–20, 23, 24, 25 och 27, 28.1 och 30, 31 och 32 i detta direktiv och i artiklarna 3–26 i förordning (EU) nr 600/2014 och i de bestämmelser som antagits i enlighet med dessa artiklar och ska stå under tillsyn av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där auktorisationen beviljades.

Medlemsstaterna ska inte ställa några ytterligare krav på organisation och drift av filialen vad beträffar de aspekter som omfattas av detta direktiv och ska inte ge någon filial till ett företag i tredjeland en mer gynnsam behandling än unionsföretag.

Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter årligen meddelar Esma den förteckning över filialer till företag i tredjeland som är verksamma inom deras territorium.

Esma ska årligen offentliggöra en förteckning över de filialer i tredjeland som är verksamma i unionen, inbegripet namnet på det företag i tredjeland som filialen tillhör.

3. Filialen till det företag i tredjeland som har auktoriserats i enlighet med punkt 1 ska årligen rapportera följande information till den behöriga myndighet som avses i punkt 2:

- a) Omfattningen av filialens tjänster och verksamhet i den medlemsstaten.
- b) För företag i tredjeland som utför den verksamhet som anges i avsnitt A punkt 3 i bilaga I, deras minimala, genomsnittliga och maximala exponering för motparter i EU varje månad.
- c) För företag i tredjeland som tillhandahåller en av eller båda de tjänster som anges i avsnitt A punkt 6 i bilaga I, det totala värdet av finansiella instrument som härrör från motparter i EU som har garanterats eller placerats på grundval av ett fast åtagande under de föregående 12 månaderna.
- d) Omsättningen och det sammanlagda värdet av de tillgångar som är knutna till de tjänster och den verksamhet som avses i led a.
- e) En detaljerad beskrivning av de investerarskyddsarrangemang som är tillgängliga för filialens kunder, inbegripet dessa kunders rättigheter till följd av det system för ersättning till investerare som avses i artikel 39.2 f.
- f) Den riskhanteringsstrategi och de arrangemang som filialen tillämpar för de tjänster och den verksamhet som avses i led a.
- g) Styrningsformerna, inbegripet personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet.
- h) Alla övriga uppgifter som den behöriga myndigheten anser vara nödvändiga för att den ska kunna övervaka filialens verksamhet på ett heltäckande sätt.

4. De behöriga myndigheterna ska på begäran lämna följande information till Esma:

- a) Alla auktorisationer för filialer som auktoriserats i enlighet med punkt 1 och eventuella senare ändringar av sådana auktorisationer.
- b) Omfattningen av de tjänster och den verksamhet som utförs av en auktoriserad filial i medlemsstaten.
- c) Omsättningen och de totala tillgångarna som är knutna till de tjänster och den verksamhet som avses i led b.
- d) Namnet på den koncern från tredjeland som en auktoriserad filial hör till.

5. De behöriga myndigheter som avses i punkt 2 i denna artikel, de behöriga myndigheterna för enheter som ingår i samma koncern som filialer till tredjelandsföretag som auktoriserats i enlighet med punkt 1 tillhör, samt Esma och EBA ska nära samarbeta med varandra för att säkerställa att alla koncernens verksamheter inom unionen står under omfattande, konsekvent och effektiv tillsyn i enlighet med detta direktiv, förordning (EU) nr 575/2013, förordning (EU) nr 600/2014, förordning (EU) 2019/2033, direktiv 2013/36/EU och direktiv (EU) 2019/2034.

6. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa i vilket format den information som avses i punkterna 3 och 4 ska rapporteras.

Esma ska lämna in detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 26 september 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

4. Artikel 42 ska ersättas med följande:

"Artikel 42

Tillhandahållande av tjänster uteslutande på kundens eget initiativ

1. Om ett tredjelandsföretag tillhandahåller en investeringstjänst eller utför investeringsverksamhet uteslutande på initiativ av en icke-professionell kund eller en professionell kund i den mening som avses i avsnitt II i bilaga II som är etablerad i eller befinner sig i unionen, ska medlemsstaterna säkerställa att auktorisationskravet i artikel 39 inte tillämpas på företaget i tredjelands tillhandahållande av tjänsten eller utförande av verksamheten för den personen, inbegripet en relation som har specifikt samband med tillhandahållandet av tjänsten eller utförandet av verksamheten.

Utän att det påverkar koncerninterna relationer ska det inte betraktas som tjänster som tillhandahålls uteslutande på kundens initiativ om ett företag i tredjeland, inbegripet genom en enhet som agerar för dess räkning eller har nära förbindelser med ett sådant företag i tredjeland eller alla personer som agerar åt en sådan enhet, söker upp kunder eller potentiella kunder i unionen.

2. Ett initiativ från en kund enligt punkt 1 ska inte ge företaget i tredjeland rätt att marknadsföra nya kategorier av investeringsprodukter eller investeringstjänster gentemot denna kund på annat sätt än genom filialen, när en filial krävs i enlighet med nationell rätt."

5. Artikel 49.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader antar regler för *tick size* för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument och i alla andra finansiella instrument för vilka tekniska standarder för tillsyn utarbetas i enlighet med punkt 4. Tillämpningen av *tick size* ska inte hindra reglerade marknader från ordermatchning av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden."

6. I artikel 81.3 ska led a ersättas med följande:

"a) För att kontrollera att villkoren för att värdepappersföretag ska få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta övervakning av sådan verksamhet, förfaranden för administration och redovisning samt mekanismer för internkontroll."

7. Följande artikel ska införas:

"Artikel 95a

Övergångsbestämmelse för auktorisation av kreditinstitut som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013

Behöriga myndigheter ska underrätta den behöriga myndighet som avses i artikel 8 i direktiv 2013/36/EU om de beräknade samlade tillgångarna i ett företag som har ansökt om auktorisation enligt avdelning II i detta direktiv före den 25 december 2019 för att bedriva verksamhet enligt avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR samt underrätta den sökande om detta."

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 65

Hänvisningar till direktiv 2013/36/EU i andra unionsrättsakter

Med avseende på tillsyn över och resolution av värdepappersföretag ska hänvisningar till direktiv 2013/36/EU i andra unionsakter läsas som hänvisningar till det här direktivet.

Artikel 66

Översyn

Senast den 26 juni 2024 ska kommissionen, i nära samarbete med EBA och Esma, överlämna en rapport, vid behov åtföljt av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet om följande:

- a) Bestämmelserna om ersättning i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033 samt i direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU, i syfte att uppnå lika villkor för alla värdepappersföretag som är verksamma i unionen, inbegripet tillämpningen av dessa bestämmelser.
- b) Lämpligheten i rapporterings- och offentliggörandekraven i detta direktiv och i förordning (EU) 2019/2033, med beaktande av proportionalitetsprincipen.
- c) En bedömning, som ska ta hänsyn till den EBA-rapport som avses i artikel 35 och taxonomin för hållbar finansiering, om huruvida
 - i) ESG-risker behöver beaktas för ett värdepappersföretags interna styrning,
 - ii) ESG-risker behöver beaktas för ett värdepappersföretags ersättningspolicy,
 - iii) ESG-risker behöver beaktas för ett värdepappersföretags behandling av risker,
 - iv) ESG-risker behöver ingå i översyns- och utvärderingsprocessen.
- d) Ändamålsenligheten vad gäller de arrangemang för informationsutbyte som fastställs i detta direktiv.
- e) Unionens och medlemsstaternas samarbete med tredjeländer vid tillämpning av detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033.
- f) Genomförandet av detta direktiv och förordning (EU) 2019/2033 för värdepappersföretag på grundval av deras rättsliga struktur eller ägandemodell.
- g) Möjligheten att värdepappersföretag innebär en risk för störningar av det finansiella systemet med allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och den reala ekonomin samt lämpliga verktyg för makrotillsyn för att hantera sådana risker och ersätta kraven i artikel 36.1 d i detta direktiv:
- h) De villkor på vilka de behöriga myndigheterna, i enlighet med artikel 5 i detta direktiv, får tillämpa kraven i förordning (EU) nr 575/2013 på värdepappersföretag.

Artikel 67

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 26 juni 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 26 juni 2021. Medlemsstaterna ska dock tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att efterleva artikel 64.5 från och med den 26 mars 2020.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. När detta direktiv har trätt i kraft ska medlemsstaterna underrätta kommissionen, i så god tid att den hinner lämna synpunkter, om alla förslag till lagar och andra författningar som de avser att anta inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA överlämna texten till de bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

När de dokument som åtföljer medlemsstaternas anmälan av sina införlivandeåtgärder inte är tillräckliga för att det till fullo ska gå att bedöma om införlivandebestämmelserna överensstämmer med vissa bestämmelser i detta direktiv får kommissionen, på begäran från EBA och i syfte att fullgöra sina uppgifter enligt förordning (EU) nr 1093/2010, eller på eget initiativ, begära att medlemsstaterna lämnar mer detaljerad information om införlivandet och genomförandet av de bestämmelserna och detta direktiv.

Artikel 68

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 69

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 27 november 2019.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

D. M. SASSOLI

På rådets vägnar

Ordförande

T. TUPPURAINEN

Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU

(Europeiska unionens officiella tidning L 314 av den 5 december 2019)

1. Sidan 71, artikel 2.2

I stället för: "2. [...] i enlighet med artikel 1.2 andra stycket i förordning (EU) 2019/2033."

ska det stå: "2. [...] i enlighet med artikel 1.2 andra stycket och artikel 1.5 tredje stycket i förordning (EU) 2019/2033."

2. Sidan 102, artikel 54

I stället för: "I enlighet med kapitel 2 avsnitt 3 i den här avdelningen [...]"

ska det stå: "I enlighet med kapitel 1 avsnitt 3 i den här avdelningen [...]"

3. Sidan 110, artikel 63.2

I stället för: "2. I artikel 45 ska följande punkt läggas till:

'3. I enlighet med artikel 65.4 i förordning (EU) 2019/2033 [...]"

ska det stå: "2. I artikel 45 ska följande punkt läggas till:

'3. I enlighet med artikel 65 i förordning (EU) 2019/2033 [...]"

4. Sidan 113, artikel 67.1 andra stycket

I stället för: "De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 26 juni 2021. Medlemsstaterna ska dock tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att efterleva artikel 64.5 från och med den 26 mars 2020."

ska det stå: "De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 26 juni 2021. Medlemsstaterna ska dock tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att efterleva artikel 62.6 när det gäller artikel 8a.3 i direktiv 2013/36/EU senast den 27 december 2020 och de bestämmelser som är nödvändiga för att efterleva artikel 64.5 från och med den 26 mars 2020."

Sammanfattning av betänkandet

I dag omfattas vissa värdepappersbolag av samma EU-rättsliga regelverk om kapitaltäckning som kreditinstituten, dvs. av tillsynsförordningen¹ och kapitaltäckningsdirektivet². Resterande värdepappersbolag är undantagna från hela eller stora delar av regelverket. Under hösten 2019 antog EU ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag, bestående av en förordning ("värdepappersbolagsförordningen")³ och ett direktiv ("värdepappersbolagsdirektivet")⁴. Regelverket är anpassat till värdepappersbolagens egenart och syftar till att vara mer proportionerligt i förhållande till bolagens storlek, tjänster och grad av komplexitet. Detta betänkande innehåller förslag och överväganden till de lagändringar som behövs för att anpassa och komplettera svensk rätt till värdepappersbolagsförordningen och genomföra värdepappersbolagsdirektivet.

Utgångspunkten är att det nya regelverket är tillämpligt på samtliga värdepappersbolag. En del värdepappersbolag ska dock på grund av sin storlek, eller efter beslut av den behöriga myndigheten, tillämpa tillsynsförordningen och i vissa andra delar samma regler som kreditinstitut. Vidare undantas värdepappersbolag, som anses tillhöra kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag, från tillämpningen av vissa delar av det nya regelverket.

Även om det nya regelverket täcker samma områden som reglerna i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet innebär det en rad förändringar för värdepappersbolagens del. En av de huvudsakliga ändringarna är ett nytt sätt att beräkna kapitalkraven, vilket är anpassat till riskerna i den verksamhet som är typisk för värdepappersbolag. Vidare kan nämnas att det för merparten av värdepappersbolagen varken kommer att gälla något krav på kapitalbuffertar eller bruttosoliditet.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt nuvarande regelverk. Utredningen föreslår att inspektionen ska vara behörig myndighet även enligt det nya regelverket.

Det nuvarande kapitaltäckningsregelverket har för värdepappersbolagens del genomförts i svensk rätt i huvudsak genom lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ("tillsynslagen"), lagen (2014:966) om kapitalbuffertar och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Utredningen föreslår att anpassningarna av svensk rätt till det nya regelverket sker genom ändringar i nämnda lagar.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

När det gäller lagen om kapitalbuffertar innebär ändringarna att flertalet värdepappersbolag inte längre kommer att omfattas av den lagen.

Genom värdepappersbolagsförordningen ändras definitionen av kreditinstitut i tillsynsförordningen, på så sätt att den även omfattar vissa värdepappersbolag vars tillgångar uppgår till minst 30 miljarder euro. Utredningen föreslår att ett sådant bolag ska söka tillstånd hos Finansinspektionen som s.k. värdepappersinriktat kreditinstitut.

I utredningens uppdrag har även ingått att se över och analysera konsekvenserna av det nya regelverket i förhållande till den nuvarande ordningen som ger svenska värdepappersbolag möjlighet att, med tillstånd från Finansinspektionen, ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen, och ta ställning till om det finns skäl som motiverar att denna ordning behålls. Ordningen har inte sin grund i EU-rätten, utan är en nationell reglering som funnits i Sverige under lång tid. Utredningen konstaterar att det fortfarande finns ett behov från bolagens sida av att erbjuda inlåningskonton. Enligt utredningens bedömning finns det varken några principiella eller EU-rättsliga hinder mot att behålla ordningen, förutsatt att bolag med sådant tillstånd tillämpar tillsynsförordningen. Utredningen föreslår därför att ordningen behålls. Bolag med sådant tillstånd ska dock definieras som kreditinstitut i tillsynslagen och tillämpa vissa bestämmelser i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse i stället för motsvarande regler i lagen om värdepappersmarknaden.

Betänkandet innehåller i övrigt förslag beträffande reglerna om startkapital, bolagsstyrning och riskhantering, ersättning, tillsyn, samarbete och informationsutbyte samt sanktioner och andra ingripanden.

Kravet på startkapital för värdepappersbolag som ska driva en s.k. MTF-plattform, men inte handel för egen räkning, sänks markant. Även för vissa andra värdepappersbolag sker en sänkning, genom att dessa bolag hamnar i en annan kategori. Generellt sker det annars en viss höjning av respektive nivå för startkapital, utom när det gäller värdepappersbolag som ska ha inlåningskonton, där kravet oförändrat uppgår till fem miljoner euro.

De regler om bolagsstyrning och riskhantering som härrör från kapitaltäckningsregelverket ändras i några avseenden. Även de risker som bolagets verksamhet innebär för andra ska identifieras, mätas, styras, rapporteras, kontrolleras och täckas. Det föreskrivs inte längre att värdepappersbolag särskilt ska se till att bolagets kreditrisker inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. I stället ska värdepappersbolag i detta avseende särskilt beakta kundrisker. Vidare sker en ändring såtillvida att ett värdepappersbolags rörelse ska organiseras och drivas på ett sådant sätt att även bolagets ansvarskedjor kan överblickas. När det följer av värdepappersbolagsförordningen ska kraven på riskhantering tillämpas även på gruppnivå. Utredningen bedömer att de relativt detaljerade kraven på värdepappersbolags riskhantering i övrigt bör genomföras på föreskriftsnivå. Små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag undantas från kraven på soliditet, kapitalutvärdering samt riskhantering och därmed sammanhängande organisationskrav. Finansinspektionen får dock besluta att ett sådant värdepappersbolag ska tillämpa kraven avseende soliditet och kapitalutvärdering.

När det gäller reglerna om ersättning införs en bestämmelse om att värdepappersbolag, utom de som tillhör kategorin små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag, ska ha ett ersättningssystem som främjar en

sund och effektiv riskhantering. Utredningen föreslår vidare att den fasta kvot mellan rörlig och fast ersättning, som i dag gäller för ersättning till vissa anställda i värdepappersbolag, ska tas bort. I fråga om värdepappersbolagsdirektivets övriga regler beträffande ersättning, vilka är omfattande och detaljerade, gör utredningen bedömningen att dessa bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

När det gäller tillsynen över regelverket sker några ändringar beträffande Finansinspektionens befogenheter. Det föreskrivs t.ex. en skyldighet för inspektionen att, inför en undersökning hos ett utländskt värdepappersföretag hemmahörande inom EES och som inrättat en filial i Sverige, samråda med behörig myndighet i den medlemsstat som har auktoriserat det utländska värdepappersföretaget. Bestämmelserna om vilken myndighet som ska ansvara för tillsynen på gruppnivå ändras. Bland ändringarna kan nämnas att om det finns ett kreditinstitut i gruppen ska numera den myndighet som har tillsyn över detta på bolagsnivå ansvara för tillsynen på gruppnivå, även om moderföretaget är ett värdepappersbolag och även i det fall ett värdepappersbolag i gruppen har en större total balansomslutning än kreditinstitutet. Det införs nya regler om tillsynen över tillstånd att använda interna modeller för beräkning av visst kapitalbaskrav. Reglerna har i stor utsträckning sin förebild i befintliga regler om tillsyn över interna metoder. Utredningen gör i övrigt bedömningen att även värdepappersbolagsdirektivets detaljerade regler om vad tillsynen ska omfatta bör regleras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Beträffande reglerna om samarbete och informationsutbyte införs ett par tillägg i bestämmelserna om Finansinspektionens möjlighet att hänskjuta vissa frågor, som t.ex. rör förfarandet av en annan myndighet inom EES, till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning. Vidare införs nya bestämmelser om tillsyn när moderföretaget finns utanför EES. Om Finansinspektionen bedömer att tillsynen i tredjeland inte är likvärdig, ska inspektionen i vissa fall besluta om lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen i värdepappersbolagsförordningen. Utredningen föreslår att tystnadsplikten utvidgas till att gälla även för en styrelseledamot eller befattningshavare hos ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt värdepappersbolagsförordningen ska lämna uppgifter. Vidare utsträcks bestämmelsen om uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare till att även omfatta värdepappersinriktade holdingföretag. I övrigt gör utredningen bedömningen att värdepappersbolagsdirektivets bestämmelser om samarbete och informationsutbyte bör genomföras på föreskriftsnivå.

När det gäller sanktioner är regleringen i värdepappersbolagsdirektivet i stort sett densamma som i kapitaltäckningsdirektivet med den skillnaden att katalogen över överträdelse ändras något. De regler på förordningsnivå som ett värdepappersbolag kan bryta mot kommer nämligen att finnas i värdepappersbolagsförordningen i stället för i tillsynsförordningen. Den svenska regleringen anpassas till detta. För styrelseledamöter, verkställande direktör och ersättare för någon av dem i sådana värdepappersbolag som ska tillämpa tillsynsförordningen gäller sanktionsbestämmelserna i lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Beträffande reglerna om särskilt kapitalbaskrav ändras villkoren för när Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett

sådant krav. Vidare införs det en ny bestämmelse om att inspektionen får besluta att ett värdepappersbolag ska ha ytterligare kapitalbasnivåer. Finansinspektionen ska i denna situation se över den nivå som bolaget har fastställt och meddela bolaget om nivån är tillräcklig eller behöver justeras. Det införs en skyldighet för Finansinspektionen att, beträffande sådana värdepappersbolag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om beslut om särskilda kapitalbaskrav och om förväntade justeringar avseende ytterligare kapitalbasnivåer. När det gäller särskilda likviditetskrav föreslås inga förändringar, bortsett från att vissa små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag undantas från tillämpningen av denna reglering.

Utredningen föreslår vidare följdändringar i en rad författningar som i dag innehåller hänvisningar till nuvarande EU-rättsliga regelverk. En del av dessa ändringar är endast föranledda av att tillsynsförordningen respektive kapitaltäckningsdirektivet får ändrad titel.

Genom värdepappersbolagsdirektivet sker ändringar i några andra EU-direktiv. Som en följd av detta föreslår utredningen bl.a. att reglerna om s.k. tick-size eller budsteg kompletteras, på så sätt att kraven på regler för minsta tillåtna prisändring inte ska hindra en börs från att matcha order av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden. Vidare ändras definitionerna av värdepappersbolag respektive kreditinstitut i lagen om resolution.

Den anpassning till värdepappersbolagens egenart som sker genom det nya regelverket bedöms få positiva konsekvenser för värdepappersbolagen, deras kunder och samhället i stort. För värdepappersbolagen kan vissa kostnader uppstå i samband med omställningen till det nya regelverket. Finansinspektionen kommer att behöva anpassa sin tillsynsverksamhet med anledning av det nya regelverket. Vidare kommer genomförandet att ge upphov till ett visst initialt resursbehov avseende bl.a. arbete med nya föreskrifter och framtagande av metoddokument. Utredningen gör bedömningen att de merkostnader som kan uppstå för Finansinspektionen huvudsakligen bör rymmas inom befintliga ramar och hanteras genom omprioriteringar av befintliga resurser.

Med något undantag föreslås ändringarna träda i kraft den 26 juni 2021.

Betänkandets lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 8 kap. 8 f § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 8 kap. 8 f § ska utgå,

dels att 1 kap. 4 a, 4 b och 5 §§, 3 kap. 6 och 7 §§, 7 kap. 1 §, 8 kap. 4, 5 och 35 §§, 8 a kap. 9 §, 8 b kap. 4 §, 12 kap. 7 §, 13 kap. 1 i §, 23 kap. 4 §, 25 kap. 1 d § och rubriken närmast före 3 kap. 7 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 2 kap. 1 c § och 8 kap. 1 a, 1 b och 4 c §§, och närmast före 2 kap. 1 c § och 8 kap. 4 c § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 4 a §²

I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmisbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

² Senaste lydelse 2019:419.

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

4 b §³

I denna lag betyder

anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

1. marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
2. ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,
3. placera finansiella instrument, eller
4. tillhandahålla investeringsrådgivning avseende dessa instrument eller tjänster,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

börs: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

clearingdeltagare: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

clearingorganisation: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

³ Senaste lydelse 2017:679.

godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning rapportera uppgifter om transaktioner till behöriga myndigheter eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,

godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning publicera rapporter om värdepappershandeln enligt artiklarna 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

handelsplats: en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller en organiserad handelsplattform (OTF-plattform),

handelsplattform: en MTF-plattform eller en OTF-plattform,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige eller ett sådant företag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen,

leverantör av datarapporteringstjänster: en godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör), ett godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör) eller en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör),

marknadsгарant: en person som på fortlöpande basis åtagit sig att på finansiella marknader handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av egna tillgångar till priser som fastställts av denne,

marknadsoperatör: en börs eller en eller flera juridiska personer i ett annat land inom EES som driver en eller flera reglerade marknader,

MTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

OTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att det leder till ett kontrakt,

professionell kund: en sådan kund som avses i 9 kap. 4 eller 5 §,

reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredjepart – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

1. Europeiska unionen,
2. en stat inom EES, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i staten,
3. när det gäller en federal stat inom EES, en delstat i federationen,
4. en särskild funktion för flera stater inom EES,
5. en internationell finansinstitution som etablerats av minst två stater inom EES och vars mål är att ordna finansiering och tillhandahålla

finansiellt bistånd till de stater som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, och

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

6. Europeiska investeringsbanken,

systematisk internhandlare: ett värdepappersinstitut som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform utan att utnyttja ett multilateralt system,

tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd för att samla in rapporter om handeln med de finansiella instrument som anges i artiklarna 6, 7, 10, 12, 13, 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument från handelsplatser och från en eller flera APA-leverantörer samt konsolidera rapporterna till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde med uppgifter om priser och volymer per finansiellt instrument,

tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag hos Finansinspektionen enligt 11 kap. 13–15 §§ eller hos en behörig myndighet i ett annat land inom EES,

utländskt kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler, och

värdepappersinstitut: ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige.

5 §⁴

I denna lag betyder

algoritmisk handel: handel med finansiella instrument där en datoralgoritm automatiskt bestämmer enskilda orderparametrar med begränsat eller inget mänskligt ingripande,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om särskild tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om särskild tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven

⁴ Senaste lydelse 2017:679.

upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i den ursprungliga lydelsen,

2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.40 i värdepappersbolagsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något annat land inom EES,

börshandlad fond: en fond där minst en andels- eller aktieklass handlas hela dagen på minst en handelsplats och med minst en marknadsgarant som vidtar åtgärder för att säkerställa att andels- eller aktiepriset på handelsplatsen inte i betydande grad skiljer sig från dess nettotillgångsvärde och, i tillämpliga fall, från dess preliminära nettotillgångsvärde,

direkt elektroniskt tillträde: ett handelsplatsarrangemang där en deltagare på en handelsplats ger en person tillåtelse att använda deltagarens handelskod så att personen elektroniskt kan vidarebefordra order avseende ett finansiellt instrument direkt till handelsplatsen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-institut: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt värdepappersföretags etablering av flera driftställen i Sverige ska anses som en enda filial,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.16 i värdepappersbolagsförordningen,

finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.14 i värdepappersbolagsförordningen,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

kapitalbas: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitalbas: för andra värdepappersbolag än de som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d, 5 a och 5 b §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut

och värdepappersbolag detsamma som i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen och för övriga företag detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

koncern:

1. i 8 a, 8 b och 25 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

2. i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

koncernåterhämtningsplan: en plan som upprättats av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående värdepappersbolags eller utländskt värdepappersföretags finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

likvid marknad: en marknad för ett finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument, där det ständigt finns beredda och villiga köpare och säljare, enligt en bedömning utifrån

1. den genomsnittliga transaktionsfrekvensen och transaktionsvolymen under ett antal marknadsvillkor,

2. antalet och typen av marknadsaktörer, och

3. den genomsnittliga storleken på skillnader mellan köp- och säljkurser (spreadar),

matchad principalhandel: en transaktion

1. där en mellanhand träder in mellan köpare och säljare på ett sådant sätt att mellanhanden under transaktionens utförande aldrig exponeras för marknadsrisk,

2. där båda sidor av transaktionen genomförs samtidigt, och

3. som genomförs till ett pris som innebär att mellanhanden inte gör någon vinst eller förlust, förutom tidigare tillkännagivna arvoden eller avgifter för transaktionen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderinstitut inom EES: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

multilateralt system: ett system där flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument kan interagera inom systemet,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av värdepappersbolag och kreditinstitut som kontrolleras av finansiella

moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

små och medelstora företag: företag som har ett genomsnittligt börsvärde som understeg 200 miljoner euro beräknat på slutkurser för de tre föregående kalenderåren,

startkapital: det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

startkapital: för andra värdepappersbolag än de som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 4.1.18 i värdepappersbolagsförordningen, och i övrigt det kapital som avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

strukturerad insättning: en insättning enligt definitionen i 2 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, som måste betalas helt på förfallodagen enligt villkor som innebär att eventuell ränta eller premie ska beräknas utifrån

1. ett index eller en kombination av index, med undantag för ränteindex,
2. ett finansiellt instrument eller en kombination av finansiella instrument,
3. en råvara eller en kombination av råvaror eller andra icke-fungibla tillgångar,
4. en valutakurs eller en kombination av valutakurser, eller
5. andra faktorer,

strukturerade finansiella produkter: detsamma som i artikel 2.1.28 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

teknik för algoritmisk högfrekvenshandel: en teknik för algoritmisk handel som kännetecknas av

1. att infrastrukturen är avsedd att minimera fördröjning (latens) genom samlokalisering, närvarðskap eller elektroniskt höghastighetstillträde,
2. att systemet beslutar när en order ska initieras, genereras, styras eller utföras utan mänsklig medverkan för enskilda handelstransaktioner eller enskilda order, och
3. stor mängd intradagsmeddelanden som utgör order, bud eller annulleringar,

varaktigt medium: ett medel som

1. gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden och under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och

2. möjliggör oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och

återhämtningsplan: en plan som upprättas av ett värdepappersbolag i syfte att vidta åtgärder som bolaget avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

1 c §

Ett sådant företag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 c lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska söka tillstånd hos Finansinspektionen som värdepappersinriktat kreditinstitut.

Ansökan enligt första stycket ska göras senast:

1. när genomsnittet av de samlade månatliga tillgångarna, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, uppgår till minst 30 miljarder euro, eller

2. om bolaget ingår i en grupp, när det totala värdet av de konsoliderade tillgångarna i samtliga företag i gruppen som bedriver någon av de verksamheter som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, uppgår till minst 30 miljarder euro.

Finansinspektionen ska återkalla ett tillstånd som värdepappersinriktat kreditinstitut, om bolaget eller gruppen under en sammanhängande femårsperiod har haft genomsnittliga samlade tillgångar som understiger de tröskelvärden som anges i andra stycket.

3 kap.*6 §⁵*

Ett värdepappersbolag ska när verksamheten påbörjas ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar

1. minst 5 000 000 euro om bolagets verksamhet ska innefatta mottagande av medel på konto enligt 2 kap. 2 § första stycket 8,

2. minst 730 000 euro om bolaget ska driva verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3, 6 och 8,

Ett värdepappersbolag ska ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar

2. minst 750 000 euro om bolaget ska driva verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6,

⁵ Senaste lydelse 2018:1226.

3. minst 125 000 euro om inte högre belopp krävs enligt 1 eller 2, och

4. minst 50 000 euro om bolaget ska driva enbart verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 1 eller 5 och inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper.

Ett värdepappersbolag som avses i första stycket 4 får som ett alternativ till startkapital ha

1. en ansvarsförsäkring med ett försäkringsbelopp om motsvarande minst 1 000 000 euro per skadeståndskrav och minst 1 500 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav,

2. en garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd, eller

3. en kombination av startkapital och försäkring eller garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd.

Om värdepappersbolaget är registrerat som försäkringsförmidlare enligt 2 kap. 3 § lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution, gäller dock i stället för första stycket 4 att bolaget ska ha ett startkapital som motsvarar minst 25 000 euro eller ha en ansvarsförsäkring eller en garanti eller liknande utfästelse som täcker den skadeståndsskyldighet som kan uppkomma till följd av verksamheten. Antingen ska försäkringsbeloppet uppgå till motsvarande minst 500 000 euro per skadeståndskrav och minst 750 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav eller ska bolaget ha en kombination av startkapital och försäkring eller garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd.

3. minst 150 000 euro om inte högre belopp krävs enligt 1 eller 2, och

4. minst 75 000 euro om bolaget ska driva enbart verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 1, 2, 4, 5 eller 7 och inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper.

Startkapitalet ska för värdepappersbolag som avses i första stycket 2–4 vara sammansatt i enlighet med artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen och för värdepappersbolag enligt första stycket 1 sammansatt enligt artikel 72 i tillsynsförordningen.

7 §⁶

Bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar finns i förordning (EU) nr 575/2013, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Kapitalbasen i ett värdepappersbolag som inte omfattas av bestämmelserna om kapitaltäckning och stora exponeringar enligt första stycket får inte understiga det belopp som enligt 6 § krävdes när verksamheten påbörjades. Om ett sådant värdepappersbolag har bytt redovisningsvaluta, gäller i stället att kapitalbasen inte får understiga det högsta av de belopp som avses i 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

Ett sådant värdepappersbolags alternativ till startkapital enligt 6 § andra eller tredje stycket får inte i värde understiga vad som krävdes när verksamheten påbörjades.

Bestämmelser om kapitaltäckning finns i tillsynsförordningen, värdepappersbolagsförordningen, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

7 kap.

1 §⁷

Ett värdepappersbolag får inneha bara

1. egendom som behövs för att

a) driva värdepappersrörelse, och

b) tillhandahålla sidotjänster eller driva sidoverksamhet,

2. aktier, andelar och andra finansiella instrument med de begränsningar som anges i 2–6 §§ samt i förordning (EU) nr 575/2013, och

2. aktier, andelar och andra finansiella instrument med de begränsningar som anges i 2–6 §§ samt i tillsynsförordningen eller värdepappersbolagsförordningen, och

3. egendom till skyddande av fordran enligt 10–12 §§.

⁶ Senaste lydelse 2017:1144.

⁷ Senaste lydelse 2014:985.

8 kap.

1 a §

Det som sägs i 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ gäller inte för ett sådant värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

Trots vad som sägs i första stycket får Finansinspektionen besluta att 3 § och 4 § tredje stycket ska tillämpas på ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

Ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag som inte längre uppfyller kriterierna i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen ska underrätta Finansinspektionen och inom 12 månader börja tillämpa de bestämmelser som anges i första stycket.

Undantaget i första stycket ska börja tillämpas när värdepappersbolaget under sex månader har uppfyllt kriterierna i artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

1 b §

De bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d, 5 a och 5 b §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, i stället för 8 kap. 3–8 §§ denna lag.

För den som ingår i ett sådant värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller är ersättare för någon av dem gäller även 15 kap. 1 a–1 c och 8 a–9 d §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Av värdepappersbolagsförordningen framgår i vilken utsträckning bolag som avses i 1 kap. 5 a och 5 b §§ lagen om särskild tillsyn över

kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen. Även bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen i stället för värdepappersbolagsförordningen.

Det som i tillsynsförordningen och lagen om bank- och finansieringsrörelse sägs om kreditinstitut ska avse värdepappersbolag.

4 §⁸

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som *dess rörelse är förknippad med*. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess *kreditrisk*, marknadsrisk, *operativa risk* och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för.

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som *bolaget är eller kan bli exponerat för eller innebär eller kan innebära för andra*. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess *kundrisk*, marknadsrisk, *företagsrisk* och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för *eller innebär eller kan innebära för andra*.

Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

⁸ Senaste lydelse 2015:1032.

Ersättningsystem

4 c §

Ett värdepappersbolag ska ha ett ersättningsystem som främjar en sund och effektiv riskhantering.

5 §

Ett värdepappersbolags rörelse *skall* organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

Ett värdepappersbolags rörelse *ska* organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, *ansvarskedjor*, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

35 §⁹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§,

1. vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, *ersättningsystem* och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§,

2. värdepappersbolags mångfaldspolicy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

3. de riktlinjer, regler och rutiner ett värdepappersinstitut ska upprätta och tillämpa enligt 9 §,

4. vilka system, resurser och rutiner ett värdepappersinstitut ska ha enligt 10 §,

5. vad ett värdepappersinstitut ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 11 §,

6. de processer för produktgodkännande och översyn ett värdepappersinstitut ska ha enligt 13 §,

7. den information ett värdepappersinstitut ska lämna enligt 14 § första stycket,

8. de arrangemang ett värdepappersinstitut ska ha för att få information och för att förstå egenskaperna hos finansiella instrument och den fastställda målgruppen för instrumenten enligt 14 § andra stycket,

9. de arrangemang ett värdepappersinstitut som distribuerar finansiella instrument ska ha för urvalet av finansiella instrument och tjänster som erbjuds eller rekommenderas till kunder,

10. kraven för bedömning av kunskap och kompetens enligt 15 §,

11. dokumentation enligt 16 § och hur lång tid dokumentation ska sparas enligt 20 §, och

12. övervakning av handeln och kursbildningen enligt 21 §.

8 a kap.
9 §¹⁰

När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer.

När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet *eller artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet* och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer.

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen eller en annan samordnande tillsynsmyndighet har överlämnat en koncernåterhämtningsplan till de myndigheter som anges i 3 § tredje stycket, ska inspektionen försöka komma överens med behöriga myndigheter som ingår i tillsynskollegiet för koncernen om

1. granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,
2. huruvida en återhämtningsplan ska upprättas för ett individuellt värdepappersbolag eller ett utländskt värdepappersföretag som ingår i koncernen, och
3. tillämpningen av åtgärder som avses i artikel 6.5 och 6.6 i krishanteringsdirektivet för att komma till rätta med väsentliga brister i planen eller väsentliga hinder mot att genomföra den.

Om myndigheterna kommer överens, ska Finansinspektionen i enlighet med överenskommelsen fatta de beslut som behövs.

8 b kap.
4 §¹¹

Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,
2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och
3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.
2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företagens intressen gynnas.
3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

¹⁰ Senaste lydelse 2015:1032.

¹¹ Senaste lydelse 2015:1032.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i *samma direktiv* vid tidpunkten för det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet *eller värdepappersbolagsdirektivet* samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i *kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet*, vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

12 kap.

7 §

En börs som är aktiebolag *skall* ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens art och omfattning är tillräckligt stort. Vid bedömningen av om aktiekapitalet är tillräckligt *skall* hänsyn tas även till andra finansiella resurser som börsen har eller kan utnyttja. För en börs som är ekonomisk förening gäller det som sägs om aktiekapital i stället summan av gjorda medlemsinsatser och förlagsinsatser.

En börs som driver en handelsplattform *skall* ha ett startkapital enligt 3 kap. 6 § första stycket 2.

En börs som är aktiebolag *ska* ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens art och omfattning är tillräckligt stort. Vid bedömningen av om aktiekapitalet är tillräckligt *ska* hänsyn tas även till andra finansiella resurser som börsen har eller kan utnyttja. För en börs som är ekonomisk förening gäller det som sägs om aktiekapital i stället summan av gjorda medlemsinsatser och förlagsinsatser.

En börs som driver en handelsplattform *ska* ha ett startkapital enligt 3 kap. 6 § första stycket 3.

13 kap.

1 i §¹²

En börs ska ha regler för minsta tillåtna prisändring för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument som handlas på en reglerad marknad som börsen driver.

Reglerna ska

1. kalibreras så att de återspeglar det aktuella finansiella instrumentets likviditetsprofil och den genomsnittliga skillnaden mellan köp- och säljkurs, med beaktande av möjligheten till rimligt stabila priser utan att i onödan hindra ännu mindre skillnader, och

2. på lämpligt sätt justera minsta tillåtna prisändring för varje finansiellt instrument.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

Regler enligt första stycket ska inte hindra matchning av order av stor omfattning på mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden.

23 kap.

4 §¹³

Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett värdepappersinstitut,
2. en börs,
3. en svensk leverantör av datarapporteringstjänster,
4. en clearingorganisation,
5. ett sådant utländskt företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, och
6. en emittent som enligt 16 kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt samma kapitel att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

Finansinspektionen får även genomföra en undersökning hos ett anknutet ombud eller hos ett företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinstitut att utföra visst arbete eller vissa funktioner, om det behövs för tillsynen av institutet.

Innan en undersökning genomförs hos ett utländskt värdepappersföretag som har inrättat filial enligt 4 kap. 1 §, ska Finansinspektionen samråda med behörig myndighet i det land inom EES som har auktoriserat det utländska värdepappersföretaget.

25 kap.

1 d §¹⁴

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,
2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,
3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

¹³ Senaste lydelse 2017:679.

¹⁴ Senaste lydelse 2018:1399.

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 *eller* 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6 *eller* 8 §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med artikel 28, 52 eller 63 i värdepappersbolagsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen, i strid med artikel 54.1 b i den förordningen,

14. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om koncentrationsrisker i strid med artikel 54 i värdepappersbolagsförordningen,

15. ådrar sig en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i värdepappersbolagsförordningen,

i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen, eller

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

16. vid upprepade tillfällen eller systematiskt, i strid med artikel 43 i värdepappersbolagsförordningen, underlåter att hålla likvida tillgångar, eller

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med bestämmelserna i del sex i värdepappersbolagsförordningen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020 i fråga om 13 kap. 1 i § och i övrigt den 26 juni 2021.

2. För värdepappersbolag som har fått tillstånd enligt denna lag före den 24 december 2019 gäller kravet på ansökan om tillstånd som

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

värdepappersinriktat kreditinstitut enligt 2 kap. 1 c § från den 27 december 2020. Sådana bolag ska fram till dess lagen träder i kraft tillämpa 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt de bestämmelser i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar som avser kreditinstitut. Av tillsynsförordningen följer att även den förordningen ska tillämpas.

3. För värdepappersbolag som vid ikraftträdandet av denna lag uppfyller kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen gäller undantaget i 8 kap. 1 a § första stycket omedelbart.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att nuvarande 3 kap. 5 § ska betecknas 3 kap. 6 §,

dels att 1 kap. 1, 2 och 6 §§, 2 kap. 1 och 3 §§, 3 kap. 1–5 §§, den nya 3 kap. 6 §, 4 kap. 1–4 §§, 5 kap. 1–6 §§, 6 kap. 1, 4, 5, 8, 10 och 11 §§, 7 kap. 1 §, 8 kap. 1, 2 och 4 §§, 9 kap. 1 §, 10 kap. 2 § och rubriken till 5 kap. och den nya 3 kap. 6 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 5 a kap, nio nya paragrafer, 1 kap. 5 a och 5 b §§, 2 kap. 1 a–1 c och 2 a §§, 7 kap. 4 och 5 §§ och 10 kap. 1 a §, och närmast efter rubriken till 3 kap. och närmast före 3 kap. 5 § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012² (tillsynsförordningen).

Lagen innehåller också bestämmelser som genomför delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012³ (tillsynsförordningen) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014⁴ (värdepappersbolagsförordningen).

Lagen innehåller också bestämmelser som genomför delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

² EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

⁴ EUT L 314, 5.12.2019, s. 1 (Celex 32019R2033).

värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG⁵ (kapitaltäckningsdirektivet).

av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG⁶ (kapitaltäckningsdirektivet) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU⁷ (värdepappersbolagsdirektivet).

2 §⁸

I denna lag betyder

1. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt Svenska skeppshypotekskassan,
 - a. bank eller kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 - b. Svenska skeppshypotekskassan,
 - c. sådant företag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och
 - d. värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
4. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag,
 4. *värdepappersbolag*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

5. *systemrisk*: detsamma som i 1 kap. 2 § 11 lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Termer och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen.

Termer och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen och värdepappersbolagsförordningen.

⁵ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

⁶ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

⁷ EUT L 314, 5.12.2019, s. 64 (Celex 32019L2034).

⁸ Senaste lydelse 2017:1151.

5 a §

Av artikel 1.2 i värdepappersbolagsförordningen framgår att vissa värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen.

Enligt artikel 1.5 i värdepappersbolagsförordningen kan Finansinspektionen, under de förutsättningar som anges i artikeln, tillåta att vissa värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen.

De värdepappersbolag som avses i första och andra styckena behandlas vid tillämpningen av denna lag som kreditinstitut.

5 b §

Finansinspektionen får besluta att kraven i tillsynsförordningen ska gälla för ett värdepappersbolag vars konsoliderade tillgångar, beräknat som ett genomsnitt över den senaste sammanhängande tolv månadersperioden, uppgår till minst fem miljarder euro, och som utövar någon av de verksamheter som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden men som inte är råvaruhandlare eller utsläppsriktshandlare, om

1. värdepappersbolaget utövar verksamheten i en sådan omfattning att en systemrisk skulle kunna uppstå om bolaget fallerar eller hamnar i kris,

2. värdepappersbolaget är en clearingmedlem, eller

3. Finansinspektionen anser att det är motiverat mot bakgrund av det berörda värdepappersbolagets verksamhet och dess storlek, art, omfattning och komplexitet med beaktande av

a. betydelsen för EU:s eller Sveriges ekonomi,

b. betydelsen av bolagets gränsöverskridande verksamhet, eller

c. bolagets sammanlänkning med det finansiella systemet.

För ett värdepappersbolag som avses i första stycket tillämpas det som sägs om kreditinstitut i denna lag.

Finansinspektionen kan bestämma att ett beslut enligt första stycket inte längre ska gälla och ska utan dröjsmål informera värdepappersbolaget om detta.

Ett beslut enligt första stycket ska upphöra att gälla om bolaget inte längre uppfyller det tröskelvärde som anges där, beräknat som ett genomsnitt över den senaste sammanhängande tolvmånadersperioden.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål informera Europeiska bankmyndigheten om beslut enligt denna paragraf.

6 §

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och utövar tillsyn över att *förordningen* och denna lag följs.

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och *värdepappersbolagsförordningen* och utövar tillsyn över att *förordningarna* och denna lag följs.

Finansinspektionen är ansvarig myndighet för att i enlighet med artikel 458 i tillsynsförordningen besluta om särskilda makrotillsynsåtgärder.

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot institut gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar institutens verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

2 kap.

1 §

Finansinspektionen ska besluta att ett *institut* ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, om

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse *eller* 8 kap. 3–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt,

2. det i samband med en översyn och utvärdering av *institutet*

Finansinspektionen ska besluta att ett *kreditinstitut* ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, om

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse inte är uppfyllt,

2. det i samband med en översyn och utvärdering av *kreditinstitutet*

bedöms nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för och risker som institutet utsätter det finansiella systemet för, eller

3. det är sannolikt att *institutet* inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt första stycket 1.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om *institutet* gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Första stycket gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

bedöms nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för och risker som institutet utsätter det finansiella systemet för, eller

3. det är sannolikt att *kreditinstitutet* inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt första stycket 1.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om *kreditinstitutet* gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

1 a §

Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt värdepappersbolagsförordningen endast om,

1. något av kraven i 8 kap. 3 §, 4 § första eller tredje stycket, 4 c och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt och det är osannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få bolaget att rätta till bristerna inom rimlig tid,

2. ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka väsentliga risker som bolaget är eller kan bli exponerat för och väsentliga risker som bolaget utsätter det finansiella systemet för,

3. bolaget, under normala marknadsförhållanden, inte skulle kunna avveckla positioner i handelslagret under kort tid utan att ådra sig betydande förluster,

4. granskningen av de interna modellerna enligt 5 a kap. visar att värdepappersbolagets brister avseende kraven för att tillämpa de interna modellerna sannolikt

kommer att leda till otillräckliga kapitalnivåer, eller

5. värdepappersbolaget vid upprepade tillfällen underlåter att skaffa eller bibehålla tillräckliga nivåer av ytterligare kapital enligt 1 b §.

Ett beslut enligt första stycket ska vara skriftligt och grunda sig på översyn och utvärdering av bolagets enskilda situation.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav, om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om värdepappersbolaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot värdepappersbolaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Första stycket gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

Finansinspektionen får fatta beslut enligt denna paragraf avseende ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen, om inspektionen anser att det är motiverat.

1 b §

Finansinspektionen får besluta att ett värdepappersbolag ska ha en kapitalbasnivå, som med tillräcklig marginal överstiger kraven enligt värdepappersbolagsförordningen, för att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelser av kapitalkraven eller hotar bolagets förmåga att avveckla och lägga ned verksamheten på ett ordnat sätt.

Finansinspektionen ska se över den nivå som bolaget har fastställt efter ett beslut enligt första stycket och meddela bolaget om nivån är tillräcklig eller behöver justeras. Om nivån behöver justeras ska

inspektionen meddela bolaget den sista dag då justeringen ska ha gjorts.

Första och andra styckena gäller inte värdepappersbolag som är små och icke-sammanlänkade enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen.

1 c §

När det gäller sådana värdepappersbolag som avses i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution ska Finansinspektionen underrätta berörda resolutionsmyndigheter om beslut enligt 1 a § om särskilt kapitalbaskrav och om förväntade justeringar enligt 1 b § andra stycket.

2 a §

Bestämmelsen i 2 § ska inte tillämpas på små och icke-sammanlänkade värdepappersbolag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen för vilka beslut om undantag har fattats enligt artikel 43.1 andra stycket samma förordning.

3 §⁹

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet, om ett institut inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett institut uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och det särskilda kapitalbaskrav som följer av ett beslut enligt 1 §, men inte kapitalkraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet, om ett institut inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller 1 a § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett kreditinstitut uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och det särskilda kapitalbaskrav som följer av ett beslut enligt 1 §, men inte kapitalkraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

⁹ Senaste lydelse 2017:705.

3 kap.
Kreditinstitut

1 §

Ansvar för att kraven i 2 § uppfylls har det *institut*

1. som inte är dotterföretag till ett annat *institut*, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag, eller

2. vars moderföretag är ett sådant finansiellt holdingföretag, svenskt blandat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte är dotterföretag till ett *institut*, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag.

Om ett sådant holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i första stycket 2 är moderföretag till både ett kreditinstitut och ett värdepappersbolag, är det kreditinstitutet som ansvarar för att de gruppbaseade kraven uppfylls.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till två eller flera kreditinstitut eller till två eller flera värdepappersbolag, ansvarar det kreditinstitut respektive värdepappersbolag som har den största balansomslutningen för att de gruppbaseade kraven uppfylls.

Ansvar för att kraven i 2 § uppfylls har det *kreditinstitut*

1. som inte är dotterföretag till ett annat *kreditinstitut*, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag, eller

2. vars moderföretag är ett sådant finansiellt holdingföretag, svenskt blandat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte är dotterföretag till ett *kreditinstitut*, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till två eller flera kreditinstitut, ansvarar det kreditinstitut som har den största balansomslutningen för att de gruppbaseade kraven uppfylls.

2 §

Det ansvariga *institutet* enligt 1 § ska se till att kraven om soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3 § och 4 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden uppfylls på gruppnivå i enlighet med vad som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

Det ansvariga *kreditinstitutet* enligt 1 § ska se till att kraven om soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse uppfylls på gruppnivå i enlighet med vad som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

3 §

Även om ett *institut* inte är det ansvariga *institutet* enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. *institutet* eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är ett utländskt *institut*, ett finansiellt institut eller ett förvaltningsbolag som är etablerat i ett land utanför EES.

Med förvaltningsbolag avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag.

Även om ett *kreditinstitut* inte är det ansvariga *kreditinstitutet* enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. *kreditinstitutet* eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är ett utländskt *kreditinstitut*, ett finansiellt institut eller ett förvaltningsbolag som är etablerat i ett land utanför EES.

4 §

Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 4 § första stycket och 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden om riskhantering och genomlysning.

Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om riskhantering och genomlysning.

Företaget ska även införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som är etablerade i ett land utanför EES.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av företaget, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Värdepappersbolag

5 §

Den som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

När artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen är tillämplig ska 8 kap. 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden tillämpas på en värdepappersföretagsgrupp i den utsträckning inte annat följer av beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av det ansvariga företaget, besluta om undantag från kravet i första stycket, om företaget kan visa att en sådan tillämpning strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Ledningen för ett finansiellt holdingföretag

Ledningen för ett finansiellt eller värdepappersinriktat holdingföretag

6 §

Den som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag, ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

4 kap.

1 §

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbase-
rade kraven är uppfyllda, om

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbase-
rade kraven är uppfyllda *eller för värdepappersbolagens del, i tillämpliga fall, om villkoren i gruppkapitaltestet är uppfyllda, om*

1. moderföretaget är ett institut,

1. moderföretaget är ett kreditinstitut,

2. det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,

2. moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,

3. det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat i Sverige och är moderföretag till institut och motsvarande utländska företag inom EES,

3. ett värdepappersföretag inom EU är moderföretag till ett kreditinstitut och det i gruppen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,

4. det finns två eller flera finansiella holdingföretag eller två eller flera blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES, däribland Sverige, som är moderföretag till

4. ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag är moderföretag till ett institut men inte till något mot-

både institut och motsvarande utländska företag inom EES, och ett institut är det dotterföretag som har den största balansomslutningen, eller

5. det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är moderföretag till två eller flera institut och motsvarande utländska företag som inte är auktoriserade i det land inom EES där holdingföretaget är etablerat, och ett institut har den största balansomslutningen.

svarande utländskt institut inom EES,

5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till

a) ett kreditinstitut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,

b) ett kreditinstitut och det i gruppen finns motsvarande utländskt företag inom EES men inte något som har en större total balansomslutning, eller

c) ett värdepappersbolag och det inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning eller något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES,

6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i tillsynsförordningen och ett kreditinstitut har den största totala balansomslutningen, eller, om det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande företag inom EES, ett värdepappersbolag har den största totala balansomslutningen,

7. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till

a) ett värdepappersbolag men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES, eller

b) ett värdepappersbolag och det i gruppen finns motsvarande utländskt företag inom EES men inte något som har en större total balansomslutning, eller

8. det finns två eller flera värdepappersinriktade holdingföretag eller två eller flera blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES som är moderföretag till både värdepappersbolag och motsvarande ut-

ländska företag inom EES, och ett värdepappersbolag är det dotterföretag som har den största balansomslutningen.

I de fall annan myndighet än Finansinspektionen skulle vara tillsynsansvarig myndighet enligt artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, ska Finansinspektionen trots det vara sådan myndighet, om inspektionen på individuell nivå utövar tillsynen över fler än ett kreditinstitut inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom samma EES-land. I fråga om artikel 111.3 c i kapitaltäckningsdirektivet, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, ska motsvarande gälla för värdepappersföretag om det inte inom gruppen finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

Det som anges i första stycket 3, 5 b eller 6 gäller dock inte om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett motsvarande företag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för kreditinstitutet. Det som anges i första stycket 5 c gäller inte om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett motsvarande företag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för värdepappersbolaget.

Finansinspektionen ska även utöva tillsynen om inspektionen tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter kommer överens om det enligt 3 §.

I 7 kap. finns bestämmelser om tillsyn över ett institut vars moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES och är ett motsvarande utländskt företag, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

2 §

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 3–5, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella holdingföretaget eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underlättas om en sådan överenskommelse.

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 1–3, 5 eller 6, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut och motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå.

Detsamma gäller om det är olämpligt, med beaktande av de berörda värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta medlemsstaterna, att Finansinspektionen utövar den gruppbaseade tillsynen eller kontrollen av att villkoren i gruppkapitaltestet uppfylls enligt 1 § första stycket 7 eller 8.

I dessa fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella holdingföretaget, det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underlättas om en sådan överenskommelse.

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller *och* den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbase- rade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstituten inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna *eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på grupp nivå* att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034*, ska utöva den gruppbase- rade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

Detsamma gäller om det skulle vara olämpligt, med beaktande av de berörda värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta medlemsstaterna, att den gruppbase- rade tillsynen eller kontrollen av att villkoren i gruppkapitaltestet uppfylls utövas av den myndighet som enligt artikel 46.3–5 i värdepappersbolagsdirektivet ska utöva tillsynen

I dessa fall ska moderinstituten inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, *det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES, det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES* eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

4 §

När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 1 §, ska inspektionen lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen till övriga berörda behöriga myndigheter.

När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 1 § *första stycket 1, 3 eller 4–6, och moderföretaget inte är ett värdepappersinriktat holdingföretag*, ska inspektionen lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen till övriga berörda behöriga myndigheter.

5 kap.

Tillsyn över interna metoder

Tillsyn över interna metoder för kreditinstitut

1 §

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett *institut* uppfyller ställda krav på sådana metoder som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan de får användas för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med artiklarna 92–386 i tillsynsförordningen. Vid bedömningen ska särskilt uppmärksammas förändringar i *institutets* affärsverksamhet och hur interna metoder tillämpas på nya produkter.

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett *kreditinstitut* uppfyller ställda krav på sådana metoder som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan de får användas för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med artiklarna 92–386 i tillsynsförordningen. Vid bedömningen ska särskilt uppmärksammas förändringar i *kreditinstitutets* affärsverksamhet och hur interna metoder tillämpas på nya produkter.

2 §

Om det framkommer att ett *instituts* interna metoder enligt 1 § innebär väsentliga brister i fråga om förmågan att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att *institutet* åtgärdar metoderna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

Om det framkommer att ett *kreditinstituts* interna metoder enligt 1 § innebär väsentliga brister i fråga om förmågan att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att *kreditinstitutet* åtgärdar metoderna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

3 §

Om ett *institut* som beviljats tillstånd att använda sig av en metod som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av metoden, ska Finansinspektionen kräva att *institutet*

Om ett *kreditinstitut* som beviljats tillstånd att använda sig av en metod som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av metoden, ska Finansinspektionen kräva att *kreditinstitutet*

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är oväsentliga, eller

2. presenterar en åtgärdsplan för att i god tid åter uppfylla kraven och ange en tid inom vilken planen ska genomföras.

4 §

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att *institutet* inom en lämplig tidsfrist åter kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om *institutet* inte på ett tillfredsställande sätt lyckas visa att följderna av konstaterade brister är oväsentliga, ska tillståndet att använda sig av metoden antingen begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist eller återkallas.

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att *kreditinstitutet* inom en lämplig tidsfrist åter kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om *kreditinstitutet* inte på ett tillfredsställande sätt lyckas visa att följderna av konstaterade brister är oväsentliga, ska tillståndet att använda sig av metoden antingen begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist eller återkallas.

5 §

Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för *institutet* att använda den modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att *institutet* snarast förbättrar modellen.

Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för *kreditinstitutet* att använda den modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att *kreditinstitutet* snarast förbättrar modellen.

6 §

Finansinspektionen får vidta korrigerande åtgärder för ett *instituts* interna metoder, om det klart kan fastställas att *institutets* metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker.

Finansinspektionen får vidta korrigerande åtgärder för ett *kreditinstituts* interna metoder, om det klart kan fastställas att *kreditinstitutets* metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker.

5 a kap.

Tillsyn över interna modeller för värdepappersbolag

1 §

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett värdepappersbolag uppfyller ställda krav för att få tillstånd att använda de interna modeller som avses i artikel 22 i värdepappersbolagsförordningen. Vid bedömningen ska särskild vikt läggas vid förändringar i värdepappersbolagets affärsverksamhet och hur interna modeller används på nya produkter.

2 §

Om det framkommer att ett värdepappersbolags interna modeller enligt 1 § innebär väsentliga brister i fråga om förmågan att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att bolaget åtgärdar bristerna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

3 §

Om ett värdepappersbolag som beviljats tillstånd att använda interna modeller som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av modellerna, ska Finansinspektionen kräva att värdepappersbolaget

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är oväsentliga, eller

2. presenterar en åtgärdsplan för att uppfylla kraven och anger en tid inom vilken planen ska genomföras.

4 §

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas

eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att värdepappersbolaget inom den angivna tidsfristen kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om värdepappersbolaget inte på ett tillfredsställande sätt lyckas visa att följderna av konstaterade brister är oväsentliga, ska tillståndet att använda sig av de interna modellerna antingen begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist eller återkallas.

5 §

Om det beträffande internmodellerna över marknadsrisk förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellerna inte är tillräckligt exakta, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för värdepappersbolaget att använda modellerna eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att värdepappersbolaget snarast inom en bestämd tidsram förbättrar modellerna.

6 kap.

1 §

Följande företag ska till Finansinspektionen lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen:

1. företag som står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet,

2. andra dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finan-

1. företag som står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet eller värdepappersbolagsdirektivet eller företag som ingår i en företagsgrupp på vilken ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen har fattats,

2. andra dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt

siellt holdingföretag än de som avses i 1, holdingföretag *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* än de som avses i 1,

3. holdingföretag med blandad verksamhet och dotterföretag till holdingföretag med blandad verksamhet,

4. blandade finansiella holdingföretag, och

5. företag som fått i uppdrag av ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet *eller* blandat finansiellt holdingföretag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner.

5. företag som fått i uppdrag av ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandat finansiellt holdingföretag *eller värdepappersinriktat holdingföretag* att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner.

Om företaget inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen, får inspektionen förelägga företaget att göra det.

4 §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet *och artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet.*

5 §

Finansinspektionen får även hänskjuta sådana frågor som avses i 4 § till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artiklarna 41.2, 43.5, 50.4 och 51.2 i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får även hänskjuta sådana frågor som avses i 4 § till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artiklarna 41.2, 43.5, 50.4 och 51.2 i kapitaltäckningsdirektivet *och artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet.*

8 §

Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det behövs för tillsynen, göra undersökningar hos

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet *och* blandade finansiella holdingföretag för att kontrollera den gruppbaseade redovisningen eller

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandade finansiella holdingföretag *och värdepappersinriktade holdingföretag* för att kontrollera den gruppbaseade redovisningen eller

samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

2. företag som har fått i uppdrag av ett institut eller ett holdingföretag som avses i 1 att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner, och

3. företag som ingår i en grupp som Finansinspektionen enligt 4 kap. 1 § ska utöva tillsyn över.

10 §

En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag *eller* ett blandat finansiellt holdingföretag som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företags intresse.

En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 7 § *eller artikel 7.1 i värdepappersbolagsförordningen* ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företags intresse.

11 §¹⁰

Ett finansiellt holdingföretag *och* ett blandat finansiellt holdingföretag är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.

Ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *och ett värdepappersinriktat holdingföretag* är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.

7 kap.

1 §

Om ett *institut* inte står under gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt institut eller ett sådant finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 2–4 §§ skulle ha utövat tillsynen över gruppen om de bestämmelserna hade gällt.

Om ett *kreditinstitut* inte står under gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt institut eller ett sådant finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över gruppen om de bestämmelserna hade gällt.

4 §

Om ett värdepappersbolag, som inte står under tillsyn på gruppnivå, ingår i en grupp med minst ytterligare ett värdepappersföretag och det gemensamma moderföretaget har sitt huvudkontor utanför EES, ska Finansinspektionen bedöma huruvida värdepappersföretagen står under tillsyn av tillsynsmyndigheten i landet utanför EES som är likvärdig med den tillsyn som anges i artiklarna 1–8 i värdepappersbolagsförordningen och i denna lag.

5 §

Om Finansinspektionen enligt 4 § bedömer att tillsynen inte är likvärdig ska inspektionen, för det fall den enligt 4 kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över gruppen om de bestämmelserna hade gällt, besluta om lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen. Finansinspektionen får kräva etablering av ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES och tillämpa artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen på detta företag.

Innan Finansinspektionen fattar beslut enligt första stycket ska samråd ske med övriga berörda behöriga myndigheter.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om åtgärder som den vidtar enligt denna paragraf.

8 kap.

1 §

Om ett institut eller ett företag inte uppfyller kraven i tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, ska Finansinspektionen förelägga institutet eller företaget att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett institut bryter mot tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet.

Om ett institut eller ett företag inte uppfyller kraven i tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, ska Finansinspektionen förelägga institutet eller företaget att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett institut bryter mot tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet.

2 §

Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller* ett holdingföretag med blandad verksamhet att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag *eller* ett blandat finansiellt holdingföretag

Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag, ett

tag, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

blandat finansiellt holdingföretag *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

4 §

Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller* ett holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av tillsynsförordningen, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen*, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

9 kap.

1 §

Institut som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Institut som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen* och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen och denna lag.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen* och denna lag.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, ska kostnaden för detta betalas av det institut som tillsynen avser.

10 kap.

1 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar värdepappersbolagsförordningens bestämmelser om beräk-

2 §¹¹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka krav som enligt 3 kap. 5 § ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag,

2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall institut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen,

3. vilken information moderföretag ska offentliggöra enligt 6 kap. 2 §,

4. de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av en lämplig nivå för kapitalbasen i samband med en översyn och utvärdering av ett institut,

5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, dels vid fastställandet av en lämplig nivå för ett sådant särskilt likviditetskrav i samband med en översyn och utvärdering av ett institut, och

6. hur uppgifter enligt 6 kap. 11 § ska lämnas.

1. vilka krav som enligt 3 kap. 6 § ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag, *ett värdepappersinriktat holdingföretag* eller ett blandat finansiellt holdingföretag,

2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall institut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen *respektive avses i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen*,

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2014:966) om kapitalbuffertar att 1 kap. 2 §, 3 kap. 3 §, 6 kap. 3 § och 10 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §¹

I denna lag betyder

1. blandade finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

2. dotterföretag: sådant företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. ESRB: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.1.31 i tillsynsförordningen,

6. institut: kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, Svenska skeppshypotekskassan och värdepappersbolag,

7. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG,

8. kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. moderinstitut inom EES: företag som avses i artikel 4.1.29 i tillsynsförordningen,

1. blandade finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

7. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG,

¹ Senaste lydelse 2018:1957.

10. *på grupp- eller undergruppsnivå*: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

11. *systemrisk*: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhällsekonomin,

12. *systemviktigt institut*: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

13. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

13. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

14. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen,

15. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och

15. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d, 5 a och 5 b §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, och

16. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitaler*:

- a) utbetalning i form av en kontant utdelning,
- b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.

3 kap.

3 §

Små och medelstora värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.

Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.

6 kap.

3 §

Små och medelstora värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* får undantas från kravet på kontryckisk kapitalbuffert i

Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kontryckisk kapitalbuffert i enlighet med föreskrifter

enlighet med föreskrifter som som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 8.
meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 8.
1 § 8.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

10 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kriterier för vilka värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

1. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

2. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

3. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

4. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

5. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

6. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

7. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

8. kriterier för vilka värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

8. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

9. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

10. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

11. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, och

12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173)

Härigenom föreskrivs i fråga om kreditupplysningslagen (1973:1173) att 11 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §¹

När en kreditupplysning om en fysisk person lämnas ut, ska till den som avses med upplysningen samtidigt och kostnadsfritt sändas ett skriftligt meddelande om

1. vem som bedriver kreditupplysningsverksamheten och kontaktuppgifter till dataskyddsbudet, om ett sådant ombud krävs enligt artikel 37 i EU:s dataskyddsförordning,

2. ändamålen med och den rättsliga grunden för behandlingen,

3. vilka kategorier av personuppgifter som behandlas, varifrån uppgifterna hämtats och hur länge uppgifterna kommer att lagras,

4. de uppgifter, omdömen och råd som upplysningen innehåller om honom eller henne,

5. möjligheten att få tillgång till och rättelse av de uppgifter som rör honom eller henne,

6. vilka kategorier av mottagare som kan ta del av personuppgifterna och vem som har begärt upplysningen, och

7. möjligheten att framställa klagomål till Datainspektionen.

Om kreditupplysningen lämnas ut till ett svenskt kreditinstitut eller värdepappersbolag, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkravet för kreditrisker med en sådan metod som avses i artikel 143.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får meddelandet sändas senare men utan onödigt dröjsmål och begränsas till information enligt första stycket 1, 2 och 6. Om den som avses med upplysningen begär det, ska även information enligt 3, 4, 5 och 7 sändas till honom eller henne.

Om kreditupplysningen lämnas ut till ett svenskt kreditinstitut eller värdepappersbolag som avses i 8 kap. 1 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkravet för kreditrisker med en sådan metod som avses i artikel 143.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får meddelandet sändas senare men utan onödigt dröjsmål och begränsas till information enligt första stycket 1, 2 och 6. Om den som avses med upplysningen begär det, ska även information enligt 3, 4, 5 och 7 sändas till honom eller henne.

Första och andra styckena gäller också när en kreditupplysning lämnas om ett handelsbolag eller kommanditbolag.

Prop. 2020/21:173

Bilaga 7

Första–tredje styckena gäller inte kreditupplysningar som lämnas genom offentliggörande på ett sådant sätt som avses i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen, utom när upplysningarna tillhandahålls ur en databas enligt 1 kap. 4 § yttrandefrihetsgrundlagen på sätt som avses i den paragrafens första stycke 2 a–c.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan att 3 a § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §¹

Av lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar framgår att lagarna och bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012² ska tillämpas för Svenska skeppshypotekskassan.

Av lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar framgår att lagarna och bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012³ ska tillämpas för Svenska skeppshypotekskassan.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:971.

² EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

Härigenom föreskrivs i fråga om sparbankslagen (1987:619) att 9 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §¹

En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en sparbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012², lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente.

En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en sparbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012³, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:972.

² EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank att 4 kap. 4 a § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap. 4 a §¹

Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG².

Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG³ eller artikel 46 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:973.

² EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument att 3 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §¹

Om ett företag som står under tillsyn av Finansinspektionen vill ingå avtal med ägaren till ett finansiellt instrument om att företaget ska ha rätt att förfoga över det finansiella instrumentet för egen räkning, ska avtalet slutas skriftligen i en för ändamålet särskilt upprättad handling som i någon läsbar och varaktig form är tillgänglig för parterna. Detsamma gäller om företaget medverkar till ett sådant avtal mellan andra parter. Det förfogande som avses ska anges noggrant.

Första stycket gäller inte om företagets motpart eller parterna i ett avtal som företaget medverkar till är

1. ett annat företag som står under tillsyn av Finansinspektionen eller ett utländskt företag inom EES som i sitt hemland får driva jämförbar verksamhet och som står under betryggande tillsyn av myndighet eller annat behörigt organ,

2. Riksgäldskontoret eller ett utländskt offentligt organ inom EES som är ansvarigt för eller deltar i förvaltningen av statsskulden eller är behörigt att föra konton för kunders räkning,

3. Riksbanken eller en utländsk centralbank inom EES, inklusive Europeiska centralbanken,

4. en multilateral utvecklingsbank, Banken för internationell betalningsutjämning, Internationella valutafonden eller Europeiska investeringsbanken, eller

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut *och värdepappersföretag*, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiv* 2006/48/EG och 2006/49/EG².

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiven* 2006/48/EG och 2006/49/EG³.

Första stycket gäller inte heller om företaget är en sådan central motpart som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av

¹ Senaste lydelse 2014:974.

² EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338 (Celex 32013L0036).

Prop. 2020/21:173 Bilaga 7 den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister⁴.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag att 5 kap. 7 § och 6 kap. 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

7 §¹

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012² beaktas.

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012³ beaktas.

6 kap.

3 §⁴

I kapitaltäckningsanalysen ska uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitalbaskraven i enlighet med vad som följer av förordning (EU) nr 575/2013.

I kapitaltäckningsanalysen ska uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitalbaskraven i enlighet med vad som följer av förordning (EU) nr 575/2013 *eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.*

Moderföretag som enligt *samma förordning* ska uppfylla kraven i förordningen på grundval av en grupps konsoliderade situation, ska lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen.

Moderföretag som enligt *någon av de i första stycket nämnda förordningarna* ska uppfylla kraven i förordningen på grundval av en grupps konsoliderade situation, ska lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:975.

² EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

⁴ Senaste lydelse 2014:975.

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1570) om medlemsbanker att 11 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

1 §¹

En styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en medlemsbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas en medlem eller någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012², lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens stadgar.

En styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en medlemsbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas en medlem eller någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012³, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens stadgar.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:976.

² EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229) att 24 kap. 9 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 kap.

9 §¹

Ett företag som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av den förordningen.

Ett företag som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 eller av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av respektive förordning.

Ett svenskt försäkringsföretag som omfattas av 7 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller av lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av dessa lagar.

Ett utländskt försäkringsföretag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av nationell lagstiftning som genomför det direktivet.

Ett utländskt tjänstepensionsinstitut får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av nationell lagstiftning som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut. Vad som avses med ett utländskt tjänstepensionsinstitut framgår av 39 kap. 13 a §.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2019:787.

Förslag till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder) att 4 kap. 11 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

11 §¹

Av var och en av Första–Fjärde AP-fondernas tillgångar, värderade till marknadsvärdet, får högst tio procent utgöras av fondpapper eller andra finansiella instrument utfärdade av en emittent eller av en grupp av emittenter med inbördes anknytning. Denna begränsning gäller inte

1. svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, och

2. utländska stater, centralbanker, utländska kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter, och andra emittenter, som får noll procent riskvikt med stöd av schablonmetoden som enligt artikel 107 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012² ska tillämpas för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker.

2. utländska stater, centralbanker, utländska kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter, och andra emittenter, som får noll procent riskvikt med stöd av schablonmetoden som enligt artikel 107 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012³ ska tillämpas för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker.

Med grupp av emittenter med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet från risksynpunkt därför att

1. någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller

2. de utan att stå i sådant förhållande som avses i 1 har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan befaras råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:979.

² EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:46) om värdepappersfonder att 2 kap. 10 och 11 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

10 §¹

Ett fondbolags egna medel får, trots vad som anges i 8 och 9 §§, inte understiga *ett* belopp som motsvarar 25 procent av bolagets fasta omkostnader för det föregående året eller, om bolagets verksamhet pågått i mindre än ett år, 25 procent av de fasta omkostnader som angetts i bolagets verksamhetsplan.

Om omfattningen av fondbolagets verksamhet ändrats väsentligt sedan det föregående året eller om Finansinspektionen finner att verksamhetsplanen behöver korrigeras, får inspektionen besluta om ändring av kapitalkravet enligt första stycket.

Ett fondbolags egna medel får, trots vad som anges i 8 och 9 §§, inte understiga *det* belopp som föreskrivs i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU)nr 806/2014.

11 §²

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag samt i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav

¹ Senaste lydelse 2017:1143.

² Senaste lydelse 2017:1143.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

*för värdepappersföretag och om
ändring av förordningarna (EU)
nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013,
(EU) nr 600/2014 och (EU) nr
806/2014.*

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse att 1 kap. 5 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 5 §¹

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. *finansieringsinstitut*: ett företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 §,

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,

10. *kreditinstitut*: bank, kreditmarknadsföretag och sådant företag som avses i artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag,

11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och om värdepappersföretag, om ändring

11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upp-

¹ Senaste lydelse 2018:1397.

av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, och rådets direktiv 2014/59/EU,

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som avses i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,

17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitäläckningsdirektivet,

23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. *koncern*:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtningsplaner och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

35. *tillsynsförordningen*:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat att 5 kap. 8 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

8 §¹

Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012² för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012³ för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:984.

² EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

³ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1 (Celex 32013R0575).

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:751) om betaltjänster att 1 kap. 4 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 4 §¹

I denna lag betyder

autentisering: ett förfarande där en betaltjänstanvändares personliga behörighetsfunktioner används och genom vilket en betaltjänstleverantör kan kontrollera betaltjänstanvändarens identitet eller ett betalningsinstruments giltighet,

autogiro: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där initiativet till en betalningstransaktion tas av betalningsmottagaren på grundval av betalarens samtycke till mottagaren, mottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör,

bankdag: en dag på vilken en betaltjänstleverantör har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion,

betalare: en fysisk eller juridisk person som är antingen betalkontoinnehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto, eller en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder,

betalkonto: ett konto som innehas i en eller flera betaltjänstanvändares namn och som är avsett för genomförandet av betalningstransaktioner,

betalkontodirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, i den ursprungliga lydelsen,

betalningsinstitut: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som har fått tillstånd att tillhandahålla betaltjänster enligt 2 kap.,

betalningsinitieringstjänst: en tjänst för att på begäran av betaltjänstanvändaren initiera en betalningsorder från ett betalkonto hos en annan betaltjänstleverantör,

betalningsinstrument: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som enligt avtal används för att initiera en betalningsorder,

betalningsmottagare: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel vid en betalningstransaktion,

betalningsorder: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,

betalningssystem: ett generellt betalsystem enligt 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

¹ Senaste lydelse 2018:175.

betalningstransaktion: insättning, uttag eller överföring av medel som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,

betaltjänstanvändare: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst,

betaltjänstdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, i den ursprungliga lydelsen,

debitera: att medel dras från ett konto,

elektroniskt kommunikationsnät: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation,

elektronisk kommunikationstjänst: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen om elektronisk kommunikation,

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt betalningsinstitutets etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

grupp: en grupp av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i 1 kap. 4, 5 eller 5 a § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en grupp av företag som avses i artiklarna 4–7 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 av den 7 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut och som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 10.1 eller artikel 113.6 eller 113.7 i tillsynsförordningen,

hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

inlösen av transaktionsbelopp: en betaltjänst där en betaltjänstleverantör accepterar och behandlar betalningsmottagarens betalningstransaktioner för att sedan överföra medel till betalningsmottagaren,

kapitalbas: detsamma som i 1 kap. 5 § 9 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kontobaserad betalning: en betaltjänst för kreditering av en betalningsmottagares betalkonto med en betalningstransaktion från en betalares betalkonto, som utförs av en betaltjänstleverantör som har tillgång till betalarens betalkonto, på grundval av en instruktion som lämnats av betalaren,

kontoförvaltande betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som tillhandahåller och förvaltar ett betalkonto,

kontoinformationstjänst: en onlinetjänst för att tillhandahålla sammanställd information om ett eller flera betalkonton som betaltjänstanvändaren har hos en eller flera andra betaltjänstleverantörer,

konsument: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,

kreditera: att medel tillförs ett konto,

kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 10 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kvalificerat innehav: detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

känslig betalningsuppgift: en personlig behörighetsfunktion eller annan uppgift som kan användas för svikliga förfaranden, dock inte kontoinnehavarens namn och kontonummer i sådan verksamhet som drivs av en leverantör av betalningsinitieringstjänster eller en leverantör av kontoinformationstjänster,

lagligen bosatt inom EES: en fysisk person som har rätt att bosätta sig inom EES i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, inbegripet personer utan fast adress och personer som söker asyl inom ramen för Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, protokollet till denna av den 31 januari 1967 och andra relevanta internationella fördrag,

medel: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

obehörig transaktion: en transaktion som genomförs utan samtycke från kontohavaren eller någon annan som enligt kontoavtalet är behörig att använda kontot,

penningöverföring: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en mottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på mottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på mottagarens vägnar och ställs till mottagarens förfogande,

personlig behörighetsfunktion: en personligt anpassad funktion som betaltjänstleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren för autentiseringsändamål,

ramavtal: ett avtal om betaltjänster som reglerar genomförandet av kommande enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto,

referensväxelkurs: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa,

referensräntesats: den räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell tillämplig ränta och som härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster,

registrerad betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som undantagits från krav på tillstånd enligt 2 kap. 3 §,

stark kundautentisering: en autentisering som grundas på användning av två eller flera komponenter, kategoriserade som kunskap (något som bara användaren vet), innehav (något som bara användaren har) och unik egenskap (något som användaren är), som är fristående från varandra så att det förhållandet att någon har kommit över en av komponenterna inte äventyrar de andra komponenternas tillförlitlighet, och som är utformad för att skydda autentiseringsuppgifterna mot obehörig åtkomst,

startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

säker kommunikation: sådan kommunikation som uppfyller kraven i de tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 98 i betaltjänstdirektivet,

tillsynsförordningen: Europa-
parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni

tillsynsförordningen: Europa-
parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni

2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

unik identifikationskod: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tillhandahållits av en betaltjänstleverantör, och som en betaltjänstanvändare ska uppge för att otvetydigt identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto,

utgivning av betalningsinstrument: en betaltjänst hos en betaltjänstleverantör om att tillhandahålla betalaren ett betalningsinstrument för att initiera och behandla betalarens betalningstransaktioner,

utländskt kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 21 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

valuteringsdag: den referenstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för att beräkna räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2011:755) om elektroniska pengar att 3 kap. 2 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 §¹

Ett institut för elektroniska pengar ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som lägst motsvarar startkapitalet enligt 1 § eller ett kapitalkrav beräknat enligt 3 §. Institutets kapitalbas får inte underskrida det högsta av dessa belopp.

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tillämpas. Därutöver gäller följande vid beräkningen:

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tillämpas. Därutöver gäller följande vid beräkningen:

1. Ett institut för elektroniska pengar som tillhör samma grupp som ett annat institut för elektroniska pengar, eller ett betalningsinstitut, ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag, en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder, ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag får vid beräkning av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av något av dessa företags kapitalbas.

2. Ett institut för elektroniska pengar som bedriver annan verksamhet i enlighet med 5 § får vid beräkningen av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av kapitalbasen i den andra verksamheten.

3. För ett institut för elektroniska pengar som har bytt redovisningsvaluta får kapitalbasen inte understiga det högsta av de belopp som följer av 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2019:768.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder att 1 kap. 10 §, 7 kap. 4 och 6 §§ och 9 kap. 4 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

10 §¹

Med ett *förvaringsinstituts behöriga myndigheter* avses följande. Om förvaringsinstitutet

1. är ett kreditinstitut med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut *och värdepappersföretag*, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiv* 2006/48/EG och 2006/49/EG: den myndighet som anges i 1 kap. 6 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller en annan myndighet i ett annat land inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

1. är ett kreditinstitut med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiven* 2006/48/EG och 2006/49/EG, *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034*: den myndighet som anges i 1 kap. 6 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller en annan myndighet i ett annat land inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. är ett värdepappersföretag med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034*: de myndigheter som anges i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

3. är ett sådant institut som avses i 9 kap. 4 § första stycket 3: de myndigheter i institutets hemland som enligt nationell lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över sådana institut,

4. är någon som avses i 9 kap. 7 §: de myndigheter i det land inom EES där denne är etablerad och vilka, enligt nationell lag eller annan författning, har behörighet att utöva tillsyn över denne, alternativt det officiella organ som har behörighet att registrera eller utöva tillsyn över denne i enlighet med yrkesetiska regler, eller

5. är utsett som förvaringsinstitut för en icke EES-baserad alternativ investeringsfond enligt 9 kap. 5 § och inte omfattas av 1–4: de berörda nationella myndigheterna i det land där förvaringsinstitutet har sitt stadgeenliga säte.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

7 kap.

4 §

En AIF-förvaltares kapitalbas får, trots det som anges i 2 och 3 §§, inte understiga *ett* belopp som motsvarar 25 procent av dess fasta omkostnader för det föregående året eller, om AIF-förvaltarens verksamhet har pågått kortare tid än ett år, 25 procent av de fasta omkostnader som angetts i AIF-förvaltarens verksamhetsplan.

En AIF-förvaltares kapitalbas får, trots det som anges i 2 och 3 §§, inte understiga *det* belopp som föreskrivs i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Om omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet har ändrats väsentligt sedan det föregående året eller om Finansinspektionen finner att verksamhetsplanen behöver korrigeras, får inspektionen besluta om ändring av kapitalkravet enligt första stycket.

Ett belopp motsvarande kapitalbasen ska investeras i likvida tillgångar och får inte innehålla spekulativa positioner.

6 §²

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag *samt i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.*

² Senaste lydelse 2017:1147.

Ett förvaringsinstitut för en EES-baserad alternativ investeringsfond ska vara

1. ett kreditinstitut som
 - a) har stadgeenligt säte inom EES, och
 - b) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU,
 2. ett värdepappersföretag som
 - a) har stadgeenligt säte inom EES,
 - b) omfattas av kapitalkraven i b) omfattas av kapitalkraven i enlighet med artikel 92 i *förordning (EU) nr 575/2013*, och enlighet med artikel 11 i *förordning (EU) 2019/2033*, och
 - c) har tillstånd som avses i c) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, inbegripet för att tillhandahålla sidotjänster avseende förvaring och handhavande av finansiella instrument för kunders räkning som avses i punkt 1 i avsnitt B i bilaga I till direktivet, och som har egna medel motsvarande det startkapital som anges i artikel 28.2 i *direktiv 2013/36/EU*, eller *2019/2034*, eller
 3. ett annat institut som står under fortlöpande tillsyn och som den 21 juli 2011 hör till de kategorier som har godtagits såsom förvaringsinstitut enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG.
- Förvaringsinstitutet ska vara etablerat i den alternativa investeringsfondens hemland.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna att 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av

1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,

2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,

3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet,

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

15. artiklarna 99–101, 394, 415, 416, 430 och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,

15. artiklarna 99–101, 394, 415, 416, 430 och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, och

16. artiklarna 54 och 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den

¹ Senaste lydelse 2019:769.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

*27 november 2019 om tillsynskrav
för värdepappersföretag och om
ändring av förordningarna (EU)
nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013,
(EU) nr 600/2014 och (EU) nr
806/2014.*

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2015:1016) om resolution att 2 kap. 1 § och 27 kap. 13 och 14 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

I denna lag avses med

anmält avvecklingsystem: ett anmält avvecklingsystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

¹ Senaste lydelse 2018:2021.

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,
finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen eller artikel 4.1.11 i värdepappersbolagsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitalbas: för kreditinstitut detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen och för värdepappersbolag detsamma som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och om värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finan-

(2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

sieringsrörelse *samt ett sådant värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 3 d lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,*

Prop. 2020/21:173
Bilaga 7

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

värdepappersbolag: ett värdepappersföretag enligt artikel 4.1.22 i värdepappersbolagsförordningen som omfattas av det krav på startkapital som anges i 3 kap. 6 § första stycket 2 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen, och

värdepappersbolagsdirektivet:
Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen:
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

27 kap.

13 §²

Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,05 procent av det totala underlag för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska risk-

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer. För EES-filialer ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

² Senaste lydelse 2017:1312.

justering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade insättningarna.

14 §

Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder med avdrag för garanterade insättningar, skulder som anges i artikel 5.1 i förordningen om resolutionsavgifter och de skulder som får ingå i den avgiftsskyldiges kapitalbas enligt tillsynsförordningen.

Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder med avdrag för garanterade insättningar, skulder som anges i artikel 5.1 i förordningen om resolutionsavgifter och de skulder som får ingå i den avgiftsskyldiges kapitalbas enligt tillsynsförordningen eller värdepappersbolagsförordningen.

Om inte annat följer av artikel 5.2–5.4 i förordningen om resolutionsavgifter, ska skulderna beräknas på det sätt som gäller för upptagande av skulder i balansräkning enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution att 1 kap. 9 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

9 §

I denna lag betyder

1. *anknuten försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag om att distribuera försäkringsprodukter, om dessa produkter inte konkurrerar med varandra och avtalet innebär att försäkringsföretaget är ansvarigt för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

2. *anknuten sidoverksam försäkringsförmedlare*: en sidoverksam försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag eller försäkringsförmedlare om att distribuera sådana försäkringsprodukter som anges i 20 b och c, om avtalet innebär att försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren är ansvarigt för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

3. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet eller annat utländskt organ som har behörighet att besluta om tillstånd för eller registrering av försäkringsförmedlare eller att utöva tillsyn över försäkringsförmedlare,

4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. *EES-försäkringsförmedlare*: en utländsk försäkringsförmedlare vars hemland är ett annat land inom EES och som omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

6. *ersättning*: en provision, avgift eller annan betalning, inbegripet en ekonomisk ersättning av något slag eller eventuell annan finansiell eller icke-finansiell förmån eller ett incitament, som erbjuds eller betalas ut med avseende på försäkringsdistribution,

7. *filial*: en försäkringsförmedlares agentur eller filial som ligger i ett annat land inom EES än hemlandet,

8. *försäkringsbaserad investeringsprodukt*: en försäkring med ett förfallo- eller återköpsvärde som helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat mot marknadsvolatilitet, med undantag för

a) skadeförsäkring,

b) livförsäkring där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall eller vid invaliditet till följd av skada, sjukdom eller funktionsnedsättning, och

c) pensionsförsäkring,

9. *försäkringsdistributionsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/411,

10. *försäkringsdistributör*: en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag,

11. *försäkringsförmedlare*: en fysisk eller juridisk person, med undantag för försäkringsföretag eller deras anställda, som mot ersättning bedriver försäkringsdistribution,

12. *försäkringsförmedlare från tredjeland*: en försäkringsförmedlare vars hemland inte omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

13. *hemland*:

a) om försäkringsförmedlaren är en fysisk person, det land där förmedlaren har sin hemvist,

b) om försäkringsförmedlaren är en juridisk person, det land där förmedlarens säte ligger, eller, om förmedlaren enligt nationell rätt inte har något säte, det land där förmedlarens huvudkontor ligger,

14. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

15. *nära förbindelser*: det som avses i 1 kap. 14 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), med den skillnaden att det som anges där om försäkringsföretag i stället ska avse försäkringsförmedlare,

16. *pensionsförsäkring*: försäkringsavtal som har som främsta syfte att ge inkomst vid pensionering och som berättigar den försäkrade till vissa ersättningar,

17. *professionell kund*: en kund som avses i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

18. *rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys*: sådan rådgivning som avses i 4 kap. 2 §,

19. *rådgivning*: tillhandahållande av en personlig rekommendation till en kund, antingen på kundens begäran eller på initiativ av försäkringsdistributören, i fråga om ett eller flera försäkringsavtal,

20. *sidoverksam försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare – utom kreditinstitut och värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 – som bedriver försäkringsdistribution som sidoverksamhet, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

20. *sidoverksam försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare – utom kreditinstitut och värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, *i den ursprungliga lydelsen* – som bedriver försäkringsdistribution som sidoverksamhet, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) den har inte försäkringsdistribution som huvudsaklig yrkesverksamhet,

b) den distribuerar bara vissa försäkringsprodukter som kompletterar en vara eller en tjänst, och

c) de berörda försäkringsprodukterna omfattar inte livförsäkring eller ansvarsförsäkring, utom när sådant skydd kompletterar den vara eller tjänst som förmedlaren bedriver som huvudsaklig yrkesverksamhet,

21. *skadeförsäkring*: en försäkring som är hänförlig till någon av de försäkringsklasser som anges i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen,

22. *stora risker*: det som avses i 3 kap. 16 § andra och tredje styckena försäkringsrörelselagen,

23. *tjänstepensionsförsäkring*: en livförsäkring som har samband med yrkesutövning och där utbetalning av försäkringsbelopp (engångsbelopp eller periodiska utbetalningar) beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder samt försäkringar som meddelas som tillägg till sådana försäkringar,

24. *svensk fysisk person och svensk juridisk person*: en fysisk eller juridisk person vars hemland är Sverige,

25. *varaktigt medium*: ett medel som

a) gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till kunden personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och

b) tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och

26. *värdland*: det land inom EES där en försäkringsförmedlare har en permanent närvaro eller ett etableringsställe eller tillhandahåller tjänster, och som inte är förmedlarens hemland.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från Datainspektionen, FAR, Finansbolagens Förening, Finansinspektionen, Fondbolagens förening, Första AP-fonden, Förvaltningsrätten i Stockholm, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Kammarrätten i Stockholm, Konkurrentverket, Regelrådet, Revisorsinspektionen, Riksgäldskontoret, Sjätte AP-fonden, Skatteverket, Sparbankernas Riksförbund, Statistiska centralbyrån, Svensk Sjöfart, Svenska Bankföreningen, Svensk Värdepappersmarknad, Sveriges advokatsamfund och Sveriges riksbank.

Därutöver har ett yttrande inkommit från Söderberg & Partners.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Andra AP-fonden, Finansförbundet, Fjärde AP-fonden, Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden, Företagarna, Institutionella ägares förening för regleringsfrågor på värdepappersmarknaden, Justitieombudsmannen, Kollegiet för svensk bolagsstyrning, Konsumenternas Bank- och finansbyrå, Nasdaq Stockholm Aktiebolag, Nordic Growth Market NGM Aktiebolag, Näringslivets Regelnämnd (NNR), Sjunde AP-fonden, Spotlight Stock Market, Svensk Försäkring, Svenska försäkringsförmedlares förening, Svenska skeppshypotekskassan, Svenskt Näringsliv, Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA), The Swedish Financial Technology Association och Tredje AP-fonden.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Häri genom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 1 kap. 4 a, 4 b och 5 §§, 3 kap. 6 och 7 §§, 7 kap. 1 §, 8 kap. 4, 5 och 35 §§, 8 a kap. 9 §, 8 b kap. 2 och 4 §§, 12 kap. 7 §, 13 kap. 1 i §, 23 kap. 4 §, 25 kap. 1 d § och rubriken närmast före 3 kap. 7 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 8 kap. 1 a–1 c och 4 c §§, och närmast före 8 kap. 4 c § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.
4 a §²

I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

² Senaste lydelse 2020:1210.

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmisbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

4 b §³

I denna lag betyder

anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

1. marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
2. ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,

3. placera finansiella instrument, eller
4. tillhandahålla investeringsrådgivning avseende dessa instrument eller tjänster,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

börs: ett svenskt aktieföretag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

clearingdeltagare: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

clearingorganisation: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

emittent: i fråga om aktier aktieföretaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning rapportera uppgifter om transaktioner till behöriga myndigheter eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,

godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd att för värdepappersinstituts räkning publicera rapporter om värdepappershandeln enligt artiklarna 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument,

handelsplats: en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller en organiserad handelsplattform (OTF-plattform),

handelsplattform: en MTF-plattform eller en OTF-plattform,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

leverantör av datarapporteringstjänster: en godkänd rapporteringsmekanism (ARM-leverantör), ett godkänt publiceringsarrangemang (APA-leverantör) eller en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör),

litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen,

marknadsgarant: en person som på fortlöpande basis åtagit sig att på finansiella marknader handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av egna tillgångar till priser som fastställts av denne,

marknadsoperatör: en börs eller en eller flera juridiska personer i ett annat land inom EES som driver en eller flera reglerade marknader,

MTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

OTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att det leder till ett kontrakt,

professionell kund: en sådan kund som avses i 9 kap. 4 eller 5 §,

reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredjepart – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

1. Europeiska unionen,
2. en stat inom EES, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i staten,

3. när det gäller en federal stat inom EES, en delstat i federationen,

4. en särskild funktion för flera stater inom EES,

5. en internationell finansinstitution som etablerats av minst två stater inom EES och vars mål är att ordna finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de stater som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, och

6. Europeiska investeringsbanken,

systematisk internhandlare: ett värdepappersinstitut som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform utan att utnyttja ett multilateralt system,

tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP-leverantör): en fysisk eller juridisk person som har tillstånd för att samla in rapporter om handeln med de finansiella instrument som anges i artiklarna 6, 7, 10, 12, 13, 20 och 21 i förordningen om marknader för finansiella instrument från handelsplatser och från en eller flera APA-leverantörer samt konsolidera rapporterna till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde med uppgifter om priser och volymer per finansiellt instrument,

tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag hos Finansinspektionen enligt 11 kap. 13–15 §§ eller hos en behörig myndighet i ett annat land inom EES,

utländskt kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler, och

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler,

värdepappersinriktat holdingföretag: ett värdepappersinriktat holdingföretag enligt definitionen i

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt värdepappersföretags etablering av flera driftställen i Sverige ska anses som en enda filial,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

kapitalbas: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.16 i värdepappersbolagsförordningen,

finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.14 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitalbas:

1. för andra värdepappersbolag än sådana som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c-f

lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, detsamma som i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

2. för övriga företag, detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

koncern:

1. i 8 a, 8 b och 25 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

2. i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

koncernåterhämtningsplan: en plan som upprättats av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående värdepappersbolags eller utländskt värdepappersföretags finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

likvid marknad: en marknad för ett finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument, där det ständigt finns beredda och villiga köpare och säljare, enligt en bedömning utifrån

1. den genomsnittliga transaktionsfrekvensen och transaktionsvolymen under ett antal marknadsvillkor,

2. antalet och typen av marknadsaktörer, och
3. den genomsnittliga storleken på skillnader mellan köp- och säljkurser (spreadar),

matchad principalhandel: en transaktion

1. där en mellanhand träder in mellan köpare och säljare på ett sådant sätt att mellanhanden under transaktionens utförande aldrig exponeras för marknadsrisk,

2. där båda sidor av transaktionen genomförs samtidigt, och

3. som genomförs till ett pris som innebär att mellanhanden inte gör någon vinst eller förlust, förutom tidigare tillkännagivna arvoden eller avgifter för transaktionen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderinstitut inom EES: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

1. annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

2. finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

multilateralt system: ett system där flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument kan interagera inom systemet,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppberedad tillsyn av moderinstitut inom EES och av värdepappersbolag och kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

små och medelstora företag: företag som har ett genomsnittligt börsvärde som understeg 200 miljoner euro beräknat på slutkurser för de tre föregående kalenderåren,

startkapital: det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

startkapital:

1. för andra värdepappersbolag än sådana som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 4.1.18 i värdepappersbolagsförordningen,

2. för övriga företag, det kapital som avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

strukturerad insättning: en insättning enligt definitionen i 2 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, som måste betalas helt på förfallodagen enligt villkor som innebär att eventuell ränta eller premie ska beräknas utifrån

1. ett index eller en kombination av index, med undantag för ränteindex,

2. ett finansiellt instrument eller en kombination av finansiella instrument,

3. en råvara eller en kombination av råvaror eller andra icke-fungibla tillgångar,

4. en valutakurs eller en kombination av valutakurser, eller
5. andra faktorer,
strukturerade finansiella produkter: detsamma som i artikel 2.1.28 i förordningen om marknader för finansiella instrument,
teknik för algoritmisk högfrekvenshandel: en teknik för algoritmisk handel som kännetecknas av
 1. att infrastrukturen är avsedd att minimera fördröjning (latens) genom samlokalisering, närvarðskap eller elektroniskt höghastighetstillträde,
 2. att systemet beslutar när en order ska initieras, genereras, styras eller utföras utan mänsklig medverkan för enskilda handelstransaktioner eller enskilda order, och
 3. stor mängd intradagsmeddelanden som utgör order, bud eller annulleringar,
varaktigt medium: ett medel som
 1. gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden och under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och
 2. möjliggör oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och*återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett värdepappersbolag i syfte att vidta åtgärder som bolaget avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

3 kap.

6 §⁵

Ett värdepappersbolag ska <i>när verksamheten påbörjas</i> ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar 1. minst 5 000 000 euro om bolagets verksamhet ska innefatta mottagande av medel på konto enligt 2 kap. 2 § första stycket 8,2. minst 730 000 euro om bolaget ska driva verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3, 6 och 8,3. minst 125 000 euro om inte högre belopp krävs enligt 1 eller 2, och4. minst 50 000 euro om bolaget ska driva enbart verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 1 eller 5 och inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper. <i>Ett värdepappersbolag som avses i första stycket 4 får som ett alternativ till startkapital ha</i> 1. en ansvarsförsäkring med ett försäkringsbelopp om mot-	Ett värdepappersbolag ska ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar 1. minst 5 000 000 euro om bolagets verksamhet ska innefatta mottagande av medel på konto enligt 2 kap. 2 § första stycket 8,2. minst 750 000 euro om bolaget ska driva verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6,3. minst 150 000 euro om inte högre belopp krävs enligt 1 eller 2, och4. minst 75 000 euro om bolaget ska driva enbart verksamhet som avses i 2 kap. 1 § 1, 2, 4, 5 eller 7 och inte kommer att inneha kunders medel eller värdepapper. <i>Startkapitalet ska för värdepappersbolag som avses i första stycket 1 vara sammansatt enligt artikel 72 i tillsynsförordningen. För övriga värdepappersbolag ska</i>

svarande minst 1 000 000 euro per skadeståndskrav och minst 1 500 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav, startkapitalet vara sammansatt enligt artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen.

2. en garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd, eller

3. en kombination av startkapital och försäkring eller garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd.

Om värdepappersbolaget är registrerat som försäkringsförmedlare enligt 2 kap. 3 § lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution, gäller dock i stället för första stycket 4 att bolaget ska ha ett startkapital som motsvarar minst 25 000 euro eller ha en ansvarsförsäkring eller en garanti eller liknande utfästelse som täcker den skadeståndsskyldighet som kan uppkomma till följd av verksamheten. Antingen ska försäkringsbeloppet uppgå till motsvarande minst 500 000 euro per skadeståndskrav och minst 750 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav eller ska bolaget ha en kombination av startkapital och försäkring eller garanti eller liknande utfästelse som ger ett motsvarande skydd.

Kapitalkrav under pågående verksamhet

Kapitaltäckning⁶

7 §⁷

Bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar finns i förordning (EU) nr 575/2013, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Bestämmelser om kapitaltäckning finns i

- värdepappersbolagsförordningen,
- tillsynsförordningen,
- lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, och
- lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

⁶ Senaste lydelse 2017:1144.

⁷ Senaste lydelse 2017:1144. Ändringen innebär bl.a. att andra och tredje styckena tas bort.

Kapitalbasen i ett värdepappersbolag som inte omfattas av bestämmelserna om kapitaltäckning och stora exponeringar enligt första stycket får inte understiga det belopp som enligt 6 § krävdes när verksamheten påbörjades. Om ett sådant värdepappersbolag har bytt redovisningsvaluta, gäller i stället att kapitalbasen inte får understiga det högsta av de belopp som avses i 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

Ett sådant värdepappersbolags alternativ till startkapital enligt 6 § andra eller tredje stycket får inte i värde understiga vad som krävdes när verksamheten påbörjades.

7 kap.

1 §⁸

Ett värdepappersbolag får inneha bara

1. egendom som behövs för att
 - a) driva värdepappersrörelse, och
 - b) tillhandahålla sidotjänster eller driva sidoverksamhet,
2. aktier, andelar och andra finansiella instrument med de begränsningar som anges i 2–6 §§ samt i förordning (EU) nr 575/2013, och
2. aktier, andelar och andra finansiella instrument med de begränsningar som anges i 2–6 §§, och
3. egendom till skyddande av fordran enligt 10–12 §§.

I värdepappersbolagsförordningen och tillsynsförordningen finns ytterligare bestämmelser om begränsningar av sådana innehav som avses i första stycket 2.

8 kap.

1 a §

Bestämmelserna i 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ gäller inte för ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

Finansinspektionen får dock besluta att 3 § och 4 § tredje stycket ska tillämpas på ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

Undantaget i första stycket ska börja tillämpas när värdepappersbolaget under en sammanhängande sexmånadersperiod har uppfyllt kriterierna för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

1 b §

Om ett värdepappersbolag inte längre uppfyller kriterierna för att anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag, ska bolaget snarast underrätta Finansinspektionen och inom 12 månader börja tillämpa de bestämmelser som anges i 1 a § första stycket.

1 c §

De värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c–f lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa 6 kap. 1–3 och 4–7 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, i stället för 8 kap. 3–8 §§ denna lag. Det som i lagen om bank- och finansieringsrörelse sägs om kreditinstitut ska då avse värdepappersbolag.

För den som ingår i ett sådant värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller är ersättare för någon av dem, gäller även 15 kap. 1 a–1 c och 8 a–9 d §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa tillsynsförordningen i stället för värdepappersbolagsförordningen. Det som i tillsynsförordningen sägs om kreditinstitut ska då avse värdepappersbolag.

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som *dess rörelse är förknippad med*. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som *bolaget är eller kan bli exponerat för eller som bolaget innebär eller kan innebära för andra*. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess *kreditrisk*er, marknadsrisk, *operativa risk*er och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för. Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess *företagsrisk*er, *kundrisk*er, marknadsrisk och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för *eller som bolaget innebär eller kan innebära för andra*. Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett värdepappersbolag ska på grundval av de metoder som avses i tredje stycket fastställa tillräckliga kapitalbasnivåer.

Ersättningsystem

4 c §

Ett värdepappersbolag ska ha ett ersättningsystem som främjar en sund och effektiv riskhantering.

5 §

Ett värdepappersbolags rörelse *skall* organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

Ett värdepappersbolags rörelse *ska* organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, *ansvarskedjor*, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§,

1. vilka åtgärder ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, *ersättningssystem* och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 3–8 §§,

2. värdepappersbolags mångfaldspolicy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

3. de riktlinjer, regler och rutiner ett värdepappersinstitut ska upprätta och tillämpa enligt 9 §,

4. vilka system, resurser och rutiner ett värdepappersinstitut ska ha enligt 10 §,

5. vad ett värdepappersinstitut ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 11 §,

6. de processer för produktgodkännande och översyn ett värdepappersinstitut ska ha enligt 13 §,

7. den information ett värdepappersinstitut ska lämna enligt 14 § första stycket,

8. de arrangemang ett värdepappersinstitut ska ha för att få information och för att förstå egenskaperna hos finansiella instrument och den fastställda målgruppen för instrumenten enligt 14 § andra stycket,

9. de arrangemang ett värdepappersinstitut som distribuerar finansiella instrument ska ha för urvalet av finansiella instrument och tjänster som erbjuds eller rekommenderas till kunder,

10. kraven för bedömning av kunskap och kompetens enligt 15 §,

11. dokumentation enligt 16 § och hur lång tid dokumentation ska sparas enligt 20 §, och

12. övervakning av handeln och kursbildningen enligt 21 §.

8 a kap.

9 §¹¹

När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer.

När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i *artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet* eller artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer.

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen eller en annan samordnande tillsynsmyndighet har överlämnat en koncernåterhämtningsplan till de myndigheter som anges i 3 § tredje stycket, ska inspektionen försöka

¹⁰ Senaste lydelse 2017:679.

¹¹ Senaste lydelse 2015:1032.

komma överens med behöriga myndigheter som ingår i tillsynskollegiet för koncernen om

1. granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,
2. huruvida en återhämtningsplan ska upprättas för ett individuellt värdepappersbolag eller ett utländskt värdepappersföretag som ingår i koncernen, och
3. tillämpningen av åtgärder som avses i artikel 6.5 och 6.6 i kris-
hanteringsdirektivet för att komma till rätta med väsentliga brister i planen
eller väsentliga hinder mot att genomföra den.

Om myndigheterna kommer överens, ska Finansinspektionen i enlighet med överenskommelsen fatta de beslut som behövs.

8 b kap.

2 §¹²

Ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd får ingås mellan å ena sidan ett moderinstitut i en medlemsstat, ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller* ett holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerat inom EES, och å andra sidan ett dotterföretag.

Ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd får ingås mellan å ena sidan ett moderinstitut i en medlemsstat, ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerat inom EES *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag*, och å andra sidan ett dotterföretag.

Ett företag som anges i första stycket och som uppfyller förutsättningarna för ingripande enligt 25 kap. 2 b §, får inte ingå ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd.

4 §¹³

Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,
2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och
3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stöd-
givande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.
2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företagets intressen gynnas.

¹² Senaste lydelse 2015:1032.

¹³ Senaste lydelse 2020:1210.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104a i *samma direktiv* vid tidpunkten för det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i *värdepappersbolagsdirektivet* eller kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt *artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet* eller artikel 104a i *kapitaltäckningsdirektivet* vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

12 kap.

7 §

En börs som är aktiebolag *skall* ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens art och omfattning är tillräckligt stort. Vid bedömningen av om aktiekapitalet är tillräckligt *skall* hänsyn tas även till andra finansiella resurser som börsen har eller kan utnyttja. För en börs som är ekonomisk förening gäller det som sägs om aktiekapital i stället summan av gjorda medlemsinsatser och förlagsinsatser.

En börs som driver en handelsplattform *skall* ha ett startkapital enligt 3 kap. 6 § första stycket 2.

En börs som är aktiebolag *ska* ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens art och omfattning är tillräckligt stort. Vid bedömningen av om aktiekapitalet är tillräckligt *ska* hänsyn tas även till andra finansiella resurser som börsen har eller kan utnyttja. För en börs som är ekonomisk förening gäller det som sägs om aktiekapital i stället summan av gjorda medlemsinsatser och förlagsinsatser.

En börs som driver en handelsplattform *ska* ha ett startkapital enligt 3 kap. 6 § första stycket 3.

13 kap.

1 i §¹⁴

En börs ska ha regler för minsta tillåtna prisändring för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument som handlas på en reglerad marknad som börsen driver. Reglerna ska

1. kalibreras så att de återspeglar det aktuella finansiella instrumentets likviditetsprofil och den genomsnittliga skillnaden mellan köp- och säljkurs, med beaktande av möjligheten till rimligt stabila priser utan att i onödan hindra ännu mindre skillnader, och

¹⁴ Senaste lydelse 2017:679.

2. på lämpligt sätt justera minsta tillåtna prisändring för varje finansiellt instrument.

Reglerna ska inte hindra matchning av order av stor omfattning på mittpunkten mellan aktuella köp- och säljbud.

23 kap.

4 §¹⁵

Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett värdepappersinstitut,
2. en börs,
3. en svensk leverantör av datarapporterings tjänster,
4. en clearingorganisation,
5. ett sådant utländskt företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, och
6. en emittent som enligt 16 kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt samma kapitel att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

Finansinspektionen får även genomföra en undersökning hos ett anknutet ombud eller hos ett företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinstitut att utföra visst arbete eller vissa funktioner, om det behövs för tillsynen av institutet.

Innan en undersökning genomförs hos ett utländskt företag som har inrättat filial enligt 4 kap. 1 § första stycket 1, ska Finansinspektionen samråda med behörig myndighet i det land inom EES som har auktoriserat det utländska företaget.

25 kap.

1 d §¹⁶

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,
2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,
3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

¹⁵ Senaste lydelse 2017:679.

¹⁶ Senaste lydelse 2020:1210.

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,
5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,
6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,
7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,
8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,
9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,
10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,
10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med artikel 28, 52 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,
11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,
12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,
13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,
13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 11 i värdepappersbolagsförordningen, i strid med artikel 54.1 b i den förordningen,
14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,
14. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om koncentrationsrisker, i strid med artikel 54 i värdepappersbolagsförordningen,
15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,
15. utsätter sig för en koncentrationsrisk som överstiger gränserna i artikel 37 i värdepappersbolagsförordningen,
16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information vid upprepade tillfällen eller systematiskt, i strid med artikel 43 i värdepappersbolagsförordningen,

information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen, eller

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i den förordningen eller kraven i 2 kap. 1 eller 2 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag på gruppnivå eller undergruppsnivå.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaksamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

låter bli att hålla likvida tillgångar, eller

17. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information, i strid med bestämmelserna i del 6 i värdepappersbolagsförordningen.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.
2. Bestämmelsen i 8 kap. 1 a § tredje stycket gäller inte värdepappersbolag som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna för att vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att 1 kap. 1, 2, 4, 8 och 9 §§, 2 kap. 1, 1 c, 1 e, 1 f, 2 och 3 §§, 3 kap. 1, 3 och 4 §§, 4 kap. 1–3 och 5 §§, 5 kap. 1–6 §§, 6 kap. 1, 2, 4, 5 och 7–11 §§, 7 kap. 1–4 §§, 8 kap. 1, 2 och 4 §§, 9 kap. 1 §, 10 kap. 1 och 2 §§, rubrikerna till 2, 5 och 7 kap. och rubrikerna närmast före 2 kap. 1 § och 6 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem nya kapitel, 2 a, 3 a, 4 a, 5 a och 7 a kap., och tre nya paragrafer, 1 kap. 3 a och 3 b §§ och 10 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen).

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen), och

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (värdepappersbolagsförordningen).

Bestämmelserna i denna lag genomförs delvis

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2020:1213.

2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (kapitaltäckningsdirektivet), och
– Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen (värdepappersbolagsdirektivet).

Bestämmelser som kompletterar tillsynsförordningen och genomför kapitaltäckningsdirektivet finns i 2, 3, 4, 5 och 7 kap.

Bestämmelser som kompletterar värdepappersbolagsförordningen och genomför värdepappersbolagsdirektivet finns i 2 a, 3 a, 4 a, 5 a och 7 a kap.

Gemensamma bestämmelser finns i övriga kapitel.

2 §³

I denna lag betyder

1. blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES:

a) i 4 a kap., ett företag som avses i artikel 4.1.58 i värdepappersbolagsförordningen,

b) i övrigt, ett företag som avses i artikel 4.1.33 i tillsynsförordningen,

2. dotterföretag:

a) i 3 a och 4 a kap., ett företag som avses i artikel 4.1.51 i värdepappersbolagsförordningen,

b) i 6 kap. 1 §, i fråga om värdepappersföretagskoncerner som avses i artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen, ett företag som avses i a,

c) i övrigt, ett företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

³ Senaste lydelse 2020:1213.

1. EES: Europeiska ekonomiska
samarbetsområdet,

3. EES: Europeiska ekonomiska
samarbetsområdet,

4. holdingföretag med blandad
verksamhet:

a) i 6 kap. 1 och 8 §§ och 8 kap.
2 och 4 §§, i fråga om värde-
pappersföretagskoncerner som av-
ses i artikel 53 i värdepappers-
bolagsdirektivet, ett företag som
avses i artikel 4.1.26 i värde-
pappersbolagsdirektivet,

b) i övrigt, ett företag som avses i
artikel 4.1.22 i tillsynsförord-
ningen,

5. institut: detsamma som i
artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen,

2. institut: kreditinstitut och
värdepappersbolag,

3. kapitaltäckningsdirektivet:
Europaparlamentets och rådets
direktiv 2013/36/EU av den 26 juni
2013 om behörighet att utöva
verksamhet i kreditinstitut och om
tillsyn av kreditinstitut och värde-
pappersföretag, om ändring av
direktiv 2002/87/EG och om upp-
hävande av direktiv 2006/48/EG
och 2006/49/EG, i lydelsen enligt
Europaparlamentets och rådets
direktiv (EU) 2019/878,

6. konsoliderad situation: det-
samma som i artikel 4.1.47 i
tillsynsförordningen,

4. kreditinstitut: bank och kredit-
marknadsföretag enligt lagen
(2004:297) om bank- och finan-
sieringsrörelse samt Svenska skepps-
hypotekskassan,

7. kreditinstitut:

a) ett kreditinstitut enligt lagen
(2004:297) om bank- och finan-
sieringsrörelse,

b) Svenska skeppshypoteks-
kassan,

c) ett värdepappersbolag med
tillstånd att som sidotjänst ta emot
kunders medel på konto för att
underlätta värdepappersrörelsen
enligt 2 kap. 2 § första stycket 8
lagen (2007:528) om värdepappers-
marknaden,

d) ett svenskt aktiebolag som är
ett sådant värdepappersföretag
som avses i artikel 1.2 a eller b i
värdepappersbolagsförordningen,

e) ett värdepappersbolag för
vilket ett beslut av Finansinspek-
tionen enligt 3 a § gäller, och

f) ett svenskt aktiebolag som är ett sådant värdepappersföretag som avses i artikel 1.5 i värdepappersbolagsförordningen,

8. litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen,

9. moderföretag:

a) i 3 a och 4 a kap., 6 kap. 2 § andra stycket och 7 a kap. 1 §, ett företag som avses i 4.1.42 i värdepappersbolagsförordningen,

b) i 10 kap. 2 § 3, i fråga om moderföretag som avses i 6 kap. 2 § andra stycket, ett företag som avses i a,

c) i övrigt, ett företag som avses i artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen,

10. på gruppnivå: detsamma som i artikel 4.1.48 i tillsynsförordningen,

11. på undergruppsnivå: detsamma som i artikel 4.1.49 i tillsynsförordningen,

12. systemrisk: detsamma som i 1 kap. 2 § 12 lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

5. värdepappersbolag: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag.

13. värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som avses i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden, utom sådana värdepappersbolag som avses i 7 c–f,

14. värdepappersföretagskoncern: detsamma som i artikel 4.1.25 i värdepappersbolagsförordningen,

15. värdepappersinriktat holdingföretag: ett företag som avses i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen,

16. värdepappersinriktat moderholdingföretag inom EES: ett företag som avses i artikel 4.1.57 i värdepappersbolagsförordningen.

Termer och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen.

3 a §

Finansinspektionen får besluta att tillsynsförordningen ska tillämpas i fråga om ett värdepappersbolag

1. vars konsoliderade tillgångar, beräknade som ett genomsnitt för den senaste sammanhängande tolv månadersperioden, motsvarar minst fem miljarder euro, och

2. som driver verksamhet som omfattar investeringstjänster eller investeringsverksamhet som avses i 2 kap. 1 § 3 eller 6 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden men som inte är råvaruhandlare eller utsläppsrättshandlare.

Första stycket gäller om

1. värdepappersbolagets verksamhet har en sådan omfattning att en systemrisk skulle kunna uppstå om bolaget fallerar eller hamnar i kris,

2. värdepappersbolaget är clearingmedlem, eller

3. Finansinspektionen anser att det är motiverat mot bakgrund av värdepappersbolagets verksamhet och dess storlek, art, omfattning och komplexitet med beaktande av

a) betydelsen för EES eller Sveriges ekonomi,

b) betydelsen av bolagets gränsöverskridande verksamhet, eller

c) bolagets sammanlänkning med det finansiella systemet.

3 b §

Finansinspektionen får upphäva ett beslut enligt 3 a § första stycket och ska i så fall utan dröjsmål underrätta värdepappersbolaget om detta.

Ett beslut enligt 3 a § första stycket ska upphöra att gälla om värdepappersbolagets konsoliderade tillgångar understiger det belopp som anges där, beräknat som ett genomsnitt för den senaste

4 §⁴

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och utövar tillsyn över att *förordningen* och denna lag följs

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och *värdepappersbolagsförordningen* och utövar tillsyn över att *förordningarna* och denna lag följs.

Finansinspektionen är ansvarig myndighet enligt artiklarna 124, 164 och 458 i tillsynsförordningen.

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot *institut* gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar *institutens* verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot *kreditinstitut och värdepappersbolag* gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar *företagens* verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

8 §⁵

Finansinspektionen ska bevilja godkännande, om

1. arbetsfördelningen inom gruppen är sådan att kraven i tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar kan uppfyllas på grupp- eller undergruppsnivå,

2. organisationsstrukturen inte hindrar en effektiv tillsyn över att instituten inom gruppen uppfyller de krav som avses i 1 på individuell nivå och grupp- och undergruppsnivå,

3. den som ska ingå i ledningen för holdingföretaget har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för uppgiften, och

4. när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut som dotterföretag,

4. när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut *som avses i 2 § första stycket 7 a eller motsvarande utländska företag inom EES* som dotterföretag,

- a) information lämnas om större ägare i institutet,
- b) den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i institutet bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av institutet, och
- c) institutets nära förbindelser med andra företag inte hindrar en effektiv tillsyn av institutet.

9 §⁶

Finansinspektionen ska medge undantag från kravet på godkännande, om

⁴ Senaste lydelse 2020:1213.

⁵ Senaste lydelse 2020:1213.

⁶ Senaste lydelse 2020:1213.

1. den huvudsakliga verksamheten är att
 - a) förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag, när det gäller ett finansiellt holdingföretag, eller
 - b) förvärva eller inneha aktier eller andelar i dotterföretag som är institut eller finansiella institut, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag,
2. holdingföretaget inte har utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper,
3. ett dotterföretag som är ett kreditinstitut och ansvarar för att säkerställa att kraven i 3 kap. 2 § uppfylls,
3. ett dotterföretag som är ett kreditinstitut *eller ett motsvarande utländskt företag inom EES* och ansvarar för att säkerställa att kraven i 3 kap. 2 § uppfylls,
4. holdingföretaget inte medverkar till att påverka driften av gruppen eller dotterföretag som är institut eller finansiella institut, och
5. det inte finns något som hindrar en effektiv tillsyn på gruppnivå.

2 kap. Särskilda kapitalbas- och likviditetskrav

2 kap. Särskilda kapitalbas- och likviditetskrav för kreditinstitut

Särskilt kapitalbaskrav

Särskilda kapitalbaskrav

1 §⁷

Finansinspektionen ska besluta att ett *institut* utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen ska uppfylla

Finansinspektionen ska besluta att ett *kreditinstitut* utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen ska uppfylla

1. ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet, och
2. ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker.

Första stycket gäller om

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse *eller 8 kap. 3–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden* inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att komma till rätta med bristen inom rimlig tid,

1. något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att komma till rätta med bristen inom rimlig tid,

2. ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för,

3. det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt 1,

4. institutet vid upprepade tillfällen låtit bli att följa en underrättelse enligt 1 c §, eller

5. det i övrigt har framkommit omständigheter som inger betänkligheter från tillsynsynpunkt.

Beslutet ska vara skriftligt och fattas på grundval av en översyn och utvärdering av institutet.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

1 c §⁸

I samband med en översyn och utvärdering av ett *institut* ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer för institutet. Inspektionen ska underrätta institutet om skillnaden mellan dessa nivåer och kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

I samband med en översyn och utvärdering av ett *kreditinstitut* ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer för institutet. Inspektionen ska underrätta institutet om skillnaden mellan dessa nivåer och kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

1 e §⁹

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om *institutet* gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om *kreditinstitutet* gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Bestämmelserna i 1 § gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

1 f §¹⁰

Finansinspektionen ska informera Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter om

1. beslut om särskilda kapitalbaskrav, och
2. underrättelser enligt 1 c §.

1. beslut om särskilda kapitalbaskrav enligt 1 §, och

2 §¹¹

Finansinspektionen ska besluta att ett *institut* ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som *ett institut* är eller kan bli exponerat för.

Finansinspektionen ska besluta att ett *kreditinstitut* ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som *institutet* är eller kan bli exponerat för.

3 §¹²

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de

⁸ Senaste lydelse 2020:1213.

⁹ Senaste lydelse 2020:1213.

¹⁰ Senaste lydelse 2020:1213.

¹¹ Senaste lydelse 2020:1213.

¹² Senaste lydelse 2020:1213.

lagar som reglerar *institutets* verksamhet, om *ett institut* inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett *institut* uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och de särskilda kapitalbaskrav som följer av beslut enligt 1 §, men inte kravet på en bruttosoliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen eller kraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

lagar som reglerar *kreditinstitutets* verksamhet, om *institutet* inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.

Om ett *kreditinstitut* uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och de särskilda kapitalbaskrav som följer av beslut enligt 1 §, men inte kravet på en bruttosoliditetsbuffert i artikel 92.1a i tillsynsförordningen eller kraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

2 a kap. Särskilda kapitalbas- och likviditetskrav för värdepappersbolag

Särskilt kapitalbaskrav

1 §

Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav utöver den kapitalbas som krävs enligt värdepappersbolagsförordningen, om

1. något av kraven i 8 kap. 3 §, 4 § första eller tredje stycket, 4 c och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt och det inte är sannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få bolaget att rätta till bristerna inom rimlig tid,

2. ett särskilt kapitalbaskrav är nödvändigt för att täcka väsentliga risker som bolaget är eller kan bli exponerat för och väsentliga risker som bolaget utsätter det finansiella systemet för,

3. bolaget, under normala marknadsförhållanden, inte skulle kunna avveckla positioner i handelslagret under kort tid utan att göra betydande förluster,

4. granskningen av de interna modellerna enligt 5 a kap. visar att bolagets brister avseende kraven för att tillämpa de interna modellerna sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalnivåer, eller

5. bolaget vid upprepade tillfällen låter bli att skaffa eller bibehålla tillräckliga nivåer av ytterligare kapital enligt 2 §.

Ett beslut enligt första stycket ska vara skriftligt och grunda sig på översyn och utvärdering av värdepappersbolaget.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav, om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om värdepappersbolaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot bolaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga. Första stycket gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

Finansinspektionen får fatta beslut enligt denna paragraf även i fråga om ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag, om inspektionen anser att det är motiverat.

2 §

Finansinspektionen får besluta att ett värdepappersbolag ska ha en kapitalbasnivå som med tillräcklig marginal överstiger kraven enligt värdepappersbolagsförordningen, för att säkerställa att konjunktursvängningar inte leder till överträdelser av kapitalkraven eller hotar bolagets förmåga att avveckla verksamheten på ett ordnat sätt.

Finansinspektionen ska granska den nivå som värdepappersbolaget har fastställt efter ett beslut enligt första stycket och meddela bolaget om nivån är tillräcklig eller behöver justeras. Om nivån

behöver justeras, ska inspektionen meddela bolaget den sista dag då justeringen ska ha gjorts.

Första och andra styckena gäller inte ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag.

3 §

När det gäller sådana värdepappersbolag som avses i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution ska Finansinspektionen underrätta Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter om

- 1. beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 1 §, och*
- 2. förväntade justeringar enligt 2 § andra stycket.*

Särskilt likviditetskrav

4 §

Finansinspektionen ska besluta att ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som bolaget är eller kan bli exponerat för.

Första stycket gäller inte för ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag som omfattas av ett beslut om undantag enligt artikel 43.1 andra stycket i värdepappersbolagsförordningen.

Ingripande

5 §

Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar värdepappersbolagets verksamhet, om bolaget inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 4 §.

3 kap.

1 §¹³

För varje konsoliderad situation ska det finnas ett ansvarigt företag.

Ett ansvarigt företag ska vara

1. ett moderinstitut inom EES,
2. ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har godkänts enligt 1 kap. 8 §,

3. ett *institut* som

3. ett *kreditinstitut eller ett motsvarande utländskt företag inom EES* som

a) är ett dotterföretag till ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES och som har medgett undantag från kravet på godkännande enligt 1 kap. 9 §, och

b) avses i 1 kap. 9 § första stycket 3, eller

4. ett *institut*, ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 8 kap. 2 a § första stycket 2 c.

4. ett *kreditinstitut eller ett motsvarande utländskt företag inom EES*, ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 8 kap. 2 a § första stycket 2 c.

3 §¹⁴

Även om ett *institut*, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte är ansvarigt företag enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. *institutet*, det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är ett utländskt *institut*, ett finansiellt institut eller ett förvaltningsbolag som är etablerat i ett land utanför EES.

Även om ett *kreditinstitut*, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte är ansvarigt företag enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. *kreditinstitutet*, det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är *etablerat i ett land utanför EES*, och är

a) ett företag som motsvarar ett *kreditinstitut*,

b) ett företag som motsvarar ett finansiellt institut, eller

c) ett förvaltningsbolag.

Med förvaltningsbolag avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag.

¹³ Senaste lydelse 2020:1213.

¹⁴ Senaste lydelse 2020:1213.

Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 4 § första stycket och 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden om riskhantering och genomlysning.

Ett sådant företag ska också införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som inte står under tillsyn enligt denna lag. Sådana dotterföretag ska uppfylla de krav som avses i första stycket på individuell nivå.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av ett ansvarigt företag enligt 1 § andra stycket, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

3 a kap. Krav på värdepappersföretagskoncerner

Krav på moder- och dotterföretag

1 §

När artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen är tillämplig ska 8 kap. 3 §, 4 § första och tredje styckena, 4 c och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden tillämpas på en värdepappersföretagskoncern om inte annat följer av beslut enligt artikel 8 i samma förordning.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av ett moderföretag som avses i artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen, besluta om undantag från kravet i första stycket, om företaget kan visa att en sådan tillämpning strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

2 §

Den som ingår i ledningen för ett värdepappersinriktat holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag i en koncern som avses i 1 § ska ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

4 kap.

1 §¹⁶

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven är uppfyllda, om

1. moderföretaget är ett kreditinstitut,
2. moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,
3. ett utländskt värdepappersföretag inom EES är moderföretag till ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,
4. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till ett *institut*,
5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till två eller flera *institut*, och
 - a) ett av *instituten* är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,
 - b) ett av *instituten* är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller
4. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till ett *kreditinstitut* eller ett *värdepappersbolag*,
5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till två eller flera *kreditinstitut*, *värdepappersbolag* eller *motsvarande utländska företag*, och
 - a) ett av *företagen* är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,
 - b) ett av *företagen* är ett kreditinstitut och det i den konsoliderade situationen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller

¹⁶ Senaste lydelse 2020:1213.

- c) ett av *instituten* är ett värdepappersbolag och det i den konsoliderade situationen inte finns något – motsvarande utländskt företag inom EES med en större balansomslutning, eller
- kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, eller
6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i tillsynsförordningen och
- a) ett kreditinstitut har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES, eller
- b) ett värdepappersbolag har den största balansomslutningen av motsvarande företag inom EES och det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

Första stycket 3, 5 b, 5 c och 6 gäller dock inte om en annan behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över minst två utländska företag i den konsoliderade situationen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för det svenska företaget.

Även om en annan behörig myndighet ska utöva tillsyn över att de gruppbaseade kraven uppfylls enligt artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller c eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet, ska Finansinspektionen utöva sådan tillsyn om inspektionen på individuell nivå ska utöva tillsyn över minst två kreditinstitut respektive värdepappersbolag i den konsoliderade situationen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom ett och samma land inom EES.

2 §¹⁷

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 1–3, 5 och 6, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de *institut* och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket 1–3, 5 och 6, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de *kreditinstitut, värdepappersbolag* och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella

moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella *holdingföretaget* eller det *institut* eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella *moderholdingföretaget inom EES*, eller det *kreditinstitut*, *värdepappersbolag* eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

3 §¹⁸

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de *institut* eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det *institut* eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de *kreditinstitut*, *värdepappersbolag* eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbaseade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, *det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES*, eller det *kreditinstitut*, *värdepappersbolag* eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överens-

¹⁸ Senaste lydelse 2020:1213.

bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

kommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

5 §¹⁹

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen har lämnat en rapport enligt 4 §, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas

1. i enlighet med 2 kap. 2 § med anledning av väsentliga resultat av likviditetstillsynen, och

2. om huruvida kapitalbasen på gruppnivå är tillräcklig med hänsyn till den finansiella situationen och riskprofilen och om de kapitalbasnivåer som krävs för att tillämpa 2 kap. 1 och 1 c §§ på individuell nivå eller gruppnivå.

Överenskommelsen enligt första stycket 1 ska ta hänsyn till de resultat som framkommit i fråga om *institutens* organisation, riskhantering och behovet av särskilda likviditetskrav för specifika institut

Överenskommelsen enligt första stycket 1 ska ta hänsyn till de resultat som framkommit i fråga om *kreditinstitutens och de motsvarande utländska företagens* organisation, riskhantering och behovet av särskilda likviditetskrav för specifika institut.

4 a kap. Tillsynsansvar för värdepappersföretagskoncerner

1 §

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att kraven i artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen är uppfyllda eller, i tillämpliga fall, villkoren i artikel 8 i samma förordning är uppfyllda, om det i koncernen inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, och

1. moderföretaget är ett värdepappersbolag,

2. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES är moderföretag till ett värdepappersbolag och det i koncernen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES,

3. ett svenskt värdepappersinriktat holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES,

4. ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES, och

– inget sådant dotterföretag är auktoriserat i samma land inom EES som moderföretaget är etablerat i, och

– värdepappersbolaget har större balansomslutning än något av de motsvarande utländska företagen inom EES, eller

5. det i koncernen finns två eller flera värdepappersinriktade holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES som är moderföretag till ett värdepappersbolag och minst ett motsvarande utländskt företag inom EES och

– dotterföretagen är auktoriserade i de respektive länder inom EES som moderföretagen har huvudkontor i, och

– värdepappersbolaget har större balansomslutning än något av de motsvarande utländska företagen inom EES.

2 §

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med

hänsyn till de berörda värdepappersbolagen och värdepappersföretagen och betydelsen av deras verksamhet i de relevanta länderna inom EES.

I ett sådant fall ska det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES, det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES, eller det värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

3 §

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag i en värdepappersföretagskoncern det gäller och betydelsen av deras verksamhet i de olika länderna inom EES att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 46.3–46.5 i värdepappersbolagsdirektivet ska utöva sådan tillsyn som avses i 1 §, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES, det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES, eller det värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överens-

5 kap. Tillsyn över interna metoder

5 kap. Tillsyn över interna metoder för kreditinstitut

1 §

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett *institut* uppfyller *ställda krav* på sådana metoder som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan de får användas för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med artiklarna 92–386 i tillsynsförordningen. Vid bedömningen ska *särskilt uppmärksammas* förändringar i institutets affärsverksamhet och hur interna metoder tillämpas på nya produkter.

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett *kreditinstitut* uppfyller *kraven* på sådana metoder som kräver tillstånd från de behöriga myndigheterna innan de får användas för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med artiklarna 92–386 i tillsynsförordningen. Vid bedömningen ska *inspektionen särskilt beakta* förändringar i institutets affärsverksamhet och hur interna metoder tillämpas på nya produkter.

2 §

Om det framkommer att ett *instituts* interna metoder enligt 1 § innebär väsentliga brister i fråga om *förmågan* att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att institutet åtgärdar metoderna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

Om det framkommer att ett *kreditinstituts* interna metoder enligt 1 § innebär väsentliga brister i fråga om att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att institutet åtgärdar metoderna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

3 §

Om ett *institut* som beviljats tillstånd att använda sig av en metod som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av metoden, ska Finansinspektionen kräva att institutet

Om ett *kreditinstitut* som beviljats tillstånd att använda sig av en metod som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av metoden, ska Finansinspektionen kräva att institutet

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är oväsentliga, eller
2. presenterar en åtgärdsplan för att i god tid åter uppfylla kraven och ange en tid inom vilken planen ska genomföras.

4 §

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att

uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att *institutet* inom en lämplig tidsfrist åter kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om institutet inte på ett tillfredsställande sätt *lyckas visa* att följderna av konstaterade brister är oväsentliga, ska tillståndet att använda sig av metoden antingen begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist eller återkallas.

uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att *kreditinstitutet* inom en lämplig tidsfrist åter kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om institutet inte på ett tillfredsställande sätt *visar* att följderna av konstaterade brister är oväsentliga, ska tillståndet att använda sig av metoden antingen *återkallas eller* begränsas till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist.

5 §

Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för *institutet* att använda den modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att institutet snarast förbättrar modellen.

Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för *kreditinstitutet* att använda den modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att institutet snarast förbättrar modellen.

6 §

Finansinspektionen får vidta korrigerande åtgärder för ett *instituts* interna metoder, om det klart kan fastställas att institutets metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker.

Finansinspektionen får vidta korrigerande åtgärder för ett *kreditinstituts* interna metoder, om det klart kan fastställas att institutets metoder leder till en underskattning av kapitalbaskraven som inte kan tillskrivas skillnader i exponeringarnas eller positionernas underliggande risker.

De korrigerande åtgärderna ska syfta till att målen i en intern metod upprätthålls.

5 a kap. Tillsyn över interna modeller för värdepappersbolag

1 §

Finansinspektionen ska löpande, åtminstone vart tredje år, granska hur ett värdepappersbolag uppfyller kraven för att få tillstånd att

använda de interna modeller som avses i artikel 22 i värdepappersbolagsförordningen. Vid bedömningen ska inspektionen särskilt beakta förändringar i värdepappersbolagets affärsverksamhet och hur interna modeller används på nya produkter.

2 §

Om det framkommer att ett värdepappersbolags interna modeller som avses i 1 § innebär väsentliga brister i fråga om att identifiera risker, ska Finansinspektionen se till att bolaget åtgärdar bristerna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem.

3 §

Om ett värdepappersbolag som beviljats tillstånd att använda interna modeller som avses i 1 § inte längre uppfyller kraven för användning av modellerna, ska Finansinspektionen kräva att bolaget

1. visar att följderna av att kraven inte uppfylls är oväsentliga, eller

2. presenterar en åtgärdsplan för att uppfylla kraven och anger en tid inom vilken planen ska genomföras.

4 §

Om det bedöms osannolikt att den åtgärdsplan som presenteras leder till att kraven kommer att uppfyllas eller om tidsfristen för att genomföra den inte är tillfredsställande, ska Finansinspektionen kräva förbättringar av planen. Om det är osannolikt att värdepappersbolaget inom den angivna tidsfristen kommer att uppfylla tillämpliga krav eller om bolaget inte på ett tillfredsställande sätt visar att följderna av konstaterade brister är oväsentliga, ska tillståndet att använda sig av de interna modellerna antingen återkallas eller begränsas

till områden där kraven kan uppfyllas inom en lämplig tidsfrist.

5 §

Om det för en intern marknadsriskmodell förekommer upprepade överskridanden som avses i artikel 366 i tillsynsförordningen och det tyder på att modellen inte är tillräckligt exakt, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet för värdepappersbolaget att använda modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att bolaget snarast inom en bestämd tidsram förbättrar modellen.

6 kap.

1 §

Följande företag ska till Finansinspektionen lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen:

1. företag som står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet,

2. andra dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag än de som avses i 1,

3. holdingföretag med blandad verksamhet och dotterföretag till holdingföretag med blandad verksamhet,

4. blandade finansiella holdingföretag, och

5. företag som fått i uppdrag av ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet eller blandat finansiellt holdingföretag att utföra

1. företag som

a) står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kapitaltäckningsdirektivet,

b) står under tillsyn enligt artikel 7 i värdepappersbolagsförordningen, eller

c) ingår i en värdepappersföretagskoncern som omfattas av ett beslut enligt artikel 8 i värdepappersbolagsförordningen,

2. andra dotterföretag till ett kreditinstitut, ett värdepappersbolag, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett värdepappersinriktat holdingföretag än de som avses i 1,

3. holdingföretag med blandad verksamhet och dotterföretag till holdingföretag med blandad verksamhet,

4. blandade finansiella holdingföretag, och

5. företag som fått i uppdrag av ett kreditinstitut, ett värdepappersbolag, ett finansiellt holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandat finan-

ett visst arbete eller vissa funktioner.

siellt holdingföretag eller värdepappersinriktat holdingföretag att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Om företaget inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen, får inspektionen förelägga företaget att göra det.

2 §

Moderföretag ska offentliggöra information som rör företagsgruppens rättsliga struktur, styrning och organisationsstruktur.

Moderföretag ska i fråga om den konsoliderade situationen offentliggöra information som rör rättslig struktur, styrning och organisationsstruktur.

Moderföretag som avses i artiklarna 7 och 8 i värdepappersbolagsförordningen ska offentliggöra sådan information om en värdepappersföretagskoncern.

4 §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet och artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet.

5 §

Finansinspektionen får även hänskjuta sådana frågor som avses i 4 § till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artiklarna 41.2, 43.5, 50.4 och 51.2 i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får även hänskjuta sådana frågor som avses i 4 § till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artiklarna 41.2, 43.5, 50.4 och 51.2 i kapitaltäckningsdirektivet och artikel 13.5 i värdepappersbolagsdirektivet.

7 §

Företag som enligt tillsynsförordningen står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation och dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmelserna om grupp-baserad tillsyn, ska lämna de

Företag som enligt tillsynsförordningen står under tillsyn utifrån sin konsoliderade situation och dotterföretag till ett kreditinstitut eller ett motsvarande utländskt företag inom EES, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmel-

uppgifter som krävs för tillsynsredovisningen till det företag som enligt tillsynsförordningen ska upprätta gruppbaserad redovisning eller samlad information.

serna om gruppbaserad tillsyn, ska lämna de uppgifter som krävs för tillsynsredovisningen till det företag som enligt tillsynsförordningen ska upprätta gruppbaserad redovisning eller samlad information.

Första stycket gäller även ett svenskt företag i förhållande till ett utländskt företag inom EES som ska upprätta och ge in en rapport enligt tillsynsförordningen.

8 §²⁰

Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det behövs för tillsynen, göra undersökningar hos

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet och blandade finansiella holdingföretag för att kontrollera den gruppbaserade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

1. företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet, blandade finansiella holdingföretag och värdepappersinriktade holdingföretag för att kontrollera den gruppbaserade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna,

2. företag som har fått i uppdrag av ett *institut* eller ett holdingföretag som avses i 1 att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner, och

2. företag som har fått i uppdrag av ett *kreditinstitut*, ett *värdepappersbolag* eller ett holdingföretag som avses i 1 att utföra ett visst arbete eller vissa funktioner, och

3. företag som Finansinspektionen enligt 4 kap. 1 § ska utöva tillsyn över.

3. företag som Finansinspektionen enligt 4 kap. 1 § och 4 a kap. 1 § ska utöva tillsyn över.

Informationsskyldighet för ett *institut* som är undantaget från gruppbaserad tillsyn

Informationsskyldighet för ett *kreditinstitut* som är undantaget från gruppbaserad tillsyn

9 §

Om ett dotterföretag som är ett *institut* är undantaget från tillämpningsområdet för konsoliderad tillsyn med stöd av artikel 19 i tillsynsförordningen, ska moderföretaget till Finansinspektionen lämna de upplysningar som inspektionen anser att den behöver för sin tillsyn över institutet.

Om ett dotterföretag som är ett *kreditinstitut* är undantaget från tillämpningsområdet för konsoliderad tillsyn med stöd av artikel 19 i tillsynsförordningen, ska moderföretaget till Finansinspektionen lämna de upplysningar som inspektionen anser att den behöver för sin tillsyn över institutet.

10 §

En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag *eller* ett blandat finansiellt holdingföretag som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 7 § ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företags intresse.

En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 7 § *eller artikel 7.1 i värdepappersbolagsförordningen* ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företags intresse.

11 §²¹

Ett finansiellt holdingföretag *och* ett blandat finansiellt holdingföretag är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.

Ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *och ett värdepappersinriktat holdingföretag* är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.

7 kap. Moderföretag utanför EES

7 kap. Moderföretag utanför EES i fråga om gruppbaserad tillsyn och intermediära holdingföretag

1 §²²

Om ett *institut* inte står under gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet

Om ett *kreditinstitut eller ett motsvarande utländskt företag inom EES* inte står under grupp-

²¹ Senaste lydelse 2018:1800.

²² Senaste lydelse 2020:1213.

och dess moderföretag är ett utländskt *institut eller ett sådant* finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 2–4 §§ skulle ha utövat tillsynen över den konsoliderade situationen om de bestämmelserna hade gällt.

baserad tillsyn enligt artikel 111 i kapitaltäckningsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt *företag som motsvarar ett kreditinstitut*, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES, gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 4 kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över den konsoliderade situationen om de bestämmelserna hade gällt.

2 §²³

Finansinspektionen ska kontrollera om den gruppbaseade tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i landet utanför EES är likvärdig med den gruppbaseade tillsyn som anges i artiklarna 11–24 i tillsynsförordningen och 4 kap. denna lag.

Finansinspektionen ska utföra kontrollen på begäran av moderföretaget eller av ett inom EES auktoriserat *institut*, institut för elektroniska pengar *eller motsvarande utländskt företag* i den konsoliderade situationen. Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, ska inspektionen höra övriga berörda behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska bankmyndigheten.

Finansinspektionen ska utföra kontrollen på begäran av moderföretaget eller av ett inom EES auktoriserat *kreditinstitut eller institut för elektroniska pengar* i den konsoliderade situationen. Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, ska inspektionen höra övriga berörda behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska bankmyndigheten.

3 §²⁴

Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om gruppbasead tillsyn i artiklarna 11–24 i tillsynsförordningen och 4 kap. denna lag som om moderföretaget haft sitt huvudkontor inom EES.

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer att *instituten* i den konsoliderade situationen är föremål för tillräcklig tillsyn. Inspektionen får då förelägga en ägare till *institutet* att

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer att *de utländska företaget som motsvarar kreditinstitut* i den konsoliderade situationen är föremål för tillräcklig tillsyn. Inspektionen får då före-

²³ Senaste lydelse 2020:1213.

²⁴ Senaste lydelse 2020:1213.

inrätta ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på *instituten* i den konsoliderade situationen, som leds av detta holdingföretag.

lägga en ägare till *kreditinstitutet* att inrätta ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på *de utländska företagen som motsvarar kreditinstitut* i den konsoliderade situationen, som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten när sådana andra tillsynsmetoder som anges i andra stycket används.

4 §²⁵

En grupp ska etablera ett intermediärt moderföretag inom EES, om

1. moderföretaget i gruppen är etablerat i ett land utanför EES,
2. det i gruppen finns minst två *institut* inom EES, varav åtminstone ett i Sverige, och
2. det i gruppen finns minst två *kreditinstitut eller värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag* inom EES, varav åtminstone ett i Sverige, och
3. det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES uppgår till motsvarande minst 40 miljarder euro.

Med det totala värdet på gruppens tillgångar inom EES avses summan av

1. *institutens* tillgångar enligt en konsoliderad balansräkning eller, om en sådan inte finns, de individuella balansräkningarna, och
1. *företagens* tillgångar enligt en konsoliderad balansräkning eller, om en sådan inte finns, de individuella balansräkningarna, och
2. filialernas tillgångar.

7 a kap. Moderföretag utanför EES i fråga om värdepappersföretagskoncerner

1 §

Om ett värdepappersbolag, som inte står under effektiv tillsyn enligt artikel 46 i värdepappersbolagsdirektivet, ingår i en grupp med minst ett annat värdepappersbolag eller ett motsvarande utländskt företag inom EES och det gemensamma moderföretaget har sitt huvudkontor utanför EES, ska Finansinspektionen bedöma om den tillsyn som tillsynsmyndigheten i

²⁵ Senaste lydelse 2020:1213.

landet utanför EES har över värdepappersföretagen är likvärdig med den tillsyn som anges i artiklarna 1–8 i värdepappersbolagsförordningen och i denna lag.

2 §

Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen, för det fall den enligt 4 a kap. 1–3 §§ skulle ha utövat tillsynen över värdepappersföretagskoncernen om de bestämmelserna hade gällt, besluta om lämpliga tillsynsmetoder som uppnår tillsynsmålen enligt artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen. Finansinspektionen får kräva att koncernen etablerar ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EES. Inspektionen får då tillämpa artikel 7 eller 8 i värdepappersbolagsförordningen på detta företag.

Innan Finansinspektionen fattar beslut enligt första stycket ska inspektionen samråda med övriga berörda behöriga myndigheter.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om åtgärder som den vidtar enligt denna paragraf.

8 kap.

1 §

Om ett *institut* eller ett företag inte uppfyller kraven i tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, ska Finansinspektionen förelägga *institutet* eller företaget att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett företag inte uppfyller kraven i tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, ska Finansinspektionen förelägga företaget att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett *institut* bryter mot tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar *institutens* verksamhet.

Om ett *kreditinstitut eller ett värdepappersbolag* bryter mot tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar *företagens* verksamhet.

2 §

Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller* ett holdingföretag med blandad verksamhet att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag *eller* ett blandat finansiellt holdingföretag, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen*, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag*, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

4 §

Om ett *institut*, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag *eller* ett holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av tillsynsförordningen, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Om ett *kreditinstitut, ett värdepappersbolag*, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet *eller ett värdepappersinriktat holdingföretag* med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen*, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

9 kap.

1 §

Institut som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen och denna lag.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, ska kostnaden för detta betalas av det *institut* som tillsynen avser.

Kreditinstitut och värdepappersbolag som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen* och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt tillsynsförordningen, *värdepappersbolagsförordningen* och denna lag.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, ska kostnaden för detta betalas av det *kreditinstitut eller värdepappersbolag* som tillsynen avser.

10 kap.

1 §²⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser om

1. offentliggörande av information och tillsynsrapportering,
2. beräkningen av kapitalbaskravet samt kapitalbasen,
3. stora exponeringar,
4. exponeringar i fastigheter,
5. säkerställda obligationer,
6. likviditetskrav,
7. interna modeller för marknadsrisk,er,
8. schablonmetoden för marknadsrisk,er,
9. schablonmetoden för kreditrisk,er,
10. IRK-metoden för kreditrisk,er,
11. motpartsrisk,er,
12. värdepapperisering,
13. bruttosoliditet,
14. konsolidering av de gruppbase,erade kraven,
15. omklassificering av positioner, och
16. klassificering av *institut*. 16. klassificering av *kreditinstitut*.

1 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar värdepappersbolagsförordningens bestämmelser om

1. beräkningen av kapitalbas-kraven (artikel 30.1 tredje stycket), och
2. koncentrationsrisker (artikel 41.2).

2 §²⁷

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka krav som *enligt 3 kap. 5 §* ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag,

2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall *institut* ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen,

3. vilken information moderföretag ska offentliggöra enligt 6 kap. 2 §,

4. när kapitalbaskraven i tillsynsförordningen eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 inte ska anses täcka en risk och hur nivån på ett särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. för att täcka en sådan risk ska fastställas,

5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett *institut* ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, dels vid fastställandet av en lämplig

1. vilka krav som ska ställas på den som ska ingå i ledningen i

a) ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 3 kap. 5 §, eller

b) ett värdepappersinriktat holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 3 a kap. 2 §,

2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall

a) kreditinstitut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen, och

b) värdepappersbolag ska offentliggöra sådan information som anges i artikel 46 i värdepappersbolagsförordningen,

5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett *kreditinstitut* eller ett värdepappersbolag ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav,

²⁷ Senaste lydelse 2020:1213.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

nivå för ett sådant särskilt lik-
viditetskrav i samband med en
översyn och utvärdering av *ett*
institut, och

dels vid fastställandet av en lämplig
nivå för ett sådant särskilt lik-
viditetskrav i samband med en
översyn och utvärdering av *före-*
taget, och

6. hur uppgifter enligt 6 kap. 11 § ska lämnas.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2014:966) om kapitalbuffertar¹
dels att 3 kap. 3 § och 6 kap. 3 § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 6 kap. 3 § ska utgå,
dels att 1 kap. 2 §, 6 kap. 7 §, 8 kap. 1 § och 10 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

I denna lag betyder

1. blandade finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

2. dotterföretag: sådant företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. ESRB: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.1.31 i tillsynsförordningen,

6. institut: kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, Svenska skeppshypotekskassan och värdepappersbolag,

7. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upp-

1. blandade finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

6. institut: kreditinstitut enligt lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

7. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG

¹ Senaste lydelse av 3 kap. 3 § 2020:1212
6 kap. 3 § 2020:1212.

² Senaste lydelse 2020:1212.

hävande av *direktiv* 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

8. *kärnprimärkapital*: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. *moderinstitut inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.29 i tillsynsförordningen,

10. *primärkapital*: primärkapital som avses i artikel 4.1.101 i tillsynsförordningen,

11. *på grupp- eller undergruppsnivå*: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

12. *systemrisk*: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhälls-ekonomi,

13. *systemviktigt institut*: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

14. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

14. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

15. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen,

15. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen, och

16. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och

17. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet*:

16. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet*:

- a) utbetalning i form av en kontant utdelning,
- b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
- e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.

6 kap.

7 §³

Ett institut ska ha metoder som gör det möjligt att i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 11 fortlöpande beräkna institutets högsta förfogandebelopp.

Ett institut ska ha metoder som gör det möjligt att i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 9 fortlöpande beräkna institutets högsta förfogandebelopp.

8 kap.

1 §⁴

Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § eller kravet på bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i tillsynsförordningen ska till Finansinspektionen

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 11 rapportera högsta förfogandebelopp, och

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 9 rapportera högsta förfogandebelopp, och

2. inom fem arbetsdagar från den dag då det konstaterades att buffertkravet inte är uppfyllt lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid åter ska uppnå kravet.

Om det med beaktande av arten och omfattningen av institutets verksamhet finns skäl för det, får Finansinspektionen medge att kapitalkonserveringsplanen ges in till inspektionen inom högst tio arbetsdagar.

10 kap.

1 §⁵

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,

2. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

3. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

4. hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 § och vilka exponeringar bufferten får gälla,

1. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,

2. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,

3. hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 § och vilka exponeringar bufferten får gälla,

³ Senaste lydelse 2020:1212.

⁴ Senaste lydelse 2020:1212.

⁵ Senaste lydelse 2020:1212.

5. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

6. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

7. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

8. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

9. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,

10. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

11. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

12. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, och

13. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

4. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,

5. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,

6. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,

7. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,

8. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,

9. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,

10. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, och

11. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173)

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs att 11 § kreditupplysningslagen (1973:1173)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §²

När en kreditupplysning om en fysisk person lämnas ut, ska till den som avses med upplysningen samtidigt och kostnadsfritt sändas ett skriftligt meddelande om

1. vem som bedriver kreditupplysningsverksamheten och kontaktppgifter till dataskyddsbudet, om ett sådant ombud krävs enligt artikel 37 i EU:s dataskyddsförordning,

2. ändamålen med och den rättsliga grunden för behandlingen,

3. vilka kategorier av personuppgifter som behandlas, varifrån uppgifterna hämtats och hur länge uppgifterna kommer att lagras,

4. de uppgifter, omdömen och råd som upplysningen innehåller om honom eller henne,

5. möjligheten att få tillgång till och rättelse av de uppgifter som rör honom eller henne,

6. vilka kategorier av mottagare som kan ta del av personuppgifterna och vem som har begärt upplysningen, och

7. möjligheten att framställa klagomål till Integritetsskyddsmyndigheten.

Om kreditupplysningen lämnas ut till ett svenskt kreditinstitut eller värdepappersbolag, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkravet för kreditrisker med en sådan metod som avses i artikel 143.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får meddelandet sändas senare men utan onödigt dröjsmål och begränsas till information enligt första stycket 1, 2 och 6. Om den som avses med upplysningen begär det, ska även information enligt 3, 4, 5 och 7 sändas till honom eller henne.

Om kreditupplysningen lämnas ut till ett svenskt kreditinstitut eller ett bolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c-f lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkravet för kreditrisker med en sådan metod som avses i artikel 143.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får meddelandet sändas senare men utan onödigt dröjsmål och begränsas till information enligt första stycket 1, 2 och 6. Om den

¹ Lagen omtryckt 1981:737.

² Senaste lydelse 2020:1109.

som avses med upplysningen begär det, ska även information enligt 3, 4, 5 och 7 sändas till honom eller henne.

Första och andra styckena gäller också när en kreditupplysning lämnas om ett handelsbolag eller kommanditbolag.

Första–tredje styckena gäller inte kreditupplysningar som lämnas genom offentliggörande på ett sådant sätt som avses i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen, utom när upplysningarna tillhandahålls ur en databas enligt 1 kap. 4 § yttrandefrihetsgrundlagen på sätt som avses i den paragrafens första stycke 2 a–c.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs att 3 a § lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §¹

Av lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar framgår att lagarna och bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas för Svenska skeppshypotekskassan.

Av lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar framgår att lagarna och bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas för Svenska skeppshypotekskassan.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:971.

Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 1 § sparbankslagen (1987:619)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §²

En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en sparbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente.

En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en sparbank, ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Lagen omtryckt 1996:1005.

² Senaste lydelse 2014:972.

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 4 a § lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

4 a §²

Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG.

Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 6 kap. 3 § andra stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt

1. artikel 111 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, eller

2. artikel 46 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Lagen omtryckt 1999:19.

² Senaste lydelse 2014:973.

Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §²

Om ett företag som står under tillsyn av Finansinspektionen vill ingå avtal med ägaren till ett finansiellt instrument om att företaget ska ha rätt att förfoga över det finansiella instrumentet för egen räkning, ska avtalet slutas skriftligen i en för ändamålet särskilt upprättad handling som i någon läsbar och varaktig form är tillgänglig för parterna. Detsamma gäller om företaget medverkar till ett sådant avtal mellan andra parter. Det förfogande som avses ska anges noggrant.

Första stycket gäller inte om företagets motpart eller parterna i ett avtal som företaget medverkar till är

1. ett annat företag som står under tillsyn av Finansinspektionen eller ett utländskt företag inom EES som i sitt hemland får driva jämförbar verksamhet och som står under betryggande tillsyn av myndighet eller annat behörigt organ,

2. Riksgäldskontoret eller ett utländskt offentligt organ inom EES som är ansvarigt för eller deltar i förvaltningen av statskulden eller är behörigt att föra konton för kunders räkning,

3. Riksbanken eller en utländsk centralbank inom EES, inklusive Europeiska centralbanken,

4. en multilateral utvecklingsbank, Banken för internationell betalningsutjämnning, Internationella valutafonden eller Europeiska investeringsbanken, eller

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och om värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG.

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

Första stycket gäller inte heller om företaget är en sådan central motpart som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av

¹ Lagen omtryckt 1992:558.

² Senaste lydelse 2014:974.

den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 7 § och 6 kap. 3 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

7 §¹

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

6 kap.

3 §²

I kapitaltäckningsanalysen ska uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitalbaskraven i enlighet med vad som följer av förordning (EU) nr 575/2013.

I kapitaltäckningsanalysen ska uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitalbaskraven i enlighet med *det* som följer av

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, eller

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Moderföretag som enligt *samma förordning* ska uppfylla kraven i förordningen på grundval av en grups konsoliderade situation, ska lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen.

Moderföretag som enligt *någon av förordningarna* ska uppfylla kraven i förordningen på grundval av en grups konsoliderade situation, ska lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:975.

² Senaste lydelse 2014:975.

Härigenom föreskrivs att 24 kap. 9 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 kap.

9 §²

Ett företag som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av den förordningen.

Ett företag som omfattas av någon av följande EU-förordningar får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av respektive förordning. Detta gäller företag som omfattas av

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, eller

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Ett svenskt försäkringsföretag som omfattas av 7 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller av lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av dessa lagar.

Ett utländskt försäkringsföretag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av nationell lagstiftning som genomför det direktivet.

Ett utländskt tjänstepensionsinstitut får inte dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av nationell lagstiftning som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut. Vad som avses med ett utländskt tjänstepensionsinstitut framgår av 39 kap. 13 a §.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2019:787.

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.
 2. Lagen tillämpas första gången på ränteutgifter som belöper sig på tiden efter den 25 juni 2021.

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 11 § lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

11 §¹

Av var och en av Första–Fjärde AP-fondernas tillgångar, värderade till marknadsvärdet, får högst tio procent utgöras av fondpapper eller andra finansiella instrument utfärdade av en emittent eller av en grupp av emittenter med inbördes anknytning. Denna begränsning gäller inte

1. svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, och

2. utländska stater, centralbanker, utländska kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter, och andra emittenter, som får noll procent riskvikt med stöd av schablonmetoden som enligt artikel 107 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker.

2. utländska stater, centralbanker, utländska kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter, och andra emittenter, som får noll procent riskvikt med stöd av schablonmetoden som enligt artikel 107 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker.

Med grupp av emittenter med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet från risksynpunkt därför att

1. någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller

2. de utan att stå i sådant förhållande som avses i 1 har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan befaras råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

¹ Senaste lydelse 2014:979.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 10 och 11 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

10 §³

Ett fondbolags egna medel får, trots vad som anges i 8 och 9 §§, inte understiga ett belopp som motsvarar 25 procent av bolagets fasta omkostnader för det föregående året eller, om bolagets verksamhet pågått i mindre än ett år, 25 procent av de fasta omkostnader som angetts i bolagets verksamhetsplan.

Ett fondbolags egna medel får, trots det som anges i 8 och 9 §§, inte understiga det belopp som framgår av artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014. Vid tillämpningen av den artikeln ska det som anges där om värdepappersföretag gälla för fondbolag.

Om omfattningen av fondbolagets verksamhet ändrats väsentligt sedan det föregående året eller om Finansinspektionen finner att verksamhetsplanen behöver korrigeras, får inspektionen besluta om ändring av kapitalkravet enligt första stycket.

11 §⁴

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i

Bestämmelser om tillsyn på gruppnivå finns i
– artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

³ Senaste lydelse 2017:1143. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

⁴ Senaste lydelse 2017:1143.

lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

– artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033,

– lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, och

– lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. *koncern*:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som

omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstitut eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 3 § och 5 kap. 8 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §²

I denna lag betyder

1. *AIF-förvaltare*: en svensk förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt 1 kap. 3 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

2. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet är att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla data-tjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

3. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller någon annan myndighet inom EES som utövar tillsyn, individuellt eller på gruppnivå, över ett reglerat företag med huvudkontor inom EES,

4. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett reglerat företag och som tillsammans med sina dotterföretag, varav minst ett är ett reglerat företag med huvudkontor inom EES, och andra företag utgör ett finansiellt konglomerat,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, eller AIF-förvaltare eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva aktier eller andelar,

b) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag, eller

c) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

7. *finansiell sektor*: ett eller flera av följande företag

a) kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, AIF-förvaltare eller motsvarande utländska företag samt finansiella institut och anknutna företag (bank- och värdepapperssektorn),

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

² Senaste lydelse 2019:760.

b) försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag, försäkringsholdingföretag, specialföretag och tjänstepensionsföretag (försäkringssektorn), och

c) blandade finansiella holdingföretag,

8. *fondbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

9. *försäkringsföretag*: ett försäkringsaktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag eller en försäkringsförening enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag eller specialföretag,

11. *institut*: kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag och AIF-förvaltare,

12. *konglomeratdirektivet*:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU,

12. *konglomeratdirektivet*:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

13. *kreditinstitut*: en bank eller ett kreditmarknadsföretag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

14. *reglerat företag*:

a) ett institut eller ett motsvarande utländskt företag, eller

b) ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag, ett specialföretag eller ett tjänstepensionsföretag,

15. *relevant behörig myndighet*:

a) en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp, försäkringsgrupp eller en motsvarande utländsk grupp som ingår i ett finansiellt konglomerat, särskilt över det företag som är det överordnade moderföretaget i bank- och värdepapperssektorn respektive försäkringssektorn,

b) någon annan behörig myndighet än som avses i a som utsetts till samordnare för ett finansiellt konglomerat, eller

c) någon annan behörig myndighet som de myndigheter som avses i a och b kommer överens om är relevant,

16. *samordnare*: den behöriga myndighet som enligt 4 kap. ansvarar för tillsynen över ett finansiellt konglomerat,

17. *sektorsbestämmelser*: de bestämmelser i lag och andra författningar som gäller för den rörelse som drivs av institut, försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag,

18. *tjänstepensionsföretag*: ett tjänstepensionsaktiebolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag eller en tjänstepensionsförening enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

19. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden.

5 kap.

8 §³

Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

³ Senaste lydelse 2014:984.

Förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 § lagen (2010:751) om betaltjänster ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 4 §¹

I denna lag betyder

autentisering: ett förfarande där en betaltjänstanvändares personliga behörighetsfunktioner används och genom vilket en betaltjänstleverantör kan kontrollera betaltjänstanvändarens identitet eller ett betalningsinstruments giltighet,

autogiro: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där initiativet till en betalningstransaktion tas av betalningsmottagaren på grundval av betalarens samtycke till mottagaren, mottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör,

bankdag: en dag på vilken en betaltjänstleverantör har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion,

betalare: en fysisk eller juridisk person som är antingen betalkonto-innehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto, eller en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder,

betalkonto: ett konto som innehas i en eller flera betaltjänstanvändares namn och som är avsett för genomförandet av betalningstransaktioner,

betalkontodirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, i den ursprungliga lydelsen,

betalningsinstitut: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som har fått tillstånd att tillhandahålla betaltjänster enligt 2 kap.,

betalningsinitieringstjänst: en tjänst för att på begäran av betaltjänstanvändaren initiera en betalningsorder från ett betalkonto hos en annan betaltjänstleverantör,

betalningsinstrument: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som enligt avtal används för att initiera en betalningsorder,

betalningsmottagare: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel vid en betalningstransaktion,

betalningsorder: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,

betalningssystem: ett generellt betalsystem enligt 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

betalningstransaktion: insättning, uttag eller överföring av medel som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,

betaltjänstanvändare: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst,

betaltjänstdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, i den ursprungliga lydelsen,

debitera: att medel dras från ett konto,

elektroniskt kommunikationsnät: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation,

elektronisk kommunikationstjänst: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen om elektronisk kommunikation,

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt betalningsinstitut etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

grupp: en grupp av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i 1 kap. 4, 5 eller 5 a § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en grupp av företag som avses i artiklarna 4–7 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 av den 7 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut och som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 10.1 eller artikel 113.6 eller 113.7 i tillsynsförordningen,

hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

inlösen av transaktionsbelopp: en betaltjänst där en betaltjänstleverantör accepterar och behandlar betalningsmottagarens betalningstransaktioner för att sedan överföra medel till betalningsmottagaren,

kapitalbas: detsamma som i 1 kap. 5 § 9 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kontobaserad betalning: en betaltjänst för kreditering av en betalningsmottagares betalkonto med en betalningstransaktion från en betalares betalkonto, som utförs av en betaltjänstleverantör som har tillgång till betalarens betalkonto, på grundval av en instruktion som lämnats av betalaren,

kontoförvaltande betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som tillhandahåller och förvaltar ett betalkonto,

kointinformationstjänst: en onlinetjänst för att tillhandahålla sammanställd information om ett eller flera betalkonton som betaltjänst-användaren har hos en eller flera andra betaltjänstleverantörer,

konsument: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,

kreditera: att medel tillförs ett konto,

kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 10 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kvalificerat innehav: detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

känslig betalningsuppgift: en personlig behörighetsfunktion eller annan uppgift som kan användas för svikliga förfaranden, dock inte kontoinnehavarens namn och kontonummer i sådan verksamhet som drivs av en leverantör av betalningsinitieringstjänster eller en leverantör av kontoinformationstjänster,

lagligen bosatt inom EES: en fysisk person som har rätt att bosätta sig inom EES i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, inbegripet personer utan fast adress och personer som söker asyl inom ramen för Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, protokollet till denna av den 31 januari 1967 och andra relevanta internationella fördrag,

medel: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

obehörig transaktion: en transaktion som genomförs utan samtycke från kontohavaren eller någon annan som enligt kontoavtalet är behörig att använda kontot,

penningöverföring: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en mottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på mottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på mottagarens vägnar och ställs till mottagarens förfogande,

personlig behörighetsfunktion: en personligt anpassad funktion som betaltjänstleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren för autentiseringsändamål,

ramavtal: ett avtal om betaltjänster som reglerar genomförandet av kommande enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto,

referensväxelkurs: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa,

referensräntesats: den räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell tillämplig ränta och som härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster,

registrerad betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som undantagits från krav på tillstånd enligt 2 kap. 3 §,

stark kundautentisering: en autentisering som grundas på användning av två eller flera komponenter, kategoriserade som kunskap (något som bara användaren vet), innehav (något som bara användaren har) och unik egenskap (något som användaren är), som är fristående från varandra så att det förhållandet att någon har kommit över en av komponenterna inte äventyrar de andra komponenternas tillförlitlighet, och som är utformad för att skydda autentiseringsuppgifterna mot obehörig åtkomst,

startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

säker kommunikation: sådan kommunikation som uppfyller kraven i de tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 98 i betaltjänstdirektivet,

tillsynsförordningen: Europa-
parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni

tillsynsförordningen: Europa-
parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni

2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

unik identifikationskod: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tillhandahållits av en betaltjänstleverantör, och som en betaltjänstanvändare ska uppge för att otvetydigt identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto,

utgivning av betalningsinstrument: en betaltjänst hos en betaltjänstleverantör om att tillhandahålla betalaren ett betalningsinstrument för att initiera och behandla betalarens betalningstransaktioner,

utländskt kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 21 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

valuteringsdag: den referenstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för att beräkna räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 §¹

Ett institut för elektroniska pengar ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som lägst motsvarar startkapitalet enligt 1 § eller ett kapitalkrav beräknat enligt 3 §. Institutets kapitalbas får inte underskrida det högsta av dessa belopp.

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut *och värdepappersföretag* och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tillämpas. Därutöver gäller följande vid beräkningen:

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tillämpas. Därutöver gäller följande vid beräkningen:

1. Ett institut för elektroniska pengar som tillhör samma grupp som ett annat institut för elektroniska pengar, eller ett betalningsinstitut, ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag, en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder, ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag får vid beräkning av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av något av dessa företags kapitalbas.

2. Ett institut för elektroniska pengar som bedriver annan verksamhet i enlighet med 5 § får vid beräkningen av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av kapitalbasen i den andra verksamheten.

3. För ett institut för elektroniska pengar som har bytt redovisningsvaluta får kapitalbasen inte understiga det högsta av de belopp som följer av 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 10 §, 7 kap. 4 och 6 §§ och 9 kap. 4 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

10 §²

Med ett *förvaringsinstituts behöriga myndigheter* avses följande. Om förvaringsinstitutet

1. är ett kreditinstitut med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut *och värdepappersföretag*, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiv* 2006/48/EG och 2006/49/EG: den myndighet som anges i 1 kap. 6 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller en annan myndighet i ett annat land inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. är ett värdepappersföretag med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034: de myn-

1. är ett kreditinstitut med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av *direktiven* 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034*: den myndighet som anges i 1 kap. 4 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller en annan myndighet i ett annat land inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. är ett värdepappersföretag med tillstånd som avses enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034: de myn-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

² Senaste lydelse 2017:701.

digheter som anges i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

3. är ett sådant institut som avses i 9 kap. 4 § första stycket 3: de myndigheter i institutets hemland som enligt nationell lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över sådana institut,

4. är någon som avses i 9 kap. 7 §: de myndigheter i det land inom EES där denne är etablerad och vilka, enligt nationell lag eller annan författning, har behörighet att utöva tillsyn över denne, alternativt det officiella organ som har behörighet att registrera eller utöva tillsyn över denne i enlighet med yrkesetiska regler, eller

5. är utsett som förvaringsinstitut för en icke EES-baserad alternativ investeringsfond enligt 9 kap. 5 § och inte omfattas av 1–4: de berörda nationella myndigheterna i det land där förvaringsinstitutet har sitt stadgelsenliga säte.

7 kap.

4 §³

En AIF-förvaltares kapitalbas får, trots det som anges i 2 och 3 §§, inte understiga *ett* belopp som *motsvarar 25 procent av dess fasta omkostnader för det föregående året eller, om AIF-förvaltarens verksamhet har pågått kortare tid än ett år, 25 procent av de fasta omkostnader som angetts i AIF-förvaltarens verksamhetsplan.*

Om omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet har ändrats väsentligt sedan det föregående året eller om Finansinspektionen finner att verksamhetsplanen behöver korrigeras, får inspektionen besluta om ändring av kapitalkravet enligt första stycket.

Ett belopp motsvarande kapitalbasen ska investeras i likvida tillgångar och får inte innehålla spekulativa positioner.

6 §⁴

Bestämmelser om tillsyn på grupp-nivå finns i artiklarna 11–24 i

Bestämmelser om tillsyn på grupp-nivå finns i

³ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

⁴ Senaste lydelse 2017:1147.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat samt i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

– artiklarna 11–24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013,

– artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033,

– lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, och

– lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

9 kap.

4 §⁵

Ett förvaringsinstitut för en EES-baserad alternativ investeringsfond ska vara

1. ett kreditinstitut som

a) har stadgeenligt säte inom EES, och

b) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU,

2. ett värdepappersföretag som

a) har stadgeenligt säte inom EES,

b) omfattas av kapitalkraven i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013, och

b) omfattas av kapitalkraven i enlighet med

– artikel 92 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, eller

– artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033, och

c) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, inbegripet för att tillhandahålla sidotjänster avseende förvaring och handhavande av finansiella instrument för kunders räkning som avses i punkt 1 i avsnitt B i bilaga I till direktivet, och som har egna medel motsvarande det startkapital som anges i artikel 28.2 i direktiv 2013/36/EU, eller

c) har tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, inbegripet för att tillhandahålla sidotjänster avseende förvaring och handhavande av finansiella instrument för kunders räkning som avses i punkt 1 i avsnitt B i bilaga I till direktivet, och som har egna medel motsvarande det startkapital som anges i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU,

⁵ Senaste lydelse 2017:701.

3. ett annat institut som står under fortlöpande tillsyn och som den 21 juli 2011 hör till de kategorier som har godtagits såsom förvaringsinstitut enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG.

Förvaringsinstitutet ska vara etablerat i den alternativa investeringsfondens hemland.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av

1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,

2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,

3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet,

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

15. artiklarna 99–101, 394, 415, 416, 430 och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, och

16. artiklarna 54 och 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav

och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

16. artiklarna 54 och 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav

¹ Senaste lydelse 2019:769.

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

*för värdepappersföretag och om
ändring av förordningarna (EU)
nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013,
(EU) nr 600/2014 och (EU) nr
806/2014.*

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 1 § och 27 kap. 13 och 14 §§ lagen (2015:1016) om resolution ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §²

I denna lag avses med

anmält avvecklingssystem: ett anmält avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

² Senaste lydelse 2020:1214.

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen eller artikel 4.1.11 i värdepappersbolagsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitalbas:

1. för kreditinstitut, detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen och

2. för värdepappersbolag, detsamma som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,
koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och ett sådant värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 48 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd för någon av de

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen, och

tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3 eller 6 den lagen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

27 kap.

13 §³

Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,05 procent av det totala underlag för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer. För EES-filialer ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

³ Senaste lydelse 2017:1312.

verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade insättningarna.

14 §

Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder med avdrag för garanterade insättningar, skulder som anges i artikel 5.1 i förordningen om resolutionsavgifter och de skulder som får ingå i den avgiftsskyldiges kapitalbas enligt tillsynsförordningen.

Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder med avdrag för garanterade insättningar, skulder som anges i artikel 5.1 i förordningen om resolutionsavgifter och de skulder som får ingå i den avgiftsskyldiges kapitalbas enligt tillsynsförordningen *eller värdepappersbolagsförordningen.*

Om inte annat följer av artikel 5.2–5.4 i förordningen om resolutionsavgifter, ska skulderna beräknas på det sätt som gäller för upptagande av skulder i balansräkning enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 9 § lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

9 §

I denna lag betyder

1. *anknuten försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag om att distribuera försäkringsprodukter, om dessa produkter inte konkurrerar med varandra och avtalet innebär att försäkringsföretaget är ansvarigt för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

2. *anknuten sidoverksam försäkringsförmedlare*: en sidoverksam försäkringsförmedlare som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag eller försäkringsförmedlare om att distribuera sådana försäkringsprodukter som anges i 20 b och c, om avtalet innebär att försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren är ansvarigt för ren förmögenhetsskada enligt 4 kap. 16 §,

3. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet eller annat utländskt organ som har behörighet att besluta om tillstånd för eller registrering av försäkringsförmedlare eller att utöva tillsyn över försäkringsförmedlare,

4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. *EES-försäkringsförmedlare*: en utländsk försäkringsförmedlare vars hemland är ett annat land inom EES och som omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

6. *ersättning*: en provision, avgift eller annan betalning, inbegripet en ekonomisk ersättning av något slag eller eventuell annan finansiell eller icke-finansiell förmån eller ett incitament, som erbjuds eller betalas ut med avseende på försäkringsdistribution,

7. *filial*: en försäkringsförmedlares agentur eller filial som ligger i ett annat land inom EES än hemlandet,

8. *försäkringsbaserad investeringsprodukt*: en försäkring med ett förfallo- eller återköpsvärde som helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat mot marknadsvolatilitet, med undantag för

a) skadeförsäkring,

b) livförsäkring där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall eller vid invaliditet till följd av skada, sjukdom eller funktionsnedsättning, och

c) pensionsförsäkring,

9. *försäkringsdistributionsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/411,

10. *försäkringsdistributör*: en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag,

11. *försäkringsförmedlare*: en fysisk eller juridisk person, med undantag för försäkringsföretag eller deras anställda, som mot ersättning bedriver försäkringsdistribution,

12. *försäkringsförmedlare från tredjeland*: en försäkringsförmedlare vars hemland inte omfattas av försäkringsdistributionsdirektivet,

13. *hemland*:

a) om försäkringsförmedlaren är en fysisk person, det land där förmedlaren har sin hemvist,

b) om försäkringsförmedlaren är en juridisk person, det land där förmedlarens säte ligger, eller, om förmedlaren enligt nationell rätt inte har något säte, det land där förmedlarens huvudkontor ligger,

14. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

15. *nära förbindelser*: det som avses i 1 kap. 14 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), med den skillnaden att det som anges där om försäkringsföretag i stället ska avse försäkringsförmedlare,

16. *pensionsförsäkring*: försäkringsavtal som har som främsta syfte att ge inkomst vid pensionering och som berättigar den försäkrade till vissa ersättningar,

17. *professionell kund*: en kund som avses i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

18. *rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys*: sådan rådgivning som avses i 4 kap. 2 §,

19. *rådgivning*: tillhandahållande av en personlig rekommendation till en kund, antingen på kundens begäran eller på initiativ av försäkringsdistributören, i fråga om ett eller flera försäkringsavtal,

20. *sidoverksam försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare – utom kreditinstitut och värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 och 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 – som bedriver försäkringsdistribution som sidoverksamhet, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) den har inte försäkringsdistribution som huvudsaklig yrkesverksamhet,

b) den distribuerar bara vissa försäkringsprodukter som kompletterar en vara eller en tjänst, och

c) de berörda försäkringsprodukterna omfattar inte livförsäkring eller ansvarsförsäkring, utom när sådant skydd kompletterar den vara eller tjänst som förmedlaren bedriver som huvudsaklig yrkesverksamhet,

21. *skadeförsäkring*: en försäkring som är hänförlig till någon av de försäkringsklasser som anges i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen,

22. *stora risker*: det som avses i 3 kap. 16 § andra och tredje styckena försäkringsrörelselagen,

23. *tjänstepensionsförsäkring*: en livförsäkring som har samband med yrkesutövning och där utbetalning av försäkringsbelopp (engångsbelopp eller periodiska utbetalningar) beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder samt försäkringar som meddelas som tillägg till sådana försäkringar,

24. *svensk fysisk person* och *svensk juridisk person*: en fysisk eller juridisk person vars hemland är Sverige,

25. *varaktigt medium*: ett medel som

a) gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till kunden personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen, och

b) tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen, och

26. *värdland*: det land inom EES där en försäkringsförmedlare har en permanent närvaro eller ett etableringsställe eller tillhandahåller tjänster, och som inte är förmedlarens hemland.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2020:1157) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 b § och 23 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden i stället för lydelsen enligt lagen (2020:1157) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2020:1157

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 b §

I denna lag betyder

anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

1. marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
2. ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,
3. placera finansiella instrument, eller
4. tillhandahålla investeringsrådgivning avseende dessa instrument eller tjänster,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

börs: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

clearingdeltagare: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

clearingorganisation: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

handelsplats: en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller en organiserad handelsplattform (OTF-plattform),

handelsplattform: en MTF-plattform eller en OTF-plattform,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

leverantör av datarapporteringstjänster: detsamma som i artikel 2.1.36a i förordningen om marknader för finansiella instrument,

litet och icke-sammanlänkat

värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen,

marknadsgarant: en person som på fortlöpande basis åtagit sig att på finansiella marknader handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av egna tillgångar till priser som fastställts av denne,

marknadsoperatör: en börs eller en eller flera juridiska personer i ett annat land inom EES som driver en eller flera reglerade marknader,

MTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke skönsmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

OTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som inte är reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att det leder till ett kontrakt,

professionell kund: en sådan kund som avses i 9 kap. 4 eller 5 §,

reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredjepart – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönsmässiga regler – så att det leder till ett kontrakt,

statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

1. Europeiska unionen,
2. en stat inom EES, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i staten,
3. när det gäller en federal stat inom EES, en delstat i federationen,
4. en särskild funktion för flera stater inom EES,
5. en internationell finansinstitution som etablerats av minst två stater inom EES och vars mål är att ordna finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de stater som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, och

6. Europeiska investeringsbanken,

systematisk internhandlare: ett värdepappersinstitut som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform utan att utnyttja ett multilateralt system,

tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag hos Finansinspektionen enligt 11 kap. 13–15 §§ eller hos en behörig myndighet i ett annat land inom EES,

utländskt kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler, och

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler,

värdepappersinriktat holdingföretag: ett värdepappersinriktat holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen, och

värdepappersinstitut: ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige.

23 kap.

4 §

Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett värdepappersinstitut,
2. en börs,
3. en leverantör av datarapporteringstjänster som Finansinspektionen har tillsyn över,
4. en clearingorganisation,
5. ett sådant utländskt företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, och
6. en emittent som enligt 16 kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt samma kapitel att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

Finansinspektionen får även genomföra en undersökning hos ett anknutet ombud eller hos ett företag som har fått i uppdrag av ett värdepappersinstitut att utföra visst arbete eller vissa funktioner, om det behövs för tillsynen av institutet.

Innan en undersökning genomförs hos ett utländskt företag som har inrättat filial enligt 4 kap. 1 § första stycket 1, ska Finansinspektionen samråda med behörig myndighet i det land inom EES som har auktoriserat det utländska företaget.

Förslag till lag om ändring i lagen (2020:1208) om
ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i
kreditinstitut och värdepappersbolag

Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 7 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag i stället för lydelsen enligt lagen (2020:1208) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2020:1208

Föreslagen lydelse

5 kap.

7 §

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Vid tillämpningen av denna lag ska artikel 434.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Förslag till lag om ändring i lagen (2020:1211) om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna stället för lydelsen enligt lagen (2020:1211) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2020:1211

Föreslagen lydelse

3 §

I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av

1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,

2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,

3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet,

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

15. artiklarna 394, 415, 416, 430–430b och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

14. 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,

15. artiklarna 394, 415, 416, 430–430b och 451 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, och

16. artiklarna 54 och 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om

ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014. Prop. 2020/21:173
Bilaga 9

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2021-03-23

Närvarande: F.d. justitierådet Eskil Nord samt justitieråden Inga-Lill Askersjö och Petter Asp

Nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag

Enligt en lagrådsremiss den 25 februari 2021 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
2. lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,
4. lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173),
5. lag om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan,
6. lag om ändring i sparbankslagen (1987:619),
7. lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,
8. lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
9. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
10. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
11. lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder),
12. lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
13. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
14. lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,
15. lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster,
16. lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
17. lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
18. lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna,
19. lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution,
20. lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,
21. lag om ändring i lagen (2020:1157) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
22. lag om ändring i lagen (2020:1208) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
23. lag om ändring i lagen (2020:1211) om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättsakkunniga Gabriel Lind af Hageby, Artur Ogelid och Oskar Viström.

Förslaget till lag om ändring i lagen om värdepappersmarknaden

1 kap. 4 a §

I paragrafen anges under vilka förkortade benämningar vissa EU-rättsakter används i lagen. Den nya benämningen ”värdepappersbolagsförordningen” föreslås nu tas in i paragrafen. Det är emellertid inte endast för förordningen som det används en förkortad benämning i lagen, utan också för värdepappersbolagsdirektivet (se 8 a kap. 9 § och 8 b kap. 4 §). Lagrådet föreslår därför att även direktivet tas in bland de uppräknade rättsakterna i paragrafen.

1 kap. 5 §

I denna paragraf finns definitioner av begrepp som används i lagen. Ett sådant begrepp är ”finansierat holdingföretag” som i gällande rätt definierats genom en hänvisning till artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen. I lagrådsremissen föreslås att en hänvisning i stället ska göras till artikel 4.1.16 i värdepappersförordningen. Den bestämmelse som finns i sistnämnda artikel hänvisar emellertid utan tillägg i sin tur till 4.1.20 i tillsynsförordningen. Enligt Lagrådets mening medför ändringen endast att regleringen blir mer svårtillämpad, utan att rättsläget förändras. Lagrådet förordar därför att ändringen inte görs.

Även definitionen av ”startkapital” innehåller en hänvisning till en artikel i värdepappersbolagsförordningen som endast hänvisar vidare till en artikel i värdepappersbolagsdirektivet. Tillämpningen skulle underlättas om det i stället hänvisas direkt till direktivet. Lagrådet föreslår därför att hänvisningen i paragrafen ändras i enlighet härmed.

8 kap. 1 a §

I 8 kap., som har rubriken ”rörelser regler”, regleras bl.a. krav på organisation och verksamhet för värdepappersbolag. I den föreslagna paragrafen föreskrivs att vissa paragrafer i kapitlet inte ska gälla för ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag. Undantagsbestämmelsen syftar till att genomföra artikel 24 i direktivet som anger de krav som andra värdepappersföretag än små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag ska uppfylla och som undantagsregeln avses dispensera från. Värdepappersföretag ska ”ha sunda, effektiva och heltäckande arrangemang och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital och likvida tillgångar som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckliga för att täcka arten och nivån på de risker som de kan innebära för andra och som värdepappersföretagen själva är eller kan bli exponerade för.”

En av de paragrafer som undantas i 1 a § är 3 § som stadgar att “[e]tt värdepappersbolags rörelse skall drivas på sådant sätt att bolagets förmåga att fullgöra sina förpliktelser inte äventyras”. Det framstår som högst egendomligt att ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag skulle

vara undantaget från den allmänna och övergripande norm om hur rörelsen ska bedrivas som kommer till uttryck i 3 §.

Vid föredragningen har emellertid upplysts att bestämmelsen i 3 § inte bara ger uttryck för en generell norm för hur rörelsen ska bedrivas utan också anses innebära bl.a. en skyldighet att göra en fristående bedömning av om soliditeten och likviditeten är tillräcklig (jfr prop. 2006/07:5 s. 139) samt att undantagsregeln i denna del syftar till att klargöra att någon sådan fristående bedömning i regel inte kommer att behöva göras av ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag. Bestämmelsen avses alltså primärt att dispensera från vissa mer specifika krav som, med stöd av uttalanden i förarbetena, har lästs in i 3 §, men som svårligen kan anses motsvara paragrafens hela innebörd.

Att 3 § på detta sätt anses ge uttryck för vissa specifika krav som inte kan sägas ha direkt stöd i paragrafens ordalydelse har tidigare inte utgjort något större problem. Problem uppstår emellertid när man, som i detta lagstiftningsärende, vill göra undantag från dessa krav. Man hamnar då i en svårbemästrad situation. Om man på sätt som föreslås i lagrådsremissen generellt undantar 3 § kommer man också att träffa den mer allmänna aktsamhetsnorm som lagtexten ger uttryck för. Om man i stället försöker att begränsa undantaget så att det avser de mer specifika krav som indirekt kommer till uttryck i 3 §, möts man av svårigheter att klä denna begränsning i ord – den avser ju saker som endast indirekt framgår av lagtexten.

Trots sist nämnda svårigheter bör, enligt Lagrådets mening, undantaget begränsas så att lagtexten inte ger intryck av att små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag kan bedriva sin verksamhet i strid med den allmänna rörelsenorm som kommer till uttryck i 3 §. En sådan begränsning av undantaget skulle kunna formuleras enligt följande:

För ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag gäller inte 4 § första eller tredje stycket, 4 c eller 5–8 § eller de särskilda krav på en fristående bedömning av soliditet och likviditet som följer av 3 §.

Lagrådet förutsätter att bestämmelsens närmare innebörd utvecklas i författningskommentaren i ljuset av den betydelse som 3 § har ansetts ha enligt tidigare förarbeten.

8 kap. 1 c §

I paragrafen föreskrivs bl.a. att vissa bolag ska tillämpa bestämmelser i annan lagstiftning i stället för bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden. I första stycket anges direkt i bestämmelsen både vilka paragrafer i lagen om bank- och finansieringsrörelse som ska tillämpas och vilka bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden som inte ska tillämpas.

I andra stycket anges också vilka bestämmelser i lagen om bank- och finansieringsrörelse som ska tillämpas, men däremot anges inte vilka

bestämmelser som inte ska tillämpas i lagen om värdepappersmarknaden. Det föreskrivs att förstnämnda bestämmelser ”även” ska tillämpas. Vad ”även” betyder i detta sammanhang är inte klart. Det torde inte vara möjligt att för samma situationer tillämpa både bestämmelserna i lagen om bank- och finansieringsrörelse och dess motsvarigheter i lagen om värdepappersmarknaden.

Lagrådet föreslår att det klargörs i författningskommentaren vilka bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden som ska ersättas av bestämmelser i lagen om bank- och finansieringsrörelse.

8 kap. 4 §

Ett värdepappersbolag ska, enligt de ändringar som införs i paragrafen genom lagrådsremissen, bl.a. ha kontroll över de risker som bolaget är eller kan bli exponerat för eller som bolaget innebär eller kan innebära för andra (första stycket) samt ha ett kapital som täcker arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för eller som bolaget innebär eller kan innebära för andra (tredje stycket).

En tolkning av skrivningen ”bolaget innebär eller kan innebära för andra” leder närmast till att det är bolaget i sig som utgör en risk. Detta torde inte vara avsikten, utan vad som avses är snarare att bolaget ska ha tillfredsställande kontroll över att bolaget inte genom sin verksamhet, brist på kapital etc. utsätter andra för risker. Ordet ”innebär” bör därför ersättas med ett begrepp som bättre avspeglar vad som avses. Ett begrepp som används i den meningen är ”utsätter” i 2 a kap. 1 § första stycket 2 lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag. Det kan vara lämpligt att använda även här.

Lagrådet föreslår att orden ”innebär” respektive ”innebära” i första och tredje styckena byts ut mot ”utsätter” respektive ”utsätta”.

Förslaget till lag om ändring i lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

1 kap. 1 §

I tredje och fjärde styckena anges vilka kapitel i lagen som kompletterar vissa förordningar och genomför vissa direktiv.

I femte stycket anges att ”gemensamma bestämmelser” finns i övriga kapitel. Eftersom det är fråga om bestämmelser som kompletterar förordningar eller genomför direktiv kan de inte hänvisas till som ”gemensamma”. Lagrådet föreslår att begreppet gemensamma bestämmelser utgår och att det femte stycket ges följande lydelse.

I övriga kapitel finns bestämmelser som kompletterar såväl tillsynsförordningen som värdepappersförordningen och som genomför såväl kapitaltäckningsdirektivet som värdepappersbolagsdirektivet.

Paragrafen handlar om olika saker. Första, andra och fjärde styckena handlar om att Finansinspektionen ska fatta beslut i vissa angivna hänseenden, medan det tredje stycket handlar om att inspektionen under vissa förutsättningar får avstå från att fatta beslut eller inte ska fatta beslut.

Läsbarheten och tillämpningen av regleringen av inspektionens åligganden i de hänseenden paragrafen behandlar skulle öka om den delades upp i två paragrafer, där 1 § handlar om när inspektionen ska fatta beslut och den efterföljande paragrafen om när inspektionen får eller ska avstå från detta. Lagrådet föreslår därför att det tredje stycket lyfts ut ur paragrafen och i stället bildar en ny paragraf med följande lydelse.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav enligt 1 § om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om värdepappersbolaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot bolaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Bestämmelserna i 1 § gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

Godtas detta förslag behöver omnumrering göras av efterföljande paragrafer i kapitlet.

4 a kap. 2 och 3 §§

Det nya kapitlet handlar om tillsynsansvar för värdepappersföretagskoncerner och har samma uppbyggnad som 4 kap.

Sista stycket i 2 § är likalydande med sista stycket i 3 §. Bestämmelserna föreskriver att Finansinspektionen ska ge vissa företag tillfälle att yttra sig innan inspektionen ingår överenskommelser med andra behöriga myndigheter om att dessa ska ansvara för tillsynen. Bestämmelserna motsvarar 4 kap. 2 § andra stycket och 3 § andra stycket.

Enligt Lagrådets mening skulle en bättre struktur uppnås och tillämpningen underlättas om de två styckena lyfts ut ur respektive paragraf och i stället bildar en ny paragraf av följande lydelse.

Innan Finansinspektionen och de övriga berörda myndigheterna ingår en överenskommelse enligt 2 eller 3 § ska det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EES, det värdepappersinriktade moderholdingföretaget inom EES eller det värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig.

Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om överenskommelsen.

Den nya bestämmelse som i lagrådsremissen föreslås i 5 a kap. 2 § har sin motsvarighet i bestämmelsen i 5 kap. 2 §. Lagrådet har synpunkter på bestämmelsernas ordalydelse i två avseenden.

För det första föreskrivs i paragraferna att i det fall det framkommer att ett kreditinstituts interna metoder innebär väsentliga brister i fråga om att identifiera risker ska Finansinspektionen gripa in. Ordet ”innebär” bör bytas ut mot ”har” eftersom ordet ”innebär” syftar på bristerna och inte på riskerna.

I nu aktuell paragraf föreskrivs vidare att Finansinspektionen ska se till att institutet åtgärdar metoderna eller vidtar nödvändiga åtgärder för att minska följderna av dem. I paragrafens motsvarighet i föreslagna 5 a kap. 2 § har emellertid ordet ”metoderna” bytts ut mot ”bristerna” vilket mer korrekt och tydligare beskriver vad som avses, dvs. vad som ska åtgärdas. Lagrådet föreslår därför att ”metoderna” byts ut mot ”bristerna” även i denna paragraf.

5 a kap. 2 §

Beträffande ordet ”innebär” i paragrafen, se Lagrådets synpunkter beträffande 5 kap. 2 §.

5 a kap. 3 §

Av 3 § följer att Finansinspektionen under angivna förutsättningar ska kräva att ett bolag visar att följderna av att vissa krav inte uppfylls är oväsentliga. Ordet ”oväsentliga” bör – trots att det används i den svenska språkversionen av direktivet – bytas ut mot ”obetydliga” som bättre ger uttryck för vad som avses. Motsvarande ändring bör göras i 5 kap. 3 och 4 §§.

5 a kap. 4 §

Paragrafen avses motsvara 5 kap. 4 §. I den paragrafen anges att Finansinspektionen i sin tillsyn i visst hänseende får kräva vissa förbättringar. Om det anses osannolikt att dessa krav kommer att uppfyllas inom ”tidsfristen” kan ett värdepappersbolags tillstånd återkallas eller begränsas. Denna tidsfrist anges i 5 kap. 4 § som en ”lämplig tidsfrist” medan motsvarande tidsfrist i denna paragraf anges som ”den angivna tidsfristen”. Detta uttryck är alltså ett annat än det som används i 5 kap. 4 § och är dessutom otydligt. För att det ska kunna användas torde krävas att det finns en tidsfrist angiven i lagen.

Lagrådet föreslår att uttrycket ”en lämplig tidsfrist” används även i denna paragraf.

Beträffande ordet ”oväsentliga”, som förekommer även i denna paragraf, se Lagrådets synpunkt under 5 a kap. 3 §.

I andra stycket regleras att Finansinspektionen får besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder än gruppbaserad tillsyn mot vissa företag. Det avser enligt ordalydelsen i paragrafen tillsyn över de utländska företag som motsvarar kreditinstitut, alltså endast utländska företag. Av författningskommentaren framgår dock uttryckligen att även svenska företag ska omfattas, vilket förefaller logiskt. Det synes vara ett rent misstag att de inte angivits i paragrafen. Lagrådet föreslår därför att orden ”kreditinstitut och” läggs till före orden ”de utländska företag som motsvarar kreditinstitut” på två ställen i andra stycket.

7 a kap. 1 §

I paragrafen regleras hur Finansinspektionen ska förfara när ett värdepappersbolag (som inte står under viss annan tillsyn) ingår i en grupp med minst ett annat värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag inom EES och det gemensamma moderföretaget har sitt huvudkontor utanför EES. Ordalydelsen av bestämmelsen är oklar i två avseenden.

Den första fråga som inställer sig är vad som avses med en grupp. Det som skulle kunna avses är bolaget tillsammans med andra värdepappersbolag som regleras i paragrafen. Det skulle också kunna avse en koncern. Vid föredragningen har förklarats att det som avses är en koncern. Det stöds också av att det i den efterkommande paragrafen, som reglerar Finansinspektionens fortsatta agerande, föreskrivs att den gäller koncerner. I nu aktuell paragraf bör därför ordet ”grupp” bytas ut mot ”koncern”.

Den andra frågan är vad som avses med ”det gemensamma moderföretaget”. Avses då koncernens moderbolag eller moderbolaget till de bolag som regleras i bestämmelsen? Eftersom det är tillsynen i det land där moderbolaget har sitt huvudkontor som Finansinspektionen ska bedöma är det av vikt att det klargörs. Vid föredragningen har framförts att det som avses är såväl koncernens moderbolag, som moderföretag längre ned i koncernen. Det kan då bli fråga om flera moderbolag som har huvudkontor i olika länder. Det innebär i sin tur att det kan bli fler länders tillsyn som Finansinspektionen ska bedöma. Detta bör avspeglas i lagtexten genom att ”det gemensamma moderföretaget” byts ut mot ”deras gemensamma moderföretag”. Det bör också i författningskommentaren tydliggöras vad som avses med sistnämnda begrepp och vad det får för betydelse för Finansinspektionens tillsyn.

7 a kap. 2 §

Denna paragraf innehåller två slags bestämmelser, dels bestämmelser om vad Finansinspektionen får kräva i ett visst hänseende, dels bestämmelser om att beslut om krav ska föregås av visst samråd och att kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om de åtgärder som inspektionen vidtar enligt paragrafen.

Enligt Lagrådets mening är det otydligt vad som avses med ”åtgärder” i sammanhanget. Det kan uppfattas som beslut om lämpliga tillsynsmetoder eller beslut inom ramen för sådana metoder eller enbart att beslut fattas om de krav som inspektionen ställer eller också om alla dessa saker. Det bör förtydligas i författningskommentaren vilka åtgärder som avses.

Av motsvarande skäl som Lagrådet anfört under 4 a kap. 2 och 3 §§ föreslår Lagrådet att bestämmelserna i andra och tredje styckena lyfts ut ur paragrafen och i stället bildar en ny paragraf av följande lydelse.

Innan Finansinspektionen fattar beslut enligt 2 § ska inspektionen samråda med övriga berörda myndigheter.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om åtgärder som den vidtar med stöd av 2 §.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Parallelluppställning över genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034

Artikel i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU

Svenska bestämmelser

Artikel 1	Artikeln anger direktivets syfte och genomförs inte i någon motsvarande bestämmelse i svensk rätt.
Artikel 2.1	Artikeln anger direktivets tillämpningsområde och genomförs inte i någon motsvarande bestämmelse i svensk rätt.
Artikel 2.2	8 kap. 1 c § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden
Artikel 3.1.1 och 3.1.2	Termerna eller uttrycken används inte i lagförslagen
Artikel 3.1.3	1 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 3.1.4	1 kap. 6 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 3.1.5	1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 3.1.6	1 kap. 2 § andra stycket lagen om (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag (tillsynslagen)
Artikel 3.1.7	Uttrycket används inte i lagförslagen
Artikel 3.1.8	Uttrycket används inte i lagförslagen
Artikel 3.1.9	1 kap. 2 § första stycket tillsynslagen
Artikel 3.1.10	Termen används inte i lagförslagen
Artikel 3.1.11	1 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 3.1.12	Uttrycket används inte i lagförslagen

Artikel 3.1.13	1 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 3.1.14	Uttrycket används inte i lagförslagen för att genomföra värdepappersbolagsdirektivet, se avsnitt 6.3
Artikel 3.1.15	Termen används inte i lagförslagen
Artikel 3.1.16	1 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden (hemland)
Artikel 3.1.17	Termen används inte i lagförslagen
Artikel 3.1.18	1 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 3.1.19	1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 3.1.20	1 kap. 2 § första stycket tillsynslagen
Artikel 3.1.21	1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden och 1 kap. 2 § första stycket tillsynslagen
Artikel 3.1.22	1 kap. 4 c § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 3.1.23 och 3.1.24	Termerna eller uttrycken används inte i lagförslagen
Artikel 3.1.25	1 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 3.1.26	1 kap. 2 § första stycket tillsynslagen
Artikel 3.1.27	Uttrycket används inte i lagförslagen
Artikel 3.1.28	1 kap. 2 § första stycket tillsynslagen
Artikel 3.1.29	1 kap. 2 § första stycket tillsynslagen
Artikel 3.1.30	1 kap. 2 § första stycket tillsynslagen
Artikel 3.1.31	Termerna eller uttrycken används inte i lagförslagen
Artikel 3.1.32	1 kap. 2 § första stycket tillsynslagen
Artikel 3.1.33	1 kap. 2 § första stycket tillsynslagen
Artikel 3.2	Artikel n riktar sig inte till medlemsstaterna
Artikel 4.1	23 kap. lagen om värdepappersmarknaden och 1 kap. 4 § tillsynslagen
Artikel 4.2	23 kap. lagen om värdepappersmarknaden och 1 kap. 4 § tillsynslagen

Prop. 2020/21:173 Bilaga 11	Artikel 4.3	23 kap. 1–3 och 4 §§ lagen om värdepappersmarknaden samt 4 a kap. och 6 kap. 1 § tillsynslagen
	Artikel 4.4	Bedöms uppfyllt i gällande rätt, se avsnitt 11.1
	Artikel 4.5	8 kap. 5 § och 23 kap. 2 § lagen om värdepappersmarknaden, 6 kap. 1 § tillsynslagen och föreskrifter på lägre nivå än lag
	Artikel 4.6	8 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden och föreskrifter på lägre nivå än lag
	Artikel 5.1–5.3	1 kap. 3 a § tillsynslagen
	Artikel 5.4	1 kap. 3 b § tillsynslagen
	Artikel 5.5	1 kap. 3 a och 3 b §§ tillsynslagen och föreskrifter på förordningsnivå
	Artikel 5.6	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
	Artikel 6	Artikeln kräver inte några lagstiftningsåtgärder eftersom Finansinspektionen är behörig myndighet och även ansvarar för tillsynen över kreditinstitut och finansiella institut, se avsnitt 12.1.1
	Artikel 7	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden, 6 kap. 3 § tillsynslagen och föreskrifter på förordningsnivå
	Artikel 8	5 § 2 förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen
	Artikel 9	3 kap. 6 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden
	Artikel 10 a	3 kap. 6 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden och 9 kap. 4 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder
	Artikel 10 b och c	3 kap. 6 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden
	Artikel 11	3 kap. 6 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden
	Artikel 12	23 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden och 1 kap. 6 § tillsynslagen
	Artikel 13.1–13.4 och 13.6	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 3 § tillsynslagen
	Artikel 13.5	6 kap. 5 § tillsynslagen

Artikel 13.7–13.9	Artiklarna riktar sig inte till medlemsstaterna	Prop. 2020/21:173 Bilaga 11
Artikel 14.1	23 kap. 6 § lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 6 § tillsynslagen	
Artikel 14.2	23 kap. 4 och 5 §§ lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 3 § tillsynslagen	
Artikel 15	8 kap. 3 § och 30 kap. 4 och 7 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) och föreskrifter på förordningsnivå	
Artikel 16	Föreskrifter på förordningsnivå	
Artikel 17	23 kap. 8 och 9 §§ lagen om värdepappersmarknaden	
Artikel 18	25 kap. 1, 1 d, 2, 2 a och 8–10 §§ lagen om värdepappersmarknaden	
Artikel 19	23 kap. 2, 3 och 4 §§ lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 1, 8 och 9 §§ tillsynslagen	
Artikel 20	Föreskrifter på förordningsnivå	
Artikel 21	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 3 § tillsynslagen	
Artikel 22.1 första stycket	Förordningen (2016:1318) om Finansinspektionens rutiner för mottagande av anmälningar om regelöverträdelser	
Artikel 22.1 andra stycket a	Förordningen om Finansinspektionens rutiner för mottagande av anmälningar om regelöverträdelser	
Artikel 22.1 andra stycket b	7 och 18 §§ lagen (1982:80) om anställningsskydd och 4 och 9 §§ lagen (2016:749) om särskilt skydd mot repressalier för arbetstagare som slår larm om allvarliga missförhållanden	
Artikel 22.1 andra stycket c	Kräver inte någon lagstiftningsåtgärd, se avsnitt 11.12	
Artikel 22.1 andra stycket d	30 kap. 4 b § första stycket offentlighets- och sekretesslagen	
Artikel 22.2	1 kap. 11 § andra stycket och 8 kap. 4 a och 4 b §§ lagen om värdepappersmarknaden	
Artikel 23	26 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden och 11 kap. 1 § tillsynslagen	

Artikel 24.1 och 24.2 första stycket	8 kap. 1 a § första stycket, 3 §, 4 § tredje och fjärde styckena och 6 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 24.2 andra stycket	8 kap. 1 a § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 25.1	8 kap. 1 a § första stycket lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 25.2	8 kap. 1 a § tredje stycket lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 25.3	8 kap. 1 b § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 25.4 första stycket	8 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden och föreskrifter som meddelas med stöd av 8 kap. 35 § 1 samma lag
Artikel 25.4 andra och tredje styckena	3 a kap. 1 § första stycket tillsynslagen
Artikel 25.4 fjärde stycket	3 a kap. 1 § andra stycket tillsynslagen
Artikel 26.1 och 26.2	8 kap. 4 § första stycket, 4 c, 5 och 11 §§ lagen om värdepappersmarknaden och föreskrifter som meddelas med stöd av 8 kap. 35 § 1 samma lag
Artikel 26.3	8 kap. 4 § första stycket och 6 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 26.4	Artikel n riktar sig inte till medlemsstaterna
Artikel 27	7 kap. 4 § Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag
Artikel 28	Föreskrifter som meddelas med stöd av 8 kap. 35 § 1 lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 29.1–29.3	8 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden och föreskrifter som meddelas med stöd av 8 kap. 35 § 1 samma lag
Artikel 29.4	Artikel n riktar sig inte till medlemsstaterna
Artikel 30.1–30.3	8 kap. 7 och 8 §§ lagen om värdepappersmarknaden och föreskrifter som meddelas med stöd av 8 kap. 35 § 1 samma lag
Artikel 30.4	Artikel n riktar sig inte till medlemsstaterna
Artikel 31	Föreskrifter på lägre nivå än lag
Artiklarna 32–34	8 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden och föreskrifter som

	meddelas med stöd av 8 kap. 35 § 1 samma lag
Artikel 35	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
Artikel 36.1–36.3	8 kap. 4 § lagen om värdepappers- marknaden och föreskrifter på förordningsnivå som meddelas med stöd av 8 kap. 35 § 1 samma lag
Artikel 36.4	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
Artikel 37	5 a kap. tillsynslagen
Artikel 38	25 kap. 1 § lagen om värde- pappersmarknaden och 8 kap. 1 § tillsynslagen
Artikel 39.1	23 kap. 1, 2, 3 och 4 §§ och 25 kap. 1 § lagen om värde- pappersmarknaden
Artikel 39.2 a	2 a kap. 1 § tillsynslagen
Artikel 39.2 b–j	25 kap. 1 § lagen om värde- pappersmarknaden
Artikel 39.2 k	2 a kap. 5 § tillsynslagen
Artikel 39.2 l och m	25 kap. 1 § lagen om värde- pappersmarknaden
Artikel 39.3	25 kap. 1 § lagen om värde- pappersmarknaden
Artikel 40	2 a kap. 1 § tillsynslagen
Artikel 41	2 a kap. 3 § tillsynslagen
Artikel 42	2 a kap. 5 § tillsynslagen
Artikel 43	2 a kap. 4 § tillsynslagen
Artikel 44 a och b	Föreskrifter på lägre nivå än lag
Artikel 44 c	6 kap. 2 § andra stycket tillsyns- lagen och föreskrifter på lägre nivå än lag
Artikel 45.1	6 kap. 3 § första stycket tillsyns- lagen och föreskrifter på förordningsnivå
Artikel 45.2	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
Artikel 46.1–5	4 a kap. 1 § tillsynslagen
Artikel 46.6	4 a kap. 2–4 §§ tillsynslagen
Artikel 47	6 kap. 3 § första stycket tillsyns- lagen
Artikel 48.1–48.3	6 kap. 3 § första stycket tillsyns- lagen och föreskrifter på förordningsnivå
Artikel 48.4	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
Artikel 48.5 och 48.6	6 kap. 3 § första stycket tillsyns- lagen och föreskrifter på förordningsnivå

Prop. 2020/21:173	Artikel 48.7	6 kap. 4 § tillsynslagen
Bilaga 11	Artikel 48.8	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
	Artikel 49	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 3 § tillsynslagen
	Artikel 50	23 kap. 6 § lagen om värdepappersmarknaden och 6 kap. 6 § tillsynslagen
	Artikel 51	4 a kap. 1 § tillsynslagen
	Artikel 52	3 a kap. 2 § tillsynslagen
	Artikel 53.1	6 kap. 1 §, 8 kap. 4, 6 och 8 §§ tillsynslagen
	Artikel 53.2	6 kap. 8 § tillsynslagen
	Artikel 54	8 kap. tillsynslagen
	Artikel 55.1	7 a kap. 1 § tillsynslagen
	Artikel 55.2	7 a kap. 2 och 3 §§ tillsynslagen
	Artikel 55.3	7 a kap. 2 § tillsynslagen
	Artikel 56	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
	Artikel 57.1–57.3	Föreskrifter på förordningsnivå
	Artikel 57.4 och 57.5	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
	Artikel 58	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
	Artikel 59	Definitionen av sektorsbestämmelser i 1 kap. 3 § 17 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat
	Artikel 60	2 kap. 10 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder
	Artikel 61	7 kap. 4 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
	Artikel 62.1	Titeln på Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (kapitaltäckningsdirektivet) har ändrats i bestämmelser i flera lagar, bl.a. i 1 kap. 4 a § lagen om värdepappersmarknaden och 1 kap. 1 § tillsynslagen
	Artikel 62.2	Artikeln anger direktivets syfte och genomförs inte i någon motsvarande bestämmelse i svensk rätt
	Artikel 62.3	Avser borttagande av artikel 2.2, 2.3 och 2.5.1 samt ändring av artikel 2.6 i kapitaltäckningsdirektivet och kräver inte några särskilda lagstiftningsåtgärder, se avsnitt 14.4.2

Artikel 62.4	Avser borttagande av artikel 3.1.4 i kapitaltäckningsdirektivet och kräver inte några särskilda lagstiftningsåtgärder, se avsnitt 14.4.2	Prop. 2020/21:173 Bilaga 11
Artikel 62.5	Avser borttagande av artikel 5 i kapitaltäckningsdirektivet och kräver inte några särskilda lagstiftningsåtgärder, se avsnitt 14.4.2	
Artikel 62.6	Genomförs i annat sammanhang, se avsnitt 3	
Artikel 62.7	Genomförs i annat sammanhang, se avsnitt 3	
Artikel 62.8	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna	
Artikel 62.9	7 kap. 4 § tillsynslagen	
Artikel 62.10	Avser borttagande av avdelning IV i kapitaltäckningsdirektivet och kräver inte några särskilda lagstiftningsåtgärder, se avsnitt 14.4.2	
Artikel 62.11	6 kap. 3 § tillsynslagen och 13 kap. 6 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse	
Artikel 62.12	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden, 6 kap. 3 § tillsynslagen och 13 kap. 6 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse	
Artikel 62.13	Genomförs i annat sammanhang, se avsnitt 3	
Artikel 62.14	6 kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse	
Artikel 62.15	Föreskrifter på lägre nivå än lag	
Artikel 62.16	15 kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse och 9 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar	
Artikel 62.17	4 kap. 1–3 §§ tillsynslagen	
Artikel 62.18	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden, 6 kap. 3 § tillsynslagen och 13 kap. 6 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse	
Artikel 62.19	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden och 13 kap. 6 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse	
Artikel 62.20	6 kap. 3 § tillsynslagen	

Artikel 62.21	Avser borttagande av artikel 128 femte stycket i kapitaltäckningsdirektivet och kräver inte några särskilda lagstiftningsåtgärder, se avsnitt 14.4.2
Artikel 62.22	3 kap. 3 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar tas bort
Artikel 62.23	6 kap. 3 § lagen om kapitalbuffertar tas bort
Artikel 62.24	3 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
Artikel 63.1	Definitionen av värdepappersbolag i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution
Artikel 63.2	Genomförs i annat sammanhang, se avsnitt 3
Artikel 64.1	25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 64.2	3 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 64.3	4 kap. 4 § och 23 kap. 2 och 5 §§ lagen om värdepappersmarknaden, se avsnitt 14.1.2
Artikel 64.4	4 kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden, se avsnitt 14.1.2
Artikel 64.5	13 kap. 1 i § lagen om värdepappersmarknaden
Artikel 64.6	23 kap. 5 § lagen om värdepappersmarknaden, se avsnitt 14.1.4
Artikel 64.7	Genomförs i annat sammanhang, se avsnitt 3
Artikel 65	8 a kap. 9 § och 8 b kap. 4 § lagen om värdepappersmarknaden samt 2 kap. 1 § och 27 kap. 13 och 14 §§ lagen om resolution
Artikel 66	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
Artikel 67.1	Ikraftträdandebestämmelserna till lagarna om ändring i lagen om värdepappersmarknaden, tillsynslagen, lagen om värdepappersfonder, lagen om bank- och finansieringsrörelse, lagen om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om resolution, se avsnitten 2.1, 2.2, 2.12–2.14, 2.17 och 2.19
Artikel 67.2 och 67.3	Artiklarna riktar sig inte till medlemsstaterna

Artikel 68

Artikeln riktar sig inte till
medlemsstaterna

Prop. 2020/21:173
Bilaga 11

Artikel 69

Artikeln anger att direktivet riktar
sig till medlemsstaterna och ska
inte genomföras i en motsvarande
bestämmelse i nationell rätt

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 april 2021

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Bolund, Johansson, Hultqvist, Andersson, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Linde, Ekström, Eneroth, Dahlgren, Ernrans, Lindhagen, Stenevi, Olsson Fridh

Föredragande: statsrådet Lindhagen

Regeringen beslutar proposition Nya kapitaltäckningsregler för värdepappersbolag